

Yggdrasill, Drvo Vasiono

Mart Gorski

2000 – 20xx

Sadržaj

KOREN

<i>Yggdrasill, Drvo Vasiona (α)</i>	1
<i>Kod ZEKE-a</i>	2
<i>Ecclesiasticus</i>	3
<i>Sreda, po Eddas-u</i>	4
<i>Dragana</i>	5
<i>Iz Zime Proleće</i>	6
<i>Prevrat</i>	7
<i>Prenoćište i Doručak</i>	8
<i>Belegiš</i>	9
<i>* * *</i>	10
<i>Lun</i>	11
<i>Priroda i Sastav Vremena</i>	12
<i>Poreklo Vremena</i>	13
<i>"Chester Electronics"</i>	14
<i>* * *</i>	15
<i>Trovanje Lakoćom</i>	16
<i>Posmrtni Marš Generalu Pešadijske Brigade, Princu Pjotru Ivanoviču Bagratinu</i>	17
<i>Senator</i>	18
<i>* * *</i>	19
<i>* * *</i>	20
<i>* * *</i>	21
<i>* * *</i>	22
<i>Трофазност Круга</i>	23
<i>* * *</i>	24
<i>Pola Dana u Avgustu</i>	25
<i>* * *</i>	26
<i>* * *</i>	27
<i>* * *</i>	28
<i>Sve Stvari u Istom Slivu</i>	29
<i>* * *</i>	30
<i>* * *</i>	31
<i>Večernja Ishrana Svica (Освещение и Обедаящий)</i>	32
<i>Prostor i Vreme, Inter se</i>	33
<i>Krotkost Iznad Stanja</i>	34
<i>Tik-tak</i>	35
<i>Okolo</i>	36
<i>Iz Nerešivosti u Lakoću</i>	37
<i>Peščani Uvod u Atomski Kraj (Slučaj Potemkinovog Sela)</i>	38
<i>Na Izmaku Južnog Dana, Smišljenog na Severu</i>	39
<i>3N</i>	40
<i>Baraka: Čistunstvo Bola, Bol Posvećenosti</i>	41
<i>Posle Puta u Raj</i>	42
<i>Šuplje Zvono Milosrdja (Povodom F. W. Nietzsche-a)</i>	43
<i>Prozor</i>	44
<i>Lažno Otopljenje (Povodom W. Shakespeare-a, Barda od Avona)</i>	45
<i>Na Andreolitskom Nišanu</i>	46
<i>Prevodjenje Literarnih u Profane Senke</i>	47

<i>Besprizornost Života</i>	48
<i>Kultura i Smrt</i>	50
<i>Bliski Istok</i>	51
<i>Mizantropija kao Vrhunska Filantropija</i>	52
<i>Samoća u Mnoštvu</i>	54
<i>Nasledne Osobine Spasa</i>	
<i>(Povodom G. J. Mendela)</i>	55
<i>U Očekivanju (Hudog) Dešavanja</i>	56
<i>Sećanje na Polarnu Budućnost</i>	57
<i>'Važnost Tišine za Odmor Priče'</i>	58
<i>Pravila o Vremenu</i>	59
<i>Poklon za Rodjendan</i>	60
29	61
<i>Es muss sein!</i>	62
<i>Praznični Poslovi</i>	
<i>(Zapisano pred ovdašnji Božić, Dec., 2002)</i>	63
<i>Čvrstina i Postojanost</i>	64
<i>Himna Sebi</i>	66
<i>Završna Scena Očišćenja</i>	67
<i>Mondenski Život</i>	68
<i>Uloga Ljudi u Pričama o Ljudima</i>	69
<i>Poslovi Preko Leta</i>	
<i>(Od Astronauta Do Astrologa)</i>	70
<i>Ataše</i>	71
<i>Rezolucija</i>	72
<i>Neosnovana Žestina Predmeta</i>	73
<i>Kazivanje Stvari</i>	74
<i>Isto (Suočavanje sa Istim)</i>	76
<i>Prizori Sveta</i>	77
<i>Odbrojavanje Neminovnosti</i>	78
<i>Iz Rečničke Traljivosti u Somatsku Smrt</i>	79
68 Šumskih Varijanti	80
<i>Polarna Ograda</i>	81
<i>Topografija Škole: Škola Topografije</i>	82
<i>Stereotipni Predlozi Oslobođenja</i>	83
<i>Kursisti</i>	84
<i>Androcephalous</i>	85
<i>Zgrušavanje Posebnog u Opšte</i>	86
<i>Poremećaj u Mirovanju</i>	
<i>(Povodom S. A. Kjerkegora)</i>	88
<i>Stranstvovanje i Predrasuda</i>	
<i>(Odsutnost i Nepopravljivost)</i>	89
<i>Cicada septendecim</i>	90
<i>Eufonija Uspenja: Od Brade Do Frizure</i>	91
<i>Džemper</i>	92
<i>Neologizam Pokoja, Neologija Pobune</i>	94
<i>Naglost Postupka, Postupnost Procedure</i>	95
<i>Pocinkovanost Sećanja</i>	97
<i>Izlet</i>	98
<i>Vidovi Stanja</i>	99
<i>Izmedju 1 i 2 Mev</i>	101
<i>Zgodni i Nezgodni Memoari</i>	102
<i>Skrama</i>	104
<i>DaviDijana (Ili Kome Pada Sneg)</i>	105
<i>digitalblasphemy.com</i>	106

Koren	107
-------	-----

STABLO

Stablo	109
Pojava kao Prikaza	110
Lakoća Kao Drskost Odlikovanja	111
Duh i Telo	113
Privatna Uzajamnost	114
Zajednički Stan	115
Razlomci Dana	116
Besmrtnost Kao Neautorizovana Nada	118
Pokušaj Svežeg Pristupa	119
Vidokrug	121
Zaboravnost	
(Povodom Lorda Kelvina)	122
Promocija	123
Tri od Četiri	125
Metodologija Priče	
(Vrsta Štiva, Postupak Pripovedanja)	126
Pelen, Šljuka	
(Woodcock vs. Wormwood)	128
Први Мај	129
Na Vetru Sunce	130
Progresivnost Stanja	
(Graničnost Predstave)	131
Poziranje Vidre	133
Zauzetost Neposrednošću	134
Providna Dopuna	135
Kuda Dalje?	137
Pojava Kao Prikaza - II	138
Preobilnost	
(Princip Poravnanja)	140
Kaleidoskopski Vis	142
И	143
Trešnje	145
Nadoknadjivanje Vremena	146
Doterivanje Planeta	
(Povodom G. T. von Holst-a)	148
Dobijanje na Snazi	150
Između Onog Što je Tamo i Ovog Što je Ovde	
(Učenik)	151
Necelishodnost Pojednostavljenja	153
Igra	154
Opsesivnost Stanjem	156
Svemu Se Zna Kraj	
(Lažno Pojavljivanje)	157
Spoljna Strana Smisla	159
Prvi Dan Leta, 2003	
(Triptih, s' Komentarom)	161
Dan Pred Leto Ali Nema Mesta Likovanju	162
Šestonog	164
Geg	165
Perspektiva	167
Koordinatni Sistem Yggdrasil-a, Drveta Vasiona	169

<i>Izdaja</i>	170
<i>Scene iz Zamamnog Života</i>	172
<i>U Funkciji Klasičnosti</i>	173
<i>Boca</i>	175
<i>Iz Jula u Avgust</i>	177
<i>Izbirljivost</i>	178
<i>Prepev</i>	180
<i>U Vetra je Osam Čežnji</i>	181
<i>Promenada</i>	183
<i>Granica (Graničnost)</i>	185
<i>Pristojnost</i>	186
<i>Detronizacija</i>	188
<i>Posledice Nestanka Električne Struje</i>	190
<i>Izvitoperenost Slike</i>	191
<i>Uzoran Predeo</i>	193
<i>Osa Sletela na Slepo</i>	194
<i>Gradivo, Pravdoljubivost</i>	196
<i>Concertos Brandenbourgeois</i>	197
<i>Nekakav Prelazni Dan</i>	199
<i>Iz Avgusta u Septembar</i>	201
<i>Izmišljanje Drveta</i>	202
<i>Glad kao Isto</i>	204
<i>Tika Taka</i>	205
<i>Prikazivanje</i>	206
<i>Ha!</i>	208
<i>Na Pravom Mestu u Pravo Vreme</i>	209
<i>Poslovi Sveta</i>	210
<i>Preinačenje</i>	212
<i>Dužno Poštovanje</i>	213
<i>Napred Nazad, Levo Desno, Gore Dole</i>	214
<i>Prepiska</i>	
<i>(Povodom Macavity)</i>	216

KROŠNJA

<i>Krošnja</i>	217
<i>Leto, Jesen (Jesen, Leto)</i>	218
<i>Nikad Više</i>	220
<i>Prozračnost Kojoj Se Ne Prilazi Lako</i>	
<i>(Parte beatum)</i>	221
<i>Izranjanje Triglava</i>	223
<i>Od Septembra Do Septembra</i>	225
<i>Crv</i>	226
<i>Iz Ovih Dana u One Noći</i>	
<i>(Pod Providnom Korom Kaldejske Neprovidnosti)</i>	228
<i>U Uglovima Prozora Spremnih Na Sve</i>	229
<i>Postupak i Ishod</i>	
<i>(Povodom Мать Сырой Земля)</i>	231
<i>Izmedju Napred i Nazad</i>	232
<i>Valjanost Prevere</i>	234
<i>Uznošenje u Lagodan Ep</i>	235
<i>Primis digitis</i>	237
<i>Spajanje Korisnog s' Prijatnim (Podesnog s' Ugodnim)</i>	238
<i>Dokazivanje Pred Sobom</i>	240

<i>Prelazak u Pohja</i> (Povodom 59-e Godišnjice Oslobođenja Beograda)	241
<i>Dekahedra</i>	242
<i>Raščlanjenje</i>	244
<i>Pouka Oktobra</i>	245
<i>Put u Roanoke, VA</i>	246
<i>Onda i Sada</i>	248
<i>Grcaj Sloga (Ritam Reči)</i>	249
<i>Ultima Thule</i>	251
<i>Prolazak Pored Prošlosti</i> (Povodom Simeuna Djaka)	252
<i>Magla od Juče</i>	253
<i>Povodom Suštine</i>	255
<i>Put u P. (na Poluostrvu I.)</i>	257
<i>Između Vidovitosti i Urokljivosti</i>	258
<i>Druga Strana Svetog Grala</i> (Povodom E. & C. Brontë)	260
<i>Putevi, Putevi</i> (Predosećaj i Ravnodušnost)	261
<i>Sitničavost Proze</i>	263
<i>Usitnjavanje Istine</i>	264
<i>Ispitna Groznica</i>	266
<i>30</i>	267
<i>Golgota</i>	269
<i>Skice s' Puta</i>	271
<i>Kaufman Building</i> (Kaufman-ova Zgrada)	273
<i>Kuc, Kuc, Kuc</i> (Kratkodnevica)	276
<i>Progressus</i>	278
<i>Sumnjivi Doprinosi Istini</i>	281
<i>Minijatura</i>	282
<i>Računanje Nove Godine</i>	283
<i>Na Krajnjem Početku</i>	285
<i>Između Mitologije i Kiča</i>	286
<i>Sumnjive Reči Zime</i>	288
<i>Sve i Sve i Ništa i Ništa i Ništa i Ništa</i>	289
<i>Ono od Pre i Ovo od Sad</i>	290
<i>Šta je u Srcu, a Šta u Kolenima?</i>	291
<i>Iz Mizerije u Spokojnost</i> (Prepoznavanje ili Opšte Znanje)	293
<i>Oslobađanje od Zabluda</i> (Razuveravanje)	295
<i>Snovi, Snovi, Snovi</i> (Slatkasti Primeri iz Zemaljskog Sveta)	296
<i>Januarsko Finale</i>	297
<i>Aktivnost i Pasivnost</i> (Far niente)	299
<i>Iz Greške u Grešku</i>	300
<i>Maštarenje Van Sezone</i>	301
<i>Oivičenje</i>	303
<i>Dolazak do Prve Reči</i>	305
<i>Sastojci Dana</i>	306
<i>Adoucir Ménagerie</i>	308

<i>Belo Slovo Ovog Dana</i>	
<i>(Albus)</i>	309
<i>Udesetostručenje: Ratz▪Bechtel-ova Zapremina Stvari</i>	311
<i>Skori Kraj Ove Knjige</i>	318
<i>Zakoni Osrednjosti</i>	319
<i>Prestupnost sa Odobrenjem</i>	321
<i>L'allegro</i>	322
<i>Yggdrasill, Drvo Vasiona (Ω)</i>	324
<i>Pogovor</i>	325
<i>Legenda (Tabela za izbor čitanja)</i>	326
REČNIK	R1-R72
<i>Skica EPHEMERIS-a</i>	399

Yggdrasill, Drvo Vasione (α)

Alfa alias Yggdrasill, ili Yggdrasil, ili Ygdrasill, po Nordijskim rečima Yggdra i Syll [svakako arhajskim (Gr. archaios, prvobitno, staro; od arche, početak)], tojest po Yggr-u, tojest Odinn-u, tojest Othin-u, tojest Tevtonskom Woden-u, Alfadur-u (Sveocu), Vrhovnom Božanstvu {Bogu Kulture, Umetnosti, Rata i Smrti}, zbog sveobuhvatnosti, tojest zbog zaokruženosti prva dva {K,U} sa zadnja dva interesa njegova {R,S}, tojest zbog toga što je ono to koje je predviđeno da, iako i samo popijeno, posle smaka sveta (Ragnarök-a) bude izvor novog života (njegovo stoprsto, pardon, stograno alfa), Drvo je Vasione.

Zajedno s' Boginjama iz reda *Norn*, u saradnji, dakle, sa *Urdur* tojest *Urth* {Boginjom Prošlosti}, *Verdandi* tojest *Verthandi* {Boginjom Sadašnjosti}, i *Skuld* (*Skuld*) {Boginjom Budućnosti}, to drvo, *Yggdrasill*, oslanjajući se na {U,V,S} kao na okrugli trikrst, bolje i od jednog drugog prekriva delatnost vremenom.

Time se ono, umesto sopstvenim hladom, brani od grejanja trenutkom.

Izveden od prvih reči (više se muca nego što se kaže), raskriljen nad usponom {Kultura, Umetnost} kao nad padom {Rat, Smrt}, uortačen {Sada} sa {Prošlošću} i {Budućnošću} (tako da ni Pad ni Uspon nisu ono što su), taj se Beli Jasen (*Fraxinus Americana*), ili pak Evropski (*Fraxinus Excelsior*), ili Cvetajući (*Fraxinus Ornus*) (o jednom od njih se radi), Drvo Sveta dakle, podvrsta masline (*Oleaceae*), združenje Majke (priča se Zove) i Oca (Jasena), prema *Eddas* zbirci (prema zbirci poezije iz 1056-e godine, proze iz 1640-e godine), sastoji koliko od andjeoske pete toliko od vražije mete, koliko od vetrove bore toliko od peščane kore, koliko od zamaha krilom toliko od uzleta silom. Sastoji se iz svega toga kao što se *Jasenovina* sastoji iz onoliko slova iz koliko *Yggdrasill*.

I kao što mu, da dovrši sliku (potvrdi joj tren), jedna vrsta orla obrazlaže gen, jedna guja (*Nidhogge*, zla po definiciji), izeda mu (glodje) utrostručen koren: *koji jeste* (u zemlji Divova, *Jötunheim-u*), *koji je bio* (u zemlji Bogova, *Asgard-u*), i *koji će biti* (u *Niffleheim-u*, podzemnom svetu u kome caruje pomenuta Šarka, *Nidh.*).

Simbolički, takodje, četiri jelena (svaki stariji od pet godina), ko' četiri vetra, pasu mu pupoljke pod kosmatom krošnjom, pod kojom leži *Mimir*, tojest *Ymir*, div koji brkovima čuva dlakav Izvor Mudrosti (*Mimisbrunner*), zdenac koji sa još dva izvora koji ni u kiki ne presušuju, *Urdarbrunner-om* (Izvorom Sudbine) i *Hvergelmir-om* (Čajnikom Koji Kipi), dotično drvo zlatnim runom hrani.

I upravo zbor takvog principa navodnjavanja, a uprkos višeznačnosti vremenske ose i pomanjkanju svrsishodnosti rezultata, lisnata krošnja Drveta Vasione, tojest Sveta, tojest Života, vavek je gusta i zelena.

Takav bi, otprilike, bio opis datog drveta i njegovog iznosa/ploda, predmeta ovih priča kad bi se one na njih svele, tojest za toliko pojednostavile. Ali one su, kao i svaka druga zamena za stvarnost, lažno složenije; samo iz obzira prema (ne)strpljivosti čitaoca i narativnoj metodi pripovedača, redukovane su, dakle, uz neophodne primere faune i flore, na tri Božanstva/Kobi {*Urth*, *Verthandi*, *Skuld*} i četiri delatnosti/stanja {Kultura, Umetnost, Rat i Smrt}. A njihov, sam po sebi dvosekli mač, koliko je sastavio toliko je isekao, koliko je zadobio toliko je izgubio, koliko se (bez pameti) drznuo toliko se (uzbudljivo) smanjio. U kanije se, medjutim, nije vratio.

Kod ZEKE-a

Današnji potomci predaka zaokupljenih lovom zaokupljeni su i sami istom stvari sedeći po, takozvanim, sportskim barovima, loveći večitost stanja ili naprasnu razdraganost, od slučaja do slučaja.

Tako, na primer, u baru kod ZEKE-a, s' ni manje ni više nego jedanaest (11) TV aparata, pri čemu svaki isijava savremenu zamenu za negdašnju autentičnost pogotka strelom, posetioci (moderni lovci, uglavnom muškarci), (svako po svom ekranu) pogledom više blude nego što prate razvoj situacije na takvoj jednoj zameni sportskog polja, snobivaju se kad već ne mogu da pucaju, nemajući metu beznačajno čute.

(Tu i tamo, doduše, ponešto kažu ili čak viknu ako je stvar baš dotle došla, samo da bi se, međjutim, na tren okrenuti nekome/nešemu, ponovo vratili u ugnutost prethodne nule, nekorisnost reči, šapat sa sobom).

Izloženi, ustvari, besomučnim provalama reklamnih poruka kao konačnom pripitomljenju, s' vremena na vreme kao da prosjakte očima prvih lovaca, mada u, još od tada, prepariranim nastupima samosvojnosti, zamajavajući se nepovoljnim rezultatom, tugujući, tojest, za propuštenom šansom, kao da su svoju iskoristili, tojest kao da je njihov rezultat povoljan.

Toliko (televizijskog) nadmetanja a tako prazan hitac ono je što ih muči, sanjajući o trofeju (cilju) prespavljaju hajku (proces), umesto u lovištu pronalaze se u njegovoj (civilizacijskoj) nadgradnji - sportskom baru.

Zamenivši pećinu za kuću, zamenili su instikt senzibilitetom.

Tačnije - njegovom nadobudnošću, pošto čak i on, kulturološki obrazac za svakodnevnu osetljivost, na mestima kao što je ovo pre je surogat za obistinjenje negoli njegovo mršavo koplje (još jedno službeno otelovljenje).

Bez oružja i bez lova (ne modernog, naravno, panično reprodukovano u vidu zamene za dosadu, svedenog na bespotrebno, mada pompezno, ubijanje sitnijeg zverinja i još vrućih ptica), bez odraza i skoka te, konačno, bez upućenosti u žrtvu osim tudju, oni su, ko zna od kad, to i postali: televizijska zamena za spas, elektronska matrica za spev, trivijalna himničnost spektakla, katodna umesto puščana cev.

Sedeći na ovako bezbednom mestu i, tako, pucajući u sebe umesto u zver, oni se pred njom razlažu, preslikavajući je nalaze joj utočiste iz koga su isterali sebe, po prestanku lova, u ovu sigurnost.

Dižu se u noć da bar u nju odu, izlaze pod zvezde a ne rade ni to, sitne se, ustvari, od dodira sa sobom (sa ovim od sad - ne onim od pre), preturaju po glavi ko' da im nudi trk a teturaju u mestu iz kog ne izlaze ni inč, sve dok se ne reše zamene za sebe i ne postanu ono sto inače jesu, kad nisu čaura nego su zrno, kad nisu meta nego su strelac, kad nisu objekt nego su subjekt, kad nisu gonjen nego su gonič, kad nisu dole nego su gore, kad nisu glasačko telo nego su njegovo čelo, kad nisu pukost nego su most, kad nisu ništa nego su nešto, kad nisu broj nego su suma, kad nisu narod nego su čovek, kad nisu ovca nego su vuk i u vuku streljan nepodnošljiv muk i u muku strela zapeta u luk.

{U,V,S-K,U}

*Ecclesiasticus****U podnožju duha (ko' zaledju stvari),***

S' rukama za pasom (sa promuklim glasom),
 Penjemo se, opet, u pročelje čari,
 Nezaustavljeni ni visom ni masom.

Kao da ni juče ni sutra ne važe,
 Skamenjene kao da nas meri vreme,
 Iz potaje, evo (iako sve blaže),
 Dopire do čela samo misli breame.

Idemo, al' kuda, da li ćemo znati
 Na cilju od reči da se okanemo,
 Ili ćemo, bleđi, ponovo zaklati
 Jednu drugom, trećom, nebom oko nemo.

Odlazeći gore (padajući dole),
 Ali ne mičući (ni levo ni desno),
 Ishodištu puta dajemo za pravo: Tesno
 (ko' u nadi)
 zemlja se za nebom iznova razbole.

Isti bol je muči (ista reč rastvara),
 Ono što se sanja pada ispod cilja,
 Zgrćući ideje o Nebeskoj Pravdi, Vara
 nas baš ona: laž kao doktrina, kanonska svetilja.

* * *

Reći manje, a više (ne više, a manje),
 Zatvoriti usta, ćutati kad buči,
 Možda tek ponekad zapasti u stanje
 Krajnje ispovesti (bol kada nas muči).

Obratiti pažnju na prohodnost slova,
 (Ne stavljati odmah onu zadnju tačku),
 Sve dok se i sama ne vrate iz lova,
 Ispucavši pušku, odapevši pračku.

Pomoći im rukom, perom ako treba,
 Ali ih i sprati, da se ne umnože
 U obilje nule, u jestivost hleba
 Od Djavoljeg testa, O Dvoliki Bože.

Reći: uspon slabom, jakom spoticanje,
 Kada ih oslušne prvi se naježi,
 Drugi vraća sablju, ima je sve manje
 I za samog sebe, dok od misli beži.

Reći manje, a više (ne više, a manje),
 (ostaviti mnoštvu da brbljanju služi),
 Raspolutiti se: Iz žila u granje
 Presaditi koren, da se zaokruži.

{U,V-K}

Sreda, po Eddas-u

Po *Thomas-u Bulfinch-u* (1796-1867), tumaču *Eddas-a*, to predanje tvrdi da u početku ne beše ni neba ni zemlje, tek sledjena nejasnoća, svet magle i leda. Južno od njega, medjutim, nalazio se svet svetla čiji je (južni) vetar topio sve oko sebe - iz tih isparenja pojavio se *Mimir*, tojest *Ymir*, Div Mraza, i krava *Audhumbla*, da ga hrani mlekom. (Ona sama, hranila se ližući so leda).

Ni primetila nije kada se, jednog dana, pod njenim jezikom pojavila prvo kosa, zatim glava, te na kraju dovršeno bice, obdareno gipkošću, lepotom, i snagom da prevrne karte. Beše to Pra-Bog koji sa svojom ženom, ćerkom divova naprasnog duha, porodi Bogove *Odinn-a*, *Vili-a*, i *Ve-a*, koji ubiše *Ymir-a* te se od njegovog tela napravi zemlja, od krvi more, od kose šuma, od lobanje nebo, od kostiju planine, od mozga snežni, gradonosni oblaci.

A od obrva *Ymir-ovih* ta trojica stvoriše *Midgard*, središte predvidjeno za ljudski boravak, makar puno setnih misli opevane žune.

I stvorivši, na taj način, ceo jedan svet, i hodavši po njemu, Bogovi uvideše da je nepotpun jer u njemu nije bilo ljudi.

Stoga uzeše jasen i napraviše čoveka, i uzeše zovu i napraviše ženu. Čoveka nazvaše *Aske*, ženu *Embla*.

Odinn im dade život i dušu, *Vili* razum i korak, *Ve* im podari čula, izraz lica i govor.

Tako se *Aske* i *Embla* useliše u *Midgard*; odatle začеше ljudsku vrstu - pleme zategnuto poreklom, otežano tlom. (Zbog toga, od tada, kad god duh *Ymir-ov* pokuša sa sebe toliku težinu da zbací, sva se zemlja zatrese, sve do nedelje).

A sami Bogovi odseše u *Asgard-u*, boravištu u koje su pristupa imale još samo Boginje iz reda *Norn*, a i to - kao služavke.

Do *Asgard-a* se dolazilo preko *Bifrost-a* (mosta kao vrste zaledjene duge samo malo modernijeg, sa statičkim proračunom smisla); u njemu su se nalazile zlatne i srebrne palate, Božija obitavališta, od kojih je najlepša bila *Valhalla*, rezidencija prvog od trojice, *Odinn-a*. Tu, sedeći na tronu, imao je on pregled sveg neba i sve zemlje. Na ramenima mu tavoriše gavranovi *Hugin* i *Munin*; jednom dnevno obletali su svet, da bi mu po povratku saopštíli šta su videli i čuli. Kod nogu mu ležáše vukovi *Geri* i *Freki*; umesto *Odinn-a* jednom dnevno pojeli bi njegovo meso iako je ovo bilo postavljeno pred njim - medovina je bila sva njegova hrana i piće, kao danas što je čokolada. I tako tu (na tom prestolu, od duga vremena), pronadje on *Runsko Pismo* iz koga, zatim, Boginje klase *Nurn* upisivaše Slova *Sudbine* u svačiji (privremen) put, a najviše u večiti.

A iz (Teutonske) varijacije njegovog, *Odinn-ovog* imena (*Woden*), kao u slučaju Srpske za Centar (*Sredina*), nastade ime za četvrti, *Središnji Dan* nedelje, *Sredu* (E. *Wednesday*), uzevši Nedelju za prvi, kad god njom nema šta drugo da se radi.

I zato se, od tada, vreme prema Sredi penje, a od Srede spušta, dokle god ga hladi Drvo *Vasione* (*Yggdrasil*), i preleću *Hugin* i *Munin*, i proždiru *Geri* i *Freki*, i čitaju *Rune Sudbine*.

Dragana

Parkiran između groblja i samoposluge, ko' šuma zelen (još malo crn), bez sumnjivih dodataka - bez prikolice (registrovane, poput njega, u M.-i) - između dva puta (između čekića i nakovnja), raspet a sapet, vezan a pušten, krenut a stao (tek malo u stranu ako se iskrao), pun povratka kao točak kruga, taj je kamion opet ovde.

Vidim ga pri dnu ugnutog parkinga još s' visa kada, ponekad, dodjem ovde da parkiram i sam. Da se, kako se to kaže, saberem, kao da se ne radi o pristanku na nepomicanje koje je, zapravo, za korak manje, tojest kao da ni ovakav kraj puta (između groblja i samoposluge) ne obavezuje da se, i simbolično, sa svim tim putem stane. Čovek, dakle, parkira ovde da (kako se takodje kaže) dodje sebi, ovde gde, bez vrtenja osovine (i njenog linearnog ekvivalenta - puta), zategnuta u pauzu kratkotrajnog sklada bruji tišina između poštede i rada (opuštanja u Raju, računa kod Had-a).

I mada prolaze ljudi (doduše retko, tek da ih oda muk), i narasta sneg (doduše sporo, pada ko' čitav puk) - ni iz delovanja se stvari, kao ni iz provrele rečenice, ne može izvući nešto veće a da se ne podlegne dodatnom balastu reči.

Nagnuto drvo (iskošen pad: o granu obešen dečiji zmaj), sve što se usplahireno nudi (ničice što se daje u zamenu za potpis): pročelje kao škrtost izražavanja, priroda kao prozirnost automobilske stakla, nedostaci blaženstva kao prednosti Pakla, zvuk iznenadnog instrumenta (gitara kao emancipacija žice, takt kao sve grčevitije lice), učešće i iznos, ravnodušnost i spas, transportna funkcija/komponenta ovakvog jednog kamiona najzad - učvrstili su se baš sada, ovde, na miru, na ovom parkingu kao na praznom papiru.

Na desnoj strani kabine piše *Dragana* što ne bi bilo neobično da se ne radi o (tako prisnom) imenu sa drugog kraja sveta, da ono nije, na taj način, došlo čak do ovde (i to iz, kako je rečeno, M.-e), da se nije zaustavilo ispred mene kao da sam ja taj koji izdaje potvrdu o prispeću, kao da se ne radi o slučajnom dometu tih sedam slova (o stohastičkom špediterstvu ugladjene šanse), o nečem, u svakom slučaju privremenom, trenutnom kao prenutna sredina, kao da su mrtvi sa jedne i živi sa druge strane ovako imenovanog kamiona prirodna naknada za toliki put, kao da se, drugim rečima, na njemu (tom putu) nije desilo ništa obespekojavajuće, nikakav trzaj leptira (zbunjenost bube, pad divljači kroz farove uznesenja), ni započinjanje niti smiraj dana, ni dovoljnost niti neophodnost, niti očaj niti ispunjenje, čak ni nagla osenčenost kao svest o sumnji. Kao da se i tamo i ovde (u Yu, u *Montani*, u *W.*) ne radi o istom (zajedničkom ušću), i kao da ga baš ona (*Dragana*) ne ovaploćuje, makar na ovakav, prevoznčki (prozaičan) način. Zato je njeno ime vozač i dao da se ispiše na kamionu, da može na točkovima da ga odnese tamo, zatim da joj ga vrati.

Jer, upravo ona (*Dragana*), njemu je nepčani cilj, nešto čemu se kao zub jeziku periodično vraća, tačnije neko kome dolazi svaka dva do tri meseca, rešivši se, prethodno, izgovora za takav svoj dolazak, istovarivši, tojest, teret (otkačivši prikolicu), zatim se uparkiravši, u principu je već nanjušivši (u mislima je dodirivavši, nju - objekat svog zapisa na vratima kamiona), zatim joj otišavši da bi se posle dan, dva, vratio, jer nije ostao, kao da se neostajanjem ikada išta rešilo, osim uključivanja motora za sledeći odlazak, pred isti takav povratak.

{U,V,S-R,S}

Iz Zime Proleće

I jeste i nije došlo, čak i da mu se ne prizna (da mu se ne da u zaslugu) - sâmo sebi kači odlikovanja: jedno za otopljenje, drugo za odzvonjenje, treće za istopljeno zvono i ove zime. Toliko je njime pritiskala, pod njim sve bešnje ledila (na kraju pod nulu sledila), da je i ona sama (Zima što danas ističe) ovog trenutka prsila i istekla - do donje ulice.

Za sada dotle, ali i to je bilo dovoljno da odozgo, od gornje, počne da plavi Proleće.

Od ulice do ulice, jedno se topi drugo narasta (iz gladi oka - naraslost testa), jedno otiče drugo dotiče, što jedno zakrči drugo otkrči, rat im je došao dotle - preostale su ulične borbe.

Koliko bivše tuguje toliko novo likuje, koliko se jedno sagnulo toliko se drugo isprсило, koliko ono suzi toliko ovo sjakti, koliko se prvo sklanja iza ugla toliko se drugo šepuri na čošku.

Jedno je drugom (Proleće Zimi u ovom slučaju) na kućnom pragu, a opet, ne usudjuje se sasvim da udje, južnim se povetarcem drži za polarnu bravu - dok ne istopi i nju.

Milom ili silom, na ovaj ili onaj način, u stalnoj borbi kao u lažnom savezu - jedno umire drugo se radja (povlačenje jednog kao napredovanje drugog).

Zima i Proleće: jedno se predaje - drugo u trijumf daje, dok jedno muči - drugo tutnji, niz oluk Zima se odliva - Proleće sebi doliva, što Zima belo odvlači - Proleće zeleno dovlači (boja jednog bezbojnost je drugog).

Iz Zime Proleće: iz mira rat, iz rata kljun, iz kljuna ptica, iz ptice let, iz leta Leto, iz Leta mir - do Jeseni iz Leta.

Smena kao predjena granica strpljenja, studijska ogoljenost bola, nedostatak onog što se smirilo bez ropca.

Sukob kao jedrilica duše - dok se opet ne spusti u isto.

Jer, čak i ako sve to nije isto, istom se vraća, oko njega kruži, koliko prospe toliko dospe, izjednači se da može da se seti.

Da se seti, tojest, kako je bilo pre a kako je sad, kako se iza onog skriva ovo, kako je samo pitanje trenutka koje će (od dva) da se prikaže (kao jedno), kao da se ni u čemu ne sme pronaći više, kao da ne postoji dodatnost, kao da je sve dato konačno i jasno, izbačeno da blješti dok drugo kopni, ustupa mesto bez snage da se brani, miri se umesto da se bori. (Kristalografija pažnje: u svakom momentu održavati je samo jednom laticom).

A sve se to tako, naravno, samo čini: koliko god Proleće nadjačavalo Zimu, ne ostavljajući joj ni pahuljicu a kamoli šansu za novi sneg, ovaj se već sprema, čim Maj zaplavi Junom, Avgust zažuti Septembrom, i crnu čaplju Novembra dočeka belim Decembrom.

Prevrat

Voditi računa o danima, povladjivati im (imati ih na dlanu kao jaje pticu), uživeti se u uzročno-posledičnu vezu, ne obilaziti oko suštine u nadi da će da postane bolja, time što se na vidiku ne nazire poželjnost ne mahati kao dokazom o grešci (ni promaju kroz prozor ne tumačiti van logike stvari), patetičnost *Male Svite* Aleksandra Borodina ne svoditi na njen Prvi Stav (*U Manastiru: Andante religioso*) - makar bilo prozaično i s' patosom, otpevati nešto poletno i zdravo; ne činiti ni danas gluposti kad se tako povoljno završilo juče (time što se nije odstupilo od prekjuče), izabrati promućurnost (ali ni lakovernost ne osuditi tek tako), izbeći opasnost sedativne duše, ne raditi o glavi ni drugima ni sebi (pustiti da se smire strasti), ni odbrambeni rat ne hvaliti do zore (pre se pokriti šinjelom nego ga podmetnuti pod metak), izvući se iz zamke pravednog rešenja kad ni rešenje ne leći od zamke a kamoli pravda.

Ići niz ulicu kao u prvi razred (sricanje ispred kad je još daleko), ne upisivati se u veću školu kao da u bukvaru nije sve rečeno, ne trčati pred rudu misleći da će se stići, ne izmicati pred ućutanošću u strahu šta će ko reći, ne videti ono što ne postoji.

Uvidevši prazninu ne misliti da je i ispunjenje na dohvat ruke - otrgnuti se i potonuti u nju (tu škriplju), dok je još duboka.

Uzeti se u pamet: ne menjati ništa, ne savetovati niti se na drugi način dati u popravku sveta, ne predlagati bolje od ovog što jeste, ne usrećivati.

Leći na ledja i ćutati. (Leći na ledja i ćutati).

Sve dok ne pukne nešto, ne provali se nebo i ne raspoluti zemlja, tutanj pun osvešćenja dok ne počne da gluvi uši (bljesak pobune da slepi oči): maina dok se u buru ne razbesni i počne da seva i grmi.

Poskočiti tada, odbaciti košuljicu sramote, izvući se iz zmijskog zagrljaja mira, ravnodušje trampiti za prevrat.

Zaratiti za ono čega više nema nego što ga ima ali ga, ipak, ima.

Tu je, u glavi (ma kako da se pravi), izležava se pred skok (tek tako ne menja bok).

Ući u okršaj da bi to (što ga ima manje nego više) moglo da se prevrne (da se baci niz reku), pozdravi (šaku pritegne šakom), udruži (ublaži samoću).

Da sve to uradi pre nego što bude kasno i spuste se kapci povoljne prilike, dok ga (tog, što ga je manje nego više) još uvek podilaze žmarci prvobitne slike.

Slike suncokreta (bašte kao parcele sveta), boje od žutog, belog, do (tek ponekog) zrna maka, nečeg ponekad smanjenog ponekad jakog, kad prsne crvenog, kad tihne lakog.

{U,V-K}

Prenoćište i Doručak

Konak, tojest konačište, reč je koja najpribližnije odgovara (skupnom) pojmu prenoćišta i doručka.

Zakonačiti znači leći sa svešću o jelu nakon budjenja.

I putnik namernik i onaj koji se po prethodno utvrđenom dogovoru i planu uputio cilju podjednako očekuju da im, nakon privremenog zastanka ili konačnog prispeća, te posle odmora u vidu povoljnog sna u postelji (u sobi za goste), predjeni put i stomak nahrani.

(Toliki put i tako mali prohtev: ako već nigde nisu stigli bar da ih ne izneveri ono što su u glavi svo vreme vukli).

Poći na put: stići, spavati, jesti.

(Ući u stanicu, okrenuti se sebi umesto u sebi).

Otići i ćuteći očekivati isto.

(Ni spavati ni jesti, a opet - ni od jednog ne moći pobeći).

Kobajagi se izdvojiti, a ustvari udvostručiti se, na drugom mestu ponoviti ritual prvog.

Postoji nebrojeno mnogo konačišta opisane vrste: ovde/lokalno prenoćište i doručak (konačište) nudi se na, maltene, svakih sto koraka - 'Sombra Bed and Breakfast', 'Theresa's Woodshed Bed & Breakfast', 'This Old House Bed & Breakfast', 'Quiet Streams B & B', 'The Nauvoo Ranch', 'Selma's Cabin, at Pinecroft', 'Country Haven B & B', 'Red Lion Bed & Breakfast', 'Do Drop In B & B', 'Birds & Blooms B & B', 'Woodlot Acres Retreat', 'HomeTown Memories B & B', 'Rebecca's B & B', 'Wander Inn B & B & Antiques', 'Mulberry Lane B & B', 'The Bib & Tucker Inn', 'Gazebo House B & B', itd.

Odmorišta te vrste mame kao da se iz svakog od njih (tih pribežišta s' finalom od jela) oglašava još jedan drski spas, beg učinjen korakom u nazad, u ono što se oduvek slutilo ali se nikada nije dotaklo osim u sećanju o zaštićenosti u staroj, još samo u mislima nerazgradjenoj kući, o nečemu što ni približno ne sluti na, ustvari, prolaznost zadržavanja koliko na uspavanost i jelo posle sna, o vrsti služenja ispovesti cilja (izmedju hica rasta i pribežišta pada), o uzmahu iznad uzdaha ostatka (krilima neubedljivog rešenja), o starinarnici kao sveznajućem početku jutra, antici unapred, obilju bivših jeza.

Iskrcavši se (došavši u luku), prespavavši, doručkovavši - izviti se u vratu, dovršiti željenu sliku kolača, obrazložiti je sitom mišlju o ušću.

Njome se uliti, dakle, i kada drema i kada oprezno primiče kašiku gladnim ustima reke kojom se plovi uzvodno, u glavu iz stomaka, u misao iz tanjira, u kratkotrajnu preplavljenost iznetu na poklon večitoj oskudici puta, na svečanu trpezu cilja kao kuhinjskog opravdanja iskoraka iz zdele svih dosadašnjih, nepomerljivih dana.

{U,V-R,S}

Belegiš

Izbeci patetičnost a pisati o vojsci koje nema nije ni jednostavno ni lako.

Tamo gde se Dunav iz sopstvenog preliva u tuđe korito (gde se iz rečnog toka presipa u okolna polja), tridesetak kilometara uzvodno od B., prepreka daljem izlivanju ukazuje se u vidu glinenih hridi, u formi naglih (skoro drskih) uzvisina od tako puste a ipak nečim (neosnovanom nadom?) izdignute zemlje, čitavih deset, možda petnaest metara u vis, a u dužinu toliko da se i reka (po pravilu neumorna) umori putujući kraj svega toga. (Dužina te, zemljanom uzvisinom oivičene obale, meri nekoliko kilometara, sudeći po zamoru oka koje nikako da je sagleda).

Predeo taj je, dakle, od onih terena koji se prvo prosu (osvajачka reka kroz osvojeno polje) da bi se odmah (iza toga) ravnodušnost predaje pretvorila u otpor nadiranjju: dramatičnost hridina budi iz sna oba igrača u naizgled gotovoj igri - i davno poraženog (posrnulo polje) i okorelog pobednika (otežalu reku).

Kao kada se ide iz jedne krajnosti u drugu, iz poda u zid, iz osnove u zabranu, iz trka u prepreku, iz horizonta u zenit, iz *adagio*-a forme u *fortissimo* suštine, iz prevlake u nabor, iz dlana u pesnicu. Tojest kao kada se, u zaboravu ili u rastrojstvu, umesto priznanice iz džepa izvadi račun. Umesto da se proglaši pobeda namirivanjem troškova, kada se (pod pobednikom) tlo izmakne i, kao u ovom slučaju, nagomila u spas poraženog, na samom kraju verovanja u čudo.

Tako se, na takav način dakle, izlivanju i, uopšte, pohodu reke usprotivila zadnja linija kopnene odbrane na ovom mestu koje se, po selu na njegovom obodu, zove Belegiš i gde su se, u vreme o kome je reč, a kome ima više od trideset godina, izvodile vojne vežbe.

Kad dodje divizion, i kada se vojska ukopa po rovovima u peščanom delu poplavljenog polja, ni komanda na juriš ne prene ravnicu toliko koliko strmi bok litice koja poplavu, htela to ova ili ne, tako uznemiri, prekine i dokrajči.

Ni posle vežbe nije joj (toj ravni stana, ako ne žrtvi - beguncu vode) ništa bolje: ispevši se iz udoline na vrh zemaljske hridi, i vojnici se (tim aktom) odriču naprasne smirenosti polja pored reke, ni njima se ono više ne čini potrebnijim od napuštenog šanca.

Više nepotreban nego potreban, poplavljen pejzaž uz reku tako je i obeležen, niti se ističe niti gubi iz vida, niti se ozbiljno uzima u obzir niti otpisuje lako, i kada se, iz poslednjeg rova, i poslednji vojnik nadje na grebenu kao na štapskoj koti, i polje i pesak pod njim se slegnu pred bataljonski pokret (u peščani sat još neistekle, pešadijske ćutnje, u hitac zategnut glinom a ne ko' ptica - nebom).

Jer, ni Belegiš nije drugo do beleg samom sebi, poplavljen spomen na zaludnu vežbu kojom se nije sačuvalo ništa osim još jedne varke u lažnoj predstavi sveta, u pojmu napretka iz popleglosti u mir kao da ih, iz peska, sve skupa svo vreme ne gleda glineni golub s' mrtvim Dunavom u nišanskom oku.

{U,V,S-K,U,R,S}

* * *

A šta ako je Bog subjektivan?

Ako mu nije stalo do ovoga više nego do onoga. Ako se tegli umesto da skoči. (Ako skoči umesto da se kroti). Ako se i u oku lomi kao u skoku.

Ako se ne miče (ali ni ne upokojava), ne pravi se da spava, a opet - po celi dan ćutke obitava. (Ako beži od posla a zri od pregnuća). Ako ga muči budućnost a nema prošlost.

Ako na izlazu iz stanja zapada u tren. Ako iz nesvesti prelazi u svest. Ako se ne mršti iz poze nego iz uverenja. Ako jedno savetuje a drugo kuša. (Ako se ne libi da se uhvati u kolo sa Djavalom).

Šta, dakle, sa Bogom kao nedostatkom i Božijim hirom kao ispunjenjem? Šta da se radi sa cenom za spas kad u njoj nema troška za danas? Kada se i ceo i nedovršen uzdah uračunava u zadnji (kada ni on ne štrči iz tišine).

Umireno kada je sve a, opet, tako svečano kada se ježi: niti se propinje niti pada, niti se moli niti proklinje, niti se kune niti kloni obećanja - tek što je počelo da se kruni a već se nakupilo u nesnosnost sumnje, princip otrežnjenja.

Ni tamo kada je ni ovamo, to što se isprsililo kao da je tamo, a ustvari je ovamo.

To za koje se predpostavlja da u svakom trenutku zna šta radi (ne obazire se na strasti), niti se lakomi niti za nečim žali, niti zlopamti niti se sveti, niti ubija niti se sklanja sa puta - šta ako se svo vreme radi o dogovoru od danas do sutra, o prevrtljivosti kao konstanti ubedjenja, o nečemu što se ne dvoumi da se predstavlja kao jezgro ispod kore izvadivši nož, isekavši se na eho i upozorenje, reverberaciju i preki sud.

Kao kada iz istine viri laž (iz laži istina), iz neobavljenog posla završni pokret rukom, iz njive verovanja klica bezverja, iz omedjenosti trenutkom rezanje neprestanosti, determinizam neprikosновенosti, stohatičnost pripadnosti, univerzalno zlo, spontana smrt.

Mada bi moglo da se pomisli da ni subjektivnom Bogu, kakav god da mu je alibi, ne cvetaju ruže, to nije tako. (Ne da cvetaju, nego pršte).

Radeći jedno a misleći drugo, povodeći se za instiktom umesto za metamorfozom (preobražajem iz larve u leptira), on se zapravo stara o sebi, umesto jedne u ogledalu mu se ukazuju dve prevlasti: nad duhom i nad telom.

Kad treba vlada preko jednog, drugi put preko drugog, ne zamerajući se nijednom, sve dok ga telo ne suoči s' dušom, duša sa telom, odlucivši da ga, tako subjektivnog, proglase ništavnim (spram sebe, važnih).

Kao da su mu time doskočili a ne sopstveni kraj učvrstili kada im, tako lako opijenim sobom, samo što digne zavesu otkaže predstavu.

{V-K,U}

Lun

Lun se javlja izjutra ili predveče (podne izbegava, po noći još roni).

Budući barska ptica (nesto što leti u dosluhu s' vodom), on se ne oglašava da bi se rešio žedji, već da bi vodu nebom smanjio, krilom presuo, sobom dosuo.

Iz oka kljun, iz kljuna zov, iz zova lun.

Nad jezerom tišina, nad tisinom misao, nad mišlju lun.

Koliko čuti toliko peva (koliko peva toliko čuti).

Usklikne jednom, dvaput (već treći put se kao lišaj smiri).

Javi se iz jutra, iz večeri, iz prelaza u noć (u dan), iz bilo čega tako večno kratkog.

Tek da se oglasi, da se ne stvori utisak da ga nema (da potvrdi melodičnu slutnju).

Kako se ućutimo on se začuje, kako prozborimo zanemi.

Lun: ptica izmedju skrovitosti i otkrća (izmamljenost u letu, sčvrnutost u cilju).

Veliki severni gnjurac.

Došle do takve jedne vode, koliko sebi dovoljne toliko u društvu, i ptice (kao i ljude) saleću misli: čime je premostiti, kako joj odrediti dno pre nego što se nasuče.

Ljudima, obično, na um padaju scenska (tehnička) rešenja: most, skela (dereglija), slavoluk; pticama otme se krik (u luna dvostruk).

Jednim se izrana izvije (kao bol kada mine), drugim se predveče dočeka (kao prva obala drugom).

Dvostruk je lunov zvuk: niti je sam niti se gubi u mnoštvu, kako god da počne dovrši se u dvoje - prelomi se, počne u nazad da zveči.

Kao kada posustaje poruka i doprema se opravdanje: dodatak u smislu preostajanja (mada neosnovanost za spas).

Ptičji rezime stvari: tek sviće a sumnjiv glas.

Izložba za sliku obojenu zvukom: bokorom predela ne odzvanja noć, ne nazdravlja dan, nego se (izmedju njih, kao izmedju pravca i prsta, puta i mete) smrkava ili bleđi - da počine (predveče), da protrlja oči (izjutra), hoće a ne zna kako, niti zna niti mu ima leka, to proba da kaže i zato tako peva, ni odlučno ni blago, ni mnogo ni malo, ni razumno ni ludo, tek da ga istera na čistinu, makar kroz roptav glas.

{U,V,S-K,U,R,S}

Priroda i Sastav Vremena

"Nature and Structure of Time" - B. kaže da će na tome da radi.

Kaže to tako kao da će da radi na nečemu ni suviše teškom, ni neobavijenom tajnom, ni izvitoperenom ni jasnom, ni neumoljivom ni brižnom, ni neosedlanom ni zajahanom, ni sporom ni brzom, na nečemu što se ne libi da zanoći s' jutra (da u podne visi s' bele ruže).

Kao da se tu nešto treba a ne može popraviti (bar uteha da mu se vidi).

Vreme: spolja nesito, iznutra sito (kao minut pred danom).

Na šta se ono nameri spasa mu nema, do čega ono dodje raspe ga (kasnije ili pre).

I kada ga nema (u koštici kada je, priprema se i čuti), i kada iskoči (na površinu, poželjnu oblogu stvari - tu kada se rasprema da se svrti), odbacuje se od sebe: ni iznutra ni spolja, vreme se ne nastanjuje po tako vidnim mestima pre nego ih izvalja u jedno - kudelju kraja na preslici početka.

Vreme: ko ga zaobidje - nigde ga nema, ko mu se na putu nadje - razgori se i zgasne.

Po prirodi tvrdoglavo, po sastavu šareno, inati se i kaćiperi, ne trpi da mu se smanjuje zasluga za predstavu i kada pršti od kiča.

Jer, računa, od dobrih delova se živi, oni se pamte pa i ono po njima, od onih drugih ionako niko nije napravio ništa bolje, zašto bi moralo ono.

U nevremenu vreme, u vremenu nevreme, jedno bez drugog niti ide niti može, lako se teškim teši, teško se lakim češe po glavi (mazi po ruci).

I ispod vremena vreme (i iznad, i u sredini), jedino što se nijedno ne naslanja na drugo a da ga posle ne skloni u stranu.

Kako se jedno završi evo ga drugo, iako se i sa njim zna šta će biti (zameniće ga treće).

Tako da, opisavši jedno, ni priroda ni sastav drugog (a kamoli trećeg) nisu ušli u opis (izuzmu li se prolog i epilog).

Sve dok se svako od njih (svako moguće vreme) ne nagne toliko da iz njega počne da curi privremen sat u večiti centar - današnje podne.

Ali, neće on (B.) na tome da radi.

Samo će vreme ko' dinju da iseče na kriške, krišku po krišku da oveša o plafon, odatle da se njišu, da zvone kao da dišu, fraktalnu prirodu blažeći kašastim sastavom.

{U-K,U}

Poreklo Vremena

Jedno su priroda i sastav vremena a drugo njegovo poreklo.

Dok mu se priroda dvostruči a sastav trostruči, poreklo ga izdaje jedninom.

Po prirodi i ovakvo i onakvo, po sastavu izmleveno jednim, drugim i trećim, ono se (vreme) izvodi iz jediničnosti, poštapajući tim (jedinim) izvorom, obrće skazaljke kao obrve u nedostatku razgovora.

(I šapat usaho' a da ne zamre razgovor).

Tamo odakle vreme vodi poreklo nema pratnje ni za glas, a kamoli za hor.

(Kako je počelo tako se sa sobom druži, sebi peva).

Iz čega izvire, u to i uvire. (Odakle dolazi, tamo i odlazi).

(Poreklo vremena: izvajanost stepenovana u dletu, opiljci polena iz preseka u cvetu).

Vrh stabla kada se odmetne od baze: ni s' tako razumnim stablom kad se od krošnje ne vidi koren.

Potičući odavde ili odande, izvirući iz centra ili sa strane, dopirući bez obzira na razlog, vreme se, zapravo, ponaša kao da se radi o ugovoru sa (neslanom) šalom.

Vodeći poreklo od ispupčenog suda u depresiji puta, vreme se time i obnavlja: kad je već samo (i kada se tome ništa ne može ni dodati ni oduzeti), bar da se iz vrča od juče prespe u šolju za sutra - misli se dok se sliva u tanjir za danas.

Vremenski početak: sinonim za (koje po redu) ustrojstvo, kao da u njemu leži uputstvo za popravku stvari a ne za njihovo rastrojstvo.

Izvedeno iz presipanja bokalom veka u čaše minuta, sati i godina (odavno zaboravljenih života), vreme se učlanjuje u vrste, kolone i (bele?) reči svrhe. (Još kad bi moglo da ih se reši).

Ali, budući i samo ukršteno (u povelju kao u slami, nastavku trave, zavoju sna), ni vremenu se ne piše jednostavno rešenje: koliko se isplete vodoravno toliko se raspapa uspravno, koliko predje u pčelu toliko gubi u osi, koliko popije vode toliko poplavi polje.

Vreme i njegovo poreklo u odnosu su neprestanosti i njenog početka; jedino što tu nije jasno je to što neprestanost nema početak a početak nema ničega do kraj, tako da i u slučaju da je istina da se vreme prema svom poreklu odnosi kao neprestanost prema svom početku i jednom i drugom kraj se piše pre nego što se vidi.

{u,v-k,u}

"Chester Electronics"

Kada se spusti na *Sheridan Road*, negde izmedju 77. i 78. Ave., bilo kom od njih prošavši pored sadržaja obe (pored, dakle, velikog, natkriljenog drveća koje im bar dvorišta, ispred uglavnom belih, ali i braon, žutih i oker kuća, čini unekoliko punijim, u svakom slučaju gušćim nego što jesu, dvorišta lenjo obrasla u i inače pasivno stvrdnut (sumnjivo kondenzovan) mir iz nepomičnosti dana, klasične iznudjenosti povlačenja u skrovitost trešnje, kroz dve ili tri ose u zavarane čežnjom za napuštenim poslom (scenografijom koliko upornom toliko punom opravdanja da nešto uvek mora da kleca i zuji), prvo što se ugleda jeste lokalno igralište za bezbol, široko onoliko koliko red jablanova sa njegove zadnje strane ide u visinu, smireno i prazno (i neupadljivo kada je - dovršeno je s' merom), ako se izuzmu retke subote ili nedelje kada se i na njemu koplja odmere, u kakvom, uglavnom beznačajnom, okršaju koji ih, i kad je od većeg značaja, ne prebacuje dalje od onih jablanova, i samo što se podje malo na jug (ili na sever, zavisi kojom se od dve avenije do rečenog drumu došlo) stigne se do radnje sa elektronskim komponentama i uredjajima, "*Chester Electronics*".

Kao i u svakoj prodavnici te vrste, i ovde se da kupiti sve i svašta, i što treba i što ne treba, i što je korisno i što nije (i što struji komanduje i što joj služi).

Podrazumeva se da nije o tome, o izboru stvari, reč u ovoj analizi te radnje. Jer, kada bi to bio slučaj, bez potrebe bi joj se napisao još jedan katalog; i postojeći se, naime, može slobodno uzeti na ulazu u nju.

Ono što nas zanima jeste izvesna uhodanost tog mesta, nepropustljivost u smislu neuništive, tojest postojane, tojest brižne, tojest jonske obloge nad stvarima i, takozvanom, dušom, opsednutost strujom kao preostalim poštovanjem pravila i reda, ne kovitlac i protok kao cilj po sebi već patina i nanos takozvane stvarnosti transponovane u rešetku izmedju rdje i kristala.

Zastareli delovi i sprave, naime, čušnuti tojest smešteni u neku vrstu otpisanog, nekorisnog ambijenta (stolovi sa delimično odmotanim solenoidima, iscurelim elektrolitima, neobeležanim, pritom pocrnelim otpornicima, niskofrekventnim tranzistorima i antenskim priključcima), koliko čute toliko čekaju da ih neko takne, oceni korisnim, i kupi ih makar i nimao potrebu za njima.

Sa druge strane, novi i blještavi aparati, gomile savremenih i impresivnih audio i video komponenti već sa ulaza padaju u oči, tako da nekakva bolećivost u vezi mogućnosti njihove prodaje tojest plasmana postaje suvišna. Predpostavlja se da se upotrebljivost i korisnost tih sprava iz njih svo vreme upečatljivo širi, da je samo pitanje trenutka kada će neko od mušterija nešto od toga da kupi.

Obično tako i bude. Tu smo i mi B.-u kupili stereo uredjaj, za njegov 11-ti rođendan, i evo, 13 godina kasnije, još uvek lepo služi.

Ali ga niko ne sluša (B. je, pre par godina, otišao svojim putem, S. i M., kao i mi sami, imamo druge aparate) - muk i tišina mu se slažu sa ćutanjem onih delova koje se, još tada, sa onih stolova, neminovno širilo unapred.

{U,V-K,U}

* * *

Ni od ovog dana ne tražiti više od jedne, možda dve prave reči (najviše rečenicu).

Ne pričati mnogo, ne pisati svašta. Zavući se u pero (tastaturu), čekati na glas (na slovo).

Ne izmišljati sve i svašta tek da bi se dobilo na bogatstvu izražavanja (na modulaciji predstavljanja), ne povoditi se za slapovima rečitosti, uzburkani opis svaljene suštine ostaviti za njen trag u pesku, ni formu ni sadržaj ne isticati u smislu različitosti veće od one između tela i duha [kao da niko ne vidi o čemu se (u svemu ovome) radi].

Jer, naravno, radi se o odnosu između opisa i stanja, ćutnje i brbljanja, tišine i nastojanja da se ona omalovaži time što bi se pristalo na buku.

(Između prstiju prosejano žito, u polju ni zrno na zrnu sito).

Pristajući na preovladjujući žamor, od njegovog brujanja ne bi se razaznala ni prva prava reč, a kamoli druga.

Ovako, ne ustupajući ni pedalj pred osionošću prenatrpanosti (pred žustrinom mnoštva), sedeći u sobi sa tavanicom od čela i zidovima od slepoočnica, ne učestvujući u zgomilanosti utisaka (zbunjenosti svedoka), izmakavši se u stranu kao u diskretno objašnjenje, onaj koji to radi ustvari se rve sa prekomernošću dana, čaršavom noći, monoteizmom dvostrukosti, dosetkom svrhe, ne praveći izlete spolja već iznutra.

Tamo gde jedino i može da ga čeka ne više od reč dve objašnjenja za danas (a kako će sutra biti videćemo).

Tako da očekivati nešto više i to proglašavati mogućim, u funkciji je klasičnog opsenarstva (dnevne umešnosti) protagonista trenutka (obmanjivača stalnosti), utemeljivača ideje o ukupnom razumevanju trivijalizacijom njegovih delova.

Kako, međjutim, izmaći zamci ne znači i dalje se ne zanositi sa njom, treba se podići i pristaviti vodu da provri, zamisliti se nad nedostatkom smisla u slučaju o kome se radi i od koga se, kao i uvek, očekuje da se strpi do sutra.

Od danas do sutra, znači, koliko se ne treba zavaravati nadahnućem (kvazi)oratorstva toliko se treba kloniti njegovih pastira, zamisliti se i pritajiti treba makar to trajalo večno (do sledeće smene teorija, u svakom slučaju).

Ne očekivati ni plus ni minus (ni ravnodušnosti ne nasedati tek tako), ne ulaziti u razloge kao da ih neće uvek biti, nemati strpljenja kao da se radi o neizbežnosti greške i pomirljivosti rešenja.

Lepo se obući i sačekati jutro (podne, ponoć), čvrsto iskoračivši iz jednog snažno stupiti u drugo (treće), na svečanosti sa samim sobom rukovati se jedino sa onim sa boka što se skupilo i ćuti, smelo izgovarajući današnju istinu.

{V-K}

Trovanje Lakoćom

Nasuprot (laičkom) ubedjenju da samo težina (života) čoveka obespokojava, onemogućava i truje, ni s' njenim antipodom, lakoćom, ne prolazi se bolje.

Mada se lakoća (nešto što se, po definiciji, predstavlja ugodnim i blagim) smatra poželjnom, u smislu u kome se tako (amaterski) zamišlja nje nema.

Osim budalaste (nerazmišljajuće, granične s' plitkoumnom), i fizičke (materijalne) lakoće, duhovna lakoća ne postoji.

Lakoća proistekla iz nerazmišljanja karakteristična je za kratkotrajne (efemerne) pokušaje izbegavanja suočenja s' ovim što je u nama i oko nas; telesna lakoća pre je odraz punog stomaka i/ili novčanika nego nečeg nadredjenog toj vrsti punoće i zadovoljstvima koja iz nje proizilaze.

Koliko se prva, plitka, predstava o bestežinskom stanju subjekta o kome se radi zasniva na kiču života a ne životu samom, toliko se druga tim atributom (kičom) koristi kao graničnom vrednošću svoje (tobožnje) superiornosti u odnosu na prvu.

Druga se lakoća prvoj nudi kao uzor i pomilovanje za glupost i neznanje.

Zarobljeni u prvoj lakoći vole da se nadaju da su na stepeništu (u predvorju) za drugu; druga im se lakoća prikazuje kao svje i svja - samo nje da se dočepaju, misle (svojoj želji videći zadnju stanicu).

Po pravilu, medjutim, iz prve lakoće se ne može [uhvaćeni u njoj, njeni se podanici (sami sobom opčinjeni) jedino time, sobom, uvećavaju], makar druga svo to vreme (bezobzirno) nudila sve draži (sitost i gazdinstvo, bal i putovanje) - za te prednosti, tojest, lakše poimanje stvari.

A opet, i oni zabavljeni drugom lakoćom (s' večeri i jutra) ustanovljavaju sve veći trošak oko njenog održavanja u odnosu na rezultat njenog postizanja.

Da oni koji upražnjavaju prvu lakoću nemaju za čim da žale osim za prednostima onih kojima je zapala druga, te da se žalbe iz potonje lakoće ne daju upućivati nikome sem onima koji se tako spokojno šetaju kroz prvu, svesni su i jedni i drugi ali ih to ne sprečava da se (svako u svojoj lakoći) i dalje šepure po danu (uspavljaju noću).

Ne menjajući lakoću za iznošenost dana (nesanicu noći), jedni bojeći se da bi im preteгла, drugi da bi ih suviše stala, i jedni i drugi i danas piju iz istog suda: punog gizdave urednosti i pravilne (dozvoljive) pomnosti u vidu trivijalnog leka za neobjašnjivost stanja, uskovitlanost duše i ograničenost znanja - za sve ono, dakle, što su i ovog puta nameravali da zanemare ili bar prespu u neku drugu šerpu, samo svoju da ostave na miru, tu i tamo da je podgreju možda, kad god im interpretacija ne proizvede željeno objašnjenje.

{U, V, S-K, U, R, S}

**Posmrtni Marš Generalu Pešadijske Brigade,
Princu Pjotru Ivanoviču Bagratinu**

Marš traje 4 minuta i 31 sekundu; komponovao ga je Pavel Dolgoruki, izdanak stare (plemićke) loze, u slavu Brigadnog Generala, Princa P. I. Bagratina, podleglog povredama zadobijenim u Borodinskoj bici 1812 godine, kojom je ostvarena pobjeda nad Napoleonom.

Posmrtni Marš Generalu Pešadijske Brigade, Princu Pjotru Ivanoviču Bagratinu počinje, dakle, vojnim fanfarama; snagom odredišta (harmoničnošću puta) izdvaja se, međutim, iz formalno-ceremonijalne pretpostavljenosti takozvane pogrebne muzike - vazduh iz konusa kosmičkog roga slušaocima uporno puni pluća, bez obzira na Prinčev zadnji izdisaj i, blagoslovenu, tišinu nakon toga.

(I trenutna, tišina je večita, kako u nameri tako u poreklu).

Ne sračunat tajac i muk, već naglo iskršli mir.

Kao zaobljen predah, grudva od uznesenja, istopljen metal u kašici za topovski liv.

Nešto što je preostalo, zov reverberacije trube, duvačka varijanta pesme, istrajnost podzemne bube.

Posao zadnjeg mesta (spokoj kad samo tutnji, reč data upornoj ćutnji).

Ulaženje u sebe, trošnog od svedočenja o važnom kao nevažnom, nevažnom kao važnom. (Izlaženje iz sebe, rasutog od ugradjenosti u cilj).

Životni put kao korak po korak takozvane vizuelnosti stanja, preglednosti rezultata, fenomenologije bitke za krunskog svedoka: pucanj - u podvig izmamljen duh.

Duh: otpadništvo od tela, Princ kao General pepela, juriš Orkestra u vis Opela, značajnost nota kao zadnjeg jela.

Duh kao ishranjenost idejom, odugovlačenje pred sporazumni pir.

Poginuti u bici: iskupiti se za svagda, starost ostaviti u redu za spas.

(Ko se u grobu nije prevrnuo kada ga sa obe strane dočeka po jedno isto ništa?)

Opasati sablju, izgancati čizme, otići u rat.

Iseći se, iskoračiti iz sebe (deo po deo, istegnuti vrat). (Nadživeti se ne može samo pobednik nad sobom).

Ne pokolebati se završnicom parade, svitom za strucak lažne nade, nepotkupljivošću zla.

U stranu se izmaći, marš o sebi poslati dodjavola, nasmešiti se kad mu (nečastivom) o jedan rog okači drugi da kroz njih duva mamuzan bubnjem umesto harfom (osedlan kopljem umesto štitom), uzemljen udarom u nebo (petrifikovani za četiri i po minuta, sekundu pre kraja).

{U,V-K,U}

* * *

Senator: Zašto smo mi njega zvali 'Senator'? Zato što se, iako to nije bio, tako ponašao, tako je sedeo, hodao, rečju - izgledao.

I mada nije, dakle, sedeo u klupama Senata, već na stepenicama stražnjeg izlaza iz relativno trošne, u svakom slučaju neugledne kuće, njegova je pojava bila od onih nadasve rešenih nedoumice i sumnje, lišenih ovozemaljskih razmatranja tojest upućenih u neke druge, veće, maltene besmrtne stvari, kako to već stasom i glasom ta vrsta ljudi sebe predstavlja, tojest na takav (politički) način se (društveno) aktuelizuje, s' tim što se naš junak mogao videti u društvu jedino sa pivom.

Pored njega, na basamcima pomenutog staništa dakle, dala se primetiti tek aktuelna konzerva uglavnom jeftinog, na primer 'Old Milwaukee' piva, neke vrste (moralo se pretpostaviti, na to je ličilo) fluidnog (u smislu tečnog) posredništva između 'Senatora' i, takozvanog, biračkog tela za koje se, sva je prilika, ni tada nije moglo reći da je i samo previše odudaralo od takvog jednog stereotipa spontane fermentacije - pljuvačnog lučenja socijalne autentičnosti iz proporcionalnog zadovoljenja glave preko stomaka.

I kao što se, po pravilu, u pravih senatora pogled ne spušta (iz stratosfere) na, takozvanu, muku života tojest životnu bedu, ni naš se 'Senator' nije zavodio tim i takvim uzgrednostima suštine, jedino što u sveprisutnom/ svezremenom/svedatom cirkusu njegovo suštastvo nije odskakalo a njihovo se (u istinskih vlastodržaca, dakle), kao u klovnova (ne samo po dignutim, već i po kobajagi različito obojenim, 'Republikanskim' i 'Demokratskim' nosevima), na poražavajući način po njih, isticalo. ('Senator' kao onomatopeja suštine Senatora, ni njegov dvojniki ni lik, ni izraz ni forma, tek tak iza tik).

Ovaj naš 'Senator' (a ima takvih ljudi svukud), živeo je na nepunih stotinak metara od nas, ako se pod životom računa ispijanje konzervi 'Coors'-a, 'Miller'-a, 'Stroh'-a, 'Pfeiffer'-a, 'Shenandoah'-a, 'Busch'-a, 'Schlitz'-a, 'Michelob'-a, 'Lone Star'-a, 'Sleeman'-a, 'Budweiser'-a tojest 'Bud Light'-a, Bert Grant-ove 'Yakima'-e, 'Flagstaff'-a (i 'Falstaff'-a), 'Golden Genesee'-ja (i 'Golden Prairie'-a), 'Jacob Leinenkugel'-a, 'Kalamazoo'-a, te rečenog, tugaljivo sentimentalnog 'Starog Milwaukee'-ja (uglavnom 'Pabst'-ovih te 'Anheuser-Busch'-ovih napitaka dakle, bar što se većih kuća tiče), na način vrhovne predanosti nečem van poznatih zakona uključujući, čak, zemljinu težu, jer on bi, kada bi napokon (što znači predveče) ustao ne bi li, kada već nije u njegov početak, u završnicu dana ušao jakim, dostojanstvenim, te vrste autoritativnim korakom, to čudo prirode (nakon tolikih praznih limenki uredno složenih malo udesno u odnosu na mesto na kome je dotle neprikosnovenno sedeći na isti, apsolutan način vladao) svima koji su ga tog trenutka videli stvarno i priuštio - nije se, naime, moglo imati ni najmanje sumnje u čvrstoću tog koraka, ritam napredovanja, koordinaciju pokreta i, svakako, pobednički izraz ovakvog jednog, krajnjeg posvećenika u vrhovnu misiju bdenja nad svim onim nižim na ovakvom jednom, njega tako nedostojnom, putu.

Koračajući više ka sebi nego iz sebe, više se, dakle, izvijajući pri svakom koraku nego što bi to činio i sam, moguće je, pri naglom uzdizanju u vazduh, ždral, naš bi se 'Senator' obrnuo oko kvarta kao kongresmen oko kongresa: iako se u celom tom kraju nije nalazila nikakva skupština on ne samo da bi je obišao, nego bi joj se i na predsedničku stolicu (svoje stepenište) bez dvoumljenja vratio, vladajući i danas kao i juče, bez zastoja osim onog od jutra do mraka.

{U,V,S-K,U,R,S}

* * *

Bog kao Stanje, ni Pojava ni Upad (ni voće ni branje).

Kao svetionik što dok svetli tuli, nakon reskog zvuka prelazi u jeku.

[Pogodivši vidom ublažava zvukom, rastvorivši okom otiče potokom, i kada je magla (kad se sluti više nego što se vidi), i kad se nejasno podvodi pod jasno].

Laicizam (laička predstava Boga), tipično (laičko) pitanje - po definiciji prva, fundamentalna greška. (Šta o Bogu više od propitivača zna onaj kog ovaj o Njemu pita?).

Bez posrednika (bez popa kao eklesijastičkog advokata), jedini kanal između njega (koji pita) i Njega (predmeta pitanja), njihova su dela. Ko je šta (od njih dvoje) uradio, šta nije.

Tako da, pošto ovaj koji pita nije uradio ništa (tačnije, ništa naročito) u odnosu na ono što je uradio objekat njegovog interesa, ne preostaje mu drugo nego da se skloni pod prvo drvo (kao što je *Yggdrasill*), legne naznak, zažmuri na oko, prestane da priča, dohvati se reda u smislu u kome se to od njega očekuje.

Velika pitanja i mali odgovori - nije li to ono što se svo vreme u sve ovo smešta: kad bi se odgovori povećali zauzeli bi toliko prostora da za pitanja ne bi bilo mesta.

Prošarano sumnjivom izvesnošću (znači neizvesno), ni ovo se doba ne uklapa ni u šta u šta se nije uklopilo bivše i u šta se neće uklopiti buduće, pa opet gle kako se sve miče i puši, kao da ne istrajava u krošnji a propada u bazi, ne grca pod šinjelom a prekriva se mantilom, ne ubija iz usta a pravi se da ljubi, ne maše rešenjem a ne zna šta radi, ne poštapa se između dve reči trećom: antologijom jednog prozaičnog, u svakom slučaju nepotrebnog autoportreta.

Pretopao vetar (užarenost mnoštva), potencijalna razlika kao jaz između sveta dobra i sveta zla. (Kao da, istopljen, i zadnji obzir ne pada u večiti san).

(I uvek ista istina: retroaktivnost priče).

Između dve mogućnosti kao između osipanja i jedrine - nijedna se, naime, ne nudi više od ontološkog obrasca dijalektičke ljuljaške: čas u dolini, čas u visu, peni se ono što nestaje za brdom. (Topološko čudo kao prekrivka za put).

Niko ko se ne seća prvog omota sveta neće se domoći njegove zadnje ljuške, sve i mislima da može da ga ljušti kao prstima. (Iščeznuće enigme - zadovoljstvo sobom po cenu obloge od kasne sete).

Iskoračiti i iz ovog popodneva, ostati u dvorištu prethodnih, nestati iz lanca budućih. Nemati poverenja u poteru, zatrti trag za sobom, dobre namere ostaviti za sutra. Ne zaletati se u preobraženje, jos manje se ushititi pronalaskom razloga za spas, nasmešiti se jedino uobičajenim nedostacima svrhe.

Ne praviti melodramu veću nego što jeste, posustavši pred svim ovim što jedino važi (izbegavši sa svim onim što od sebe beži), i kada se pravi da umrlo leži, i kada iz vilice oživljeno reži.

{U,V,S-K,U,R,S}

* * *

Nikada se ništa neće promeniti.

Sve je unosno zaposleno u održavanje tog što jeste.

Svaka se travka (biljka, cvet, stablo, grana), svaki se stvor (čovjek, životinja (pleonazam), školjka), svaka se jediničnost (proton, elektron, čestica/talas) uzorno slaže na hrpu od juče da ovo od danas u sutra odvuče.

(Zašto bi se raskidao ugovor sa večnošću?).

Jedno se obnavlja, drugo ponavlja, treće u pogon između ta dva stavlja - nijednom na pamet ne pada da smisli nešto novo.

Kud god se pogleda, šta god se čuje, ili se pipne (ili namiriše), od tolike konstante stvrđnuto je i nemo.

To što se zove vreme ne može mu ništa, ni ne pomaže mu ni ne odmaže, ni ne odriče ga se ni ne usvaja, gladi ga (samo) po kosi.

Zapis o jednom zapis je o svemu.

(Sve je jedno jer je jedno sve).

(Ista nosivost mase i isti premet u krug).

Merenje istim instrumentom - nestrpljivošću, koja se, stoga, osipa i kruni, ne preostaje ni za rezultat a kamoli za rešenje.

Dovod i odvod, svest i nevest, pažnja i nemar, ispovest i ćutnja - melanholija su zatočenosti u sebi, rešetka kosmičkog zatvora iza koje se ne naslućuje ništa što se na to nije sviklo.

I pred magnovenje trenutka i pred pustinju trajnosti iskače uvek ono jedno isto - izvestan utisak prevarenosti, nedorečenosti ili čak prevremenosti, kada bi se radilo o tome.

A radi se, naravno, o nečemu drugom, blago iskošenom u suton (iskapanom u jutro), mrljom mastila ogradjenom od pera.

Ne može se zapisati ono što se sluti a da ono, time, ne predje u prozaičnost, banalnost (takozvanog) objašnjenja slutnje.

Objasniti šta?

Kako se može objasniti ono čemu kapu kroji nešto što se ne može objasniti?

Krojač i kraj, makaze i konac, ne objašnjavaju se a da se, pritom, ne paraju vunom iz tako dobijenog odela.

Onako kako neprestano ćuti bilo je, jeste, i biće jedino slovo svega.

Ko se s' njim igra, neće napisati ništa što ga (i njega) neće učutati.

WaTor_21

Iz zone jasnoće u područje neodredljivosti takozvanog smisla ne putuje ništa što se ne oslobadja sebe.

Da bi se pojavilo neutralno (bledo), rumenilo (strast) zamenjuje nepristrasnošću s' blagim osmehom benevolencije: da li ga takav put rešava briga ili ne - pitanje je toliko nevredno koliko je odgovor *ne!*

Ispod jedne površine druga (pod njom treća), kao kad se silazi u zelenu salatu (ili kupus), a prave se neodgovarajući, prepotentni, predimenzionirani, puni patosa zaključci o jelu koje je takav kuvar skuvao.

Blješti naracija gluposti kroz obuzetost sobom, recituje pesmicu današnje poželjnosti kao krajnje osvedočenosti večitog sutra - takav se kosmos još zadugo neće pretvoriti u zaklon zanemelih pred zapenjenom pljuvačkom toliko raspevanih tumača.

Izbočenost kao iščašenje - tako se predstavlja sve što iz gomile užasnuto štrči, kao da se ne radi o stalnom protivniku već o još jednom otpatku sezone.

Sve dok ovaj ne učvrsti centar, ne razmahne krila i ne krene u juriš na protuve/protagoniste ovako poraznog stanja, koliko permanentnog toliko od danas do sutra.

03/09-11-II/02

* * *

Smrt kao teskoba - dok se kroz vazduh širilo, jutro je tiho pojalo, sada ni to.

(Teskoba kao smrt - dok se u pluća slegalo, podne se noći klonilo, sada ni to).

Bog kao nedorečenost ključne reči (oveštalost kao rezultat stamenosti).

Jeftine trikove smisla (polje, žbun, kamen, osu) smenjuju jeftini časovi rada, urlanje iznad stvari (*Operarius: Omnia vincit labor! - Radnik: Rad prevazilazi stvari!*).

...Znam, kada sam tako ležao u onoj sobi onde (B.), da sam ovako mislio o ovoj sobi ovde (W.), u kojoj sada ležim (posle trideset godina), iako za nju tada nisam znao.

Pa kako sam, onda, mogao o njoj da mislim?

Tako što sam joj se prikradao a da ona o tome nije ništa znala. (Mozak uvek pravi neke lukavosti).

I šta sam to, tada, mogao da zamislim o ovome, sada?

Pamučna polja sudbine (*Gossypium: arboreum, hirsutum, barbadense, pima*): koliko god ih zalivali (Vodom i Suncem), toliko će se, kao iznošen džemper, rasparati Vremenom. (Dokrajčenost kao šansa pre poraza, propuštena prilika za autogol).

Držati uvek olovku uz sebe, kao iznenadnu smrt.

Smrt kao omamljenost krajem (život početkom, reč smrću: trojstvo završeno sobom).

{V-U,S}

* * *

Sedenjem u sobi postiže se to da joj propadne pod, odleti tavanica, zidovi uruše u mišljenje - ono kojim se iz takve kutije na takav način pobjeglo.

(Mišljenje kao rezultat sedenja).

Slušanjem, naime, tišine, postiže se spremnost za saradnju s' bezubošću.

U njoj nam se (bezubosti), preostali, takozvani zub vremena klata dok (i on) ne ispadne na patos (iz lažne tišine smesti nas u pravu).

Smišljamo (u takvom, znači, stanju) razne proste varke (kao da nas dosadašnje nisu dovele do ovde).

[Igramo se sa rečima kao da im, i prikriven, smisao bar jednom nogom hoda ovom, našom stranom, a ne (i njom) tamo].

Uz pomoć minijatura, uvećavamo sliku: skrušenost kroz produženost podneva u noć (kišnih kapi u vodenu nemoć: koliko god da pada, kiša uvek nekuda oteče, kao dani u sećanje).

Proticanje kao zamena za spas (zanemlost nepca kao zadnji glas), naravoučenije za brbljivost spasioca (harmoničnost predstavljanja žrtve kao lovca).

(Pripovedanje kao razmaženost pripovedača, izbirljivost priče).

Organizam kao neuspela osveta nad duhom: dok se prvi obesio i visi, drugi mu se iskrada kroz uže - gle kako mu kruže, po nebu, obrisi.

Smrt kao povratak u nesvest, isceljenost potezom u nazad, uspostava onog što je bilo.

Život kao diskontinuitet, ogoljen lov trenutka, besprizorna okruženost sobom.

Jedno i drugo: naracija brzopleto narušene ćutnje.

Proglasiti mišljenje - dodvoriti se životu (ne izbeći smrti, proglassu nemih usta).

Izvestan napoj smanjene ptice (udaljene toliko da ni sebi samoj više mnogo ne znači), dopire tek do (popularno uvedenog, iz teorije akustike) 'praga čujnosti'; preko njega, međutim, ne prelazi a da, pritom, iz sebe ne iscedi, makar beznačajno finale: udarom krila o vakuum, kljuna o muk.

Smrkava se, vidi se po ruci - dok se belela išlo se u berbu, sad već, kroz te prste, prosejava žetvu.

Gong. Gong. Gong.

S' tri udarca o gong oglašava se Nula, u večiti jarak patetičnosti survavajući pseudo "emanaciju" *Johannes-a Meister-a Eckehart-a* (1260?-1327?), Dominikanskog teologa i osnivača Nemačkog misticizma, i njegovih savremenih, neizlečivo snishodljivih "analitičara" iz Jugoistočne Evrope, morfologa nekog većeg broja, takozvanog Trojstva.

{U,V,S-U,S}

Трофазност Круга

НУЛА СТЕПЕНИ

"Experience informs intuition - Opažaj se izveštava iskustvom", Brian Greene, 'The Elegant Universe: Superstrings, Hidden Dimensions, and the Quest for the Ultimate Theory', W. W. Norton Publishers, ISBN 0-393-04688-5.

У среду, 3 Јула, 2002, око 19 часова [таман кад се завештање Hane Arent (Arendt, Hannah, 1906-1975), охладило попут следе пуме], обесила се сестра од друга од моје млађе кћерке.

Barbara Parker (тако се звала та бриљантна студенткиња IV године, апсолвенткиња књижевности) свет је дотле [зацело *rendgenski (Röntgen)*] преснимила на обадве сапи своје 22-е године - прескочивши му, томе свету, на том ату, свом од жуте гриве (имала је дугу, златну косу), дотадашње препреке.

Видљивих порока није имала (цигаре, дрога, алкохол), ни о несрећној љубави није се радило, била је (пре)лепа.

Са родитељима и годину дана млађим братом, живела је (у сред шуме) у тој вили на *St. Thomas* (Светог Томе) брду, које гледа на, не више од миље удаљено, Рајско Језеро. (Paradise Lake - баш тако се зове).

Конопац је везала око највишег, дрвеног стуба унутрашњег степеништа у кући - падао је надоле, кроз (меандарске) завоје, у (само њену?) омчу.

Мајка је нешто у башти радила (космичку жилу српом чачкала), отац још није с' посла био дошао (заглавио се на путу од Несреће до Среће), брат је, као и обично, седео с' друштвом (у коме је била и моја кћер) код "Williams"-а.

"Или је Barbara била одлична глумица (њена се мука није примећивала), или се нешто у њој нагло преломило" - шапнула је (у сен претворена) њена мати мојој кћерци у капели "Ratz-Bechtell".

Иако мајка зна најбоље, Barbara је, рекох, много читала, изванредно писала.

120 СТЕПЕНИ

*"Све што се више удаљава дан
исписан лани
ближи је мени"*

(када се превело) нашло јој се у шаци. Ствар је у томе што се тог записа сећам - од пре 30 година. [Београд, Ново Гробље, идући од парцеле 101 према улазу/излазу (како за кога) кроз малу капију у Ваје Секулића, код кафеане "Тиса" - ето шта је, извесна Јелена Јовановић, написала на споменику некаквом пилоту].

240 СТЕПЕНИ

Само у убеђењу не постоји несклад између представљања ствари и њих самих - већ у сумњи: ево га, ту је (гле како цвета око прстију недоумице).

Barbara је пришла ономе што јој се (по хартији) удаљавало, нама је остало да звечимо око тога што јој је (на словима) бежало, нама - играчкама *Alise*,

WaTor_24

од плеха и рђе, са извесним сјајем, мање више жутиим, понекада златним.

360 СТЕПЕНИ (НУЛА СТЕПЕНИ)

Космос као Подешеност Струна (The Superstring Theory) или Уприличеност Душа (The Souls Befitting)?

Уприличивши душу / Подесивши струну, затварам тему. Brian-е ('moderator'-е) - 'lock it up'. Хвала.

{U,V,S-K,U,R,S}

08/01-04/02

* * *

Sve ima svoje vreme - tako se kaže, tako jeste. Kao što, do malopre, za ovo zapisivanje nije bilo vreme - a sada jeste. *De nihilo nihil fit.*

Šta je to što vreme navodi na saradnju za opis (koliko njega, toliko opisivača) ako ne (još jedna) preuveličana sitnica: div izvajan iz zrna praznine, sporazum između brbljanja i tišine, ili *Themis*, Boginja zakona i pravde, kćer *Uranus*-a i *Gaea*-e, što vagu za merenje oprečnih zahteva drži u visu.

Ili izmenjenost uloga i prevrtljivost glumaca: taman kada su uvežbali jedan pojavio se drugi tekst; naučivši njega, prvi kao da ni postojao nije - valja ga se podsetiti, *de integro.*

Šta god da je, predstaviti se perom ili pucnjem ne zavisi od oklopljenosti već od izdržljivosti mete - kad treba da prsne, ni kamen se ne libi praska, *a fortiori.*

Šta god da je - ponedeljak, utorak, sreda, četvrtak... - prava linija kruga, *theogonia* (genealogija bogova) kao ispravljenost Juga. Sa jedne strane nešto se pravi, sa druge ruši - kao da nisu u istom kolu, nuli. (Gledaj kako se puši, *à coup sûr*).

Izvitoperenost kao nastavak sklada, banalnost prikaza kad sumnjom vlada. (I jedna mala, preostala nada - da se sve ovo pamti dok pada: *crescit sub pondere virtus*).

Početak Avgusta (koji po redu) - a milje neba heklicom para Septembar: kao da se ne predvidja ništa što se ne uklapa u ovakav stolnjak, na stolu Smenjivača, *Theodotus*-a Vizantijskog, koji je još u trećem veku porekao ovaj.

Smenjivanje kao iziskivanje potvrde o pregnuću (*à corps perdu*): ne računati na gozbu bez posta (na hleb i vodu bez vodeničnog točka).

Udaljen zvuk nerazgovetnosti - približavajući se, prelazi u razgovetnost, narasta između ušiju, potiljka, nepca i pluća, ne spotiče se, ne zna za dosta (za alternativu dolasku neminovnosti po svoju glavatu žrtvu): džak napunjen otpadom reči, zamorom tela, prašinom duha, svim onim što niti prelazi u novo niti se zadržava na starom, usput se samo izlaže u pregradama večitosti, po čoškovima prolaznosti, na bulevaru jeftine pobede.

Neumornost kao opruga za skok, izmorenost kao zov za doskok: *Deucalion* i *Pyrrha* i nova ljudska vrsta - podloga nakon potopa i pre dolaska na ovaj svet.

Oderint dum metuant.

{U,V,S-K,U,S}

Pola Dana u Avgustu

Avgustovsko popodne: velika slabost sveta ogleda se u tome što se ni iz zrelog leta ne iseca više od medene kriške - ni pčela na putu u dijamantsko saće da se osvrne za *Apis*-kom rdjom.

Kao da će da se uvoštani *Delphinium elatum* (pčelinji kokotić zelenih, perjanih listova, i grebenastog cveta plavičasto-beličasto-ljubičaste boje), ili će *Bubo*, najveća od svih sova, da se raskrili nad naočarima *Horus*-a, Egipatskog Boga Sunca i radikalnog vidovnjaka kome su ove služile za ukras dok se, umesto odlučujućim korakom po *Prätho*-u, mondenskom bulevaru, Malajskim kanoom *prau* spuštao niz *Phlegethon* (jednu od pet vatrenih reka *Hades*-a), duboko udišuši *phenyl*, monovalentni *radical C6H5*, njegov *phenol*-ski, *benzol*-ski i *indigo-aniline* miris.

(Ni Avgustovski dan ne zgasne a da mu se veče pre toga ne raspe u *Præsepe*, flotaciju iščilelih zvezda, u sazveždju Raka).

(Samosvest kao samoaktuelizacija: izmišljotina u glavi (nebu/zemlji/moru) - uvija se u sezonsko ćebe rasprostrto za danas, da na njemu leti, hoda, plovi, da od juče pozajmi za sutra).

Pozivajući se na uveličavajuće staklo Svevidećeg, ni konkavnost se ne daje u zamenu za konveksnost a kamoli providnost za neprovidnost, pa opet, sve ove sekunde, minuti, sati, gle kako se ulažu u jedinu poštnu banku sveta - besprizornu ogoljenost suštine (umesto u pojmovnu zamagljenost kao podrazumevajući spas).

Ivicom predznaka uvek se provlači znak - graničnost ne smeta ni predvorju slutnje a kako će slutnji u usponu na sprat.

(Sve što se gore kaže, kazalo se i dole, samo se nije skupilo pod krov).

[Ali, dok se šetalo po bašti (sadilo ružu, seklo joj trn), samo je stršljen mogao da ga ubode, a ovde, gore, stršljen i večnost].

Zato se (to - o čemu se radi) kloni i predznaka o sebi a kamoli znaka, sve dok se sâmo (sopstvenom ivicom) ne nalakti na oba, spajajući ih u (takozvanu) sudbinu a, ustvari, zamenjujući im i zadnji, nepotrošen zub u vilici vremena onim večitim, potrosenim.

("Well be with you, gentlemen - Neka je dobro s' vama, gospodo", W. Shakespeare).

Veče: i odavno usnula *Reseda luteola*, Evropska rezeda, nekim čudom presadjena ovde, odaje se sutrašnjom, zučkastom bojom.

Pacta conventa.

{U,V,S-K,U,S}

* * *

U principu, vreme nije ni bolje ni gore, manje više je isto - kad nije prelazno onda je stalno. Izmerivši prvo, merimo drugo - istim, odvažnim satom. (Kao da mu se skazaljke ne zaključavaju katancem istog kruga).

Hronološka povezanost kao brodski dnevnik: konopci kroz pero kao slova kroz mrežu - kroz konoplju iskapano mastilo odlaska-dolaska (mrlja pretopljenog puta), pečat uopštene koprene nad ciljem kao overa pojedinačnog starta.

Zaputivši se - ustvari se vraćamo.

Obilju (iz oskudice), menama (iz mesečine), plućima (iz disanja), sebi (iz stranca) - eto na čemu završi ono što je, iz prave, pošlo po lažnu utehu.

Na primer: ništa se ne dešava, već dva, tri dana (leta, godine, veka) - sve se u sebe umotalo i čuti, skoro da se postidelo tolike univerzalnosti - pomislio bi neupućeni svedok svega ovoga što se, ustvari, pritajilo, motri, vreba, čeka, navija prvi u zadnji čas.

Da se ispravi, istrigne, ošine - dovede stvari u zaslužen red, ćelijsku homogenost, krunisanost bićem.

Da ne bude posle da nije znalo za tako prostu varku: pustiti sve da zamre kao da će tako da ostane - a nije umrlo, neće.

(Drugo je smrt. Smrt kao nedostatak reagovanja - čak i kad je nadleteli *Hrasvelg*, veliki orao što vreba iz korena *Yggdrasil*-a, Drveta Vasiona, da proguta mrtve).

Ovako - taman kada se smirilo (opustilo, proteglilo, bacilo oko na samo sebe), kad ga je i zadnja pomisao na neregularnost spokoja i neverljivost mira prestala da muči, pa se, svakako i zbog toga, počelo da zanosi, u drugim prilikama neozbiljnom i smešnom, teorijom o preimućstvima stilističkog vrhunca (avangardne etičnosti kao premaza stilskom ćutnjom) - iz onog tamo ćoška, prvo kradom pa odjednom (naglo), izvuklo se ono što ga je koliko ljubopitljivo toliko svezajuće bilo pustilo da u takav jedan idealizovan opis bezkonfliktnosti i saradnje blaženo zapadne da bi ga neprimetno uzelo za ruku i povelu u šetnju do izloga sa protezom šake, iz kog ga njeni prsti sad već smrtno akrobatski stežu.

I uvek je tako: taman kada zaboravi na sve to što vreba, i samo što se (puno ravnodušnosti) poveže (očešlja, umije), i ništa ni s' jednog kraja ulice ne dolazi (ni s' reke ni sa planine), i sedne nuli u krilo i zaklati se prema minus jedan (klatno kao objava znaka), i zaboravi na svetinu i na svratište (uvuče se pod šeboj i šafran), i izvrne se u snu naopačke poput *Minotaur*-ove psihe (duha čudovišta iz Kritskog lavirinta, pola čoveka, pola bika, koga je posekao *Theseus* čija se duša, zbog toga, preselila u *Mommur*, izmišljen grad, ali i obitavalište *Oberon*-a, kralja svih vilenjaka) - probudi ga da ga ubije dan pun prećutne saglasnosti s' takozvanom harmonijom tojest savršenstvom spasa, larvenom opsednutošću samo jednim sobom: *Chrysalis*-om i gusenicom u jednom.

{V-U,S}

* * *

Kratkotrajan pljusak [još topliji i žući (ne gasi se tako lako ni sezonsko Sunce)], lavina tišine, cvetanje u kosi - tim redom (od glavatog suncokreta do stoglave zove) ni ovaj dan ne prelazi u (spomenarski) bokor a da se, pri tome, ne razgrana u ružičnjak bez ruža, neispunjen sud, ubod van igala, *enfant trouvé*.

Još koliko do malopre mirisalo je na potop - da je samo on bio lažan pa da se čovek ne čudi, ali se taj slap prebacuje, evo, i preko uobrazilje sveca, uzima dah i sebi i *Ion-u* (sinu *Apollo-a*, kralju *Argos-a*, preteći *Ion-ijana* / *Atinskih Grka*, koji se žrtvovao ne bi li ublažio jarost *Bogova*, naravno, bezuspešno) - kruniše ga u visu: jagodice mu ističe iznad očnjaka (i sekutića), zateže ih u jedra kao da se ne radi o (unapred) potopljenoj ladji.

Obična letnja kiša a ni kap joj se ne vidi osim kroz kapi iz prošlog, pretprošlog, (i tako dalje) leta - kroz sve one kapi (iz svih onih leta) iz kojih ne navire toliko brašna koliko testa, toliko slike koliko boje, toliko pesme koliko glasa.

Čitavo jedno beskonačno popodne a samo zadnji minut teče - rekao bi čovek koji bi se pre vremena obesio o skazaljku odlučujuće sekunde. *Per angusta ad augusta*. Ni *Melmoth*, osoba koja je, u Gotskom romanu "*Melmoth lutalica*" *C. Maturin-a*, za večiti život djavolu prodala dušu, ni *Lucina* (*Juno, Diana*), Boginja zadužena za novorodjenčad, ne bi se po ovom pljusku odvažili na začecje bez neba prostrtog pod svod i najmanje kolibe u *Kennaquhair-u*, da to nije obitavalište koje (po Škotskom predanju) ne postoji - simbol imaginarnog mesta.

Zato čute.

Kao da imaginarno/nepostojeće/izmišljeno rešava ovo što jeste od onog što nije, i kao da ga, ne rešivši ga ničega od toga, ne izbacuje na površinu iste, zajedničke vode, na davši mu da potone ni u njen realni deo a da ga, i tada, ne drži za uši šapćući mu: "*Nemo me impune lacessit*".

Ne plus ultra - sija se iz kapilarnosti stanja, potencijala volje, gologlavosti čutnje. Gde i kad ako ne ovde i sad obznaniti savršenstvo sitnice - mrve se ne libe sitosti ni kad se na nju lepe.

Odzvanjati zauvek ili sa prvim ehom nestati - pitanje je akademske prirode, sve dok se čuje tišina.

(A čuje se, šušti kao *ilex*, zimzeleni hrast).

Nije moguće da se ne čuje ništa - sve dok se i ono jedino što se ne čuje ne predomisli i ne doveze se *Gilgamesh-ovom* barkom. ("Destinies were superstitiously, by onomancy, deciphered out of names - Sudbine se sujeverno, pretskazanjem, izvodiše iz imena", Camden).

Otkinut cvet - a kao da ni molekul ne nedostaje u zbiru.

Opus operatum: Još malo pa će se saviti sve što se, tako naglo, uspravilo iz početne greške - savšenim korakom stupivši u krug.

{V-U,S}

* * *

Ispisivanje strana kao opkoljavanje dana (ojačavanje brana, premrežavanje grana), na scenu neuveden a tako prisutan čin: dovršenost u reči kao odbrana pred njom. Da li?

Eno ga, vijuga, a kao da se drži nekog jačeg pravca, *Lasius flavus*, mali Evropski mrav.

(Kojim slovom ga sapeti a da se ne popne na zadnje - i odatle zasvetli kao svečani kraj?)

(*Adscriptus glebæ*, ni mrav se bez opravdanja ne sapinje u knjigu a da će covek, država, kontinent).

Adsum: Iako tako sve više (u zamahu se nudi), ne prestaje da bode oči (da daje glasa o sebi) - uzeti ga u grudvu i ne istopiti ga pre vernog (čednog) opisa može samo onaj ko se na vreme zaledio sa svim tim na isti, vazdušast način, u takozvanom nebu.

(*Nebo* kao otmeno, uzvišeno mesto, i njegove, tako otrcane varijacije: *Nebuchadrezzar* kao čuvar krune, *Nebushasban* kao spas sa *Neba*, *Nebuzaradan* kao potomstvo podareno *Nebom*).

Tako da nije dovoljno otkriti kako se (u travi, večito) nešto (sa nečim) mazi, kotrlja, miče: treba ga, pre nego što se uzjoguni, naterati da se (pred perom) očešlja, pokloni, i nešto pametno kaže, što je, po pravilu, i kada uradi, tek prvi deo posla - drugi se rasteže u ceo jedan novi, kao da se ništa iz sebe iscedilo nije (što je istina), tojest kao da na pomoć u opisivanju veću od opisivačeve pomoći opisivanom ne treba računati ni u uslovima njihove saradnje.

(Koliko se opisalo - toliko se predalo, to što se na toliko reči svelo, a na ostalima čuti, kao da ih ne razume i kad mu se došaptavaju na jeziku *Gujarati*, Indo-Evropskom jeziku kojim se, to isto, opisuje u (Indijskim) državama *Gujarat*).

Kao da nad svim lebdi *Uria troile*, Arktička ptica koja roni (iz porodice pingvina, ali opreznija i manja), prvo opominjući (grakćući) pa zatim (u vodu) sklanjajući ono što se na suvom slovima tobože predalo, a iza nje, za svaki slučaj, pod sve to isto zube podmeće *Cavia cobaya*, Gvinejsko prase, da samelje preostali opis.

Opis stvari istrgnutih iz kljuna ronilačke ptice (iz zuba eksperimentalnog glodara) - ostajanje u sebi: ni u tuđem kljunu ni u drugoj vilici sakrivenost nije veća od sakrivenosti u sebi.

Kad bi se sad dogodilo ono što se oduvek sluti ne bi se zaustavilo na tome - iz jednog samo bi prešlo u drugo stanje, iz ovog u treće: slutnja se uvek umnožava u nedomicu, poricanje *Serapis*, Božanstva slavljeno u Egiptu od strane Grčko-Rimskih doseljenika. (*Infandum renovare dolorem*: ništa ne ostaje od pre).

In perpetuam rei memoriam: oživljavajući opis, izdaju ga reči (spuštaju mu tek podignut veo).

{U,V,S-K,U,R,S}

Sve Stvari U Istom Slivu

"Leto, 2002".

To napisavši na poledjini pošiljke upućene G. i Lj. povodom "Zaveštanja Hane Arent (Hannah Arendt, 1906-1975)" i "Pisma ZAPROKUL-u (Zavodu za proučavanje kulturnog razvitka, R. od F., B.)", setih se leta 1965. godine, kada smo obalu 'središnjeg primorja' (od S. do C., preko D.) prešli s' rancima na leđjima i šatorom ne većim od kutije za dvoje, tako da je, svake treće večeri, jedan od nas spavao između stopala druge dvojice, glavom podupirući čelom politirane zvezde. (*Wanderjahr* kao godina cilja?).

Dodah: "Kao da je za ovih 37 godina samo onaj šator propao", misleći kako, ako je i što drugo, za to vreme, nestalo/uteklo (na one zvezde brižno prebeglo) - pod onim šatorom nije spavalo. (Nije se, usnulo, od tad probudilo).

Ni zemlja, ni vojska (ni himna, ni pleme), ni sonet, ni bilo šta o (tako lažnu) dugovečnost (tako pompezno) okačeno - u stalnoj ljuljašci između bačenog i uhvaćenog - sa onim šatorom na isti, kockarski način stračeno.

("Decline and fall of, practically, everybody/everything - Sunovrat i pad, praktično, svega/svakoga", Anonymous/Nepoznat).

Mada, dok se šator (govorljivo) predavao Suncu, druge stvari ćutale su na nemom vrhuncu - navici reči. (Tek podozrenje ako, tiho, zaječi).

Stignemo vozom, a kao trkom da smo došli - sijaju se stopala (umesto točkova) iz šina. Kao mastilo kada ga osuši zlatna prašina (i popije - zlatousta tišina).

(*Mariage de convenance*: tolika se tada, naime, podrazumevala mogućnost puta - na celoj toj trasi ni lokomotiva se nije odmeravala sa nečim toliko veštijim od cilja, sedativnim poput odobrenog neznanja).

Odbacimo torbe, skočimo u more: amfibijske pore. (Ni dublje vode ni višljeg neba, ni manje sumnje u testo hleba). *Suo loco*.

Potvrđujući Goslava, čudaka/pustinjaka iz Nazorovog dnevnika (Vladimir Nazor, "S' partizanima"), koji u ljudskom prokletstvu nije video drugo do zasluženu kaznu zbog (tolikog) isticanja putenosti nad (smernošću obloženom) duhovnošću, ni naš se beli andjeo nije klonio crnog: čim mu se ukazala prilika promenio je boju. (Kao da od tada samo sa njom slika, *integer vitae scelerisque purus*).

A dok se pravio beo, kako pomislimo - tako bude. (*À merveille*).

Zamislimo sjaj na mokrom šljunku - osenčeni, gazimo po njemu, umislimo da se topi plaža - vrelo nam je i po hladnom stenju, izmislimo da se čuje i što nema hornu - iz predela saslušamo sve što krije formu. Čitav jedan boravak unazad - kao da se ništa ne smešta unapred. *Weltbild*.

Kao da nije bilo moguće doći ne samo do savremene žrtve već ni do njenog abstrakta u stihu, a da se ne sastavi ugovor sa majstorom uvidjavnosti izvesnog vilenjaka, osećajnosti osobenjaka, i pera vidovnjaka - ispisujući unazad sva ova streljana slova, solju umesto jodom na tragu večitog lova. *Panta rhei*.

{U,V,S-K,U,R,S}

* * *

I pored svega što se desilo sa svim što je bilo - tolika ćutnja nakon tol'ke buke, nepismenost kao vrhunac azbuke (i bezubost poturena kao ujed muke) - ni danas se ništa ne usteže od (tako slavljeničke) ispunjenosti sobom. (*Vacuum cantat coram latrone viator* - kao da se, u najmanju ruku, o tome radi).

Evo i ovaj kamen (i šeboj), i mrav (i smreka), i hrast (i reka), i onaj prolaznik i ono čemu ide (usputnost, a kao da ga veća dobit vreba na ovalnom putu), tako odvažno vladaju scenom da bi čovek pomislio kako se ovo dvorište i ona ulica samo od njih sastoje. *Tutor et ultor*.

A, naravno, sastoje se i od onog drugog, u tom trenutku, moguće je, manje vidljivog (ili nevidljivog, ili ravnodušnog; *tu quoque*), ali, u svakom slučaju, ne i otpisanog, pre u razumljivu nedoumicu uhvaćenog, iz koje će, čim je se reši, munjevito uskočiti u svu ovu, tako presudnu (skoro dirljivu) ponoću, izoštrenost bez premca, koja, kao da nije vršni odraz svega, trenutnu opipljivost smatra za večiti cilj. (*Scribimus indocti doctique*).

Scire facias: predstavljanje kao dvousto pevanje *Distoma hepaticum*-a, crva s' dvoja usta, jednim za brbljanje drugim za ćudjenje, potez za pamćenje bar do sutra, koliko lokalna toliko univerzalna uloga Sedmorice Hrišćanskih Prvaka (*St. George*-a Engleskog, *St. Andrew*-a Škotskog, *St. Patrick*-a Irskog, *St. David*-a Velškog, *St. Denis*-a Francuskog, *St. James*-a Španskog, *St. Anthony*-a Italijanskog), da se, i ovde, ne radi o (samo)proklamovanju vrline, neuvijenoj drskosti *Geryon*-a (*Hesperia*-nskog kralja koji je svoje volove hranio ljudskim mesom dok ga, i samog, na onaj svet nije otpremio *Hercules*), bez, makar i simbolične, lepršavosti *Lady Graveairs*-e, gospodje sumnjivih kvaliteta u komediji *Colley Cibber*-a "Bezbrizni muž", kada već *Gloriana* (kraljica vila u "Vilinskoj Kraljičici" filozofa *Herbert*-a *Spenser*-a) nije zasela na presto tako brižno shvaćenom poretku stvari.

Scandalum magnatum: kada se, drugim rečima, ni *Glaucus*, Grčko Božanstvo mora, sporečkao nije sa tolikom peskovitošću suštine [sa aluvijalnim nanosima tobož sveopšteg (sveukupnog) a ustvari rešetkastog dna], a očekuje se da se (globalni) kursista-imitator (državni službenik, partijski sledbenik, visoki predstavnik, rečju velikodostojnik pa bio on i *Alogiani*, pripadnik sekte iz dugog ili trećeg veka koja je, sem Jevandjelja, poricala i Otkrovenje po *Sv. Jovanu*) uhvati u koštac sa njom.

Ispunjenost sitnicom, obuzetost detaljem (istrošenost gradjom), a opet - nekakav veći sklop izvlači se iz košulje za danas, penje se u ljuljašku od juče, klata se prema sutra: *truditur dies die*.

"Oduvek jedno isto" - ponavlja sebi u bradu to što se dotle zanelo nečim navodno drugim, vrativši se iz takozvanog zanosa u takozvanu stvarnost, sa pažnjom prekrivši smrznuto zrno još jednog dana.

(*Trouvaille?*).

Umotalo se, znači, i leglo da spava ono što će, koliko sutra, da se svede na iskusnog sveca: ni manje skromno ni više pompezno ne obazirući se na sav taj metež oko sebe - *Helicon Apollo*-a i *Muza* velikodušno prepustivši njima - ispod

ruke napipavši onu staru kutiju za čelo, iz koje se, lakim varničanjem, (tako čilo) prebacuje u sve ovo čije bilo puno sjaja na trzaj se svelo - kao da je prstom puklo a da nije smelo, negde nešto kao da je krišom započelo.

Vive, vale.

{U,V,S-K,U,R,S}

09/21/02

* * *

"Our studies can never put us into contact with reality, and its true meaning and nature must be for ever hidden from us - Naša nam proučavanja nikada neće uspostaviti vezu sa stvarnošću, njena priroda i pravo značenje za uvek moraju biti skriveni od nas", Sir James Jeans, *'Physics and Philosophy - Fizika i Filozofija'*, Cambridge University Press, 1942-3.

Prvi dan jeseni - a kao da se ništa nije izgubilo na skoku. (Doduše, ni dobilo na toku). *ПАЗУЗНАБАТЬ.*

A posteriori (merenjem oko sebe / iskustvenošću), il' možda *a priori* (samim po sebi / inherentnošću), na jedan ili drugi način - evo ih, osećaju se u vazduhu (udvaraju se duhu), tumaraju po uhu (sabiraju se u sluhu), Kant i (njegova) racionalnost, ruku pod ruku.

(Uplovljavaju u luku). *ΕΠΙΒΙΒΑΣΗ.*

Racionalisti [posmatrači Iz Nutra: Descartes (1596-1650), Spinoza (1632-1677), Leibniz (1646-1716), Kant (1724-1804)], i Empiričari [posmatrači Iz Spolja: F. Bacon (1561-1626), Locke (1632-1704), Berkeley (1685-1753), Hume (1711-1776)]: stoici stanja u stanju stoicizma - koji god prikaz sveta zeleno da im se predočio juče, već danas počinje da žuti. *Ultima Thule.*

Na primer, i ova bubamara - ušeprtljana kod prve krivine, povlači se u sebe (vraća u larvu, vene - *ultimus Romanorum*). (Toliko skroman život nije mogao minijaturnije da oboji ni farbar tačkica smisla, a kamoli ovih po njenom krilu).

Ispod nogu pregrejan pod terase (nad rukama epistemologija mase), vrhunac proizvoljnosti kao službena odobrenost neznanja, pri čemu ni, takozvano, znanje, ne utire put počasti većoj od ophrvanosti sobom, sve dok se (i ona) sebe ne reši i ne utone u tako dobijeno, melasasto rešenje. (*Vaurien*).

Kao što s' ove, leve strane (u lažnom grmu - lavini vira), žuti cvet, smiren (providno ozračen), gde da se okrene bira, a s' desne spljošten, težak kamen (ovdašnja verzija *Psetta maxima*-e, velike Evropske, u list spljoštene ribe), to čutke gleda (ne miče, ne dira).

Saznavanje kao blizina mesta: susedstvo, presek, razvlačenje testa, melanholična pažnja u potvrđi jemstva, *vogue la galère!*

Ono što se saznaje i onaj kome se to čini: okretanjem svedočanstva sa naličja na lice sadržaj mu se ne pretvara u diplomu iz većeg znanja. ("What seems to me is so to me, what seems to you is so to you - Što se predstavlja meni, za mene je tako, što se Vama, pak, predstavlja, za Vas je tako", Protagoras, oko 481-411 g. pre N. Ere: eto kako se i mrav hrabri da je pauk, zapravo, u njegovoj mreži).

Prvi dan jeseni, znači: ni tako drevna istrošenost ne odvraća ga od hvalospeva o sebi, kao da ništa ne treba ostaviti za sutra, sem nešto antike od juče.

{U,V-U,S}

Večernja Ishrana Svica (Освещение и Обедаящий)

Razdanjivanje kao razobličavanje pregnuća i ove sjajne bube (podviga dve, trijumfa tri), postavljanje pitanja o sistematskom pristupu formuli svetlosne rastresitosti kad joj se i na najmanji pokret antenskom rilicom podnevna bezubost oblaže večernjom vilicom: *mandibula* i *maxilla* na putu u satensko veče na kostima svica raspetog između tvrdokrile fosforoscencije *Elateridæ* i *Lampyridæ* - dve porodice svetleće bube kojoj ni donja čeljust ni gornja ne prezaju od drskosti da se sklope u prazno glumeći zalogaj mastodontske večere (zamaman pir tolikog vodozemca, iz familije *Labyrinthodonta*).

(Svetlosni filter selektivnosti hrane: nešto se nečim teškim ishranjuje umesto da bez težine svetli - osećaj gladi kad mu se ugasi da mu bar iskra zasvetli).

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΣ.

Kao iz visa (tojest s' plafona, umesto sijaličnog svetla) pogled bačen na prazan sto - na (dobrovoljnu) predaju večitoj gladi - kada se odbije od tanjira *Schacabaca*, pregladnelog prosjaka iz "Arapskih (1001) Noći", za koga je Princ *Barmecide* naložio da se priredi tobož raskošna gozba, primoravajući ga da jede, iako na stolu nije bilo ni sudova ni hrane. *Jamais arrière*.

("Like old acquaintance in a trance, Met far from home, Wondering each other's chance - Poput starog poznanika ushićenog, Tim susretom daleko od kuće, Merio je on svoju priliku", W. Shak. - mora da se, na početku nesudjene večere, *Schacabac* tako osećao, još pomislivši (naivno, naravno, mada i dalje dajući prednost istom piscu): "The fated sky, Gives us free scope - Predodredjeno nebo, Daje nam slobodan delokrug", W. Shak.).

Jamais bon coureur ne fut pris.

Vrativši se svicu, iako područje delatnosti svetleće bube, budući osvetljeno svetlosnim snopom s' njenog abdomena (trbuha) pre svega, izgleda kao igralište za svetlost iz njenog stomaka, to nije zbog toga što jede na oči - njeni su kvanti njen opseg moći, njena je hrana kad svetlom optoči - već zato što svetli čim u noć kroči.

[Luminiscentno svetleti (svetleti bez toplote) - hemijskim putem izbeći fizički sev golgote].

(Hraniti se svetlom kao providnim vitaminom - ni fizičkom hemijom ne pravdati se pred tako destilisanim vinom).

Izmeštanjem u vrelu noć i ova buba (što svetli) prilaže žrtvu na (antensko-zupčastoj) metli elitri sopstvenih krila - njih navodeći na vlastiti sjaj, nju na njegov istopljeni premaz.

[Kada se, i ovaj put, obrne u (gustom od tropske kiše) vazduhu, od svetlosti ostaće joj nedirnuta večera, od večere ugarak leta].

Šta se, uostalom, i moglo očekivati od kaćiperske dualnosti (nešto većeg od pšeničnog) zrna, što sebi talasno leti iz creva, umesto sito da zeva, zeva.

{U,V,S-K,U,R,S}

Prostor i Vreme, *Inter se*

Inter nos: prema (već pomenutom) *Sir J. J.*-u, moguće je govoriti o četiri značenja prostora i vremena: koncepcijskom, opažajnom, fizičkom, i apsolutnom ("Physics & Philosophy", Camb. UP, 1942-3).

Prva su dva proizvod pojedinačne svesti i zato spadaju u lične (privatne, subjektivne) interpretacije/značenja; dva potonja značenja su opšta (javna, objektivna), nezavisna od prisustva/odsustva individualne svesti.

Pri tome se idejno (koncepcijsko) značenje pripisuje (apstraktnom) razmišljanju (prilikom uvodjenja, na primer, koncepta vremenske ose/vremenskih dimenzija u matematičari/fizičari), dok je drugo laičko i svodi se na realan/neposredan osećaj koji u (takozvanoj) svesti proizvode oba fenomena [fenomen prostora i fenomen vremena, izlučeni/razdvojeni iz integralnog/4-dimenzionalnog prostora-vremena naglim usporenjem zemaljskih poslova (i ljudi u njima) u odnosu na nezemaljske].

Treće je značenje ono koje prirodu (tojest njene prostorno-vremenske attribute) razume, izuzmu li se modifikacije (dopune/izmene) prouzrokovane *Einstein*-ovim teorijama relativiteta (opštom i posebnom), u smislu *stratum*-a (naslaga, slojeva) realnih objekata koji postoje izvan i nezavisno od (ljudskog) razmatranja/razmišljanja o njima.

Četvrto značenje, koje je uveo filozof/matematičari/fizičari *Sir Isaac Newton* (1642-1727) i koje predpostavlja da postoji nepomičan prostorni okvir i trenutna (vremenska) sinhronizacija (moguća jedino pri beskonačnoj brzini svetlosti), efektivno je (za sada) ukinuto pomenutim *Einstein*-ovim učenjima.

[U tome da je sve (ukupno kretanje svega) relativno, *Einstein*-u se, tri veka pre njega, pridružio filozof/matematičari *Leibniz* (*Gottfried Wilhelm, Baron, von*) koji je, slično, držao da su prostor i vreme pojmovi koji imaju smisla samo u odnosu na objekte koje sadržavaju - ne i u odnosu na same sebe; po *Leibniz*-u, prostor je tek (i samo) aranžman (uredjenje, kombinacija, postavka, maltene dogovor/rešenje) stvari koje ko-egzistiraju (paralelno, tojest istovremeno postoje), dok je vreme (tek i samo) taj isti aranžman, ovaj put stvari koje jedne druge smenjuju].

Tako da se sve svelo na, više-manje, ono od čega se pošlo: na otmičara spolja i taoca iznutra. (Bez zakona između. *Inter arma silent leges*).

(Prostor i Vreme kao Obramica i Breme: dok prvo drugo nosi, drugo ga češe po kosi. *Высокий уровень обслуживания*).

Inter canem et lupum: dok se spolja nešto za zid zakačilo (i grebe ga noktima sa strane), nešto iznutra sakuplja malter i liže se (kao mačka šape, vojnik rane). *Приятная и дружеская атмосфера*.

Kao kad se *transenna*, čipkasti rad od srebra tojest rezbarija od mermera, kojom se kobajagi prikazuju a ustvari kriju (čuvaju/štite) svetinje (škrinje, kovčezi, oltari/predikaonice), upotrebi za prostor a sakrije za vreme, pa se, zbog toga, prostor sakrije a vreme upotrebi da prezimi u osi, ni konceptualnoj ni spaženoj već ovoj ovde, izmišljenoj (u grm sa leve strane sa malo mašte projektovanoj), pola smrznutoj pola zagrejanom najavom još jedne sezone fundamentalnih otkrića, čim joj nestrpljivost predje u žalac a muk u žustro zujanje bića. *Instar omnium*.

{U,V-K,U,S}

Krotkost Iznad Stanja

Topao vetar za kraj Septembra (kao kad lava pregreje slutnju), kao kad šestar probije rebra, okruži pluća - galvansku ćutnju. (Kao kad zlato kapne iz srebra).

ОН СНЯЛ ПАЛЬТО.

Tako prejako najednom podneto na uvid ovoj varnici jutra [graktavoj ptici jonskoj iznutra, izvesnom primerku *Brahmaputra* - velikog petla južne Azije (kljuna kokoške, kol'ko do sutra)] traje zadnje Septembarsko popodne, tojest sve što se smestilo u njega.

("Other articles breathe the same severe spirit - Ostale stvari objavljuju se istim, žestokim duhom", Milner. *ΕΙΔΗ ΠΡΟΣ ΔΗΛΩΣΗ*).

Per mare per terras: ni žuto ni belo, ni krnje ni celo, na reč se ispelo (u vis se propelo).

(Velike misli i male reči: eto na šta se svelo što zveči. Ni da se smiri u lažnoj nadi, ni da zapeva, ni bogoradi).

Ouvrier: nekakav atomski stvor - ni mrav, ni buba, ni mol - početna tačka sveta (i zadnja leta), pre nego što (za) danas sagori, ustrempljuje se na (makar provizornu) sudbinu: oko nje postavlja stohastičku zasedu.

Kao da se kob sklapa oko slučajnosti a ne oko pravila.

(Junačiti se - popeti se dosadi na glavu).

...I dok se sve to dešavalo - došao je Oktobar! (*C'est un autre chose*).

[Evo ga, ćuti, vreba (iz glave) sezonu lova na ideale].

Ne samo da je, znači, došao, nego se, tradicionalno pobakren (ustvari bronzan), nepopravljivo (nezajažljivo) dakle porozan, proteglio na pobedničkom tronu - bombonu i ovog 'reformskog' jata (slatkiš predizbornog, stilskog plakata) sklupčavsi podno sezonskog sata.

Tautologija društvenog prevrata: okititi se pregnućem vaskrsa, omrsiti se porcijom mrsa, tuđjih pravila da svoja se ne stide - principe zgnječiti prstima (gnjide).

Ni *Nicholas od Cusa*-e (1401-1464), šest vekova ispred svoga veka, ne bi danas prodao svoju definiciju Boga ("Bog je i beskonačno velik i beskonačno mali: velik jer obuhvata sve stvari, mali jer se u svima sadrži") a da mu se kupci ne požale na tako vidljiv nedostatak - ko da se bakće s' tolikom razlikom.

Observanda.

Zeva sredina (sredina zeva) - zatim se (i ona) okreće na bok.

Otkucava spokoj - niti se išta zamagljuje sumnjom, niti se igde odmotava sat.

Krotkost iznad stanja. Pospanost, šah-mat.

{U,V,S-K,U,R,S}

Tik-tak

Tik-tak, tik-tak, tik-tak.

Osim punog koraka nepotrošenog, čuje se i prazan hod potrošenog vremena (prelaz ozvučenih u zanemele elektrone), eshatološka potvrda neprekidnosti (iz ugla istovetnosti), ptičji lovac ovdašnjih školjki (*Hæmatopus palliatus*, Evropski *ostralegus* - barska ptica kljuna poput klina i stamenih nogu), i ortografsko pero *Ormazd*-a [mudrog lorda (*Ahuro-Mazdao*) iz staro-Persijskih komentara svetih spisa *Zoroastrian Avesta*, vrhovnog božanstva i stvoritelja sveta] - sve se to čuje kako škripi po papiru koji sam pre pola sata uvukao u mašinu uzalud.

ΣΤΑΜΑΤΑΩ.

(Tačnije - čuje se kako škripi po disku, ali nije li belina papira test za nosivost diska: i disk cvili kad se papir beli. *ПОВИНОВЕИИЕ*).

Usta pretvorenih u sisaljku a namere u upornost, parazitski prikačen na pomenutu pticu (onu koja školjki ruši kuću: remeteći joj *Ostrea*-nski red zatire joj *Ostreidæ*-nski rod), čak se i vodeni crv *Hydrachnidæ* (iz grupe *Arachnida*) čuje kako pije sekundu po sekundu (nadahnuća?). *Jamais arrière*.

(Niže ih na antenu mikroba a kao da javlja veću vest: ni danas nema odustajanja od sutra, ni insistiranja na sentimentalnosti od juče - beskompromisna istrajnost sitnice proveren je Gargantuanski cilj).

Sve se to, znači, čuje, a da još niko nije istinski došao sebi - budeći se, ljudi se prvo navikavaju na lažne pa onda na jutarnje zvuke.

("What pageantry, what feats, what shows - Kakvo razmetanje, kakve predstave, kakvi podvizi", W.Shak.).

Pa čak i ako, upitan kuda sada, nakon univerzalnog koncerta samoljublja i unosnosti (uljudne unisonosti), slušalac poput ovog (koji sve ovo sluša) predloži put u nazad [iz potrošenog u nepotrošeno vreme (iz zanemelih u ozvučene elektrone), iz somotskih nabora neprekidnosti (iz ugla istovetnosti) u nanos graničnosti, iz kljuna *Hæmatopus*-a *palliatus*-a/*ostralegus*-a u *osteon* (kost) i *ostrakon* (ljušturu) školjkaša, iz vodenog crva u krpelja i moljca (*akares keirein* - suviše malih da bi se delili dalje)] - od *Ormazd*-a došao bi (samo) do *Auramazda* (do onog od koga se pošlo).

[Po *Zoroastrian*-skoj doktrini, i jedno i drugo ime navedenog stvoritelja sveta je pravo. Zato se svet ne libi da se predstavlja da je stvoren od onog do kog mu je, u datom trenutku, više stalo; od onog, tojest, od kog se i ubod trnom računa u stilsko oblikovanje. Ekvivalencija dostojna jednog *acanthus*-a: čas trn (*Acanthaceæ*), čas ukras na glavi Korinskog (Dorskog, Jonskog, Toskanskog) stuba, njegova se rezolucija podešava prema potrebama trenutnog spasenja].

(*Præcognita*: tinktura kao citra).

Arhitektura i mitra: premrežavanje vremenskog koda ornamentalnom kapom nebeskog svoda.

Tik-tak, tik-tak, tik-tak.

{U,V-K,S}

Okolo

Šta se dobije kada se pogleda okolo? (*ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΣ?*).

Takozvane velike ideje ili sitniš epohe, takozvani preduzetnički duh ili zajapurenost preduzetništva, takozvana saradnja ili vazalna poslušnost, takozvani red (i poredak) ili normativnost sistema, takozvani mir (i spokoj) ili apatija protektorata, konačno - takozvano produhovljenje ili svemogući/omnipotentni/svevremeni 'biznis': krajnja tačka poželjnosti nekad inferiornije misli. [Pre svega, oni koji su je porodili, tu reč ne pišu 'biznis'; to što jedan narod piše kako izgovara njegovo je razmatranje stvari od kojih ni jedna, pritom, nije veća od sopstvenog učinka - za takav jedan učinak (takav jedan narod) od takve jedne stvari trebao bi da se razlikuje, ali se on, uzimajući je za svoju, sa njom ustvari identifikuje. I nad ruglom ruglo. *De trop*].

(Teško je gladi doći glave alavosti ako se slave). *Detur digniori*.

Kada se pogleda okolo dobija se (povrativši se iz takozvane amnezije - gubitka pamćenja; prostrujavši, tojest, poput ove muve) algoritam za prohodnost (još jedne) generacije koja je nadživela drugu, prost pijačni dan, *dies non*.

Pošto se radi o sukobu (takozvanih) velikih i malih namera/misli/ predloga/akcija, ceo taj poduhvat osudjen je na neoriginalnost/neinventivnost, ne zadovoljivši se više ni zaboravom (savremenom svrhom), a kamoli prevratom. Ni nezaboravak, medjutim, taj plavobeli cvet *Myosistis scorpioides* baršunastog lista i malogradjanskog značenja (simbol obuzetosti sopstvenom smernošću i tudjom vernošću, toliko da mu ni Tennyson nije odoleo: "The sweet forget-me-nots, That grow for happy lovers - Ti slatki cvetovi nezaboravka, što rastu za srećne ljubavnike"), ne bi se bolje snašao u takvoj jednoj bašti - rasadu jednostavnih vrlina i uprošćenih suza. [Tako sročena jednostavnost ni u društvu spektakla (poput ovdašnjeg) ne bi se primila a da je svaki podanik (kroz rupu u duši) ne zalije još na terasi].

Ni Sibirski ždral (*Grus gigantea*), tojest, ne bi brže ugasio žedj za nebom ne raskoračivši se, prethodno, sa tolikim perjem po tolikoj zemlji. (Kao svaki čestit sladokusac, i ždral pije na trsku samo što se ona kod njega zove kljun).

Patetično nazvan 'Kolevka Slobode', *Faneuil Hall* (Boston, MA), gde su se sastajali vodji (ondašnje) Revolucije, ustvari je sala reminescentna (podsećajuća) na stecište (moguće) vrline još samo u delima literature lakorekih rešenja (u starozavetnoj čitanci postmoderne, bukvaru sreće od okrugle do sferne, *domus et placens uxor*).

"The excellence of the subject contributed much to the happiness of the execution - Izvrsnost predmeta itekako je doprinela zadovoljstvu izvršenja", Dryden. [Oblačno je, kišovito (*становится холоднее*), kao da ne pada samo ono što, i u najlepše veče, izmiče idealima izvedenim iz jalove strasti].

I sve se to dobija kada se unaokolo pogleda (oslušne, uperi), sabirajući i oduzimajući se, množeći i deleći se u sve prilagodljivije sastojke celine koja se, i u ovako prenaseljenom predvečerju, zapravo jedina vidi, čuje, pipa: *pigmenium*-om *nigrum*-om, *auris*-om, *hinthan*-om - spontanom vezom prstiju s' dvadeset sedam kostiju šake, respektivno.

{U,V-K,R,S}

Iz Nerešivosti u Lakoću

U centru neba nalazi se *Bes*, Egipatski bog uživanja i zadovoljstva. (*BAΓKON-ΛΙ*).

Kako se, međjutim, ne može odrediti gde je centar neba, tojest, kako se za tu tačku može tvrditi da se nalazi svuda (u zavisnosti od toga nad čijom se glavom tog trenutka sklapa mala ali fina jeza), dotično se Božanstvo raspodeljuje na onoliko delova na koliko ga obavezuje svetkovina mnoštva. *Bon diable*.

(*Bene orasse est bene studuisse*).

I tako, nije da ne uživa (svaki takav o kome se radi), naprotiv. (Veseli se čim mu se ukaže prilika). (*Он быстро переделся. Концерт начинается в семь часов.*)

Do malopre primiren (potišten, kao da mu je sve na doboš otišlo), evo ga, skače, mlati rukama (plete nogama), maramicu izvadio umesto zastave (i u propaloj državi ima šta da se vijori). *Coûte que coûte*.

(*Ad vivum*: I u doskočici je glavni).

Naleže na njega (pritiska ga ili ga mazi) i ovo i ono, ni prvo da ga dotuče ni drugo da ga spase a opet, njemu se (vajnom spasitelju) oko vrata obesio.

("Загладить" - šapuće mu, vrteći repom).

(Kad bi mogao samo da se smeje, misli se).

Koliko ga jedno muči i učutkuje toliko ga drugo izbavlja iz učutanosti - skoro da ga tera da se sa sobom šegači. (Zato i izgleda kao propao cirkuzan, ali kome je još do nepropadljivog cirkusa, najmanje njemu. *Что с ним случилось?*).

Treba samo pogledati okolo i videti kako sve dolazi na svoje mesto, čak se uklapa u tablicu periodičnih elemenata (provlačeći se izmedju *yttrium*-a, *Y*, i *ytterbium*-a, *Yb*, ignorišući *Yu*) - priča sebi u bradu iako dobro zna da se radi o koraku od sedam milja od kojih ni jedna nije zadnja.

(Na kraju krajeva, ko može da mu zabrani da se nagne nad sopstvenim padom - i pogladi se po brku).

"All ideas of rectitude and justice are erased from his mind - Sve pomisli čestitosti i pravde izbrisane su iz njega", Burke.

Iz koga to? O kome se, zapravo, radi?

O beguncu/beguncima iz nerešivosti u lakoću, iz složenosti u jednostavnost, iz postavke u čin (iz neprekidnosti u pauzu), iz goropadnosti u ravnodušnost, iz filozofiranja u praksu (*brevis esse laboro obscurus fio*; gledati od čega se živi - 'filozofija' je njihove esencijalnosti, aksiomatske neprikosnovenosti), rečju, radi se o prebezima iz onog što ih čeka u ono što ih mami.

(Mrtvi mogu da odahnu: to što čeka žive njima se već desilo).

A mamac se namestio na viljušku onog gore *Bes*-a, odatle - smeši se ovom, klanja se onom, maše svima, da ih ježi, da ih zajapuri, dok ih ima.

{U,V,S-K,U,R,S}

Peščani Uvod u Atomski Kraj (Slučaj Potemkinovog Sela)

Koliko izmedju peščanog sata i atomskog časovnika uveče nastaje izvesna veza, toliko ih izjutra nešto kida (hvata ih jeza). (*ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΟ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙ!*).

Ako se, do praskozorja, čitavo peščano brdo (granulacije nesumnjive vidre) prespe na drugu, finiju (atomsku) stranu, do predvečerja mu se i zadnji atom (nojevski) ukopa u početni pesak (pod parterom zgrade, *ΓΙΟΓΕΙΟΝ*-om).

(Gradi se da bi se obreo na drugoj strani, ruši se da bi se osvrnuo za prvom. *Они впустили его. УСТУПЧИВЫЙ*).

Prelazeći sa jedne strane na drugu, iz nedeljivog vreme se kruni u deljivo; menjajući obale unazad, unazad se i deli, dok opet nema u šta. (*Тянучка*).

Напарник: Peščani sat kao svedok atoma, atomski kao alibi peska. (*Провозглашение*: Iz prvog se najavljuje da se drugom spava, iz drugog se objavljuje da se prvom zeva).

Ne izmerivši više od onog drugog, ni jednom ni drugom čestice (strune, super-strune?), po kojima mere, ne otkucavaju brže od onog ko ih je naterao da misle da medju njima postoji razlika, a koji, sam, ne kuca. *Badinage?* ("Na ovom svetu, svako zna dovoljno da bi mogao da radi na onome što ne zna, ali niko ne zna dovoljno da bi mogao da radi na onome što zna", Chuang-tzu, u spisima o *Tao-u*).

(Pišući rukom o celom, delove spajamo čelom).

Atomski ili peščani časovnik: pomnoživši atome u pesak (izdelivši pesak u atome), šta se dobija sem tablice množenja (deljenja), okačene o vrat proticanju, dok ih udar o cilj ne zamrzne. (*À perte de vue*). Pri čemu cilj jednako stop, stop jednako kraj petnaestog od "petnaest minuta duge" (Egon Friedel). *ЧЕСТНОСТЬ*.

[E. F., na bis: "(And what if) even dreams are a dream...Who dares say 'no' to existence? All the villages in this world are Potemkin's! - (A šta ako) i snovi su san...Ko se usudjuje da postojanju kaže 'ne'? Sva su sela ovog sveta Potemkinova!", iz G. Staguhan-ovog "Božijeg grohota (God's Laughter) - Čovek i njegov kosmos (Man and His Cosmos)", HarperCollins Publ.].

[Odgovori: Osim što se sneva onaj što se sanja, i osim što, umrevši, taj je reko' 'ne' (mada i, umrevši, založio se za pristojnu sahranu), Potemkinova ili ne, sva su sela ovog sveta pesak iznet pred atome: dok se svetle ponoći se klone, kada blede časovnik im tone. (Mrmljajući: *Aprés moi le déluge*)].

Princ Grigorije Aleksandrovič Potemkin (1739-91), Ruski feldmaršal i državnik, tu samo služi da Katarini (Drugoј) predmetna sela postavi ne toliko po putu koliko po glavi (dok ih i tamo vreme ne smlavi). *Amantium iræ amoris integratio*.

Ni njeno, tojest, pompezno putovanje na Krim (1787), ni njegov privid stvari (sa tobožnjošću kojih se, inače, preteralo - Princ je, zapravo, svoju tojest caričinu zemlju pobedama u tadašnjim ratovima veoma konkretno i stvarno povećao), ni na jednom od dva sata, peščanom i atomskom, nisu otkucali više od strastvenog kvanta (iako je nešto puklo ko' kad pukne santa). *ОДЪШКА*.

{U,V-U,S}

Na Izmaku Južnog Dana, Smišljenog na Severu

Dan kao univerzalna smokva, koštunjav, koštičav i sladunjav iznutra, odsutan, smedj i izgužvan spolja, pompezan kao faraon (Egipatski, Sirijski, Palestinski *Ficus sycomorus*), divalj kao *Clusia flava* (neukrotivo žbunje polutara), star kao *pippala* (Sanskritska sveta voćka) - (pred očima nam) nestaje kao da ga jede *Allorhina nitida*, proždirač smokvi u vidu Junske bube, iako je od Juna prošlo veoma dugo, i ne zna se da li će proći još toliko dok ne izgrane nešto slično, nekakav, na primer, *Ficus pedunculata*, na tako nečem (smedjem, crvenom) opet zasnovan dan, i počne da se širi nad Trgovačkom pagodom u Persijskom *Gambroon*-u, i na granama nosi čvrsto, crveno voće. (Στερεος, κοκκινος φρουτο).

I reše se da mu pevaju *Surinam*-ska žaba (*pipa*, iz roda *batrachians*-kog) i *Manakin*-ska ptica (*pipra*, iz Centralne/Južne Amerike), razgaljujući ga iz tolike daljine kao da čak i takav duet ove, Mediteranske sate (kad im se gasi i zadnje produženje) može da produži još malo. (Сверчок на киши - Сверчок све тиши. Na kraju bez zuba).

Jer, samo što se najavio (predskazao, niži lažni konac na dole spustio), ovaj je dan odigran (gotov, završen, predstavljen), ostalo je da ga oduva domaća bura (Talijanska *bora*), Jadranski severoistočni vetar, hladan ko' tonik (i tako suv), da ga iščupa iz ove postavke stvari kao pirogu (kanu, izdubljeno deblo), kolibu (ćivot, šator), melem-travu (*Draba verna*) za bol ispod nokta, da ga se reši kao nečeg što je (sezonski) predodređeno za neumitni otpis, za bilo šta što se računa u finalni čin, u topografsku liniju od Kopernikanskog sna do Openhajmerskog dna, u uredno zavedenu i zapečaćenu presudu *Cacus*-u, antičkom divu i razbojniku koga je *Hercules* ubio zbog kradje stoke.

Po zamišljenoj plaži šetaju stranac i stranac. *Wie geht's?*

Ne čuje se da jedan drugom nešto kažu. (Možda se koče). *Wissenschaft?*.

Jedino što se čuje jesu uzvici lokalne dece, na jeziku sličnom jeziku *Nama* (jeziku plemena *Hottentot-Bushman*) - za prvim, naime, tojest udarnim (početnim) zvukom, došla su tri jasna, govorna tona - zatim su se i oni rasplinuli i ostao je (prazan) da zveči samo on (južni dan smišljen na severu), obamro, trom.

Splendide mendax: trgnuti u nazad, ti koji su se (tako neupadljivo) u njemu okupali (stranci, deca, i ovaj što sve to smišlja), bezuspešno se suše, veliku loptu (predmet u letu), izvesnu čežnju (naivnu setu), i sebe (metu) više ne našavši ni u mušici ni u promašaju cevi, ni u pušci ni u buci (vrevi), ni u kategoričkom spletu okolnosti koje su do svega ovoga u ovom trenutku dovele, kao da se ne radi o davno smrznutom, neupotrebljivom letu.

Jer, sve što iza takvog dana preostaje ne može da napuni ni ono more a kamoli ovu reku, kojom se otišlo tamo i vratilo ovamo, prekoračivši razumnu meru nominalnosti (čujnosti, skoro ukusa), predavši se onoj vrsti duge plovidbe kojom se stiže u ponovljenu situaciju, već vidjen raspored stvari iz kojih vrebaju ideje poput ovih o kocki, kutiji, oivičenom stanu, nečem toliko useljivom (i nepromočivom zbog toga), nepogodnom za izlazak veći od koraka u sebe i, za toliko, nepodložnom veličanju sporednih stvari, pre okrenutom saznanju da se ne treba mučiti oko uporedjivanja dana koji se, ionako, ne svode ni na šta na šta se ne svodi ovaj koji upravo traje, iskrojen južno ušiven severno u imitaciju razlike. *Voila tout*.

{V-K,U,S}

3N

"Κυρίες και κύριοι, traži se izvanredan početak!"

Početi opis (esej, skicu, очерк) na briljantan način - to bi bilo ono što, izbacujući iz sedla i iskusne jahače (tekstualne) suštine, u takvom jednom, odlučujućem trenutku, tihi jednoličnost samca valja u uzburkanu vodu publike (razapinje vajni senzibilitet rukovaoca reči, ostavljenog samog sebi u sred ukusno nameštene sobe pune blagog uvoda u ništa), i, izabravši pikantan potez rešenja za otvaranje date partije problema, nonšalantno je vodi preko minskog polja prozaičnosti (pazeći jedino da joj se patetičnost ne ističe više nego što treba); još samo da se sve završi kako je red i eto pristojne, po mogućstvu nadprosečne priče - govori sebi u nauk taj što mu od svih misli na pamet nije pala ni najnevažnija a kamoli odlučujuća (ni prva a kamoli zadnja). *Magna est vis consuetudinis*. Početnu tačku sabijajući, dakle, u jezgrovit čošak (iz njega se ionako sve najbrže širi - gledaj situ muvu, odande se, puna hrane, razletela na sve strane), kao kornjača kamen prelazi patos i seda pravo na svoje mesto, u zbirci osvedočenih koraka tradicionalnog nadahnuća (u planovima o poseti *Serpentarius*-u, tojest *Ophiuchus*-u, sazveždju retko toplom za severnu hemisferu) unapredivši ga u presto.

Dobro znajući da sa vrstom teme sa kojom se uhvatio u koštac ("*3N: Nanos, Naracija, Neopisivost*") neće lako izaći na kraj, smanjuje oštrinu sočiva (ublažava rezoluciju), konsultuje detalje ne manje od sveprisutnosti nule, pokušava da se poistoveti sa portretom kasnog popodneva, izmiče se na kratko u neprikladno rešenje ali se odmah zatim užurbano vraća, legavši na ledja motrenjem dopušta da mu se stvari predstave vidljivijim nego što jesu. *Magni nominis umbra*.

Šta se tu vidi (a šta predstavlja, *отчитатъ*) nije mu, ni dalje, jasno - *оттуда*, iskradajući se i iz takve jedne, nominalno osmatračke zone, otiskuje se u pravcu efemerne večnosti, apsurdna koji se ugnezdio ne dalje od skladne personifikacije uspešnog otpora Djavolu, *Abdiel*-a, andjela najvišeg, devetog ranga u Miltonovom "Izgubljenom Raju" (s' tri para krila), koji, "jediní veran medju nevernima", poput silogizma kome se iz šezdeset četiri mogućih permutacija ne pojavljuje ni jedan logički prihvatljiv rezultat a kamoli svih devetnaest (koliko ih normalno ima), na sve to reaguje bolje nego što se moglo očekivati, dopuštajući mu dragoceni uvid u neposredno iskustvo tlapnje. ("*Το καλύτερο που εχετε να κανετε είναι...*", govori mu, znači, dodajući - *ma chère*).

Bar neko vreme (u cenjenom društvu, cenjenim savetom) smiren, on se (taj koji traga za svim tim, čim?), daje u zasluženo osećanje postignuća (u očekivanu ponesenost sobom), ali se, samo što se prihvatio (trostrukih!) krila andjeoskog spasa, našao nad rastresitim značenjem te reči (rešetkom što zveči li, zveči).

Ko se spasio a da nije (ispred sebe) dotakao *Neopisivost*, (iza sebe) ostavio *Naraciju*, (iznad sebe) navukao *Nanos* - zazvečalo je, dakle, iz te provizorne (rešetkaste) sprave (kao iz bureta punog naknadne pameti). Na 3N se ne penje kao na 3M (ovdašnju fabriku selotejpa), setio se da je pomislio, pomislivši još kako se (na 3N) ništa bolje ni ne lepi. (*Magnum vectigal est parsimonia*).

Da bi se do takve jedne stvari došlo (na nju se ispelo), potrebno je napustiti sve te (otrcane) špekulacije i poći od nečeg realnog i stvarnog, rekao je konačno sebi, raskoračivši se izmedju dve sekvoje (*sekvoja*: veliko konusno drvo), džinovske (*Sequoia gigantea*) i crvene (*Sequoia sempervirens*), te posegnuvši za njihovim spojenim vrhom, sto metara u vis, koliko obično ide.

{U,V,S-K,U,R,S}

Baraka: Čistunstvo Bola, Bol Posvećenosti

Šta je to što je, bez imalo reči (i ikakve radnje: priče, zapleta, raspleta), više reklo (više uradilo), ako nije ovo što se, u ovako eufoničnom (milozvučnom/blagozvučnom) dnevniku, samom sebi glasno ispoveda (sa sobom se dovikuje umesto da mirno razgovara, zapliće se umesto da se raspliće. *Страдалец*).

Ili je to *Baraka*? (*Стройка* ili *το κτιριο?*).

Стремглав: Suština disanja ili osnova daha, blagoslov/milost ili prokletstvo/kob - na taj se izbor (reči) svela ta jedna, staro-Persijska/Sufi-jaska reč, (reč na izumrlom jeziku) kojom je naslovljen, u ovim spisima pre šest godina pomenut, dotični film Ron-a Fricke-a.

I kao što *Sufi*, bukvalno, označava čoveka od vune (vunenog čoveka, mada i titulu/prezime u kakvog drevnog Persijskog šaha), a podrazumeva, zapravo, samoodricanje/asketstvo/asketizam, kao i u svim dvojakostima te vrste ne radi se ni o jednom ni o drugom koliko se radi o označavanju ličnosti (*Sufi*) koja veruje u (takozvani) sufizam, tojest upražnjava ga (samoodričući se, doduše, kad god je to zgodno. *Reculer pour mieux sauter*).

Kako je sufizam (*sufism*), sa druge strane, manje ostatak negdašnjeg Persijskog (religijskog) misticizma, a više način simboličkog pisanja/mišljenja (prevashodno poetskog), koje je, kao i svako dobro pile (kao i svaka dobra literatura, pardon), provirilo iz jednog jajeta ne bi li progledalo u drugom, to se i Fricke-ov film načitao ovog dnevnika koliko se ovaj nagledao dotičnog bioskopa a da, pritom, ni jednom ni drugom na pamet nije palo da im se to [samo od sebe (spontano)?] desilo, da su im upravo ti, misaoni simboli ('poetske' ostavivši poetskijoj prilici, *paulo majora canamus*) neoprostivo isti.

I na platnu, naime, kao i na papiru, po definiciji se podrazumeva da se ništa ni iz čega nije pojavilo a da ga, pritom, nije osenčilo: eulogija kao *eulogy* (pohvala/veličanje/slavljenje) samoodricanja a ne kao *eulogia* (*Eucharist*, sveti hleb) posvećenja, *antidoron* kao savremeni eufemizam (ulepšani izraz) a ne kao tri sestre *Gracije* - proizilazeći je rezultat iz sveske i celuloida, *par oneri*.

Tri sestre *Gracije* [*Aglaia* (Blistavost), *Euphrosyne* (Radost), i *Thalia* (Cvet), tri boginje, oličenja gracioznosti i lepote, zadužene, u prirodi uopšte i u ljudskom životu posebno, za eleganciju, šarm, i opčaranost] ishod su dva predmetna postupka kome se malo ko nadao: muzičnost filma, odzvanjanje spisa, *pro hac vice*, imaju njima da zahvale za ulepšanu reverberaciju nad poružnelom pesmom/goropadnom slikom.

Kao i (Sveti) Gral, doduše [*Grallae/Grallatores*, ta štrkljasta ptica iz sistema *Linnaeus/Vigors* - ždral, čaplja, roda, šljuka, zviždovka (pijukavac), mlakara (trkavac), ili liska - dugog vrata i jos dužeg kljuna], koji za isplavljanje iz prizemne anonimnosti (u stratosfersku svetost, *padrone*) ima da zahvali koliko dugim nogama toliko golotinji donjeg dela jedne od dve kosti između kolena i članka, one deblje i više pozadi (golenice), što mu omogućava da se brčka u bari ne kvaseći perje.

Baraka kao čistunstvo bola, bol posvećenosti. (Više junošne reči o toj reči više su trošne. *Pallida mors*).

{U,V-U,S}

Posle Puta u Raj

Vrativši se kopljasto (vretenasto izronivši) i iz Zaliva Čaplji (nekada *Ardea herodias*-a, sada Heron Bay-a), onog dela Korálnih Izvora (C. Springs, FL; *Μπορείτε να μου δείξετε στο χαρτη?*) koji se najdužim, *Ardeida*-nskimi kljunom, ustremio u vis, stvari ne izgledaju ništa probodenije na zemlji nego na nebu, ništa ćutljivije nego što su izgledale kada su bile (doduše, na kratko) ostavljene (da prezime u sebi). *Εαναπεστε το, παρακαλω? С удовольствием.*

Ne čine se, drugim rečima, ni žuce ni plavlje, ni crnje ni belje, ni kao razlog za slavu ni za otpisivanje slave, ni kao herojski dvostih ni potstrek za takav stih (pun petparačke stope previše jampskog peterca: "In every work regard the writer's end, Since none can compass more than they intend - U svakom poslu s' pažnjom se drži piščevog završetka, Postići više nikada nećeš od takvog jednog retka", Pope), jedino ako se možda, tu i tamo, ona gizdava, (prenatalno) ustanovljena nit izmedju ambrozije, jela bogova, i sitog (bestelesnog) uznesenja ("We have only to live right on and breathe the ambrosial air - Trebamo jedino da živimo uspravno, dišući vazduh ambrozije", Thoreau), zategla malo u stranu, dovoljno za potsmeh ali ne i za poremećaj delikatne ravnoteže izmedju ruganja i likovanja nad jednim istim, nenaplaćenim zlom (vragolanstvom?) - osmehom *Hesperides*, kćeri *Hesperus*-a, baštovanki u čuvenoj bašti zlatnih jabuka na krajnjem zapadu zemlje, koju je, njima opčaran (opčinjen njima) čuvao veran zmaj, sve dok ga nije ubio *Hercules*, a jabuke ukrao. (*Стрелец*)).

[*Переселение*: Iz pravih u lažne smene ne prelazi ni vreme a da se, pritom, ne pospe istinskim (realnim) pegama večite samoljubivosti, sezonskom ambicijom živahne ambivalentnosti (konfliktnom istovremenošću detalja neizvesnosti)].

(*Переселенец*: Teško je, nakon nekog vremena, poistovetiti se sa njegovim krajem, još teže sa početkom: evo, na primer, ove amebe - ni pod kamenom se ne ponašaju toliko mikroskopski koliko se prave da takve nisu kada su nad njim).

(*Amæba proteus* - lišaj i sjaj, poput početka - sumnjivi kraj. Konceptualna konstanta zamotavanja u svakodnevno klupko kroz podnevni čaj).

(Nerazmrsivost kao šebeka, vrsta broda sa tri jarbola od kojih ni jedan ne podmeće jedra pod pravi vetar a da, pri tome, ovaj ne prestane).

In cælo quies: nezahvalnost kao prećutna izvrsnost sitnice, mehanizam održavanja u letu na gore - i dok se zajedno prevrću na Suncu, crv ptici ne zavidi na jelu, koliko na tolikom vrhuncu.

Ni ovnujski rog *Jupiter*-a/*Ammon*-a (*cornu Ammonis* potonulih leta), ni fosilna školjka semitska (*Lot*-ova spiralna meta), ni krečnjak ni glina (ni minerali iz rudnika gde vadi se seta), ni praistorija požutelog cveta (blažena spasonosnost ispod omče sveta), u to što od nule je veće ući neće bez pečata kruga kojim nula šeta. (*На цыпочках*)).

Vrativši se, dakle, iz onoga u ovo (iz dubinskog poimanja golfa u majstorstvo površinske igre), iz najmanjeg broja poteza u prepolovljen (na devet od osamnaest rupa u nebu) cilj, za toliko naviknutije na njemu dišemo, ne udahnuvši ništa što nije bilo udahnuto pre, što se iz jata standardnih čaplji nije izdvojilo u jato bukača, od ovdašnje *Botaurus lentiginosus* do Evropske *Botaurus* i-tako-dalje vrste generatora iste, suprotropske buke, nad kojom ruke zaludno se krste, *in petto*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Šuplje Zvono Milosrdja (Povodom F. W. Nietzsche-a)

"Bez milosti!" - proglas je sveta, bez obzira što ga, *pour encourager les autres*, retko ko čita tako bezočno. [To što se Nietzsche (*per baroniam*) potpisao ispod njega, nije ga, naravno, učinilo bezočnijim od potpisnika ovih redova. *Покаяние?*].

Quocunque nomine: manir stada kroz sigurnost tora nije ekskluzivnost (nižih) životinja.

Quocunque modo: kako je pećina univerzalna pozadina biološkog fronta, i (najveći broj) ljudi bi da se zguraju u kakvu utopijsku guduru, pod nešto što se, kao i kod nižih(?) vrsta, može svrstati *pour comble de bonheur*, pod nekakvo, tojest, tugaljivo/sentimentalno/ušuškano/blago, maltene plišano osenčenje milozvučnošću takozvane pomoći i brige, u njen uredno ponudjen (i lepo zapakovan) spokoj - iako [više(?) vrste dobro znaju da] se na istinu koja blješti ne stavlja abažur (na vetar koji besni ne prišiva se senka). Iako se, tojest, opštim ubedjenjem (tojest, "društvenom svešču") ne rešava sebe, rešeni se ne libe da se udružuju po ubedjenju (lepoti svoje vrste, doduše). Takozvane političke partije, tu su tek zbog relativizovanja tako dobijenog uznesenja. (Da se i pelen ne ušećeri).

(Ulepšavati: obrtati ključ od raja u vratima pakla. *Είναι μια εικόνα του Δαμασκηνου*).

Мышление: u ogledalu površnosti prelamati se dubinski, ne nalaziti lepu reč za nakaradu, od kućine ne štrikati nadu (još manje se tricama hraniti u hladu). (Iznenadnim nastupom promene na bolje izraz lica omekša toliko da može da se ozari neosnovanom srećom, ionako).

[I Hegelijanac bi, za tezu uzevši pravdu, za antitezu nepravdu, sintezu doveo pred svršen čin (šaradu), a da neće varvarin].

Mesijanstvo kao neprirodno (nametnuto) dobročiniteljstvo, sumnjiva predodredjenost nenaručenog izbavljenja, neukusno (lumperaško, patetično, kičerajsko) insistiranje na (društveno-političkom) receptu za smanjenje muke (filozofsko-religiozno-politička uteha za puk - nebeska milošta pred kosmički utuk), društveni (socijalni) program pripitomljavanja neukrotivosti u smislu lečenja od urođenog prokletstva: ništa od svega toga od brodolomnika neće napraviti brodograditelja, od podanika kolonizatora, od radnika šefa, od nadničara gazdu, od vojnika generala, od (Tibetskog) Šerpasa (Saksonskog) vodju ekspedicije, od žrtve dželata. *Sensu bono, sensu malo*. (A i ako ih napravi, uklet i nem o unapredjenju ne govori sem kad je neiskren. *Воспитание*).

Pretencioznost doktrinarnog (*sensu malo*) puta i njegov cilj razglobljuje - na kraju u skakavičjim delovima, sastav onog prema čemu se krenulo iz pustih želja prelazi u jarosnu substancu. (*Το πουλμαν φευγει στις δεκα απο την Πλατεια Αιγυπτου*).

Kao da i iz najbolje namere izrastaju, u svaku misao o razobručenju posejani, otrovni diskovi *Strychnos nux-vomica-e*, tropske mahune alkaloidnog strihnina koja se, time što služi i kao lek za srce (njegov stimulant), pritajeno zgrčila pred zahvat na (takozvanoj) nepravdi, ne bi li se na njoj razgoropadila (dala u pun otkucaj pravde, *ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ* ili *ΕΡΓΑΣΙΜΕΣ ΜΕΡΕΣ*), a svet i dalje spava.

(Priča o srečnoj gomili pre ili kasnije izrodi se u priču o gomili nesrećnika. *Rusticus expectat dum defluat amnis at ille labitur et labetur in omne volubilis ævum*).

Domoći se spokoja po svaku cenu - računa tipičan abonent generalizovano povoljnog, takozvanog humanitarnog, tojest društveno-pravednog rešenja - leći i slušati kako cvili nešto drugo (list na zovi, sev u nozi) a ne sopstven prohtev, okružiti se jastucima za sva četiri perioda (stalno rastuće) teškoće, počevši od prvog, doduše zlatnog doba - *Krita Yuga-e*, u trajanju od 1,728,000 godina, preko drugog - *Treta Yuga-e* (1,296,000 godina), trećeg - *Dvapara Yuga-e* (864,000 godina), do četvrtog, zadnjeg doba (koje još traje) - *Kali Yuga-e* (432,000 godina), ne zaboravivši pritom da, pošto je svako od njih kraće, mračnije i nepravednije za po jednu *Kali Yuga-u* (sadašnjicu) od prethodnog, postarati se treba da njihov zbir, Ukupno Vreme (tojest četiri *Kali Yuga-e*, tojest četiri sadašnjice), tojest *Maha Yuga* (minut do dvanaest godina), otkuca pre nego što istekne, i od religijskih spisa *Hindu-izma* ne ostanu ni korice, i od svetih knjiga ni "p" od "pravde", nominalno zanemele ispod šupljeg zvona milosrdja, s' čekićem nepravde. *ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ*.

{V-U}

11/07-08/02

Prozor

Ni dubokoj jeseni ne jenjava početak a ova je tek u sredini. *Der Geist der stets verneint*. (Ni poznoj nameri ne smeta preuranjenost a ova tek što je počela). Statičko nebo (kao i uvek, stoičko), ukvašen list na pustinjsoj stazi (okolo centra nula se mazi), sve što se spazi - sve manje gazi. Oponašavajući svečanu šetnju: ornament stavljen u zimsku kretanju. ("In the garb of a barefooted Carmelite - U kostimu bosonoge Karmelite", Longfellow). Ako poneko ulicom prodje, stopi se s' kišom (ona ga glodje). ("They seemed to fear the formidable sight - Izgledahu zaplašeni užasnim prizorom", Dryden). Iako se ne vidi ništa što bi se dalo svrstati pod navedeno grozno, oseća se da bazične postavke nisu u redu, ni ona o prepjeci u vidu mrtve straže, ni ona o prohodnosti u smislu jurišnog odreda; zbog toga se i ovo malo buke sleže oko hica predaje. (*OTTICK*: taman je naručen bis, kada je puklo u vis). Poneko žuri, neko zastane, jer niko, zapravo, pred sobom ne gura više od sebe, sa kojim se, u tom trenutku, slaže ili ne. (Ljudi se i sebe klone a da neće drugih). Prozor - niti se šta kroz njega vidi, niti čuje, a da se sa staklom ne smenjuje (u silikonskoj koncepciji): dok se sva čula ne naviknu na prozirnost S_1O_2 ni jednom se neda da se drsko zgusne. Pogledati levo ili desno, ili se iskusno nasloniti na okvir od daske (na donju ivicu odložiti šolju s' fluidnim osećajem izvikane ceremonijalnosti), potvrditi raspored onoga što se topografski ističe u odnosu na ono što se povuklo na zaslužen odmor [svilena buba (ljuspa, čaura, larva) - nepomičnost zuba, ispreden insekt *Bombyx mori* - neispredenost gori], dvostrukost reljefa kao najviše što može da se očekuje od proklamovane dualnosti sveca (na nebu lutka, u zemlji mumija), ponašanje na osnovu ugovora s' pravovaljanošću, ozakonjenje lavovskog dela spram mišjeg, kosmička dokolica učenika na autobuskoj stanici, prislonjen ašov i zgrada koja ga (verno) drži, zaklaćen visak i nepomična vidra (pogled iskosa u ortodoksnost bez stida), drvenast preskok veverice sa jače na slabiju granu, umesto preloma (pada) - doček na noge (tirada). Rukovet pesama: naizgled beživotnost - a nadima se libreto pevača na pozornici napregnutih čula, razuzdanog toliko da ne mora da se pravi da umire u istoj sceni, da, štaviše, iz svega ovoga može da izvede kotur preko glave (ili nekakav drugi gimnastički zahvat), bilo šta što će ga sa jedne strane prozora prebaciti na drugu, onu na kojoj je sve to prirodno i moguće ali na kojoj ga nisu, kao sad, čekale ove oči, pune akrobatike slike, premeta stvari (u tihoj jari). *Liederkrantz*. *ΓΑΥΚΑ*. *Enfin*.

{U,V-K,U,R,S}

Lažno Otopljenje
(Povodom W. Shakespeare-a, Barda od Avona)

Iznenada je otoplilo što je proizvelo kakvu takvu rečenicu za otvaranje ove partije, pardon, ovog opisivanja kobajagi vremena. *Καλη διασκεδαση!*

[Važan je taj, prvi vez - posle se, ionako, prišiva odoka. (Dovoljna je jedna prvoklasnost: *Pereant qui ante nos nostra dixerunt*)].

Mada, ni otopljenje u pitanju (u odnosu na hladnoću u odgovoru) nije za bacanje.

Εφρασα, treba to sve lepo poredjati, izmeriti, videti mu korist (napipati štetu), obrnuti ga i ovako i onako, proveriti mu nosivost, "priprijeti ga za život" (ne nasedajući, pritom, na provokacije *Madame Sans-Gêne*, heroine drame *Sardou*-a i *Moreau*-a, živahne Francuske vešerke koja je, kasnije, kao Vojvotkinja od *Danzig*-a, postala istaknuta dvorkinja na dvoru Napoleona Prvog, zadržavši, međutim, prirodnu jednostavnost i slobodno ponašanje), odvrnuti ga, znači, treba [to što je otoplilo (*υκρον*, *Pimpinella anisum* Biblije)] kao slavinu, do kraja (*absens hæres non erit*), da se reši suviše vlažnosti (da se ne udavi u sebi), priči mu, zatim, na pristojan/uljudan način i odložiti ga (uskladištiti) na suvo (mračno, hladno) mesto treba, poput odlaganja (skladištenja) leka protiv kašlja bolesnika osudjenog na stalno udisanje i jedan izdisaj, zadnji (*auf Wiedersehen*).

À *discretion* (mada i à *dessein*): zapitati se o poreklu ovako naglog otopljenja (napadno vidljivo - da nije fiktivno?), ali ga ne dovoditi u vezu sa savremenim teorijama zavere, uključujući uticaje više ili manje opskurnih (skrovitih, pseudonerazjašnjivih, *НОВЫЙ* ali i *ancient régime*) božanstava/organizacija {masonskih loža [(za)zidanih stanova takozvanih slobodnih zidara, kao da se kosmos zida neslobodno (strune mu se odriču Vidara)], *B.Zbignew*-sko - *J.D.Rockefeller*-ovskih "filantropskih" projekata/trilateral, (sa *Zion*-ske planine) *Sion*-skih/*Ellerian*-skih/*Millenarian*-skih doktrinara, konačno - Patagonijskog Boga *Setebos*-a iz *Tempest*-a, *W. Shakespeare*-a}, iz prostog razloga što su svi ti uticaji na čoveka o kome se radi (na malenkost čije reči umesto da tonu - evo kako plove, nudeći bombonu), a koji je sastava *Dr. Jekyll*-a (ličnosti čvrstog karaktera i visokih principa, sve dok se, kao u pripovetci *R. L. Stevenson*-a "Neobičan Slučaj *Dr. Jekyll*-a i *g. Hyde*-a", putem čarobnih pilula ne pretvori u banalnog, mada senzualnog, *g. Hyde*-a), nekako suviše monotoni/dosadni.

Nezanimljivi su tojest (svi ti pokušaji indoktrinacije čoveka o kome se radi), kao da se predmetno otopljenje ne događa ovde (u *W.*), već u *Tetrapolis*-u, oličenju četiri udružena/konfederalna grada, na četiri strane sveta (*Baal-hamon*-a, grada mnoštva, *Baal-meon*-a, grada boravišta, *Baal-perazim*-a, grada nasilja, i *Baal-tamar*-a, grada palmi), a od naručene muzike pritom se čuje samo Merkurova lira (to tako prozaično sredstvo tog glasnika drugih Bogova, mada i samog u zvanju dodatnog Boga, i to privrede, zanatstva, elokvencije, visprenosti, putovanja i kradje), taj instrument, dakle, spravljen od kornjačinog oklopa, kao da za sva ta mesta ne bi bilo bolje da su olimpijski ili bar festivalski gradovi umesto što, pod njenim (te lire) *Chelonia*-nskimi zvukom, zevaju kao *Testudinata*, hrču kao *Meleagros*, heroj Kaledonijskog lova na divlje svinje, zveče kao *Tetragrammaton*, statistički (stohastički) skup četiri suglasnika Semitskog imena za Boga, upisivan kao *JHVH*, ili *IHVH*, ili *JHWH*, ili *YHVH*, ili *YHWH*, uvek, znači, drugačije, pošto se dotično ime tada smatralo suviše svetim da bi se znalo kako se piše. (Danas se zna).

Neinventivni su, tojest (svi ti pokušaji prevaspitavanja čoveka o kome se radi), kao da se (i bez njih) ne zna da ni na Ostrvima Blagoslovenih, tojest Srećnih [onom ostrvlju, dakle, za koje su još stari Grci govorili da leži na pučini Atlantika, čineći jednu vrstu *Elysium*-a (doline pošteno otišlih na onaj svet iako su i na ovom bili puni vrline)], ne može da se čuje jedan zdrav (poletan, snažan), pun pionirske vedrine, Elizabetanski tojest Šekspirovski sonet poput *Bacon*-ovog "Elate with empty hopes - Praznih nadanja u polet se dajte", tačnije - kao da se ne zna da medju svim na svetu apatičnim, mizernim, poraženim, prezrenim, predatim sudbini (СБРОД), predlog tipa "Abate the edge of traitors - Poništite zajedljivost izdajnika", *W. Shak.*-a, nema nikakvog smisla, makar ga i Šekspir sastavio. Mada se može reći da je istina da, dok je na njemu radio, na njih nije ni računao. *Au fait*, taj Bard od Avona.

{U,V-K,U,S}

11/11-13/02

Na Andreolitskom Nišanu

Na velikoj daljini, stvari su neznatne. [Ni snajperski dvogled im ne povećava značaj, iako ih ovenčava (mušičavom) metom. *Ошибка?*].

Takodje, bez usputnog otpora, trenja, interakcije/dodira sa drugim stvarima - ne oseća se da se kreću. (*ТО МАΘΗΜΑ ΑΠΟ ΕΧΟΛΗ ΓΟΥΙΝΤΣΕΡΦ*).

[Ovoga sam se setio kada sam se, u so praskozorja, za toliko bolno probudio izbeljeno, i ništa se nije čulo (i ništa se nije pomerilo, i ništa se nije odledilo) - zaledjena iznad *scaphoid*-ne, plavila se *os magnum*-ska kost mislim desne ruke (uhvaćena falangama leve) - tako da se lako osetilo da se, u svemu tome, nije radilo toliko o beščasnom prividu koliko o njegovoj trci za besramnom senkom: o mojoj trci, naravno, i ove sobe/zgrade/ulice/države/planete (planetarnog sistema), i ω *Centauri cluster*-a (zvezdinjaka, zverinjaka - šta je da je, tog jata se ne drži), i takozvanih *Nebula* (Velike - u *Orionu*, Prstenaste - u *Liri*, *Andromedine* - u sebi), uredno zavedenih u "*Gaseous Nebulae and Novae* - Gasovitim Nebulama i Novama", *Воронцова* i *Вељаминова*, i *Mlečnog Puta* i još dve takve, eliptičke galaksije (*NGC 4486* i *NGC 205*), i šest spiralnih (*NGC 5866*, *3031*, *891*, *628*, *278* i *M51* - u *Canes Venatici*-ju porinutih, na *helicoïd*-u nasukanih), i dveju (galaksija) sumnjivog porekla, poput dva *Magelanova Oblaka*, Velikog i Malog (iz kojih opet pada dvosmisljena kiša), i rešetkasto-spiralne *NGC 1300* (na koju odoše oni kaplari - iz kosmičkog luka bez glasa odapet, svako svojoj ćutnji podešava let. *Наваждение?*)].

Tako da se, u svemu tome, radi o dve stvari: osim što se, budući bliže obodu nego centru toga o čemu se radi (*ΠΡΟΟΠΙΣΜΟΣ*), u svakoj takvoj centrali Zemaljski poslovi slabo kotiraju, slabo se oseća i da se išta kreće - od tolikog kretanja, zapravo, jos niko ništa nije 'reportirao', jer nije ni mogao: sem vakuuma ništa ga nije očešalo (sem praznog obećanja nista ga nije smekšalo). *Experto crede*.

Slično mravljem medvedu, uostalom (mravojedu *Myrmecophaga jubata* na ovdašnjem jugu, *Orycteropus capensis*-u na Afričkom), čiji dug i lepljiv jezik, izbačen u prazno iz takvog jednog (doduše bezubog) rila, neuhvativši, tojest, ni jednog jedinog mrava, osim što ni sopstvenoj gubici (u takvim okolnostima) ne uspeva da dočara mravlji značaj, ni samom mravojedu, i uprkos njegovom (životinjskom) magnetizmu i (istoj takvoj) spiritualnosti, ne ostavlja bolji utisak o datoj hrani (*Hormica Hymenoptera*-i) od onog o namerno preskočenom zalogađu za danas, ili (u slučaju olakosti) o 'kiselom groždju', o izvesnoj, tojest, skvrčenosti u

WaTor_47

zanemelu lutku, ostavljenu da ono što ne može jezikom prinese stomakom. *Зверинец*. Fenomen u pitanju (čežnjivi portret blizine, sanjiva slika daljine, *ЗАКВАСКА*), nasuprot opšte prihvaćenog uverenja o nekakvoj njegovoj (navodnoj) dinamici, najbolje se uočava u (nepomičnim) planinama iz masiva *Hartz*, na primeru *andreolite*-a, 'krstastog kamena' tojest vodoničnog silikata iz grupe zeolita [aluminijum, sodijum i kalcijum, uliveni u raspuklinu vulkanske stene]: ni njegova, naime, kristalna struktura (u obliku krsta), ne istopi se a da se, prethodno, jednim horizontalnim i jednim vertikalnim potezom pompežno ne ureže u *Jelisejski plus*. *Sine die*: kao i *Androclus*, Rimski rob koji je, ostavši u areni sam sa lavicom, u zadnji čas izbegao smrt jer je mačka u njemu prepoznala covjeka koji joj je, svojevremeno, iz šape izvadio trn (zbog čega ga je poštjedela), i ovaj se posmatrač značaja (bez dana postavljena na tu dužnost), na kraju opisanog (zar tako šturo?), *sine praxjudicio* puta, našao na početnoj (snajperskoj) tački, poravnat s' mušicom iz koje je krenuo - na Rajskom nišanu usluge zveri.

{U,V-K,U,S}

11/13-15/02

Prevodjenje Literarnih u Profane Senke

Čega je svedok senka, prisustva ili odsustva? (*Filius teræ* ili *filius nullius*). Fotonska ljuljaška ili zaljuljanost fotona - čestica ili talas ili zajednička bombona - ne rešava se kavaljerskog *bon ton*-a: "I have observed of late thy looks are fallen - Odskora sam primetio da izgledaš utučeno", Addison, u obraćanju Prisustvu, i "It happened this evening that we fell into a pleasing walk - Desilo se da nam je ove večeri zapala prijatna šetnja", u obraćanju Odsustvu. *Fidus Achates*. Kao da se sa senkama sve zna i ništa ne razume: zašto bi se, inače, u prisustvu pronalazilo opravdanje za odsustvo u kome je prisutna senka. *Ερχονται καθε μερα*. Biti ovde, ili tamo, a ni na jednom od tih mesta ne pokrivati više od jedne (sopstvene) senke, tipično je za nju. ("Που μπορω να παρκαρω?" - pritom pita). Tako da sa njom nema nedoumice u smislu u kome se unapred zna da se neće vezati za pogrešnog vlasnika: onaj koga je izabrala njegova senka radi joj o glavi, onaj koga nije uradio je. (*Do ut des*). (Prisustvo prvog poništeno odsustvom drugog, autentičnost drugog oslonjena o štake prvog, *своенравие*). Ko je od njih svoju senku namenio kome, ovaj što mu se otela ili onaj što joj se udvara, neće se znati dok ne otkuca podne da može da predje sa grudi prvog na ledja drugog. (*Joci causa*, ako ni zbog čega drugog). A i tada (dok jedan na grudima leži, drugi na ledjima spava), morala bi da predje put od prišivenog dvojnika do makaza i konca u funkciji krojača (*justum et tenacem propositi virum*), da se naoštri-udene-iskroji (osvrne-priseti-domisli) kako sa dugmeta jednog da skoči na kragnu drugog, prvog raskopčavši drugog zadavivši - kad se tu ne bi radilo o aktu bezobzirnosti dostojne jednog *Legree Simona*, brutalnog robovlasnika iz "Čiča *Tomine kolibe*" gospodje *Stowe*, koga ni žalosna sudbina *Lenore* (junakinje Nemačke balade koju je dragi, u obliku sablasti, sa sobom na konju odneo u grob) nije nagnala na blaži nastup na pozornici neuvijene stvarnosti, a kamoli srceparatelnost *Leigh Aureore*, heroine istoimene poeme gospodje *Browning* o naslovljenoj pesnikinji i (neuzvracenoj) ljubavi, kao da dotični (*Simon Legree*) nije ništa naučio ni od *Liliom*-a, razmetljivog ali simpatičnog lajavca iz drame *Ferenca Molnara* istog imena, oženjenog sluškinjom koju je, pored još nekoliko zločina, maltretirao dok nije umro i na Nebeskom Sudu bio osudjen na boravak u paklu, da bi ga sudije posle šesnaest godina pustile na Zemlju (mada samo na jedan dan) ne bi li učinio kakvo dobro delo, što on, budući da se ni u paklu nije naučio pameti (pardon, poniznosti i kajanju), nije uradio, te je bio vraćen na izdržavanje kazne. Senke laika i profesionalaca, bezbožnika i dostojanstvenika, (svetovnika i duhovnika), doterane i poderane, brbljive i stilizovane (literarne i profane): svedočeći o odsustvu tolikog broja tela, lelujavim prisustvom drže im opela. *СВИИИ*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Besprizornost Života

Iako je olovku smatrao većim pronalaskom od točka - brže i dalje je, tako je mislio, mogao s' njom da ode (pod pretpostavkom da je imao gde, kao i pretpostavljajući da je, bez suvišnog cepidlačenja, pod širok pojam olovke mogao da smesti i tastaturu) - već na prvoj strani, štaviše u prvom paragrafu teme o kojoj je reč (videti naslov), upao je u famozni *PTSD* (*Post Traumatic Stress Disorder* - post-traumatski poremećaj/stres), karakterisan (po tim znacima ga je i prepoznao) povučenošću u sebe, i/ili agresivnošću.

Već tu je, naime, na samom početku izleta s' pisačim materijalom, napravio grešku, pomislivši da je vreme da se usredsredi na opis nečega iz, takozvanog, realnog života, umesto da nastavi da, kao do sada, opisuje ono što se na ovim stranicama nominalno očekuje, sa ukusnom merom (ne)razumljive fikcije (nekakve vrste antičke moderne) moguće je, ali, u svakom slučaju, bez (lako vidljivog) oslonca na takozvanu stvarnost. *Se non è vero, è ben trovato*.

[“Kao da se i nestvarnost ne luči iz istog, fenomenološkog iskustva” (ono drugo, ontološko, tobože različito a ustvari komplementarno, ostavljajući za finalni 'krem na kolaču', tojest kraj ovog 'članka') - zna da je, nakon prvih simptoma pomenutog poremećaja (i s' punim pravom, dodatno pomislio [samim tim je (navedenu vrstu iskustva) kvalifikujući u izvesnog, jedino priznatog skulptora/vajara, onog koji je isključivo ovlašćen (državnim dekretom, maltene) da oblikuje/formira subjekat predmetnog procesa (navedenog poremećaja)], kao da takva jedna, priglupa etiketa (*PTSD*), tipična, uostalom, za vrstu (zbrzane) 'kreativnosti' (institutsko-papagajskog) podneblja u kome je porodjena, onome koji je nosi (kome je prilepljena) može da popravi (ulepša) sopstveno iskustvo, izvedeno, doduše, iz ležanja u staklenoj bašti (u zlatnom kavezu), ali za koje je još Šekspir ustvrdio kako "to nije delo običnog puta, koliko pasmina retkosti - It is no act of common passage, but a strain of rareness". (*Μπορείτε να το γραχείτε παρακαλώ?*).

[“Kultura i smrt - o njima drugi put”, setio se da je, takodje, pomislio (smesta ih se, tako, rešivši), prešavši na sledeće stranice iako već tu, u takvom (naglom i drskom) prelazu (nalogu bezočne neizostavnosti), primetivši izvesnu, makar koliko nelagodnu (ostavi li po strani njenu karnevalsku lepršavost/simpatičnost), vragolansku crtu bezobzirnosti].

“Izmedju nule i beskonačnosti opredeljujem se za nulu!”, nakon preostalih pasusa/stranica, koje je bezbolno popunio, slavodobitno je (mada više za sebe) izjavio, kao da je sa manjim ekstremom izabrao manju muku, *перемирие* - a nije, samo se, kao i svaki laik upućen u taktilnost (profesionalac sveden na ekskluzivnost) preračunao. *Перепел*.

Jer, njegov se položaj izmedju te dve cifre ne bi promenio ni da se opredelio za drugu, iz prostog razloga što bi mu i taj, drugi izbor, ležao onoliko blizu (daleko) koliko i prvi: onoliko puta, tojest, koliko bi se njegovo stanje [paralisano u vrsti semiotičko-topološkog (znakovno-prostornog) središta, tojest prikovano u tački "M" poput, u najboljem slučaju, saprofitskog poluparazita, vodeći pola fotosintetički, pola parazitski život)], dakle, koliko bi se puta njegovo stanje sadržavalo u jednom, beskonačnom kraju date ose, toliko bi se puta njena druga (inicijalna, početna, nulta) krajnost sadržavala u njemu.

I makar koliko da se, *любопытный*, po njoj pomerao (po takvoj jednoj standardnoj osovini išao, mada i izmedju takve dve neumerenosti, dva, može se slobodno reći, suprotno zarotirana točka), koliko god da mu se, tojest, sopstvena suma (značaj, opis, izgled), izvesnom (fiktivnom) transfiguracijom (preobraženjem), na drugim (tačkastim, singularnim) mestima ("N", "O", "P",...) zaustavila [tako što ode, dodje, sedne, ustane, čuti, kaže, spava, šeta, stoji, peva, mrzi, ljubi, smera (da poveša misli iz etera: gle - bandera)], na istom je rezultatu u odnosu na oba ekstrema, kraj i početak (beskonačnost i nulu): koliko god se on sadržavao u kraju, toliko se u njemu sadrži početak ($\infty/M=M/0$). *Лепесток*.

Besprizornost života: gle kako se (sve okolo, i *ласточка* - *Hirundo rustica*) nadima dok se oblaže sa pet slojeva neprikosnovenosti [(hotelskim) zvezdicama internacionalnosti] - vrevom (jurcati/brbljati), pijacom (kupiti/prodati), doktrinom (lagati/vladati), postupkom (šibati/gmizati), unosnošću (*semper avarus eget*) - kao s' pomadom "slobodne ličnosti", spravljenom po receptu/učenju *Pelagius*-a (Engleskog kaludjera iz četvrtog veka koji se usprotivio doktrini prvobitnog greha tvrdeći da se čovek odlikuje slobodnom voljom), mada ne baš tako radikalno, ustvari nešto blaže, toliko da premaz bude vazelinski, rastvorljiv poput polu-Pelagijanizma *John*-a *Cassianus*-a, Francuskog kaludjera iz petog veka, koji je *Pelagius*-ove doktrine modifikovao utoliko što je porekao značaj ljudskog udela u stvarima dobra, ističući neophodnost uticaja Svetog Duha, medjutim poričući i one doktrine svog prethodnika (s' druge strane kanala) koje su se odnosile na безусловnost izbora, neodoljivost lepote, i izvesnu istrajnost svetaca. *Semper timidum scelus*.

Šesnaest vekova kasnije [zanemarivši skorašnja/aktuelna bombardovanja na koja su oguglali i bombardovani i bombarderi, prenebregavši, tojest, bombarderska sudjenja bombardovanima na način na koji, vodjeni takozvanim instiktom života (biološkim eufemizmom za sociološko nemanje sramote), potonji to svesrdno čine], iz gornjeg, mentalnog oblaganja (hotelskim zvezdicama neprikosnovene bezobzirnosti, polovičnim *Cassianus*-ovim premazom kao relativizovanim *Pelagius*-ovim), još jedino se izvodi fizičko oblaganje, nešto sezonskom nešto večitom korom, u svakom slučaju na isti način kao i tada.

(*Οχι εκεινο - αυτο εδω*).

[Samo da se ne preklope (fizičko i mentalno oblaganje), misli se pesnik sveta (*поэт, романист*), sopstvenu revnost naturajući svetskoj, kao da se iz prisilne opštosti ikada išta izvelo osim generalizovane ravnodušnosti].

Роща: proleće, leto, jesen, zima, zova, jova, bagrem, leska, čempres, brest, javor, vrba, breza, platan, hrast, grab, lipa, orah, štir, trava, omorika, topola, bokvica, konoplja, kiseljak, pepeljuga, pelin i dud - večitu koru polažu u sezonski sud (i onda i sada, *caveat lector*).

Jedino *Jasen* (Drvo Vasiona), mucanje ove knjige (sve njene brige?), *Yggdrasil* njen (i izbeljen poj), blago njoj, pod lažnim imenom *Fraxinus*-a *Americanus*-a (zapadnog pseudonima istočnog pseudonima polarnog opisivača goropadnosti suštine), perjanog lišća, krilatog voća, gipkog stabla i sadržajnog zrna, iznad svega toga (čega?) sklapa se u lepezu dobro smišljenim trzajem u nepogrešivost, ne nalazeći ništa pogrešno u tako interpretiranoj besprizornosti života, njegovog održavanja i rasta po svaku cenu (kroz vetar šušteći "*Αυτο ειναι ενταξει*"), počiste li se otpaci tako dobijene ontološke spekulacije o takozvanoj časti.

{U,V-K,S}

Kultura i Smrt

Deset definicija kulture (*Webster's*) i jedanaest smrti (*Demogorgo's*) preklapaju se u jednoj: dok prva drugu podrazumeva, druga u prvoj zeva. (*Подпирачь*).

Izuzmu li se patetična skretanja s' teme poput "Friendlessness is death itself - Stanje bez prijateljstva stanje je smrti", i "Posle prve dolazi druga smrt - smrt duše nakon smrti tela", te "Kultura kao razvijanje i usavršavanje razmišljanja, emocija, vladanja i ukusa" i "Kultura u smislu koncepata, navika, veština, umetnosti, instrumenata i institucija ljudskih zajednica u odredjenim razdobljima; civilizacija", gore navedena konvergencija (preklapanje) fenomena u pitanju kulminira u njihovom pravom, udvojenom značenju: "The growth of bacteria or other micro-organisms in a specially prepared nourishing substance, under the watchful eye of a primeval creator, somewhat terrifying and mysterious god or demon of the underworld, *Demogorgo*, to whom sinister powers were attributed - Uzgoj bakterija/mikro-organizama u posebno pripremljenoj, hranljivoj supstanci, pod budnim okom primordijalnog tvorca, donekle užasavajućeg (svakako tajanstvenog) božanstva u vidu demona podzemnog/donjeg sveta, *Demogorgo-a*, u čijem se posedu zle moći nikada nisu osećale odbačenim". *Ecce signum, γρηγορα*.

Naime, kao što, u današnje vreme, "obmanuti narod neznatnom prikazom" ("to delude the nation by an airy phantom", Burke) sastojcima smrti u kulturi (kulture u smrti), zapošljava i velikog zmaja (planetarnu vladu) a da neće malog (Britansku ekspozituru, pardon, vladajuću garnituru ostrvlja *Tristan da Cunha*, primerice, u Južnom Atlantiku), "pouzdanje da poželjnost pretvori u zahtev" ["confidence to turn his wishes into demands", Locke] svrstava dato čudovište, *Demogorgo-a*, u prvoklasnog demijurga kulturološke proceduralnosti smrti.

Što reče Dryden, "Permit my ghost to pass the Stygian ford - Dopusti utvari mojoj da predje Stigijski gaz", i sve će se postaviti na svoje mesto - kultura na raspolaganje smrti, ova na sprovod kulturi - računaju vlasti (a, bogme, i savremeno, urbano pučanstvo, pod gazom podrazumevajući duhovnu slobodu, pod utvarom materijalnu, poput vlasti). [Ni *Don Quixote* i *Dulcinea del Toboso* - Don Kihot i njegova Dulčineja, seoska devojka koju je kočoperni vitez izabrao za objekat svoje nadgradjene (plemičke) predanosti - (u odnosu na navedeni, moderni diptih tzv. nevladinih organizacija i vladinih) nisu činili sporazumniji par sa više pretenzija/poze, jedno se drugom obračavajući na pikantnom jeziku *Arawakan*, Karipskog plemena *Tainos*]. *De mal en pis*.

Ekvivalentan odnos u takozvanoj fauni i flori može se naći između srednje lasice (*Galera barbara*) i minijaturnog torbara (*Tarsipes rostratus*), koga, iako veličine miša, ova prva hrani (insektima i medom) dok ga ne dovede do slatkaste izdignutosti sobom (zaslepljenosti strašću u slučaju partikularnog viteza i prostodušne dame, ponesenosti kulturom u slučaju generalizovanog smrtnika i osame), u kom trenutku počinje da ga jede (*Mustela* da jede *marsupium-a*), da ga žvaće kao tamarindu (Indijsku urmu), (bar jednim) sekutićem da ga podvlači pod tamarisku (cvetajući čempres), koliko tanušnih grana toliko perjanih grozdova ljubičastog ploda koji cveta u Nemačkoj (*Myricaria germanica*), Indiji (*Tamarix indica*) i Arabiji (*Tamarix orientalis*), precvetavajući u Mediteranu (*Tamarix gallica*), poput nečeg čemu ističe (akademski) čas posvećen poboljšanju estetskog ukusa, rafiniranosti misli, umerenosti emocija i pravilnom vladanju, nečeg što, i ako se dotle uzdizalo, upravo pada, rekavši sve što je imalo da kaže glasom osobe koja umire (glasom njenog fantoma), u Gelskoj (Keltskoj, gorštačko-Škotskoj) kulturi poznatim kao *taisch*, u Ruskoj kao *смертельный ропот*.

{U,V-K,R,S}

Bliski Istok

Linija mape (kamilja *Petra*, Jordanska vrata Mesopotamije), kontura vetra (prodana *Pieria*, fantomska oblast Makedonije), skraćenost metra (nestala *Phrygia*, vazдушna struja Male Azije), vrtložnost centra [Palestina (*Philistia*), Sirija (*Pisidia*), Kralj *Seleucidae* (njegovo pitanje)], šestar i sekstant u zavojima mumije (*Phoenicia* - peti kvadrant geografije!). *Ancienne noblesse* kao *arrivederci*. *Τι αζιοθεατα εχει εδω?*

[Minornost kontinenta u grču grandomanije (orača zemlja orana tajnije), Sumerski *Sinbad* ukrcan ranije (*Vavilon, Asirija* - stanovi manije)]. *Полночь*.

Ni *Fafnir*, Nordijski div koji je (u vidu zmaja) čuvao *Nibelung-Šku* riznicu (dok ga nije ubio *Sigurd*), došavši na Bliski Istok (dok je još bio živ), te prošetavši centralnom Iračkom dolinom čiliji od obe domaće reke (*подмоченный*), nije se libio pomisli o polarnoj nadmoći nad polutarskim Tigrom (i Eufratom, dabome), a da će da se libi savremeni (patuljasti) moron (kako je juče, kad joj je prekipelo, ni malo virtuelnog gurua Severnoatlantske vojne organizacije nazvala sekretarica Kanadske delegacije na 'samitu' u Pragu, zbog čega, ako se i ne vraća kući o sopstvenom trošku, potraliće novi posao - pa kad ga nadje), ta Šerifska vrsta, dakle, univerzalno shvaćenog Šefa, nagnutog poput Aleksandra nad mapom Ptolomeja, traleći joj slabu tačku u zimi kao da mu Dryden, misleći na Aleksandrijskog geografa i astronoma, nije na vreme rekao: "No winter could his laurel fade - Nijedna zima lovor mu neće iskopniti"; zar takav nečeg da se libi? Šta vredi, međjutim, zna li se da dotična, Grčka reč (*moron, neut. od moros, budalasto*) označava "mentalno zaostalu osobu, čiji je koeficijent inteligencije (IQ) između 50 i 75, tojest osobu ravnu detetu od osam do dvanaest godina, ponekad inferiorniju". Pri čemu, doduše, u definiciji predmetnog stanja dalje stoji: "Nivo morona nivo je manje mentalne zaostalosti; većom se karakteriše imbecil ($25 < IQ < 50$, što bi bilo ravno detetu između tri i osam godina), tojest idiot ($IQ < 25$, što je uporedljivo s' dvogodišnjakom)", tako da nije sve crno kako bi moglo da bude kada bi sadašnji Šef bio zamenjen gorim, nekim iz jedne od dveju kategorija navedenih gore, a zarad održavanja kulturološkog kontinuiteta (u srozavanju) prilikom preuzimanja organizacije narednog sastanka u smislu (naravno, ne samo [argonskom]): 'I posle Praga - Prag'. Pa čak i da sve ostane na istom (da se ne menja na gore, imbecili i idioti da ne zamene morone) - Šta zna moron Šta je murva {makar znao da se radi o *Singhalese* reči, reči koju je [u bisage literature tovarčići putopis zastarelog osvajača suštine, koliko izveštan u stvarima neophodnim istočnom prevratništvu toliko nevešt u detaljima od značaja po zapadno regentstvo (koliko progresivan toliko regresivan u izdizanju esencije prilikom pada srli, tojest)], potpisnik ovih redova pronašao u redovima ispisanim peskom pre pešćane (ne pustinjačke!) oluje}, *Sansevieria roxburghiana* (drugim rečima) otkud (Šerif) da zna Šta je, gajena u krajevima o kojima je reč zbog svilenih vlakana dobrih za gudala u "Šeherezadi" *Николаја Римског-Корсакова, ИЗДРЉИВИХ ТОЛИКО ДА МОГУ ДА ТРАЈУ* dok joj se ("Šeherezadi") naočit početak (*Largo & Maestoso*), makar iz hiljadu i jednog (1001) puta, ne pronadje u klasičnom kraju (*Allegro Molto*), ali i upletenih toliko dok ne postignu lakoću tradicionalnog (letećeg) ćilima, kao klavirska pratnja za prste u desno svo vreme penjući se na gore, ne nailazeći na drugi opus (ovaj je br. 35) izuzme li se himna izvedena sviralom od mitre (došavši, dakle, od murve mitri), izdeljane tako da se čuje samo pola date himne (*Myrtus communis* ili *Lysimachia nummularia*), da se slučajno ne pomisli kako se iz malogradjansko-militarističke pompeznosti podkulturno-mesijanskog znamenja pomalja (ponavlja) išta više od neplodne polovine Egipta, jalovosti celog faraona. (*Dolce stil nuovo*).

{U,V,S-K,U,R,S}

Mizantropija kao Vrhunska Filantropija

"Ne treba brinuti, i ovo će propasti" - tako izgleda (zvuči, odzvanja, ječi, podrhtava), majstorski zastakljen, skoro delikatan, stereotip odnosa takozvanog mizantropa prema ljudskim stvarima i poslovima, štaviše odnosa takvog jednog, civilizacijskog izopštenika (sic!) prema uopštenom (generalizovanom) ishodu obadve, mrtve i žive prirode. *Semel abbas, semper abbas.*

Da nije suviše pojednostavljen, rečeni stereotip pao bi na drugoj, naizgled složenijoj prepriči: niti čovekomrzac (od tolikog bavljenja sobom) stiže da se bavi ljudima, niti bi, i kada bi se bavio, odvalio gornju rečenicu ne pomislivši da ona, pritom, i na njega može da se odnosi. A ako i njegova (reč) propadne - šta ostaje za (lingvističko) špekulisanje sa namrgodjenom srećom? (*Selon lui*: iz trnja diže se cecelj, *Oxalis acetosella* crvenobelog cveta, detelinasti uzor za hmelj, proboden osmozom sveta).

Ovako, operišući sa redukovanim modelom bez mehanizma koji bi dato uprošćenje opravdavao/podupirao, (mada svakako ne jedina, pre još jedna u moru drugih, tzv. simplističkih teorija/objašnjenja) predmetna (laička) predrasuda (o mizantropu kao oličenju tzv. negativističkog odnosa prema ljudima u principu) pada na ispitu sopstvene kvalifikovanosti za sprovođenje takve jedne skrutinizacije u smislu da se sama zasniva na nedovoljnoj (često minimalnoj, ponekad nikakvoj) kompleksnosti (po definiciji itekako kompleksne, *semel et simul*) povezanosti/isprepletanosti ljudskog iskustva, (sa)znanja, osećaja i merila.

(Olakost kvalifikacije kao kvalifikacija olakosti: *sic eunt fata hominum. Простой*).

Pošto se, sa druge strane, 'sve menja', kako se rutinski kaže i kako (rutinski) jeste, kao, uostalom, i zbog drugog zakona termodinamike - naravno da će "sve propasti (τρομερος!)" [ako ne zbog povratne/reverzibilne/'alternacijske' promene, tojest (relativno benigne) promene društvenog sistema/uredjenja, onda zbog ireverzibilne, tojest fizičke/entropijske/nepovratne promene], a da li se o tome treba brinuti ili ne - najbolje znaju čovekoljupci.

Ali, ni ovi ne bi bili to što (se trude da izgledaju da) jesu / na šta (hoće da) liče / za šta se predstavljaju da jesu (filantropi - i duša im se topi), kada bi zastavom spasa prestali da mašu s' one strane (egzistencijalnog) straha u kome se, sa ove strane, dave (čoveko)ljubljeni, tojest kada bi, istresavši sve te novce u vetar, te preskočivši date letve - uskočili u, manje više, život, tojest preživljavanje, tojest (samo biološku?) goropadnost - *το αποτελεσμα* ove strane.

Na šta god da bi, u takvom slučaju, ličili vajni zaljubljenici u saplemenike po ovom rajskom, često paklu, ne bi ih razlikovalo od ovih zadnjih, (u suštini) osudjenika na večito trajanje (u pomenutom raju), kojima su, do tada, sa druge strane predmetne ograde, bacali mrve vremena - u vidu novčića presude.

("Više volim da mi sude nego da sudim", Десанка Максимовић, c/o R.L. - njih se dotiče koliko prazan novčanik para. "Σε ποια βιλλα μενετε?" - pitaju se medju sobom).

Izvođeci analogiju sa *Lydian*-skim kamenom, čije crnilo služi da se proverí čistoća zlata (i srebra) tako što se izmeri otklon metalnog sjaja od kamene tame, a po kojoj laičko definisanje nečijeg odnosa prema ljudima

(ljudskom društvu) ističe ekstremnu polarizaciju na čovekomrscu (kamen) i čovekoljupcu (zlato) kao pokriće za sopstvene projekcije tobož poželjnih primesa čovekoljublja, te primerene, podrazumevajuće odbojnosti spram takozvanih čovekomrzaca, osim što se ispušta iz vida da je dotični kamen, koji se nekada mogao naći u Irskoj (u obliku bazalta, tojest crnog porcelana), praktično nestao jer su ga, svojevremeno, upotrebili divovi za izgradnju puta kroz tamošnje bare i močvare, i da, shodno tome, navedena sličnost (analogija) nema referentnu ravan (u kojoj bi se ogledala), ni dati porcelan (pa bio i crn), ne odzvanja muklije od (tako dobijene) zablude uporedjivača.

Zbog toga jedni (oni što 'mrže'), budući jezgrovitiji, odgovaraju ćutnjom, dok drugi (oni što 'ljube'), budući rasplinutiji, 'repliciraju' (u svrhu postizanja odgovarajućeg efekta) dvostrukim jezikom, žonglirajući, dakle, između eufizma (Gr. *euphyes*, ne *euphemismos*) i *anadiplosis*-a, mameći, na taj način, i samu *Euphrosyne*, jednu od tri *Gracije* (onu što je zadužena za radost), da od darodavaca sidje među darovane i uveliča im veselje. (Натошак).

I dok je eufizam 'artificijelan', izafektiran, pompežno ambiciozan stil govora/pisanja {koji su koristili izvestan John Lyly [u funkciji fiktivnog karaktera *Euphues*-a (predmeta svojih radova)] i njegovi imitatori (oponašavači)}, karakterisan aliteracijom (ponavljanjem slova/slogova te počinjanjem paragrafa/pasusa istim slovom), balansiranim rečenicama, antitezom, i izveštačenom figurativnošću, te je, zbog toga, makar koliko bio koristan za pristupnu besedu, nekoristan za praktično dokrajčenje (darodavnog) posla, prilikom ustanovljenja kakvog 'dobrotvornog/čovekoljubivog fonda' obavezno se koristi *anadiplosis* tj. gramatičko udvostručenje - ponavljanje zadnje ili druge važne reči (ili grupe reči), iz izvesnog paragrafa ili rečenice, u početku druge rečenice ne bi li se, takvim jednim gramatičkim udvostručenjem, istakla važnost reči koja se ponavlja. [To da se (u svim društveno-političkim sistemima), prevashodno *anadiplosis*-om, i, u nešto ekskluzivnijoj meri, *eufizmom*, sem gore navedenih korisnika, služi i sva 'bulumenta' (crkveno)državnih i -inih muktaša, prišipetlji, 'atašea' i, naravno, samih velikodostojnika kojima, svakako, i 'darodavci' pripadaju, samo ga, dotični žongleraj, čini temom univerzalnijim od ove. Στην υπερα σας!].

Pripisujući nečijoj mizantropiji (mada i melanholiji, razočaranosti, apatiji, грусть) odbijanje da se (dotični) angažuje u tzv. poslovima za (opšte)ljudsko dobro {kroz društvene asocijacije poput političkih partija, crkveno-školskih odbora, esnafskih udruženja [uključujući 'velike lože' globalno referentnijih, ali i 'rotarijanskih', 'transilvanijskih', 'lavljih', sve do opštin(ar)sko-uličnih filantropa], kao i kroz čitavu 'gamu' tzv. zabrinutih građana raznih fela [od 'boraca za ljudsko-životinjska prava' do udruženja penzionera (koji su, u svemu tome, otprilike jedini autentični)]}, dok se, u isto vreme, angažovani predstavljaju s' odgovarajućim, festivalskim odlikovanjem, prisustvuje se tek još jednoj predstavi večite, *Thespis*-ke drame, pretenciozne za onoliko za koliko, kao i uvek u takvim slučajevima, prisvojeno (oteto, opljačkano) u zadnjem činu prelazi u darovano.

Jer, kao što, takozvano, društveno bogatstvo nije mislena imenica, ni njegovi prisvajači nisu fiktivne osobe: jedni su mizantropi, drugi filantropi, treći oni koji nisu odlučili da li da i ono malo skrupula što im je ostalo trampe za ljubav ili mržnju, sluteći da ih ni jedno ni drugo (pseće dahtanje nejasne obaveze, святой) neće rešiti eshatološke ravnodušnosti finalne stvari (presude između besmrtnosti i smrti) prema bilo kom izboru koji mizantropiju ne predstavlja kao vrhunsku filantropiju, ovu zadnju ostavljajući čovekolikom svecu.

{U,V-K,S}

Samoća u Mnoštvu

Animizam starosedelačkih/urodjeničkih plemena *Mjau*, iz provincija *Kweichow* i *Hunan* na srednjem jugu Kine (*ειναι μακρυα?*), njihovo verovanje, tojest, u životnost/spiritualnost objekata i fenomena prirode kao što su drvo, kamen, *тюльпан*, kiša, vetar, *η φτερουγα*, u duhovnu povezanost svega što postoji (*υκος*), iz čega se luče / nad čim lebde, po datoj doktrini, dobri tojest loši duhovi tojest demoni, iako se preterano ne razlikuje od savremenih/aktuelnih teorija/verovanja 'po tom pitanju' (po pitanju opšte povezanosti čak je u skladu sa 'postulatima' moderne fizike), razlikuje se itekako u načinu artikulacije predmetnih špekulacija.

Dok 'razvijeni svet', naime, datu kontemplaciju izražava pisanom i/ili govornom reči, slikarskom i/ili muzičkom umetnošću, te naučnom i/ili paranaučnom promisli ne bi li nekako došao do algoritma delovanja/stvari, ljudi-mačke pomenutih plemena (otuda im ime), unaokolo skačući (*en badinant*), igrajući živopisne igre obučeni u iste takve, poput zderane duge šarene haljine (*πλωυчий плис*), sintetizujući obadva carstva (ljudsko i životinjsko, *Humanus* i *Animaliu* utapajući) u karakterističan vokal dvostepenog mjauka vertikalnog eha (nagore - prema cilju, nadole - prema sebi), ustvari se premeću kao da ih prekriva *Golconda* (simbolički zlatni rudnik, mesto/izvor velikog bogatstva), prikrivajući time da ono što traže (što im se odaziva na mjauk, sakriva na reč, *узость*) nije sef sa zlatom nego zbirka sto aforizama astrologije, Ptolomejeva *Centiloquy* okačena o *Felis*-ni bat okolne tajne, kao o četiri noge upućene u katakombu jedne.

(Učetvorostručenim hodom prikazuje se jedan - hod zadnje strane sveta, konačnog rezultata njih 4). *Уж, узурпатор*.

"Odložena kazna" - tim rečima narator prikaza o dotičnom plemenu, emitovanom na (digitalnom) kanalu #138 (preko nula i jedinica samo, a toliko se prenelo), označio je stanje u kome se ono nalazi ove, 2002. godine, imajući na umu da ih izolovanost neće još dugo spašavati onoga na šta je dotični voditelj [*δημοσιος υπαλληλος*, stanovnik jedne od par prestonica koje svoj program (tumačenje stvari) odašilju diljem globalnog sela/sveta, ne bi li ga naučili kako se interpretira] i sam mislio dok se (iskreno, *loyal en tout*) trudio da odgonetne/izmeri sopstvenu kaznu visoko obrazovanog džentlmena [odnegovanog šarmera savršene dikcije/stila, u službi Njenog Veličanstva po prirodi službe, usrdnog sagovornika o nominalnom stanju, elokventnog analitičara post-turbulentne epohe, implicitnog aparatčika omnipotentne berze, Evropskog Amerikanca provenijencije Bude, instrumentalnog svedoka laburističke torijevštine, diskretnog *Heidegger*-ovca s' primesama *Arendt*-ovštine, srčanog proponenta angažovanog žurnalizma, rutiniranog znalca uzroka posrtanja/ stranputica Afričke (Azijske, Karipske, Balkanske) istorije: *libertas et natale solum*], nadmenog tek toliko da se ne stekne utisak da ima slabu tačku - uprevši, kao za inat, baš u nju prstom, osetivši, tojest, samoću u mnoštvu drugih, njemu toliko sličnih a, opet, stranih bića, saučesnika/sapatnika a, opet, ućutanih svako svojom mukom, korektnih (civilizovanih) u izmeni mišljenja i timskom radu (*judicium parium, aut leges terræ*) a, opet, upućenih svako u svoj katabolizam, destruktivni metabolizam koji živo tkivo, suprotno anabolizmu, pretvara u sastojke prostijeg hemijskog sastava, i pored toga što je svako od njih opisan proces podružtvljenja doveo do savršenosti bez premca, zaboravivši doduše da mjauče kada je sam.

{U,V-K,S}

Nasledne Osobine Spasa (Povodom G. J. Mendela)

Uhvativši se otrcanosti, spasilac se ne odriče uloge koju mu dodeljuje spašeni (prostodušnost onog koga spašava). *Succès d'estime*.

Pomislio bi čovek da se bar tada, suočivši se sa krhkošću refrena standardnog isceljenja [poput onog iz plebejskog molitvenika profesionalca (Book of Common Prayer): "O Lord, comfort and succor all those who, in this transitory life, are in trouble - Uteši, o Bože, i izbavi bolne u ovom, prolaznom životu"], u njemu uspostavlja ravnoteža između logike i fatuma (uzročnosti i predodređenja), u smislu da (u takvom jednom momentu, *как можно скорее*) napokon uvidja da se više bavio arhitekturom žrtvenika nego iščekivanjima žrtve, zbog čega se (ide dalje pretpostavka) odriče i ono malo slave stečene u studiju neprikladnih misli (*стычка*), i on se (*миссионер*, filistar misionarstva), u cilju zataškavanja skandala (relativizovanja izneverenih očekivanja), daje/povlači u neimarstvo (radišnog) mrava (*сокрытие*) - u praksi čačkajući po kući i okućnici (*можжевельник*), u mislima prevrćući turovet (pola ostrigu pola krtolu), stavljajući je pod nepčanu kost poput, doduše, kakvog palatina, dvorskog dostojanstvenika kome je vreme na dvoru isteklo, ali ne i ukus. *Зоркий*.

Ali ništa od toga. *Зря*. ("Thou crusty batch of nature, what's the news? - Ti, opora hrpo prirode, šta ima novo?", W. Shak.). *Молва*.

Kao da se nešto poput Mendelovih zakona [zakona o naslednosti (fizičkih) osobina: *Ειναι πολυ ομορφος; Ειναι πολυ ομορφοη*] i ovde postaralo da se jedinice karakterističnosti iz prvog zakona [karakteristike spasitelja: visina, gradja, boja očiju, kose, svetačka zagledanost (*προς τη Μητροπολη*)] podvrgnu segregaciji iz drugog [izdvajanju (pred)određenih karakterističnih jedinica iz gameta (spojenih ćelija) u smislu naglašavanja rada nadbubrežnih žlezdi, manifestovanog bogougodnijim osmehom te većim lučenjem pljuvačke u okviru odgovarajućih seansi], pre nego što, po trećem zakonu [tog istog Gregor-a Johann-a Mendel-a, Austrijskog kaludjera i prirodnjaka iz pretprošlog veka (1822-1884)], predju u dominaciju nad recesivnim jedinicama koje, sa svoje strane (molekularna indignacija ili elementarno gadjenje?), prelaze u latentnost (stanje svetačkog zadušja), na isti način na koji hromatin u hromozomu, prostorno organizovan u tvrdjavu nadmoći/dominacije na principu diskrecije, hrabrost/srčanost stavlja na dušu neiskustvu. *Зубр*. ("Discretion is the victor of the war, Valour the pupil - Diskrecija je pobednik u ratu, srčanost tek djak", Massinger).

Sa druge strane, kao jedan od retkih stanovnika univerzalnog (ljudskog) samostana koji je, umesto jalovog metanisanja, proizveo naučnu gromadu, Mendel je imao sreću da je na vreme uvideo da, time što se zaredio u *mendicant*-skom redu (*sumptibus publicis*), ni Franciskanski, ni Dominikanski, ni Karmelitski, konačno ni njegov, Augustinski red, kojima je zemljišni posed zabranjen pa žive od priloga/milostinje, nisu od njega tražili više nego što su mu davali - tako je, umesto da ore njivu, kopao *ćeliju*, umesto da prosi novac, trošio *nasledje*. *Summum jus, summa injuria*. Dok su se ostali fratri, slično Menjševicima, pripadnicima Socijal-Demokratske partije (*SDP*) u Rusiji pola veka/vek kasnije, bili upregli u kola nasledjena od prethodnika, Mendel se, po datoj analogiji Boljševik (*sursum corda!*), poput te i takve radikalne frakcije *SDP*-a (mada je Boljševička frakcija bila većinska, on sam) obračunao sa nasledjem - ne rešivši ga toliko zagonetke naslednosti koliko misterije spasa, genetsku informaciju o izbavljenju ne prenevši bez uručljivog iskupljenja.

{U,V-K,U,S}

U Očekivanju (Hudog) Dešavanja

Najbolje je da se ništa loše (худо) ne dogodi jer, ako se dogodi, sve će i dalje ostati isto, kao da se ništa loše (зло) nije dogodilo, a dogodilo se. Δεν αισθάνεται καλα. Sedeći i osluškujući (potvrđujući) kako se ništa loše (больной) ne događa (i nevredan muk tumačeći kao gest vredan pažnje), ustvari se osluškuje (vreba, motri, zvera, *Davus sum non Edipus*) kako se nešto loše (дурной) sprema da se dogodi. *Anguis in herba*. Упрек: to što se trenutno (već neko vreme, već dugo vremena) ništa loše (плохо, дурно) ne dešava, samo znači da mu se približava vreme kada će da se desi (da mu ističe vreme kada se ne dešava, *неумолимый*). Ovo što će da ode (*идиллия*, nedešavanje) i ono što će da dodje (*το κοκτειλ*, dešavanje) odeljeni su (razdvojeni) čekanjem. (Ono tu služi kao semaforско najavlјivanje odlaska/dolaska, *самозванец, урегулирование*). Stanje spokoja kao najnespokojnije stanje: ništa se ne uspokojava koliko se odlaže (kao da odlaganje nije ubitačnije od dešavanja). *Παρτε ενα χαπι τρεις Φορες την ημερα*. Primirene nedešavanjem, pred dešavanje i žrtve zevaju a da neće ono (dešavanje, *фирменное блюдо*). 'Eto kako sve svedoči o izvesnosti smirenja' (misli se onaj o kome se radi, *нотариус*): nepokretno je, neprobojno na oveštalost (mirno na nesvest, *фисгармония*), a opet - ni ptica da se prevrne a da ne zakloni nebo (svetlucavoj misli), ni suncokret da se okruni a da ne iskosi glavu (zučkastoj kapisli), ni *Sabaist* da se pomeri (obožavatelj zvezda) a da mu *Tsabha* (domaćin nebesa) Kasiopeju ne podmetne za Andromedu.

Ni unutrašnji, *Willis*-ov krug [arterijski prsten na donjem delu mozga, nazvan po *Thomas*-u *Willis*-u (1621-1675), anatomu koji je dotični kolut prvi opisao], ni spoljni, *Diurnal*-ski (krug na nebu prividno opisan nebeskim telima, u stvarnosti rotacijom Zemlje), ne okružavaju čekanje (izmedju nedešavanja i dešavanja) bolje od prvog seva zore, kada se sve što se zanosilo prednostima svesti (što je iskočilo iz ugarka nesvesti) varničavo zaokružilo *Senonian*-skom prašinom Krede, gornjom formacijom trećeg geološkog perioda Evrope (Mezozoika), koja se, odmah posle Jure (mada pre ujdurmi dvodomnog parlamentarizma socijaldemokratije i laburističko-konzervativnih bravura Atlantizma: *καλη τυχη!*), dala na posao da upotrebi sve te naslage (brašna u prahu!) kako bi, poput nekad ranih sisara i cvetajućeg bilja, nečim i danas prekrila udvoričke sledbenike zubatih ptica/ džinovskih reptila, što, s' obzirom na njihovu poniznu zgrčenost, i nije teško. ("Flatterers are always bowing and cringing - Laskavci se uvek klanjaju i previjaju", Arbuthnot).

Teže je, naime, u svemu tome (u čekanju da se nešto desi, *окрик*), izbeći sopstvenom uvijanju. ("Old Vaga's stream...cranching her banks - Ko' stara Vaga protičuci...kovrdžajući sopstvene obale", Philips). Kao da se radi o tri vrste sfingi, zaduženih za proceduralnost stanja (*окрестность*) - stanje nedešavanja, stanje očekivanja, i stanje dešavanja: dok je krioska sfinga, s' glavnom ovna, u prvom stanju (stanju nepokretnosti/nedešavanja), androidna (s' čovečijom glavom) je u drugom (stanju čekanja), u koje (napokon, kad tad) uleće hierakoidna sfinga, sinonim trećeg stanja, glave jastreba/sokola.

Tako da, pred više nego sigurnim uletom udesa/kobi u obliku rečene ptice grabljivice (pred dramskim nastupom njenog ovaploćenja u vidu date sfinge), ne pomaže ni osušen list *Aleksandrijske sane* (*Cassia acutifolia*), terapeutskog dejstva potpunog očišćenja, ni zimzelena grana baštenske *Rubiaceæ* baronice *del Chinchon*-e, žene Peruanskog potkralja iz sedamnaestog veka, koju je ta, crvena kora *Cinchona succirubra* (isceljujućih osobina kinina) uspešno lečila od groznice čekanja na smrt, dok je osamnaesti nije učinio suvišnom. *Оказия*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Sećanje na Polarnu Budućnost

Kada sam bio mali (Bože, kakav početak! *Εμπρός?* - jeste da ganutljivost nema meru ali ovakav patos trebao se izbeći, *зажимать*), u nekakvoj slikovnici koju je doneo neko o kome se još uvek ništa ne zna (*заика?*), neko ko je (*загнута*), siguran sam, bio dobro obavešten o uzaludnom davanju svog imena onima koji će ga, dodju li u doba/fazu/stanje u koje sam došao ja, bezpogovorno (neizostavno, apsolutno), štaviše pospano zaboraviti, u takvoj nekakvoj, dakle, knjizi za decu koja se zvala "Svetla Severa" (*τα φωτα προειδοποίησης!*), ili "Bajke Severa", ili "Boje Severa", tako nekako, ni manje ni više prozaično od (ujka Vanjinog) "Petra i Vuka" ili od (anonimnog, *κινδυνος!*) "Igloa Kamčatke" (vidljivog s' Anser-a, doduše, omanje zvezde iz sazveždja Lisice ili Guske), u takvoj jednoj knjizi, znači, naslovljenoj koliko svakodnevno toliko fundamentalno, poput nečeg što, u biologiji, slovi za *anlage* (osnova za kasnije razviće), nečeg, tojest, poput spontanog *anschluss*-a (dobrovoljnog prisajedinjenja) pouke i *apologos*-a (podužeg govora u obliku basne), mada, moguće je (ako ne i sigurno), sa izvesnim odblescima obojenog stakla u ogledalskim parčičima originalnog kaleidoskopa iz 1815 godine Sir David-a Brewster-a (pronalazača pomenute sprave, čedne slike antipoda *Oppenheimer*-ovom čedu iz 1945-e), primljenim (dečijim očima) nekih 135 godina kasnije, negde oko 1950 godine, *point de repère*, odakle je ovo prisećanje odjednom/iznebuha/neplanirano/'spontano' (kako se to danas uobičajeno kaže) iskočilo (u W.), dramatično me, maltene, podsetivši da u njoj, toj knjizi-slikovnici (pospanosti *Clytie*, nimfe koju je *Apollo* pretvorio u suncokret, preduzimljivosti *ankh*-a, Egipatskog amblema životnosti duha, krstolikog sa prstenom na vrhu), video sam nešto što sam bio zaboravio ali ga se sve više sećam.

Nešto sto bi se moglo svrstati u obistinjenost predskazanja (verodostojnost prikazanja), u smislu da (je ispalo da) sam, kako god da se okrene, (odavno) došao u takav jedan (tim bojama predvidjen) polarni kraj, i tu, zaledjen, ostao (*αρχησα*), kao u izvesnoj nepretvorljivosti minerala (iz obloga znanja u zavoje stanja). ("Minerals are not convertible into another species, though of the same genus - Minerali se ne mogu menjati u druge vrste, mada su istog roda", Harvey).

Bilo je to na Z. (astronomskom brdu jugoistočnog B., *тубетейка*), gde smo (u onim paviljonima), sada se ispostavlja, isto tako provizorno (golubarski smerno), paviljonski živeli, mada je, isto tako, to moglo da bude bilo gde, iz prostog razloga što se u tom, najranijem dobu života, takva jedna knjiga (u štamparskoj boji, teoretski i praktično elementarna slikovnica, mada je ova bila plavlja, takodje belja) ukazuje svakom detetu svuda, da ga, kad odraste, kao kristal sneg, ledom ogradi od mržnje. ("The love of wicked friends converts to fear; That fear, to hate - Ljubav djavoljih prijatelja prelazi u strah; taj stah - u mržnju", W. Shakespeare). Ali, to je već druga priča. (*Paucis verbis*).

A ova se nastavlja tamo gde je stala. (*Увертюра*). Zagasito plava, srebrna (i mrka), nešto više sledjena u veče, pepeljastosiva (možda malo grka), prosuta bez kapi (bez slova što ječe), putopisna proja (jednostavnog kroja), nadničarska njiva palog jurodiva (udje ti u korak, dva unazad skriva) - boja je iz slikovnice o kojoj se radi (*угода*), koja se sve upornije prikazuje u sve većoj zimi (poput radioaktivnosti iz ozračenosti, bezuspešno se izvlačeći iz nje), izuvajući se, medjutim, u suton, bosim nogama gazeći po putu po kome je sve odavno pogaženo, koji (zato) vodi na sever sledjenom voljom, marinskim plavim i cinkom, dovoljno vertikalno da može da se tumači kao planiran ubod u tamošnji pol, zapaljen okerom i cinoberom tek toliko da izgori do pola, neizgorelom polovinom da se nacрта ondašnjem detetu, izgorelom ovdašnjem beguncu. *Улика*.

{U,V-U,R,S}

‘Važnost Tišine za Odmor Priče’

Sve je tu (prede), spremno čuti (načuljilo uši kao da ih ima): mašina, struja i disk, nedostajem samo ja. (*Шабаш*: odmoriće se od rada). Tojest, i ja sam tu (*Ὠρεσ επισκεψεως*), ali to se ne računa ako nemam šta da im kažem (ako ne znam kako i gde da nadjem ono povodom čega datim sagovornicima mogu da se obratim, sa njima da saradjujem). Rimljani su se mogli zavarati, svedoci Rima - ne. ("The Romans were entertained with shows and donatives - Rimljani su se zabavljali predstavama i nagradama", Dryden).

Pošto se (izuzme li se manipulisanje/špekulisanje tipa *Aut Cæsar aut nullus*) lepšom (uzvišenijom, estetskijom, lepršavijom) rečju/rečenicom ne oglašava, po pravilu, ništa tačnije (istinitije, ispravnije, pravilnije), stvar sa traženjem prave reči/rečenice/glasa svodi se na elementarnost govora/uzvika/znaka, dostojanstvenicima prepuštajući kitnjastu frazu, uključujući svetu. ("A divine sentence is in the lips of the king - Božanska rečenica na usnama je kralja", Prov./Poslanica xvi.10. *ЧИХНУТЬ*). Medjutim, a za razliku od *Sv. Jovana* (koji joj se nadredio), ni ona sama (prava reč) ne otvara vrata koja odmah zatim ne zatvara. A kamoli da (kroz njih) spašava, kako tvrdi svetac. ("I am the door; by me if any man enter in, he shall be saved - Vrata sam ja; preko mene ko udje, biće spašen", John x.9. *Шедевр*). Tako da, čak i kad bljesne, odmah se ugasi: ko je sa pravom reči proveo duže nego sa sobom, sa njom je pobegao a da se ne zna ko je koga naveo na beg. (Mada, "Doubling and turning like a hunted hare - Naglo se osvrćući / okrećući se, ko' progonjen zec", Dryden). Poput *Dorkas-e* (*Gr. Gazela*), žene koja je (po Bibliji) ceo život posvetila šivenju haljina za sirotinju (čime se, i danas, bave *Dorkas-ina* društva/udruženja, jedino što su haljine koje šiju za one u nemaštini nešto duže - pokrivaju im i bunt), i onaj što kroji slova namenjuje ih gladnima, gladnima reči tojest, mada se, slično slučaju klijenata pomenutih udruženja, i ta glad menja: umesto pravih, traže se utešne reči, poput Blekmorovih. ("To every doubt your answer is the same - Pred svakom sumnjom, odgovor je isti", Blackmore. *Щепетильный*). Nije, medjutim, stvar toliko u rečima, bile one prave (neutešne) ili lažne (utešne), koliko u pauzi medju njima. U nečemu što je, drugim povodom, juče pomenuo Dr. Karl Haas, pijanista, dirigent, pre svega muzikolog ('analitičar muzike'), neka vrsta 'intelektualne' institucije (ne samo) na ovdašnjoj radio mreži NPR (National Public Radio): "...the importance of silence...for the rest of the story - važnost tišine...za odmor priče", misleći, u predmetnom slučaju, na muzičku priču i odgovarajuću, binarnu pauzu (od celog takta preko polovine, četvrtine, osmine, šesnaestine, do 32-og dela), dok se u drugom, prozodijskom slučaju, o kome takodje nije reč ovde, radi o stihotvorstvu koje neguje kratku pauzu na odredjenom mestu stiha, takozvanu cezuru koja, i kad se uklapa u metričku strukturu, oblik strofe i rimu, ne uklapa se u konačan prekid/finalnu pauzu izvesnog *Wilberforce-a*: "Sweet indeed is the rest which He giveth - Sladak je zaista pokoj koji je dao On". (*Экзальтация*: potvrda pravovernosti). Izbegavajući, u svakom slučaju, i muzički takt i takt onog koji ga nema (primer *Wilb.-a* je tipičan), odmor priča o kojima se ovde radi zasniva se na komadima tišine koji se prišivaju kad nešto u njima, datim pričama (*Μονοδρομος, Οριο ταχυτητας*), nakon što se propelo, naglo istekne (završi se, pukne), na način koji ne ostavlja mesta sumnji da su (dotične pripovesti, u datom trenutku) zrele za takav, sinoptički izlaz harmonijskog eha, sve dok ga (i njega, odjek pun pleha) ne smeni nagli prekid: *Rhesos-ov* konačni kraj, u koji je upao kad i on (kralj Trakije, saveznik Troje), čije su konje ukrali *Diomed* i *Odisej*, učinivši bezvrednim proročanstvo da Troja neće pasti ukoliko se kraljevi konji napoje iz *Xanthus-ke* reke: oni su već galopirali prema gospelskoj tišini, paraboličnom odmoru date priče, slične ovoj po načelnom muku.

{U,V,S-U,S}

Pravila o Vremenu

"The purpose of time is to prevent that everything happens at once - Razlog zbog koga postoji vreme je da se spreči da se sve desi odjednom", još jedno je nadahnuće iz jutarnjeg bukvara *NPR*-a, emitovanog veoma rano ("Emily ere day, Arose, and dress'd herself in rich array - Pre dana Emili je ustala, obukavši bogata odela", Dryden), dok je većina ljudi (*мечтательный*) još spavala, sanjajući kako im se sve dešava odjednom, tojest kako u to (što im se dešava) upadaju sve brže i dublje, bez mogućnosti da odrede dno (*днище*) ili da (*павший*) podese brzinu padanja, koja je zbog toga bila teško zamisliva (*προσεχετε!*), preteći da postane nezamisliva (*προσεξτε!*), u kom trenutku lenjo su počeli da se bude, rutinski odmahnuvši (svako svojom) rukom te prešavši u kupatilo, kujnu, na trenutak se (oslonjeni o kuhinjsku sto) setivši sna (*οριστε!*) - stavivši ga da provrije zajedno sa vodom za čaj, da ode sa parom iz koje je došao kao iz ogledala u kome su se pogledali pre nego što su izašli iz stana i seli u automobil uključivši radio i čuvši kako "The purpose of time is to prevent that everything happens at once - Razlog zbog koga postoji vreme je da se spreči da se sve desi odjednom", iz knjige pesnika (*justum et tenacem propositi virum*) čije su ime kao i naslov predmetne zbirke zaboravili (*non mi ricordo*), ali koju je izdao Univerzitet države Illinois (toliko se sećaju).

Koliko u pojavi/fenomenu vremena ima prednosti date vrste, tojest koliko se iza pojma vremena krije neophodno usporenje bez opasnosti da se pretera u rastezanju (i inače većitog trenutka), ni sam pesnik (*пагубный*) nije, naravno, kazao, izuzev što je, na kraju pesme, rekao nešto poput "and then, there comes death, only for us to say 'Huh, what's that?' - zatim dolazi smrt, da bi sebi mogli da kažemo 'Šta bi?'" , iz čega proizilazi da, pošto se u datom primeru radi o ultimativnom usporenju (prekomerno razredjenom vremenu, *кружевной*), iz funkcionalnosti moderatora (usporivača, leka) prelazi se u nefunkcionalnost izlečenja (makar se Emili i Joseph u najbolje haljine obukli). ("Pharaoh arrayed him (Joseph) in vestures of fine linen - Jozefa je faraon ukraasio haljinama kvalitetnog platna", Gen. XLI. 42). (*Павлин & Паводок*). Tako da (iz pesme u pitanju, *пление*) proizilazi da se ni njemu (vremenu samom) ne treba udvarati ukoliko se nema namera da mu se doveka (poput homonimu) služi. ["Supple knees, Feed arrogance, and are the proud man fees - Popustljiv čovek (čovek na kolenima), ishranjuje aroganciju, svom ponosu namećući danak", W. Shak.]. I kao što vremenu ne treba tepati, iz njega iskopavati (od njega zaplenjivati) takozvanu pravdu podjednako je jalov posao - sve dok se sa onog koji kopa/pleni ne predje na alat kojim to radi. (A i tada valja imati na umu da, po definiciji, pojam plena podrazumeva prisvajanje bilo kojim alatom). ("Who, not content, With fair equality, fraternal state, Will arrogate dominion undeserved, Over his brethern - Onaj, nezadovoljan pravednim, bratskim stanjem stvari (državom bratstva i jedinstva, *sic!*), drsko će zahtevati nezasluzen posed, od tog istog bratstva", Milton).

Uvidevši da je od pravila o vremenu dogurao jedino do vremena pravila, takav znači čovek [o kome se radi, koji je zbog njih (pravila) rano ustao, umio se, obukao, popio čaj, pogledao se u ogledalo iako se pravio da se nije pogledao ("What need a man forestall his date of grief, And run to meet what he would most avoid - Šta treba čoveku svesnom datuma tuđe, upućenom gde mu se najmanje ide", Milton), mada se njegov slučaj nije potpuno uklapao u Milton-ov (ovaj zadnji se, naime, nije mogao pohvaliti da je imao dobar sporedni posao), ušao je u sledjen automobil (računajući da će se do autoputa zagrejati), s' nervozno naglašenim prezirom *Faunus*-a (ruralnog djavolka ljudskih manira mada jarećeg

repa, šiljatih ušiju i papaka umesto stopala) prema svemu blebetavijem od njega podesivši radio na jednu od dve nekomercijalne stanice te saslušavši najnovija pravila o fenomenu vremenu kao konceptu razvlačenja jednog (te istog) spram zgušnjavanja drugog], taj i takav, dakle, okreće volan, vraća se nazad (*non culvis homini contingit adire Corinthum*), nalazi ono što se moglo očekivati ("The ground did cranny everywhere - zemlja je, zbilja, bila sva u pukotinama", Golding), ali (budući *пропаб*) ne davši se zbuniti, navivši sat da zvoni rano (*nonobstant clameur de haro*), legavši i čekavši da se sve ponovi (*non liquet*), osetivši izvesnu ravnodušnost prema pravilima koja su ga u to uputila (*non sine numine*). *Призер*.

{U,V,S-U}

12/08/02

Poklon za Rodjendan

Andromeda, Antlia, Apus, Aquarius, Aquila, Ara, Aries, Auriga, tojest Kćer Kasiopeje, Vazдушna Pumpa, Rajska Ptica, Vodolija, Orao, Oltar, Ovan, Kočijaš. *Bootes*, tojest Čobanin. *Cælum, Camelopardalis, Cancer, Canes Venatici, Canis Major, Canis Minor, Capricornus, Carina, Cassiopeia, Centaurus, Cepheus, Cetus, Chamælæon, Circinus, Columba, Coma Berenices, Corona Australis, Corona Borealis, Corvus, Crater, Crux, Cygnus*, tojest Dleto, Žirafa, Rak, Lovački Psi, Veliki Pas, Mali Pas, Jarac, Kobilica, Kraljica, Kentaur (pola čovek pola konj), Kralj, Kit, Kameleon, Šestar, Golub, Berenicina Kosa, Južna Kruna, Severna Kruna, Vrana, Šolja, Južni Krst, Labud. *Delphinus, Dorado, Draco*, tojest Delfin, Zlatna Ribica, Zmaj. *Equuleus* i *Eridanus*, tojest Morski Konjic i Reka. *Fornax*, tojest Peć. *Gemini* i *Grus*, tojest Blizanci i Ždral. *Hercules, Horologium, Hydra, Hydrus*, tojest Herkules, Sat, Ženska Vodena Zmija, Muška Vodena Zmija. *Indus*, tojest Indijac. *Lacerta, Leo, Leo Minor, Lepus, Libra, Lupus, Lynx, Lyra*, tojest Gušter, Lav, Lavić, Zec, Vaga, Vuk, Ris, Lira. *Mensa, Microscopium, Monoceros, Musca*, tojest Astal, Mikroskop, Jednorog, Mušica. *Norma*, tojest Kvadrat. *Octans, Ophiuchus, Orion*, tojest Oktant, Zmijonosac, Lovac. *Pavo, Pegasus, Phoenix, Pictor, Pisces, Piscis Austrinus, Puppis, Pyxis*, tojest Paun, Krilati Konj, Večita Ptica, Slikar, Ribe, Južna Riba, Krma, Kompas. *Reticulum*, tojest Mreža. *Sagitta, Sagittarius, Scorpius, Sculptor, Scutum, Serpens, Sextans*, tojest Strela, Strelac, Škorpija, Vajar, Štit, Zmija, Sekstant. *Taurus, Telescopium, Triangulum, Triangulum Australe, Tucana*, tojest Bik, Teleskop, Trougao, Južni Trougao, Tukan. *Ursa Major* i *Ursa Minor*, tojest Veliki i Mali Medved. *Vela, Virgo, Volans, Vulpecula*, tojest Jedra, Deva, Leteća Riba, Mala Lisica.

Sve je to, što je pre tri godine pročešljala S. (22, *ex uno disce omnes*), pre šest skrutinizovao B. (25, *ex facto jus oritur*), dobila M. za 19-ti rodjendan, a da nije morala da pomeri više od par stvari na natkasni, da data sazveždja smesti. (*In toto*).

Odlučili smo (R. i ja) da joj ih poklonimo jer su, prvo, zgodno, bez pompe bila upakovana (*предубеждение*), drugo, proporcionalno nepretenciozno bila osvetljena, unutrašnjom sijalicom od 25 W. (*проводка*), postavljenom u centar tog, Zvezdanog Globusa, proizvedenog od strane 'Nova RICO', Flor., IT, uvezenog od strane 'M.Q.P. Can. Inc.', T., CA, napravljenog tako da se na spoljnoj površini sfere prečnika 12.85" vrši inverzija unutrašnje, tojest tako da se ono što se (neizvrnuto) vidi iz centra sfere (Zemlje) na njenoj unutrašnjoj površini (*Nebu*), vidi izvrnuto na spoljnoj (*Obenu*), a da se, pritom, što je bio treći, odlučujući razlog za nabavku predmetnog učila u školi Mlečnog Puta (*η οικόγενεια*), ni jedne od M.-inih 19 godina ništa u odnosu izmedju *Nebeskog* i *Obenskog* nije promenilo što bi datu koncepciju dovelo u pitanje u njenim očima. *Юбилейный*.

{U,V-U,R,S}

'Godina za godinom' mera je koja i sama, nakon izvesnog broja godina (svojevremeno/odavno iz trke izbacivši, mnogo važnije, sekunde i minute i, skoro nevažne, mesece, dane i sate), na ogrlicu vremena niže sve manje perle. *Безнаказанно*. Nekad rasplamsano plamenje, *το θαυμα* [ili dogorelo ugljeglje, *η καθημερινη*, zavisi kako se stvar odvijala i na šta je izlazila (na čemu je istrajavala)], označavajući svako svoju godinu, vremenom sve je manje, beznačajnije (i jedno i drugo, i dobre i loše godine, *неподкупный*), niti se više onako sija niti se beznadežno crni, niti blista niti očajava, (u negdašnjim naborima strasti) iz volana ekstatičnosti prelazeći u niske ravnodušnosti, ili, u boljem slučaju, u sve nevrednije teorije zakasnelog sveznanja. *Несоответствие*.

Kada sam, drugim rečima, (na današnji dan, *κατα τη γνωμη μου*) pre onoliko godina ondane otišao, ono što sam do tada znao do sada sam zaboravio, ono što sada znam onda sam ismejao - samim tim što sam ga, *вступительный*, drugde tražio. Toliko je sve što se (u medjvremenu) isprečilo pokupilo karte da je najmilo i kartaše. (Kada savladano postane standardno baca se novi špil - igračima u staroj partiji. *Καλη τυχη!*). Imajući posla sa prevazidjenom idejom kao sa završenim izletom u sebe, svako ko se potrudio da opravda poverenje u toliki put svoj šator postavlja ispod sopstvenog čela. ('*Κανονιζω*' - uveravajući sebe). Nekome nešto reći u jednom ili drugom smislu, predložiti ovo ili ono (munjevit preokret - revoluciju, sporo sazrevanje - evoluciju), založiti se za pun ishod ili zgaziti i zrno rezultata, izvući goluba iz rukava ili ga udaviti njime, savetovati a od tišine nemati boljeg savetodavca (ni od upornosti tišeg poslodavca), pozivati se na vanredno stanje a podleći prazničnoj rutini, opravdavati neiskustvo blaženošću stava (*καλη ορεξη!*), objašnjavati kako se iz ničega ne luči ništa (a da se, *το καρπουζι*, ne ušeceru u saču poprišta), oficijelnosti pristava (*jurare in verba magistri*) prepostaviti radinost mrava (*je suis prêt*) - svim tim se baviti značilo bi baviti se slanjem poruka o neizlečivosti izlečenima od takvih poruka (mada bolesnim od svih drugih: "Cold, hunger, prisons, ills without a cure - Hladnoća, glad, zatvori, bolesti bez leka", Dryden). Nakon svih ovih godina, dakle, jedino što se obistinilo isteže vrat iz prve: iskakanjem iz sveznanja i neznanje se dočekuje na iste, lake noge - *Κερδιζω!* Sa druge strane, ne kročivši na drugi deo jednog te istog (*το ιδιο κανει*), prašina timske predanosti zajedničkom pramcu ne bi se podigla ni s' onog, prvog dela. Tek u isprobavanju istog postiže se fino razlikovanje, iako ni prefinjenost (*бесонница*) neupućenim čulima ne izgleda tako neuhvatljivo kako se predstavlja upućenim. To, naravno, ne znači da je laička ispraznost vrednija od profesionalne, već samo da joj nije dodeljen isti ključić, onaj kojim se zaključava proizvoljnost. Onaj drugi, medjutim, ključ, kojim se otključava uznemirenost, *μοζαика*, laički profesionalac (poput ovog) upotrebio bi opet - i sve ponovio (sve ponovo otključao) - mainu ne bi istrpeo, utrnulu uzinu (*перешеек*). ("Seas would be pools, without the brushing air, To curl the waves - Mora bi bila bazeni, bez vetra da ih očese, uskovitla talase", Dryden). *Θυμαμαι*: negde u ovo vreme, pre 29 godina, uveče oko pola osam, ostavivši ona dva kofera u hotelskoj sobi (pomenutoj u ranijem zapisu o predmetnom putu, *внешне*) da se, tek uneseni, bar u temperaturi izjednače sa utopljenim zidovima sumnjičavog cilja (*вокруг*), i strčavši na *Jarvis & Dundas E.* da, radoznao, omirišem ulov, sigurno sam pomislio da će se iz svega toga (iz naknadnosti godina) izvesna (pseudo-dinamička) ravnoteža već izvesti, tojest da će se nekakvo rešenje već naći, što se pokazalo tačnim: sve se sredilo na najbolji mogući način, s' nimalo nostalgije i ponekom šalom (previjanjem grla rasparanim šalom), svodjenjem iskustva na odigran čin (ekstrakcijom trna - a zabijen klin), mrmljanjem labavih pripovesti u bradu neporecivosti. *Врачебный*.

{U,V,S-K,U,S}

Es muss sein!

Samo jedan (mada fundamentalan) rezultat moderne fizike, po kome svetlost ne stari nego je bezvremena (nulte starosti), tojest po kome je ova svetlost sad ona svetlost od pre (od uvek, *servus servorum Dei*), tojest po kome se radi o besmrtnosti (doduše samo svetla, το λαστιχακι), rezultate drugih disciplina čini maltene ništavnim, u svakom slučaju skromnim (patuljastim, *задолго*). [Pod uslovom, naravno, da se sa samim pojmom vremena ne gubi mnogo vremena, da mu se pridje, koliko je moguće, novinarski vispreno (revijski korektno): čiste duše i otvorena srca (*servabo fidem*) - kao u samoposluži]. U medjuvremenu, igrajući se vremenom ne bi li se igra produžila do sutra (*serus in cælum redeas*), za danas se ovekovečavamo besmrtnošću baterijske lampe - samo da baterija izdrži i ovaj, rutinski dan (promućurno mislimo), poput prethodnog pun malih ideja i velikih prohteva, da ne ispadne da se i od mišljenja živi kao od *Adeste fidelis*, crkvenog pojanja tipa 'O Come All Ye Faithful - O, Pridjite Svi Verni', patetičnog u smislu (makar i Šekspirovske) ganutljive samodopadljivosti (pseudo-gorštačke čovekoljubivosti, prigodne uznesenosti, akvarelske samoljubivosti premazane odgovarajućim, kičerajskim tušem) poput "What a piece of work is a man! How noble in reason! How infinite in faculty! In form and moving, how express and admirable! - Čovek: kakvo remekdelo! Tako uzvišenog rasudjivanja! Tako bezgranične moći! Tako jasnog i lepog izgleda i pokreta". *Soi-disant soi-même. Si monumentum quæris circumspice*. Kao da je sve immuno od svega (ništa se ne izvodi iz ničega, *si diis placet*), pa čak ni *Adelfijanci* (braća po veri, tojest *Tomasijevci*, članovi sekte koju je 1833 g. osnovao izvesni Dr. J. Thomas, lekar, poričući Trojstvo i protivieći se krštenju novorodjenčadi), tako blistava odlikovanja jedne, sobom opsednute vrste, ne uspevaju da spuste ni na tri četvrtine, a kamoli na pola koplja. *Вымпел*. Navodeći brzinu svetlosti kao odgovornu za stanje u kome se našlo sve što je sporije od nje, u smislu da mu je (svemu tome, *вязь*), budući nedostižna, ona kriva za kašnjenje na putu u večnost (*выситься*), sledbenici teorije o besmrtnosti u jednom se (s' Addison-om) slažu: "One side commands a view of the finest garden in the world - Jedna je strana s' koje se vidi najfinija bašta na svetu", pod njom (tako finom baštom, ο κηπος) podrazumevajući fotonsku rešetku na kojoj im se (ne prošavši na drugu stranu za besprizornim zračenjem), zakačena, presijava dogma te, komandne strane, sa koje im namiguje spas u vidu uklonjene zapete izmedju poželjnosti i ispunjenja, izbeljene recke poput bele oznake istog oblika (oštrice kome) na donjim krilima *Grapta comma-album-a*, leptira obeleženog (markiranog) tako lakom, pregradnom crtom izmedju jela i prejednosti (sile i nasilja, *sœurs de charité*). ("Command and force may often create, but can never cure an aversion - Zapovest i sila često stvaraju, ali nikad ne leče odvratnost", Locke). Poput indoktrinacije koja se, nominalno, pripisuje mentalnom napastvovanju slabijeg od strane jačeg, ni povodjenje za besmrtnošću (u ovom slučaju svetla, το Φωρ) nije razlog da se onome ko se povede za rezultatima (pr)osvetljenosti cilja ne nametnu isti, sladunjavi rezultati, teorijske harmoničnosti spasenja, praktične melodičnosti tišine: "Not music so commands, nor so the muse - Niti muzika tako zahteva, niti muze", Crabbe. Kao da miris devet nimfi nije ono što pleni tišinu: parfemi *Clio*, muze istorije, *Euterpe*, muze lirske poezije, *Thalie*, muze komedije i idilične poezije, *Melpomene*, muze tragedije, *Terpsichore*, muze igre i muzike, *Erate*, muze erotske poezije, *Calliope*, muze retorike i epske poezije, *Uranie*, muze astronomije, i *Polymnie*, muze religioznih pesama i harmonije. *Muss es sein? Es muss sein!* Ni Kundera, naime (citirajući Betovena, c/o S.L.), ni Betoven (citirajući tišinu), u onome što su navodili nisu naveli ono na šta su mislili - svetlosnu formulu pisanja (muzički ritam disanja), početni uslov svetla (notnu dužinu metra), koordinate dovršenosti (geodeziju zaobljenosti),

simfonijsku poemu (Češko-Nemačke) radinosti, sobnu temperaturu stvarnosti, izjutra u znaku besmrtnosti, uveče u mraku blagovesti, televizijskom rasteru brbljivosti, propagandnom materijalu valjanosti, muzinim mirisima od sivog ćilibara, veoma cenjenog u spravljanju parfema, *τελειως*.

{U,V-K,U}

12/14-16/02

**Praznični Poslovi
(Zapisano pred ovdašnji Božić, Dec., 2002)**

Led, sneg, tim redom (takvom šarom, pola *névé* pola *firn*), prekriva se (današnji) kolovoz, iako ovo nije Švajcarska, niti godina koja je prošla.

("The imperfectly consolidated substance, partly snow and partly ice, is known in Switzerland as *névé* or *firn* - Nesavršeno zgrudvana materija, delom sneg delom led, u Švajcarskoj je poznata pod imenom *névé* ili *firn*: prošlogodišnji sneg", Huxley). Da ovo nije Š. - vidi se iz pasoša, da nije godina prošla - po golubijoj patetičnosti ove.

("And oft I heard the tender dove, in firry woodlands making moan - I često goluba nežnog čuh, u šumama jelki kako jeca", Tennyson).

Ne sutor supra crepidam.

Pred praznik je a zna se (oseća se), visi u vazduhu (svrdla u duhu), da je meta iza njega - tek kada prodju, ovakvi se dani dozovu pameti, upornom radu vremena dodajući delatnost nedovršenog slavlja, mada odgovarajuće pompeznosti: klasičnog trika pauze za vreme večitog posla.

(Le mieux est l'ennemi du bien).

Obmanjivačkog posla, zaludnog posla, izvanrednog posla pegavog gajdara *Hamelin*-skog, talentovanog muzikanta iz Nemačke legende koji je zvukom gajdi izmamio sve pacove iz *Hamelina* u obližnju reku gde su se podavili ali je odmah zatim (*le dessous des cartes*), ne dobivši nagradu što je selo spasao glodara, na isti, gajdarski način, u obližnja brda odveo i svu seosku decu, koja su tamo ostala da se o njima više ništa ne čuje, a sam on (gajdar), sišavši do (*Milton*-ovskih) livada prošaranih belim radama poput njega pegama ("Meadows trim with daisies pied - Doterane livade prošarane belim radama", Milton), postao je junak jedne od poema Robert-a Browning-a.

Poslovi nezapočeti (*Ωρες ιατρειον*), dovedeni kraju (ukleti, poput poslova Dopršitelja), produženi u beskraj (blagosloveni, poput poslova *Šeherezade*, o kojoj se sve zna - *le jeu ne vaut pas la chandelle*, ili *Simeona S.*, o kome se ništa ne zna - *le coût ôte le goût*, junaka *Tennyson*-ove poeme koji, budući jedan od fanatika poznatih kao 'sveci na stubovima', sve ove godine provodi na vrhu takvog jednog, antičkog stuba, spontano se ugradjujući u nebo). *Свая*.

Poslovi veseli i neveseli (kada se smeje i kad se sneveseli), ratnički i posleratni poslovi (kada se juriša i kad se po svemu piša), omrznuti poslovi i poslovi strasti (kada se glasno grdi i kad se ćuteći ljubi), i oni poslovi (tipični za takozvane subjekte apatičnog protektorata) kojima je podlegao

Ruggles od Red Gap-a (R. od Crvenog Jaza), batler (podvornik) u humoresci H. L. Wilson-a, koji je, kada mu je gospodar ponudio da i sam bude gospodin/džentlmen, odlučio da nastavi da bude sluga.

Praznični poslovi (poslovi navedenih vrsta, *синева́тый*): poslovi sa kojima se iz praznika izlazi i ako se sa njima u njega nije ušlo (kao da je i njih nešto počastilo, ovlaš ih, u pratnju, proizvelo), poslovi jedne sezone (završene, *серогла́зый*), i druge (večite, *сизый*), udruženi u veliki, zajednički posao nejasne proslave aktuelnog kontinuiteta, nečega što se ne sklanja s' puta tek tako (bez prethodno potpisanog naloga neprestanosti, u smislu očekivanja sledećeg koraka osvedočenosti sobom), svedenog na partikularni posao (*сказание*) oko univerzalne suštine (*сказ*) kao da se radi o vadjenju ulova iz pocepane mreže u kojoj je ostala posledica ali ne i uzrok, rezultat koji bi lako mogao da se posveti sopstvenim čudesima da ga ne opsega sedam svetskih čuda u vidu Lebdećih Bašti Vavilona, Grobnice *Mausolus*-a u *Halicarnassus*-u, Dijaninog Hrama u *Ephesus*-u, Egipatskih Piramida, Rodoskog Kolosa (megalomanski projektovanog *Apollo*-a), Statue Zeus-a na Olimpiji, i Aleksandrijskog Svetionika, nudeći mu savezništvo od koga mnogo očekuje.

(Računajući na *Addison*-a, prenebregavši *Swift*-a: "The friendships of the world are oft Confederacies in vice - Savezništva po svetu često su Konfederacije po porocima", Addison. "His friendships, still to few confined, were always of the middling - Njegova prijateljstva, i dalje s' nekolicinom, uvek su bila drugorazredna", Swift).

Poslovi praznika (permutacija sveće), laž iskupljenja (veštačko cveće).

("And there confess, humbly our faults, and pardon beg - I pokorno se ispovedaju naše greške, i izvinjenje mole", Milton).

Kao da se iza prazničnog rada ne vidi rad komada (*η σκονη*) - velikog mozga, malog mozga i nogu, ovih zadnjih da onoj dvojici pomognu, da ih iz svega ovoga izvedu na najbolji mogući način, čim se i ovaj kič (praznični, pardon, rokoko) završi i putevi se očiste od snega.

Сезонный: da nisu došla deca nikakvi poslovi ne bi vredeli puta.

{U,V,S-K,U,R,S}

12/16-18/02

Čvrstina i Postojanost

Čvrstina i postojanost kao odlučnost i stalnost, nesalomljivost i lojalnost, odanost i upornost, nepromenljivost i trezvenost, nepokolebljivost i regularnost, strogost i vernost, neprestanost i ponovljivost - jedno se iz drugog izvodi, grana se, cveta, raste (kalemi i prska, rasadjuje i bere, *καθημερινορ*), pre nego što se (i jedno i drugo, i *το παιχνιδι* i *το πακετο*), poštapajući se sekularnim (laičkim, *ενθουσιωδης*) objašnjenjem, uvalja u brašnjavost vremena (sitost plemena, *το κτημα*), odmahne rukom, spusti u zev ravnodušja (muk malodušja, poj zadušja), *post bellum auxilium*.

Posluživši se objašnjenjem onih, dakle, koji su se i poroka ratosiljali (pretvorivši ih u vrline) a da neće vrlina (pretvorivši ih u poroke), sami metamorfozirajući u eklesijastičku zaslužnost službenika države/crkve,

umotavši i stavivši u mali kovčeg (kovčežić, ο υπευθυνος επιχειρησεως) notorno parče tkanine (крылатыи то υφασμα), sa jedne strane ispisane rečima iz Ponovljenog Zakona u 22 reda [rečima kojima se Mos. oglasio po drugi put u petoj knjizi prvog petoknjižja Starog Zaveta (vi.4-9 & xi.13-21), funkcionalnoj inverziji Euclid-ovog pons asinorum-a], a sa druge tadašnjim (tada aktuelnim) imenom Boga (Shaddai), e da bi, sledeći svete zapovesti, predmetni kovčežić okačili na dovratku kuće Reini Kugel-a, Rabelais-ovog junaka i oličenja čoveka jake gradje i iste takve volje u ekstravagantnoj satiri J. Falstaff-a, nadajući se da će ga time umilostiviti da ih zastupa u ulozi koje su se sami, neodlučni i slabi, svojevremeno odrekli.

(*Peu de gens savent être vieux*).

Tim mišljenjem/obrazloženjem/objašnjenjem takvi se nisu, doduše, previše namučili, ali ni preko mere opustili, tako da njihov slučaj R.K. i dalje razmatra, što im (ne znajući o njegovoj gorčini - *plus aloes quam mellis habet*) daje, kakvu takvu, nadu.

Sa druge strane, zalažući se sumnjivo gorljivo za održanje pomenutih osobina (pouzdanosti, istrajnosti i varijacija na temu) kao poželjnih karakternih crta, protagonisti takvog, previše usrdnog zalaganja (kao i uvek) rizikuju da ih od onih prvih, apatičnijih, deli još samo *meum et tuum*, granična dirka iz registra pravovaljanosti, krunski dokaz vlasničkih prava na ekskluzivnost, ali ne i na pojedinačni obračun sa amorfnošću, na sev singularnosti u hrpi bezobličnosti, par preostalih poteza onih koji su ćutljiviji, toliko da ih usamljenost ističe bez premca (izuzme li se večitost tog 'gospodje iz provincije', kako je sebe nazivala izvesna E. M. Delafield, opisujući puteve od kojih joj nijedan nije pomogao da pobegne iz relativno pristojne seoske kuće u kojoj se, na kraju, pomirila sa sudbinom žovijalnog stanovnika beznačajnog mesta. *Place aux dames*).

"Firmness belongs to the will, and constancy, to the affections and principles; the former prevents us from yielding and the latter from fluctuating - Čvrstina pripada volji, postojanost principima i osećanjima; prva se odupire popuštanju, druga kolebanju", Webster's. *Par nobile fratrum*.

I uprkos dvoumljenju i konačnom odustajanju od takozvanih principa jednih i lažnom zalaganju za tu vrstu načela od strane brbljivijih (i zato uvek modernih) drugih, kao i uprkos odbačenosti onih ćutljivijih drugih (poput principa kojima su ostali verni - *parlez peu et bien si vous voulez qu'on vous regarde comme un homme de mérite* - uvek zastarelih), eto ih kako se obadve - i postojanost i čvrstina - definisane u rečniku i ponudjene kao kriška limuna sa švepsom, zatežu u usta stamenog i postojanog bića koje ih, takve, kuša, dobro znajući da je, što se njega tiče, na jedinom mogućem putu (*pietra mossa non fa muschio*), da se, njega lično, sve opisane (srceparatelne) 'Scile i Haribde', 'dileme i muke', ne tiču, da ('na ovom svetu') nema šta da izgubi osim, kako je Pope rekao, strasti, zbog čega i mrmlja njegove reči ("Does passion still the firmless mind control? - Ućutkuje li strast odveć nepostojanu kontrolu uma?"), upuštajući se u odgovarajuće razmatranje ponesenosti vrlinom (η χαρτοπαιξια), dodajući joj nešto vatrenosti kako se ne bi ponela suviše knjiški (το παιχνιδι), kako bi se iz veštačke suprotstavljenosti izmedju postojanosti i čvrstine na jednoj i pasije na drugoj strani izbacilo sve što i date dve posvećenosti ne vidi strastvenim očima ispaćenosti istim posvećenjem, ustajući sa stolice da sve to potvrdi, obuhvatajući se pogledom kroz prozor. Трыха.

Sve bliže jednom, sve dalje od drugog, pri čemu se podrazumeva da se ni jedno ni drugo ne meri u žurbi, da se računa samo smiren (razložan) eksperiment (*male parta, male dilabuntur*), test poput onog sa rečju *Shibboleth*, kojim je izvesni *Jephthah* odredio ko su pripadnici *Ephraimit*-a a ko *Gileadit*-a, uputivši zadnje na gaz preko Jordanske reke nakon što su prvi, ne mogavši da izgovore *Š (Sh)*, umesto zadate reči promucali *Sibboleth (Sudnje xii)*, što je pojam *Shibboleth*-a kvalifikovalo u lozinku, kriterijum, *main de justice*, razložnost odluke o tome ko će preći na željenu stranu, bliže cilju, a ko biti ostavljen da tumara daleko od njega, da, lutajući, izgubi put ili uzme pogrešan, već kako to ide u pričama te vrste (*maintien le droit*), kao da se svi putevi ne ulivaju u jedan, nakon što se ukrste u tački iz koje odlaze u protivfazi (*mala fide*), jedan u napred (*maison de campagne*) drugi u nazad (*maison de santé*), iz jednog da tutnji dolazak iz drugog da bruji odlazak, koliko prvi da donosi toliko drugi da odnosi, koliko u jednom da čuči meta toliko u drugom da vreba strelac, navodeći ih na simbiotički odnos, uklapajući ih, kako je rečeno, u jedan jedini, sobom osedlan put (*magnus Apollo*), stazu pogotka u prazno (*maison de ville*), s' usputnim rezultatima ponoće (*mal à propos*) - eto kako prolazi i ovaj dan, ne gaseći se pre nego što treba (ne hvaleći se ocenom pre uradjenog zadatka), možda se malo naginjući u ekskluzivnost (u savez sa povećanom nadom), uz odgovarajuću opreznost, prelazeći u veče, pre noći, *malgré nous*. Dotle, ima da se potvrdi sve što se usudilo da zakorači u prazno (*mariage de conscience*), misleći da se nalazi na odskočnoj dasci *Mr. Twemlow*-a, blagog (nenapadnog), starijeg gospodina sa izvesnim vezama u aristokratskim krugovima (*mariage de la main gauche*), na osnovu kojih je često bivao pozivan na večeru kod *Veneering*-ovih u "Uzajamnom Prijatelju", *C. Dickens*-a, ne mareći što se tom vrstom doskoka (il' za nijansu jačom) mogao podičiti i *g. Turveydrop* iz "Turobne Kuće" istog pisca, sebičan i tašt nastavnik igranja koji se, imitirajući princa regenta, predstavljao za učitelja lepog ponašanja (*mariage de convenance*), a živeo od sinovljeve zarade, nijednom ne rekavši 'Εισαστε πολυ ευγενικος'. Imajući u vidu (ввиду) navedene kombinacije makar koliko prevaziđenih karaktera nikad dovršenog cirkuzanstva sveta (Μπορω να παω με τα ποδια?), (za toliko uzdržaniji) njihov se opisivač (ni danas) ne daje podvesti pod dati redosled poteza (бунтарь), izuzme li se pristajanje na izvesno saučesništvo u izbegavanju džaranja po neodložnosti (быт), na partnerstvo u ispisivanju aromatične pouke *Zadig*-a, junaka *Voltaire*-ove istoimene priče, Vavilonske sage po kojoj su putevi providjenja (po koji put!) nedostižni, ali i na savez sa lažnom dokolicom naizgled skamenjenog duha, ustvari radoznalog, s' dobrim izgledima na klasično otkriće. *Борец*. ("Some souls, we see, grow hard and stiffen with adversity - Izvesne duše, vidimo, stvrdnjavaju se i ukrućuju u mucu", *Dryden*).

Da nije, medjutim, sve tako crno (kako se, nominalno, piše rečenica kojoj su prethodile gornje, tipa 'Παρακαλω, αφηστε με'), vidi se iz toga što se, na kraju i ovog dana (u sumrak, *бордовый*), od čipke ne vidi košulja (od krema kolač), iz prevashodnosti filtrirajući neophodnost (iz umišljaja spontanost), ne uplićući se ni u šta što može negativno da utiče na (tako blisko, na dohvat ruke) povoljno rešenje, po strani ostavljajući sve što podleže makar i lakoj introspekciji sopstvenog učešća u stvarima od značaja (Οχι, ευχαριστω), ponekad ovakvim ponekad onakvim (*Χαιρω πολυ*), obavezujućim ili kolokvijalnim (автономный), razočaravajućim ili utešnim (агитационный), standardizovanim ili improvizovanim (автобиографический), klasifikovanim ili razbarušenim (анатомический), od neodložive izvesnosti do fleksibilnog epa krećući se linijom izmedju tugaljivosti i kiča, znajući da ništa nije dovoljno otpevano da ne može da se otpeva još jednom, ni himna sebi, *аттестат*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Završna Scena Očišćenja

Vrti se po oluku a nije vlažnije od morskog gavrana crnje od garave guske plećatije od kormorana proždrljivije od proždrljivka - radi se, po svemu sudeći (*caveat emptor*), o jednom te istom, (pelikanskom) duhu kormoranskom, *Corvus marinus*-u, *Phalacrocorax carbo*-u, halapljivku (poznatom i kao nor), iako se predstavlja da nije ni jedno ni drugo (ni treće, *cela van sans dire*), ništa od onoga o čemu su pesme ispevane ("Light vanity, insatiate cormorant, soon preys upon itself - Kao ni lakoj taštini, ni nezasiatom kormoranu ne uzme dugo da se na sebe obruši", W. Shak., i "If thou be still human and not cormorant - Kad bi još uvek bio čovek a ne kormoran", Carlyle), u jednom dahu i pola glasa, kao da se radi o gotovoj sceni (završnoj sceni očišćenja, *Εὐναγησειρ*). *Cetera desunt*.

I kao da je to sve što se vidi kako (i danas, *одинокий*) staje na ivicu krova, celishodno/praktično kao što bi, učvršćujući crep, činila *Martha* [sestra *Lazarus*-a i *Mary*, prijateljica i tetka *Iesus*-ova koju je ovaj ukorio što je radila po kući dok je on razgovarao sa njenom sestrom (svojom majkom, *Luke x. 40*)], osoba koja se (i u prisustvu ultimativne svetosti, *multa gemens*) bavi svakodnevnim/kućnim/praktičnim poslovima, pronašavši u njima (*ipso facto*) dovoljno duhovne hrane da diskutante nahrani fizičkom, bez roptanja u kujni. *Отрадний*. Kao da se, drugim rečima, ne zna da se i neven (žutelj, kaljužnica), crvenozlatnog/narandžastog cveta [ovde nazvan po pomenutoj Martinoj sestri (*Mary-gold*, *marigold*), tamo po paradoksalnoj nevinosti (*laudari a viro laudato*)], ponaša na isti način, da (ni on, *отнюдь*) ne vene dok (preko dana) ugljendioksid pretvara u kiseonik, za pomoćnika uzevši samo svetlost (medijum finalne zaobljenosti kupe, konusne površine evolucije sveta, *отрада*, c/o B.L.), mada je moguće da se, u situacijama te vrste, kao sredstvo za ishranjivanje/preživljavanje/održanje koristi i supstanca koja se, u pravi čas (na čudesan način), volšebno dakle, stvara ispred nevoljnika, poput hrane pregladnelih Biblijskih progonjenika, kojima se, sred pustinje, *однажды*, baš ona (*Manna*) pojavila (*tableau vivant*), spasivši ih da ne poumiru od gladi (*tout frais fait*). Tome se ne treba čuditi ako se zna da se *Manna* dobija iz *Jasenovine* (tačnije - Evropskog *Jasena*), drveta koje je, kao što znamo, *Drvo Vasiona*, izuzme li se da se, u savremenoj medicini, njegov sladak (lepljiv, gumast) sok upotrebljava kao laksativ (sredstvo za čišćenje organizma), kao da se smetnulo s' uma da je upravo on taj koji se pomenutim sradalnicima ukazao na putu kao spasonosna namirnica (*Te, Deum, laudamus*), dobijena prostim zasecanjem *Fraxinus ornus*-a, *Yggdrasill*-a Mediteranske, Južne Evrope, te podmetanjem suda pod zasek. *Εξοχικον κεντρον*.

Doduše, na izvesnoj skepsi spram pomenute mogućnosti ishranjivanja ne treba graditi karijeru - na kraju krajeva, velike opsene najmanje se stide malih, makar se hranljive osobine ricinusa prikazivale s' proporcionalnim nadahnućem i u tako specifičnoj literaturi: "And the house of Israel called the name thereof *Manna*; and it was like coriander seed, white; and the taste of it was like wafers made with honey - I otud mu dom Izraelov dade ime *Manna*; i beše kao semenje *Coriandrum sativum*-a, belo; i ukus mu bi ko' u vafli s' medom", *Ex.xvī.31*. *Очень вкусный*.

Završna scena očišćenja, bez nezdravih sastojaka sveta (izvan štetnih uticaja leta), bezopasna poput neškodljivog leka (glatka i u smislu uhodanog veka), čas na krovu čas u bazi (čas u prozoru se mazi), smirenosti sitog pelikana (*transeat in exemplum*), graktavosti svetih velikana (*tiens ta foi*): iz jutra se izvlači (u večer se svlači), trice na kućine kači (reči u sebi mlači) - u nešto prelazi, znači, nešto što (lako) tlači. *Бабочка*.

{U,V-K,S}

Neisceljivost kao uobičajena posledica prenagljenosti - na nedostatku je da se teši postignućem, po cenu prevaziđenog trijumfa *Lede* [majke *Castora* i *Poluxa* (i *Helene* i *Clytemnestre*), koju je posetio *Jupiter* uzevši oblik labuda], ili *majorice Barbare*, u istoimenom komadu *G.B.Shaw*-a, grofove kćeri koja je, prezrevši aristokratsko poreklo, ustvrdivši tojest da je siromaštvo gore od svih zločina, u činu majora Vojske Spasa radila na tome da ga iskoreni. *Самозащита без оружия*. Povladjujući takozvanim visokim idealima (*τιποταλλο?*), proklamujući plemenite i/ili društveno-ambiciozne ciljeve za poželjnu završnicu i ovog dana (uzletevši 'nebu pod oblake'), naplaćujući radinost/etičnost posvećenika/ aktiviste samodopadljivošću partijskog barda/redara (vrhunskog nosioca humanističkog značaja, krune brižnosti postupka), zaslužnici opisane vrste ulaze u nagli (nepromišljen) sukob sa personifikovanim prokletstvom (djavolom, vragom, zlim duhom, demonom, zlotvorom, nepomirljivim neprijateljem) koji se (uvek) završi onako kako su se završavale turneje izvesnog *Freischütz*-a, strelca koji je, po Nemačkom predanju, sa šest od sedam čarobnih kugli pogadjao ono što je nanišanio, a sedmom ono što nanišani djavo. *Noscitur a sociis*. Ni besplatna karta za *Cockaigne*, (imaginarnu) zemlju punu lepih stvari za svakog ko ih poželi (*περαστε να δειτε!*), darodavce ne oslobadja dodatnog očekivanja da darovane s' vremena na vreme odobrovolje manjim ali neophodnim izletima u rastuću neophodnost (*салфетка*), da im apetit koji raste utoljavaju dodatnim sledovanjem potrebnosti (*рюмка*): izgubivši svaki trag (osećaj) dovoljnosti, namirenje patnje se ne zaustavlja na zadovoljavanju početnih (originalnih) potreba, radije se ušančuje u sve dubljem rovu nabavke i potražnje (*жилище*), gomilajući nakupljeno (današnji dobitak, *жетон*) u ime sutrašnjeg nastavka (*жатва*), dovodeći povećanje u jednakost sa spasenjem, presipajući *Jacquerie* u revolt prežderanosti (pobunu sirotinje u siromaštvo pobune), proletarijat u *inverso ordine*. *Jacta est alea*. *J'ai bonne cause* - opravdanje je i jednih i drugih (i pomagača i pomaganih), kao da se i večnost ne davi u nedostatku razloga a da neće prevrat, kao da ni *Ixion* tojest, Tesalijski kralj koji je za svoja nedela bio prikovan na vatreni obruč koji se još tada vrteo u paklenim (podzemnim) oblastima Zemlje, nije dovoljno ispaštao za nevolje koje je drugima učinio, ili bar toliko ispaštao da popravljanje nečijeg života (životne situacije) postane najzad stvar individualne pobune i post-pobunjeničke dorade a ne, kako u slučajevima o kojima je reč biva, akt posebne pozornosti tzv. pomagača (rutinske zasluge posvećenih standardnom izbavljenju), predimenzioniranost gorljivog trenutka gomile ili sociološka bajka za studente melanholije i kontemplacije, spoj kakve takve nadgradnje sa upotrebom vrednošću ideala *Monsieur Jourdain*-a, junaka Molijerove komedije '*Le Bourgeois Gentilhomme - Buržujski Džentlmen*', buržoaskog zaslužnika i neznalice koji se, istina je, pomoću bogatstva domogao gospodskih krugova ali je ostao smešan u svojim nastojanjima da se predstavi ostalim uspesima neophodnim za mondenski život. (*Magna est vis consuetudinis*).

Jer, upravo on, mondenski život (*МОДНЫЙ ЖИЗНЬ*), predpostavka udobnosti i sigurnosti od kuhinje s' korom hleba (čашom vode) do gurmanskih/*bon-vivant*-skih restorana, ono je što, fascinirajući neposrednošću pronicljive vrcavosti (detaljima naručene svečanosti), pomagače održava u uzrujanoj angažovanosti, pomagane u šećerlami zbrinutosti, kao da se, ni jedni ni drugi, nikada nisu prepustili patetičnim lutanjima *Hunter*-a *Vridar*-a, glavnog junaka četvorotomne hronike *V. Fisher*-a, mladog čoveka iz Ajdaha čija se prva žena ubila, a on se, ponovo oženjen i već univerzitetski profesor, vratio domu iz detinjstva da piše o svojim unutrašnjim borbama ('sukobima u svom biću'), otkrivši pritom 'moralnu slobodu', ne izbegavši, dakle, sudbinu Ralfa Lutalice (*Ralph the Rover*), o kome *Southey*-ova balada kaže da je, nakon što je u Severnom Moru uklonio zvono sa

Zvonaste Stene, postavljeno da zvonjavom opominje brodove o opasnoj blizini zlokobne hridi, on sam prvi nastradao, s' tim što se dotični *H. Vridar*, uklonivši opasnost sa svog ekvivalenta *Zvonaste Stene*, istoj približio putem uzorno stečene lakoće što, naravno, nije bilo dovoljno da od nje ne strada, poput mondenskih uzora iz knjiga o slobodnom moralu, odavno prestalih da, spremajući se da u ono od juče i danas krenu, to čine pevušeći "*magnanimiter cruce[m] sustine*", *совместно*.

{U,V,S-U,R,S}

12/26-27/02

Uloga Ljudi u Pričama o Ljudima

I bez pozivanja na definiciju novele [dužeg ili kraćeg pripovedačkog/proznog postupka veće ili manje kompleksnosti, primenjenog na nominalno izmišljene (efektivno retuširane) događaje čiji su protagonisti ljudi sa svojim osećanjima, mislima i (ne)delima], lako je primetiti da se takozvana fikcija, tojest pripovedačka literatura [romani, pripovetke, sto kratkih priča *Boccaccio*-ovog "*Decameron*"-a - srednjovekovni rezultat deset dekada, *για ένα ατομο*], oslanja (gradi, zasniva) na *dočaravanju* sveta ljudi (*потупиться*), kao da nije dovoljno njegovo *doživljavanje* (*потустороний мир*), slično udžbeničkom opisu kruženja perifernih elektrona hemijskih elemenata čija je valentnost određena pre 15 milijardi godina (dva minuta nakon Velikog Praska). *Magna[m] spes altera Romæ*.

Uloga ljudi u pričama o ljudima je, znači, u tome da se iz onoga što se ispričalo ne izvuku nadljudski rezultati - večnost zgasne i pouku a da neće nagvaždanje. *Jus et norma loquendi*.

Kao i svaka teorija, medjutim, i ova (o ulozi ljudi u predmetnoj stvari, *res judicata*) u praksi se izneverava češće nego što je obrnut slučaj - često se, naime, može čuti/pročitati kako se ta i ta knjiga/novela/priča dojmila (ponela, predstavila) bolje od sopstvenih junaka, dospevši u visine do kojih oni sami nisu sanjali da će se uspeti, izvezena iz niti autorskog postupka da se i skromnim rezultatima ukaže dobrodošlica, opremivši se radnom verzijom jeftine (rodjačke) srdačnosti sa (ni pet ni šest) univerzalnim razlogom i partikularnim smislom, pišući, tojest, o trivijalnoj panici čoveka sa zadnje strane pompeznim slovima sa prve, teatralno se rešivši prazoslovlja sredine (uknjiživši najnoviju nagradu za trač). *Res gestæ*.

Iz priča koje tako pedantno slaže u bisage samoće pisac koji se, ni ovog poznog trenutka, neda lako uspavati pred predanim i, nadasve, strpljivim čitaocem, nije teško videti da se on (*беспорный*), makar i pospan (*бессвязный*), u njima ne obračunava toliko sa ljudima koliko sa Latinskim tumačenjima prirode čestica, elemenata, i podrugljivosti tišine (*rerum primordia*), mada se, tu i tamo, okomi i na proždiračku pojavu sive eminencije (ljudske ili neljudske, svejedno), nečega što se poput geodezijskih linija (krivih najveće moguće dužine, poput ekvatora na lopti, heliksa na cilindru, prave u ravni, *το ευραφακι*, c.o. B.L.) urezuje u sve što se (još malo) drži sopstvenog geometrijskog oblika, sve dok mu ni pomenuti heliks (jedina kriva čija je funkcija savijanja jednaka funkciji uvrtnja, tojest koja se savija onoliko koliko se uvrće) ne predstavlja više prepreku da se, pre nego što se 'ispravi', do kraja izvitoperi, sa njim pod ruku uhvati, prelazeći iz manje u veću poniznost, 'na putu prema slobodi'. *Беспрепятственный*.

Retko se, štaviše, u ovim spisima ljudi i pominju, a da to, ustvari, nisu njihova naličja, takozvani mitološki i/ili literarni likovi/karakteristi čiji su se

'anfasi' odavno preselili u (odgovarajuće) priče, a iz ovih izašle (za ovog autora) zgodne poštapalice, u ne malom broju slučajeva jedina šansa da popuni/dovrši tekst (*ВЕЛИКОЛЕПНЫЙ*).

Sve ostalo (u ove zapise uvezano), od istorije do utopije (od fenomenologije dešavanja do ontologije ukrašavanja), neka je vrsta neorganskog/mineralnog veta, skup pravila proisteklih iz spoja dva sveta (ljudskog i neljudskog), pada i gravitacije ("Gravity is the difference in flows of time - Gravitacija je razlika u vremenskim protocima", W. Unruh, c/o B.L.), sile i amortizacije, standardnog uznesenja iz soli pauperizacije (*res est sacra miser*), pukog upisa u formi registracije (*ВЗЬЕРОШЕННЫЙ*), tako da o nekakvoj ulozi ljudi u pričama o ljudima ovde ne može biti ni reči, izuzme li se ljudska komponenta neprikrivenih osećanja, kako se to neoklasicistički kaže, kao da se sa tom stvari poslovi te vrste prave tako natenane - kapiš?, kao da već kod stopala ne urla užasnut miš.

{U,V-U}

12/28-29/02

Poslovi Preko Leta (Od Astronauta Do Astrologa)

Astrolog kao fiksirani astronaut, nepomični hvatač sebe (učvršćivač lažne *Tebe, urbem lateritiam invenit, marmoream reliquit*): dok se drugi razleteo na sve strane prvi mu se podmetnuo ko' vatra pod grane, *Tebejskom* godinom od 365 dana i 6 sati razgorevši one koje žurba krati, da se nešto negde sjati (sebi da se sveti), ispod *Lire* ćilim izvukavši da *Lira* ne leti. *Кинжал*.

(Izmišljenost i stvarnost, razmotavši se iz jednog ista se priča umotava u drugom, kao i uvek - bez nepoznate pouke. *Virtus millia scuta*).

Астронавт: Od celog školovanja (tamo i tada, *качалка*) padoše mi na pamet ti poslovi preko leta; svi djaci te, srednjotehničke škole, imali su preko letnjeg raspusta da odrade mesec dana, nakon svakog završenog razreda osim zadnjeg, četvrtog. Sam posao nalazila je škola, ako to učenik nije uspeo/želeo da učini. Tako je meni, posle prve školske godine, zapalo da radim u kabini za projekciju filmova u bioskopu "B." (u centru grada, na T.), posle druge u radionici za održavanje medicinskih uređaja u krugu vojne bolnice iznad S., i posle treće u nekakvom Radio & TV 'Servisu', na B. Brdu. *Екδρομες*.

Mada mi je 'kino-operater' (čovek srednjih godina i, verovatno, istih takvih shvatanja), koga sam, kao i njegov nauk, potpuno zaboravio iako me je škola sa većim nadama u bioskop poslala, tu i tamo nešto pokazao i, koliko se sećam, par puta dopustio da i sam 'puštam film', tog leta 1962. godine, Avgust je bio i suviše vruć da bi se moja dužnost na tome završila: često bih, naime, za vreme predstave, 'skoknuo' do Z. Venca da, po 'majstorovom' nalogu, donesem takvu i takvu lubenicu koju bi smo zatim, u onoj maloj kabini, ćutke jeli dok se 'Alamo' vrteo po n -ti put, gde $n \rightarrow \infty$, pardon, 30. (Sem tog, drugih filmova za tih trideset dana na 'repertoaru' nije bilo). Tako se i desilo da su, podstaknuti dirljivošću *Димитрија Тјомкина*, Widmark R., Wayne J., Harvey L., Boone R., Avalon F., & Co., toliko puta izgинуli da im više, bar što se mene tiče, nije bilo spasa.

(*Si nous n'avions point de défauts, nous ne prendrions pas tant de plaisir à en remarquer dans les autres*).

Najmladji od trojice ujaka pronašao mi je onaj drugi posao, u bolničkoj radionici. (*Sufre por saber y trabaja por tener*). Slično nadahnućima prvog posla, osim nešto turpijanja i lemljenja, moj se talenat imao ogledati u brizi prema stomaku (stomacima), u smislu da se od mene očekivalo da se pobrinem da burek, pogačice i jogurt budu na stolu za doručak (*table à manger*) u devet, uključujući ekstra komade u slučaju da naidje ing. Dželatović, neosporni autoritet za Rendgensku tehniku koja se, nažalost, ni tog Jula, 1963. godine, nije domogla svevidljivosti obrazložene pod motom *venienti occurrere morbo* u inženjerovom 'Izveštaju Granskom Ministarstvu za Prodornost Misli u Postsocijalizam Demohrišćanske Provenijencije sa Natruhama Laburističkog Liberalizma u Torijevskim Nagoveštajima Pro-reformске Socijaldemokratije iz Alternativne Škole Nevladinog Mondijalizma Nezavisnih Sindikata Adolescentne Gerijatrije', što je dovelo do Savremenih Idiota Nekakove Partije. *Ouvrage de longue haleine. Классика.*

I kako me je ujak Dj. uputio na drugi, teča R. me je poslao na treći posao, mada me je (tog Juna, 1964. godine), po prvi put smrtno zaljubljenog (u M.K., i to od Marta, *vera incessu patuit dea*), komotno mogao i na kakvo brdo na Mesecu da pošalje (ako bi me i tamo, kao što je u datom gradu, na isti način kroz prste u pesak propuštala) - za Banovim se ne bih ni osvrnuo. Kao što se ne bih opkladio da sam manje od dva radio aparata i jednog televizora opravio a da ih, pritom, nisam prozreo. *Sempre il mal non vien per nuocere.*

(Poslovi preko leta: istopljen deo ovoga sveta, od astronauta do astrologa pažljivo ista, pomična meta, zelena prošlost što cveta, cveta. *Ou la chèvre est attachée, il faut qu'elle broute*).

Астролог: Što astrolog (u zvezdama) nije pročitao, astronaut nije (u cilj) učitao, i obrnuto, što je astronaut (u sebi) odcutao, astrolog je zapisao tamo gde je odlutao. *Сновидение.* Astrologija kao promašena astronomija (površinska astronautika, *tel brille au second rang qui s'éclipse au premier*): opremivši svog jedinog službenika, astrologa (*сморщенный*), brodskom knjigom neizvesnog puta (prasećanjem iz perfektnog Nutra), pustivši ga da se vere po domovima zanata (natkrivenim sazveždjima od ondašnjeg blata), ustvari ga šeta od vrata do vrata (zaključanim bravama od modernog zlata), bez astronautskog šlema (bez obijačkog alata). *Атташе.*

{U,V,S-K,U,S}

12/29-31/02

Ataše

Umrevši, otresao je ruke od rada unutrašnjih organa, zategnutosti kože i rezanja na kič, uspravio se, proteglio i zakoračio u sledeću fazu. *Obiit.*

To je učinio na način dobro podmazanog Duha, bez lomnjave, škripe i ekstra kolorita. *Obra de común, obra de ningún. Ιδιωτικός χωρος.*

Sa druge strane, nije mu bilo ni svejedno, ali šta je tu je, od nečega se moralo bez pevanja odreći (ni zadnja brazda ne peva njivi, *obiter dictum*) a da se, pritom, iz praška prstiju ne stigne ruci. *Песецца.*

(*Пиррэт:* dovoljno mu je bilo da se seti kako kaplje kiša pa da se naježi od poplave misli).

U svečanom odelu (sa službenim odlikovanjem), sve bi to bilo i suviše providno i po protokolu Službe, ovako - odrešitim potezima **Jaka** (Tibetskog Gyak-a),

Poëphagus grunniens-a značajne nosivosti, teretne zveri večitog prenosa stvari, zajedno s' njima i sebe je preneo u neoficijelnost puta, *пиршествo*.

Toliko vreme, pomislio je (besramnost bez premca, *obsta principiis*), traje a ne ječi (ne podrhtava u rezultatu, *obscurum per obscuris*), dobro je da ga se uopšte otresao, nije ni važno što će nedostatak stila da se pripisuje promeni sezona, važno je da je on izbegao komemorativni karakter iščeznuća na najbolji mogući način - nestavši naprečac, poput loma kristala u kristalografiji čaše (mineralogiji flaše), možda malo blaže, kao kad pukne latica (skotrlja se s' lica). ("To exercise visitatorial jurisdiction - Da sprovede inspektorsku dužnost", Macaulay).

[“Men, who live without religion, live always in a tumultuary and restless state - Ljudi koji žive bez religije, žive u stanju stalnog nereda i uznemirenosti”, Atterbury. Tačno! Budući sopstveni atašei, takvi pred sobom predstavljaju sebe; drugi prelaze u drugog (smiruju se u tuđem predstavništvu), svodeći religioznost na prepuštenost, uhodanost, milozvučnost proširenog disanja u suženom dahu, *ne vile fano*, kao da se i pluća ne kupaju u koritu iste, metronomske reke, *pabulum Acherontis*].

Атташе: izmedju sebe i sebe, bez predstavništva u nekoj drugoj zemlji (odboru, fondu, djavoljoj šemi), uzdržan, ugladjen, spreman na sve osim na ucenu blagorodnih sati (jednom umro zavek umro), preteča sklonosti ka zaokruženom poslu, izbačen udesom (*Abaddon*), preuzet srećom (*Abagtha*), skamenjen (*Abana*), van svega ovoga (*Abarim*), drugi *Abdiel* (*Abdeel*), travlji (*Abel*), razvodnjen (*Abel-maim*), zaigran (*Abel-meholah*), izbeljen (*Abez*), prosledjen (*Abia*), drugi *Abijah* (*Abiah*), silan (*Abi-albon*), zemljan (*Adamah*), ornamentalan (*Addi*), združen (*Ader*), munjevit (*Adoni-bezek*), protegnut (*Adoniram*), pravedan (*Adoni-zedec*), uništen (*Ai*), lak (*Aijalon*), spažen (*Ain*), hrastov (*Allon*), produžen (*Almodad*), skriven (*Almon*), veran (*Amnon*), dubok (*Amok*), jak (*Amzi*), samleven (*Aphrah*), rasut (*Aphses*), lavlji (*Ara*), pobegli (*Ard*), mužji (*Aretas*), savetnički (*Aristobulus*), aktivan (*Arnan*), brz (*Arnon*), ruševan (*Aroer*), opet zemljan (*Arza*), izlečen (*Asa*), zadimljen (*Ashan*), srećan (*Asher*), iseljen (*Ashkelon*), opet jak (*Ashnah*), zarobljen (*Assir*), neuporediv (*Asyncritus*), jelenski (*Atad*), beskućan (*Athach*), ništavan (*Aven*), planinski (*Azal*), plemenit (*Azel*), robustan (*Azmon*), otpisan (*Azubah*), utvrđen (*Azzah*), započet prvim slovom (*A*), završen zadnjim (*Z*), na primer *Zurishaddai*, čiji se Svemoćni drži kao stena, sa koje baca akreditivna pisma u psihički prokop, izmedju sebe i sebe, bez predstavništva u nekoj drugoj zemlji (odboru, fondu, djavoljoj šemi), uzdržan, ugladjen, spreman na sve osim na ucenu blagorodnih misli (jednom umro zavek umro), preteča sklonosti ka zaokruženom poslu, *писанный*.

{U,V-U,S}

01/01-03/03

Rezolucija

Da se razapne mreža. Da se iz jednog opravdanja ne upadne u drugo. Da ne bude posle da je i ova godina uhvaćena pri dnu. Eto dokle se doguralo u povladjivanju postojećoj sceni, od jedne scenografije praveći drugu - istu. *Satis dotata si bene morata*.

Da se digne kuka i motika. Da se podloži kotao (prostre tepih) za prvu petoletku. Da ne dodje do odumiranja države. Da se prodje sito i rešeto. Eto šta znači učiti se na samosvesti, svodeći se na revnosnog službenika ciklusa u sebi. *Sat cito, si sat bene*.

Da se obrnu uloge. Da se iz kukavičjeg izvuče epski korak. Da se izvede splet igara. Eto u čemu se razlikuje raskolništvo od euharistije, lako crvenilo od zadihanosti sveca. *Secundum artem*.

Iz novogodišnje rezolucije u rukovet *Mārduka*-a (vrhovnog božanstva Vavilonskih poslova, vilinske priče *Märchen*-skih naslova, lokalnog boga sunčevih usova), iz sitnih prohteva u razmaženost slova, iz ovog što jeste u ono što se zahteva: *sauve qui peut*.

(*Secundum naturam*: predlažući oporavak odložiti nastavak, iz podnevne neuništivosti izdvojiti se na časak, obrušivši se na ideju *Marcion*-a, orijentalnog gnostika iz drugog veka koji je prihvatio Istočno učenje o nedovoljnosti dva suprotstavljena principa, principa dobra i principa zla, upotpunjavajući ga središnjim principom, nekom vrstom šava izmedju ta dva, jeftinom neutralnošću vremena izmedju varnica kремена, *secundum usum*).

Odričući se jedne zarad druge godine (*полу каѡа*), poboljšane toliko da joj se zameće svaki trag (*черепок*), iz velikodušnosti u krepkost prelazi se na način dobro otvorenog kalendara, u čijim pregradama za dane čuče vekovi ravnodušnosti, precvetavajući svakih pola časa, ne kruneći se, doduše, više nego što se to od njih očekuje, ugledajući se na sve što se (drhtavo) sa merom iskrunilo (*шаткий*), ostavljajući po strani ono što nije od neposredne koristi (*шарахнуться*), što se nije ponelo dovoljno unosno van gole faktografije dana, imajući za primer nedostatak vremena tojest tradicionalnu užurbanost onih kojima ono izmiče i koji se, stoga, oglašavaju na brzinu, *secundum ordinem*.

Ističući, znači, kako se sve menja (ništa se ne dovodi do kraja, *sic transit gloria mundi*), kako se i iz malopredjašnje godine stiže samo do ove, kako tu ne treba tražiti preimućstvo veće od rezultata klasičnog pristupa toj vrsti stvari (*читать*), ali kako se, i pored svega, treba odreći otežalih slatkiša prošle pred lakim kolačićima ove godine, poredjanim u obliku liciderskog slavluka na ulazu u najnoviji vašar, sa svim prednostima i ponekom manom stečenom do sada, do trenutka do koga se sve ovo ovako rasprostire da može da se prebaci preko ograde izmedju grča završenosti i blistavog početka, u formi poštapalice ili opravdanja ili rezolucije kojom se daje za pravo prekidu sa normom, sa aktom o neophodnosti kontinuiteta, umesto njih predlažući preokret ili bar raskid sa godinom koja se, poput prethodnih, bezočno slila u graktave reči, propagandne znake i sjaktave simbole iz kojih treba sastaviti drugu a da ne bude na istoj strani jedne te iste knjige, makar bila izmedju istih korica, godine prve i godine zadnje temporalne rezolucije o večitoj sredini, s' malim izletima u sterilnu strast, *sed hæc hactenus*.

{U,V,S-U,S}

01/03-05/03

Neosnovana Žestina Predmeta

Magnetne linije *Magnezije* (privlačno područje *Tesalije*), indukovane pesme *Talije* (ruralne banje *Etrurije*): mesmerizam reči iz zasede hartije (u podne crne u veće sjajnije), čvrstoca slova zaludne memorije, i knjiga koja će da im se smiluje (stresavši mastilo u jaz istorije). *Secret et hardi*. (Lavež pun poezije: Iz čega nejasno kidiše opasno, u tome zubi rade do kasno. *Бзоп*).

Krenuvši ispočetka, ni treći (četvrti, peti) dan prvog meseca neće iz dve hiljade treće (četvrte, pete) godine isterati više od njenih (permutacionih) varijanti - godinu anomalističku [od jednog suočenja sa Suncem do drugog (sa

sobom)], astronomsku godinu (od jedne ravnodnevice do druge), godinu prestupnu (iduću godinu), kalendarsku godinu (godinu okačenu u tihoj kuhinji), pasju godinu (od jednog spiralnog jutra *Velikog Psa* do drugog), godinu crkvenu (od jednog *Dolaska* ondašnje kontemplativnosti do drugog istog takvog - *αφιξεις*), eklesijastičku godinu (godinu crkvenu), emboličnu godinu (godinu od trinaest meseci, najbolje plaćenu godinu - *Ευκαιριες*), Platonsku godinu (jednu godinu u 26000 godina), Gregorijansku godinu (godinu kojoj vek prestupa kad je deljiv sa 400), Hebrejsku godinu (godinu Jevrejskih dana, od jednog zalaska Sunca do drugog), Julijansku godinu (godinu koju je i Cezar zaboravio - *non est vivere sed valere vita*), mesečevu godinu (godinu u kojoj se Mesec dvanaest puta zavrteo u prazno), lunisolarnu godinu (godinu koja traje 532 obične godine), sabatsku godinu (sedmu godinu), sideralnu godinu (godinu zatečenih zvezda), Sunčevu godinu (godinu zatečenog Sunca), tropsku godinu (Sunčevu godinu), godinu nakon godine, svaku sledeću godinu, godinu u kojoj su svi ovi dani sadržani po definiciji pojave predmeta na njihovu godišnjicu - i ostajanja na tome. *Nolle prosequi*. ("Can storied urn or animated bust, back to its mansion call the fleeting breath? - Može li islikana vazna ili animirana bista, po povratku u dvorac dozvati iščezli dah?", Gray. *Ελατε αποδω παρακαλω*).

Neosnovana žestina predmeta - kada bi se čuli kao što se sjaje ne bi ih iz glave pomerio nipurcanj gluvog časa. *Радий*. Ovakvo, lelujući se u naručenoj prikazanosti (*разгон*), odbleskujući iznad koeficijenta apsorpcije okoline (*радуга*), ne nestajući više nego što je potrebno da se ponovo vrate, stoje sa strane druma vršeći uticaj na čula, u vidu šume ili livade ili tačkaste (bele) kuće na granici današnje vidljivosti, obodu ovog dana, ni prvog ni zadnjeg ni u sredini a opet ukočenog između takvih prepreka u nečemu što se jedino predstavlja, izdižući se iz provizorne bašte sveta kao iz osnovice o kojoj postoje mnoge teorije, u vidu zakona o neospornosti ili pravila o svakodnevnom prikazanju, u kojima sve jeste na svome mestu zato što im je ono jedino preostalo, što se nije odlučilo da nestane do sutra nego se rascvetalo baš kada mu je isticao rok, kada se scena dodatno proširila iz obaveze prema sledećem uspostavljanju, iz kog se još uvek ništa ne čuje ali se kupa u fizičkoj svetlosti vida, koja je fizička do tačke do koje služi kao voda za korito oka, dok ne počne da se presipa iz njega, da suzi kaustičnim predstavljanjem stvari, preobilnom zapreminom predmeta, kavalkadom utisaka o nečemu što galopira i ovog jutra, raspolažući spoljašnom slikom reflektovanom iznutra, namagnetisanom na način na koji će da se predstavlja i sutra, neosnovanoj žestini dajući oblik *Nutra*. *Разборчивый*.

{V-K}

01/06-08/03

Kazivanje Stvari

"Da li se haos ponaša bolje nego šum (Does Chaos Work Better Than Noise)?", *Maide B. et al*, C&S Mag., Vol.2, #3, Jul.-Sep.'02, pitanje je koje su *Maide* i njeni saradnici postavili imajući u vidu da 'i jedan i drugi pomažu da se iz nereda uspostavi red (both help order to arise from disorder)'. *Sal Atticum?*

Sam rad sastoji se iz poglavlja 'Self-Organization in Arrays of Dynamical Systems - Samoorganizacija u redovima dinamičkih sistema', 'Improving Performance of Genetic Algorithms - Poboljšanje rada genetskih algoritama', 'Ant Colony Optimization Algorithm, including Ant System with Elitist Strategy & Rank-Based Ant System - Algoritam za optimizaciju mravljih kolonija, uključujući mravlje sisteme bazirane na elitizmu i na činu/starešinstvu', 'Parondo's Paradox - Parondo-ov paradoks', 'Pattern Formation in *Drosophila* Embryos - Stvaranje šablonskih uzoraka iz embriona laboratorijske mušice', i napisan je, u skladu sa

prirodom magazina u kome je objavljen, na nivou pristojne razumljivosti za prosečno školovanog redovnog/vanrednog studenta (Για Φοιτητες), sa nevelikom upotrebom matematičkog aparata (смешение), tojest apstraktnih/simboličkih znakova. (Τι μπορεί να κάνει κανείς τα βραδύα?)

Eto dokle se stiglo u specijalističkom razmatranju kobajagi metafizičkih (Ευνεχης χρηση) a, naravno, sistemskih pojmova (pojmovi iz teorije sistema, *ogniuno per se, e Dio per tutti*), a da se u svemu tome niko previše ne uzbuđuje, ni laici u neznanju, ni profesionalci u (sve)znanju, iako bi pravilnije bilo reći da te dve grupe, zapravo, stoje obrnuto, da su prvi ti koji znaju jer se tako ponašaju (зажиточный), a drugi ne znaju jer, osim što se (po internom kodu) podrazumeva da se skeptično ponašaju, predmetni rad završavaju rečima 'in our experiments we are encouraged to assert that the benefits of chaos are often evident even if a general answer cannot be formulated - eksperimenti koje smo izveli podupiru nas u tvrdjenju da su prednosti haosa (nad šumom, u kontekstu uspostavljanja nereda iz reda) česte, iako opšti/ generalizovani odgovor (na pitanje postavljeno u naslovu rada) nemamo', i 'the question introduced in this paper is still open and we hope that this contribution will stimulate more examples either to reinforce our feeling or to deny it - pitanje postavljeno u ovom radu i dalje je otvoreno; nadamo se da će naše istraživanje podstaći druge da svojim rezultatima naše tvrdjenje potvrde ili opovrgnu'. *Perfervidum ingenium Scotorum* (mada ovde nisu škoti u pitanju).

I dok se večiti sukob između pretenzija i efektivnog stanja kod prvih (kod amatera) svodi na tugaljivu necelishodnost (domaćinsku oblapornost, jalovu pričljivost) koje, po definiciji, nisu svesni (*via trita, via tuta*), kod drugih (kod profesionalaca) taj se sukob, svakako, prebacuje u drugačiju arenu, u kojoj na poprište izlaze dva druga antipoda: tumačenje pojmova i pojmovi sami (reči i značenja, odredljivost kao algoritam i algoritam kao odredljivost, *плюш* i *плющ*).

Pošto se priča prvih, na njihovu žalost, na ovom mestu završava onako kako joj priliči (onako kako takva stvar jedino može da se završi) - zevanjem u prazno, ostaje da se priči drugih posveti pažnja, *sous tous les rapports*. To čineći, uvidja se da se prostom zamenom imena sa značenjem ni onaj koji ime nadeva, ni ono čijem se značenju osnovni sloj (прослойка) time vadi i odbija, ne nude jedno drugom u kazivanju stvari a da je pritom, *снотворный*, ni jednom rečju ne kazuju. Tako da ako tehnički specijalisti (*optimates*) izaberu neodgovarajuće reči za pojmove za koje ne-specijalisti imaju svoje, odgovarajuće značenje, i oni sami čine grešku zbog koje su ovi drugi (samo u ovom tekstu?) dogurali dokle su dogurali, ostavljeni da tumaraju po svojim 'dometima' (pa dokle dodju, *rus in urbe*).

Tvrdnja da 'haos' (umesto 'šuma') nudi bolji izlaz iz 'nereda' u 'red' suviše je ušla u pojmove da bi se zaustavila na njima - sa značenja im otresa i slova a da neće reći, da bi se uopšte i moglo govoriti o tačnosti toga što se tvrdi, *passim*. Opravdanje po kome su date reči upotrebljene u skladu sa uvedenom definicijom, koja nema ništa sa originalnom, laičkom definicijom predmetnih pojmova, dobro je koliko i oluk za kišu postavljen u sred pustinje - kad on bude odzvanjao od vode tada će se i preimenovana značenja odazvati na nova imena (a i to - *сбоку*).

Mada je najverovatnije da će se i iz ovoga (iz prekomerne olakosti u ugradjivanju novih cigli, pardon, definicija u makar koliko oveštao pojmovni zid tradicionalne svesti) izaći kao iz svakog sličnog 'nadahnuća' pre njega - ostavljajući rečima da se dosete pravih među njima. *Просторечие*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Isto (Suočavanje sa Istim)

Suočavanje sa istim, kada se predstavlja ovako i kada izgleda onako, kada vrebava u čošku i kada pada u sošku (pre i posle rata o sopstvenom trošku) - iz pune kada prelazi u praznu pušku, kada razgoreva predstavu (*zonam perdidit*) i kada je gasi (*vacuus cantat coram latrone viator*), kada za nešto što se desilo pre trideset godina kaže da je bilo pre tri miliona godina (i kada ne pretera - spusti na milion), kada mu se od tolikih stvari zavrti u glavi i kad ih ravnodušno pobaca po travi, kada na dlan (kao lovac zeca na čistinu) istera tišinu i kada je (ko' vodu u peglu) zatvori u teglu, kada reku osluškuje i kada skoči u reku, kada navije sat da ga probudi isto. *Una voce*. Isto: ono što se na svim jezicima kaže isto (nemušto, bez reči, ponekad u pola glasa), bez lingvističkih žongleraja filologa i gramatičkih neprijatnosti amatera, mada sa izvesnom nevericom da se baš o njemu radi (da je taj koji ga razabira nabasao na njega), uvaljanog u slamu zemlje (zavijenog u čaršav neba), umotanog pod krovom u svilu (ukopanog u podrumsku žilu), uhvaćenog kako se predstavlja da nije to što jeste (ostavljajući mogućnost da jeste to što nije), šireći se u svim pravcima kao odsjaj u oku (*tour d'horizon*), čuteći kao da se ne radi o njemu (kao da se radi o onome što se ne odaziva na njegovo ime), izmišljajući varijante kako da održava iluziju da je baš ono to što se i danas rasteglo u pepeljastosivo-večito-isto, ugnuto u stranu, toliko da na momente postaje neuhvatljivo ali ne i da slučajnim potezom ukine svoje učešće u svemu u čemu se oseća a ne može da se objasni, njuši se a ne može da se nanjuši, pije se a ne može da se popije, gazi se a ne može da se pregazi, gleda se a da pritom onaj koji ga gleda vidi sebe (*канцлер*), oslonjenog o jednu nogu jednu ruku i jednu glavu kojom se služi umesto štapom da drugoj nozi drugoj ruci i drugoj glavi stavi tačku (ispostavi račun), udje u čun, spusti se do svog drugog ja, prevrne se i zaspi bez pozivanja na sebe od pre, *подзащитный*. Isto: uvučeno u nozdrve tri mudraca sa Istoka (tri Istočna kralja poznata pod kolektivnim imenom *Magi*, inače *Melchiora*, *Gaspara* i *Balthazara*), iz nozdrva preneto u pluća u formi (njihovih) notornih poklona u zlatu, tamjanu i mirišljivoj smoli (*Matt. ii.*), zbog čega su im tela (pošto ih je *Helena Imperatorka* prenela u *Konstantinopolj*, i pošto su im sa ovog sveta samo duše otišle na onaj) iz jednog *K.* preletela u drugi (*Köln*), na zlatnom ćilimu natopljenom mirišljivom smolom i okadjenom tamjanom, gde i danas leže namirisani kao tri *Kolonjska* kralja (*Köln = Cologne*) - koščati primerci *eau de Cologne*, s' primesama uverenja tipa *tiens ta foi*. Isto: to što se, i u manje pompeznim primerima, javlja ovde i tamo, podjednako zastupljeno na svakom mestu (ne samo medju kraljevima već i kod glasačkog tela, pardon, stanovništva), ne samo u vidu spreja nego i u kockama od soba (*коробка*), u kojima se zato sve i svodi na isto, da oni koji u njima bdiuju ne pomisle kako imaju posla sa nečim drugim (da im se ne desi da danas misle jedno a sutra drugo), da se, naprotiv, postave tako da ih iz svakog ugla poseti isto, da ih gleda kroz nepomične prozore i standardna vrata, da ne mogu da se žale kako ih ignoriše ili ostavlja po strani, već ih uzima sa sobom i vodi u šetnju, od jednog do drugog istog (izmedju ovog i onog istog), ne nalazeći u tome ništa što bi se izdvajalo iz predstave o istom, suočavajući se, zapravo, sa istim na način na koji se takvo suočavanje oduvek svodi, u smislu da su i on (taj o kome se radi, *подвыпивший*) i isto (to o čemu se radi, *подвох*) navikli da smireno blede, da se sve više gube što se više motre, jedno sa drugog otresajući prašinu u okolno isto (*подержанный*), praveći se da ih nikakvo isto neće dovesti u situaciju da izgube interes za nešto što bi moglo da bude različito da nije isto. *Μου δινετε το κλειδι παρακαλω?* Isto: vanredni časovi redovne nastave o neredovnosti onog što nije isto (*подзаголовок*), toliko da se ne primećuje kad nije isto i oseća kad je isto: kao korist od sna ("Hoity-toity! what have I to do with dreams - Uvredljivo! Šta imam ja sa snovima?", Congreve), bez vrha i dna, *подлодка*.

{V-U,S}

Prizori Sveta

Nastrano rasipan (neobuzdano obilan, *продольный*), ekstravagantno izdašan (*щедрый*), a opet i takav (*обильный*), sav od biljnih senzacija dan, zamišljen uz pomoć lenjivog i pegave (bumbara i bubamare u Junu ili Julu, *felicitas multos habet amicos*), pred ovakvim Januarskim danom nema šta da prebaci preko ruke a da mu ovaj ne zamrzne drugu. *Fænum habet in cornu, longe fuge*.

(Zamrzne se i rasuti sneg a da neće zaludna ruka).

Ni poetski *Jehovah* po ovakvom danu ne bi jahao u toplije krajeve (*η χωριστρα*) da mu u ovim ne preti ledeni zaborav *Jah*-a (*пробор*), makar koliko ga grejalo krdo obožavatelja straha, patetičnost bajalice koja, kako idu dani (godine, vekovi, *время*), sve manje adolescentna sve više uzima maha, iz tugaljivosti kiča prelazeći u silogizam biča (sofizam u vidu liciderskog pokriča), siromaštvu duha pripisujući duhovna otkrića, razumnoj ćutnji predpostavljajući jeftina pića, *fide et amore*. ("Extol him that rideth upon heavens by his name *Jah* - Veličaj njega koji putuje nebom imenom njegovim koje je *Jah*", *Ps. lxxviii.4. Пасмурный. Скучный*).

Neko mašinom uklanja večiti sneg (daje se u hajku umesto u beg), drugi se smanjuje jureći ulicom za staklenim psom, treći se razbija u delu psihe u kom ga odaje lom - precvetavajući kao usred leta, prizori datog sveta u ovakvom prozoru dobijaju na snazi (*γερματος η γειτονια*), rastući iz saksije kao da ih zaliva vetar (metar po metar presadjuje u etar), u centar opšteg obzorja (*балдахин*) kao da ih zabada šestar, opisujući krug na način na koji sve što se u njemu nalazi mašinom uklanja večiti sneg, ili se smanjuje jureći ulicom za staklenim psom, ili se razbija u delu psihe u kom ga odaje lom, ili ga teše visoki sinovi Zemlje, hrast, kedar i bor. *Fide, sed cui vide*.

("Earth's tall sons, the cedar, oak, and pine - Visoki sinovi Zemlje, kedar, hrast i bor", Sir R. Blackmore).

Prizori sveta: sve što se vidi kad ničeg nema (kada se ne usudjuje da bude meta), kada se šeta ili kad drema (rasprema sobu, zatim je sprema), *Hooker*-ov zakon kad baca s' trema. *Fidus Achates* i *fides Punica*.

("The law whereby the Eternal himself doth work - Zakon po kome sam Bog radi posao", *Hooker. Оттиск*).

Sa ove i one strane prozora (iznutra i spolja), na vrhu i dnu (u vazduhu i vodi), pre i posle povečerja (kada se još vidi i kad se polako gubi), imati sreće i izmešati se s' onim što se, samo što se pojavilo, lako udaljava, ostavljajući utisak da zna kuda ide, da mu se ne može desiti da zaluta u šumi (u snu, na trgu, *запоздалый*), prikazujući se u povoljnom svetlu znalački rasporedjenog bilja (zelene ekskluzivnosti cilja), namećući ritam puta (odvođeći dan što pluta), prelazeći iz predmeta u prizore sveta (blesnuvši za kratko - tek da nešto cveta), prošavši kroz akustičku cev na drugu stranu čujnosti, kao *Eustachio* (iz XVI veka) koji je prošao sopstvenu tubu, minijaturnu cevčicu izmedju srednjeg uha i gornjeg dela ždrele, izjednačivši vazdušni pritisak sa obe strane bubne opne, da ne čuje ništa što ne spada u prizore u kojima neko mašinom uklanja večiti sneg, neko se smanjuje jureći ulicom za staklenim psom, neko se razbija u delu psihe u kom ga odaje lom, nekog teše visoki sinovi Zemlje, hrast, kedar i bor, a neko na sve to (*Совхоз, vegetativni stvor*) gleda pospan i trom.

{U,V,S-K,U,S}

Odbrojavanje Neminovnosti

Pola pet. Još sat pa ni ovo što je vidljivo to više neće biti. A i dok se videlo nije se otkrilo, tako da ne treba preterano žaliti. Jedino što će, sa sobom, da odvuče i ono što se otkrilo, ali ni od toga neće biti štete jer to što se otkrilo time je sve reklo. Tako da preostaje da se, bez patosa i cmizdrenja (smireno i dostojanstveno), sačeka i ovih pola sata, sat, da se polako izgubi iz vida i ono što mu se (vidu) u toku dana podalo, i ono što nije, da se zaboravi na efekte celodnevne indoktrinacije neminovnošću, jer, evo, i ona je (neminovnost, *Ewigkeit*) došla po svoje a sve drugo (*impos animi*) i dalje sedi na svome mestu (puši se, cedi se - *Που είναι το πλυντήριο?*), mada sve više lebdi (bledi), pre nego što osedi - i padne sa druge strane krova. *Растерянный*.

Izuzev poučnog iščekivanja, ni ovog predvečerja ne nudi se ništa izvesnije - po zakonu očekivanih izazova, znači, mada ni na njih nije lako staviti tačku a da se oni, navikli na svetlosnu formulu zamračenja po kojoj i noći uzme vreme da padne, ne ispolje u smislu produženih senki sveta. [Kao da se u svetu skraćenih senki ne skraćuje i odbrojavanje, tako što se (dato otkucavanje) odigrava kada je sve kasno, kada iz podneva otkuca popodne a iz jutra se, *en effet*, nije izvio ni prvi dim].

Pola šest. Mrak. Sve o čemu je moglo da se špekuliše jos pre jedan sat i samo se pretvorilo u špekulaciju. *Excitus acta probat*.

Preostaje da se ispituje veza izmedju pogrešnog i pravog, da se ne desi da se smrači još više (i to je moguće) a da bar te stvari nisu isterane na čistinu (da se ne prave da i u tako prostom primeru poredjenja ima nešto što nije jasno). *Το ονομα σας παρακαλω?* Da jedna drugoj ne šapuću na uho: "The difference between right and wrong, in some petty cases, is almost evanescent - Razlika izmedju pravog i pogrešnog, u sitnijim slučajevima, skoro da nestaje", Wollaston - sve misleći kako ona druga ima lepše haljine. ("Dark with excessive bright thy skirts appear - Tamne, s' neumerenim sjajem, čine se tvoje haljine", Milton).

Pola sedam. Već dva sata je prošlo a od svega o čemu je reč došlo se samo do pola sedam. (Ni puška da pukne, a kamoli da se prepolovi vreme - pa da opet bude pola šest. *Ποπολαμ*). Iz izvesne udaljenosti predmeta (na datoj sceni, *место действия*) naslućuje se da nisu potpuno nestali ali se time ne treba zavaravati, na kraju krajeva i veće stvari su izgledale pojmljivo pa im se sada ne zna ni ime. *Πως σας λενε, παρακαλω?*

Pola veka. Vek. Sto vekova. Hiljadu. (*Omne ignotum pro magnifico*).

Prošlo je već hiljadu vekova a iz ove večeri i dalje sve zrači (u njoj se mlači) kao da je prošlo samo pola pet. *Взбалмошный*. U različitim vremenskim razdobljima normalno je očekivati različite poglede na svet ali da se, u slučaju kao što je ovaj (bacivši pogled na ovakav svet, *везде*), ne vidi više od pukog nastavka onog što je bilo (onog što oduvek jeste), može da znači samo jedno: da se, svo vreme, obistinjuje samo ono što se nastavlja, a da se ono drugo, što sadrži jedinice za merenje nastavka (jedinice za merenje prašnjavosti/raspršivanja stvari i upokojenosti/ućutanosti bića), vrti u mestu, skače sa noge na nogu (duva u šake, laje na zvezde, *бесшумный, preux chevalier*), svim tim vašarskim pokretima (necelishodnim kretnjama, *непокладаярук*) dajući izraz neophodnosti kojom pokušava da ono prvo (što se nastavlja, *показуха*) odobrovolji da mu prizna jednu takvu (makar provizornu) dužnost - da se za dva sata prebroji do zadnjeg sata, bio on kroz hiljadu vekova, ili kroz dva sata. *Позднее*.

{U,V-K,S}

Iz Rečničke Traljivosti u Somatsku Smrt

Popunjavajući se sporadičnim rečima (ćuteći izmedju retkih reči) - dan se kloni praznog hoda, a opet, previše ispričan - lomi se u točku (ruši u bazi, rasejava u krošnji, *утечка*), kao da će (toliko brbljiv) da traje čitava 24 časa jednog *Brahme* (njegov jedan dan i jednu noć, period poznat kao *Sanskritska Kalpa*, dužine 4,320,000,000 kalendarskih godina), tojest kao da mu ni sam Kant ne bi zamerio na tolikom prazoslovlju, držeci da, iako mu je sadržaj praznjikav, forma mu je zadovoljavajuća. *Forensis strepitus*. [Po Kantu, naime, *sadržaj* (znanja) dolazi naknadno (*a posteriori*), iz opažaja čula, ali mu je *forma* određena sa prethodnim (*a priori*) kategorijama mišljenja (svesti), što bi se, u slučaju dana kao što su ovi (*επιπλωμενος*), moglo svesti na tolerisanje suviše priče ukoliko su joj reči iz kojih se sastoji postojale pre nje same - nešto što, mora se reći, nije daleko od istine. *Gaieté de cœur*]. [Brbljanje kao panika traljivosti i ćutnja kao ništavnost reči, tojest ćutnja kao podaništvo u smislu služenja tišini umesto buci (članstvu u raskolništvu umesto u struci), izdvojenost iz žalbi po mucu, makar koliko da ih je (izraze žalbi), taj koji ćuti, svojevremeno uvažavao (čak se u njih unosio, *утомительный*), sve misleći kako se nepravda rešava pravdom (kako pravednost odiše nadom), kao da uspon ne vlada padom (kao da buna ne davi kradom - glavom i bradom, *ушанка*). "The subjects' grief / comes through commissions / which compel from each / a sixth part of his substance - Žalba podanička / dolazi zbog naloga / kojim se otima / šestina sredstava", W. Shak. *Уяснить?*]. Jer, šta je ta, tzv. egzistencijalna, ustvari dužnička (ropsko-sedativna, epsko-narativna, *разорительный*) muka u odnosu na muku učesnika u razmeni mišljenja koja se svela na mišljenje razmene (*cum notis variorum*), kvalifikaciju razmenjivosti uznevši iznad atributa postojanosti, trgovačkim svojstvima robnog premeta pripisujući vrhunske prednosti takvog jednog (kako se to popularno kaže) merkantilnog sveta (*curiosa felicitas*), ne ulazeći u sukob sa nedoumicama bilo koje vrste (*grande chère et beau feu*), osim sa onima u vezi sa mogućnošću drugačijeg pristupa svakom ovom danu, razmatrajući, na primer, mogućnost proisteklu iz njegovog bliskog kraja - noći, unapred je se (osim neprakticne - tako maglovite) odričući. ("The length of the night and the dews to compensate the heat of the day - Dužina noći i orošenost da potru toplotu dana", Bacon). Gomila brbljanja (torokanja, kuknjave, žaljenja, zanovetanja, zapomaganja, opravdavanja, uveravanja, predlaganja, zalaganja, *cum privilegio*) spram (zanemelog časa) singularnog otpadništva - taman da se sve i u ovaj dan smesti sa merom (da se zadovolje obadve strane - glasačka i uzdržana), da se ne primeti da u svemu tome ima još nešto (izvesno zaostajanje odjeka za zvukom, *cum multis aliis*), da se ne registruju današnje (antiratne) demonstracije (**Januar 18, 2003**) u mnogim zemljama uključujući ovu iz koje se dati rat (njen, dugo već, najunosniji izvoz) ima izvesti u sledeću (predodređenu) novu-staru zemlju-žrtvu, da se uveče legne onako kako se jutros ustalo, kao *sigillum*, fosilno drvo iz *Paleozoic*-a, sa nešto manje ožiljaka možda ali zato proporcionalne tajanstvenosti (petparačke okultnosti) aktuelnih potomaka abonenata prvog Hrama mudrog *Solomona* (*Miroljuba* iz X veka - pre Nove Ere), kao i, otprilike iste, u svakom slučaju ne veće, mudrosti. *Avito viret honore*. Da se, na kraju i ovog dana (*загляденье*), zaspi u slatkim snovima pripadnika *Somaschian*-skog reda, zaštitnika siročadi/nahočadi iz šesnaestog veka, njihovog (makar koliko konvencionalnog) tako podrazumevajućeg učešća u nečemu uredno zaslužnom i odgovarajućem (*foi pour devoir*), nečemu što, drugim rečima, ni na koji način ne remeti srž stvari, makar se ona predstavljala kao soma (najzad obznanjen trup), somatogenski izvirući iz tolikih tela (tek u filozofiji prelazeći u takozvani somatizam), u somatistima prepoznavši materijaliste, u prestanku funkcija vitalnih organa znak za njihov (jedini kojim odlaze) put: iz rečničke traljivosti u somatsku smrt. *Дочиста*.

{U,V,S-K,U,R,S}

68 Šumskih Varijanti

Povoljnim brojem šumskih varijanti postiže se širok (enciklopedijski) pregled biljki (το φυτό), ptica (το πουλί), stanja crva (φυσικά), tamo i ovde (u Starom i Novom Svetu), dok dati spisak (kao i obično) ne dodje do čoveka, tojest broj do kraja. Смесь. To se postiže ne insistirajući na suvišnosti gomile drva (i manjeg drvljanika) u tipičnom šumskom kraju (šumskoj varijaciji pretrpanosti dana redovnim dužnostima državnog službenika pozornosti vidre), ne zakerajući, tojest, oko šumskih reči [manuvši se mahnitosti Zoilus-a, usrdnog gramatičara (revnosnog kritičara) iz Amphilopis-a, bespoštedno ljutitog (zloćudnog, jetkog) skrutinizatora jednog Platona, Homera i Sokrata], ne gubeći vreme, znači, oko simboličkih (slovnih) konvencija takozvanog pisma, niti oko Zölner-ovih pravih (J.K.F. Zölner, 1834-1882, Nemački fizičar) - paralelnih linija koje, kad preseku kose, više nisu ono što su bile (ne izgledaju paralelne). Per angusta ad augusta. Лотерея. Rezultat su: (1) tamo zdravić ovde maslinica, (2) tamo djumbir ovde konopljica, (3) tamo detlić ovde žunja, (4) tamo tar ovde smola, (5) tamo ahat ovde dragi kamen, (6) tamo ibis ovde roda, (7) tamo upretenost ovde pošumljenost, (8) tamo ševa ovde *Lullula arborea*, (9) tamo šumska vila ovde šumska loza, (10) tamo kozja krv ovde drska puzavica zelenkastog cveta tamnoplavog ploda (jedna biljka - dve zaklane reči), (11) tamo šumski golub ovde njegov let, (12) tamo žutilica ovde žutilova trava, (13) tamo lazarkinja ovde *Asperula odorata*, (14) tamo šumska šljuka (*Scolopax rusticula*) ovde *Philohela minor*, (15) tamo lovorova mlečika ovde *Daphne laureola* (iz familije *Thymeleaceæ*), (16) tamo drvomorac ovde drvni moljac, (17) tamo grmuša ovde bela pliska, (18) tamo šibikovina ovde *laurustinus*, (19) tamo drozd ovde crvendać, (20) tamo ustobolja ovde crnoglavka, (21) tamo mlečica ovde *Turdus musicus*, (22) tamo muva zuktara ovde *Centaurea cyanus*, (23) tamo kadulja ovde žalfija, (24) tamo razgon cveće ovde *Teucrium scorodonia*, (25) tamo zdravac ovde geranijum, (26) tamo metanol ovde metil alkohol, (27) tamo orlovi nokti ovde *Lonicera periclymenum* zućkastobelog cveta koji dok se penje med siše, (28) tamo badem ovde *Hippocratea comosa*, (29) tamo breberina ovde sasa (*Anemone nemorosa*), (30) tamo beli mrav *Termes flavipes* ovde crveni *Formica rufa*, (31) tamo jabukovača ovde od nje uštip, (32) tamo astra ovde biljka sa zvezdastim cvetom, (33) tamo krvošnica ovde *Pedicularis canadensis*, (34) tamo crv što buši zemlju ovde što je ljušti (tamo rovac ovde ljuskar), (35) tamo divlja češlja ovde *Dipsacus sylvestris*, (36) tamo rusi svračak ovde *Lanius senator*, (37) tamo mrmot ovde *Arctomys monax*, (38) tamo carić ovde *Regulus cristatus*, (39) tamo šljuka ovde bekasina, (40) tamo plavi brgljez ovde *Sitta cæsia*, (41) tamo ridjogrudi ronac ovde *Aix sponsa*, (42) tamo paprat ovde *Aspidium*, (43) tamo žaba ovde *Rana sylvatica*, (44) tamo rogoz ovde *Luzula sylvatica*, (45) tamo tetreb ovde *Lagopus scoticus*, (46) tamo vudak *Irrisoridæ* ovde pupavac, (47) tamo zvončić ovde divlji zumbul, (48) tamo ćubasta ševa ovde *Lullula arborea*, (49) tamo valjuga ovde delfinijum, (50) tamo leopardov moljac (beli moljac sa crnim tačkama) ovde *Zeuzera pyrina*, (51) tamo ljiljan ovde krin, (52) tamo djurdjevak ovde *Trillium*, (53) tamo vaši ovde *Termitidæ*, (54) tamo isiot ovde *Pyrola minor*, (55) tamo grinja ovde pregalj, (56) tamo bomba ovde Nato pakt, (57) tamo poljski miš ovde *Mus sylvaticus*, (58) tamo kopriva ovde *Laportea canadensis*, (59) tamo bun ovde velebilje, (60) tamo lešnik ovde *Corylus avelana*, (61) tamo drijada ovde šumska nimfa, (62) tamo svraka ovde *Picus*, (63) tamo prepelica ovde *Rollulus roulroul*, (64) tamo *Mimus polyglottus* ovde *Totanus glareola*, (65) tamo gušter ovde *Mabouya agilis*, (66) tamo lasta ovde *Artamus*, (67) tamo graver u drvetu ili buba *Ips* ili buba *Scolytidæ* ovde *Pityophthorus*, (68) tamo i ovde lovac na krzna ili drvoseča ili lovac na čoveka koji živi u šumi u šezdeset sedam varijanti umirući u šezdeset osmoj tamo i ovde. Молча.

{U,V,S-U,R,S}

Polarna Ograda

Dan kao celodnevno iskušeništvo - produži li se on istegli vrat i ono (koškaju se oko iste ispovesti). (*Τι μερα είναι σημερα?*).

Vreba kroz periskop provučen kroz 6000 stopa *Dalarnian*-a, severnog stenja pre-*Cambrian*-a, peščarskih slojeva krečnjaka i škriljca, kao da se iskušanja gornjeg sveta nadgledaju iz donjeg, kao da slučaj nije obrnut - kao da *Daksha* (kome je *Brahma* otac), ne odolevši prizemnim iskušanjima (žrtvujući se da bi spasao *Rudru*), nije na sebe navukao stratosferski bes *Višne*, i kao da se iz *Feralia*, Rimskih svetkovina priredjivanih svakog 21 Februara u slavu mrtvih, u *Šangrilu* (Utopiju) odlazilo bez nebeskih manipulacija živih, doduše (za tu priliku) prigodno umrtvljenih (naprasno sentimentalnih). *Abusus non tolit usum*.

Ledeni dani (smrznute noći, *ТЯГОСТНЫЙ*), ni živina da se usudi da na nogama klone (da na njima kokošji zaspi) bez utopljenja *Cryptogamia*-nskimi sporama bačenim na dno kokošinjca. ("With fern beneath to fend the bitter cold - Sa papratnim lišćem ispod da se štiti od preoštire zime", Dryden). *Ο χειμωνας*.

Niti je vreme za rat, ni za mir - osim što je hladno (*τον Ιανουαριο, την Περπιη*), hormonalno je poremećeno, što znači da će, čim otopli, moći da se razgoliti, pre nego što se razgoropadi, *увесистый*. ("Ninus was no man of war at all, but altogether feminine - Za Ninusa bi se pre moglo reći da je bio ženskast nego nekakav ratnik", Raleigh).

Ali, bez brige: dovoljno je podići polarnu ogradu. ("A fence betwixt us and the victor's wrath - Odbramben zid između nas i jarosti pobednika", Addison).

Ogradu koja će da se zasniva na striktnoj podeli vlasti: zimi zimsko, stanovanju uvid u rezidencijalnu potvrdu pregnuća, spasonosnoj ideji diplomatski odgovor druge strane medalje, sve dok traje večita zima jedinog pola ovog popodneva - njegovog vremenskog zuba (*зубной*), očnjaka ili sekutića, svejedno, važno je da se iz hibernacije ne probudi bez obaveznog škljocanja u prazno, poput neformalnog praktičara *Zen*-a (*пресловутый*), nominalnog protagoniste meditativnog mišljenja o prosvetljenju kao rezultatu samoispitivanja i intuicije a ne *Pali*-jevske doktrine (iz svetih knjiga racionalističkog Budizma), mada i jednog od predlagача gašenja žedji bez *Zemzem* fontane (*пресекать*) - da ni *Ishmael* ni majka mu (*Hagar*), proterani u pustinju od strane *Abrahama*, ne bi računali na pomoć veću od spremnosti da joj se odupru. *Ancienne noblesse*.

I upravo u tome, u odupiranju opsesiji masovnog spasenja [u postavljanju polarne ograde naglom i uspešnom prevratu južno od polutara (*тропический*)], sastoji se neimarski poduhvat (i samog ukroćenog) ukrotitelja strasti, njegova nadasve zaslužna tehnika stoičkog samoodricanja (odricanja od sebe), ali i odricanja od kakvog većeg, pompeznog/reprezentativnog skupa [konferencije (*пресс-конференция*), mitinga, presudnog sastanka, dramatičnog saziva vlade nacionalnog spasa], na kome bi se, ionako, bavio metodologijom koja mu se ispostavlja kao zadnji račun kad god se, kao sad, radi o takvoj besprekornosti emocionalnog zagadjenja, kojom i plaća ulog u transakciji sa samim sobom, došavši do nule, tačnije, do -19 stepeni, koliko je u podne izmereno pre nego što se i ono (*полдень*) s' njim sledilo u ponoć, iz koje se odlučno isprečava (u vidu polarne ograde, *понятие*) pred navalom Meseca i njegove bratije - Mirnoće (iz Mora Mirnoće - *Mare Tranquillitatis*), Hladnoće (iz Mora Hladnoće - *Mare Frigoris*), i Nektara (iz Mora Nektara - *Mare Nectaris*), mirno se smrzavši u piću Bogova. *СМОЧИТЬ*.

{U,V,S-U,S}

Topografija Škole: Škola Topografije

Iz dana u dan kao iz jedne večnosti u drugu. (*Imperium in imperio. ШЕСТВИЕ*). Mada su (od nje) kraći, njom se mere u nedostatku manje doslednosti stanovanja u sebi (u smislu dokazivanja blažene istovetnosti po službenoj dužnosti tako shvaćenog stanara - njegovog upornog samoljublja?). "Free from touch or soil - Slobodan od dodira ili kaljuge", W. Shak. (*Ποτε γιορταζεις?*). Doduše, izvlačeći se iz večernjih naslaga najnovije istine (ili tišine, zavisi da li je radio/TV aparat uključen ili isključen), on se (dotični stanar) i ne bavi toliko ozvaničavanjem svoje verzije tuđih događaja, koliko se upušta u okršaj sa omčom sopstvenih. [Slučaj opštiji od njegovog, sigurno misli (*απασχολημενος*)].

Dospевši dotle da ništa ne razume (zar mu je samo toliko uzelo - 56 godina, mada će skoro pedeset sedmu - *ariston metron*), ipak se nekako snalazi na većoj skali (ovekovečavajući se na manjoj, *currente calamo*). *Шипучка*.

Zamrznut autobus, gužva pred školom (propuštena prilika za dokazivanje sebe, promašen korak potrage za aktuelnim stilom, isključen doвод prikaza u napred - *шипеть*), uzimanje u obzir okolnosti kao pogodan uvod u poželjan rezultat (*шкатулка*), elementarni djaci i sentimentalni roditelji (*Υπαρχει διασκεδαση για παιδια?*) u iznenadnoj kompleksnosti inače očekivanog razvoja situacije (nastavka biranim rečima simfonijske obrade praznog prostora od juče - *шипящий*), prevodjenje preko ulice dok još ima gde da se ode (odložena ostavka lica zaduženog za suvišno savetovanje manje mudrih članova društva - à *propos de bottles*), nedorečenost sudbina kao očekivani epilog prenaplašene uverljivosti pozornika i vodja, i jedna mala štrafta preko neba (okamenjenost vreba!) - eto šta se vidi kroz prozor kroz koji se rasprskava kad treba (kada se ne koleba, kad ga se mane potreba), uokvireno zahuktalim pregnućem dobro smišljenog postupka i odgovarajućeg znanja (zastakljeno silikonskom spregom večitog procesa i trenutnog stanja), uneseno u dokument postanja. (*Τι ωρα τελειωνει?*).

I mada škola o kojoj se radi (*WPS*), 'priprema decu' (kako se to kaže) za to i to (ono i ono, ovo i ovo, *ευνεχης παρασταση*), u prozoru se ogleda priprema za odrastanje u sebi (*ad multos annos*), za navikavanje na činjenicu da se iz manjih igara veće ne izvode nego podrazumevaju (*bis pueri sens*), kao i za preskok iz naučenog u primenjeno po principima topografskog starenja: topografskog detinjstva (karakterisanog regionima po prvi put izloženim dejstvu vode, s' mnogo jezera i potoka), adolescencije (karakterisane topografskim osobinama zemljinih površina sa formiranim dolinama, ispresecanim rečnim strujama, ali bez razvijenih tokova odvoda vode), zrelosti (karakterisane najvećom raznolikošću reljefa, prouzrokovanom usecima mora na jednom mestu i jezicima zemlje na drugom, oformljavanjem reka u rečnim koritima podešenim prema stenama na dnu tojest prosecanjem klisura i klanaca, i proširenjem dolina sporim istrošavanjem, spiranjem i odnošenjem čitavih bokova brda atmosferskim agentima), konačno, topografske starosti, četvrtog stepena u razvoju topografskih osobina odredjenog kraja, karakterisanog nedostatkom posebnog ('distinktivnog') izgleda zbog nastavljenog trošenja i degradacije do stepena u kome se zemljište svodi na istrošenu površinu kroz koju vijuga po koji usporen potok tako da, kad i on prestane da se uvija, za takav predeo se kaže da je do kraja zaravnjen (do osnove poravnat, doveden do podnožja). *Ядерный*. Kao sto će školsko doba i ove dece (*η νεολαια*), što se danas razilaze po kućama (sutra po strastima, prekosutra po mislima), da se izvuče i iz ovih zadnjih (misli), postrojenih izmedju početka i kraja po nevelikom igralištu po kome se ni topografski ne može odrediti koje je starosti (*elapso tempore*), jer mu se ravan iz koje se bleđi ne rešava osobina koje su ih (misli) i dovele dotle da ih više nema, *et sequentia*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Stereotipni Predlozi Oslobodjenja

Miropomazano popodne - pomislio bi slučajni putnik da ga sa putem ne jede i sumnja, taman tolika da ga ne ostavi na miru, da ga iz ove kože, doduše, ne tera u drugu, ali da ga po njoj reflektorski pecka, kad god ga zaslepi ovako blještav dan. *Τρεις η ώρα. Ad multos annos.*

Miropomazani oslobodioc - od vrhovnog sveca (*Mes.* u Judaizmu, *Jes.* u Hrišćanstvu) do kakvog običnog (ljudskog naličja i lica), humanističkog spasioca (oslobodioca zemlje, naroda, planete) - sledeća je varijanta ovog popodneva (*τρεις και τεταρτο*), načelnog samo u neporecivosti tolike svetlosti na jednom mestu (*сплоченность*), inače improvizovanog (upućenog u jasnost samo ako se mora), u časovima opšteg mirovanja i samog pospanog ili sasvim usnulog, naročitim muzičkim instrumentom uspavanog, na primer *Theremin*-skim instrumentom (nazvanim tako po Ruskom inženjeru *Lavu Thereminu*, koji ga je u ovakvo popodne i pronašao - od statičke prozaičnosti skleparši kinetičku himnu), instrumentom na kome se svira tako što se rukama oblikuje vazduh (*ad summum*), tojest tako što se pusti da se ruke njišu izmedju antena koje, u zavisnosti od položaja ruku u odnosu na njih, elektronski kontrolišu zvuk i visinu tona. *Ad unguem.*

Miropomazanstvo *Thermidorian*-a - jednog od onih (ili svih njih) koji su 1794 godine devetog *Thermidor*-a [jedanaestog meseca Francuskog Revolucionarnog Kalendara, usvojenog u Prvoj Republici godinu dana ranije, 1793 g.], Robespjera i Radikale (Jakobince) poslali na giljotinu, proglasivši kraj Vladavine Terora (!?) - treća je varijacija na temu ovog, sve kasnijeg popodneva, tačnije sve neodložnije noći, kojoj ni *Theriaca andromachi*, nekadašnji lek protiv otrova (protivotrov), u vidu Venecijanske melase [mešavine šezdeset i četiri leka, dobro pripremljena - u prah samlevena)], ne može da pomogne (a kamoli da je izbavi iz mraka), čak i kada se, pomoću meda, svede na *elektuarijum* - medenjaka obećanog spasa (*спецовка*).

Stereotipni predlozi oslobodjenja: traktati pisani na *volapiku* (*volapük*), koliko univerzalno zamišljenom toliko veštačkom jeziku *J.M.Schleyer*-a iz Badena, koliko svetskom/kosmičkom (*vol*) toliko neobavezujućem/jezičkom (*pük*), elegijskim deljenjem stihova na stope (miropomazanjem strofa daktilskog šesterca), Grčko-Rimskim naricanjem sa slogovnim naglascima tipa: ' ~ ~ ~ | ~ ~ ~ | ~ ~ ~ | ~ ~ ~ | ~ ~ ~ | ~ ~ ~ | .

СПОДВИЖНИК.

Kao da se radi o toplotnom paradoksu (*à tout hasard*), fenomenu zatvorenog pehara sa provrilom vodom koja nastavlja da vrije kada se pehar obrne nadole i postavi u hladan sud, i ovde su se, u stereotipnim predlozima miropomazanja, udarni naglasci postavili u pozadinu udara - otkucavajući klasično oslobodjenje u modernom ropstvu, *à toute force*. Važno je projektovati šećer a da li će biti i sladak nije do projektanta. (I kad je gorak - ime mu kaže da nije, nesvesnost ga čuva). "Ye meads and groves, unconscious things! - Te medovine i gajevi, nesvesne stvari", Cowper. *Срастание*. Iskupiti se predlogom o oslobodjenju, nije li to ono što i veće teme baca u zapećak a da neće sitničavost ispitivanja samog predloga? (*Aquila non capit muscas*). Spasiti se (osloboditi se) time što će se izabrati onaj niz ružinog rasada u kome nema trnja - onoliko je neuverljivo koliko ne bode. *De trop*. Miropomazati se - stereotipnim predlozima oslobodjenja dodati sopstvenu veličinu, nikada veću nego kada se, kao u tom trenutku, onaj koji to čini kandiduje za nosioca crnog pojasa na turniru u čast samog sebe. *СПОРТИВНЫЙ*. Života spakovanog u zavešljaj poželjnosti - otisnuti se u svet od svih najunosniji za otisnuti se. *Срочно*.

{V-K}

Kursisti

"Yeah, we need to figure out a better process, for sure - Da, trebamo iznaći bolji proces u svakom slučaju", rekla je starija (pred penzijom, tako postavljena, *самоотверженный*), u klasičan kostim obučena, dosta iskopnela žena (nekadašnja *Distaffina* ili *Dollalolla, patriis virtutibus*), nekome u prolazu (nekome ko je, oko svega toga, po svemu sudeći, sa njom potrošio dragoceno vreme, *обрызгил*), verovatno jednom srednjih godina čoveku, koji se baš tada mogao videti kako se sa njom mimoilazi, tojest kako je na to što je ona kazala glavom potvrdno klimnuo i, ni brže ni sporije (na način pretendenta na ulogu *Dodsworth-a Sam-a*), zamakao za čošak hodnika koji se, upravo na tom mestu, pod uglom od devedeset stepeni, lomio u ono što je dotlo došlo i ono što je odatle otišlo, tako da je, na isti način isečena, njena rečenica (*paucis verbis*) ostala pravougaono da visi (da se brižno dokopava razloga zbog koga je pre koju sekundu bila pravolinijski izrečena), mada je odgovor koji je sledio [u vidu potvrdnog klimanja glavom nečujnog sagovornika (čutećeg saradnika, *отовсюду*)] stvari koliko toliko izjednačio, na afirmativnu ponudu akcije davši načelan pristanak. *Poco a poco*.

[*Dramatis personæ*: emancipovani, unekoliko umrtvljeni duhovi nekad živahnijih *Dodsworth-a Sam-a* i *Distaffine* (ili *Dollalolle*), pomislio bi čovek koji bi ih na tom mestu (i na taj način) video - automobilski magnat iz romana '*Dodsworth Sinclair Lewis-a*, industrijalac koji je, posetivši Evropu sa svojom frivolnom ženom, pronašao spokoj i stabilnost, i heroina (*Distaffina*) *Rhodes-ove burleske 'Bombastični Furiozo'*, koju je naslovljeni doživeo kao svoju ljubav a ona njega kao nužno zlo, ili njen antipod (sva vrata treba ostaviti otvorena), junakinja druge, *Fielding-ove burleske 'Palčić Tom', Dollalolla*, u strastvenoj pak ljubavi s' malenim herojem. *Doux yeux*].

Uzimajući u obzir retrogradnost procesa u pitanju (*τιροκος*), ovde se, medjutim, najverovatnije radilo o kakvom kurtoaznom podsećanju na zajednički projekat u informatičkom društvu kome zemlje u razvoju tako žarko hrle a u kome su se ovo dvoje kursista (pardon, projektanata) našli slučajnošću sadašnjeg hrčka i nekadašnje vidre (slučajnoscu nikako lišenom službene važnosti pa čak i sudbinski važnog poslovnog poduhvata), ali i da nije bilo tako (da su se predmetna rečenica i odgovarajući odziv odnosili na kakvu misteriozniju preduzetnost pomenute dame i iracionalniju redukovanost njenog kolege) njihov se saradnički odnos (mada donekle štur, naročito što se njega tiče) i dalje ničim ne bi mogao dovesti u pitanje, tako da je od svega toga, nakon njegovog iščeznuća u donjem kraku hodnika i njenog u gornjem, nad celom scenom (geometrijski pravilnim platoom, izvedenim sučeljavanjem dve oivičene ravni nad ustuknulim tлом, *Συνεχης χρηση*) ipak ostalo da visi njeno nedostajanje i njegov nestanak, dve vakuumske polovine jednog ispraznog susreta koji nije mnogo obećavao ali koji se sad, kada se sve stižalo (kad više nikog nije bilo da nešto kaže i da na to što je rečeno minimalno reaguje), uhvatio zidova, dokopao tavanice, ugradio u dva vanserijska prozora (jedan sa prave strane i drugi u ptičjoj perspektivi), ne duže od trena (najviše dva), da se, uspostavljen obznanjenošću (nepokoleban prolaznošću), službeno registruje. (*Ouvrage de longue haleine*).

Prošavši pored svega toga (*τι περιεχει αυτο?*), osećajući da, pošto ništa nije narušeno (ništa se nije istrгло iz saveza sa čuđom), iz puštanja na slobodu sledi i ono za šta se doskora smatralo da je u hibernaciji, pomislio sam kako se za nešto ne može reći da se desilo samo zato što se desilo, kako se, da bi mu se

izdala odgovarajuća potvrda (da se desilo), pre toga (iz svega toga) mora progresivno povući, za sobom ostavivši najviše maglovitu potvrdu malopredjašnje jasnoće (целелбный), nečeg što se još momentat (ili dva) dovija kako da se aktuelizuje a da se, pri tome, ne prepusti popularnom osećanju trijumfalizma (simplističkoj varijanti populizma, vijaduktnoj nadgradnji ukopanog puta), dajući govoru i njegovoj (makar prećutnoj) potvrdi važnost veću od daška vetra (pada lista, хромосома), mada se, u svemu tome, ne može poreći (slučajno) prisustvo nečemu veoma važnom, nečemu što se desilo sad i nikada više, toliko efemernom (trivijalnom, apsurdnom, ogoljenom) da ga je (moguće je) izdala i sopstvena (programska) opredeljenost, ali opet tako neplaniranom (skoro spontanom), izvedenom bez trunke zastoja i/ili nepotrebne strasti, sasvim urednom i krajnje nepovoljnom po koncept predodređenosti; ne može se opovrći da se, dakle, u svemu tome, radilo o prisustvu jednom od retkih integralnih procesa, koji se, sva je prilika, trenutno odigrao u centralnom pasažu preduzeća, verovatno pod uticajem kursa ili predavanja ili adekvatne obuke održane još koliko prošlog kvartala (tromesečja), kada su se karakteri iz ove priče uz pomoć duhova iz drugih prvi put nevoljno sreli (хореография), saglasivši se da koncept o kome se radi treba da bude takav i takav (домашнее), da se o njemu može misliti na sijaset načina ali da je način koji su oni tom prilikom ustanovili onaj koji se ima sprovesti u praksi (хорошенько), podsetivši ga se (načina) na onom delu hodnika koji se sveo na traumatizovanu kičmu u protetičkoj šini, potvrdivši da se sve vrti oko takvog pristupa stvari kakvim ih je, svoje kursiste, uljudjen predavač (i sam kursista Dives-a, metafore Latinskog bogataša kao parabole Lazarus-a), istina neosetno ali i neopozivo indoktrinisaio ('U ovoj fazi u životu!?' - protestvovao bi forumski samozvanac knjiško-institutskog pedigrea, pro-reformske struje, disidentsko-teutonske naobrazbe), u svakom slučaju toliko da se ni ovog puta nisu mimoišli a da se nisu setili njegove lekcije o relacionističkoj komunikacijskoj razmeni, ona lasičji izrekavši poslovnu frazu, on nečujno odmahnuvši psećom klimavošću. Цикл.

{U,V,S-K,S}

01/30-31/02/01/03

Androcephalous

Zadnji dani Januara (prvi Februara), a opet, niti se šta završava, niti počinje (niti se iz kruga uspostavlja prava, niti pravac viri iz večite škrinje), to što jeste - uhvatilo se za primopredaju (šarene krete, igra u mestu). (Dok se jedno ispoveda drugo se prsi, kao da nisu u istom testu). *Similia similibus curantur.*

Sa minus dvadeset šest na minus beskonačno ne silazi ni živa (ne sleće ni *Alcestis*) a da je ne pomiluje apsolutna nula. *Τηρημα εκτακτων περιστατικων.*

[*Alcestis*, heroina *Euridipes*-a, žena *Admetus*-a (kralja *Tesalije*), za čije je spasenje ponudila svoj život, zbog čega bi svakako okončala (na čemu bi se sve završilo), da je, iz *Nada*, nije izbavio *Hercules*]. *Πρωτες βοηθειες.*

Budući pripadnik *Anthropidæ*, familije sisara u kojoj se nalazi samo ljudski rod, i od čijih nauka izabravši *anemologiju*, baveći se, znači, *anemografijom* (merenjem/beleškama o vetru), pišući, dakle, žestoku raspravu o sudaru struja (*смерч*), nije ni primetio kada se, zahvaćeno *vertex*-om oluje, uprkos tolikoj elastičnosti (mada na drugoj strani ove, *Siphonia elastica* ulice) srušilo i najgumastije kaučukovo drvo. *Слезать.*

(*Si parva licet componere magnis*) i to je bolje, pomislio je (odloživši nedovršen spis u fragmentarni, *словарный*), nego da ga je zahvatila *anthomania*

(manija u smislu ekstravagantne naklonosti prema cveću), jer iz srušenog drveta, kao iz svakog kraja, niknuće početak, a iz *androecium*-a, svih prašnika odredjenog cveta (i delova koji im pripadaju, njihovog kolektiviteta), gle kako vreba precvetanost sveta. *Смекалка*.

Sve je dublje veće mada, iako sve nejasniji, uzrok i posledica još uvek se daju poredjati po logičkom redu (kao da se radi o prvom, neistrošenom jutru). *Similis simili gaudet*.

Na primer (iako to u Koranu eksplicitno ne piše), stigavši pred *Al Araf*, zid koji, kod Muhamedanaca, razdvaja raj od pakla, *Alborak*, bela mula na kojoj je *Muhamed* stigao u raj, morala je da ga preskoči. *Сладость*.

Osim što se takvim jednim (racionalnim) pristupom održava poverenje u globalni razum, dobija se na povezanosti sitnica (na detaljima slike, kukicama goblena), kroz sve te mrežice (na takvom jednom putu) prodirući ortogonalnim durbinom do nivoa kepeca, gde se vidi *Andvari*, Nordijski patuljak kome je *Loki*, bog nemirluka tojest nestašluka, ukrao blago i čarobni prsten. *Sine dubio*.

Tako da, uzevši u obzir šta je sve (pred misao) moglo da se ispreči (i skrene je s' puta), mora se zaključiti da su stvari još uvek u izvesnom skladu, da nije istina da vlada javašluk (haos, nered, rasulo, *скупка*), ni na molekularnom ni na sistemskom nivou (*слагаемое*), mada, mora se priznati, sve to postaje sumnjivo kada se dodje na red veličine coveka (kad mu se udje u senku, sviije pod kapu, *СОГЛАСНЫЙ*), kada se uhvati kako, kao *androcephalous* (ležeća sfiginga antičkog ringa), ispod ljudske glave liže lavlju šapu. (Kao da je slatki koren, gospino bilje, *СОЛОДКОВЫЙ*).

A i tada (kao i uvek) samo na pola puta [i *aphasia* i *agnosia* kao da su ga spopale (kliničke nevolje s' rečima, njihovim smislom i/ili melodijom/načinom izgovora, uputstvom i grimasom), prva sa leve strane mozga druga sa desne, zbog čega nije ni tamo ni ovamo (u centru glave - na pola puta)], pravi se da ne čuje (ne razume) ni tako prostu stvar (*androcephalous*, a izigrava integralnog sveca), glumi da se ne radi ni o čemu što bi moglo da kompromituje upravo njega, da se, naprotiv, sve to sa dvostrukošću tela (sa duplim standardima duše) ima postaviti na svoje mesto (u dualnost tela-duše, *sine præjudicio*), a da on, ležeći na odru (na šapu spavši bodru), u izvesnu glavatost prelazi modru, bez svoje volje ali i bez zadnjih misli (koje bi prebrz posmatrač mogao da mu pripiše), ne oklevajući da, u kamenoj tišini u kojoj će zauvek da bude, opovrgne da je ikad bio *androphagous* - onaj što je, *sit venia verbis*, u Egiptu jeo ljude.

{U,V-U,S}

02/02-03/03

Zgrušavanje Posebnog u Opšte

Rastvarajući posebno u opštem dobija se ravnodušni rastvor. (*Tout comprendre est tout pardonner? Чепуха*).

Zato se treba kretati obrnutim smerom (u pravcu kondenzacije, uveličavanja makro-preseka, hidrauličke poplave - *частично*), onako kako piše u gornjem naslovu: *tout bien ou rien*.

Dok se posebno isticalo u ovom ili onom, propinjalo tamo ili ovamo, naginjalo na ovu ili onu stranu, penilo za tim ili onim, zaklinjalo ovome ili onome, isprobavalo u ovom ili onom, naglašavalo na tome ili onome, ispoljavalo ovako

ili onako, svrstavalo tamo ili ovamo (*η πολιτικη, η εκκλησια*), uzrujavalo ovim ili onim, povodilo za nečim što se moglo nalaziti i tu i tamo, opšte se (za to vreme) prostiralo preko svega toga (*το σινεμα*), ne kudeći ga ali ga ni ne hvaleći, ne izdižući ga više od standardnog trofeja ali ga ni ne spuštajući niže od nominalnog zaborava, odnoseći se prema njemu na način na koji se prema posebnom odnosi opšte - otupivši mu oštricu i zaoblivši vrh. *Ο κυκλος*.

Zbog toga se ne može smatrati iznenadjenjem to što se, rastvorivši posebno u opštem, za rezultat dobija predodredjen rezultat: umerenost sredine (dvostrukost istine, polivalentnost množine, neznatnost jednine - *η δημοσιος υπαλληλος*), nešto što, u svakom slučaju, nije ni tamo ni ovamo (ni u jurišu ni u zbegu, ni u lugu ni na bregu, ni u klasju ni u stegu) - radije se (sa sobom u skladu), razmotava u hladu (smešta pod bradu, *η υπαλληλος*).

Posebno i opšte: dok je svako za sebe sve je pregledno i jasno, kada se izmešaju (kada se posebno ne vidi od opšteg, opšte od posebnog), osim što ih zamagli, skup im je kao pokvašen barut (barut i voda), niti se ustremljuje, niti puca (niti rije, niti kljuca) - ravnodušno se, izmedju zevanja, smuca (po imitaciji vrhunca), prevodi *Schurz*-a (*Carl Schurz, 1829-1906*, Am. general/državnik, rođen u Nemačkoj). *Traduttori traditori*.

Zureći u prazno - kako inače da se opiše ono što se nalaktilo na revijski sto gazdinog pakta, sa njega baca mrve podaničkim pamfletima sumnje? (*Частник?*).

Sumnje u olako zbrinjavanje posebnog opštım (opšteg posebnım), ali i u zbrinutost njihovih pojedinačnosti - na kraju krajeva, kad je to bilo da se posebno skrasilo na balkonu, opšte na tronu?

Dostigavši tu visinu (stambenu tojest dvorsku), ta se dva (posebno tojest opšte), ne zadržavaju ni tamo - jedno se (posebno) šepuri šetnjom, drugo se (opšte) hvali pometnjom. [Dok se jedno upisuje u spisak stanara (*человек*), drugo se učlanjuje u društvo zidara (*человеколюбивый*)].

Dok ih oboje ne svlada pospanost (produženost ovog časa preko svake mere), iznošenost pra-ideje (pohabanost geo-sfere), i zajedno ne propevaju u (očekivano trivijalnom) libretu opere: one po kojoj niti bi bilo posebnog bez opšteg niti opšteg bez posebnog (niti bi se generalizovanjem zatrlo partikularno niti partikularnim generalizovano), niti bi iz svega ovog ovako plavog (neodmereno preplavljujućeg) virile zelene oči odstupanja nekad nastupajućeg (sada se vidi - *стеклянный*), niti bi iz šake travljeg okruženja izgrejalo nebo tihog otrežnjenja, prekidanje farse u sred beleženja - specifičnih i opštım (romanesknım i epskım, regionalnım i olimpijskım, autokefalnım i unijatskım, sreskım i republičkım, paradržavnım i federalnım), punih finog uznesenja pri duhovnom padu (lirskog stiha osladjenog kroz laičku nadu), *sic passim*.

(Kuća na čija vrata se kuca jedino kada se pogreši adresa nepogrešiv je znak ispravnosti stana, *стилистический*).

Izvadjenost (iz opšteg stanja nazorne prisutnosti) kao ortopedska iščašenost (razglobljenost kao završena insektoidnost) - iščupavši se posebnım klještım iz opšte vilice sveta, buba koja se tom prilikom (tim postupkom) dobija, ne stiže ni da poleti a već je stiže kazna u vidu doleta: avionski zatreperi još momenat, dva (pogladi se, zanjihana, po statičkom drobu), iz atoma zgrušava se u atomsku bombu. *Частица & все*.

Poremećaj u Mirovanju (Povodom S. A. Kjerkegora)

Poludeli vetar - da se samo žesti nego se i valja. (*De profundis*). Skoči sa krova a kao da je pao s' kolena ili stomaka - malo se ugruva, više gleda kako da dovrši kolut. (*Трапезија*). Tako jarosno/divlje ne duva ni na Marsu, a opet, Zemlji se pripisuje da je pitoma/blaga. (*Удача*). [Kao da u pitomosti najbolje ne uspeva divljina - videti pod čovek i zver (iracionalnost se ionako podvodi pod liberalni smer, *αποκλειεται*)].

Teoretski, tradicionalno tumačenje kovitlaca u vazduhu svodi se na enciklopedijsko izučavanje bure u duši, praktično - i tu se malo šta ruši. *Duomo*. (Šta još može da se ruši ispod neba što se puši?). Zato se stvar sa poremećajem (vazduha ili duha) najbolje razmatra kad najviše miruje - kad se toliko ne prikazuje koliko se (*soi-disant*) sluti. [A to što je danas počupana cela manja šuma - što se vetar u krošnji sveo na krtost u grani - ostaće da svedoči o celuloznom lomu: zašto bi se neko stavljao u situaciju da od celuloze (*edit princeps*) pravi nesalomivu knjigu (*édition de luxe*)?].

Poremećaj u mirovanju: nije li to ovo što pospano reži (*tirailleur*), što se kloni težeg zvuka (pravi se da sneži), što se, pogureno, skupilo u mreži (*торжественный*), zajedno sa otpalim predmetima sveta, upalim u šake preostaloj teži, u zimski nabor leta gospodnjeg 2003, iako tu od gospode prodefiluje tek poneki autor samorealizacije vuka - iz Kjerkegorovskog preziranja puka u hermeneutiku postmortemskog muka. *УГОН*.

Ni *Soren Aabye Kierkegaard*, tojest, religiozni Danski mislilac (1813-1855: *счастливец?*!), ne bi Sveto Pismo protumačio na način na koji je to učinio, da ga na to nije naterala dihotomija (podeljenost, *сутолока*), slična pomenutoj (vučjoj, *угорелый*): zavijajući između verovanja i znanja (između zamišljaja i stvarnosti), u vuku se (onomatopeji svakog *Soren-a*) i Crvenkapa priprema za saradnju sa gazdom - kad već iz njega ne može da iskoči. *Te, Deum, laudamus*.

[Pitanje: ako se od poremećaja u mirovanju traži kakva muštra (prepoznatljiva melodija, šara, obrazac za stav, *суперобложка*), zašto se, onda, to isto ne traži od upokojenja (tišine, mira, prepiske sa smislom, *суточный*), a da se, pri tome, ne podlegne tugaljivoj predrasudi iskušenistva - pretplati za recept tojest receptu za pretplatu? Odgovor: zato što se od recepta traži jednostavnost, od pretplate da ne bude skupa - a jedno drugo isključuje. *Dum vivimus, vivamus*].

Budući još jedan koji je datom poremećaju doprineo (*подвижный*), ni rečenom Dancu nije se moglo osmehnuti ništa bolje - osim što još uvek postoji, crkva sa njegovom mišlju ima toliko koliko i onaj vuk s' onom Crvenkapom, kad je sit, tojest. (*Μουσακας*).

Dotle, sav taj egzistencijalizam (*точило*), ta škola ekstremnog Protestantizma (patnja kao uslov za ravnopravan odnos dva, u suštini, obrnuta izvoda patnje - onog na dole i onog na gore), pričeće u rafovima moderne ponude pred klasičnom potražnjom (što znači da će čekati zauvek). *Præscriptum*.

Doletevši na ovako neobuzdanom vetru, naime, i poremećaj u mirovanju i njegov protagonist (i vuk i njegovo zavijanje - Kjerkegorova opskurnost pod lancetom aforističara), odletaće još dugo, taman toliko da nikada ne odlete, ali i sasvim dovoljno da ne pokvare dosadašnji utisak, dobro znajući da stvari bez njih stoje kao i sa njima - umrtvljene na oko, lucidne duboko, ni malo visoko. *Трафаретный*.
{U,V-K,U,S}

Stranstvovanje i Predrasuda (Odsutnost i Nepopravljivost)

Gledati ili videti - u klasičnom raskoraku nalazi se sepija, crvenosmedja/tamosiva sipa na dnu oka sveta, kao da joj dve boje omogućavaju koloritnu pozornicu (i pre-Inkvizijsku Španiju Sefardina i post-Dijasporu Evropu Aškenaza), kao da tu ima šta da se bira (da se gleda kao da nije vidjeno), kao da Vavilonski progon (klicu rasejanja) srednjovekovna inkvizicija nije tek ovlaš retuširala, takvom jednom revizijom ne narušivši ni sepijin pogled (crvenosmedj gest dobre volje) a kamoli vidjenje (tamosivi ustupak bežanju od sebe), ne bi li se data, individualna seoba prikazala kao hitna (službena) evakuacija pred nosom *Trideset Tirana*, oligarha koji su neobuzdano/apsolutno vladali Atinom oko 404-403 g. pre N.E., dok ih nije prijavio Asa, Judejski kralj koji se protivio idolatriji, a izbegli se smirili i dali u naviku. *Interdum vulgus rectum videt.*

(Asa a ne As, jedan od *Aesir*-skih bogova, samo da se zna, mada je dato znanje danas nepotrebno (*locus classicus*) a prošlo bi nezapaženo (*lana caprina*) i u *Epworth*-skoj *Ligi*, ovdašnjoj, nazovi skautskoj organizaciji Metodističkog Episkopata, osnovanoj 1889 g. s' ciljem unapredjivanja usrdnosti i inteligentnog studiranja Biblije. *Сделка*).

A njih dok nije (predmetne frakcije) od svega toga (i od jedne, inkvizicijske, i od druge, progonjeničke muke) sasvim izlečio tek *Asclepius* - bog, kako i priliči, isceljenja i medicine. *Φαρμακα*.

[Jer, istina je da "Time's office is to fine the hate of foes - Posao vremena je da ukine mržnju neprijatelja", W. Shak., makar se svih deset emanacija/atributa/svojstava/uputstava Božijih (čitav jedan *Sephiroth*) u medjuvremenu otucalo žrtvama o glavu. *Locus criminis*].

Ali je predrasuda misliti da je baš sve tako bilo (da se tako lako izlečilo). *СГЛАЗИТЬ*.

Uzme li se, na primer, skroman slučaj ovog registratora takozvanog stranstvovanja (*пов?*), koji, umesto da se da u potragu za zgodnijim čoškom, radnom etičnošću vrlog upisnika (zastarelog značaja aktuelnog trenutka) i večeras buši (svrdla, rovi, vadi na udicu) teške reči sa lakoćom barske ptice, uvidja se da im se [ontološko-filološkim draguljima dijamantskog burgijanja (*Είμαστε στη Λαμία?*)] smisao gubi već kod prvog čitanja - prešavši na drugu stranu tako zamišljene sobe (skrasivši se u uglu kod lampe bez adekvatnih uslova za književno veče (literarnu svečanost)), komotno može da ih (pročitane reči) baci u abažur, neće pasti dalje od sopstvene trošnosti (osenčeni, i *Watt*-i se klone poroznosti, prvog znaka kasne rečitosti). *Посмертний*.

(Pri čemu, naravno, trošnost se ne računa kad se sve završi, *посеребрённый*).

Izbegavši (pre svega) iz sebe, svako ko se uputio na takav jedan put [Aškenazi i Sefardi tu su tek u svojstvu *Kabalinog* začina (*Obadiah*-ovog prorokovanja - *популярность*)] nazad se ne vraća ne zato što ne može nego zato što neće. *Магнанимитер crucem sustine*.

Eto kako svako izbeglištvo završava u sopstvenoj predrasudi: jalovo pompezno kao *Skiptar Naše Gospe* u jendeku *Orion*-ovog Pojasa, tojest kao *Uncia uncia*, snežni leopard sa planina Centralne Azije (uključujući delove Sibira, *поодаль*), iz nekad uzdrhtalih nozdrva na vreme pretvoren u pogodno rastegljenu mačku

(пополудни), u svakom slučaju dovoljno protegnutu da za snegom juri čak do ovde (ο Καναδάς), da bi posle svih ovih godina našao da je sneg u pitanju, iako je onaj tamo umeo da napada dvaput više od ovoga ovde, na njega pao ("On me, whose all not equals Edward's moiety - Na mene, čije sve nije ni pola Edward-ovog", W. Shak.) kada je već sve bilo kasno, kada mu se, odavno bez ('pro-reformskih') predrasuda kada je reč o 'životu u inostranstvu' (o takozvanom stranstvovanju, u smislu *omne solum forti patria*), sve to što je palo više nije računalo, uključujući palu državu (pali podijum, *помост*), palo pripadništvo (palu predstavu, *спектакль*), njemu koji se, kako god da se okrene - *напыщенный*, svega toga okanuo pre nego što se ono okanulo sebe, tako da, čak i kada ga se kurtoazno seti (*посланец*), to čini u smislu u kome se loš djak seća jedinih dobrih ocena - iz odsutnosti i nepopravljivosti. *Поселенец*.

{u,v-k,u}

02/09-10/03

Cicada septendecim

Iz ove u drugu situaciju mogu da predju samo uobičajene stvari; već kod vanserijskih - sve se vrti oko jedinstvenog čuda. *Поворотный пункт*.

Na primer, ova pospanost (*το σλιπυκ-μπαυκ*): šta iz nje može da se prenese na ovaj list papira zavisi od toga koga je savladala - ako su pospana slova ne spava reč, ako dremaju reči ne sneva hartija, ako je došlo hartiji (da počne da zuji) nije se otrglo knjizi, ali pisac ako je zaspao samo čudo može da zavrti ovo poslepodne oko skore promocije. *Aut Cæsar aut nullus*.

Trgnavši se, dakle, iz dremeža (lativši se trezvenosti kad joj se, od zujanja, ne čuje ni "z"), može se приметити kako vreme teče sporo, kako zvuci sa ulice tiho kasne, i kako se ubijaju poranele misli. *Микстура*.

Znači li to da dolazi do opšteg usporenje, ili bi se pre moglo govoriti o gubitku interesa za progres, pitanje je koje lebdi na ustima hroničara ovog šturog trenutka. (*Au grand sérieux*).

Jer, trenutak koji je (asketski) štur koliko zbog ishitrene promene brzine (*дерзость*), toliko zbog manjkavosti nekog većeg razloga za medjuplanetarna istraživanja (*космический космонавт*), vrsta momenta koji se ustoličava kada svi drugi promaše cilj (*τι εχετε?*), crta izražajnosti koja može samo da dobija na uračunljivosti (*πολυ? λιγο?*), sve su to nadahnuća koja nije lako odbaciti a da ih kratkotrajnost ponude ne povuče iz opticaja. (*Ante lucem*).

Svodeći se na munjevitog sakupljača smisla, prema tome, taj o kome se radi (*anno humanæ salutis*) ne ostavlja ništa slučajnosti, ne prenemaže se zbog nesuvislosti ovog ili onog, ne zakera oko uslova za rad (ni oko povišice), čak se ne uzrujava ni oko očiglednog nedostatka reči (ionako je zamislio da sve ovo sa smislom izrazi nečim vrhunskijim, efektnijim, nadahnutijim, konkretno - poveljom za razlog Roderick-a Hudson-a, junaka istoimenog romana Henry-ja James-a, mladog vajara koji odlazi u Rim na dodatne studije, ali se zaljubljuje i zaboravlja zbog čega je otišao. *Affaire du cœur*).

Zbog toga se, ne dangubeći ni koliko zec u trku (ne strižući ušima pred skok u dalj bez zgodnog mesta za hod u prazno), usmerava na onu stranu sa koje ga, ionako, ništa ne podseća na današnju sporost (naprotiv, '*Δεν εχετε τιποτα*' - odzvanja mu u uhu) - to što se, maločas, jedva izvukao iz zagrljaja ćutnje, ne obavezuje ga da i dalje ćuti - neimpresioniran uzvicima Isak-a, muža lepe Inger

i zemljoradnika iz *Knut Hamsun*-ovog "Rasta Zemljišta", oličenja tradicionalne (antičke) borbe čoveka sa zemljom, uzeo je da je (zemlju) meri po novoj metodi: ne po skromnom zanimanju već po startnom stanju. *Amende honorable*.

Ali kako od zemljišta kroz prozor dopire samo dovršeno stanje (kako se ništa ne zaustavlja dok se ne dohvati kraja, *Μπορείτε να το σφραγίσετε προσωρινα?*), i od njega je (od zemljišta) morao da dignu ruke - ako i zri to nek čini bez njega, njegovo se zanimanje ionako računa u neskromno: da prebroji medalje, da ih lepo izglanca (stavi u fioku), da se proglasi za nosioca trke. *Æs triplex*.

Trke u kojoj, doduše, trči samo on (*преднамеренный*), ali u kojoj se to od njega i očekivalo, samim tim što se na vreme trgnuo iz dremeža kome se (bez toga) nije video kraj, što je i dovelo do naglog razvoja situacije u smislu u kome se za izuzetno kratko vreme (sekundu, najviše dve) setio svega ovoga o čemu nije bilo zgodno prećutati ni reč a kamoli esej izvanrednog pregnuća, stanja u kome se, osim što se prenuo, dosetio daljim koracima brižljivog uspenja (dušebrižničkih natruha laičke tugaljivosti bogoslovske psihijatrije *Vladete J.-a*), poput, znači, *Tithonus-a*, mladog čoveka u kog se zaljubila *Aurora* a *Jupiter* ga napravio besmrtnim zaboravivši, pritom, da ga obdaru večitom mladošću, što ga je, kada je ostario, svelo na formu konstantne cikade (cvrčka, žegavca), insekta karakteristično oštrog, piskavog zvuka, proizvedenog vibriranjem čvrsto zategnute membrane ispod donjeg dela stomaka - abdomenskog surogata tako čedne hranljivosti celog ovog dana, neoprezno presečenog naglim budjenjem *Cicada septendecim-a*, svakih sedamnaest godina prenutog skakavca, za koga je ubedjeno mislio da je svih ovih slova i u medjvremenu gospodar (*предопределение*), iz popodnevnog letargije izvevši ga u lingvistički bar. *Предвестник*.

{U,V,S-K,S}

02/11-13/03

Eufonija Uspenja: Od Brade Do Frizure

Pa čak i da se objasni sve do kraja (*Ewigkeit*), ko može da kaže da je upoznao demijurga (*ego et rex meus*) a da ga ni sledbenici Platona ni pobornici Gnostika nisu upozorili da to nije taj (*начальник*), da se tu radi tek o veštom radniku (svetosti drugog stepena, demagogu povoljnog rešenja - *спазу*), doduše kreativnog duha i zavidne usrdnosti ali i mogućeg uzročnika vruga, ponekad suviše zaigranog (u oku zastakljenog), drugi put veoma ljubaznog (i na nebu se zna šta su maniri), nekad bez takta (uprkos etikete) - kad se sve sabere, taman toliko protivrečnog da uliva osećaj vernosti i širi senku podozrenja (i izdvaja se iz gomile i utapa u njen šarm), završava pauzu koja ga deli od javnog saopštenja (isprobava zajapurenost sekretara za štampu), ali se (u svemu tome, *Πως παω εκει?*) ne daje dalje od onoga što bi se moglo pravdati valjanim razlozima štedrosti i providjenja, dobro znajući da se sa datim nastupom može osećati kao kod kuće (*спячка*) sve dok joj *Eurus*, bog Istočnog vetra, ne oduva krov (makar i drugorazredni). *Спокойствие & спонсор (сторонник)*.

A kako od krova do svoda nema mnogo - tu smo, na cilju (na vrhu sveta, *feu de joie*), smatra se u kuloarima prostodušnosti (volanima uspenja, zavojima oveštale nege, *fête champêtre*). [Ako se demijurg (u svojstvu *Stvaraoca*) dosetio krova, gazda mu se (oličenje *Tvorca*) dohvatio svoda - zveči sa poda (iz hrpe novca), podvriskuje društvo s' konopca i konca: *Μου δινετε το κλειδι παρακαλω?*].

Uzvisiti se (*Λεγεται η Βιλλα Παραδεισος*), po svaku cenu domoći se visine [makar tu negde (pored lusteru), izmedju plafona i krova (*en Dieu est tout*)], koliko jeftinih toliko konstrukcijskih varijanti drugog, konceptualnog svoda (*en Dieu*)

est ma fiance), skočiti dalje (i više) od sopstvenih mogućnosti (*Deo favente*), tim potezom proizveden kič ne smatrati za nešto čega se treba kloniti - naprotiv, osim što se preporučuje (usnato se savetuje), uspenje se itekako upražnjava, zvoneći na uzbunu ako se ne agituje (kao da ga, u isto vreme, glade bolećivost i mahnitost, što i nije daleko od istine), uzdižući se i danas pred sutrašnjom reprizom poput dovršenja dokaza o preostaloj vrlini: zaokupljenosti sobom (svojom jedinstvenošću, *Dominus vobiscum*), insistiranjem na regeneraciji stilizovane svesti (*Deo juvante*), lingvistički uslovljene pripadnošću određenoj govornoj oblasti [članstvu u akademiji *Della Crusca*, instituciji iz Florence osnovanoj 1582 g. s' ciljem unapređivanja čistoće lokalnog, Italijanskog jezika (*Deo adjuvante*), melodične verzije Vatikanskih kanona (*Deo duce*), ali i univerzalne, u smislu plaćanja računa neizražajnosti zanemelošću liturgijskih akademika: "Adieu (*auf Wiedersehen, au revoir*), u ovoj fazi" - ostaje im neizrečeno na ustima, ali se podrazumeva (kao *panakeia*, univerzalni lek), *Deo gratias*].

("The juice nectareous and the balmy dew - Sok taj od nektara i rosa od melema", Pope. *Deo non fortuna*, valjda je mislio).

Deo volente: kako se sve uklapa u klasičnu šemu, vidi se iz načuljenih ušiju podanika poretka i reda, primerene pozornosti *Hygeia*-e, Boginje trezvenosti i zdravlja (kćeri *Aesculapius*-a), nadgledanih s' njenog asteroida (između Jupitera i Marsa), s' kinetičkom energijom za još tri života - samo s' ovim da izadju na kraj [tako misle, tako se ponašaju, malo se možda snobivajući pred tolikim izazovom jedne te iste etnogeneze, a i to tek kada se uvere da se (ista) podvrgla automatizmu formacijskog udruženja, unekoliko se zanevši, po mogućstvu u nazad - tipičan *страус*].

(Uspevši se u svemu osim u sebi, taj što to radi sve drugo odlaže za sutra, kada će, ionako, da se spusti po medalju za sitnice, između brbljivosti pastve i slatkorečivosti pastira strpljivo se opredeljujući za zlatnu sredinu - svakodnevno uspenje do praktičnog spasa, po 'sertifikat' sudnjeg časa: *страхование жизни*).

Строка красная: baveći se inverznom vrstom eufonije (slatkoću u gestu, muzikalnost u glasu, elementarnost u dikciji postižući izvežbanim postupcima standardnog gurua opšteg opsenarstva, umesto uvidjavnim/blagim promenama govora/zvuka dopustiti da se odvijaju prirodno, fonetskom asimilacijom i disimilacijom), propagator puta na gore (pomagač uspenja, *суплер*) ima, dakle, u planu da taj put onima kojima ga predlaže i ostvari - tako što će im datu lekciju iz eufonijskog govorništva ponavljati sve dok sami sebi ne počnu da je govore u bradu, dignutu u isti, nesnosni vis friziranog jastva. *Deus avertat!*

{U,V-U,S}

02/12-15/03

Džemper

Taj sam džemper onomad obukao jer je bilo izuzetno hladno. *Данные*. Tačnije, hladnoća je potrajala (kao da je celu godinu za sebe rezervisala, *à tort et à travers*), a i sam sam, kako se to kaže, 'u godinama', pa mi je rano izjutra, kad krećem na posao, bilo zima. (*At spes non fracta: bis pueri sens*).

(I *Cassandra*, kćer *Hecuba*-e i *Priam*-a, kralja Troje, sinonim za izneveriteljku proročanstva, talenta kojim je bila darovana od strane *Apollo*-a, našla bi da joj veruju kad bi za godine nabacane na gomilu sa ovdašnjom hladnoćom predvidela

da, posle nekog broja, počinju da drhte/cvokoću).

Ovde se džemper, inače, retko nosi (ili se uopšte ne nosi), iako su zime hladne, hladnije nego tamo gde je ovaj ispletan. Gde god čovek da ode - svuda se greje, a dok do tamo (gde ide) ode - u zagrejanom je automobilu. *Compte rendu*. Ali, ovih par nedelja, temperatura se nije pomerala, sem između -20 i -30 stepeni: činjenica koja upućuje/vraća na malopredjašnje objašnjenje razloga za nošenje džempera u pitanju, istrikanog pre više od četvrt veka (pre dvadeset i devet godina, *ακριβως*).

Medjutim, kako nije nošen, izgleda kao nov. Nekako čudno nov, doduše: ne kao nov nov, tojest sadašnji nov džemper, radije kao ondašnji (starinski - rekao bi reporter direktnih stvari) - u međuvremenu zaboravljen i evo, sada, na svetlo dana izvučen, najednom uzet u upotrebu (drsko rasklopljen nakon što je tako dugo bio smerno sklopljen, *αισθανομαι*). Veoma zelen i braon - tako jarkih [kao posle teških kiša, neobuzdanih poplava (*ars est celare artem*)], nadošlih boja istočnih šuma Deli Jovana, zemljanih boja Tresibabinih uvala (Homoljskih vrleti), skvašenih boja papratnih pećina Liškovca (glinenih jarkova Vrške Čuke), svih takvih, pomodrelih boja iz, u principu, Timočkog zaledja (*Восточный район*), iznijansiranih možda tek nešto blažim zelenim (braon) odsjajima s' abdomenskih nabora Rgotinskog guštera (podno kamena u brznoj vodi naknadnog dejstva bujice nadošlih misli) - tih boja i takvih odsjaja, taj se džemper imao, dakle, podvesti pod katalošku odrednicu puke prekrivke (peckanja sukna, najgrublje moguće standardne vune koja se mogla izdavati za nežnu, *ex tacito*), sveg onog što se trenutno oseća na laktovima, po ledjima, u ramenima (glavi, *νομιζω πως ναί*), čim se obuče. *Est modus in rebus*. *К тому же*, na raskopčavanje (od šest dugmadi samo se jedno oštetilo, raspuknutog oboda zakopčavajući i dalje svoj deo džempera - bez perfekcije kruga ali sa požrtvovanjem dovršenosti, *meden agan*), nešto dužih rukava i samog glavnog dela (ta se vrsta džempera, ionako, nosila malo duža), sa motivima dve arabeske, obe uzdužne (*memor et fidelis*), nijedne kompleksnije od druge (*mutuus consensus*), isprepletanih spirala, upletenog lišća (izdužavanja peteljki u časovima otkrića, geometrijskog niza na preklopu bića), konačno, sa dva džepića - za držanje (ničeg većeg od proteklog vremena (aritmetičke sume svih ovih dana, antičkog vrča s' nektarom bez presedana), da se ne baci i ono što se još uvek ne računa u neopoziv zaborav, neiskapljeno da se sačuva za još koji gutljaj, makar ga pio sve manji mrav, *беглец*).

I kada nešto kao sad *Aquilo*, severni vetar planete (*ледяной борозда*), učini da se dotični džemper ukaže u svoj svojoj (etničko-folklornoj) formi i (memorijalnoj) suštini, kada ga, tojest, takozvani slučaj (izuzetno duža nego obično hladnoća, ukrštena sa rastućom starošću vlasnika džempera) uvrsti u fenomene iščitavanja onog što je prošlo (onog što se desilo, stvorilo, predstavilo na najdirektniji način - vunom prekrivke, utopljenošću slike, karakterizacijom jednog perioda kodovima drugog, *modo et forma*), onda se od njega (veoma braon i zelenog džempera tradicionalne epohe) očekuje da se prema svemu tome (*cuilibet in arte sua credendum est*) odnosi na način dobro pripremljenog čaja: utapajući u sebi sve ove atome zime, ne toliko fizičke koliko izazvane nedostatkom naivnih boja sveta (*naissance*) pred iskusnom obojenošću negdašnjih leta (*natale solum*), onih u kojima je, iz odgovarajućeg materijala i sa par igala, taj džemper nastao a da se niko, uključujući i mene koji onomad uzeh da ga nosim, nije setio da ga odmah ogrne i, tako, spreči ovako kasno upoznavanje sa nečim što je tada, u B., sećajući se svih onih planina oko Z. (u kom me je rodila), isplela moja majka, donela u ovu zaledjenu dolinu, vratila se i umrla. *Η μητέρα* (*мать*).

{U,V,S-K,U,R,S}

Neologizam Pokoja, Neologija Pobune

I dalje je hladno (i *Numa* iz *Februarius*-a, meseca ispaštanja koje je, kao zadnje u godini, skoro zaboravio da je uveo, pokajnički bi rekao: *nulla nuova, buona nuova*), a opet, jučerašnje demonstracije kao da su nagovestile nešto novo: ni povladjivanje klimi (*циклическии изменение*: po istom se povelu, na isto se dovelo) ne može da služi kao izgovor za odustajanje od sebe. *Cadit quæstio*.

Pre nego što se zaboravi - juče su održane, verovatno najveće u istoriji, antiimperijalističke (u smislu antiagresorske) demonstracije (*η διαδηλώση*), na svim stranama sveta (*всюду*), po svim kontinentima (*везде*), uglavnom u centrima/gradovima imperijalne 'alijanse/koalicije' (u onim drugim, istočnijim/ perifernijim gradovima, koji su datoj 'alijansi', u već otrcanim događajima, snishodljivo, podvijenog repa prišli, ljudi su se za toliko manje i čuli, u nekima nimalo: *полный капитуляция, включая духовный*).

Tutnjalo je i vrilo, dakle, u kotlovima 'koalicije', koja se, po fiksnom kalendaru rastuće nezajzljivosti notornog apetita *Pompilius*-ovog, upravo naoštrila da se obruši na sledeću zemlju-žrtvu, nije važno koju (sigurno je da je slabija i manja - *n'importe*) i nije važno zbog čega (sigurno je da nije ni zbog čega što se samim napadačima ne može pripisati - *n'importe*), ni promena jednog ni promena drugog, naime, u mentalitetu agresora ne bi promenila ni najperiferniju a kamoli dominantnu karakteristiku savremene/aktuelne beštije, gesla, kao i uvek, prethodnih (*oderint dum metuant*), niti bi u svesti (bilo koje druge) žrtve naišla na dramatičniji odziv od nešto dodatnog straha i, otprilike istog, u muk fermentisanog gadjenja. *Прив/Мета το φαγητο*.

Videće se šta će od svega toga (tih protesta i njihovih uzročnika/protagonista, s' jedne i druge strane) biti, ali se već presijava (belo)svetska satelitska scena (sija se *тарелка*): ala se zaljuljala, ako i odgega u rat (što će se, dobro je znajući, verovatno desiti) - dogegaće iz njega usamljenija nego iz prethodnih. *Cum notis variorum*.

A pošto od usamljenosti do razmišljanja ima manje nego od razmišljanja do usamljenosti (*leve fit quod bene fertur onus*), kad razmisli o svemu, onaj koji to (usamljen) učini, smestiće joj (ali) bar rep tamo gde mu je mesto (*nul bien sans peine*), kada već sa njuškom tako teško ide (kada joj se na TV-debati uvek ista rečenica klati, malo živne malo po protezi institutski kada mu se kezi). *Mendacem mentorem esse oportet. Врунья*.

Jer, ako se imperijalnim neologizmima i može zaroniti u plitku pamet upijača fraza [nije namera ovog šturog teksta da ih, još šturije, uzme da navodi, dovoljno je uključiti radio, otvoriti novine, ne zaspiti ispred televizora (*вскочить*)], na neku veću pamet (pardon, dubinu) ne treba računati ponavljajući stare reči u novom pakovanju aktuelnih frazeologa. (*Nugæ canoræ*).

[“I learnt my complement of classic French (Kept pure of Balzac and neologism) - Naučih moj deo klasičnog Francuskog (Ostadoh čist od Balzaka i neologizma)”, E. B. Browning].

Pri čemu, E.B.B. ne treba da bude D'Israeli da bi zaključio da se dato očišćenje najmanje sprovedo tamo gde se datim neologizmima najviše opiralo. *Maggiore fretta, minore atto*.

("Neology, or the novelty of words and phrases, is an innovation, which, with the opulence of our present language, the English philologist is most jealous to allow - Neologija, uvođenje/stvaranje novih reči/fraza, novotarija je koju, sa sadašnjim bogatstvom našeg jezika, Engleski filolog s' najviše sumnjičavosti dopušta", D'Israeli. *Magna est vis consuetudinis*).

Kako se neologija, sa druge strane, bavi i uvođenjem novih doktrina, poput racionalizma u teologiji, može se pretpostaviti da se, u slučajevima o kojima je reč [u slučajevima u kojima se reči izvode iz njihovih upotrebnih vrednosti, upotrebnih, naravno, za njihove upotrebljivače/manipulatore/mentore (*magister caeremoniarum*), ne i za 'konzumente' (*loyal en tout*)], da se tu, dakle, radi o racionalizaciji jedne nove vere - u brbljajuću iznošenost umesto ćutljivu jedinstvenost, u proizvedenu stvarnost umesto slučajnu disperzivnost, u spektakularnu upečatljivost umesto spektralnu difuznost, u prostu (najviše prsto-proširenu) umesto složenu rečenicu. (*Прив пате για υπνο*).

Onu rečenicu, tojest, jedini dragulj Neocenskog doba Tercijara (od pre 54 do pre 38 miliona godina), u kom su sisari prošli kroz svoju ultimativnu fazu (fazu maksimalnog razvitka), sa čovekolikim stvorenjem kao svojevrsnom krunom koje se, ni danas, ne treba stideti - ne nasadne li na reči bez značenja, *бессмысленный анекдот, ore tenus*.

Smrkava se, sve je tiše od kako je, prvo stidljivo pa sve ubedljivije, išetala *Nox*, boginja noći (u Grčkoj poznata pod imenom *Νυχ*), ruku po ruku sa *Nephtys*, božanskom gospodjom *Set*-ove kuće (ženom boga *Set*-a), zaduženom (zajedno sa *Isis*, boginjom plodnosti) za ceremoniju sahrane, kada se sve dovede na svoje mesto (upokoji se u sebi), bez mrve pobune. (Kad zavlada večiti mir). *Salve, sabreur! Serus in caelum redeas!*

{U,V-U,R,S}

02/18-20/03

Naglost Postupka, Postupnost Procedure

Čak i kad otopli (popne se na minus osam), ne zna se da li je to zbog toga što se zima smilovala, ili je uzela da duva u šake. *Parva componere magnis. Запыхаться*. (Ako se smilovala - nije se usudila da popusti više, ako je uzela sebe da greje - nije računala na toliki kapacitet pluća. Tako da se, i u jednom i u drugom slučaju, stvar sa otopljenjem svodi na slučaj sa uzdržanošću - jedino njom može da se objasni nedovoljna naglost postupka, *плавучий*).

Naglost postupka: ako je dovoljna - stvari se menjaju iz osnova (*паводок*), ako nije - promena je nedovoljna i za priču manju od ove (*очертание*). U iznenadnoj primeni pravila o smeni leži cela mudrost naglosti postupka (*отмычка*) - koliko je takav jedan preokret uistinu mudar najbolje se procenjuje po onome što ga krasi kad se obistini. (*Συγχαριτηρια!*) Ukoliko se, kao u slučaju sa temperaturom, stvar smlači - treba je jače (kao gladan šerpu) stegnuti, ako se, pak, ni malo ne raskravi - moraće da se (u pauzi izvodjenja rukoveti muškog hora *Liederkrantz*) napoji sa Rajnskim vinom *Liebfraumilch* (iz *Darmstadt*-a). *Suum cuique*.

Sa druge strane ('sa druge strane' - ovako solidnog pristupa da se štapom mahne iza tudjeg repa ne bi se postideo ni lovac na sopstvenu glavu), uvidja se da nešto treba ostaviti i za postupnost procedure. (*Открыто*, nije sve ni u naglosti postupka).

Postupnost procedure (*знак отличия*): ako je nedovoljna - stvarima se ne piše ništa što se nije pisalo žurbi (*спешка*), ako je dovoljna - spokojnost je garancija i za priču veću od ove (*спокойствие*).

Jedno se (naglost postupka) ogleda u nestrpljivosti, drugo (postupnost procedure) u strpljivosti - koje će se danas usvojiti ne zavisi toliko od (ne)strpljenja učesnika dnevnih transakcija rečite unosnosti i aktuelne potvrde koliko od toga šta je ko noćas sanjao (šta se kome, u snu, ukazalo). *Sic eunt fata hominum*. Po toj teoriji (*secundum ordinem*), kome se ukazao prevrat taj će pojuriti za krivcem (postupaće po krivičnom postupku, *jus canonicum*), kome se prikazalo primirje taj će ući u pregovore (postupaće po mirovnoj proceduri, *jus gladii*) - jedan drugog razumeti neće, makar se ceo dan slagali oko ritma respektivnih poslova. [Jedno je naglost postupka (*leonina societas*), drugo postupnost procedure (*le monde savant*)].

Naglost postupka, postupnost procedure: u prvom slučaju dolazi do naglog/nekontrolisanog oslobadjanja rezultata (*συγκινητικός*), u drugom do zagladjivanja sume (*συμβαίνει: τι συμβαίνει?*). Pri čemu se pod sumom podrazumeva zbir antagonizama učesnika date provrelosti (prevršenost stvari u kritičnoj tački, *Προσεξτε!*), pod gladjenjem - ruke dignute u vis, *Βοηθεια!* [Iz bune u predaju (iz naglosti postupka u postupnost procedure, tojest), najsigurnije se stiže putem pregovora, one vrste kolegijalnosti koja se upražnjava kada se radi o *Liebchen*-u (draganu, tojest dragoj), uzornom oličenju povoljnog rešenja koje svoje privrženike nalazi u osobama poznatim po kolegijalnoj razdraganosti pravdom, punoj bečarskog štimunga 'domaćih reprezenata' (*домашний*), i 'akreditovanih emisara' (*типичный представитель*), 'dočim' (naravno) od pravde ima onoliko stvarnog (realnog) pokrića koliko od kvadratnog korena iz minus jedan, tojest od (za takvu priliku) deklaracijski pravilno sročenog i prigodno pročitano 'materijala'. ("When the reading was over, nobody said capital, or even good, or even tolerable - Nakon čitanja, niko ne reče kapitalno delo, čak ni dobro, čak ni podnošljivo", Hook. A ipak, svi ga potpisaše)]. *Jus et norma loquendi*. Da nije preterala u naglašavanju očekivanih karakteristika temporalnih nevolja večito zapretenog stanovništva (smetovi, vetar, mraz, *Φωναξτε την αστυνομία, ограничение*), nevešto prikrivenih ponekim (neznatnim, tu i tamo) otopljenjem (kao ovo danas, *мягкий*), ni ova zima se ne bi tako lako svrstala na jednu stranu (na reči propalih ugovora, *Latine dictum*), ovako - utešno je to što ni ostali radovi na datu temu ne nude povoljniju šansu za pregovore o večitoj dobroti. *Мим*. ("Other articles breathe the same severe spirit - Ostali članci odišu istim, žestokim duhom", Milner). Šta god da je u pitanju (zima ili leto), o čemu god da se radi [o članstvu u *Camorra*-skoj grupi (tajnoj organizaciji programa zasnovanog na oružanoj akciji), ili o pripadnosti demohrišćanskom kružoku anacionalno-(neo)liberalnog tj. reformsko-programatskog (po cenu *lèse majesté*, svakako) usmerenja], konačno, o kome god da je reč (o *Odiseju* koji je tako nepromišljeno krenuo na toliki put, ili o *Kalypso*-i, nimfi koja ga je sedam godina držala u pritvoru na dalekom ostrvu), naglost postupka zameniće postupnost procedure (ovo drugo zameniće ono prvo, *les bras croisés*), po Addison-ovoj 'recepturi': "Calm and unruffled as a summer's sea, When not a breath of wind flies o'er its surface - Mirno i neuznemireno kao letnje more, bez i najmanjeg povetarca da mu preleće površinu". *Les doux yeux*.

Da nije minijaturene mušice što se vrti oko diska sa ovim zapisom (*in usum Delphini*), u ovako sekcirano (razmatrano, shvaćeno) popodne ubacila bi se i veća misao (*живой*), ovako, ostaje da se iz naglosti njenog postupka (poleta iz zime), izvuče postupnost procedure (doleta u leto), uz što manje usputne smrti (lažnog proleća). *Гибкий*.

{U-U,S}

Pocinkovanost Sećanja

Malo je ljudsko sećanje. (Zveči kao cink). Цинк.

Najviše čega čovek može da se seti je najmanje od onog što mu se desilo. *Servare modum.*

Kad bi se setio više - sam sebi ne bi verovao, da se seti manje - i to bi zaboravio. *СВЯЗАННЫЙ.*

(Zato ostaje na istom: seća se onoliko koliko se seća - isto, ni više ni manje nego isto, kao što se "nikada" i "kada" na Grčkom jeziku pišu isto - *ποτε*, što i nije daleko od istine: kada nikada postane kada nikada neće nestati kada).

Preostaje mu, dakle, da se, hteo ne hteo, seća onoliko koliko mu neće biti teško da pravilno shvati u tipičnoj situaciji letargične opuštenosti (karakteristične primirenosti, *аккуратный*) spontanog *aphasiac*-a (*тихий*), izvesne vrste blažeg slučaja akutne afazije [relacijski-indukovanog gubitka moći govora (*Препει να μεινετε στο κρεβατι για τρεις μερες*)] ličnosti koja kliničkoj reminescentnosti pridaje značaj ne veći od male verovatnoće egzaktne dijagnoze umuklog bića. *Stat pro ratione voluntas.*

"Thus while I ape the measure wild, Of tales that charmed me yet a child - Dok (s' dozom sete) imitiram divljinu (onih) priča što su me opčarale još kao dete", Scott - eto čega se (pospan) seća, dok samom sebi na uvo šapuće Skotove reči standardnog opisa prigodne faze ranog detinjstva (sve same fraze), kao da arbitrarno hvaljenje igara ikoga zanima sem protagoniste rezultata (one što su se, i sami, dohvatili nerešenog popodneva - nit im svira večerje niti zvoni na jutrenje). *Тяжелое испытание.*

Вторая половина дня. Sećajući se nejasnih slika podno plejade bezočno jasnih [predstavljajući poguren položaj iznad kanonski tempirane (rečito podešene) *Canon-ove Starwriter-30* mašine, kao još jednu (završnu?) neizvesnost u moru drugih koje su, dakle, na tome ostale], onaj koji to čini (čovek o kome se radi, *вон там*) ustvari se ne usudjuje da se otisne u emulziju dana - za fotografsku smetnju proglašavajući lošu volju pisca (operatora na rečenoj mašini, *неподвижный*), za studijsku mašinski park (mehaničko računanje vremena, *двигатель*).

Jer, (osim što je malo) sećanje je kratko. (Zveči kao cink). Цинк.

Onaj ko to pokušava, ne može da se seti ni nečega što je bilo pre godinu, dve, a da može onog što se desilo pre pola veka, vek. *Неспособность.*

Pa i kad može [kad uspe da se, za godinu dana, na primer, seti nečega što se desilo pre godinu dana (*впечатляющий*)], prevalivši u toku cele te, svetlosne godine, 6 miliona miliona milja (kao da se radi o putovanju kojim se ima dotući taj koji je, *неосторожный*, na njega krenuo), iskidanoj rečenici (sopstvenoj istoriji, kojoj se zaboravio početak a maše joj kraj) dodaje tek još jednu reč - nesiguran podatak u moru drugih, *несущественный*.

Zato mu je bolje da (i o tome) ćuti. (*Quam diu se bene gesserit*).

Ćutati, ćutati, (i opet ćutati), eto dokle se stiglo u opisivanju slika (zaraznog govora) večite pauze izmedju zvanične nesvesti i službene svesti,

subjekta nekolicine promenljivih (života, smrti i stoicizma u tom procepu (na taj način) dobijenog laika), ali i funkcije dve inherentne konstante (osvedočenosti žrtve i argumentacije libertarijanca), dovoljno nezavisne da se ne podaju tek tako ćutljivosti većoj od funkcionalno dozvoljive i hijerarhijski prihvatljive. *Obra de común, obra de ningún.*

Sve što je u stanju da izmisli (misleći da ga zamišlja), dok je još budan to izdašno čini (svodi ga na red u tekstu, varnicu u misli, *otiosa sedulitas*), uzvratno ne dobijajući više od aromatičnosti mentola (*pari passu*), dovoljne, istina, da mu (u vazi na stolu, senci na plućima, *point d'appui*) ne izbledi ljubičasta lavandula (da mu *Lavendula spica* ne izdahne u boji despića), ali zato nedovoljne da mu se, čak i tako uvaljana, bivša zemlja ne provede kao nova *Liguria* (svaka porobljena od sopstvenih Rimljana). (*Μπορείτε να το σφραγίσετε προσωρινά?*)

Mada mu se (tom koji se nečeg seća), uvek nešto dragoceno ukazuje (iz rudnika memorije kao da ga dragi kamen čuje) - *officina gentium*:

Kao da je dragi kamen *ligurion* [žut i crven *hijacint* (Ex. xxviii.19)], izdvaja se (sija kao zlatni pion), dragoceni tren (*Orion* - zamrznut u cink). *Цинк.*

{U,V-U,S}

02/23-25/03

Izlet

Nedeljom ni autobus (i inače redak) praktično ne prodje - da bi moglo da se očekuje da prodje nešto nevažnije, nešto što (čak i kada se, kao posle izleta, umrtvi) ne prestaje da svedoči o neprimetnom nedostatku. *Tôt gagné, tôt gaspillé.*

Ako je tako nedeljom, ne znači da je i ostalim danima - primetio bi pozorni posmatrač stvari, *наблюдатель* (kada bi se iste svodile na transportna sredstva, bez metafizičkog motora, *tombé des nues*).

A, naravno, i sa i bez navedenog pogona (motora na zastarele misli, *tria juncta in uno*), jedino što bi (eventualno) još prošlo (što bi još moglo niz ovu ulicu, vijugavo poput nje, da mine), bila bi vijugavost sama - konvolucija kao finalna osama - silazeći niz oblačnu ulicu kao niz kockano nebo.

("O'er the calm sky in convolution swift, The feathered eddy floats - Preko smirenog neba vijugom hitrom, Paperjast vrtlog plovi", Thomson). *Извилистый.*

Podsetivši se nošenja vode sa izvora ustanovljenja (setivši se odlaska na izlet pre doba podozrenja), sasvim slučajno (spontano, nečujno) oživevši sliku iz M.M.Luga (*Роша*)- flaša od jednog litra opletana najlonom u dve, najviše tri boje (*радуга*), i djak što je tako jednostavno nosi (odrekavši se složenosti već kod grlića) - uvidja se da nije sve rečeno u toj slici (*η εικονα*), da ona ima da se dovrši rasipajući se u ovu (*το τοπιο*), dobijajući na prašnjavom nastavku (ogledajući se u dodatnom prašku, *порошкообразный*), nezavisno od tipa osoba koje su na datom izletu učestvovalе [roditelji i deca (izvedenost produženja, *родословная*), sećam se da je bio i Zvonko (G., slikar, tada dete)], i nezavisno od vrste dana u kome se dato leto nije moglo ugasiti (Avgustovsko popodne, spokojnost uvreženja, *раскаленный докрасна крепостное право*) a da ga ne oprhrve prerano otrežnjenje (sve flaše ovog sveta - nijedna iz tog leta, *αδειοσα*), da, konačno, iz nje (predmetne slike negdašnjeg veka, oscilograma ličnog dočeka,

собственное встречаться) izvesti nakindjurenu prozodiju (uparadjeno stihotvorstvo, *СТИХИ*) stvar je i ovog, drećećeg/rimovanog odjeka, *сведущий*.

(I ko će drugi nego Vicars reći kako se rešiti svih tih koji tako rade: "Hurl them down on their pates, Awhile to keep off death which properates - Zavitlaj ih i baci da padnu na glave, U trenu smrt da odbiju kad nadire").

Ni *Proteus*, drugim rečima, bog mora, sin *Oceanus*-a i *Tethys*, naročitih sposobnosti [da može da uzme oblik koji poželi: sinonim promenljive, nestalne, prepredene osobe (za koju se, alternativno, kaže i da je snalažljiva)], ne bi iz manje stihova sastavio više pesama pevajući sopstvenoj snalažljivosti na izletu u opštu unosnost - razlog više da se o skromnijim ekskurzijama manje peva, više istražuje. (*Suus cuique mos*).

Što nas dovodi do rezultata istraživanja ove ekskurzije na vrh jednostavnosti (izleta u dno uprošćenosti, *autres temps, autres mœurs*), od koje (koga) sve je počelo, jednim, praktično, neznatnim potezom takozvanog pera (dirke na tastaturi), poput hirurškog reza skromnih izgleda da dovede do značajnog ozdravljenja, radije učinjenog u nameri da olakša pristup 'galeriji likova' (kako se to srdačno/'trendovski', kaže), od kojih neki mogu biti živi a neki ne ali im se (i jednima i drugima, *pleno jure*) izlet u pitanju ne može poreći a da to ne bi dovelo do svojevrstnog uticaja na tok događaja koji je bio takav kakav je bio i o kome je sada lako donositi ove ili one ocene (kao da se radi o regularnom poduhvatu aktera u datoj situaciji, *more suo*), a dobro se zna da se sve dogodilo (da se sve, *tout à fait*, događa) tako što su se učesnici izleta rano izjutra uputili u *M.-luško* polje sa jedne strane prošarano niskom strnjikom (bobičavim žbunjem, *vis medicatrix naturae*), sa druge žutim i belim cvećem (neuznemirenim ničim kao besprizorno udaljenim nebom, *en plein air*), kroz koje, kada se bolje pogleda, ide staza i po stazi jedan (odličnog vladanja i primernog uspeha) djak (*школьник*), držeći pod rukom flašu od jednog litra opletenu najlonom u dve, najviše tri boje (*аркий*), jednostavno je nosivši (odrekavši se složenosti već kod česme ili bunara, *le cœur a ses raisons que la raison ne connait point*) do mesta na kome su se ostali izletnici zaneli svako svojim raspreamanjem svrhe, nehajno svesni da se u svemu tome ne radi toliko o žedji koliko o upečatljivosti nečega što je osudjeno na zaborav u jednom većem sudu (*космический артерия*), iz koga onom flašom onaj djak danas je zahvatio samo za sebe (*самостоятельность*), nekolicini živih zaboravivši imena, umrlim izletničku žedj. *Все*.

{U,V-K,S}

02/26-28/03

Vidovi Stanja

Daleko je do *Bon*-a, godišnjeg festivala Japanskih Budista koji se održava od 13. do 16. Jula u očekivanju da se pojave duše mrtvih predaka (*digito monstrari*), a opet ta i slična očekivanja podgrejavaju se krajem Februara kao da do leta nema više od sledećeg početka, *en effet*.

A kad je ovde tako (*entre deux feux*), ni Evropski bizon (*Bos*, divlji vo, bivo) nema razloga da spusti njušku niže od pare dignute uzdahom jalovog sećanja na dane većeg krda. (*Как попало*).

Zato bi bilo dobro podići [misli se majstor svog zanata (podzidjivanja razloga ciglama duha, *здесь*)] takvu (pogodnu) vrstu zida (*тут*, između aksiološkog fona

načela i ontološkog ekrana čela) koja od 'očekivanja' neće propuštati ni 'o' a kamoli praznu nadu o gospodskoj rekonstrukciji duha, *en grand seigneur*. ("Let walls be so constructed as to make a good bond - Nek zidovi budu napravljeni tako da čine dobar spoj", Mortimer. СВАЗЬ).

{Pritom, a da ne bi prošao kao *bohunk* [(neotesan radnik/trudbenik iz Centralne/Istočne Evrope), koji se, u ovdašnjim okolnostima, izlaže opasnosti da lakše nego inače nasedne na priču o bezbolnom prenosu imanja (kuće i okućnice) s' bančinog na sopstveni račun, ne sluteći, tojest, da još uvek važeća dobra (od vlasnika koji više ne postoje - *bona notabilia*), pre nego što postanu posedi bez posednika (*bona vacantia*) postaju kvarljiva roba (*bona peritura*)], majstor u pitanju daje se u potragu za *Izgubljenom Plejadom*, naizgled (figurativno) sedmom od sedam kćeri *Plejada* (*Pleiades*) Atlasa i *Pleione*, od kojih je *Zevs* šest postavio u sazveždje *Taurusa* (pomenutog Bika) a jedna se izgubila i još nije nadjena (ta, što se odaziva na ime *Izgubljena Plejada*), iako se, naravno, u slučaju o kome je reč, predmet njegovog interesa pre odnosi na izgubljen broj (sedam od sedam) nego na broj izgubljenog (jedan od sedam), ne otpisujući cinizam propratne frazeologije manje nego što se to od njega nominalno očekuje, makar je i Pope svečano potpisao: "Will Omnipotence neglect to save the suffering virtue of the wise and brave? - Hoće li Svemoćni smetnuti s' uma da spasi patnji hrabre i mudre?" *Extinctus amabitur idem*).

Zadnji dani Februara, 2003: kao da mu je i kolekcionarstvo zadnje - iz jedne kolekcije (vrlina) u drugu (zasluga) hrli i staro i mlado [od onih, tojest, u 'strukturama' na (duhovno-svetovnoj) vlasti], a sav se napor sveo na pabirčenje oko procedure. *Epulis accumbere divum. Конгрессмен & Съезд*. ("The most natural division of all offenses is into those of omission and those of commision - Najprirodnija podela svih prestupa jeste na one počinjene iz propusta i one iz dužnosti", Addison). *То αξίωμα & επισήμος*.

Ne postoji omaška koja se nije dogodila da bi se zapušila rupa na nebu - toliko velike (svete) ciljeve na svojim putevima nije postavio ni (Milton-ov) Gabrijel (pevušeći '*en Dieu est tout*'): "Betwixt these rocky pillars Gabriel sat, Chief of the angelic guards, awaiting night - Medj kamenim stubljem Gabrijel sedeše (nikud ne hteviš poć), Vožd andjeoskih čuvara, očekujući noć". *Fama semper vivat!*

Razmatrajući gramatička pravila na izmaku (i ovog) meseca ćutnje [ni prvog ni zadnjeg ni u sredini, ni uspentranog na, kakvu takvu, kulu - napuklim ustima tek se pretvorio u sporazumnu nulu], uzimajući za primer autarkičnost kao samodovoljnost nacije i autarkiste kao izumrle gorštake (svojevremeno autentične, jake), uvidja se da se ničim ne može pravdati ono što se jedva sriče nakon što se tečno čitalo, iako je istina da se može dodatno prezreti: zavisiti od tuđih reči nije ništa bolje od nemanja svojih. *I gran dolori sono muti*. (*Взаимное обвинение*: opis stvari se ionako razlikuje od njihovog izgleda, makar koliko da se ovaj predstavlja lažnim opisom).

Šta god ko da doda na sve što je prećutano tako što je pogrešno rečeno - od Februara neće napraviti Mart a da ga, pritom, ne svede na isti, fonetski škart, u smislu u kom sve smrznuto nastavlja se tako što iz leda prelazi u žele (*косметическое желе*), iz lavine u paru (*на всех парах*), iz sebe u nekog drugog (*превращение*), previše vrelog da bi se hladne glave starao o pravilima opstanka u neprijateljskom okruženju oficijelnih tumačenja (kanonizovanih tumača, *переводчик & переводница*) još jednog meseca zvanične istine vidova stanja (reči poslanja), *почить на лаврах*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Izmedju 1 i 2 MeV

Bez bilo kog se može - niko ništa ne znači. (Kako god da se okrene - tako je najbolje). *Modus operandi. Расщелина. Συμφωνω.*

A i kad znači (taj bez koga se može, odavno *незнакомец*) - osvrne li se za sobom (pogleda li ispred sebe), od svih pronalazaka preporučuje ga prvi: kada se setio da sve zaboravi. (Tako što će da se pravi da ga se ne tiče). *Justum et tenacem propositi virum.*

[To što se, takodje, bez bilo čega može (osim bez neostvarive ideje, *magnum bonum*), spada u drugu priču i ovde se pominje da ne ispadne da se ova šepuri sa ostvarivom, *КОМПЕТЕНТНЫЙ*].

Izašavši na čistinu ili se sklupčavši u onom tamo čošku (razvezavši se iz glave ili se u njoj zavezavši), prostrelivši suprotnu stranu ili je ostavivši da i dalje drhti (zamrznuvši se u nautičkoj ekspediciji ili se, u zlatnom runu, argonautski utoplivši), iz običaja izvevši manir, iz manira hir, iz hira postupivši suprotno običaju - takav se postupak ne može pohvaliti razumevanjem pastira a da ga i ovce ne okače na zvonce. *Populus vult decipi.*

("Custom has an ascendancy over the understanding - Običaj ima prevlast nad razumevanjem", Watts. *Ora et labora*).

Uzevši za primer predloženi čošak, i on se (taj ugao izmedju razloga i plastelina, eto) predstavlja, medjutim, kao Sanskritska *asrama*, skrovito mesto na kome bi se grupa Istočnih posvećenika lako predala pokajničkom životu religiozne meditacije i isceljujuće jednostavnosti *Aesculapius*-a, boga medicine, kada ih u tome ne bi sprečavalo *Archontic*-ko učenje iz četvrtog veka ove Ere, koje drži da svet nije stvoren od strane Boga već od strane nebeskih vladara - *archon*-a (*archein*-a), čije se vladanje, do sada, proširilo preko svačijih, pa i njihovih očekivanja (očekivanja datih usrdnika), toliko da ni *Asshur*, vrhovni Asirski bog, zadužen za rat i posed - akt i rezultat normalno (institutski) shvaćene imperije - u svemu tome ne bi našao ništa nepovoljno po dosadašnje posvećenništvo predmetne grupe ruralnih pustinjaka, pod uslovom da im se od onog ugla tamo (izmedju suprotnog i desnog zida, *краеугольный камень* gde je) ne čini da je Sanskritska *asrama*. *Временный храм.*

Jer, pre će biti da ga (pusti čošak u prepunoj sobi, *utile dulci*) treba iskoristiti kakav vrsni znalac (praktičar) *arhitektonike* (nauke o sistematizaciji znanja), *sero sed serio*, ne bi li dokazao nerealnost svakog drugog prisustva u njemu, sam se predstavljajući kao Božija lavica *Ariel*, providan (vazdušast, eteričan) duh i sluga *Prosper*-ov u "Oluji" ("The Tempest", W. Shak.) [kad nije, tojest, Australijski leteći torbar (*Phalangista*) ili damska gazela (*Gazella dama*, Azijska ili Afrička)], inspiraciju za potiranje doktrine stvarnog (realnog) prisustva bilo čega drugog u navedenom čošku našavši kod *Petrobrusiani*-ja, sledbenika *Petra* (*Pierre*-a) *de Bruys*-a, izvesnog (nesalomivog) Provansalskog karaktera koji je dodatno, početkom dvanaestog veka, zdušno agitovao protiv doktrine obnavljajućeg (regenerativnog) krštenja i upotrebe crkava, oltara, raspeća, relikvija i inih gradjevina/sprava u molitvama za mrtve, kao da mu je sam *Areiopagos*, vrhovni sud u klasičnoj Atini, čuven po pravednosti i nepristrasnosti svojih presuda, dao za pravo, a (takodje Grčki) bog *Ares* [onaj isti što je kod Rimljana bio zaduzen za rat (*Mars*)], svaku

ofanzivnu misao mu, pritom, svodio na protivničku *petrescentnost* (okamenjenje) - neutrališući potencijalnu opasnost pretvaranjem neprijatelja u čuteći kamen (njihova nepokretnost kao njegov most, *sic semper tyrannis* - nešto slično savremenim, takozvanim unapred sprečavajućim udarima (preemptive strikes) po manje-više pompezno proglašenom neprijatelju, u smislu preuzimanja ratne inicijative). *Μικτη ασφάλεια*.

Jedino što je tu, u suštini, 'smetnuto s' uma', jeste da se, pri takvom stanju stvari, ne bi rehabilitovao ni *Sveti Simon* [Grof od St. Simona (1760-1825)], preteča socijalističke ideje, koji je držao da se društvenim vlasništvom nad papirima od vrednosti (akcijama) i pravednom raspodelom rezultata rada izmedju članova društvene zajednice ima obezbediti socijalni poredak slobodan od djavolstava koja ga inače krase]; ni dati grof se, dakle, u situaciji u kojoj se sedam vekova pre njega nalazio *de Bruys*, ne bi sa toliko žestine okomio na toliku nepravdu a da je (grofovu jarost), pri tome, njegovi potomci ne proglase za relikvijsku prošlost, poričući joj svako realno pokriće. *Sic transit gloria mundi*.

Šta sve struji pustim uglom u prepunoj sobi najbolje se, dakle, vidi tako što se, kao u slučaju o kome je reč (*sile et philosophus esto*), soba pusti da se (sama od sebe, *автономный*) napuni gradivnim elementima nominalnog stana (*το διαμερισμα*), dok joj čošak, za to vreme, zvrji prazan - toliko da počne da izaziva opravdano podozrenje nemalog broja uobičajenih predmeta i lokalnog stanovništva u vidu (formi) šest trpezarijskih stolica (u stilu razumnog rokokoja), jednog trpezarijskog stola (za šest), dva divana (kauča, generički uklopljena u podrazumevajuću polegnutost *n*-tog popodneva autora ovih, serijskih misli), jedne kutije sa urmama (od čijih koštica vreme utrne čim se za sobom razumno osvrne), i pregršti molekularnih mušica, naslednih osobina programskog zujanja ciljnih čestica gadjanih istim, ukupnim zevom dnevnog iznosa (noćne kolekcije) svega što jeste u odnosu na sve što nije, energije od 1 do 2 MeV. *Диапазон*.

{U.V-K,S}

03/01-03/03

Zgodni i Nezgodni Memoari

Neće se, valjda, uspostaviti da sve ovo nije ovako bilo? *Тяжелая утрата*.

[Da se, na primer, samo kradom snilo! Ili se, u boljem slučaju, prerano otkrilo (i onda se, *Aufklärung* - u tobožnju *Prosvećenost* svilo)]. *Argumentum ad ignorantiam*.

A ako je (takvo) bilo, kako to da ga više (takvog) nema. (To što se o njemu priča, može da se veže mački o rep - priče oduvek važe za mačji hir, kad se ne ispredaju sagorevaju kraj peći). *Argumentum ad iudicium*.

Tako da ispada da se sumnja, u pogledu onog što je (na izvestan način, *το παρελθον*) bilo, postavlja opravdano, iz prostog razloga što ga više nema, a dobro je poznato šta je u stanju da pripíše sudbini čovek koji je u grešci. *Ошибочный*. ("Faulty men use oftentimes, To attribute their folly unto fate - Ljudi u grešci često su skloni svoje budalaštine da pripišu sudbini", Spenser).

Pozirajući, štaviše, u svemu tome kao u predstavi kojoj se ne vidi početak (a kraj joj je povezan sa teškoćama temporalne vrste), oni se (hroničari sopstvenih sudbina, *πρημενοςο*) ne daju zbuniti lako - iz rigidnosti činjenica istrčavši na

teren odgovarajućih prilagodjenja, s' pomenutom, lepršavom zastavicom, doduše neusiljene (medjutim, lakorazgovorne) interpretacije događaja (i stvari), u lekcijama o lepom nalaze dovoljno pitomosti za skladne korake pripitomljenih igrača u hronološku sreću (popodnevi obzir, stanarski kod). *Простой совершенство*. ("They had the air of figurantes, attitudinizing for effect - Izgleda baletanskih statista, poziraju zbog odgovarajućeg efekta", De Quincey). *Привлекать*.

Registrujući nešto što je bilo, većina registratora (sopstvenih vidjenja stvari) u jednom se slaže: to što se dogodilo kako nije trebalo da se dogodi nije se dogodilo (u smislu da, ako se i jeste dogodilo, bilo je protivno njihovim nastojanjima i opozicionom delovanju); to što se, pak, dogodilo kako je red i običaj, itekako se dogodilo (u smislu izražene podudarnosti sa stavom/akcijom opisivača). *БЫТЬ ВИДНЫМ*.

A to što im, da se očiste od prilagodjavajuće kobi, ne bi pomogao ni metod koji je primenio *Hercules* kada je u jednom danu (nakon što ih trideset godina niko nije prao) oprao 3,000 volova u *Augean*-skoj štali (skrenuvši dve reke kroz nju), njih ne uzbuđuje više od brige za date volove. *Argumentum ad verecundiam*.

[Pitanje: "Kako se (od tolike vode, toliki volovi) nisu podavili?". Odgovor (с/о R.L.): "Kako je (*Hercules*) skrenuo reke, tako se (volovi) nisu podavili"]. *Дождик & душ*.

I kad ih je snalazila, zima poput ove nije im se dešavala; uzevši da opisuju zimske promašaje (da se vreme vrati, bar bi letom u zimu ciljali) omamljuje ih prolećno ćarlijanje razloga i svrhe (uloge sopstvene strane, naravno, što se tiče) - srdačna muzikalnost prirode i rustikalna ozvučenost nota ono je što u njihovim spisima izražava prednost nad obespokojavajućim predelima pogleda kroz vreme (pardon, prozor).

"Vernal airs attune the trembling leaves - Prolećni povetarac s' melodijom uzdrhtalog lišća se slaže", Milton, i "Let vernal airs through trembling osiers play - Nek prolećni vetrić kroz drhtavu ivu (vrbu, rakitu) svira", Pope - lajtmotivi su tih i takvih doajena pukih poluradnji, manje barda više hroničara, s' obzirom na, pritom počinjenu, standardnu grešku zgodnih memoara. (*Ad unum omnes* - u tom smislu kliktavih).

Standardna greška zgodnih memoara: ostati na sopstvenom receptu za sreću, ne računati na goru dijagnozu, trivijalizovati i opis kada se već opisano (objekat opisa, raznorazne dogodovštine obično) ne razlikuje od trivijalnosti. (Kobajagi Virgilijevim, ovekovečiti se parolom s' druge strane ovdašnjeg državnog pečata: *Annuit cœptis!*).

Tek manji deo onih koji se upuštaju u svojevrsno kockanje sa tumačenjem gotovih/završenih stvari [i onih stvari koje, svakako, bez prekida traju (*Сибирский леопард*)], tojest, tek onaj deo onih *posmatrača stvari* (tako bi bilo najbolje nazvati ih) koji do zbira dolaze rekapitulacijom rezultata bez podešavanja sume i, zatim, provlačenjem tako dobijenih, skoro finalnih reči (*наконец*) kroz iglene uši za odbir apsurdna (*отбирать*) i odstrel banalizacije (*перестать*), vreme su sčvrslili u gotov štamparski slog u trenutku u kome je bilo spremno da se, kao i kod one većine, razlije u sve one knjige o podešenom istom (*тот же самый*), kalupe podešenja računajući u korita rešenja, bez ijednog koje to jeste a koje se ne bi provuklo kroz uši one igle u ubod ovih (poštovani čitaoče!) ovako nezgodnih memoara. *Неприятность как правда*.

{U,V-U,S}

Skrama

Svanjiva ranije ali se (za toliko pre) i busa. *Повстанец*.

Uzvikuje kako zna šta radi (iskakanju iz mraka pridajući tek formalni značaj, ο *διπλωματης*). *Дипломатический*.

Ako se i uspava (*там и сям*), grešku ispravlja tako što se (sledećeg trenutka) postavlja u ulogu dobro započetog jutra - još samo kad bi ga dočekalo uverljivo podne.

Ali u tome i jeste stvar - prerana jutra završe u sebi. (Od tolikih mogućnosti najsigurnije je uhvatiti se za prvu). *Post equitem sedet atra cura*.

Početak Marta (peti, šesti, sedmi) - i tako postavljena trostrukost datuma ne odskače od jediničnosti (jediničnog pomena) *datum*-a [početne/singularne ostavštine oca (ništa više/združenije nije ostalo)]: trideset i jednu godinu iz ovakvih, produženih jutara (*επι πλεον*), neznatno za onoliko za koliko su duža (bledje za onoliko za koliko su plavlja), umanjuje se težina jednog, prevashodno udaljavajućeg *de Stijl* principa [karakterisanog pravougaonim projekcijama klasičnog kovcega u dve primarne boje, sivoj i crnoj (komplementarne *1917*-oj crvenoj, kada je dati stil u istoimenom magazinu predstavljen/objavljen)], koliko artističkog toliko iščezavajućeg načela permanentnosti - iz nekadašnje solidnosti prikaza (čvrstoće rastera) u rastresitost polaganja (sentimentalnost procepa, neprikosnovenost procesa) prelazeći sve prirodnije i blaže (*мягкий*), bezvazdušno toliko da mu od pojave ne ostaje ništa, možda malo sivo-crno-plavog (iskrunjenog u bezbrižni talog). *Pour tout potage*.

Sem sećanja na tako davne događaje kao što je (sam po sebi) obredni (sakralni), ono što proističe iz ovakvog sklopa dana u izvesnom smislu tinja kao *salamander*, elementarni duh u *Paracelsus*-ovoj teoriji elemenata ali i duh za koga se predpostavlja da živi u vatri, s' tim što se u ovom slučaju (u slučaju o kome se radi, *действительный случай*) to tinjanje više svodi na hladjenje, na dogovoren prelazak žara u ugarak (na džaranje osećanja mašicama ravnodušnosti), na zamenjivanje jednih, takozvanih gorkih misli, drugim, sve lažnije sladjim ("They that sow in tears shall reap in joy - Koji sejaše suze požnjeće radost", *Ps. cxxvi.5*), kao da ni saharin ($C_7H_5O_3NS$, dobijen iz ugljenog katrana), 400 puta sladji od šećera (dobijenog iz šećerne trske), u datim okolnostima ne bi prestao da daje medene znake od sebe, tolikoj zašećerenosti predpostavivši sopstveni ugarak (čadji onog katrana pepeo one trske, *пыль*).

Prolazi Saiva (obožavatelj *Šive*), na šta niz ulicu (ili uz nju) trči (protrčava) njegov drugar (*дополнение*) s' ove strane sveta (trezven propagator neuvijene pričesti/krštenja/svete tajne), sve se krsteći - (ortogonalnim talasima) propagirajući rituale sedam sakramenata [krštenja, posvećenja (krizme), pričesti (Euharistije), ispaštanja (pokore), poslednjeg miropomazanja, svetih reči (naredbe), i bračne zajednice], ali se, odmah zatim, naglo okreće i nestaje (i on, *космополитический*) u koloni pokreta za pomirenje razlika, kao da kompromis između različitih ubedjenja, verovanja, stavova, ocena, teorija, nalaza, putokaza, iskustava, mišljenja, i, na kraju krajeva, talenata za uobličavanje svega toga u odgovarajući manifest/proceduru (*выступить адресовать на собрании*), njihove nosioce ima da propusti u jedan jedini red - za same sebe, od čega su, međjutim, bili krenuli, čime su aktuelne, svoje krugove, pridružili prethodnim (drugim), *qualis ab incepto*.

I obrnuto, niti prolazi Saiva (poklonik Šive), niti uz/niz ulicu trči (protrčava) njegov sapatnik s' ove strane sveta (vrsni pristalica pričesti/krštenja/svete tajne), samo im se nedostatici sležu u opšte mesto olako shvaćene literature (ni lake ni teške, izuzmu li se pojedinačne bure), kao da se radi o jednom jedinom, opštem/univerzalnom/generalizovanom nedostatku (*quæ fuerunt vitia, mores sunt*), onom od koga ne može da se strada (sem ako se pod stradanjem ne krije lažna nada, *qualis vita, finis ita*), ali ni da se (sa njim) nešto više napipa i shvati a da se on (takav jedan nedostatak) ne pripíše suviše velikom (neobuzdanom/neodmerenom) očekivanju da se iza nečeg što je bilo (čega više nema, ni u *Cimmerian*-skoj tami) pojavljuje ono isto, prvobitno slovo: znak što opnast čami (da u nazad mami) - a, ustvari, radi se o skrami. *Par oneri*.

{U,V-K,R,S}

03/07-08/03

Davidijana (Ili Kome Pada Sneg)

Pada sneg (ali se ne zna kome). *Le génie c'est la patience*.

{Taj i kad pada (po koji put!) - vrhunski vlada; šta bi tek bilo da počne da se diže (u nebo! - *окно в крыше*) poput izvikanih andjela-čuvara [makar i dvokrilnih (*двубортный*), opisanih u *Ezek.1.5-11* kao nešto drugog reda (*херувим*), u svakom slučaju ispod *serafim*-a (s' tri para krila, *утроенный*), a svakako ispod *Uriel*-a, regenta Sunca, jednog od sedam arhandjela koji su postavljeni najbliže Božijem tronu}}.

Mada, i ovo što pada (*шквал*), ove dve pahuljice što krenuše da se ruše, čine to kao *Urim* i *Tummim*, neidentifikovani predmeti pomenuti u **St. Zavetu** na način koji sugeriše da su ih tadašnji sveštenici nosili u medaljonu oko vrata i time saznawali Božiju volju, tako da nekakvo uzdizanje (datog snega u nebo, *το ασανσερ*) nije neophodno da bi se, kao što se vidi, došlo do istog rezultata, izvesne vrste naručenog zamagljenja (*η ομιχλη, туманный*), kao kod zakasnele upotrebe Davidovog korenja [korenja Brazilske *Chiosocsa racetosa*-e, melema protiv zmijskog ujeda (*змея*)], tojest, u slučaju o kome se radi (*выносливость*) - kao kod posipanja snegom nakon vrelog ujeda života. *Instar omnium*.

Da sneg kasni (da se, *с затуманенными глазами*, pojavljuje nakon životnog ujeda), da se videti i na primeru *Uriah*-a, Hetskog kapetana (pardon, vodje), koga je pomenuti *David* (onaj čije je korenje) poslao u bitku da bi vodja u njoj poginuo a dati se kralj oženio njegovom ženom (lepom *Bathsheba*-om), kao i na primerima poklonika *David*-a *Joris*-a iz Delft-a u Holandiji, osnivača Anabaptističke sekte u šesnaestom veku, tojest (za one koji su voljni otići još tri veka unazad), na primerima *Davidista*, sledbenika *David*-a od *Dinant*-a (iz Belgije), koga su krasili ekstremni panteistički pogledi [pogledi po kojima Bog je Sve i Sve je Bog, te umesto (u Jednom personifikovanog) Boga Jedinoga, Bog je (po datome Belgijancu) onaj koji je Bog Sveg], pogledi, dakle koji su (tada) doveli dotle da mu je (*D.D.*-u) četvoroknjižje (*Quaternuli*) 1209-e godine spaljeno, a *Davidisti* pobijeni/rasterani, bez većih posledica, doduše, po ostalo, pravilno usmereno stanovništvo. *In sano sensu*. [Prozaičnije rečeno: "People are generally calm at the misfortunes of others - Ljudi su, u principu, mirni kod nevolja drugih ljudi", Goldsmith. Što je, sem očevodne blještavosti perfektno shvaćenog dana (*ослепительный блеск*), i normalno - kako, inače, očekivati toliko preživljavanje svedoka tuđih smrti. *Quod bene notandum*].

Uznosi se (zatim tiho spušta) još jedan (il' dva) talasa sa snegom - to što se prekrivanjem sa belinom služe prvo misli (telo im se, ionako, spojilo sa leglom), povezujući prve korake uspenja sa zadnjim potezima pada, nešto je čega se ne bi postideo, uzimajući ih (primere sa snegom, *per conto*) za verne opise lakoće, ni G. Meredith u svom radu o *Dijani sa Raskršća*, pripisujući ih (te opise bez težine, *per centum*) zamisli o idealnoj ženi (lepoj i inteligentnoj, *domus et placens uxor*), da u svemu tome ne provejava (i ona, kao da se toliki sneg ni danas ne računa) sumnja u održivost takvog jednog stava, suviše lišenog greške da bi se preporučio za rešenje. *Εμεινα απο λαστιχο.*

Davidijana (ili kome pada sneg), može se, dakle, (u najkraćim crtama) opisati kao jedan dosta zguren *Kapellmeister*, vodja Hetskog orkestra i hora, koji, sledjen kao *Caleb* (nakon što je preživio četrdeset godina lutanja) kad mu do *Calyпсо* (do njenog ostrvlja) ostaje da svlada nerast (*Calydonian*-skog vepra, koga samo *Meleager* plaši), ali dirnut zvukom iz *Pan*-ovih frula, rasipa se pred očima onih kojim diriguje poput snega što na drevne oči *David*-ove slaže razlog za razlogom da ih, ko' *Dijana* svoje, drži zatvorene. *Dichtung und Wahrheit.*

{V-K,R,S}

03/09-10/03

digitalblasphemy.com

Blješteći dani Januara, Februara, Marta: toliko uludo utrošenog Sunca (na zaledjivanje starta) ostatku godine ostavlja jednu (najviše dve sezone) da se odledi pre nego što se, ponovo, uglača sezona škarta. (*Sufre por saber y trabaja por tener*).

[Da je u ove dane unapred proniknuto (gledanjem bez ostatka, *вполне*), ne treba proveravati u zastareloj enciklopediji behaviorizma, dovoljno je baciti pogled na samoispitujuću muvu na ivici svečanog stola (redak primerak savesne introspekcije): dok se krsti prednjim nožicama (dok joj škljoca *anterior*), na srednjim se, *Musca domestica*, dočepava zadnjih (uklapa u *posterior*), spremna za nov beg - u isto. *Муха: Toujours prêt!*].

Вокруг: "The parching air burns fore, and cold performs th' effect of fire - Ljut vazduh progoreva spreda, i hladnoća proizvodi osećaj vatre" Milton. *Повсюду.*

Čvrstinu pravila o nepogrešivosti uklopljenja (*подходящий*), po kojoj sve što se u neku stvar uklapa tu stvar i čini, ne narušava ni pogrešan sklop, sve dok ne počne da se rasklapa. *Μπορείτε να το φτιαζετε σημερα?*

Tako, na primer, uzevši osunčan *belvedere* za pogodan apartman u doba mogućeg mraka, njegov se stanar, u vreme kao što je ovo (nedelja, rano popodne, odsutni jedino nisu ostaci bivšeg života), ne bi toliko prekomerno osvetlio koliko bi se nepovratno sledio - dovoljno da bi, moguće je, počeo da se lomi po ivicama one sobe iz koje, tog trenutka, znalački razgleda okolinu glečerske, spoljne kocke (pune *paraselene*, lažne pojave Meseca, ali i stvarnih, Mesečevih odziva na pobude Sunca - u gluvo doba noći), krcate (pretenciozno) useljenim sobama koje su je, svojim (bezobzirnim) zauzimanjem prostora, naterale da se, i sama, slegne do tačke loma (pucanja, *падение*) tako dobijene scene (po šavovima, kako je rečeno, glave onog koji se u nju uputio bešavno).

(Другой наблюдение: "Cold plants have a quicker perception of the heat of the sun than the hot herbs - Hladne biljke brže opažaju Sunčevu toplotu nego tople trave", Bacon. *Souffier le chaud et le froid*).

Pod tavanicom elektromagnetnog studija vidi se, tako, *Bellona*, Boginja rata (sestra Marsa), kako (opet) staru pesmu peva - ali ni to ne nailazi na topliji prijem kod (na sve sviklih) stanovnika u bazi notornih napadača (oguglalih i na samog Marsa). [Amerika i Engleska : Irak (zemlja proleterska), ceo život zrno peska (ova sveska: u njoj ono zrno bljeska)]. *Silent leges inter arma*.

"Passion is the drunkenness of the mind, and not always controllable by reason - Strast kao pijanstvo duše, ne uvek pod kontrolom razuma", Dryden. (*La belle dame sans merci*).

A opet, da nije bio u strasti, ni *Belsharerausur*, poslednji kralj Vavilona, koji je o svom, sudbonosnom porazu bio opomenut odgovarajućim zapisom na gradskom zidu (*Dan.v.*), ne bi se razumnije poneo prema nestanku sopstvenog kraljevstva a da ga, pritom, ne ophrve sumnja prema dobrim namerama imperija u vidu izvesne nedorečenosti (takozvane) društveno-političke stvarnosti njihovih subjekata, dovoljno svedenih na virtuelne da bi ih išta stvarnije inspirisalo dodatnom svešću. *Semper avarus eget*.

Gasi se i ovo malo zaostalog sjaja, uzdiže se (kako to biva - u sumnjivoj daljini) najnovija prepreka za skok / η ξαναηση (iz ovog u onaj svet) - pa ipak, ni na ovom svetu ne navukavši znake raspoznavanja preko ledja i prsa (stereotipne biste) večito prisutnog čuda (*наизнанку*), niko mu se ne obraća sa dozom poverenja većom od one kojom raspolaže kada se daje u tako diskretno, digitalno bogohulništvo (*digital blasphemy, c/o B.L.*) za danas, na tastaturi 'mreže' isplevši povoljan ćošak (*приятный угол*) za spokojnost i ovog momenta, unekoliko moguće lošeg ali, pre svega, neizostavno uklopljenog u individualni spas, do sledeće faze svete vežbe čulnog rituala savremene hulje, redovnog posetioca sopstvenog hrama misli, mišjeg uznesenja i dometa miša. *Потолок (максимальный уровень)*.

{U,V,S-K,U,R,S}

03/10-13/03

Koren

Kako se *Yggdrasill*, kao i svako drvo, sastoji iz tri dela (korena, stabla i krošnje, *tout ensemble*), i kako pričama pod okriljem *Drveta Života* ne priliči da se na jednom njegovom delu uhvate u kolo (*танцевальный вечер*), a na drugom u ćutnju (*молчание*), vreme je da se sa prvim delom (korenom, *прикованный к месту*) i prvo kolo (kolekcija dosadašnjih priča, *треть*) ostavi na miru - da mu, poput prve kiše, udje u pustinjske žile, *tout-à-l'heure*. *Водяной знак*.

(Ako se u njima ponovo razigra - bar će imati scensko uzemljenje, sebi u bradu govori moderni koreograf, inženjer klasične elektrotehnike, *secundum usum*).

A pošto su svi ovi prvi (koreniti) spisi priprema za (izrastajuće) druge, tojest, pošto se iz ovih priča nikud ne može - osim u sledeće (makar bile iste, *secundum artem*) - svaka je od njih po jedna žila za tri korena *Yggdrasill*-a. (*Sed hæc hactenus*).

{Podsetiti se, naime, treba da *Drvetu Vasion*e guja *Nidhogge* glodje trostruk koren: koji jeste (u zemlji *Divova*, *Jötunheim*-u, gde šumi *Mimir*-ov izvor,

το πηγαδι), koji je bio [u zemlji Bogova, Asgard-u, kraj zdenca boginje Urd, gde su se ovi (Bogovi) svakodnevno sastajali u svojoj Skupštini], i koji će biti (u Niffleheim-u, podzemnom svetu u kome, pored potoka Hvergelmir-a, ima da caruje pomenuta polu-guja, polu-zmaj). *Secundum ordinem*).

Pročitavši dosadašnje zapise, (sticajem okolnosti) potpale pod koren Yggdrasill-a [Strašnog/Užasnog Uspenja u bukvalnom prevodu, tojest, po slovu predanja, Drveta Vasiona, o koje se odlučno obesio Odin i tako visio devet noći (i devet dana), učeći se mudrosti u svakom od devet svetova (koliko je dato Drvo lako zahvatalo)], neko bi pomislio kako su oni (predmetni zapisi), saglasno gornjem (uprošćenom) značenju, i u skladu s' Odin-ovom upotrebom drveta u pitanju, proporcionalno neveseli, u najmanju ruku poput bolnih misli Milton-ovih.

[“Of that forbidden tree whose mortal taste, Brought death into the world, and all our woe - Taj fatalan ukus (zabranjenog kušanja drveta tog), na svet donese smrt, i sav naš bol”, Milton].

Scribendi recte sapere est et principium et fons.

Medjutim, budući prvi (najraniji) od tri dela kompletnog drveta, njegove se priče (zapisi u sekciji pod rečenim korenim) trebaju (imaju) shvatiti kao, zapravo, prijatne, po prirodi stvari koje otpočinju, kako je još Burns lepo primetio.

[“O life! how pleasant in thy morning - O živote! kako je prijatno u tvom prvom delu”, Burns).

Scribimus indocti doctique.

[Uostalom, koliko priča toliko (žila od) korenja, što ne znači da se time hrani sve što drvo drži, tojest da gladauje što ga, čutke, čupa. *Sdegno d'amante poco dura*].

Budući da je pod (tim i takvim) korenjem Yggdrasill-a posadjena tek trećina (predvidjenih) priča, tojest budući da je ostalo još dvaput toliko da se napiše, zalije (i ko jež poraste), onaj koji se sa svim tim nepovratno zabavio (vodič tvoj kroz 'pustinju i prašumu' jednog jedinog, ali zato, odlučujućeg drveta, dragi čitaoče) računa da ono što je za kuću temelj za drvo je koren, čime se hoće reći da je, u slučaju o kome se radi, temelj postavljen - ostalo je da se zida i postavlja crep, što i nije tako teško, makar se činilo dvaput težim.

Sat cito, si sat bene.

Pa čak i da jeste (da je dvaput teže, *двойне*), ko je jednom u koren (čitaj - podrum) sišao, iz njega je brzo izašao, čak i kad je sebe računao - u podrumskog baštovana. (*Садовник*).

U podrumu reči, tojest, gde se pod baštom ne misli na drugo do na ugljenu rečitost, a pod baštovanom na drveni muk. (*Садоводство*).

Onaj (muk) sa kojim se u ovakav poduhvat (podzemno) krenulo, iz nogu u pluća (nadzemno) skrenulo, iz korena u stablo kao iz većeg u manji dobro smišljen put (u rangu sna), na prutu (biču) srazmernom deblu srazmernog dna.

Нижняя часть → Середина.

{U,V,S-K,U,R,S}

Stablo

Negde izmedju *Raja* i *Odainsakur*-a (Njiva onih koji nisu mrtvi), tojest izmedju **Blistavih Polja** (*loca aprica*) i **Polja živih ljudi** (*Jörð lifandi manna*), škrepeći ga vodom iz (pod Korenom) pobrojanih izvora (naročito iz onog u *Asgard*-u, vezanog za *Urd*), tri su boginje (*Urdur*, Boginja Prošlosti, *Verdandi*, Boginja Sadašnjosti, i *Skuld*, Boginja Budućnosti) stablo *Yggdrasill*-a [po *Fjölsvinnsmál*-u, *Mimir*-ovog drveta (*Mimameiður*)] tako održavale da je bilo 'belo kao opna izmedju jajeta i ljuske' (*Gylfaginning*), toliko da je, po proročici u *Völuspá*-i, "U tom bljesku i rog (izvesnog) *Heimdall*-a ostao zasenjen, žeženim sjajem žive ograde svetog drveta bačen u zasenak - *Veit hún Heimdallar / hljóð um fólgjó / undir heiðvönum / helgum baðmi*", prevazilazeći sjajeve koji se, u drugim prilikama, ne bi mogli prevazići [u prilikama u kojima se stablo *Drveta Vasiona*, eventualno, ne bi dobro videlo (a kamoli isticalo)], kao što je, na primer, sjaj svetlosti koja se ne razilazi, stvorena (što potvrđuje i *Saxo*) "Nad izvorima (date) medovine, iznad kojih vise pletenice od srebra, rasprostrte oko njihovih (izvorskih) sedmostruko pozlaćenih zidova - *Inde digressis dolia septem zonis aureis circumligata panduntur, quibus pensiles ex argento circuli erebros inseruerant nexus*".

Блестящий горелка.

Koliko se stablo *Yggdrasill*-a [*Drveta Sveta*, tojest *Jasena* (*Ясень*)] zabelelo, vidi se i po tome što ga je (po pričama dobričina) za prijatelja izabrao *Jednorog* (*Единорог*), koji, poznato je, sem beline ništa drugo ne natače na rog, a *fortiori*.

Sa druge strane, da se o belom, tojest *Evropskom jasenu* (*Fraxinus Excelsior*) i dan danas vode prazne priče, o *Američkom* (*Fraxinus Americana*) još praznije, a o *Cvetajućem* (*Fraxinus Ornus*), u najmanju ruku, tugaljive, stablo kao što je ovo (stablo o kome se radi, *рвач*) vrlo dobro oseća na svojoj kori, ali se (budući *planta vivax* pre nego *vivatus*) od banalnosti tih vrsta spašava - nastavljaajući da ćuti, au sérieux.

Jedino ovde, u sekciji rada u zlatnoj sredini (u poglavlju oko presitog stomaka, *το στομαχι*), dopušta sebi ponešto da kaže, prepuštajući se jeziku [iz dotičnog trbuha (u Rusiji poznatog kao *живот*)] punom sluha za priče standardnih junakinja i junaka.

Priče iz kojih se, kao uostalom i iz beličastog stabla *Yggdrasill*-a, ne može zaključiti ništa što se nije zaključilo iz provizornosti gradje i solidnosti argumentacije *Abisinijskog princa Rasselas*-a, junaka moralnog naravoučenja *Dr. Johnson*-a, tj. visočanstva prvobitno zatočenog u odgovarajućoj 'dolini sreće' iz koje, medjutim, beži, luta, obilazi svet (*отчаянный путешественник*), ali se, ni na jednom drugom mestu ne našavši veću sreću, vraća u početnu tačku ('obećanu dolinu', a *prima vista*), s' tim što se, u skromnom slučaju manje-više istih posrnuća pravilno diskutovanih u spisima priloženim ovde (*à discrétion*), takva jedna, logistički opravdana završnica, ima ostaviti svakom princu (i prosjaku) da je [svako u svom dolu (*рай*)] uzdigne na tron, jer oni sami (svi ovi zapisi, *правдоподобный документация*) ionako će se posrećiti u dolini finih misli, gde ih tako nežno gaji onaj ko ih tako grubo sadi (praveći se da od žita odvađa kukolj a ne smisao od besmisla, *in toto*).

Stablo kao garant postojanosti i čvrstine (dostojanstvenik vertikalnog ispoljenja svrhe, *трубчатый рыцарь*), ali i kao orudje za isprobavanje

nepoderivosti neba [stub podmetnut između gladi i hleba (pri čemu se podrazumeva da dati pojmovi iz opšte prehrane probudjenog stanovništva nisu uzeti bukvalno)], nešto što se (zapreminom produženog valjka) uklapa u posvećenost tube, izvedene tako da joj zidovi trepte od ublažene nosivosti sveta (poslovične poleglosti leta), kao da se sve odnosi u razmeri jedan prema jedan, bez povećanja ili smanjenja ili upiranja prstom u nevažne detalje davida i golijata iz sopstvenog rata (rata sa samim sobom, *не могушии быть превзойденным*), kao da ni u čemu ne treba tražiti razloge veće od onih što se, poput cilindra glavnog stuba (stuba piščevog gnezda, na tremu punom zastarelih zvezda), pružaju između onog što se drži i onog što ga drži, u vidu (cevastog) dnevnika проходnog do pola, a odatle zavisno od misli: potiču li iz korena - vratiti se prvoj strani (*Середина → Нижняя часть*), mašu li sa krošnje - ići prema zadnjoj (*Середина → Верх*).

Середина → Верх.

{V-K,S}

03/16-19/03

Pojava kao Prikaza

Svi, sem umrlag, znaju da je umro. (*Смерть*).

On se, medjutim, ženira, u smrti pronalazi prenatalne sličnosti sa sobom (*смертельный*), simbiozi prvobitne slike sa konačnom pridajući značaj krasnog maštovnjaka (*in præsenti*). *In propria persona*.

Sa druge strane, čim razmišlja o smrti mora da mu je dosadno - govori sebi iako zna da se (po pravilu) ništa od toga o čemu se radi (*sicut ante*) neće poklopiti sa popularnim predstavama oslobodjenja, tako karakterističnim za ovo doba dana (kasno popodne sveta, gle kako usrdnost cveta, *το πυροτεχνημα*), uprkos učenja velikih ljudi (u koju svrhu se, laički, u ovakvim prilikama potežu profesionalci), poput lekcije: "None are more hopelessly enslaved than those who (falsely) believe they are free - Niko nije tako beznadežno u ropstvu kao oni koji (pogrešno) veruju da su slobodni", J. Goethe, c/o S.L. [pri čemu reč u zagradi (uslužan pleonazam) olakšava prilaz, *sotto voce*].

[Olakšava u smislu da, i dalje, održava nadu onih koji (tvrdoglavo) veruju da su slobodni, mada im, istina, veru drobi u strpljivost navike, nestalnost strpljenja. *Factum illicitum*].

Svet (koji je) zasnovan na hijerarhiji i dominaciji i nije neki (idealni) svet (zna da je i to, u tom, tako neprimerenom času, pomislio), a opet, nije valjda da se zalaže za neku vrstu sveta-spužve (procedjenog melema u okviru sudopere sundjeraste vasiona, *губчатый вылечить*), za upijač tolikih nevolja (uključujući sopstvene, *кумулятивный*) i muka (uključujući tuđe, *член профсоюза*), za prostirač tako ganutljivoj [naizgled banalnoj a, ustvari, zgodnoj (*симпатичный*)], lepršavoj sreći, prenebregavajući manirizam neophodan piscu - izvodjenje posledica iz uzroka reči, *pleno jure*.

Kao da ga ničemu nije naučilo uporno (protestantsko?) insistiranje na radu, na beskompromisnoj posvećenosti poslu [naravno ovom - od koga se ne živi (mada se sakupljaju jeftini poeni)], uključujući kritičko sagledavanje primera iz subotnjeg bratstva, Anglo-Nemačkog *Brethren-tunker*-skog udruženja subotara kojima ni taj, po njima sedmi dan (subota), nakon praktikovanja obreda kao što

su polaganje ruku po čelima sapatnika ("They will lay hands on the sick and they will recover - Položiće ruke na bolesne i ovi će ozdraviti", Mark xvi.18.), pranje nogu pred Euharistiju, poljubac dobročinstva, i trostruko zagnjurenje (prilikom krštenja) - *prends moi tel que je suis* - nije ukazao na rezultat veći od uloga, a da bi se on (taj, koji sagledava stvari) trgnuo i prestao sa ulaganjem u promašeni projekat - istrajavanja na sebi. (*Настойчивость & упорство кандидата наук*).

Izlaze djaci iz osnovne škole (i, za toliko, nedostižno prve), uveseljavaju se male ptice vrapci (uvek se nešto namesti da prosvrdla sezonu), izmedju kretnje i slutnje rastegnula se zebnja (niko se ne zatrčava a da ga ne čeka zasluženo finale), ako se i vidi još uvek joj se (svrsi) dopušta da greši (da ispod preporuke barata sa idejom), nagomilavaju se trenutci u krevetu veka (i ova sekunda leže, ne čeka), sve što se odlučilo da se (i danas) javi, smanjeno ustaje (zeleno žuti), pristaje travi. *Выступление как Видение*.

Pojava kao Prikaza: tako (otprilike) teče i ovaj (večernji) čas, ne uznemiravajući nikoga ko se, i sam, nije zamislio nad opštim mestom noći, nad nečim veoma solidnim u smislu izrade prekrivke za (još jedan) dan, kao da dan i noć nisu dva stanja jednog te istog plana za tok, za protok u napred (u nazad bacajući skaredne reči oproštaja sa stišanim sobom), u vezi najnovijeg otpozdravljanja hroničnom ćutanju bića, podrazumevajući lagodan kraj (brz uzdah i juvelirski sjaj). *Sursum corda!*

"At sight of thee my gloomy soul cheers up - Pri pogledu na Tebe moja turobna duša kliče", Phillips. *Sauve qui peut*. (Od standardnih očekivanja gore su jedino ispunjene želje).

"The mind checks at any vigorous undertaking - Um zastaje pri svakom jačem poduhvatu", Locke. (*Παυτε το ασανερ στον τριτο οροφο*).

Izbeljava se kosa hroničnosti. (*Хронический*).

Sem umrlog, svi znaju da je umro, ali se niko ne seća zašto. (*Куколка*).

Kao kad se zaborave neželjeni gosti, oglasi se patetična svetina, *Myosotis scorpioides* proglasi za nezaborav priča (*post cineres gloria venit: obilatost kiča*). *АМИНЬ!*

{U,V-K,R,S}

03/20-22/03

Lakoća Kao Drskost Odlikovanja

Nije lako poći od ničega (kao, na primer, izvesti tekst iz nule), a još manje doći do nečega (datoj strani dati prava slova), zbog čega dolazi do nedoumice u postupku - sve dok se ne ustanovi ovakva jedna, dragocena putanja. *Desipere in loco*. *Тропинка*. Staza kojom se, iz odsutnosti i nejasnoće, upada u svevidljivost mrava (stokrilnost muve, taktilnost tastature, *расточительный прогноз*), nadgledajući (nadletajući, napipavajući) tkaninu i ovog dana, preklop strgnute haljine (obod zastarelog šešira), bajno odelo i trajnu kapu kicoškog svemira, *некоторым образом*. Izmedju ovakvih (statističkih) sati i onih koji se (etrom) prostiru transverzalno u odnosu na zašiljenu meru (poprečno u odnosu na duž uspenja) ne preostaje drugo nego da se (svo merenje, *μετραω*) izvodi u peru, časove opisivanja podvrgavajući pravilnosti reči, vekove mirovanja razbaštinjenoj ćutnji. *Та метра*.

Izmigoljava se predah (i on da ruši tabue takozvanog stanja), uskače deo po deo pozlaćene posvete proticanju kao takvom, odzvanja bikova glava (pikova dama - na šta je spalo ovo što spava!) - sve ono što se sliva u jedinstvenu kolonu pristalica vatrometnog saća, zvezdica misli (jedna je duža, druga kraća). *Brutum fulmen*. (Ovi napali one, svet tone li, tone). *Глубокий*.

Sve se svelo na laž (obmanu, redigovanje procedure) a, zapravo, nikad se od toga nije ni razvelo: pogledom preći preko mikroskog postupka dovoljno je za stvaranje zaključka o svetu - i kad se daje niz vetar, upada (metar po metar) u štapsko polje televizijskog centra, iz gravitacione u kupoprodajnu funkciju sinoptičkog metra (mogula sv. Petra, *тем не мене оживляться*). [Etalonski preporučljivo utvrđuje se sadržaj prihvatljivih misli, ostaje da im se ispita smisao (da ne bude nesuvislih, *arcana imperii*)].

Ako sve prodje kako treba, moguće je da više neće trebati ništa da se brani - sve će već biti na drugoj, Rajskoj strani. (*Δεχέσινε τραβελεργς τσεκ?*). (A i ako ne prodje - Raj mu ne gine čim mu imponuje. *De gustibus non est disputandum*).

Vrti se slika između zasluga i prikazanja - 2π puta lakoća odlikovanja, *легковесный*. (Odlikovati se za neumornost isticanja sebe može samo neumoran odlikaš - iz nauke o sopstvenom hramu. *Crescit eundo*). Pa čak i kada se povija (u snopove utrnulog slavlja) ono što je, do maločas, sijalo na dlanu otvorenog (na sve spremnog) samoljublja sveca, čini to samo da prebrodi veće (zatim noć, *η νυχτα*), da se odazove aktuelizovanoj potrebi za odmorom i snom (*отдохнуть*) - već sutradan evo ga (slavljenik pokoljenja), kipti (buja od indukovnog vrenja), udara se u grudi postvarenog heroja (ličnosti boja, bojovnog stroja), u šake stavlja karike postvarenja, počinje vežbe iz klasičnog mrenja. *Delenda est Carthago*.

I sve bi to bilo u redu da se ne nameće utisak dodatno opremljene strasti (*эзотерический эфир*), nečega što se odvažava da predlaže autsajderski pogled na svet dokle god ovaj svedoči o uzajamnom razumevanju pasioniranih i pasije (mada i njih u drhtavom rasteru ganute televizije). *Ame de boue*.

Jer, šta se to vidi u diskretnom šarmu (u lelujavi opal) prekrečenog zida (kroz prozor zanjihan u slabine stida), ako ne *Semiramis*, kraljica Asirije (osnivač Vavilona, poznata po lepoti, mudrosti i pohotljivosti kune), kako od zlatice do belice (preko cibetke, sopstvene klice) preskače prepreke (ukida hipoteke) osvedočene strune (*Mustela americana* ili *foina* dok se nadvija iznad smreke), ni u jednom momentu na usluzi posmatrača a da ne uzima pozu vrača, *de facto*. [Toliki mir a rat u svemu cveta, ko koga napada zna Eufratska meta, i Tigar koga (u ovoj sramoti sveta), (veoma ukleta) lakoća odlikovanja lišava pokreta. Napada *СКОТИНА*].

Tek je pola dana dospelo do ruba (iznose se analize na pijacu robe, usvaja se lista razmišljanja pastve), prešavši i njega - iz neba se slažu pramenovi po svom onom što mu je (do juče) davalo za pravo da istraje do sutra (na overi pravila od uvek, *τελευταια αγγελια*), i padaju po poljani kao dnevne bube (dekorativno, može se reći, prelaze u maglu), jedna *Ephemera vulgata* druga *Majska muha*, iako je predugo do Maja (jos je uvek *Kislev* a predstoji *Tebet*), iz višegodišnjeg stadijuma pupe izlažući se aktivnom životu (iz smotane larve prelazeći u molekul supe), u trajanju od nekoliko časova do nekoliko dana, (bez uzimanja hrane) tek nastavljajući vrstu, zatim umirući, više za entomologiju nego za odličje jednog drskog izleta u nebo. *Coup de grâce*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Duh i Telo

Preturajući po nebu duh računa na visinu merdevina. *Transeat in exemplum. Крест-накрест.*

Ukoliko nisu dovoljno visoke, izvija se iz fabričkog dimnjaka, ako su previsoke - iz fabrike dima. (*Aleksej Grigorijevič Stahanov* i ugljena prašina. *Ударник*).

Ako je sa duhom tako, šta li je sa telom? (*Aleksej Grigorijevič Stahanov* i iskopavanje čelom. *Ударный*).

Ni tu, međjutim, nema neke tajne. (A i ako je ima, neće valjda ovaj tekst da je otkrije. *Είναί πολυ ακριβο*).

Tela (sa glavom) što se dakle tiče, iako ono, uglavnom, čeprka po zemlji, tu i tamo dohvati se preskoka i visa - toliki je, naime, utisak na njega ostavila verodostojnost (životnih) činjenica da mu u glavu nikako ne ide da će sve to [tolika zbirka neposrednih uvida u svakodnevnu neospornost (*Μπορείτε να το βαλετε στο λογαριασμο?*)] odsudnog momenta da padne u kolaps, i [zajedno sa isteklim rokovnikom (*деловой календарь*)] nestane sa kalendarske scene. *Провал*.

("But starts, exclaims, and stamps, and raves, and dies - Al' počinje, uzvikuje, i udara nogom nadole, i besni, i mre", Dennis).

Sit ut est aut non sit.

Симбиоз: napipati (telom) duh, ili se (duhom) nadviti nad telom, pitanje je koje (osim asocijacija na bestelesnu negu *Sabrina*, davnašnje princeze koja je prvom prilikom prešla u nimfu reke *Severn*) pred rečenom metamorfozom postavlja pitanje profanosti unutrašnjih organa u vizuelnosti sveukupnog tela (osenčenosti neophodnog jela), mada se mora reći da ni organizmu nije lako da se, lišen 'viših sfera', snalazi u peripetijama abdomenskog porekla, i iste takve, nezasite završnice pera. *Нельзя*.

[Opravdavajući jedno, izmigoljava drugo - ono što se nije zaklelo na vernost (nije pokazivalo pionirsku revnost): "A peculiar stamp of impiety - Нарочит kov bezboštva", South. *Ничтожество*].

Osvežen teorijom o šećerlemsko-harlekinskoj svrsi dakle (podstaknut bombom liciderskog lakrdijaštva savremenih uzvikivača), može se pregurati i ovaj dan, ukoliko se, pre toga, (i on) ne ušećeri sam od sebe, u kom slučaju trebalo bi mu formacijski pomoći lilihipskim manevrom demokratskog medijuma informativnog trojstva (novina, radija, TV), mada se tu već naziru prvi obrisi apsolutnog kraja (zadnji odblesci abonentskog sjaja): "Traditions shall above all things be inviolably preserved as guides to our national activity and standards for the measurement of every national achievement - Negovanje tradicija u smislu putokaza nacionalnom delovanju i standarda za merenje nacionalnih postignuća neprikosnovenije je od bilo koje druge stvari", Grover Cleveland. *Nemo mortalium omnibus horis sapit. Хорошо?*

Za prevagu nad telom duhu nije dovoljno da se načita/nasluša/napriča koliko da se, nad telesnim ekvivalentom finalne slutnje - grčenjem usta, uha, oka - uspostavi u vidu obloga od kamilice, čaja od obloga, toplote od čaja: pročitano da obloži, oslušnuto da procedi, ispričano da izgori, sva tri mekom rukom, ćutnjom. *Вуаль*.

Izboriti se za duh a ne napustiti telo ne može niko ko se nije priključio onom što je napustio, pa opet - tako se nepropisno utvrđuju pravila produhovljenja da se tu ne može govoriti o nekom uzornom postupku priključenja nakon isključenja a da se ne dovede u pitanje propisano rukovanje usijanom glavom. *Locum tenens*.

Još jedino što ne izneverava jeste mala sakupljenost stvari, niti su ovde niti onde (iako se svuda pomalo vide, *вездесуший*), isplivljavaju iz svetlosnog hica (oblažu se u posmrtnost svica, *всеведуший*), koliko god da se klone sebe toliko se upotrebe (u sve zadju, svemu se nadju, *ночной*): izmedju izgleda i provejavanja ne može se odrediti o čemu se radi ali joj [tako finoj kolekciji stvari (*жернов*)] to ne smeta da se ugleda na ono iz čega se sastoji - dva dela u dve polovine celog - ujedinjujući se po onim ivicama po kojima može da se raspara, kad za to dodje vreme, na duh i telo, svako do pola, nijedno celo. *Милovidность, пополам*.

{V-U}

03/27-30/03

Privatna Uzajamnost

"Ostaci snega i svega drugog, eto gde vreba novi ulog, čim ovo prodje i ono dodje, važno je nešto da se glodje". *Грызть*.

Za koliko je gornji stih dobro ispao u poredjenju sa suštinom stvari (*сущность*), za toliko im se zamerio oko neodložne forme (*формальность*) - koliko su se sporečkali oko glavate praznine toliko joj rade o praznoj glavi: "Come, come, you wasp; you are too angry - Dodji, o dodji, ti ljutice; suviše si ljuta", W. Shak. "Υπαρχουν μηνυματα για μενα?".

"But let no footstep beat the floor, Nor bowl of wassail mantle warm - Ali koraku ne dopusti da udari po podu, ni posudi Božićnog likera da se, pokrivena, smlači", Tennyson. *Sub silentio*.

[Uvek se nešto ispreči da pomogne opravdanju (da doprinese povlačenju u sebe), makar bilo iz iste vojske. *Беглец*].

Iz ovakvih razmatranja, doduše, može (lagodno) da se ode dalje - uhvativši se u koštac sa neprikosnovenošću ustanovljenog poretka [nezaustavljivošću odobrenog toka (*одобрение*)] - ali ne treba zaboraviti da se, u svemu tome, ne radi toliko o tehničari raskida (s' ovim što se krije iza sklada), koliko o tehničaru kao izvodjaču rada, jer zameniti jedno drugim i nije tako teška stvar, ali ni stvar kojoj će onaj koji je upražnjava zasigurno da priveže oreol uspenja, umesto ona njemu tegove posrnuća. *Malheur ne vient jamais seul*.

(Za drugim danom poneseno žudeti nekako je suvišno - on i bez toga dolazi u sjajnoj opremi i s' dovoljnom pompom: "Each day new wealth without their care provides - Svaki im dan, bez njihove brige, novo obilje pruža", Dryden. *Magnæ spes altera Romæ*).

Tako da se, u svemu tome (u pretraživanju sebe u obilnom danu - *magna est vis consuetudinis*), sve više nailazi na razumevanje odbačenih misli, onih kojima se, svojevremeno, uspostavilo ovo što traje i sada, ali im se (tada) zameralo na saradnji sa rečitošću trenutka, a sada se prekoravaju zbog proćerdanog veka. *Lupus pilum mutat, non mentem*.

[“Then they for sudden joy did weep - I zbilja, zatim, od nagle radosti zaplakaše”, W. Shak. (Odbačene misli)].

Ερχονται κάθε μερα: dan za danom navlači im (odbačenim mislima) obrazinu, a iz preglednosti jedino zavera što preti (i sumnja što cveta), *loco citato*.

Kao da ne pomaže ni to što se, uljudjene, kolone ljudi upuštaju u sećanje o boljim danima (kad im već ovi ne popravljaju utisak o svetu), i što na izlazu iz jedne epohe već škripi kapija druge (isto tako slavne!), jer, evo, sve se poravnalo (čeka na znak golgote), a s' ulice dopire samo čutnja sporednih stvari [aktivnost mrava se ne tiče onog ko (po simuliranoj jari) glomaznu sliku sveta oslobadja sramote]. *Laborum dulce lenimen*.

Istrošiti se kao predvečerje što se truni (nemati gde zaći a da se ne rasprše ostatci), iz ove situacije predvideti sve druge (videti koji i kakvi su im znaci), ne ostaviti na miru višeznačnost duge, pukom veštinom useliti se - u misli duge, preduge.

(*Januis clausis*).

Privatna uzajamnost: zidovi izmedju kojih krhak stan postaje čvrst kao kost - od slepoočnice do slepoočnice sobu mu preleću čeone ptice, stanovanjem u sebi samo im stvrđnjava let (izvodi ih u glavu kao da je to njihov svet), otežava ih šapatom sa zanemalom okolinom (izlaže ih jasnoći zastakljenom tišinom), zastarelom metodom proglašava ih za dominion, u kome i mogu da lete i ne moraju [jer ih od svega deli to da su one misli iz čela a ne mahanje tela (*les bras croisés*)], čak i ako pristanu na nezahvalnu ulogu nečeg što leti tek da se nešto preleće (*in totidem verbis*), nečeg što se uspostavilo izmedju onog tamo i ovog ovde (*in toto*), zubima stegnuvši privatni dotok (iz režeće uzajamnosti u civilni doskok), zatim ga preklavši. *Резать*.

{V-U,S}

03-04/30-31-01/03

Zajednički Stan

Mного godina je prošlo od kako se ništa značajnije nije dogodilo ali to ne smeta hroničaru prikrivene važnosti da se obruši po ovoj bubi samohotki što je ušetala u fokus. *Il aboie après tout le monde*.

Čas podje u levo, čas u desno (čas se ustremkuje na gore, čas na dole, *ποια είναι η διευσθυνη?*), čas maršira u pobedonosnom nizu (čas upada u krizu), a ustvari se (u svemu tome) oblaže kuhinjskim čaršavom/polivinilom (kaučukovom smolom, bliskoistočnom svilom) - bilo čim što će je impregnirati, uvaljati, nežno prekriti zauvek (da ne mora nešto značajnije da se dogodi da bi joj se potvrdila prikrivena važnost, *in extenso*). *Плакучая ива*.

I eto: buba i njena zahuktalost (od pre milion leta), i ubrzanje na bis *Cicindele campestris*, i sve što (kao žižak u žitu, tom epicentru sveta), ne izlazeći iz sebe, (šepureći se) cveta, kao *Coleoptera* iz tastature-pera (ta nepomična meta), leti po ovom stanu kao novogodišnja konfeta, istovremeno srećna i puna pijeteta (i finih pokreta, *in equilibrio*).

“Life's choicest blessings center all in home - Najprobraniji trenutci životne sreće sakupljeni su u kući”, Cowper. (*Είμαστε στο νομμεσο εντεκα*).

Što, samo po sebi, nije dovoljno - očekuju se pristalice iz unutrašnjosti zgrade (konstrukcijske transverzale podno pustog stana), da i oni doprinesu slavlju. (Što više to bolje. *Толпа*).

("What, fifty of my followers at a clap! - Šta, pedeset mojih sledbenika, svi odjednom!", W. Shak. Eto dobrog broja. *Хорошо*).

Prozujavši za obamrlom gomilom u predvečerje otkrića glazure rovca (premazavši se porcelanskim ekvivalentom insektoidne osame ljudi), (dati) čovek i (data) buba upućuju se u zajednički stan (obostranost samoće, *двойной*) kao u širom rasprostrtu podnošljivost (retrospektivnu snošljivost) dobro podešenog dueta, ne izmičući finalu neizbežnog hora unisonosti rulje ali ni ne nasedajući završnoj ariji samoindukovane elite već kod prvog takta (*facta non verba*), držeći se (pre svega) principa neutralnosti u slučajevima kao što je ovaj (*égarement*), karakterisan izvesnom nedoumicom u vezi pitanja ko je ko i šta je šta [više u smislu determinističkog entuzijazma propitivača nego ispoljenih očekivanja državnih statističara u okviru pravilno shvaćene sreće (*detur digniori* ili *detur pulchriori*, pitanje je sad)], ali i uslovljen blagim porastom nivoa zadovoljavajućih objašnjenja (sve do institucionalizovane primamljivosti grupisanog presipanja zacrtane kampanje iz šupljeg u prazno, uključujući predizbornu tišinu), u slučajevima, rečju, u kojima se ništa ne obznanjuje bez namere da se ili proda ili tramp, kao kada preovladava sinhronizovana java (realnost ekranizovanog cilja - eto šta se, blago, isijava), u kojoj snovi ne mogu da dodju da izražaja ako nisu projektovani preporučenom kamerom, (u svakom slučaju) nekakvim aparatom koji se ne može klasifikovati kao prost izvor mehanizovanog zraka poželjnosti nad talasom ispunjenja, ali od koga se, isto tako, ne može očekivati da se tek tako stavi u službu svega ovoga što se oko date dvojice (čoveka i bube), vrti u datom, zajedničkom stanu, *in articulo mortis*.

Iz velike daljine kaplje mala. (U njoj se kupa prvi metar. Prvi metar tajne - sve se, iza njega, svrstava u krajnje. *Законченность*).

U zajednici samo sa sobom, stanari (o kojima se radi, *дуэт*) u prebivalištu (o kome se priča, *жилище*) ne mogu da dodju do uzajamno prihvatljive podele prostorija a da se ne odreknu tako lepe predstave o sebi - iz one druge sobe, dobijene odsustvom iz ove, *ex adverso*, *без постоянного местожительства*.

Tako da im ne preostaje drugo nego da se nasilno usele svako u svoj nedostatak društva, buba u čoveka, čovek u bubu, ona da šeta (*прогулка*), on da gmiže (*ползать*), ona od jednog zida do drugog (*intra muros*), on od jedne mrve do druge (*он сам крошка*), kao dva užasnuta truna da se mimoidju u predsoblju ispred glavnih vrata (*главный ворота*), ona da iskorači on da ukorači - iz ovog u ono, jedino preostalo nakon selidbe iz neophodnosti u neminovnost (iz vizure u osenčenost), kao kada se mimoilaze dva sumnjičavca privoljena na saradnju na vratima iz kombinovane rezidencije u nesumnjiv kraj. *Жест*.

{V-U,R,S}

04/01-05/03

Razlomci Dana

Ko kaže da se sprema oluja kada je mirno kao u kravljem oku. (Kad ništa ne pada čak ni na stoku). *Ducit amor patriæ*.

WaTor_117

Pa i ako dodje do poremećaja stanja, ko može da tvrdi da to nije povratak na staro (na papkarsko mukanje belkastih preživara, *wir haben darüber geredet?*).

Ehrfurcht gebietend!

Predodredjenost sveta i školski akti - dodeljivanje razloga programiranoj epopeji nikada ne škodi, čak ni u programu (planu) školovanja po zahtevima bezličnosti (po potrebi službe) ozvaničenog napretka. *Ειμαστε στη λαμια?*

(*Που ειμαστε?* Izmicanjem cilja ne uklanja se meta ali se relativizuje, poput labavog lastiša izraubovane mesečine - upotrebljena u svim tim pesmama i pesmicama, više je nije ostalo ni za vašarski privezak, *раиский*).

Nema, prema tome, ni govora o iznenadjenju: kako se može iznenaditi nešto što se suviše dobro ponelo prema sramoti sveta - i dok se upinje da se mane (za sada Iračke) muke, i dok bludi po nominalnoj prednosti života (u vidu perpetualne navike na pristojnu ponudu ropskog spokoja/mira, *разумный*), sve to (što se pravi da ga ništa ne dotiče, *разогнуться*) zapravo se topi u naviku (ide joj na ruku), odvažnim koračanjem po mraku svija gnezdo sopstvenom junaku. *Dramatis personæ & Erholungsheim*.

[*Verhalten & Resultat*: visprenošću odlučujućeg koraka u prazno može se postići i kakva (sitna) korist taktičkog pojedinca - pomislio je (taj o kome se, u ovim spisima, kao za pakost, radi), podsetivši se tipične konfiguracije neograničenog spasa, *tadelnswert*]. *Неужели?*

Vreme i njegovi derivati (a tek derivativi!) - krenuvši od neostvarene oluje dolazi se do tričave nepogode putnika uhvaćenog na preporučenom boravku u snošljivom raj. *Di i penates*.

Dokle će sve ovo da traje - nije mu prvi put da se (o toj gluposti, trajanju, na ovakav, neoprostivo amaterski način) pita - ali pošto to niko ne zna (izuzev retkih pojedinaca na Marsu i u "London School of Economics"), povlači pitanje i (miroljubivo, kao da upravo nije izgubio najvažniju bitku - sa vremenom odlikovanim na drugoj strani medalje, *einseitig*) upućuje se iz jedne prostorijske u drugu, kao da tim potezom ne preseljava i autsajdersko ordenje (kad ga već vrhunsko nije udostojilo diskretnog vlasništva, *ex quocunq̄ue capite*).

Razlomci dana: beličast prašak kao salicil očuvanja (univerzalan domet kao frakcija stanja), govorna varijanta upola manja (zečija usna kao reč krajnja), sve što se dalo u brojitelj pre nego što je napustilo imenitelj, zajednički se obračunavajući sa cifrom postanja, *ex vi termini*.

"When sparkling lamps their sputtering lights advance - Kad blješteće svetiljke pucketavu svetlost isturaju", Dryden - eto na šta se svelo (a samo što je počelo) i ovo veče. *Fugit irreparabile tempus. Гоготать*.

Frage und Antwort: Wie viel Uhr ist es?

Petnaest do šest (a smračilo se kao da je i to neizvesno), padaju sneg i ledena kiša (a počelo je kao lažna pretnja) - koliko su ovi dani puni otrežnjenja (ličeći na jedno ispalo je drugo), toliko se krše kao puste ruke u karikama sprave za univerzalno poravnanje (nekoj vrsti pegle za nemirno stanje, *de pis en pis, hoch oben*).

A opet, nije ni tako uznemireno da ne može sebi da se dozove (samo se pravi da ga nešto saleće i davi, *Höhen und Tiefen*), još ovaj dan da uklopi u kolekciju osmišljenih trofeja, za parčice besmisla će lako. (Njih, ionako, uvek nešto istera na suvo, ni ovaj sneg ni kiša neće im doći glave). *Erziehung*.

Izlomljenom linijom neba treba da se dodje do istog takvog (testerastog) stava onih koji ga (nebo, *intensiv genutzte Zeit*) na ramenima (pardon, jeziku) drže (revnosnog poštovaoca uglačanosti niko ne može da ubedi da se zaleti u cik-cak), pa ipak, i s' visa ubedjenja (u svrsishodnost pravca, *Sinn*), zaokreću (zavijaju) razlomci dana u unutrašnjost stana *Moloch*-a bana, njegovi podvornici (ovako izrana!) ali i razložne žrtve. *Разговорный язык*.

{V-K,S}

04/05-07/03

Besmrtnost Kao Neautorizovana Nada

I u ovakvom svetu može se napraviti dobar potez: sigurnosnom spravom učutkati beznadežnost (naručenom besmrtnošću ublažiti smrtnost).

(Mada, ne treba smetnuti s' uma: *non nostrum est tantas componere lites*).

A pogodnim proglasom, pri tome, staviti do znanja ko se za šta pita. (*Was willst du damit sagen?* Za nadanje - dan, za besmrtnost - noć). Da se ne bi desilo, kad se (nada i život) dovedu do smene (dana i noći), da jedno (nada) potamni a drugo (život) bljesne, i - ugasi se. *Тщедушный*. (Nada se ima čuvati pod jasnim osvetljenjem, besmrtnost pod prigušenim, drugim rečima. *Για τωρα*).

Ako, tu i tamo, pomogne *Frank Sinatra* - to je, otprilike, sve što može da se očekuje od popodneva kao što je ovo (*non est vivere sed valere vita*), puno virtuoznog početka zdravorazumske popularnosti meko modulisane trube [mada i enigmatičnog glasa šarmerskog trubadura (*Spitzenmarke*), u rangu koncert-majstora odgovarajućih svetkovina uključujući priredbe tipa *Rosh Hashanah*], s' tim što se ovde ne radi o duvanju u trubu unutar kakvog hrama (*музыка за причастие*), pre bi se moglo tvrditi da je reč o klasičnom truizmu (otrcanosti/trivijalnosti/površnosti/ništavnosti) svezremene/sveprisutne pompe, počevši od hijeroglifskog tumačenja crnog (bazaltnog) kamena/porcelana iz Rozete (*Rosetta*), preko antičkog (mističnog) reda krstate ruže *AMORC*, do apelacionog suda *Sacra Romana Rota*, u svakom od datih slučajeva izdignuvši se koliko blejanje ovce povodom postignuća većeg od pokrića, u smislu prevladavanja okultnog nad racionalnim, ezoteričnog nad kauzalnim, lagodno iskonstruisanog nad mukotrpnim izvedenim. *Malum in se*.

[Ima još malo nade za uzor svetu, ali se i ona (kao i besmrtnost) zasniva na potrebi za predstavljanjem suviška - ukoliko se i prikaže kao kvalifikovan izlaz iz zapećka stvari, još uvek se ne može opravdati kao njihova bista, *alles in allem*].

Предложение: izvući se na suv jezik zemlje, na njemu se opskrbiti svim što je potrebno za upornu čutnju u prisustvu kakvog zanesenjaka nekakvom misijom (trilateralnog sekretara ili provincijskog rotarijanca), pobosti zastavu prevazidjene (izumrle) države u tako dobijen film (debljine ne veće od dva do tri molekula suštastvene soli - neorganske gradje utrnule boli), poput ocelota (imitacije jaguara u vidu mačke *Felis pardalis*) gipko se postaviti u položaj rutinskog iščekivača u opsegu od fundamentalnog poremećaja do delikatnog šuma

(reagovati dostojno prenapregnutog uma), dok se sve ne vrati na svoje mesto (u smislu povratka na suv jezik zemlje): *ludere cum sacris*.

Mit Abstand der Beste: besmrtnost kao neautorizovana nada - svim tim pokušajima artikulacije stanja pretpostaviti osvedočenost bica, naročito se zadržati na konstanti scene, naglasiti glumački rad (glumi se da se nezavisno podnosi ono što se samo od sebe izdržava), u produženju veka videti samo slučajan znak (ne i dobru volju) periodičnog uslišenja šarade, bez nekakve (iskustveno/teorijski podkrepjene) autorizacije nade.

Más vale ser necio que pofiado.

Uostalom, sprema se pad (treba da padne maska) i ovog kasnog jutra (iako se sve još uvek drži ustaljenog proboda u sate): već oko jedanaest nedostaju i zapisničar i zapis (*четвероногое животное*), zbog čega ne dolazi do nastavka već se, naprotiv, ustanovljava prevrat (iz hirovitosti prvog u tradicionalnost drugog dela dana ne prelazi ni bezbrižnija družina bez predspreme iz golemosti cilja) - sve što se do ovog trenutka proglasilo za jedino poželjno iznenada gubi na važnosti (nestaje sa horizonta), zamenjuju ga slike sa plebejskog fronta, jedna mala besmrtnost i osrednja nada - skromni rezultati (kod tolikog uloga u pevljivost stada). *Malus pudor?*

I taman kada se mislilo da je za danas sve rečeno, dolazi do nedoumice (ličnog protivljenja): *das passt mir nicht*.

Folglich, "All now was turned to jollity and game - Sve se preobrnu u živahnost i igru", Milton.

Jer, došavši do festivalskog rešenja navedenog u prethodnom redu, onaj ko se sa njim zabavio, po pravilu (već oko podne), licitira sa nesrazmernošću tako male dobiti spram smrti (tako postavljene zabave spram nade) i, ne prekidajući sa ustaljenom praksom (*заведенный порядок*), povlači autorizaciju besmrtnosti većoj od nadanja u sebe, gologlavog i bosog, nadasve svedenog (od nogu do glave) na jednosmernu klackalicu: od zastarelog sna do savremene jave.

Memento mori?

{V-U,R,S}

04/07-09/03

Pokušaj Svežeg Pristupa

Napredujući dalje [ispisujući stranu po stranu predmetne šale o ozbiljnoj ulozi života (*pacta conventa*)], navika pretiče inovaciju (rutina novatorstvo): ako se i desi da se (nož novog poteza, *Klinge*) istrgne iz ruku izvežbanosti, brzo se zauzda, omami, smete, kondenzatorsko dejstvo ga (i njega, *лезвие*) zaveštava mestu suvom i hladnom (za njega predviđenom skladištu), nepogodnom za vrele pobude, neponovljivost postupka, jedinstven akt. *Инертность*.

[Kao *Erinaceus europæus* tojest jež (tojest bodljikavo prase) - što se više ježi pred nepoznatim gostom manje se čita na otvorenom dlanu, na kraju za probod nestanu uslovi. *Pied-à-terre*].

"I will hedge up thy way with thorns - Tvoj ću put opkoliti ogradom od trnja", *Hos.ii.6*. - na takav odziv (*Hindemis*) nailazi svaki pokušaj svežeg pristupa starom pitanju zatečenog stanja (naježenom nebu nad klupkom od granja, *μπλε μαρεν*).

(Ko će sve ovo napisati a da ne ponovi sve što je napisano, makar promenio pismo).

Obscurum per obscurius.

Takodje, kad dan ovako brzo prodje ne preostaje drugo nego da se analizira posthumno. *Посмертний*. Tako, na primer, uvidja se da je (dan, dok je trajao) male zakone lokalnih izazova rasipao na sve strane, a sada se (kada dogoreva) jedva na jednoj dohvatio prepirke sa smislom (i to - pospanim). *Меры предосторожности?*

Sa druge strane, doguravši čak do ovde (do rane večeri sakupivši sve figure celodnevnih žrtvi), dan poput ovog (tačnije, njegovo prvo, braonkasto veče, *Zwielicht*) ispoljava sve odlike puta predjenog po svaku cenu, ne mareći za registarski broj ponovljenog prolaska kroz isti, statistički cilj (stohastičku metu, rasipnost, *præcognita*).

Izvesti toliki pomeraj u desetak sati može samo sto puta duži sev, lemurov rep u doskoku na nestalu granu na primer (u ovako ispražnjenom danu *Lemur catta* se i onoga čega nema hvata) - nije ni čudo što se onda, u prilikama kao što su ove (*post bellum auxilium*), karakterisane pre svega metodičnim pristupom završnoj sceni (u slučaju o kome je reč - sistematičnim umotavanjem u mastiljave nabore već neprovidnog dana), svako ubrzanje doživljava kao obrazac rastuće sreće, *pour encourager les autres*.

Uostalom, šta reći izgubivši tekst dijaloga sa sumnjom [imajući na raspolaganju afirmativnu potporu (*номинальный поддержка*)].

Neosporna izvesnost simbolične promene: otičući kroz minijaturnu mrežu potoka i kanala, svaki komad leda koji se danas topi ne prevazilazi sebe od pre - preobraženu vodu pripitomljava i obična kofa (*per gradus*) a da neće iscureo dan.

Osmišljavanjem toka, i taj se proces, naravno, radikalizuje - tračice vode prelaze u paru (komeša se misao žestoka), *partout*.

[Čuju se i dve (starmale) gugutke - kljunovima dele sledjene trenutke]. *Pour couper court*.

Pokušaj svežeg pristupa ogleda se u tome da [pošto svi navedeni fenomeni (nadzemni ili zemni, *was gilt die Wette?*) imaju 'tendenciju' da se rasplinu već kod prve prepreke (u vidu promene toka misli, zaborava, izmenjenog stava)] onog koji ga (svež pristup) upražnjava navodi na klasičnu doskočicu - zaklanjanjem pomenutih prepreka dobro priredjenim rečima da im (pojavama u pitanju, *несуществующий?*) obezbedi fluentnost/protočnost odgovarajuće rečenice, dovoljno zaštitničke da se ne pometu i povuku, da nastave da pružaju sliku solidno uvežbanog pokreta u napred, nečega što se (kad mu se samo malo pomogne) i u ovakvim (nedefinisanim) uslovima napretka prikazuje kao otrežnjavajući elemenat inače zamućene pozornice/scene, time što ukazuje na progresivnost optičkog prenosa ponavljajućih slika (*Erinnerung*), od kojih neke služe za nauk a neke za pusto popunjavanje već otkucanih sati (*es sieht ganz so aus*), kao da se, u svemu tome, ništa ne dešava da bi se dobilo na premazu a izgubilo na ideji, onoj od koje je sve i poteklo ali se, uvidevši da se radi o pristupu koji se ne može tek tako otpisati ili proglasiti staromodnim, tu i tamo pritajilo sve dok je (prvobitnu zamisao), kao ovo sada, i iz takvih oaza na čistinu ne istera tvrdoglavi ubod, poput ovog sada (*gar nicht schlecht*), u svod ispod sklada.

{V-U,S}

Vidokrug

Veliki zvuci sveta (brujanje kao takvo), sve što (onakvo) nad svim se nadvija (peta kolona, predaja, seta) - ništa tim znacima neće pomoći (*ich kann nichts dafür*) da ih, i same, ne stigne šteta (da im se pojava liši prenosa, talasnost pokreta). *Age quod agis, bedienen Sie sich.*

Καθημερινος: iz zamrznutosti u otopljenje (mereno klatnom podneva) prelazi dan (igra se senka - ni zenit da je uspava). *Простой*.

Izmedju manjeg i većeg mrava (upravo upućenih jedan drugom) razlika je u tome što ne stižu u isto vreme: dok se manji usijava po stazi veći joj se zakačio sa strane - (računajući da je stigao) pušta onaj da plane. *Bis peccare in bello non licet.*

U medjувremenu, sve je to (kao i Sunce) zašlo [*рыжеватого-коричневый*: kad već nije nebu pod oblake, sakrilo se u zemaljskoj travi (namestilo na obrvu larvi, *gepflegt*)], ne može se pronaći ni ovde ni tamo (ni na ovom ni na onom svetu, *один из двух; тот или другой*), iako se svetovi nisu promenili (*das ist es ja gerade!*), samo su se (kad to već nisu učinila ona dva mrava) mimoišli u hodu (*проезжать*), ali i to je bilo dovoljno da dodje do neizvesne situacije prisustva/odsustva tako vrednih komponenti vidokruga u pitanju (*die Bäume und ihre Blätter*), koji, i pored zaokruženosti sobom (*собственная*), posmatrača koji mu se posvetio (*aufgeschlossen*) nastavlja da impresionira koliko raznovrsnošću ponude toliko metodom iščezavanja, jer evo, već čitav sat ili dva su prošla a od opisanih početaka (videti prvi pasus) ni traga ni glasa [kao da su nestali kroz namešten kraj (*wer ist da? - ich bins*)], uzbudljivo se smanjili / obukli u nulu (*weniger denn je*), što znači da im se ne može verovati više od početnog impulsa (senzacije retine, reverberacije opne), niti im se treba posvećivati bez rezerve jednog šturog pisca (*tatsächlich, in der Tat*), manje-više upućenog u dinamiku stvari mada, svakako, sumnjičavog (maltene suvoparnog) kada dodje do ovakve (ili slične, *in geringerem Maße*) predstave nečega što u sebi ne nosi više nikakvo značenje (ničim se previše ne zanosi), uzimajući u obzir, medjutim, da u svakom sledećem ciklusu ovoga što se ipoljilo do sada ne može da se računa na više od istovetnog pada. (*Es ist noch etwas Milch übrig, doduše*).

Vidokrug kao daljinomer scene: dokle god da se pogleda vidi se jedno isto - rašiveno srce geografske pene (razuzdanost toka u predelu vene), tik-tak iznad brda kako drobi vreme. *Гибкость*.

Ne nasedati na povoljne utiske vida (harmonizaciju sluha, nedostatak stida), u prilikama u kojima se sve dešava na ovaj (rasipan) način pronaći tek toliko da se prebrodi prva zgrušanost jutra (osvetoljubivost dana, preispoljenost noći - vremenski intervali trostrukog čekanja čuda), pomišljati kako će i ovo (samo od sebe) da prodje (kako ga ništa ne može naterati da se ne odrekne sebe), izvesti pokret rukom (razgonom sveopštih čini prestati s' mahanjem na neugodnoj visini), smiriti se i čekati da padne opklada u razum (*aut inveniam viam aut faciam*), onaj kojim će moći da se utvrdi dokle se stiglo u narušavanju (i inače krhkog) balansa tvrdokorne sreće (*стоит посмотреть этот фильм?*), taman toliko ispoljene da ne mora prvom prilikom da se dokazuje kako nije baš sve tako crno (kako se, i pored svega, naziru povoljni obrisi makar koliko prevrtljive perspektive prilježnog stanovništva koje, čutke, dangubeći radi, ili se vešti razmatrajući kako se izdvojiti iz poretka stvari osiguravši permanentni cilj *SUO* (*Sve-Uvek-Ovde, alle fünf Meter*), kao da se nigde ništa ne trese od straha, niti se

pronose vesti o pogubljenju u dva maha (kada se ode i kad se vrati - *Πότε θέλετε να ταξιδηψετε?*), niti se sluti išta što, i inače, u vidokrugu kao što je ovaj (*статистическое данное*), ne navodi na pomisao da se kolektivna sudbina nema na šta razložiti a da to ne bude elementarnost bez pokrića, *von da an*.

At spes non fracta: izuzimajući nekoliko vrednih udara u drvo, one dve ili tri ptice (koje su to izvele organizovano i vedro) nisu prikazale nekakvu ekvilibristiku oko koje bi se mogle razviti argumentovane razmene mišljenja duže od podnevnog minuta [nisu priredile žongleraj iz kog bi se dala izvući poredjenja sa premetom preko zloupotrebljene glave (*ich war schon einmal da, du auch?*)], pa ipak (u osnovi svega toga, *au fond*), doživljava se utisak neprikosnovenosti očigledne predmetnosti stanja (*à tout hasard*), posvedočenog neizostavnim ujedima u ptičju okolinu (drvenast ram mete), koja se samim tim uvek ispostavlja tamo gde joj se najmanje nada, manje se isturajući [*bon diable*: više pazeći da ne bude jedina ("sama na ovome svetu", *sic!*)], uklapajući se u takozvani pejzaž pun neutoljivih linija na obe strane praznine, poteklih iz potrebe za popunjavanjem nečega što se ne može popuniti a da se ne zavara dovršenim poslom, u dvorišnom vidokrugu kao na letećem tanjiru, *à droite*.

{U,V-K,U,R,S}

04/12-13/03

Zaboravnost (Povodom Lorda Kelvina)

Medjusoban odnos je ono što se računa. *Seien Sie vorsichtig, wenn Sie über die Straße gehen.*

Vide se, na primer (na susednom krovu, *местожительство*), dve ptice (opet one, u ovom dnevniku kao da ničeg drugog nema, valjda zato toliko krešti) kako se kočopere (jedna se drugoj unosi u lice), rekao bi čovek da od njihovog (simbiotičkog?) odnosa nema više ništa (*Πονάει εδω*), čak i da je jedna prestravljena (da je takva situacija), ona druga bi nastavila da drema, ali situacija nije takva, kako je rečeno - ove ptice se bore svaka za svoj pisak.

In terrorem, inter se.

Ali, i iz takvih prilika - obadve izleteše kao da ništa nije bilo: mora da su se dogovorile oko nečeg sudbinski važnog (*Που μπορω να σας βρω?*), zbog čega im se odnos iznenada popravio (*Μπορω να σας βοηθησω?*), toliko da su se (u tandemu), bez rastrojstva u krilima (nedoumice u ciljevima), očešale i o tetivu vetra (istina, dosta slabog, *Geschwindigkeitbegrenzung*), prevrnuvši se jedna prema drugoj u mislima o prenoj sreći. *Loyal devoir*.

"Eto kako se sve menja iz čega se ništa a najmanje dva bića tako lako ne izdvaja" - (gramatički) monotono je zaključio njihov zaštitnik i prevashodni izumitelj slobodnog leta spontanih ideja (*наблюдатель*), otprativši ptice pogledom a zaključak snovidjenjem o još jednom beslovesnom ratu (*libertas et natale solum*), kad su već svi drugi završili u večitoj tišini kukavički iskamčenog mira.

Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci.

I prošla bi i ova epizoda dobro shvaćene predstave o pseudo-pometnji da se tu nije pojavila (i, pritom, i ona krila raširila) izvesna lažna magija neutoljivosti rasipnog trenutka (*das hat mir die Augen geöffnet*), vršeći

pritisak na ionako smoždena čula da registraciju valjanih pobuda ostavi za sutra (kad već danas ne može da se kaže da je sve vaskrslo s' merom, *poco a poco*), i da se osmozom stvar (o kojoj se radi - praktična neprekidnost) prebaci u formaldehid kao vezani ugljenikvodonikkiseonik (na način CH_2O), podrazumevajući prigodnu ceremoniju (stalešku svečanost, otmeno prenemaganje: formalnost, tačnost, paradu, etiketu), obraćajući pažnju, znači, na red, ispravnost, konvencionalnost i imperijalnu čvrstoću, kao da se u načinu a ne u rezultatu ima pronaći lek za dugu istovetnost, i kao da iz obnavljanja dobrih odnosa automatski sledi opšta amnezija (kosmička zaboravnost, *otium cum dignitate*).

("Bear with me, good boy, I am much forgetful - Imaj strpljenja, dobri dečake, zaboravan sam itekako", W. Shak.). *МИНИАТЮРНЫЙ ПСАЛОМ*.

Pošto će sve da se zaboravi, ni od čega se ne može napraviti razlog dovoljan za insistiranje na njegovom večitom izboru, pa ipak, operišući sa delovima podložnim obmanjivačkoj prirodi vremena (*das Beste daraus machen*), izabiranje se (*ohne Zweifel*) nameće kao neprekidna karakteristika delovanja, njegovo kontinualno umeće i podešavanje pred bilo koji značajniji potez protivnika - raskid sa dosadašnjim tokom stvari, *nicht mehr zu reparieren* - ne bi li se održalo ovo što se, prvobitno izabrano, pokazalo sasvim prihvatljivim u odnosu na ono što se ima nametnuti prostim stanjem najnovije neminovnosti (*односторонний*), kao da se, u svemu tome, radi isključivo o smenjajućim delovima a ne o nesmenjivoj celini (*весь*), kao da, tojest, fragmentarnost ima prednost nad integralnošću, usitnjenost nad celovitošću, mali zubi mrava nad jezikom mravojeda, ovaj dan nad nekim drugim, žućim. *Еще желтый*.

Zaboravljajući aktuelan, bira se drugi sklad za skladištenje uvek istih rogova u vreći, za pohranjivanje suprotnosti koje, i kad se pomire, ne predstavljaju dovoljnu prepreku da se ceo proces ne produži u beskraj (u skromnijem slučaju - u sledeći život, *soi-disant*), da bi se, valjda, ispunila forma (esencijom se, ionako, ispunjava mukli, otrežnjavajući čas u glavni nominalne gomile, one tojest, koja je još ima). *Spes sibi quisque*.

("The commonalty, like the nobility, are divided into several degrees - I prosto gradjanstvo, kao i plemstvo, može se stepenovati", Blackstone, *selon les règles*).

Zaboravnost kao podrška za varljivu stalnost (opravdanje za stalnu nestalnost), plitak potez sećanja o sebi, jedna vrsta urokljivog puta, u smislu da joj se (zaboravnosti), na njemu (putu), svetlucavom i čilom (kao prangijska proslava), sve prašta izuzev zaboravljanja usrdnog ustrojstva i kanonskog pravca ("And there will I meet and commune with thee - i tamo ću Te sresti i biti prislan s' Tobom", Ex. xxv. 22), kao da se ispod jednog doba (*siècle*) ne nalaze (memorijske) iskopine drugog (*siècles des ténèbres*), skamenjene lažima iz ovog (*siècle d'or*), izrečenim u nameri da se, zaboravljajući sve, zaboravi i to, privezano za Kelvinsko dno. *Gedrängt voll*.

{V-K,U,R,S}

04/13-16/03

Promocija

Nije lako sastaviti ove redove i pritom ih, slabašne i neuverljive, odlikovati pobeđničkom dosadom, kao jedinom nagradom tako utvrđenog postupka promocije. *Falsus in uno, falsus in omnibus*. *Сводка*.

Ali, šta uraditi sa okrenutošću sebi, neproporcionalnim upijanjem pohvale iznutra? (Nije sve ni u spoljnom izgledu - kaže onaj koga vara ogledalo, ogledalo duše, tojest, dok ga misli ruše. *Sie können sagen, was Sie wollen*).

Povećana osvetljenost dana ne može a da ne navali na odgonetanje važnih pitanja: kako povećati proizvodnju, kako presvući senku, kako pronaći točak, kako izbeći istinu, kako usavršiti proces, kako šeniti okupatoru, kako gostiti bombardera, kako mahati repom, kako živeti tiho, kako ne živeti - mrmljati reči slabašne utehe (razbrojati brojanice ispod glave-strehe, *сварной*).

(*Nächtlich*, već je prošlo osam a nije se rešilo ni ono pre osam).

Čekanjem se potkivajući (*Τοπική ώρα*), sve čvršće stupa nerešivost sati - skoro da odjekuju skazaljke iz vlati (travljom okolinom alarm im se klati). *Felicitas multos habet amicos*.

Ponekad više (ponekad manje) dodje do preokreta u smeru: ono što se zaputilo na onu dospeva na ovu stranu, i obrnuto, ono u čemu se ogledalo oko gavranovo gleda po gavranu da pošalje slovo - ni ovalikoj azbuci (kolikom se služe novi, elektronski ljudi) nije na odmet da se širi kao nekad starinskim eterom (ptičjim perom).

(*Was passierte danach?*).

Prodje poneki stranac (i on bi da se odomaći ako ga drum već nije odveo alternativnim prednostima raja), autobus je još redji (iako mu je ovde, ispod prozora, stanica - što mnogo ne vredi ako se uzme u obzir da na njoj nikad nikog nema), ali se, zato, i te kako gomila (skuplja po čoškovima, narasta, sjaji) rezidencijalna sumnja u svrsishodnost ovako predvidjenog stanovanja nosioca stanarskog prava, tačnije - dvostrukog korisnika predmetnog stana (po pitanju kocke i po kocki čutnje), ako se izuzme banka (čiji su, naravno, i stanar i stan, *faire bonne mine*).

Šta bi se još moglo navesti u prilog stidljivom ometanju tišine ne bi znao da kaže ni on (stanar ubedjen u korektnu zapreminu sobe), da se, medjutim, i sam (*ex auctoritate mihi commissa*), nije poveo za diskretnom lupom posudja iz selodnevne gozbe, nepotrebne nakon iščilele gladi (odsukane u potopu spasonosnih ideja, *ex abundantia*). *Μηπως θελετε κατι να πειτε?* Alternativno, *Μηπως θελετε κατι να φατε?*

Umotavši noge u dva fina ćebeta [od kojih ni jedno ne propušta više od pola hladnoće (*нет никакой возможности*)], a i to u slučaju zbacivanja pamučne tkanine na ohladjen patos], preostaje mu (tome o kome se, kao do sad, radi) da se, zagrejan pre svega tako, ne pregreje van propisane, *Lowell*-ove norme, *de trop*.

("Sate the hungry soul beyond an hour - Zasiti gladnu dušu duže od jednog časa", *Lowell*).

Kao *Cebus capucinus* (kapučin širokog nosa i repa u funkciji hvataljke), ide nešto iza zida od smekšane zgrade (kako ide tako će i proći - gumen kaiš svaki stomak hvata), obilazi oko nedoumice kao vetar oko prsta (svija se u zglavku kao mrav uz travku), sve što namiriše uhvati, odnese (ono što propusti i dalje se trese), pretvara se da zna šta će i kako će (a na kraju puta još se drži kuće), nikom poznanik svakom prolaznik pored koga automatski treba proći svaki put bez osvrtnja koje bi moglo da se protumači na razne načine od kojih nijedan ne bi

bio u stanju da ponudi nešto novo kraj tolikog manipulisanja javnim mnjenjem ispitanim na uzorku bata fiktivnog majmuna iza zida od smekšane zgrade. Apsurd, absurd, absurd! *Fiat experimentum in corpore vili.*

(*Con amore: R-i, kojoj je danas rodjendan.*)

Der Fuß des Berges: izuzimajući promotivnu crtu večeri same po sebi (i u njoj se treba uspeti na hrbat razložnosti i, odatle, isticati preporuke pravovernog usrdnika sve do cika zore), sve se drugo umireno gasi (niti se zanosi dnevnim nagradama mrava niti žudi za noćnim priznanjima cvrčka), mada se, takodje, oseća izvesna ponesenost samočestitajućim položajem bića kao finalnom nagradom života (neutoljiv je život: i pod okupacijom buja kao lokvanj u Julu - *es ist etwas dazwischengekommen*, dopuštajući sebi bar toliko da kaže), vrhunaska bezobzirnost koja samu sebe unapredjuje u zaslužnu čednost postupka u vremenu, tačke u prostoru, značke u sebi, *к счастью.*

{U,V-K,U}

04/16-20/03

Tri od Četiri

Snebivanjem, ono se (utrnuo stanje, *et sequentia*) i sebe odriče, zato ga treba nečim rasonoditi (ne ostaviti ga da cepidlači oko taktike povlačenja u dovršenost reci, dugovečnost sati, osenčenost puta, *et sequentes*), osvežiti ga treba gutljajem (vitaminske!) limunade u zamuklo podne, kada se još ništa ne može uzeti za više od pola od onoga što jeste, tojest kada se takvim jednim polovičnim (utrnulim) stanjem predstavlja sve što se u njegovo ime *celo* snebiva, čime je ovaj ciklus (tipično brižnih misli, *no so was!*) počeo i čime će se završiti, ukoliko ga neki izdavač (u medjuvremenu) ne štampa (i time ga nehajno produži) u jubilarnom kolu detektorskih sistema osrednjih rešenja (*so oder so*), povodom šturih svečanosti u vezi okončanja hirurškog reza na gluvom času ovako svedene večeri.

Das ist gut so.

Ovako svedene večeri, prepune varljivog utiska dana, proteklog izvrsnim koritom sjaja, od kojih se ni jedno ni drugo ni treće (ni sjaj, ni dan, ni večer) zadugo neće stopiti na način na koji su to učinili po blagoj ivici (periferijskoj vrpici) dok su se (ovom) posmatraču unosili u lice s' prećutnim odobravanjem njegovog postupka da stvari prepusti neposrednosti susreta kojim se može postići da sve u tom trenutku dodje na svoje mesto [iz sjaja dan da se prikloni večeri (*à coup sûr*), bez i malo ostatka], sinhronizaciju te vrste uklopljenja prepuštajući zubima razboritosti pre predaje i ovog, najnovijeg zalogaja večitoj vilici sveta (*ужинать*), od sedam dana što škljoca u šest (govoreći da je i to dovoljno, *was solls?*).

("Six days shalt thou labor, and do all thy work - Radićeš šest dana, i ceo posao uraditi", Ex.xx.9).

Was soll das heißen?

Kao da se (iz razuzdanosti nebesa) oglašava Abessa (*Αρχιζει στις οκτω*), oličenje manastirskog života u Spenserovoj "Čarobnoj Kraljici" (*Τελειωνει στις εννιαμιση*), onom vrstom trezvenosti koja se ne može tumačiti izdvojena iz sklopa okolnosti

(vilinskog ponašanja unutar slavljeničkog kruga otpadnika od promućurne države, lakog hoda i rumena obraza Vivien, raskalašnice iz priča o kralju Arthur-u, koja je svojim šarmom opčinila i čarobnjaka Merlin-a, zatočivši ga u šuplji hrast za sva vremena), okolnosti, dakle, koje su je (datu vrstu trezvenosti) do svega toga praktično trenutno dovele, ističući opravdanost savremenog preplitanja odnosa i stvari, njihov prevashodni uzor u pokretnoj meti, onoj kojom se označava pronadjeno srce u zalutalog begunca (kao nešto što još uvek kuca, na beščujnom putu). (Εχει διαλειμμα δεκαπεντε λεπτων).

Ispod svega toga (patetike iz izloga, *so wie es jetzt ist*), razmešta se fina razredjenost Boga (vidi se u osipanju rečeničnog sloga - *so, das wärs*): da li se prvo premetnulo u drugo ili se drugo dalo u prvo nije od neposrednog značaja za dalji razvoj događaja (*so viel ich weiß*), sve razudjenijih/maglovitijih u odnosu na prvobitna dešavanja dana (sjajan uvod u pompeznost stanja), iz kojih se, zatim, sve u podne stvrdlo (u veče nestalo kao u noć svrdlo). *Fortiter, fideliter, feliciter*.

Ali, kao da je nešto dalo glas od sebe (kao da se osmelilo da, malo, zagrebe). *Сюрприз*. ("It was the lark, the herald of the morn - Beše to ševa, vesnik jutra", W. Shak.). *Жаворонок*.

Po (s' pravom) zamišljenoj šemi događaja to, međutim, nije sve: "And blooming peace shall ever bless thy morn - I cvetajućí mir blagosiljaće ti jutro", Prior. (B покое?).

Nadogradjujući se na sve što se desilo pre njega [a što nije obećavalo na nešto više od skromnog povoda za procvat (*Blüte und Glanz*)], pojavilo se, dakle, i ono - sledeće jutro prethodnih večeri/dana (*frische Luft tut gut*), makar koliko da ga je nešto zakašnjavalo ili mu se podmetalo na putu u formi slatkih obaveza sna, usporavajući ga do tačke u kojoj više nije bilo mogućnosti da se izbegne neminovnost raskida sa bivšom trojkom (sjajem, danom, noći), iz čega se, tako utrostručenog ali i razložno fleksibilnog snopa reflektora od juče (*sozusagen*), jedino i mogla pojaviti ovakva jedna začetost najnovijim trenutkom, onim iz kog se luči i ovo, prozuko jutro (*sich umsehen*), kao nešto što se samo po sebi podrazumeva (*auf die Dauer*, doduše), posle svih troškova proisteklih iz održavanja jučerašnjih faza (sjaj-podne-mrak: iz svakog - *карандаш*), da ne utonu u nešto iz čega ne bi bilo moguće opisivati i ovo jutro a da mu se ne umanji oslonac na njih, tri od četiri, *drei von vier* (три от четыре).

{U,V,S-U}

04/20-22/03

Metodologija Priče (Vrsta Štiva, Postupak Pripovedanja)

Tolike stranice (ima ih sigurno sto, *natürlich*) a od romana ni traga ni glasa - sve što je uhvaćeno u reči od njih se brani (*легко-мысленный*), od nekakve priče ne ostaje ni za šapat izmišljenih lica, a kamoli za razgovor vernih karaktera, *quod bene notandum*. Ako neko nešto ovde izgovara (tako što se pretvara da ima šta da kaže, *Συγγνωμη, μπορω να περασω*), u svakom slučaju nije od tih, pseudo-epskih junakinja i junaka (*roman fleuve*), niti je, naravno, od onih lažno fiktivnih, iz real-statističke literature (*roman à clef*), izgovarača jednosmernih (od prostih do prostoproširenih) rečenica (usklika, pitalica, pošalica, komentara, neolingvističkih uputstava - *Sprachen liegen mir nicht*), zabavljenih tradicionalno ustanovljenim spiskom interesa za fenomenološke parčiće od efemernih do trivijalnih karakterizacija stanja, afirmativne jasnoće

periodičnosti jeste-nije-jeste, ovde-tamo-ovde, sada-onda-sada, ovako-onako-ovako, u smislu ontološke suprotnosti metafizičkom preradjivaču sopstvene skučenosti u opštu, pa i po cenu izrazitog varvarizma dosade nad aspiracijom, poput one legendarnog heroja *More-a* od *More Hall-a*, koji ubi aždaju *Wantley-sku*, *pardonnez-moi*. (*Mutato nomine de te fabula narratur*). Potpuna promena mišljenja takodje je moguća, u smislu savršene dopune inače beskorisnog stava: "A volte-face worthy of a politician - Preokret dostojan političara", W. Besant. *Im Affekt handeln*.

Istrajavajući na pojedinačnom tonu, sve što se (u ovim spisima, панорамный) i da svrstati u opšte (u odnosu na singularne) rezultate obrade svih ovih dana (i noći, s' obavezanim pasažima jutrenja pod čelom), još uvek se (poneseno leksičkom pompom individualca kao što je ovaj, skrušenog jedino pri zujanju u rečenoj glavi, *in vacuo*) razmeće oštrom crtom razgraničenja sa usitnjenom okolinom, kipućom scenom glasačkih/izbornih abonenata/protagonista, proporcionalnog sitniša ovakve jedne, 'postliberalne' epohe uvida u čas ispražnjen pred smak. *Внутри*.

Čas ispražnjen pred smak samog sebe, dakle, kada se i od sekundi očekuje da isteraju svoj hir, pre nego što se rastvore u vekovima sračunate slave - pola satu pola satničaru (svako svome dodeljuje caru). *Поклонение*. Ispisivanje ovakvog dnevnika kao izbegavanje onakve vulgarnosti kakvu je naveo Ouida: "The essence and object of life is vulgarity - that is, publicity - Suština i cilj života je vulgarnost - tojest, publicitet/javnost". (U smislu: *Все кончилось хорошо*). Vrsta štiva kao izbor sliva: ili će uredno da se uliva u brižno more prisne banalizacije i srdačnog gafa (*всего хорошего; с наилучшими пожеланиями*), ili da plavi i davi (radi o glavi). *Da kann man nichts machen*.

Kao i drugim stvarima te vrste, medjutim, i odluci kakvim pisanjem potkupiti tekst može se prići na dva načina: dan uzeti zdravo za gotovo i, tako stvrdnutog, razblažiti ga standardnim koktelom (*je suis prêt*), ili se iz nepotkupljivosti stanja baciti u neprovidnost dana i tako se, i sam, razneti nečitim prahom (*das ist mir entfallen*). Jedno je navoditi stvari i događaje kako su se prikazali (prikazuju se - *interdum vulgus rectum videt*), a drugo kako su se prikrili (u sebe se sakrili, bez namere da se otkriju - *prends moi tel que je suis*). Preslikavajući im spoljni efekat/lik ne dospeva se dalje od bezvredne, mada privlačne slike propisane granulacije i pogodnog cilja; sa druge strane (*und wenn es noch so schwer ist*), dubeći i drobeći (neprosejano brašno), sve što jedno zrno kaže drugo prećutkuje (*bis auf weiteres*), na kraju se može govoriti o drskom nametanju i tako malog, provizornog razgovora, kojim pokušava da se bavi izvršilac ovog mučnog postupka i posla, umesto da se, poput zapisničara prvog soja (*bis es dunkel wird*), da u obespredmećivanje nespokoja ukazivanjem na nežniju crtu podrugljivosti klasične tišine (nestišljivosti popodnevnog muka). *Pour y parvenir*. "He who attempts to violate the happiness of another - Onaj ko pokušava da naruši sreću drugog", Wollaston. *Genau das hat er gesagt; was pasierte danach?*

Zatočeništvom u sebi (*ich kann nicht so viel arbeiten*), uopštavanjem takve jedne postavke saopštenja o svemu ovom ničemu u stvari, izlaže se, doduše, i ovaj postupak pripovedanja, zajedno sa svim drugim koji se tiču registracije takozvane nesreće i sreće, nijednom drugom do istom takvom, dvostrukom sudu - za prikazanost i za prikrivenost, dok jedno ne podmiti sudiju da progleda kroz prste drugom (onim što se usudilo da se razlikuje) - *occasio facit furem* - da ga pusti da mu udje u metodologiju priče, izašavši iz svoje (svevši je na istu), ostavši bez čestite alternative (opisavši jednu od dve krive). *Орел или решка?*

{U,V,S-K,U,R,S}

Pelen, Šljuka
(Woodcock vs. Wormwood)

Eci peci pec ti si mali zec ti si mala prepelica eci peci pec - tako ide (glasi, blista, vriska, leti, stiska) niska od predškolskih bisera, ali pošto su, od onda, svi završili sve škole, ta se ogrlica (rasuta po svesci od jalovog znanja) više ne računa u razvezan slog, pre se lomi ispod svakog slova ispod kog bi (kao ono pre) počinjala da se uvezuje u eci peci pec ti si mali zec ti si mala prepelica eci peci pec. (*Ich mache es morgen zu Ende*).

Dan se više proširio nego što se produžio (*pactum illicitum*) - prima u sebe i zdepaste sate umesto da ih izdužava u vis (*το μπάστουνι*), zanosi se u stranu umesto da se propinje grudima (kotrlja se kao bure umesto da prsne), *баран*.

U svemu tome (u takvom jednom, štapskom postavljenju, *перевороужение*) nema mesta neslaganju sa prirodom stvari - pre se može govoriti o bezuslovnom prihvatanju jednog zornog recepta za rast. *Labore et honore*.

(Rast pritiska sive oči mrava, uzastopni dan se kao insekt tanji, u zubima sija bela tačka plava, značka ubodena u zalogaj krajnji).

(*Etwa um 2 Uhr*).

"And to have added a little touch of joy and beauty to the land of one's living, this is worth a little effort, to be sure - A da bi se priuštio laki dodir radosti i lepote onoj zemlji u kojoj se živi, vredno je malo se pomučiti, u svakom slučaju", Andrew McNally. *Noch zu bezahlende Rechnungen*.

Kada je već tako - kad dan bronzano odzvanja (mrav se trza, zemlja svoje traži, *pugnis et calcibus*) - zašto se ne udesi da lek odmah bude *Artemisia arborescens* (drvo pelenovo), da se pelen (*absinthium*) ne uzbire gde mu mesto nije (*pro hac vice*), tojest da se, osim tropskog cveta *astre* (gde i *Parthenium*, južni liker od pelena, ima znake astme) ubere i *Ambrosia*, pelen starog Rima (zvezdan bezdan da se prespe iz klasičnog filma)? *Классический подступ*.

A ne da se (svega toga drsko se rešivši, *bis jetzt*) u funkciji melema nudi meden prelet šljuke [ptice koja, osim što se (na Engleskom jeziku) sa pelenom preseca na pola (*woodcock vs. wormwood*), celu grku šumu uzima pod svoje - kada počne da je kljuca iz lažnih visina, luda bekasina], kao da se do sad ništa nije uvidelo (ako ne do kraja) ni do skromnih pola, kako igra oko bivše jare (šećer-ptica kako kruži oko gorkog čaja), kao zadnji kolut ohladjene pare, *mehr oder weniger*. (*Qualis vita, finis ita*).

Tamo *Scolopax rusticula*, ovde *Philohela minor*, i tamo i ovde kratkih nogu i dugačkog kljuna (pola piće od pelena, pola šuma samlevena): *wenn ich Sie wäre* (jedno drugom govore).

"We cease to wonder at what we understand - Prestajemo da se čudimo onome što razumemo", Johnson (u medjuvremenu) tvrdi. (Valjda - *mislimo* da razumemo; upravo zbog toga što *ne mislimo* da mislimo da razumemo, tojest zbog toga što *zbilja mislimo* da razumemo, datim problemom se i zabavio. *Sapere aude*). "I wont to seat and watch the setting sun - Uobičajavam da sednem i posmatram zalazak Sunca", Southey (sa druge strane) kaže. *Indem er das sagte, ging er* - kao ptica iz gorčine (ispitavši sve načine), *abends, am Abend*.

Први Мај

Zur Debatte stehen: Ко ћути и ради - савршен је роб. (*Что с ним?*).

(Чак и када ради, како мисли, за себе - а овамо плаћа порез, за бомбе, *σωστα και такτοποιημενος*). *Le dessous des cartes*.

Од какве је користи нерадник - уз то непослушан, види се по томе како га усрдно преваспитавају (ускоро га неће бити ни за етнографски музеј). *Más vale tarde que nunca*.

Идеално робље: добри радници, лоши ратници.

Није ваљда да су то само пчеле/мрави схватили.

Ево, код људи: све саме *business* школе, *management* курсеви, економистичке теорије, убрзан рад мозга у опсегу од једног профита до другог, истог таквог само мало либералнијег (*die Information wurde dem Feind zugespielt*) - ко погоди шта курсисти уче, добија сто акција, десет одмах, деведесет сутра, кад научи шта с' њима да ради. *Was ist los?*

[Учи се, наравно, растућа трица:

"A skilful manager of the rabble - Вешт менаџер светине", South.

"Leave them to manage for thee - Остави их да управљају за тебе", Dryden.

"A prince of great aspiring thoughts; in the main, a manager of his treasure - Принц великих, жудних мисли; све у свему, менаџер сопствене ризнице", Temple].

"Шта је, значи, потребно?", мисли се газда (у кошници краљица, *abeille reine*, пчела королева). *Вопрос жизни и смерти*.

Потребно је научити га (човека, пчелу/мрава, *geringfügig*) да ради, и ћути, по правде говора.

Чиме се дошло до онога од чега се пошло: ко ћути и ради - савршен је роб. *Lapis philosophorum*.

Ich hatte also doch Recht.

["The waiters stand in ranks; the yeomen cry, "Make room", as if a duke were passing by - Послужитељи се постројише по старешинству; виши службеници повикаше, "Направи места", као некакав војвода да треба да прође", Swift. *Manibus pedibusque*.

Свевремена процесација поретка и реда (погнутост из људи), нешто што надгледа (буса се у груди): прохтев што се, и дан данас, спроводи без једа. *Начальник*].

1. мај (*Первое мая, der 1. Mai, le Premier Mai, May Day*), 1996-2003: *J'ai essaye de t'aider, sans resultat*; седам година је прошло од записа о оном, да би се, над овим Првим Мајем, ствари свеле на ископине оног (само мало горег): *Karl Marx* као убрзање програма (актуелизовање готице) из хиљаду осамсто седамдесет пете, радничка класа као пласачка маса (незгодно успорење) компјутеризоване планете,

“реформа(тори)” & “транзиција” као бедаст накот (TV загађење) језичког кокете, *ekklesiastikos* као формализован резултат пост-изборне сете (*η εκκλησια*), 14 књига Палестинске седамдесет двојице као 3 тома несхваћеног поете (*septuaginta* као оплодња капиталне мете), *Arkadia* и *Hercules* као помор птица *Stymphalides* (врхунац освете), мој једини наклон (пазим на покрете) – нисам ни ја више ко’ радничка мајка, нека синдикати на тенку улете.

Sursum corda: танк как Телец!

{V-U,S}

04/27-29/03

Na Vetru Sunce

Na vetru Sunce prilazi ritmom obalskog radnika (priobalskog igrača): *pas seul* – zanjise se jedanput (ili dvaput, u tački gde se najmanje slama), pre nego što se (spušteno jedro) s’ katarke neba (providno bedro) prebaci dole (u parter sveta) – i nastavi da vraća. (*Per fas et nefas*).

Nagoveštava toplije dane na osnovu sumnje u ove (prorokuje stopljenost stvari – zagreva sledjene snove), predviđa kako će da se (u žiži svega) obnovi stara (fokusna) sprega. *Невесомый*.

[*Doxologia* Sunca – *Gloria in Excelsis* termalnog vrhunca, umesto trošnog tela što (na 37 sa nešto) već uveliko bunca. *Препει να μεινετε στο κρεβατι για τρεις μερες*].

Sve sunčaniji dani nude nove (svetlije) trenutke u zamenu za stare – još primopredaja da se obavi bez zamerke (i greške) i sve će se zaboraviti (kao uvek do sada), čak i onome ko se, toliko zgodno pun sebe (*plein de soi-même*), ne libi predvodništva upropašćenog stada.

(*Der war es, er ist bekkant* – *Choreograf*).

Ausschau!: za levim otvorom krova nestaje srušena ptica – tako pepeljasta i rana a ni ovaj (jutarnji) krater ne može da nadleti bez uloge hendikepiranog Petra Pana (u procepu izmedju pauze *Cygnus*-a i pesama koje emituje *Lyra*), večito u *Nedodjiji*, nikad na crepu prvobitne kuće, *трусиха*.

Mir kao silom stišano jutro (izduženost kao olakšavajuća okolnost za flautu i kost), produžen odziv kao reverberacioni gost, *quels que soient les problèmes*.

“Calm is the morn without a sound – Zatišje kao jutro bez zvuka”, Tennyson.

Point de départ (*das versteht sich von selbst*).

Pod naslagama vetra i ovi (prvi) zraci (prehvaljenog) Sunca imaju težak zadatak – da ne budu zadnji (*в самом конце*), da im se (od tolikog tovара – *κατε μερα*) ne desi da ispuste i onaj (jedan) miligram svitanja (s’ fotonske rešetke srebrnog dana), *maßgeschneidert*.

Kao da (u svemu što se dešava – pletivu, postavljenju – *Wandteppich*) mora stalno da se vodi računa da ne dodje do prekoračenja bljeska (iskričavosti srme), da se nešto previše ne osili ili se, pak, da u preteranu ćutnju (slomljenost krme), bez obzira na (moguće opravdane) razloge koji bi takav jedan, ekstreman stav desnice (ili levice, zavisi gde se, iz malogradjanski otužnog centra, surevnjivo

WaTor_131

gleda) podržavali (davali mu potvrdu o regularnosti izuzeća) - održavajući (pri tome) dobre veze sa strastvenošću trenutka, na sapima vetra [jahač: Sunce (iznenada), pratnja: *Boards of Canada*].

(Одна, даже, мысль об этом меня пугает).

"The strong passions, whether good or bad, never calculate - Jake strasti, dobre ili loše, nikad nisu zasnovane na računu", Robertson. *Хорошо!*

Sjaji se vrh ograde povijene dobro izvedenim naletima vetra, kao da svetlost nema ništa sa izopštavanjem koje, doduše, ustukne sa vremena na vreme - u slučaju da se predmet ogradjivanja (ono što je izopšteno, *ebenso*) više ne odslikava, ni u sceni koja obećava (ima pred sobom dramatičan cilj, *победоносный*).

Wie sieht es aus?

Odgovara Irving: "Consider what scope the business of the scene gives to the actor's purpose - Razmotri kakav sadržaj scenska postava nudi glumčevom cilju".

Sympathisch.

Talas vetra pa zrakatost Sunca - i u pasažima se slažu kao da se nikad nisu našli ispred zida od ćutnje, refleksije ogledala (apsorpcije slutnje), karakteristične hermetičnosti skeptika-poliglote (nerado vidjenog u društvu predizbornih aktivista, uključujući posleratne alternativce, *pour y parvenir*).

Mračni se (tako muklo ječi, razvezuje lance), još malo pa će prestati da duva: samo da nisu protuberance, svi drugi vetrovi zadrhte pri samom pomenu *H*-bombe - najbliže zvezdane katakombe, takozvanog Sunca, a ustvari deuterijuma u raljama helijuma, vodonika oduvanog s' onu stranu uma.

Möchten Sie einen Kaffee?

{V-U,S}

04-05/30-02/03

Progresivnost Stanja (Graničnost Predstave)

Iz Aprila u Maj: uravnotežena, skoro linearna predstava o rastu (iz Aprila u Maj: vanila izrasla u bademast sjaj), nešto što se lepo uklapa u Raj (samo da ga ne rastače Kraj - molekularnost, eklesijastički enzimi, elementaran odsjaj) - eto na šta se svelo nekad uobičajeno preskakanje iz jedne melodije u drugu (*sum quod eris; fui quod es*), ne remeteći note ni potonje ni prve (malo ih požurujući možda, *si diis placet*), ponašajući se neutralno prema kvascu misli (*das heißt*, ne pokazujući znake preteranog interesa/pažnje), pretendujući kako se, u principu, ništa neće odreći unutrašnjih ideja da bi mu se (u trenucima kapricioznih preobraženja - *η κατευθυνση?*) transformacija mogla svesti na nešto više od nevoljnog zaborava sadašnjeg stanja (stanja broj dva, *das Jüngste*), stanje broj jedan (*Gerippe*) rutinski složivši u svežanj zastarelih stvari.

(Греза).

Tu bi se, u takvoj situaciji, i veštiji od njega zamislio nad akrobatikom ulaska u kvalifikovanost tako dalekog, raspetog stava. (*Ultima Thule*).

("His own door being shut against his entrance - Njegova rođena vrata bivajući zatvorena za njega", W. Shak.).

Progresivnost stanja kao redjanje karika u lancu posledica (*mitten in der Nacht*), pri čemu se za uzročnost uzima jedna jedina - prva, čime se lanac svodi na štap: ko ga uzme u ruku uzeo je šibicu, zapaljenu samim tim aktom, dogorelu bilo kojim sledećim, *ex necessitate rei*.

Evo, i danas, baršunast utisak spoljašnje gradnje (izbočenost unutrašnje) čini da se utvrđivanjem fenomena graničnosti predstave bave još samo veverica i kiša - ishitrenošću repa nad kapilarnom bazom vodene mase postiže se neophodan dodir sa hidrostatičkim svetom, onim od koga se očekuje minimalna dinamika ukupne slike u pojedinačnim fazama razvijanja filma, *comme il faut*.

Progresivnost stanja kao graničnost predstave ustanovljava se, prema tome, susretom glodara s' vezivom fluida - veveričji preskok današnje kiše neophodan je sastojak takvog jednog procesa, čija se dovršenost ogleda u nepotrebnoj uspomeni bezopasne zveri, *à merveille*.

(Poslušati savet o dokrajčenju onog što se podvodi pod drugo, ne dovodi u pitanje prvo koliko ga priprema na misao da, zatim, ono je to koje je drugo, *Sie wissen ja, dass...*

"And award / Either of you to be the other's end - I nagrada / Svakome od vas da dovrši ono drugo", W. Shak.).

Providnost kao lagodan ujed iznutra (*jawohl!*), ali i neočekivana prednost staklene pčele kojoj je žalac, tako, probio prozor sveta, *de bon augure*.

Došavši do krajnje tačke (u progresivnosti stanja nabasavši na graničnost predstave, *беспорно*), onaj koji to objavljuje u tome upravo greši - obelodanivši gde se nalazi tamo više nije (*Ενα εισιτήριο για τη Λαμία παρακαλω*), sve što mu se (uz put) o bok okačilo kinji ga frontalno i pozadi (niti mu daje da prodje napred, niti ga pušta da se vrati), sve dok se ne dozove pameti (odustavši od proklamovanog cilja - u progresivnosti stanja ne tražeći graničnost predstave), svevši se na početan uslov introspektivnosti (autorizacija jutarnje groznice) - uzdržan pas vrsne tišine (večernjom šminkom skriveno lice).

(*Aut Cæsar aut nullus*).

Prevrtljivost na koju se, inače, ne može pristati laka srca (i rumena obraza) a da se ne završi na način na koji se, u Starom Zavetu, ime *Yahweh* završilo imenom *Elohim*, kao da ime Boga ne podleže podrazumevajućoj stalnosti nedostajuće informacije (doduše - topološke supremacije), tojest, kao da se varijacijom predstave menja nazivnost stanja, makar se držeći istog broja slova (šest), i istih slova broja (Bog), *собственно говоря*.

Zato se (taj o kome se radi - *such dir etwas aus*), u progresivnosti stanja naslutivši graničnost predstave (*идеальный горизонт*), svega toga počinje da kloni, i, poslušavši sebe kao što bi izumrle kraljeve, završava vladavinu i nad ovim danom (rutinski mu se predaje): "Either he is talking, or he is pursuing,

or he is in a journey, or peradventure he sleepeth - On, ili govori, ili traga, ili je na putu, ili je možda zaspao" (1 Kraljevi xviii.27), došavši do onoga do čega dolazi ajkula koja spava (*Somniosus microcephalus*), u progresivnosti stanja održavajući plovidbeni apetit, u graničnosti predstave harpunski štit, как будто прижиматься (прижаться), друг к другу.

{V-K,S}

05/03-04/03

Poziranje Vidre

Obostranost kao ponavljanje singularnog (jednog) poziranja vidre - eto kako se treba gledati (ne samo u ogledalu sati) kada iz jutra (kao što je ovo), zasiја kao iz šapata doušnički dan: prelomivši se u pasu na cela dva nova (ustupajući mesto vrtoglavicu s' krova), doskočivši u vidu reflektovanih snova (*extra muros*).

Dagegen kann man nichts tun.

(Od kako se doguralo do ovde, ne može se reći da sve nije san - čak se u istom, krhkom sledu, obznanjuje nad rukom, čelom, duhom, diže ih kao kran. Ovde, u centru starih vesti - glavi što služi za stan - *fide non armis*).

Sunce se (vezano Zemljom) plazmom spušta na tlo: kolutovima (nejasnog) dima dodaje tihu vatru ('ako za indeks uzmemo sto'. Eh!).

Es spricht nichts dagegen.

Н θεα: na prvi pogled sve je nezavisno, oštro (ko' ova kokoška ispunjeno sobom) - već kod prve šetnje (medjutim) vezuje se s' drugim (nečim što se koška - viri mu iz pretnje), gle - zajedno odlaze uzroku pometnje, *через день*.

[*Dorking*: krupnog tela, kratkih nogu (sa po pet prstiju na svakoj od njih), raznobojnog perja - kokoš što se časkom pretvara u petla (pticu, naraslu živinu), u trenu se udvostruči (živinski poraste - žutim kljunom sevne kroz perjanu minu), *по всей стране*. Pukne kao nar.

"*Se remettre dans le bain!*" - vikne joj čuvar].

Uvek se, tako, od jednog naprave dva, pogledavši se u vodi (snegu, vetru, izopštenoj jednini), to što je jedno vidi kako se gledaju dva, jedno poput jedne drugo poput druge vidre od kojih se nijednoj ne može poreći izvesna brza sposobnost prepoznavanja i, odmah zatim, usaglašavanja sa onom drugom (*prendre un bain de foule*), dobijajući tako na kolektivnom zahvatu protiv plečate samoće (*вон там*), ispravljajući uvojke na glavi punoj trezvenosti saradnje (*по сравнению*), časteći se savezničkim rezultatom - savremenom prohodnošću dualnosti vidre kroz stalnu binarnost *Scile & Haribde*. *Не говоря уже*.

Udvostručivši se, ništa se ne lišava sebe onoliko koliko se upušta u pojačanost dobro naciljanog tandema - dobro preslikanih vidri, što ne treba shvatiti bukvalno: i *Blatta gigantea*, džinovska buba Južne Amerike, glavom bubnja o drvo ne bi li dozvala para (naravno - onog drugog, zaspalog bubnjara).

Anstalten machen, etw zu tun.

Udruženost izveštenih bića (vidri, buba, ljudi, vidri, buba, ljudi, *meiner Ansicht nach*), pažljivost u ophodjenju i poza u pažnji, raznovrsnost u postupku i prestupni post (*hohe Ansprüche stellen*), predjelo od kriški i završni tost (*hohe Ansprüche haben*), raznobojnost učesnika kao dugin most (*ansehnlich*), povrh svega - čulnost (agregat koji, i kada se klati, proizvodi ono što ne može da shvati).

(*Dramatis personæ*).

"I am resolved to double till I win - Odlučan sam da (se), do pobede, udvostručim", Dryden. (*Το διπλο κρεβατι?*).

Kao da se nešto uvek uvalja u sebe (ili ga uopštava ogledalski lik), il' se (hitra, svud pristigla vidra) repom baca u dvostruk rezultat: tako se nametne da mu se početna jediničnost više ne odražava ni u tragu po pesku - i tu se, naime, vide linije dvostrukog vremena (biološkog sata + fizičkog kremena), *aus eigener Anschauung*.

[*D' autre part*, vrlo sjajna (na sve spremna), kao ugalj crna ptica (osnova hidrata, prelet zemnih klica): obračun u bašti iz današnje scene (večnost kao izvod potrošene pene), stvari koje lebde, gumene, gumene. *РЕЗИНОВЫЙ*].

Poziranje vidre: umešnost u predstavljanju dvaput većeg stanja, pronalazak okretnosti (vrebavanje iz hidre), nešto što se uvek snadje (uvek se isprsi), i kada se (osedelo) pogladi po kosi, i kada (iz studija) naizgled prkosi, a ustvari, samo - svoju sliku nosi.

Wichtig sein.

{V-U,R,S}

05/04-06/03

Zauzetost Neposrednošću

Pitanje: Čime je sve ovo (takodje bilo koji njegov deo, svaki deo svega) zauzeto (opsednuto, zabavljeno, okupirano), u svakom trenutku (u svakom ovom času)? *Observanda.*

Odgovor: Neposrednošću.

Neposrednom predstavom/igrom/kombinacijom (*auf einmal*) pojava, bića, predmeta (i njihovih odnosa, *es war einmal...*), svega onog što se ispružilo svemu ovom (svim njegovim komponentama) na medjusobnu procenu i uvid, tu, ispred kućnog praga (*pas de la porte*), bliže (u sobi, kraj lampe, u glavi), najbliže (u sutrašnjoj travi - *éternité*), vrši se nezaobilazan/aktuelan/direktan/bespogovoraran uticaj na sve ovo (takodje bilo koji njegov deo, svaki deo svega).

Τι θα παρειτε?

Vrlo je teško izbeći neposrednost (okačiti se o vrat prelepoj nigdini), pre svega zbog toga što se tu ne radi o nečijoj nagodbi sa predstavnicima one druge strane, a zatim, ni ona (ta druga strana, *забияка*) ne može tek tako da se odrekne uloge koja joj daje za pravo da se okomi na žrtvu - da je davi ljubavlju slučajnog prolaznika (*гипнотизер*), čak i kad se ovaj predstavio nije, što je najčešći slučaj, iz koga slede svi drugi (*гипнотический*), puni neizbežnosti suočavanja s' neposrednošću pojave u pitanju (*гипноз*).

Zabavljeni svojom neposrednošću, drugim rečima, svi delovi svega / sve samo po sebi (*amicalement*), na tome i ostaje: niti se tu treba nadati nekakvoj esenciji temporalnosti (*den Ausschlag geben*), niti da će forma da popuni prostor (*es sieht nach Regen aus*); iako se stvari lome preko njihovih ledja (*es sieht schlecht aus*), oni se (dati delovi predmeta/bića, takodje odnosi medju njima) ne zamajavaju ničim van lokalizovane radionice sveta, u njoj se noseći s' perifernim majstorijama *Yggdrasill*-a, Drveta Vasiona, *quod erat demonstrandum*.

Zato je i moguće da se sve dešava tako kako se dešava (dok se ne zapadne u grdji mrak, *quod avertat Deus!*).

(U podzemnim hodnicima carstva nebeskog i andjeli se hvataju fenjera, *quod bene notandum*).

Zauzeti (opsednuti, zabavljeni, okupirani) neposrednošću, učesnici sopstvenih života (da bi bili protagonisti) suviše su naseli na primarne vesti, svevidljivost kocke u kojoj se kupaju mislima o stanu predstavivši kao izlaz iz stanarske teskobe (*quod erat faciendum*), prošaranost horizonta igličastim borom (smrekom, Jasenovom korom) kao odsjaj drvene robe (*utilité*), neizvesnost današnjeg otkrića ostavivši do sutrašnje probe - mada, kad se libe, imaju povode: kako god da okrenu lice želji ledja mucu u redu su za vredne mikrobe.

(*Populus vult decipi*).

Zauzetost neposrednošću kao dobro isplaniran, solidnošću rezultata zaokružen dan, pun službenih korisnika aktuelne emisije smisla, mada i državotvornog principa / principijelnosti države, od kojih i kada ostane tek dugme na kragni libertarijanske epopeje - sunovraćen golja (epitaf iz polja) sriče epitete žutih bogomolja (barskih trski podno suve streje), puštajući dugu da ga greje, greje.

("The rainbow appears like a substantial arch in the sky - Duga se pojavljuje kao čvrst luk na nebu", Watts). *Præscriptum*.

Sa duge peva Ani diFranco (plata za čula uvek je blanko), ne čuvši je (ne mareći za njenu pesmu), zauzet neposrednošću, crv zemaljski igrao bi se sopstvenom vrednošću - kad nebo ne bi bilo tanko. *Præcognita*.

[Tanušno ako je, bar da je i mirisavo, misli se, pritom. "Like the bountiful season bland - Kao obilno doba (doba svog u izobilju) blaženo", Tennyson].

Desto besser.

Zauzetost neposrednošću kao vrhunska obuzetost sobom: upravo tom, visinskom utehom, i završava se - topeći se, na vrhu svih godina, zajedno sa njom. *Aller-hand!*

{U,V-U,R,S}

05/08-10/03

Providna Dopuna

Topliji dani bi da navedu na mekši pristup stvarima ali se tu, kao i u svim slučajevima indukovano olakšanja, pojavljuje (blagi) oblik neverice iskusnog, donekle pospanog subjekta nečijeg plana.

Von da ab.

Slušajući/videći zaokruženost poboljšanja kako se najavljuje/uspostavlja na način na koji su se predstavljali (u prethodnim nastupima, *непревзойденный*) svi ti kolutovi upredene prednosti aktuelnog trenutka (dok ih nije sprala ova ista kiša, koja samo što nije pala, *неутомимый*), hirovitim nastupima date vrste treba prilaziti tiho i oprezno - misli se stari znanac progresivne slutnje (okačivši joj se o obistinjenje kao zvonce o ovcu, *εχετε δικιο!*), pomislivši i to kako će, uz toliku vežbu [od tocila do tocila (automatskom progresijom benevolentnog stila, *не от мира сего*)], dogurati dotle da u sve to (programirano poboljšanje kalendarskog doba, *unten am Fluss*) još i poveruje - čim mu se osmehne *Dryope*, nimfa pretvorena u jablan, *eh bien*.

Sa jedne strane *Egeria*, nimfa od koje je Kralj *Numa Pompilius* primio uputstva u vezi religioznih institucija (*als Antwort*), sa druge *Eblis* (ili *Iblis*, šef djavolastih andjela - *nichts als Ärger*), ili *Edyrn*, negativan karakter koji je, prema *Tennyson*-ovim "Idilama jednog kralja", doživeo pozitivnu transformaciju na dvoru Kralja *Arthur*-a (*alles Gute! Prost!*) - onamo ono što se daje u objašnjavanje predloženog preduzeća (*was mich anbelangt*), ovamo ovo što ga (dati poduhvat, *Dichtung und Wahrheit*) osporava, ili mu, ako već ne može da ga spreči, čutke radi o glavi [sem ako se, kao *Edyrn* (*digito monstrari*), naglo ne popravi].

Vorschlag: jedno je ono što se sprema za brz prelet na pravilnu stranu, drugo ovo što ga (na njoj, mirno) čeka da ga (kao zločin *Donatela*) iz jednostavne životinje (iz *Fauna* od *Praxiteles*-a) preobrati u složenu (u *Ammon*-a, Boga s' glavom ovna).

Dve su stvari: jedna ova - upečatljiva i oštra (*Anregung*), druga ona - maglovita i nejasna (*de trop*).

Stalno se, naime, oseća kako nešto nije kako treba, tačnije, kako nešto nedostaje, ali ne u smislu kako ovo nije sve, nego kako je sve nešto drugo - a ovo mu služi kao providna dopuna [poput vode pune vodonika, iako joj kiseonik (plućni deo lika) osmostruko više služi kao slika (čući joj u formuli ko' u lavu rika)].

Τι ωρα τελειωνει?

Nešto što se izjašnjava kao da je nemo [iz čega se čuje kako priča lenjo: sam *Anteros* (Bog uzajamne ljubavi i spregnute samilosti, koji, osim što kažnjava one koji ljubav ne uzvraćaju, ne prašta onima koji su sa samim sobom u bespoštednom ratu. *Gage d'amour - gaieté de cœur*)].

[Ništa zato, misli se posmatrač tako finih stvari: (puna samosvesti) jedna stara (pre klasična) mudrost tu će da se nagovesti (potpuna obaveštenost bez sporednih vesti) - vunen plakat *Runskih* blagovesti, *de tous les cotés*].

Providna dopuna kao nadoknada za povlačenje u sebe (*furor poeticus*, zveranje po plućnoj maramici osvedočenog stranca): odobren recept za udisaj i ovog dana - ni boljeg ni goreg od jučerasnjeg (ni izvesnijeg od sutrašnjeg), (tu i tamo) prošaranog crtom izvesne teskobe (ophrvanog čutnjom izgubljene borbe, *нераскаявшийся*), izvezenog koncem kroz lične probode - ispod opšteg neba prokockanog sveta (iznad čutljivosti poredjanih meta: *ваше время истекло*).

Sich über ein Thema ausbreiten: kao kada je bilo normalno da se na samom početku leta dobije knjiga iz njegove sredine ("Putovanje kapetana *Granta*", "Kroz pustinju i prašumu", "Robin *Hud*", "Ostrvo s' blagom", "Crna strela", "Begunac",

"20,000 stopa ispod mora", u organizaciji "Zeleno brdo" ili u knjižari kod Liona - *autre temps, autres mœurs*), da bi se svi ti doživljaji, putevi, podvizi i njihovi junaci (njihove drame i zavrzlake, *превратности/судьбы, allées et venues*), s' tako iskrenih strana bez napora pretočili u (i dalje jedini) epicentar sveta - providnu dopunu večitog leta, znatnu u smislu zaokruženosti utiska o mogućoj toploti (*auf und davon*), makar koliko iluzorno zvučalo takvo jedno zamajavanje datog čitaoca sa pobjedničkom karakterologijom predodređenih nosilaca smisla (*он не годится для этой работы*), u knjigama namenjenim njegovom (praletnjem) dopunjavanju u trenucima silicijumske vidljivosti (staklene transparentnosti) onog života na ovom dlanu, ekvivalentnom nekakvom planu.

Arbiter elegantiarum.

{V,S-U,S}

05/12-14/03

Kuda Dalje?

Kuda dalje (po ovom papiru, tojest. Za nešto veće - nedostaju koraci, za manje - slova). *Μπορείτε να μου δείξετε στο χαρτί?*

Sich auseinander setzen.

Kuda dalje, dakle, kada se i ovo (ovde) proglašava dostojnim grandioznog cilja. *Δεχονται πιστωτικες καρτες. Realpolitik.*

(Sasvim je moguće, naime, postići trijumf ne postigavši ništa. *Tiens ta foi*).

Dalje, dakle - eto kako se doskače sumnjivoj dvostrukosti puta (*Υπαρχουν εκδρομες?*): ići desnom stranom druma ili levom niz pustinju uma [nanos koji, i kada ga predje, onaj koji napreduje koristi za medje - izmedju sebe od pre i sebe od sad (u kog se pretvorio dok je rešavao kuda dalje, prema zastarelom ili aktuelnom predstavljanju sebe, zavisno od programa/termina, *tentanda via est*)].

Izabravši nalog plavičaste svesti (obrevši se u sebi: *внутри*), ili se obrevši van sebe [*внешний*: krov crveni izabravši (na vrh crepa - vesti), jeste da sa njega može da maše svemu što veselo prodje, ali zalud pozdrav pri prolasku lepih stvari kada im se ne vidi povratak (za bolji opis nepopravljive istine ovacije nisu dovoljne)]: *suchen Sie etwas Bestimmtes?*

Iz istorije se, ionako, nikad ništa ne nauči osim zastarelosti moderne (*mit bloßem Auge*).

(Fielding: "I am not much traveled in the history of modern times - Neman mnogo znanja iz novije istorije". *Blöße*).

Kuda dalje (pita se samosvestan procenjivač pravca - *der bloße Gedanke*), podje li tamo - čeka ga *Set*, Bog djavolskih osobina (i istih takvih dela, *mit der bloßen Hand*), skrene li ovamo - vrebaga ga *Yama*, Bog notornog pakla (užasan i žestok, *bloßer Neid*), a kad dodje do *Ma* (*wie ist das bloß passiert?*), Boginje istine i pravde (razumna je pretpostavka da je tamo pošao), ispostavi se da je (i za to) kasno: oba zaduženja Boginja je odavno batalila za praktičniju (i mekšu) alternativu tako knjiškom pregnuću (*vous ou moi, ou bien*) - bacivši se na zgodno doterivanje (korektno politiranje) laburističke konvencije u pseudo-

Baudelaire-vskom (savremeno modifikovanom) duhu larpularističke tendencije (kvazi-poetizovane provenijencije) sa natruhama demohrišćanskih smernica neposrednog biranja liberalističkih nosioca torijevske platforme.

("Lepoto, dodji iz raja ili pakla, svejedno", Charles Baudelaire. *Un ordre de grandeur, jusqu'à nouvel ordre*).

Kuda dalje u ovakvo veče ispod zvezda koje Mesec peče. *Прогул*.

[Veliki hodnici sveta ionako su puni malih vatri (izgorelih staza). *Перемирие*].

Pour cette raison: skok, premeštaj, doskok - tri poglavlja romana o letu - uvod, radnja, ishod. (Kao da se ne zna da letački kombinezon ne štiti od pada, *au prix où c'est*).

Zamire dan. (*Organigramme*).

Sve što se (i dalje) čuje, ionako nije važno. (*Organique*).

[Valjda se zato raspevalo (i samo pri kraju). *Organisme*].

Tri "0" za dan kao što je ovaj!

Kao da se od njega očekuje išta više od potvrde (ili poricanja, zavisno od toga sa koje strane vetar duva, *мелодичный*) kakve takve svetosti.

СВЯТОЙ СООТВЕТСТВИЕ: [A] "Let your communication be yea, yea; nay, nay - Neka se od tebe ne čuje drugo do da, da; ne, ne", *Matt.v.37*. [B] "I therein do rejoice; yea, and will rejoice - U tome zaista uživam; da, i uživaću", *Phil.i.18*.

Sie wissen doch, wie das ist. Da kann man nichts machen.

Tek malo mesta ostaje za raspravu o mogućim posledicama dvostrukosti izbora (odgovoriti sa *da* ili *ne*, uputiti se *tamo* ili *ovamo*, svrstati se na *ovu* ili *onu* stranu, *sich blicken lassen*) - u takvim (zakasnelim) primerima (zastarelog) odgovora, stvari se ne postavljaju onako ljubopitljivo kako su to činile na ornom početku (kada su glumile da će da se reše), radije se stresaju od oveštalosti rešenja (*laisse tomber!*), ne naginjući nijednom kao onom prvom (*très estimé*), po kome je prirodno i normalno bilo da se za *dalje* izabere *najdalje*, *najbliže* ostavljajući preostalom rešenju (ovom od danas), dovršavajući perfektan kolut svetskog putnika, iz nekad retroaktivne (sada posunovraćene) larve izvevši zaključak o gusenici kao ishodu leptira (koračajući, znači, obrnuto), samim tim aktom odredivši kuda dalje - iz zimskog kaputa u svilenu bubu, iz *Bombyx mori*-ja u krunu na zubu, iz *Zahn* čaure u lutkastu pupu, iz (tako dobijene) napupelosti u crva u dubu. *Locus classicus*.

{V-K,U,S}

05/14-16/03

Pojava Kao Prikaza - II

"Humanity must perforce prey on itself - Htelo ne htelo, čovecanstvo mora da grabi od sebe", W. Shak. *In totidem verbis*.

Da li uzimajući u obzir to što je Notorni bard u Kraljičinoj krčmi na Plebejskom

buretu (mora da je bilo prazno) užasnut(?!) zapisao, ili je nešto drugo u pitanju, tek nikako da se duže od dana prolepša. *Как жалко!*

Sa druge strane, ako i potraje preko tog, utvrđenog sata (o dva se, ili tri dodatna, kobajagi slučajno, ustvari znalački obesi), lepo vreme se ponaša kao uvredjena mlada (*aus ihr wird nie etwas*) - ni samoj joj nije jasno gde se denuše tolike pohvale, do pre koji čas izricane sa pažnjom dostojnom one Kraljice. *Coup de théâtre*.

(Manzoku: I uvek neka nelagoda u priznavanju dobrote - satima koji čute ne treba da se krote. *Shikashi subarashii ja arfmasen ka!*).

A sad se (i rojalistima je jasno, *поистине*), ni manje ni više (bez ikakve sramote) sve umotalo u plebejsku rutinu - ni prekomerna lepota (lepota produžena čas ili dva - *entlang dem Fluss, den Fluss entlang*) ne sprečava nekad drske prizivaocce da joj se, jednom dozvanoj (verno i prisno ustanovljenoj, *позавчера*), ne obrate sa dosadom oprobanih korisnika raja (rutinskih abonenata procesa bez početka i kraja, *φουλπανσιον*), kao da je sasvim normalno što je odjednom sve postalo toliko rastegljivo (samo po sebi elastično, *jisei suru*) da mu se ni u teoretskoj daljini ne vidi praktičan kraj, a kamoli u sobi tri sa tri, *de tous les côtés*.

Jedino himna kakva (nešto poput zamajavanja kanonskom lepotom, *Υπηρεσια δωματιων, gut eingespielt*) ako ih iz ove (*einsprachig*) estetičnosti trgne (a i to tek ako se baš mora, *ins Einzelne gehen*), nešto poput dinamičkog uputstva (u vidu potencijalne pretnje) ako im sputa kretanje (vrati ih skakutljivosti zeca, njih - igrače kosmičkog žreca, sa pubom ispred keca). *Позолота*.

Nešto što zna da će se (budući pojava kao prikaza) ne pojaviti kao prikaza, nego pojaviti tako što će se prikazati (*позолотить*), bez obzira kako se to posle bude tumačilo u krugovima bliskim onom drugom, nesudjenom prikazanju tog istog (*подушка*), očigledno više pomerenog na ovu stranu na kojoj se, kako god da se uzme (*подумать*), prikazalo, u odnosu na stranu na kojoj su ga, kada se sve sabere, takodje očekivale primamljive mogućnosti (nekog drugog) prikazanja, ali je, što se njih tiče, na tome i ostalo, *n'oubliez pas*.

Nešto, dakle, što je još drevni hroničar predložio za ovakve, uvek moguće trenutke ponesenosti sobom (uznesenosti standardnom vrstom sopstvenog uspenja - kad god se to tako, što je najsmješnije, ozbiljno shvati):

"Hope humbly then; with trembling pinions soar; Wait the great teacher, death, and God adore - Nadaj se pokorno onda; drhtavim krilom se vini; tog učitelja, smrt, dok čekaš, Boga obožavaj (u tmini)", Pope. *Показываться*.

Nakon čega [rešivši pitanje života i smrti (*как выживаете?*)] sleduje učenje o vrlini:

"Truth and right are above utility in all realms of thought and action - Istina i pravičnost iznad su iskoristljivosti, u svim domenima mišljenja/činjenja", Charles W. Eliot.

(*Das fällt mir gar nicht ein. Shin-komedi? Оχι - Σκουπίδια*).

Kako, medjutim, tolika savršenost ne bode oči koliko ih (bolečive) suzi, utehu pruža (a ko će drugi) konceptualni filozof:

"Many are perfect in men's humors, that are not greatly capable of the real part of business - Mnogi, u ljudskim stavovima savršeni, nisu sposobni za pravi deo posla", Bacon.

(Sich alle Möglichkeiten offen halten: sans Dieu rien).

Kako, međutim, ništa nije rešeno svog dela problema, ni gornje naravoučenije ne preza da padne na ispitu već kod sledećeg, mada (ovoga puta) funkcionalnijeg filozofa, tojest kod prve, praktične prepreke (*Extras auf Wunsch*), ustanovljene principijelnom transakcijom rezultata rada:

"The law reached the intention of the promoters, and this act fixed the natural price of money - Čin kojim se zakon izjednačio sa namerom reklamera, uspostavio je prirodnu vrednost novca", Locke. *По-ВИДИМОМУ.*

Da nije hvale vrednih, vredno hvale bilo bi odricanje od nje. Ovako:

"The heights by great men reached and kept / Were not attained by sudden flight - Visine koje veliki ljudi dosegnuše i drže / Ne dostižu se iznenadnim letom", Longfellow. *Подавно. На so was!*

Pojava kao prikaza: iznošen utisak o svemu saznatom (*БЫТЬ НА ПОБЕГУШКАХ*), mutan o nesaznatom (*ПОБОЧНЫЙ ПРОДУКТ*), krhkost podataka kao trošnost postupka kojim se hladi pregrejan atom, obilje činjenica koje, same po sebi, ništa ne menjaju u činjeničnom stanju (vetar se uvek lomi u pocrnelom granju, *ПОДБОЧЕНИВШИСЬ*), veliki uspon male pojave zvečećeg čuda (kada se podesi da se sa nulom uhvati rezonansa), sve što se (i danas), zgrušeno sobom, rešava transa, za mrtve (još jedna) propuštena šansa, *ПОВЕСТВОВАНИЕ.*

{U,V,S-K,U,S}

05/17-19/03

Preobilnost (Princip Poravnanja)

Preobilnost se vidi (oseća, sluti, njiše) u zidnoj projekciji sastavne tačke, a opet - na tako malom prostoru i svedočanstvo je malo, više se bavi iglom nego akupunkturuom, iz uboda u trzaj izvlači senzaciju minijaturnog koplja (iz perifernog živca ni to).

De nihilo nihil fit.

[Što je stvar sažetija (manja), više se kloni veštačkog znanja (sopstvenom opisu s' puta se sklanja), ali se zato (do kraja) uranja u ono što je rešava tačkastog stanja, sve dok se zajedno (tandemski) ne svedu na princip poravnanja. *Communibus annis. Je eher, desto]. УРАВНЯТЬ.*

Preobilnost u principu poravnanja: prekoračenost granice u tačci, sa jedne strane sve što se podastre (*au fil de l'eau*), sa druge belo čelo *Astre*, Boginje pravičnosti koja je, nakon zlatnog doba Zemlje, ovu napustila zadnja, postavši sazveždje *Device*.

("Il faudrait que tu partes", nešto kao da joj je reklo, dodavši: "Komm gut nach Hause!").

[Ni *Argus* i *Tarkus* (reverberacioni ostaci *Wishbone Ash*-a i *E.L.&P.*-a) ne bi se u takvoj situaciji uklopili u univerzalnijeg ratnika na beskompromisnijem tenku, a da se, razmenivši pravičnost za zlato (*fause alerte!*), prethodno ne obru svako na svom delu posleratne nevinosti neba (*hankoseimei wo dasu*), tvrdoglavo održavajući adekvatnu melodičnost uvek iste farse].

(*Εχετε ευκολιες για αναπηρους?*).

Eto kako se *Theosophia*, metafizički koncept direktne povezanosti s' 'Božanskim principom kroz kontemplativnost i otkrovenje' (što, po datom konceptu, omogućava 'duhovno pronicanje superiorno/nadredjeno empirijskom znanju', *suuda koto wo mizu ni nagasu*), još malo pa sasvim prirodno uračunava u nešto (poistovećuje sa nečim, zaklanja iza nečeg) što samo što ne zableji od ponesenosti sobom (zaokrugljenosti dobom), tojest od uklopljenosti termina, dovršenosti krina - u tubama ljubičastog, belog i crvenog pronalazeći trobojnost poželjne *Themis*, Boginje zakona i pravde, kćeri *Uranus*-a i *Gaea*-e, što u vazduhu drži vagu za merenje suprotstavljenih zahteva od kojih nijedan ne dovodi u pitanje ono što u pitanje ne dovodi *Theosophia*, deklarativnu prevagu špekulacije nad iskustvom tumačeći kao zgodno skrojenu pravdu, *unter anderem*.

Izvršno poslepodne (i ptice, puta zaokruženog ovakvim jednim časom, bešumno ulaze u spisak putničkih trofeja), ništa što navodi na zeleno ne izbegava da bljesne kao da je žuto (po koji put ispoljava se *binomna teorema*, po kojoj stepenovanje dvočlane skupine članove ne oslobadja individualnog stepenovanja), rastućem (biljnom) rezultatu pripisujući matematički postupak sve do *univerzalne teoreme*, primenljive na bilo koju količinu/kvantitet tako dobijene nebesnosti (u eksploziji zemaljskog rezultata takva vrsta brojčanosti nikada ne prekupi - "*Μηπως εχετε κατα μεγαλυτερο/μικροτερο?*" nije vrsta pitanja koja se ovde postavlja).

Belial, Biblijska reč za bezvrednost/grešnost (*porter aux nues*), i *Wänderjährling*, godina putovanja pre bacanja na (večiti) posao (Evropska tradicija strastvenih putešestvenika, *unterbezahlt*), dve zgodno sročene zamene za svevidljivost greške (*einer unter ihnen*), u smislu puritanske fraze impulsa/želje/potrebe za odlaskom/lutanjem/putem bez obzira na istovetnost cilja (*Vergnügungspark*), *Wänderlust* kao teorijska potvrda i ovog dana (*wie verlautet*), provedenog (nasuprot svemu - *das ist kein Verlass*) bez nepotrebnih izliva naklonosti prema užurbanoj promeni pejzaža (hitnom izazivanju razlike, s' dozom razumevanja ravnoteže, *zum Ver'wechseln ähnlich*), prednost dajući, dakle, principu poravnanja, strpljivo ukazujući na preobilnost jednog te istog (*присутствие духа*), tog što se, ni danas, ne dvoumi da se vidi (oseća, sluti, njiše) u zidnoj projekciji sastavne tačke, a opet - na tako malom prostoru i svedočanstvo je malo, više se bavi iglom nego akupunkturuom, iz uboda u trzaj izvlači senzaciju minijaturnog koplja (iz perifernog živca ni to).

Предчувствие.

Sakuplja ko šta i čim može: zec strah (brkom, *заяц*), veverica drhtaj (repom, *белка*), ptica trzaj (kljunom, *хищная птица*); *auf vielfachen Wunsch*, uveličan vazduhoplov još bi i impresionirao ravnodušne ucesnike automatskog pogleda na svet, ali ovako, na tolikoj daljini (*vor und zurück*), njegov trag u vazduhu izjednačava se sa zarotiranim sastojcima nedovršenog puta (*незаконченный*), svim onim što je (po koji put) rešilo da (ni danas) ne ispunji zavet od juče, ulazeći u sutra po principu istog takvog, nultog poravnanja, prekomernog samim tim što s' njom - *pranulom* - donosi i sebe, *bona fide*. *Bonne et belle*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Kaleidoskopski Vis

Tačno kako je rečeno (поговорка): iznad zamišljenih brda stvaran obruč vidokruga kapljičaste/modroplave slike - naglo zapenjeno područje uspešno odvojeno slojevima narativne boje [zelenkastom u pročelju, srebrnastom sa obadve strane, pepeljastosivom na dnu tako izvedenog akta - s' porubima umnoženog (tamnožutog) zlata], ostavljajući utisak iskrenog obraćanja planinskom pioniru (*kanzen ni*), nekome ko se već bio pomirio sa mogućnošću da od svega toga nema ništa (*ca ne fait rien*), da se takva jedna (prevashodno spekulativna) igra sa projektovanjem kaleidoskopskog visa ima završiti pre nego što počne (mada joj tako nešto ne bi bilo prvi put, *Ντεμι-πανσιον*), tojest da se, pre nego što se stekne definitivna predstava o gornjim slojevima reljefa kao ispupčenja, ono samo treba zaravniti po modelu klasičnog platoa naglašenog vrha, *usque ad aras*.

Hast du so was je gesehen?

Makar padala (kao što i čini, mada topla) kiša.

(Успокоение: похоже на то, что будет теплый дождь).

Kiša, tojest, kao hidrodinamičko ubacivanje u uvek isti (sa mehanikom fluida u zavereničkom dosluhu) koš, primopredaja vodenog stuba izvedena po pravilima vrhunskog navodnjavanja (praznih očiju?) belosvetskih njiva (i kad se napune prednošću prepoznatljivosti sve što odaju ide na pogon ravnodušnog vida, *ich habe es ja gewusst!*) - evo i sada, u kapilarnom agregatu poleglog maslačka (kroz mehurove pale) pročešljava sumnju (maša se šnale) *Taraxacum officinale* (periferijom prirode dignute glave šeta još samo naličje jave), tolika kiša (vara utisak da samo misli plave) a kao da ni to nije dovoljno, kao da nešto čeka na šum iz mokre trave - makar se ne izbavilo poplave plave, plave... *Sie wissen ja, dass...*

Uhvaćen na prelazu iz eksperimenta u pronalazak, dan se predstavlja zaslužnijim nego što jeste (*shajitsuteki na*), u rezultate preobraženja uračunavajući i stil (*byosha*) kojim se [kroz crvotočan prozor (prozor crvotočnosti?)] iz ubedjenja prebacuje u dovitljivost (vičući "*tu das ja nicht!*" tu ništa ne pomaže), kao kad česan (kroz *Caryophyllus aromaticus*) prelazi u karanfilić (*die Bäume und ihre Blätter, wieder*), boljem utisku (i poželjnosti) vešto obezbedjujući značajnu ulogu deminutivne progresivnosti (aromatične saradnje), kojoj bi teško mogao prigovoriti i okoreli cinik (по-помните мои слова!), sledbenik, tojest, Antičke (filozofske) škole koja je vrlinu nezavisnosti od zemaljskih potreba i zadovoljstava držala za vrhovno dobro ("*для меня это очень важно*", govoraše), kritikujući ostale pripadnike društvene zajednice zbog njihovih materijalnih interesa (спорное дело), собственно говоря - postavljajući u pitanje iskrenost i dobrotu ljudskih motiva i akcija, tojest smatrajući da su ljudi u svom delovanju pokretani sebičnošću. *Suum cuique*.

"Creditors have better memories than debtors - Oni koji daju zajam imaju bolje sećanje od onih koji ga uzimaju", Franklin. (*Suum cuique mos*).

To da *Franklin*-ovo zapažanje predstavlja tek površinski ubod nepopravljivog cinika, tojest da ono sa dubinskom idejom o biološkom organizmu kao bifurkacionoj kruni procesa dihotomije (račvanja ćelija proporcionalno rastu njihovih prohteva) nema, naravno, ništa, zna se i bez podsećanja na ovom mestu.

WaTor_143

(Du bist müde, nicht wahr?).

Uostalom, ni zubna formula grizućeg čoveka [po kojoj $S = \text{Sekutići} = (2-2)/(2-2)$, $O = \text{Očnjaci} = (1-1)/(1-1)$, $MK = \text{Mali Kutnjaci} = (2-2)/(2-2)$, $K = \text{Kutnjaci} = (3-3)/(3-3)$, $S+O+MK+K = 32$], ništa ne govori o ujedu datog sisara. *(Das ist schön, nicht wahr?).*

"Compose thy mind; Nor frauds are here contrived, nor force design'd - Priberi se u duši, niti se ovde vara, nit' silom progovara (товарищ, р.р.)", Dryden. Товарищество.

Kaleidoskopski vis kao poletan skup o sreći u boji (совещание), jedan (pre svega) pun kolorita rast sekularizovanog blaženstva (*sine mora*), osmatranje sa grebena armiranih strana (liberalno-pragmatične i profi-racionalizovane), vašarski osmišljen prelaz iz sebe u drugog po cenu dvojakog bića, prepuštenost nečemu što se predstavlja da u njemu nema mesta sumnji, veoma razložan vrh, *servare modum*.

U delovima u kojima sve ističe na vreme i ovaj uspon gleda da se ostvari do podne (da sve ponese iz jutra, ništa ne ostavi za veče), da na planini dana zanoći bar do sutra, kada će (ionako) sa visa da oteče.

Es regnet nicht mehr.

{U,V,S-U,S}

05/21-23/03

И

Kažnjavanje teksta (*oxora*): sve što se opisuje sklanja se u stranu, tako strelja (na to liči) žalac/strela uvećane ose (*bod insekta = proboj reči*, vidi pisac, soba ječi), a ustvari zabetonirana sija se rečenica (uvek istog rezultata, *Hauptbahnhof*), u kom god licu (prvom, drugom ili trećem) da je izgovori onaj s' one strane dve prave i jedne kose (*dve prave i jedne kose*), meri se po svome metru (koristeći **И** u centru), *aussi large que possible, in sæcula sæculorum*.

Eto jednog od razloga što se u ponudjenim tekstovima (na ovim stranicama) to slovo po svaku cenu izbegava - ne upotrebljavajući ga češće nego što je neophodno svaka se strana završava na onome od čega je počela (ni na čemu), inače bi (ruku pod ruku sa **И**) nekuda dospela (negde bila odvučena, ka nečemu zavatlana, *bis Dienstag muss es fertig sein*), što se ne bi moglo efektivno kontrolisati, tako da bi se cela stvar sa ovim pisanjem razvukla u nedogled (savila u krug, beskonačno konvergirala, *tasaku no*), ni u jednom slučaju ne javivši se u vidu u kome se javlja inače: u formi termitskih žaoka ruševnog radnika (vrlog geometra plus gradjevinara) palate apsurdna, vojvodstva smisla, *inverso ordine*.

Was mich betrifft, И kao jedna kosa izmedju dve prave (*dve prave i jedna kosa, betreffend*), nešto što (ako mu se dopusti) spaja li spaja, kao da (i bez njega) sve nije spojeno (dok se pravi da se, razdvojeno, njiše - tamo gde se objavilo ništa ga ne briše; *Ποσο θα μείνετε εδω?*), kao da, drugim rečima, sve ne zavisi od svega (*modo et forma*), sa manjim ili većim koeficijentom sprege (*modus operandi*), pozitivnim ili negativnim (zbližavajućim ili odbijajućim, *mobile perpetuum*), svejedno, važno je da se (jedno na drugo) večito nastavlja (ili se od toga brani: *noli me tangere*), kao da ispod bilo kog spoja vrebaju vosak i sveća, vosak da spoji sveća da gori - nešto što, u svakom slučaju, jak uticaj

vremena omekša ili ga skori (*more suo*), u čemu ne treba tražiti ponavljanje ali ni novost (ni spojenost sudova ni sud sam od sebe).

Was gilt die Wette?

Sećajući se nečega 'kao da je juče bilo' ustvari se upotrebljava **И**, ubacuje se izmedju onoga tada i ovoga sada omogućavajući neometan protok (*Gelegenheitskauf*), prelaz iz onog u ovo (iz ovog u ono) ustanovljavajući bez greške, osim one kojom se tako glatko (veoma složno, *beir jeder Gelegenheit*) postiže sjaj oko grla bez prvog i zadnjeg bisera (*more Hibernico*). Bisera, tojest, svedenih konceptom davljenja na gotov (dovršen) stav, gledište kojim se (*gemächlich*) u knjigu uvodi i ovaj dan, *очередной, mirabile visu*.

(Dan kao i svaki drugi inače - svu neponovljivost jeftino je prodao za pompeznu snošljivost, nakindjuren *Telesis, gekünstelt Geisteszustand*).

(*Telesia* kao *Telesis*: planska upotreba prirodnih i društvenih sila, programiran progres, *Geltungsbedürfnis*).

И kao literarna povezanost dana, njihova *mot du guet* (šta je sa noćima?), podrazumevanost nastavka i kad se ovaj libi, sveza (veza, proteza) onom što se ukočilo i čeka (umesto da skoči i sve to reši jednim logičkim zbirom, *паводок*). *ПАВЛИН*.

"Like a long team of snowy swans on high - Poput dugog jata snežnih labudova u visu", Dryden. (*Пагубный*, zaboravio je da doda).

Upotrebljavajući **И** vrši se dodatni zahvat, produžava se ovo čemu je isteklo vreme, na izvestan način prisiljava se da učestvuje iako družinom vladaju drugi običaji. ["The valiant never taste of death but once - Hrabri smrt okuse samo jednom", W. Shak. Teorijski akt (*voulu*) koji, praktično, više ne postoji].

И kao funkcionalna napojnica sveca (*боже мой!*), putni dodatak (govor bez premca, novoizrečena stvar), ustvari izvod iz ćutnje jemca - jemči se, znakom, sledeći ćar. *Nil desperandum*. [*Tartinijev ton*, zvuk zasnovan na razlici u frekvencijama njegovih komponenti, najviše je što može da se čuje, ali i to je dosta da se (spektralno) detektuje *Tartarus*, pakleni ponor ispod *Hades*-a, u koji je *Zeus* pobacao pobunjene Titane, *faché contre*].

Lingvističko-fonetskom obradom sveze **И** došlo se dotle da se u svaku poru odavno zastalog popodneva ubacuje protočnost/tok (iseljava se prekid, *gegen 3 Uhr*), najavljuje beskrajni rok, *gerecht gegen alle*. Evo, i sada, dok se sve hladi (žmarci kroz zemlju dok se saberu), ispoljava se nada - kroz **И** se spojiti s' prvom gladi (onom što čeka tajnu u peru). *БЫТЬ В ДВИЖЕНИИ*.

И kao munjevit potez gramatičkog kontinuiteta (pas na prvu loptu, *hitotori renshu suru*), iskričav potez revnosnog analitičara kulturnog dodatka (pre prelaska na dnevne vesti - tek toliko da ne uzmu maha, *stell dir das plastich vor!*), sveznalaštvo kojim se, istina, ne usudjuje da se suprotstavlja konačnom prekidu sa svim ovim (zanovetajući "*das passt mir nicht*"), pozajmljujući (iz odgovarajućeg bukvara, *an Ort und Stelle*) koliko god povezujuću toliko elementarnu česticu kasnije prašine. *Passant*.

И: ostavljanje bez daha kada je red na pečat zadnje tačke, *ewig Unterkunft*.

Trešnje

Zašto bi neko mislio da su stvari ovakve ako su one takve da se ne bi videlo da su onakve? *Lass das sein!*

Más vale ser necio que porfiado. (Круглый год).

I, ako već tako misli, zašto taj (o kome se radi, *распространенный гражданин, in sano sensu*) ne posegne za radnom verzijom plakata o tome što (kako se njemu predstavlja) tako jeste - okačivši ga naopačke da mu ispadnu zubi kad već toliko grizu. *Noch heute. Noch einmal.*

Noch dreimal.

Zato što, ako bi sve bilo obrnuto od ovoga što (se čini da) ovako jeste [ili bi imalo izvesnu rezervu prema zvaničnom/važećem stavu (...*ni...wo suru yo ni meirei suru*)], isto pitanje, samo u odnosu na novu situaciju, moglo bi da se postavi već sledećeg trenutka (*Τι είναι αυτο?*).

Drugim rečima, bile one (predmetne stvari, *in re*) ovakve ili onakve (*in puris naturalibus*), uvek će biti nevernih Toma, bez obzira na verziju, *ma chère*.

Ni l'un ni l'autre.

Evo, na primer, u neki od ovih/ovakvih dana, pre valjda 40 godina [posle upravo završenog, sad sasvim nejasnog (*locus classicus*) takmičenja iz atletike na Balkanskom prvenstvu (nakon toliko rudimentarne slike)], sa Stadiona smo se uputili prema par (prozaičnih) stabala sa crvenim trešnjama (i jednom stablu s' belim), u dvorištu braće N., na brdu Z.: kao kad se podje po korpu sa snom (finalnost berbe nad domaćim tlom), *und wenn es noch so schwer ist.*

(*Niemandsland*).

Ide se tramvajem (može i autobusom), pa se penje peške (vrtešci u glavi vis se časkom javi, *notieren*), čak i kad se dodje (na vrh zgodnog grada), nešto uzmu mravi (nešto samo pada, *notgedrungen*) - ništa što se drži branja (korpe, slada), ne skreće sa puta kojim vreme vlada.

Стилистический. (Хотя, дождь льет как из ведра).

U takvim uslovima, mi smo se najradije predavali kljucanju.

(Koštice bi se ispljuvale tek ako se, sa njima, ne bi popljuvao svet, a ne kao sad).

Ako bi neko i zakasnio na drvo, taj bi mu se (drvetu, za tren oka) odužio tako što, *ликующий*, prvih pola kila koštica ne bi pljunuo čak i kada bi tako nešto moglo da ga olakša pred savešću, pardon - međunarodnom zajednicom (planetom!).

(*Laudator temporis acti*: "The tree was high; Yet nimbly up from bough to bough I swerved - Visoko beše to drvo; pa ipak spretno, od grane do grane, penjah se", Dryden).

Insouciant.

Laudum immensa cupido: sve su te trešnje, tada, bile autentični sastojci rigoroznog sistema mišljenja po kome se, ni u jednom trenutku, nije dalo posumnjati u solidnost/kvalitet ishrane putem zobjanja. *Laus Deo. Жизнерадостность*.

("To take a survey of our own understandings - Izvideti sopstvene nalaze", Locke). *Inter spem et metum*.

Štaviše, nadkriljujući oči (štiteći ih od Sunca, *sei ja vorsichtig*), sa gornjih grana stabala itekako se videlo da sve što se horizontom (ničice) prostrlo (što se od sebe još tada rastalo - *du kommst, ja?*), i samo žvaće li žvaće - od trešnji marmeladu. *Nonbiri shita. (Отдых)*.

[U to vreme (*insofern*), pojam trešnji spontano se, naime, poistovećivao sa ratarskom jednostavnošću poteza (*M'α ρεσουν οι Φραουλες*), odnegovanom bistrinom predela (*Instandhaltung*), nepretencioznom/neusiljenim rajem (*nec scire fas est omnia*), tako da je potencijalni/mogući pokušaj sumnje u vezi doprinosa predmetne voćke opštem stanju stvari praktično propadao na prvom, najviše drugom koraku. Pod uslovom, naravno, da nekom ne bi palo na pamet da (još tada) napiše ovakav, dvosmislen tekst (i sam, za kaznu, uhvaćen u njegovu, kao jeftin kliker koštičavu pouku, *n'oubliez pas*). *Noscitur e sociis*].

Na trešnjama o kojima se radi - dve crvene i jedna bela, na brdu *Z.*, kod braće *N.* (*Hochrechnung*) - uvek se, tako, moglo zaključiti kako sve ono što se, tada, predstavljalo za jedno, to zapravo jeste, tojest kako sve ono što se, podvedeno pod drugo, pogurilo i čeka, to zapravo nije, te kako se između ta dva (onog što jeste i onog što nije, *Hohlmaß*) isprečila (ni u jednoj fazi vešto zgomilanog vremena ne propuštajući ništa) jedna od te tri trešnje - bela ako se radilo o kompozitnoj strukturi medjuprostora (*bis zur Mauer hin*), dve crvene ako bi došlo do dualnog prskanja (do vrtložnih struja u bifurkaciji stanja, *zu Lande*).

Ubedjivati nekoga danas da su se, iz ove u odnosu na onu perspektivu (*преходящий*), stvari promenile na gore ili na bolje, isto je kao i s' datih trešnji koštice bacati po svetu koji se konstantno kolje: dok im je (uprošćen) pad na zemlju (u ono vreme) obezbedjivao trenutke dobre volje, više se ne može reći da ih ne grizu zolje - i ono trešnji što je na njima glodju do mile volje. *Привкус*. ["There I'll sup / Balm and nectar in my cup - Iz tog ću pehara polako piti / Melem i nektar (plesti im niti)", Crashaw. *Причмокнуть*].

Iz (ličnog) preispitivanja povodom (opštih) trešnji može se, prema tome, izaći na dva načina (*mutatis mutandis*): i dalje misliti da su stvari ovakve iako su one takve da se ne bi videlo da su onakve, ili ih (stvari o kojima se radi - misli sve tešnje, blizu) okačiti naopačke da im ispadnu zubi kad već toliko grizu (tražeći one trešnje).

Mutare vel timerne sperno. Was solls!

{U,V-U,R,S}

05/25-27/03

Nadoknadjivanje Vremena

Nadoknadjivanje vremena vrši se vraćanjem skazaljki rukama punim razumne čežnje vekovno lepe/mitske *Kasandre*, kraljevske kćeri (*Priam iz Troje, primedba pisca*), izvesne moći solidnog predskazivanja ali osudjene od strane *Apollo*-a da joj se nikad ne veruje. ("*Мне жаль тебя*", bar da je rekao; *nan de mo ii desu*).

Takodje se (nadoknadjivanje vremena, το δρομολογιο) može postići tako što se pusti da se sve razvodni i onda se, jednim tihim ali upornim (punim razuma) postupkom pijenja samo iz *Cawther*-a, rajskog jezera čija je voda, po Koranu, slatka i hladna, dolazi do toga da se više nikad ne oseća žedj (uključujući za vremenom).

(Lass uns gehen, das lässt sich machen).

Ili se (treća varijanta, *entendre dire que!*) vreme nadoknadjuje strašću poput one *Castorp*-a *Hans*-a, mladjeg inženjera iz Hamburga čiji se život (prema romanu "Magična Planina" *Thomas*-a *Mann*-a) menja na bolje susretom s' lepom Ruskinjom *Klaudijom Chauchat* u Švajcarskom sanatorijumu, mada tu treba stati [*Unterbrechung*; šta će biti sa vremenom ('kao takvim') ostaviti za neko drugo razmatranje], jer se, kao što je poznato, put inženjerov iznova naglo menja, odvođeći ga u rat, gde gine.

Guerra al cuchillo. Повеление. (Rien d'autre).

Mada mu oni u danima kao što su ovi mogu pomoći, nadoknadjivanje vremena se, u svakom slučaju, ne može svesti na doživljavanje katarze pomoću jeftinih trikova predanja/literature - (*auf vielfachen Wunsch*) za trajnije rešenje datog problema tu mora doći do žešće ozračenosti scene: membranske (takoreći) oslonjenosti vremena na vreme, *exempli gratia. (Вроде - вручную).*

"Thy rose lips and full blue eyes - Te tvoje ružičaste usne i sasvim plave oči", Tennyson - tako nekako da se odnose jedno prema drugom [ovo i ono vreme, *das versteht sich (von selbst)*] dok se, ruku pod ruku (*vergnügt*), udaljavaju prema temporalnoj verziji oslonca (vrenju bez kraja i konca). *Ενα μαξιλλαρι παρακαλω.* Jer, odbijajući saradnju [kloneći se udruživanja u smislu nastavka i ovog dana u sve one koji će, kao i on (*désorienté*), kroz isti tunel morati da prodju], može se maskirati trenutna (kao večita) pozicija dobrovoljnog stranca (u zemlji u kojoj tako nešto ne izaziva nagon na saučesništvo), ali se ne može prenebreći izvesna izopštenost, lutanje dostojno *Dafne, dignus vindice nodus.*

"*Daphne* roaming through a thorny wood - *Dafna* (nimfa kao maslinica/zdravić/drvo lovorovo, bilo šta po čemu je neće poznati *Apollo*, ali zato - otežana) lutajući kroz šumu od trnja (u nogama ko' da je olovo)", W. Shakespeare. ("*Il faudrait que tu partes*", govori joj instikt, ali na tome ostaje).

Nadoknadjivanje vremena kao obzir prema onome što se, kako god da se uzme, dobro ponelo u periodima automatskog uspenja (ustima prinevši čašu jutarnjeg otkrovenja, *familièrement*), dobro kontrolisan odnos prema inercionom usporenju klatna (podnevnom duženju sata, *fantaisiste*), nešto što se uračunava u prirodan odziv prema pobudi tipa (univerzalnog) šah-mata, izvedenog na sceni na kojoj sija se *Kalpa*, razdoblje dugo 4.320.000.000 Sunčevih godina (dan i noć života kome se odao *Brahma*), postupak kojim se postiže da ništa ne ostane sa strane (da se rezultat spakuje iza vremenske brane), da se ispune planovi (*genzai wa*) kojima licitira Denham.

("How can you hope to compass your designs - Kakvom to ispunjenju planova možete da se nadate", Denham - *am Rande bemerkt*).

Nadoknadjivanje vremena: žar-ptica abscise (*X-ose*) i azbestnih krila (uljna komponenta rastegljive jare), ugovor sa praksom da se kloni stila (zapaljivost koja o barut se tare, *ex tacito*) - *auf die Pauke hauen.*

("A wandering fire, Compact of unctuous vapor - Lutajuća vatra, Puna zejtinjave pare", Milton. *Общеизвестный*).

Klasifikujući, međutim, predložena nadoknadjivanja vremena kao iracionalna, te ustanovljavajući njihovu neadekvatnost za rešenje problema o kome se radi (*noch einer?*), takodje znajući da se racionalnim nadoknadjivanjem vremena stiglo dotle dokle se stiglo (*Nahziel*), preostaje anti-racionalno nadoknadjivanje vremena (amfiteatar: Budini vali, umrtvljen jezik: *Prakrit-ski Pali*): al' gle', i ovde (po tom računu), smanjeni veslač (atom u čunu), (beljenjem vlasi) eno se gasi, ne вреди što se (fosfor u svicu) dao u osmeh (smekšan u licu) - kasno se sveo na *Zen* u sebi (ni sen od njega više ne bi).

Eheu! Fugaces labuntur anni.

{U,V,S-K,U,R,S}

05/27-31/03

Doterivanje Planeta (Povodom G. T. von Holst-a)

Onomad mi je sin poslao poruku u kojoj je napisao kako je usput, dok je na nečemu radio, slušao *Holst*-ove "Planete" (tačnije, jednu od njih, *arrectis auribus*); pošto je poruka bila elektronska, u vidu njenog dodatka poslao je sliku omota ploče (*London Philharm., dir. B. Herrmann*, godina izdanja nečitka, sudeći po grafičkoj opremi davna - "*autre temps, autres mœurs*" rekao bi čovek, da se tu ne vidi jedna mala večnost, *полнота, auf der Reise*).

Kako je do te ploče došao (koju je 'planetu' najviše slušao, *au fond*), da li se u svemu tome (u svoj toj akustici, *полностью*) pokazivalo ono što se (pod ovim/ovakvim uvodom, koliko god reverberacijskim, *dentoteki na*) slabo naslućivalo, mada se (i takvu jednu, krajnje nepouzdanu slutnju predano potvrđujući) nikako s' puta nije sklanjalo (puta u 65-tu, ili 66-tu, ili 67-mu godinu, ne mogu tačno da se setim o kom od tih leta se radilo, a nije ni važno - kod tolikih drugih, kobajagi važnijih, *au grand sérieux*) - nisam mogao da odgonetnem, sve dok odgonetanje nisam ostavio za (ovaj pokušaj) ovde, gde je, kao što se vidi, nešto već počelo da mu se podaje (da ga nagoni da raste, *Να η αποδειξη*), u smislu u kom u svakom čestitom testu na dobrodošlicu nailazi nepatvoreni kvasac, *брожение*.

Es darauf ankommen lassen.

Kvasca, dakle, što se tiče (*ryuko suru*), on se tih godina nije sastojao ni iz čega što ga ne bi razvuklo do svih devet planeta (tačnije osam - kako je otkriven 1930 godine, dvadeset godina kasnije u odnosu na nastanak "Planeta", Pluton je ostao da kruži u praznom), svirale one ili ne, *marschbereit*.

Mada, u slučaju o kome je reč, mislim da se radilo samo o dve: "Jupiteru" i "Marsu" - toliko ih je, naime, ploča u pitanju imala, iako, kao što se naslućuje, više (planeta) joj nije ni trebalo za raspon od ushićenosti do treska.

(De gustibus non est disputandum).

Ploča, naime, o kojoj se ovde radi i kojoj je 'nosač zvuka' s' početka ovog teksta bio tek zgodan izgovor da se ovakvog jednog zapisa o njoj / povodom nje (*ad aperturam libri*), u svakom slučaju neodložnog projekta (koji je svo vreme

'visio u vazduhu'), najzad nekako latim, bila je vlasništvo M.V.-a [*autant d'hommes, autant d'avis*, školskog druga iz "Tesle" (*in die Schule gehen*), dvadesetogodišnjaka kao i sam što sam bio], na neki poseban (volšeban?) način dospevši u njegove ruke - *suo loco. Panta rhei*.

[U datim okolnostima, retkost te vrste materijala ogledala se ne toliko u izuzetnoj ogoljenosti njegovog posedovanja (*coram nobis*), koliko u odudaranju od nominalnih asocijacija na trendovsku atraktivnost svega onog drugog, zamislivijeg i u odnosu na starosno doba aktera o kojima je reč, i u odnosu na doba (*autres temps, autres mœurs*) u kome su se nalazili].

Jednog podneva (jednog od onih leta, *Μπορείτε να μου το κρατήσετε?*), od duga vremena pošavši do M. da bar popodne skratimo [sećam se da sam se od Karadjordjevog Parka trotoarom spuštao prema Slaviji, prolazeći kraj tek polivenih bašti u kojima su gosti, uz jelo i piće (*konsumieren: вся сумма целиком*), svoje teme začinjavali žustrim mlaćenjem rukama po vazduhu punom pregrejanih bubica (rešetkaste strukture dostojne tvrdokrilaca, na isti način nesalomivih), sedeći u košuljama s' kratkim rukavima (pretežno plavim mada i zelenim), zavaljeni svako u svoj (kobajagi) prevazidjen muk], u svemu tome (u cilju puta i prolasku kroz dati predeo) mislim da nisam našao ništa proizvoljno, u smislu primisli kako se tu ne radi ni o čemu većem od prostog zbira ta dva argumenta, moguće širem za konstantu integracije od Topčiderskog Brda do 27. Marta (*Kehrseite - Cvijićeve*), u kojoj se ulici, u stanu koji se sastojao iz sobe i kuhinje, pri čemu su te dve ('distinktivne') funkcije pripadale jednoj ('singularnoj') prostorijski (*jitai wo shoaku shite iru*), nalazila meta predmetnog puta (*en échec*): u M.-ovom pribežištu pripremljen gramofon - *immer verkraften*, na gramofonu "Planete" - *immer verköpern begabt Beisein*.

Облучение: u stanu/sobi u Cvijićevoj, slušali smo, na taj način, "Jupiter" i "Mars" (ovo drugo češće), *con diligenza*.

Sama po sebi, svita "Planete", čiji se kompozitor, *Gustavus Theodore von Holst (1874-1934)*, od celog svog rada/opusa, maltene isključivo njom zaveštao, impresivno je delo ["Mars" je (samo neprofesionalnoj?) publici poznatiji od drugih; preko radio stanica češće se čuje]; od prvih izvodjenja (1918 g., skoro 10 godina iza nastanka), kvalifikovala se u jedno od civilizacijskih (kulturološko-umetničkih) ostvarenja čiji su dometi izvesni i u budućnosti daljoj od neposredne.

Budući da ovaj tekst nema ni pretenzija ni nadahnuća da se identifikuje s' nekom vrstom muzičke kritike (*coûte que coûte*), ono što čini objekat njegovog interesovanja ne nalazi se, medjutim, u toj vrsti procene/kvalifikativa/analitičkog posredovanja, koliko se (*Bedienungsanleitung*) prostire na onoj drugoj, naizgled perifernoj a ustvari suštinskoj (*bedeutungsvoll*) strani podsećanja o stvarima kao što su ove, prvobitne komponente nejasne scene pristupa notama doterivanja planeta: prelaz iz jednog u drugi deo grada kraj ljudi zatečenih (poput muva u slatku) u zlatnoj sredini (*beaucoup trop*), da bi se tamo, u sobi u (pod)palilulskoj ulici u gradu u iščezloj zemlji na Zemlji (*auf dem Land / der ganzen Welt*) na Marsu (Donosiocu Rata) na Jupiteru (Donosiocu Živahnosti) na Merkuru (Krilatome Glasniku) na Veneri (Donositeljki Mira) na Uranu (Madjioničaru) na Neptunu (Mistik) na Plutonu (Ostavljenom Samom Sebi) Saturnijanskim prstenovima (očekivano kružnim znamenjem Donosioca Starosti) ovakva jedna priča uvezala u smislu prethodnih karika života (*où sont les neiges d'antan?*) u završni lanac politiranog obruča preostale putanje (*um besser sehen zu können*), do zadnjeg takta / dok ne pukne ploča, kako god da je *Gustavus* zamislio da izvede finale, *ohne es zu wissen*.

Dobijanje na Snazi

I evo, opet, koji po redu Juni: izazivanjem leta bave se samo sporedni uzroci smene - stišani udar vetra, dominantan (preovladjujući) ćilim trave, ptica pognute glave [mada je ova, od jutros, slutila nešto gore (što se i desilo, *dictum factum*): nije mogla da se digne sa zemlje (*da draußen*), klatila se napred-nazad (levo-desno, *außer Betrieb*), spazmatično je otvarala kljun u prazno (i zadnji krik traži kakve sanke pre nego što se pusti niz minijaturne zube), *tout ce qui, tout ce que*; u medjuvremenu, mi smo otišli da se prošetamo i kupimo hranu (*за кулисами*), i kad smo se, posle sat i po, vratili, videli smo je kako nepomično leži, ne dočekavši službeno leto]. *Mujun*.

Pa ni sad (*σημερα το απογευμα*), dok se popodne znalački uvlači u neznatno zagrejan obim (olako spevanog) dana (*τον Ιουλιο: Mäzen*), ne dolazi do poremećaja ranije ustanovljenog poretka vešto smišljenih stvari, poslovično enigmatskog doba, te pustolovnog uverenja pisca da sve što se, u okolnostima čija progresivnost ide pak na bolje (*Verwechslung, Verwarnung, Verwertung*), ponelo na način na koji se prikazuje već čitavih deset do jedanaest sati, ima da se nastavi i sutra [ima da se oglasi prilikom sutrašnjeg ciklusa, *en rapport*, kome se ishod vidi koliko i ovom - u prepoznatljivosti linije sveta ("world line": *so eine lange Reise*), trajektorije pune naknadne istine elektrona od danas (*an sich*) - elementarno naelektrisanim delovima dajući kakvu takvu, neutralnu budućnost (*die und die Zeit*)].

Koliko je, drugim rečima, lako izvesti utešnu sliku neobaveznog učešća u sebi, toliko se, i ono što se (kao *верблюд*) karavanski iskrada po pesku, prosejava u nerealan put: odlazak iz pustinje (zime) u prašumu (leto) ni veće ekspedicije nisu postigle bez značajnih žrtvi, a da to može da izvede konvencionalni tragač za 'fiksnom' periodom, *aus dem, was er sagt*.

[Automatizam iterativne (ponavljajuće) scene: *schwach von Hunger für Störung, von ein Uhr bis zwei*].

Pet do pet - popodne ne staje ni kad mu sve govori da je na ivici sata, da, ako sve ovo potraje još pet, najviše šest minuta, iz pospanosti ima da ga pokrene izvesnost (osećaj koji se pripisuje neminovnosti smene, iako se tu ne menja ništa što se, prethodnom promenom, samo nije dovelo do sadašnje tačke - nekakva neizbežnost/neminovnost/izvesnost u svemu tome teatralna je, maltene smešna, *gaudeamus igitur*).

Ispod naginjanja Sunca prema uvećanoj strani sveta (onoj iz koje će, koliko sutra, da se obistinjuje umilna praznina, *кроткий*), da se naslutiti trajektorijski geg - treba se samo setiti svih onih zakona gravitacije kojima nije bilo dosta što su i profane žrtve pada ratosiljali uznesenja, nego su, od literarnih, izdejstvovali ples - pun pobedničkih zvona *Antonije Shimerda-e*, imigrantkinje iz *Bohemije* koju je, po njenom dolasku u pionirsku Nebrasku, a prema knjizi *Willa Cather-a* "Moja Antonija", prevario sused Irac, što je nije sprečilo da se uda za čoveka njene narodnosti, s' njim izrodi decu na prostranoj farmi (u rečenoj Nebrasci), i time se preda sudbinskom odredjenju (zaplesavši svoju igru, *как бы ни мелодраматический*).

Fides et justitia: aus zuverlässiger Quelle wissen.

Diže se pregršt (alhemičarskih) mogućnosti u pozoran vazduh, (čak i u sobi) sve drhti od očekivanja dobro skrojenog čuda (*комната имеет тридцать футов в длину*),

niko se ne libi da iz sopstvenih nazora izbaci, koliko god lucidan, 'recidiv (gorke) prošlosti' (novinare nije dosta uputiti u formu - tek u suštini oni se osećaju kao ribe u vodi, napabirčenom esencijom začinjavajući pogrešnu salatu), udružuju se (još samo) *Strephon* i *Strickland Charles*, pastir iz "Arkadije" *Sir Philip Sidney*-a (često poistovećivan s' ruralnim momkom iz *Pope*-ovih "Pastorala"), i vodeći karakter *Somerset*-a *Maugham*-a u "Mesecu i Šest Penija", koga njegova (avaj, umetnička) duša razdvaja od porodice, odvodi na Južna Mora, upućuje ga da tamo slika (i "postane divalj"), pri čemu, nažalost, umire u bedi, mada mu slike (naknadno) postižu solidnu cenu (koju je *Strephon*, ipak, jedini hteo da plati, *aufs Meer gehen*).

U to se (i to se vidi) upliću *Struldbrug*-ovi, jedna/propala bića u *Swift*-ovim "Gulliver-ovim Putovanjima", koja žive u *Luggnagg*-u jer ne mogu da umru (pate od nemoći sopstvene starosti), u čemu nije mogao da im pomogne ni *Suptilni* (Tanki, Fini), alhemičar/nadrilekar u komadu *Ben*-a *Jonson*-a "Alhemičar", šarlatan koji je uspeo da prevvari *Sir Epicure Mammon*-a (i sve one druge), pretendujući da je otkrio kamen mudrosti - *fama semper vivat*.

Cela jedna složenost puna prostih iskrica prema tome bljeska kroz predmetno veće (*ex quocunque capite*), paleći se gaseći se (paleći se gaseći se, već kako se ježi od ritmičke sreće - *ερεα pteroenta*), u žestokom taktu (u značajnoj meri) podmećući ovaj za sledeći čin (*ужин*), o čemu svedoči dobijajući na snazi.

Kawatta fu ni.

{U,V,S-K,U,R,S}

06/03-06/03

Izmedju Onog Što je Tamo i Ovog Što je Ovde (Učenik)

Izveštenost (pustinjska veština) da se opiše ono što se ne vidi iz ovog ugla postiže se tako što se osmatra iz onog (*matomari no nai*), što je isto kao kad se zažmuri i oba ugla proglase za jedan (*in utroque fidelis*) - onaj u kome i ovo što se vidi i ono što se ne vidi uzajamnu predpostavljenu svodi na predpostavku o uzajamnosti, u tuđim očima ne videći više od sopstvenog sjaja, *in præsenti*.

Une tricherie.

[Ko u tome i pomisli da je drugom doskočio, istom bi se misli (namah) faraonski ukočio. *Was passierte danach?*].

Stalno se vrši pritisak da se izvrši razdvajanje na ono što je tamo i ovo što je ovde, podrazumevajući, pritom, da ono što je tamo uživa bezpogovornost nedodirljivosti (oreol superiornosti, *сверхчеловеческий*), apstrakciju prisutnosti nudeći kao živ zalog neuhvatljivosti, da bi se, u isto vreme, licitiralo sa nedostacima ovoga što je ovde, proglašavajući ga inferiornijim i mekšim (skoro amorfnim), svakako razudjenijim (u smislu svakovrsne/nepotrebne dopustivosti: *буду читать те книги, которые мне нравятся*) i, čak, banalnim, tako da nekakva povoljna reč (u prilog ovome, što je ovde, *διασκεδαστικός*) praktično pada na ispitu (onoga, što je tamo, *διασημος*), ne dostiže se prag osećajnosti (ovoga, što je ovde, *γυρωπο*) kakav se nameće (od onoga, što je tamo, *σε γωνια*), sve se (ovo što je ovde) misli (i zamišlja) kao privremeno rešenje (*les us et coutumes*), dok se ne dogura do onog što je tamo (*jeden Tag*), pa i po cenu drugog

vremena/prostora [*irgendetwas (wird genügen), irgendeiner (wird genügen)*], za koje nije sigurno da postoje, tojest za koje, sem pustih nadanja i laičkih želja (*haben Sie welche?*), ništa drugo ne nudi svoj autoritet, a zna se kakav ekspert se postaje imajući na raspolaganju singularnu podešenost stanja, *auf jeden Fall*.

Još jedan dan pun kiše [(olako ostavši bez krme) kao da niko ne mari što će da zavara trag], (iz oluka) ionako se iskrada (samo) početna greška (za protok one krajnje treba još više vode), ko god da sastavi ovaj sa onim danom (ovo sa onim čekanjem čuda), imaće da se (poput vodenog kipa) raspe u kapi svuda, *jeden Moment. Hatsuiku*.

Shuo.

Ono što je tamo i ovo što je ovde (*nehmen Sie ein beliebiges Buch*): jedno se preporučuje nepropustljivom skramom (ono što je tamo, *δεν επιτρεπεται*), drugo (ovo što je ovde, *δεν ταρτιαζει*) direktnom ogoljenošću (dok je se ne reši ponoćnom tamom), jedno se basom (drugo sopranom) javlja iz mesta (tamo i ovde) mestu nad kojim zna se šta bode - ovakvo ili onakvo (kakvo god, *δεν μεννοιαζει*) nebo, bilo šta što (ustoličeno, i ovde i tamo) odzvanja samo, samo.

(*Подрад, один за другим: bilo šta što odzvanja samo, samo*).

[“An artless platitute is really more artificial than a clever paradox - Više obmanjuje nenameštena otrcanost nego duhovita kontradikcija”, W. C. Brownell. *Его болезнь была не такой (сервезной), чтобы вызвать беспокойство*].

Pošavši od ovoga što je ovde (zarekavši se da će sve da ostane na tome, *такой-то*), ili se vrativši od onoga što je tamo (obećavši se ovome što je ovde, *такая красота как ваша*), uvidja se kako toliki put (povratan, u svakom slučaju - *kulant*) zatvara jednu klasičnu konturu (uvezuje se u deltoidnu petlju) - *Kultur* - odnoseći koliko je doneseno (prinoseći koliko je pometeno), veselnika (svog čemernog putnika) uputivši u zaslužen krug (*Kutte*), onaj isti od koga je mislio da se (pun sumnjivih zasluga) trijumfalno rastao (*das kümmert mich nicht*), uobrazivši kako se od ovoga što je ovde do onoga što je tamo ide pozivajući se na delotvornu liturgičnost vodje *puta (ich kann ihn nicht mehr hören)*, nazad se vraćajući posvemašnoj liturgiji mase (*Gezwitscher* - time neutrališući njenu 'inherentnu mistiku'), vrlom dijagnostičaru kružno izvedenog puta pripisujući (kao jedinu?!) neuralgičnu tačku kako da hirurškim zahvatom na koracima od sedam milja toliku daljinu liši zatvorene krive - a da to ne bude u samom sebi (u reptilskoj sprezi večite gladi za neostvarivim bekstvom i njegovog, začudo, lakog ostvarenja).

Le mot de l'énigme.

U svemu tome (*lupus in fabula*), kao, uostalom, i u drugim slučajevima oponašanja velikih stvari malim pokretima samozvanog sveca (*loyauté n'a honte*), ono što je tamo odriče se ovog što je ovde na način na koji se vrši i obrnut proces (doticanje onog što je tamo dugom rukom ovog što je ovde, *instar omnium*): konkretnim zaduženjima članova posade sa zemlje puštenog broda za zvezde u vis iz koga ništa se dugo (štaviše večno) ne može spustiti da im se nadje (združenom članstvu broda za zvezde) u smislu sročnog makar i neveštog izvesnog ličnog praosveštenja u smislu vrenja izmedju onog onde (što bdije tamo) i ovog ovde (što vrije samo, vrije samo, samo). *Сжатый*.

Deshf. (Na Japanskom: učenik/sledbenik/djak).
{V-K,U}

Necelishodnost Pojednostavljenja

Vanredni zvuci spolja (iznutra, u nedostatku veta), u rastu volje za novi nastup (svih ovih) kaskadnih leta (možda se, eto, i takvim stavom, dodje do nota sveta, bez kompozicija dužih od jednog, najviše dva pokreta, *pondere, non numero*).

Во весь голос.

[U malom uhu podno velikog skuplja se dnevni ulog: "Мне выпал жребий", govori svako kome je stalo do sebe (ko ima dobro mišljenje o sebi). *Τι εχεται?*].

Kasno popodne - a poranilo da se obračuna sa svrhom: kao da nije moglo da ostavi da se (sve to o čemu se radi, *Wunder als Metapher*) ohladi i razabere (*Εαλωστε εκει περα παρακαλω*), pa da se onda iznenadi pucnjem, *pour y parvenir*.

I dvomotorni avion proleće sam za sebe a da se nešto više očekuje od sijaset propelera zasnovanih na levitaciji (vazdušne) struje: tako izgledaju (na to liče) vretena zbačena s' cveta maslačka kad bi to bila predmetna vrsta baštenskog cveća - ovako, radi se o anonimnim pošiljkama s' jednog na drugo žutilo promenade, u belom mehuru olako shvaćene nade, *poco a poco*.

Očekuje se kiša (tako je nizak gaz). (*Winzig*).

Necelishodnost pojednostavljenja ogleda se u tome što nije svejedno da li se stvar u pitanju (stvar o kojoj se radi, *yoshi, yoshi*) prikazuje s' obe ili sa jedne strane - pojednostavivši se više nego što se to od nje očekuje [okrenuvši samo onu jednu stranu prema posmatraču (*cela lui réussit*)], zapravo se prepolovljava [ne sakuplja se u dokaz, koliko dotiče toliko otiče, ne izvlači se iz ljuske (osnovne, *thermique*) više nego što se u nju uvlači (gundjajući "*Kümmem Sie sich um Ihre eigenen Angelegenheiten*")], ne smatrajući da je ikom išta dužna ne proizilazi ni u šta u šta bi inače (prikazujući se s' obe strane, *quam diu se bene geseirt*) proizašla takva jedna stvar - sledeća vrsta skrame, *fehlend*.

Da, skrame. Jer, prikazujući se cela (*opus operatum*: na obe strane mašuci zastavama oslobodjenja), osim što bi polagala pravo na dvolikost vidika (bipolarnost scene), ne bi se oslobodila sledeće mene. (*Præscriptum* za stalno odvijanje stvari, ili diskretan šarm nečeg večito istog?).

[Ni dvostrukost, naime, nije načisto kako da stane na put onoj lažnoj strani, da bi se, u takvim okolnostima (*qualis ab incepto*), jednostrukosti imalo bilo šta zameriti ako joj se, uzornom primeru jedinične neporecivosti, na njemu ostaje, *renovato nomine*].

Pa opet, ako bi se sve svelo na svoju jednu stranu, od one druge ne bi moglo na miru da spava (*quod erat demonstrandum*), što mu se (svo vreme) i dešava, samo što ono preko toga prelazi kao mačka preko senke, misleći da je tudja (*quod erat faciendum*).

"Matters have been brought to this pass - Stvari su dotle došle", South. *Mireba miru hodo iya ni narimasu*.

Kao da ni u čemu ne čuči dovoljna količina eksploziva (*soko ni oite kudasai*), da se aktivira - da provali učaurenu tajnu grunuvši na onu drugu, nedostupnu stranu (*dare mo imasen*), već se (i dalje) ističe samo ova prva, toliko vidljiva i jasna

WaTor_154

da je to, *Sachen herumliegen lassen*, odavno postalo tričavo i jadno (dosadno, neukusno, u svakom slučaju jalovo i pusto, *trostlos*), i ono malo napora oko skidanja vela čineći apsurdnim i smešnim. (*Ich habe gekündigt - ja?*).

Ili se to samo tako čini. (*Point d'appui*).

Pošto se gubici zadobijeni prilikom uronjavanja u stvar uračunavaju u njenu punu cenu (u cenu normalnog/predviđenog postupka otkrivanja njene druge strane, *quo pax et gloria ducunt*), oko njih se ne treba previše zamajavati, čak i kada rezultat, proistekao iz te vrste procesa, ne ukazuje na opravdanu žrtvu. (*Post cineres gloria venit*).

Uostalom, nije li davno rečeno kako se, i ono što je (naizgled) bilo nezamislivo izgubiti, itekako ravnodušno izgubilo iz vida (skoro da ga je nepristojno pominjati).

"All losses are restored and sorrows end - Svi se gubici nadoknade, sve tuge prestaju", W. Shakespeare. *Совершенно*.

Odjednom vlaga i vrućina, usijava se ne samo jedna već i druga strana (svega ovog o čemu se radi, *сумма*), iz predosećanja (kao iz meteorološke sonde, *беззубый*) zrači informativni vakuum klasičnih crta mira (*во весь опор*), ako se izuzmu dve (ili tri) bube (*у окна*) što kruže prema nuli (*re infecta*), nikakav drugi potez ne menja ishod računa (*prudens futuri*), onog po kome i ovo mnoštvo prelazi u jedninu, bez obzira na necelishodnost pojednostavljenja.

Wie erklären Sie Das?

{U,V-K,U,R,S}

06/09-12/03

Igra

Požrtvovanim gledanjem (samopregornim zurenjem) u mali ekran ovog/legendarnog 'word processor'-a (6 redova, u svakom po večnost, *dilatatoire*), ne može se isterati više od pasusa (pasus i po u vrh glave) a da mu se ne popuni registarski kvadrat (fluorescentno polje za predmetnu registraciju nasrtljivog ničeg) starim izgledima najnovijeg dana.

Ist das klar?

Je suis prêt.

Obradjujući reč po reč kao da se radi o ciglama duha (*акклиматизация*), najviše što se sazida je otežali tekst [makar se, po *Coulomb*-ovom čitanju ($1.602 \cdot 10^{-19}$ *Coulomb*-a krasi svaki elektron), umesto kristalografije simbola radilo o privlačnosti jona (*kare no suki na mono to kirai na mono*)], zavodljivosti zapisa dodeljujući ulogu neophodnih spona, *арχα*.

Pri čemu se podrazumeva da zapis obrazlaže kakvu nemu stvar (njen uredan detalj ili vredno uopštenje), nešto neorgansko i ležeće (*zweifellos, ohne Zweifel*), u napetom stanju (nagli trzaj dima u smirenom granju), vezu kakvu ili prevoj (iskamčeni poj), ništa lično/personalno (čak ni ručni kroj, *crème de la crème*), budući da se ovde ne radi o pažnji koja ne bi bila iznad bele crte granice sa svetom (segmenata od krecnjaka, rada svih leptira), nečeg što bi navodilo na

pomisao o uplivu viših bića, pogotovu ljudi, čak i onih koji bi polagali pravo na tipične nedostatke svoje vrste, *unterprivilegiert*.

Das ist untertrieben!

"There is a class of presumptuous men whom age has not made cautious, nor adversity wise - Postoji vrsta uobraženih ljudi koje godine nisu učinile opreznijim, ni nesreća mudrijim", Buckminster.

En vieillissant on devient plus fou et plus sage.

I kao što bi današnji dan mogao da se karakteriše solidnim nastavkom prethodnih da se tu ne radi o rutinskoj nadgradnji početnih uslova (*гобелен*), i ono što se (na isti način) pomalja iz (istih) osnova ovako smišljene predstave, evo ga, zvera (vrti se oko ose), i samo obuzeto istim, klasičnim tokom (dozidjivanjem svrhe, *uso no moshitate de*).

{Rano jutros, vozeći na posao [86 km u jednom smeru, bolje nego kada je bilo i čitavih 100 - ako ta nije, koja je druga informacija više odgovarajuća za (po nemuštim 'izdavačima', od učmalih do zbrzanih) tako patetično nedostajuću, maltene nasušnu crtu realnosti/praktičnosti/razumljivosti u ovim spisima?], te slučajno čuvši (WNED - Buff., 94.5 MHz, *Garrison Keillor's "Writer's Almanac"*) kako je, u svom prvom izdanju, "Dnevnik Ane Frank" imao 324 strane, prvo maglovito, zatim sve jasnije, uspostavilo mi se da sam i sam, pre tačno tri meseca (12. Marta, 2003), u skici za ovaj, četvrti deo "Ephemeris"-a ("Yggdrasill, Drvo Vasiona", u suštini, u bukvaru nesumnjivosti - još jedan sumnjivi dnevnik), odredio da *Koren, Stablo i Krošnja* (Biljno Trojstvo *Yggdrasill*-a) imaju po 108 strana, čime je (o njemu ne znajući) ponovljen *Anin* broj. Kako, međjutim, moguće simpatična pikantnost o kojoj je reč od toga dalje ne ide, problem koji se pred ovo pisanje postavlja i dalje ostaje nerešen: identičan je onom koji ni samu *Anu*, prema *Keillor*-u, nije poštedeo (dodatnih) turobnih misli - ko će to sve da čita, tojest koga, uopšte, može da interesuje ono što i samog zapisivača (već sutradan) ostavlja ravnodušnim, u ono vreme 13-godišnjakinju, u ovo 57-godišnjaka, kome je, uz to (da muka bude veća), uzelo znatno duže do iste sumnjičavosti da dodje, doduše (uporno) terajući dalje, verovatno misleći *après moi le deluge*, svojih manira sa dvora *Luja XV*-og ne odričući se ni u takvim, krajnje nepovoljnim uslovima po jednog tehokratu prerusenog u providnog lingvističara svega ovog tako stilski podvedenog pod kosmički eho, *zvono pera, lusus naturae*).

Malo malo pa kiši (nebo se stvrdne tu negde, izmedju vode i spreja, u svakom drugom stanju mekše je ali i plavlje - vešplav od lažnog perja), uznemiravaju se ptice [njih nemir praktično nosi, zato ih ne treba (sabitke nošene virom) puniti lažnim mirom (spokojem ekvivalentnim sa očekivanim zbirom)]; (i pored toga) iščezava i ono malo strepnje što se sačuvalo od juče (*das hat mich schön erschreckt*) - javlja se osećaj neosnovane plime (izopštenosti pravila, sveprisutnosti igre).

Выполнение (осуществление, удовлетворение).

Igra: raznovrsnost (sajamske/vašarske) ponude u uslovima logičke lakoće (*Είμαι εδω για την εκθεση/εμπορικη εκθεση*), prihvatanje očevidne lopte kao zalog za sferičan san (*Μενω στο ξενοδοχειο Παραδεισος*), dobrodušje kada mu se ni vlasnik ne nada (kada više nigde ništa slomljeno ne pada), sportska narav ispoljena kroz trčeci stav, ogoljenost iz trofeja koga vuče mrav. *Felicitas multos habet amicos*.

Igra kao razbibriga večitosti ćutnje (*Warteraum*), drski potez veštog strelca svedenog na šut (*Landen/Niedergehen*), narativno podsticanje na združeni izlet (*gage d'amour*), izvodjenje zaključka o povoljnom rezultatu iz odnosa neizvesnog prisustva prema izvesnom odsustvu (*gaieté de cœur*), razmahivanje algoritmom neobavezne utakmice kada su se već svi drugi susreti uvrstili u obavezan slet (*shiji ni shitagatte*), jedan nadasve vanzemaljski let (*te ni oenaku natte*).

Podrhtavaju antene muve (nozdrve iščekivanja se vlaže), zategnut oštri se trun, ko kome u mrežu padne - igrače za njih sto [ne lezi (kaže se) vraže - *Arthropoda* je (vidi se) to]. *Забавляться*.

(Anticipiranje rezonanse: *было забавно?*).

"Most men are more willing to indulge in easy vices, than to practice laborious virtues - Većina ljudi će pre uživati u lakoći poroka, nego upražnjavati mukotrpane vrline", Johnson.

Zutreffendes bitte unterstreichen.

Kamena s' ramena, fudbala [utrkivanja s' maštom (*bel et bien*)], veslačkog duela na kresti talasa iz stalnog čela, ping-pong tarapane (dok jutro ne svane, *en beauté*), izvlačenja tereta treći put za redom (*beaucoup trop*), i čega sve još ne (*beaucoup plus*) - dohvatilo se sve što se uhvatilo za ruke, šireći se u krug (padajući u vatru, stojeći čvrsto iza te odluke), ni porok ni vrlinu ne tražeći od igre sa ćutnjom u koju (sa zadnjim zviždukom, neopozivo) prelaze ionako, zaigrani sobom, govoreći "*Tu es en beauté!*".

Нæс olim meminisse juvabit.

{V-U,R,S}

06/11-13/03

Opsesivnost Stanjem

Malo po malo pruža beli vrat crna ljupkost vrsne opsesije večitim trenutkom. *Подъем. Волна.*

[Izlaže se ovom zlatnom času (nešto kraćem/trenutnijem/žućem, medjutim dostojnom te vrste duela). *Lis litem generat*].

Litem lite resolvere: Izbegavati sve što bi moglo da naškodi ćvrstom uverenju (utvrđenom stanju) ontološke bajke - rezultat je datog okršaja; još jedino učesnici posednute hajke [ove male borbe, (poput slepog miša) dignute u vazduh da tamo juriša] što paze na duh. *Überwachung*.

Ulkig.

Oснаžена, umotava se jedna drugoj oko pasa *Vallisneria spiralis* - imajući prašnik ovde tučak tamo (i na jednoj i na drugoj, vrlo strasno ostvarenoj biljci), ponaša se kao (biljni) ćovek i (ćvetasta) žena: *Dioecia*, odgovarajuće dvopolna (i snena). *Stunde um Stunde*.

Dionizijski orijentisan (pun životne radosti, *θαυμασια!*), prolazi *Diomedes* (*saino batsugun no hito*), ratnik koji je, u opsadi *Troje*, pomogao *Odiseju* da ukrade *Atininu* bistu (*loyal devoir*), ali bez griže savesti koja se normalno javlja nakon poduhvata te vrste, evo ga, gazi. *L'allegro*.

WaTor_157

Klimnuvši jednom (do dvaput) glavom u pravcu nogu, za njim niz drum spušta se staro i mlado, u smislu generacijskog jaza prevazidjenog samim tim aktom. *Базар*.

Die 2 Stunden sind um.

Uokvirava se namera (zastakljuje se rad).

S' pera opada oklop (cedi se uteha/slad).

(*Слышалась музыка*).

I ko zna dokle bi to trajalo da sve što se (poput pomenutih akcija/učesnika/odnosa/rezultata/*umeinander*), do ovog časa naglašeno predstavljalo ne bi li spontano ubralo lovorike pisane reči zgodno iskraslog registratora večitih istina traumatizovanog kolektiva onog što jeste u odnosu na konstantnu nirvanu onog što nije, ne sklanja sad u stranu - kao i snaga, smanjuje mu se vreme, ne ostaje mu ni toliko da može da mahne jedno uredno zbogom, *umfüllen*.

Ili se, možda, toliko ne radi o iščezavanju slike koliko gledaoca (zvuka koliko slušaoca, stvari koliko duha, *nostro periculo*).

(Jer - *watakushi mo ugokanakatta shi, Jon mo ugokanakatta*).

"Novel lays attract our ravished ears, But old the mind with inattention hears - Nove pesme privlače naše ushićene uši, al' ostarela duša sa nepažnjom ih sluša", Pope. *Балалайка*.

Jenjava i ono što je do malopre zvečalo po crepu (*joci causa*), gubi se na celokupnosti utiska (kao da utisak ne gubi na celokupnosti, prenoseći samo one delove koji mu se prepeličji okače o zube, *Latine dictum*), gasi se dnevna doza razuma ('racija'), pripremajući teren za utvare (sablasti, aveti, njihov *jour de fête*).

"These are the specters the understanding raises to itself, to flatter its own laziness - Te utvare (sablasti, aveti, njihov *jour de fête*) razumevanje do sebe izdiže, da laska sopstvenoj lenjosti", Locke.

Stanje kao posednutost njim, *müßig (nicht rostend)*.

Opsesivnost stanjem dovodi do toga da se, u svemu tome (*n'oubliez pas*), na kraju iz vida gubi početak, prelazeći iz jednog čina u drugi na način traljavg glumca (*legatus a latere*), nekoga ko je (iz svih tih scena, *Deo adjuvante*) prikupio tek jednu polovinu uloga, mimoišavši drugu kontemplacijom o jedinstvenom finalu, nečemu što se povoljno uklapa u predstavu dostojnu takve vrste glume (*munus Apolline dignum*), progresivno brujeći sve tiše, preko levog ramena nestajući sve više, udesno, u *Niemandsland*.

{U,V,S-K,U,R,S}

06/13-15/03

Svemu Se Zna Kraj (Lažno Pojavljivanje)

Svemu se zna kraj samo što se krije, ali ne po svaku cenu nego više onako, kolokvijalno (*per fas et nefas*): kome se obznanilo da će da se transformiše taj se (zasigurno) potrudio više - da se (i pod novom slikom) predstavi sa starim

WaTor_158

likom. *Точка зрения.*

[Prešavši kraj, oni koji su to učinili ionako se drže sebe. (*Sie bleiben gern unter sich*)].

Tako da ni u čemu ne treba tražiti finalni ugovor, sve dok se na njemu ne potpiše celokupni kor - ambasador, konzul i ataše države koje više nema ali koju oni i dalje zastupaju ne nalazeći ništa neobično u tome što, iako se svemu zna kraj, oni o tome ništa ne znaju, jer ništa nisu potpisali, *СТОИКИИ (НЕПОКОЛЕБИМЫЙ)*.

[*Отправной пункт*: Iznad jednih oblaka nadnose se drugi (iznad nejasnoće eno lebdi dim), s' tim što (čak i kada nadnese se nada) procep medju njima zjapi nada svim. *Tiens! Hier sitzt es sich gut*].

[Svemu se zna kraj a ništa ne zveči, čak kotrlja sobom ono što (bez reči) ume vrlo brzo da se preda sreći (da joj sviže raj, podesi grimasu), mrmljajući "go-seiko wo inorimasu"].

Sve je izvesnije da od dosadašnjih obećanja neba ne ostaje ništa za solidan dan. *Presto maturo, presto marcio. Τρογγυλογο.*

Dani u smislu dokaza vida, ničice prostrt subjekt bez stida, raširen sobom kao da skida - Sunce, i baca sebi u dlan. *Wie ist das zu verstehen?*

Wie gehts?

Gut, und selbst?

U svemu tome (u čemu i ovaj dan ponavlja greške od juče, *du weißt schon*), ne nazire se ništa što ne može da se svede na izlaz u pravcu današnjeg praga jasnoće (cevasti prolaz ispunjen klasičnim/standardnim spasom zorne finoće), rezultat koji pleni kad hoće mušicom smisla da se predstavi kao kruna punoće, *schon oft*.

Das wird schon noch gut.

"Equal and unconcerned, I look on all - Nepriustrasan / nezabrinut, gledam na sve", Dryden. *Στο τέλος του δρομου?*

Izvojevati prednost ili se skloniti s' puta - kakvo li mnoštvo rešenja čeka tog koji luta, znajući dobro (čuvši toliko puta) to što se kaže kad se tumara po sebi, iznutra ("Time and tide wait for no man - Vreme, plima i oseka ne čekaju na čoveka"), kao da čekanjem može da se postigne više od nasušne pauze do sledećeg jutra, i kao da (u njemu) ono samo neće ponovo da je se maši, udovoljavajući jedinoj ali zakasneloj želji: da se pogodi pre nego što se promaši. *Das war schon immer so.*

"Night's candles are burnt out, and jocund day / Stands tiptoe on the misty mountain tops - Noćne su sveće pogašene, i veseo dan / Na vrhovima prstiju staje na maglene vrhove planina", W. Shakespeare.

Hast du schon gehört? Komm schon!

Ni u Šekspirovo vreme nisu svi dani bili neveseli a da bi to bili u ovo, naprednije u svakom pogledu (*wenn ich das schon höre*), ako se izuzmu, tojest,

neveseli pogledi na ovo vreme, onoliko Šekspirovsko koliko i ono (*ja schon, aber...*), ako se izuzme tehnologija gledanja, onoliko profana koliko i ona (*schon möglich*), i ako se izuzme Šekspir (*ist er schon da?*).

I, mada ovde nema vrha iznad dvesta stopa, sve što se onda popelo na one visove, i sa ovog (tako skromnog) visa istu onu (tako jaku) pesmu peva (iz sve snage): *quanti est sapere*. [Iako (šta da se radi), (odzvanjajući) eho bogoradi li, bogoradi: *plus on est de fous, plus on rit*].

Yugata.

U propisanim togama (*toga candida*: bela toga koju nosi poslanički kandidat, *toga praetexta*: bela toga oivičena purpustom koju nosi viši službenik, *toga picta*: toga sa ornamentima koju nosi poslanik u naročitim prilikama, *toga virilis*: toga muževnosti koju nosi onaj ko napuni 14 godina, *toga pulla*: crnosiva toga koju nosi onaj ko je u žalosti) nestaje niz ulicu pet odgovarajućih osoba, respektivno.

Исчезновение.

Pitati ih kuda su se (tako škrto odeveni, *optimates*) domišljato uputili, bilo bi deplasirano (netaktilno, nasrtljivo, neumesno) i, na kraju krajeva, zakasnelo (*spät*) - ako već nisu stigli tamo gde su se zaputili (*Shlaraffenland*), ni tolike toge neće im pomoći da to sada učine, *Schlag auf*.

Asa.

Osvaja žuto Sunce (usijava se mir), uspavljuje se *Tiu* (mada se kaže i *Tyr*), Bog stalnog rata (i neba: automatski pir)- svemu se zna kraj, kad više nikom ne treba (kada ga izjede sjaj).

Ложный появление.

{V-U,S}

06/15-19/03

Spoljna Strana Smisla

Ko bi pomislio da iza zida prede čitav panter jedre scene spoljašnosti smisla? *Et in Arcadia ego*.

Crna mačka plave krvi (aristokratskog porekla), (sva pri zemlji) pomno pazi žrtvu što je stekla. (*Nichiyobi ni mo*).

Ugoditi sezoni (*Parabolantenne*), ili se poistovetiti s' njenim odlaganjem u očima zveri koja to meri u jednom dahu istina punom pronicljivosti automata (*Packungsbeilage*), s' dodatnom (blagom) nedorečenošću olako stvorenog suda o učestalosti kao inverznoj slici aperiodičnog sveta - pitanje je koje toliko ne muči koliko nagoni [pipanjem pulsa predmetne tajne (spolja od smisla, *d'un seul coup*)] u enigmatičnost (zagonetnost) crnog pantera plavih očiju kakvih blizakinja više slučenih nego vidljivih značenja svrhe, *de chaque côté*.

В то же время, skokom askete na so mašine (spoljašnju dugmad) spušta se (slepo) cirkuska muva, znalačkim potezom nalazi metu - umrtvljuje se na '*7&§*', značenjskom skupu koji se vidi na mestu gornje, centralne dirke svečanog reda iz tastature kojom se služim da prečim putem bravurom misli doprem do slova za koja posle ne može da se tek tako kaže kako su (avaj!) umesto ličnog uzela polje

insektoida da sade ovaj (mušičji) tekst, *время от времени*.

"Only connect!...Only connect the prose and the passion, and both will be exalted, and human love will be seen at its height - Spoj samo!...Spoj samo prozu i strast, i obe biće uznesene, i ljubav ljudska vidjena biće na svome (traljavom?) visu", E. M. Forster, "*Howards End*", 1910, ch.22.

Svakako da je sve spojeno/povezano (nije valjda da je nepovezano), pa ipak (pritom), tolika drskost da se i ovoj metodi rada udje u sastav čistim računom (ljubavlju dugom) metodističkog obrazloženja, samo doliva ulje na vatru (lišava priču spontanog vrenja).

*Pange, lingua, gloriosi
Proelium certaminis.*

I pošto svaki, pa i ovaj tekst (*на следующий день*) može da se nastavi na bilo koji od sto načina pompezne golgote (*und wenn es noch so schwer ist*), nije u pitanju šta čulima nudi tekstualnost stvari nego su u pitanju zaključak i opravdanje (pardon, uvod - *συστηνω*), tim redom (i s' tolikom pompom): šta god da se predstavilo ljupkim stavom (svedočanstvom smisla, *η Φαγούρα*), uvelo je (u razmenu) kraj sumorne note - nije sve ni tako loše kada može da se (izbavljeno rečene golgote) prolepša u smislu klasične lepote.

*Gaudeamus igitur, Juvenes dum sumus
Post jucundam juventutem, Post molestam senectutem, Nos habebit humus.*

"And lo, a spirit taketh him, and he suddenly crieth out - I gle, duh ga uze, i iznenada povika", Luke ix. 39. [Ko bi rekao da se, već u prvim naletima krize, ispostavlja (samo Luki?) tako fina lepeza rešenja. *Das ist noch besser*].

Odlazi dan (gasi se opravdanje, uobličeno čudo ne čeka novi spas), uopštavanjem svetla - uobličava mu se glas. (*Asu wa kin-yobi desu*). I sve drugo što se (zastarelom stazom) spušta (ukršta ustvari) s' postvarenim ciljem [ili se (i samo) upušta u strelu], očigledno nije pogodilo metu, čak ni onu - svetu - nije našlo belu. "In a cowslip's bell I lie; There I couch when owls do cry - U čaši jaglike (jagorčevine) ležim; odatle podučavam kada sove plaču", W. Shak. *Notlösung?*

Nedostaje (možda) prašina od juče (suvonjavi izbor vrle sutrašnjice), utisci što nisu izmenili stanja - ceo život pada (s' onog gore granja): taloži se, gledaj - prelazi u klice.

*Глухо. Вселення спит, положив на лапу
с клещами звезд огромное ухо.*

Laje komšijski pas (umire svaki čas); da li je neko umro ili nije zavisi od toga zbog čega se rodio: ako je (na ovaj svet) došao kao pas - tako će i da ode (lajući na sav glas), ako se, pak, zadržao na odgovarajućem detalju - za toliko će da iskomplikuje stvari, neće mu vredeti ni svi oni (naknadno dodati) mravi, *долго*.

Urušava se sve što je unutra (*weder A noch B*), još samo spoljna strana smisla ako se dotakne nadahnuća (*по одному*), da bi i ove granice imale dovoljno (u tradicionalnom smislu) odbrambene vojske. *Das mag wohl sein. Montage*. U sebe ulazi ležište koske.

{U,V-U,R,S}

**Prvi Dan Leta, 2003
(Triptih, s' Komentarom)**

“Наша земля
Воздух наш.
Нашу звезд алмазные копи.
И ми никогда,
никогда!
никому не позволим!
Землю нашу ядрами рвать,
воздух наш раздирать острями отточенных
копий”. (1917).

“Ova je zemlja naša.
I vazduh - naš.
I dijamantski rudnici zvezda.
I mi nikada,
nikada!
nikome,
nikome nećemo dati!
Zemlju oružjem da nam razori,
i vazduh kopljima rascepa”.

“Ours is the land.
The air - ours.
Ours the diamond mines of stars.
And we will never,
never!
Allow anyone,
anyone!
To ravage our land with shells,
To tear our air with sharpened spear points”.

Владимир Маяковский [1893-1930]

“If we must die, let it not be like hogs
Hunted and penned in an inglorious spot,
While round us bark the mad and hungry dogs,
Making their mock at our accursed lot”. (1953).

“Ako već moramo umreti, ne umrimo poput veprova
Ulovljenih i u obor uteranih (u tor sramote, bez krova),
Dok oko nas besni i gladni psi laju (u takvom, znači, stanju),
I rugaju nam se, na našem prokletom imanju”.

Claude McKay [1890-1948]

“Да је плитко дно у лажи,
То већ свако зна.
Ја бих о њој друго реко’:
Да и нема дна.

Јер коме се год у њојзи
Купат допадне,
Данас, сутра, прекосутра
У њој пропадне”.

Јован Јовановић Змај

[Штампано ћирилицом у 8,000 примерака у штампарији “Омладина”. Штампање завршено 5-V-1948 г. у Београду. Штампаних табака 25].

Коментар:

Život kao vrsna nezaustavljivost,
Veoma drska opomena smrti.

Tempus edax rerum?

{U,V,S-K,U,R,S}

06/20-23/03

Dan Pred Leto Ali Nema Mesta Likovanju

Dan pred leto ali nema mesta likovanju ni u čije ime: ništa neće (tako lako) da se reši zime. *Это не так.*

[*Naherholungsgebiet*: kalendarsko leto u grafičkom srcu; papir i olovka - grafikon praklime, sve što se iščlanjuje (što ima da mine), nestaje na dole (pre nego se vine). *Тонкость*].

Leto. *Сжатый*.

Tok prespavljivanja (*iki wo tsuku*) - a kao da se o većem poduhvatu radi: ko i u ovom danu napiše kakvu reč, brzo se povuče (predje u grandioznost - ispne na vrh, poruši zadnji most. *Seine Berechnungen waren nicht richtig*).

Vrh kuće - eno ga kako se gubi, plavi (dovoljno je par metara odskočiti u vazduh pa da se uslika marinsko-plava veza sa tlom. *Πότε θα λείπε να ταξιδεύετε?*).

Promiču sati (sekunde, minuti, prelake ptice otežavane dogovorenim padom), sve što se sakupi u toku ere (makar se ne zna zašto se pamti).

Au milieu de la montée.

Pola sedeći pod ovim drvetom pola lebdeći u vrsti starosti kojom se ima znači

postići izvesna glatka univerzalnost olako smišljenog (standardno rešenog) klasičnog spoja čoveka-biljke, pretežno zelenog ali i zlatastog u svakom slučaju disciplinarnog pristupa drvetu svakako kosmičkom sudeći prema tolikom zračenju koje se može začudo meriti svim ovim rečima sročnim pola sedeći pod ovim drvetom pola lebdeći tako da dopuštam da se ovakvo sve duže podne dovrši postavši poslepodne. *Такой*.

(Pojednostavljujući scenu dobija se na masi - uveličanjem rešenja svoj brlog vepar krasi. *Такие люди*).

"To every doubt your answer is the same - Svakoj sumnji tvoj odgovor je isti", Blackmore. *Nur keine Panik*.

I evo - leto, a od žarača nismo se makli (*zur Sache kommen*), toliko se sve ugradilo u fotonsku rešetku opšte postave zavodljivog trenutka da čak ni ovaj (sezonski) udar (svevidnog pepela / frakcije žara, *manu propria*) tu ništa ne može da doda u smislu kuhinjske verzije sobne temperature vrlog stanara visinskog stana u uslovima u kojima sve stalno kipi pošto se presipa iz ove u onu spontanu revoluciju (tu konvoluciju) bez pokrića, iako će i pravo vreme doći! *Manu forti*.

"Statutes and edicts concerning this debate - Proglasi i uredbe u vezi ove rasprave", Milton. *Genau das hat er gesagt. Er dachte, dass ich krank sei, er dachte, ich sei krank*.

Hoće li doći do kakve pobune ili će leto da nas se mane (ni vrela doba ne haju mnogo za defetističke megalomane) - to niko ne zna, mada se sluti: ovo da prodje (ono da dodje), da nas ne glodje (da se okane), sve to što (drsko?) gleda sa one, veoma mudro skrivene strane. *Подрывная деятельность*.

"Debout! les damnés de la terre!
Debout! les forçats de la faim!
La raison tonne en son cratère,
C'est l'éruption de la fin...
Nous ne sommes rien, soyons tout!
C'est la lutte finale
Groupons-nous, et demain (bis),
L'Internationale
Sera le genre humain". (1871).
"*L'Internationale*", Eugene Pottier (1816-87).

"Na noge, uklete duše zemaljske!
Na noge, zatočenici gladi! I razum buči
u svome krateru, i zadnja eksplozija na putu...
Ništa mi nismo, budimo sve! Ovo je zadnji
sudar: postrojimo se da, sutra,
sav ljudski rod bude Internacionala".

"On your feet, you damned souls of the earth!
On your feet, inmates of hunger's prison!
Reason is rumbling in its crater, and its final
eruption is on its way...
We are nothing, let us be everything!
This is the final conflict: let us form up and, tomorrow,
the International will encompass the human race".

WaTor_164

Doryoku sureba dekimasu yo, watakushi wa chitto mo ki ni shinai.

Veče, noć, tek što je počelo a već okorelo leto - i odsjaj mu odlazi po šini.

Non sum qualis eram.

I to što je (do malopre) bilo jasno, gledaj - menja se, nestaje u tmuni (vidi da je kasno). "*Hier wohne ich*" kaže (a i to, zna, laže).

"In the gloom, the gold gathers the light against it - U tmuni, zlato sakuplja svetlost koja je protiv njega", Ezra Pound (1885-1972).

Das hat er gesagt, Ezra.

{U,V,S-K,U,R,S}

07/11-15/03

Šestonog

Otići nekud i vratiti se, a pritom se ne pomeriti (*das geht zu weit*), može samo ono što je na šest nogu (šestonog nekakav na primer, *weit blickend*): na dve da ode, na dve da se vrati, na dve da čeka crnobelu smrt - crnu da ga snadje, belu da se nadje.

(Što je sigurno, sigurno je). *УРАВНОВЕШЕННЫИ. Воликоσηο.*

Ima na ovom svetu i ovakvih i onakvih stonoga ali ona što je šestonoga jedina je koja, na opisan način, sve to prevali a da ne ostane, pa čak ni da, kako treba, umre, *kanojđ ga itta yo ni.*

Nego se, naprotiv, uzjoguni i zapne - ni kada ode ni kada se vrati (a najmanje kad se upokoji, pa makar na mah) ne pristaje na polovično rešenje (zubom vetru da preseče dah). *Фокусник.*

Šestonog - a kao dvostruka, zauzdana stonoga (sto ga nogu vuče tamo, sto ovamo, a šest neda ni na jednu stranu).

Фигурка, in weiter Ferne.

Wehrdienstverweigerer: imajući na umu zlatno pravilo melodrame po kome ništa nije toliko dragoceno da se (prvom prilikom, poput prazne šolje) ne razbije (o sebe, naravno), ni u slučaju ovoliko nogu ne treba imati iluzije o dovršenosti staze, makar se ova okončala kako se očekuje (kako je jedino moguće) - nekom vrstom konvencionalnog sukoba sa samim sobom (*в чем дело?*), izmišljanjem opravdanja za podvig (tako naglog puta) čija neminovnost ne traži ni fiktivno odlikovanje. *Laudationes eorum qui sunt ab Homero laudati. Югославский путь?*

Evo, na primer, vrativši se sa Juga, vidi se da ni na Severu ne greje manja doza srebrnastosti jutra - ali ga zato leđi. *Es ist zum Weinen.*

Um besser sehen zu können: utišan nalet vetra (čim zajaše za uzde se maše), veliki lenji dan (nedeljna skrivenost sveta), ispod nebesa igra se smanjen mrav.

Svemu se vidi stav. (*Ohne es zu wissen!*)

WaTor_165

[Zgrbljenost ova (sledeći primer) - uvidjaj sumnje u domet prav, *noch zu bezahlende Rechnungen*].

Još malo pa će doći do polegnutosti pred skok (do akumulacije ispred nosa žrtve), do rada svih nogu šestonoga, od kojih dve neće raditi ništa, dve će vući unapred, dve unazad, *il n'en est pas question*.

Nije ni čudo što se (u takvim okolnostima) takvo nešto (na šest nogu, *zu Fuß*) oslanja na misli (*zu meiner Freude?!*).

A misli - ko misli. (Kao da se o njima radi).

Jer radi se, naravno, o šestonogu. (O onome sa šest nogu i još sijaset). *Шестерка*.

O maloj enciklopediji *Chilopoda*-e se, znači, radi - o, po mogućnosti, šljunkovitoj obali punoj iskrcavanja i ukrcavanja putnika u rigorozni, mada dragi kamen, neko vreme projektovan u vidu rastresitog, skoro prihvatljivog praška (*το τάλκ*), zatim formiran u univerzalni princip (*zum Fenster herein*), toliko čvrst da bi ga teško zagrizao i *Polyphemus*, kiklop koji je držao Odiseja i njegovu družinu u famoznoj pećini (odakle je dnevno uzimao po dvojicu i tako ih postepeno jeo), sve dok ga ovaj motkom nije oslepeo i, zajedno s' preživelim, pobegao, *zu meiner Linken*.

"All is centered in a life intense - Sve je sažeto u život jako", Byron. *Es geht dort selt-sam zu*.

"The essential community of nature between organic growth and inorganic growth - Suštinska zajednica u prirodi: između organskog i neorganskog rasta", Spencer.

Эх!

Prelepo popodne: ni šestonog mu ne bi izbegao, *motu proprio*, iako je sve u medjufazi.

Kada se, naime, u onoj zemlji upale baklje, u ovoj se ugase, i obrnuto, ali ni to ne sprečava šestonoga da im, obema, ne ode ne dodje ne obigra u garavom mestu oko izgorele šibice, *in situ*.

Iste one iz koje se, u obema, išunjao, uhvatio u kradji, ruku pod ruku sa nezajažljivim plenom odgegao u iskoristljivost plamička po oba lopova (ne samo konceptualno), zbog čega su i ostali na istom, šestonogom zaokruživanju praktično ničije zemlje, u smislu da se odatle nisu makli.

Ob das wohl stimmt?

{V-U,S}

07/15-18/03

Geg

Полуденный.

Pre svega, treba shvatiti da ono što sledi ne menja ono što prethodi. (U obrnutom slučaju, naravno, stvari su obrnute).

WaTor_166

Experimentum crucis.

Veoma nisko, pri zemlji, na dva, najviše tri santimetra od nje (*καλως ορσατε!*), između travnatih vlakana u sred kvadrata kućevnog vrta (baštenske baze) prinosa prosečnog zrna (*de temps en temps*), razapetu paučinu površine patuljaste šake nekad vrlog pretka ne niže ništa jače od diskretnog šarma anonimne fraze, tepanja u stilu provizornog vetra (sinonima letnjeg povetarca), *matomari no nai* (otprilike).

I mada to traje samo od sebe koliko i svaki bljesnut trenutak (računa na drskost: *полеые цветы*), ne može mu se osporiti izvesna valjanost talasa (hroničnost spasa), u smislu hibridnih temelja svilene mreže pletene večeri poput ove, *если понадобится*.

[Gle, kosi travu taj i taj (i on se bori sa svim tim, znači), i svako svoju ideju tlači (da posle ne bude da nije znao šta mu pod čelom pauk svlači).

"*Wie geht es dir?*", pitam ga.

"*Jetzt geht es mir gut*", kaže. (Naravno, ne na Nemačkom)].

A to je, rekosmo, maleni jastuk tek nešto dalje od puke ruke smeštene ispod mreže od niti koliko srebrnih toliko točenih u vidu srme vezene okom sklopljenim aktom blažene igle iz ruketvorine predmetne bube što luči sebe i kad se penje i kada pada u dato čebe.

Ausgezeichnet.

(U ranoj fazi otkrovenja i mala pažnja bodri stvorenja, *ex more*).

Čak se oglašava i *Diamond (Neil)* (740-AM: i demodulisan - kaplje mu stil), uzima danak procesu stanja - melodičnim poimanjem ganutljive prostote maša se smerne, nasušne note, iz uvek iste šećerleme izvlači veoma fine teme, *ex officio*.

[Srceparatelnost kao sveopšta (omnimuzičarska) revnost, projektovanost himničnog video snopa u sasvim medeno grickanje *pop-a*; uostalom: *er brachte sie alle zum Lachen*].

Ali se ne može poreći da se u svemu tome (čemu?) stvari dovode u propisanu vezu - na kraju krajeva čija se zasluga uramljuje bez promocije rama? *Similia similibus curantur*.

Malo se naoblačilo ali će i to da se ispravi sa ispranim Suncem (u znatnom koritu od žeženog zlata). *Fidus Achates*.

Neko se bavi tuđim sportom (spolja se čuju strani zvuci), neko upada sebi u reči (iznutra ječe crni beluci), neko se vrti oko ose (planeta mu se sjaji iz kose), uvek se nekom nešto nečim da do kraja a drugim nečim neda.

(Pre nego što se preda). *Поприще*.

"*Recovering hardly what he lost before - Teško se oporavljajući od prethodnog gubitka*", Dryden.

(*Kare wa watakushi ni torihiki no shosai wo setsumei shite kuremashita*).

WaTor_167

Tako da to što [veoma nisko, pri zemlji, na dva, najviše tri santimetra od nje (*καλωσ οροσατε!*), izmedju travnatih vlakana u sred kvadrata kućevnog vrta (baštenske baze) prinosa prosečnog zrna (*de temps en temps*)] razapetu paučinu površine patuljaste šake nekad vrlog pretka ne njiše ništa jače od diskretnog šarma anonimne fraze [tepanja u stilu provizornog vetra (sinonima letnjeg povetarca), *matomari no nai* (otprilike)], ne treba shvatiti drugačije od gega.

Otium cum dignitate.

Geg kao epilog sumnjičavosti *Divovske Beznadežnosti* (*Giant Despair*) u *Bunyan*-ovom "Napredovanju Hodočasnika" ("*Pilgrim's Progress*"), one koja je živela u *Zamku Sumnje* (*Doubting Castle*), čuvajući zarobljene Hrišćane ali i one druge, *Pune Nade* (*Hopeful*), sve dok i jedni i drugi nisu pobjegli pomoću *ključnog Obećanja* (*key Promise*).

Cet homme-là (*Beznadežni Div / Divovska Beznadežnost*) *en particulier.*

Geg u smislu *Gargantuansko-Pantagruel*-skog osokoljavanja sebe, strastvene periferije kao oklopa za centralni muk, uhvaćenost izmedju snajperskog krsta i livene mušice u pravoj liniji s' atomskom bombom bačenom jednog od ovih dana u lažni zaborav redovnim postupkom bez komentara sa službenog mesta.

Drôle.

{U,V-K,R,S}

07/18-20/03

Perspektiva

U perspektivi, sve prelazi u tačku.

Dignus vindice nodus.

[Krenuvši pravom linijom - ide se krugom, sve dok se ovaj ne smanji u (pomenutu) tačku. (*Kan-ippatsu de nogareru?*)].

Šta se dobija prolaskom kroz nju (datu tačku, mrtvu stražu žive perspektive, *von mir aus*) ne zna se dok joj se ne vidi prolaznik, a i tada sve zavisi od toga da li je raspoložen da priča, *Deus avertat!*

[Do sada se još nije desilo da je neko, nakon takvog jednog akta, bio pričljiv, makar upotrebio samo jednu, prvu reč (posle zadnje, naravno)].

"*Παρακαλω, αφηστε με*", takav obično kaže].

Tako da je sve to sa (i oko) beneficija perspektive (koja, po prirodi stvari, završava u tački), manje više račun bez krčmara - toliko se, naime, više dobilo a manje uložilo da tu nikakva nagrada [u vidu, moguće je, produžene slavopojke nominalnom svecu (*выставление напоказ*)] ne može da obezbedi više lovora za jedan prosečno doteran venac, *retrospectivement*.

Perspektiva kao geometrijski ishod tela (iz duha se ionako ne može bez vela). *Ça ne fait rien*, medjutim.

Toplo je ali se ne može reći da ne zna šta radi (ovo popodne smerno, *maltene extraire*).

WaTor_168

Od jutra se pripremalo za ovaj čas (da se presamiti, legne na travu, zapali malu tihu vatru), i evo, sada, upravo nju džara, dovoljno uzdržano doduše (da ne izgori pre večeri), ali i dovoljno produktivno - gledaj je samo kako plamičcima liže na sve četiri strane sveta (samo toliko?), progoreva ih onoliko koliko je dogovoreno u jedinici vremena, ako se i zaboravi/plane (*extrémiste*) - s' grane mu dodje smena.

(*Au bout du fil*).

Tako da se stalno održava plaho stanje belog premošćenja - iz one u ovu zimu.

(*Размен*).

Uzmimo, na primer, sledeći dijalog:

CLAIRE (Kleir): "How do you know you're...God - Kako znate da ste...Bog?"

EARL OF GURNEY (Grof od Gurney-ja): "Simple. When I pray to Him I find I'm talking to myself - Prosto. Kada se molim Njemu, nadjem da govorim sebi". Peter Barnes, "The Ruling Class - Vladajuća Klasa", 1969.

Leto, dakle, usložnjava, a najviše zimu. Ποιος εκανε αυτον τον πινακα?

(Kada bi se bar, predveče, ohladilo. A ne da, kao ovo sada, čeka na nalog pepeljastog pisca. *Er hat viel zu verlieren*).

Mada, na kraju krajeva, ni perspektiva bilo čega drugog nije ružičastija.

(*Facilis descensus Averni*).

Sve dok iz zasluga proizilazi priznanje (iz ubrzanja položaj), ona krajnja tačka itekako čačka.

Mada kada, asomatozna (bestelesna), započne da blaži, na lažnom zgarištu zgasnu joj i laži.

Falsus in uno, falsus in omnibus.

U principu, u perspektivi ne treba tražiti više od minijature, i to žučkaste - poput zadnje paljbe. *Fata viam invenient*. [Ispucavši se iz frontalnog orudja govora (usta), reči se tu računaju tek kao prateći odred tišine, *in perpetuum*].

In petto, iz (dotične) trave dopire (dovršen) stih:

"Pile the bodies high at Austerlitz and Waterloo. Shovel them under and let me work - I am the grass; I cover all - U vis slažite tela s' Austerlitz-a i Waterloo-a. Pokopajte ih, pustite mene da radim - ja sam trava; ja prekrivam sve", "Grass - Trava" (1918), Carl Sandburg (1878-1967).

("Wie ist der Kuchen geworden?", čuje se iz kuhinje prekoputa).

Grenze: tu gde se sastaju linije tela i projekcije, u perspektivi odnos se svodi na uzimanje injekcije - bodom do boda prisno ih (bolnički) prišiva patos svoda.

Überdies, das ist untertrieben!

{U,V,S-K,U,R,S}

Koordinatni Sistem Yggdrasill-a, Drveta Vasione

Prisiljavajući se (to je prava reč, *pace tua*) da svakom ovom danu savesno doda ono što mu svojski oduzme (*mach zu!*), terajući se (znači) da stranu po stranu ovog (nasušnog) teksta lažne nizine uporno slaže u udžbenik iz (apokrifne tekstualnosti) monumentalne praznine (pa šta bude, *etw auf sich zukommen lassen*), pisac ovih (i ovakvih, doduše kanonskih) beznačajnosti uporno se drži zlatnog pravila *Septuagintskog* značaja: red Zmaja od Noćaja, red Raja od Oćaja - nema tih oaza koje spektakularnost (vajnog stihoklepca) uredno ne spaja, uključujući bezdan/azil *Apollyon-a* (*потустороний мир*), zlog andjela u moru tolikih drugih, službeno boljih!

Pacta conventa.

Uzimajući takozvani *apogeotropizam* (težnju za rastom van zemlje, protivnu gravitaciji, karakterističnu za izvesno korenje, lišće, lišaj, itd.) za referentni okvir (koordinatni sistem) *Yggdrasill-a, Drveta Vasione*, ovi se spisi (teše se, zna se) ne talože ni na nebu ni na zemlji (niti po ostatku sistematskog Trojstva), pre se množe ispod kože naboranog svojstva - da im reči, poput grana (tako tiho, ropski), lebde (najzad zanemele, *apogeotropski*), *sur le pas de la porte*.

Tako da se ni *Apollo*, tojest *Helios* (Bog streljaštva, proročanstva, medicine, poezije i muzike, i zaštitnik Muza), ni *Morpheus* (Bog snevanja, tojest snova), zanoćivši ispod *Yggdrasill-a*, od tolikih reči ne bi dočepali ni jedne a da to ne bi bila ona koja im se beztežinski, pardon, morfijumski podmetnula, i tako ih (na taj način), apofazno (lažnim poricanjem), dovela pred svršen čin - stišan udar prave reči (vasionski klin). *Poeta nascitur, non fit.*

Obstupui steteruntque comæ.

[Ko u klin, ko u ploču, odzvanja svo vreme (i danju i noću). *Todomaru. Tomaru*].

Koordinatni sistem *Yggdrasill-a (Drveta Vasione)*, prema tome, izražava jedan, prevashodno sekularizovan odnos visine spram dubine razbrbljanog smisla (mogućnosti prema ambiciji glagoljivog pisma), pravilno uredjen park sa dopuštenim nestašlukom ili dva, veoma stručno uspostavljen laicizam pisca (ostavu za njegova ćutanja sva), jednu rotaciju jednu translaciju jednu žižu aktuelne tačke prvobitnog tla, besprekorno povećanje zastarelog preziranja sveta (onomatopeju prostreljanog zla).

Seien Sie vorsichtig, wenn Sie über die Straße gehen!

Prošlost, Sadašnjost i Budućnost, u odnosu na *Kulturu, Umetnost, Rat i Smrt*, nisu mogli na bolje drvo da se popnu. (*Пополудни*).

Da su se na platan popeli otpala bi *Smrt*, da su potegli na hrast ispao bi *Rat*, na javor da su se ispeli otkočila bi se *Umetnost, Kulturu* sa sobom ne bi uspeli da ponesu ni na etno-urbani grm - tek po *Jasenovini (Yggdrasill-u)*, *Boginje Prošlosti, Sadašnjosti i Budućnosti* [*Urdur tojest Urth, Verdandi tojest Verthandi, te Skuld (Skuld)*], mogu da ostvare *KURS* (da pronešu štafetu *Kultura-Umetnost-Rat-Smrt*), *in gewisser Hinsicht*.

Ali, dok se mi ovde upinjemo da pokažemo na koje se drvo valja popeti, i ono počinje da se ljulja.

("Είναι επικίνδυνο?", neko odmah pita, dok brižnije interesuje odgovor na pitanje "Είναι ασφαλές για μικρά παιδιά?").

A njega (*дерево, о котором идет речь*) - te trese ga bura, te muči ga sumnja, te topi ga kiša, te hvata ga strah, te lomi ga mraz, te krade ga lopov, te gleda ga ono što ga veže prostom mišlju za kompleksnog *Demijurga*, takozvanog broj dva *Tvorca* (jer do broja jedan treba još da raste, *вне сомнения*).

Tako da se problem referentnog/koordinatnog sistema *Yggdrasill*-a, *Drveta Vasiona*, ne može rešiti bez večitog navodnjavanja i vremenskog crva (*da bin ich!*), ali se, ni tu, ne sme zapasti u uniformnost ponude i, pritom, zaboraviti na osnovnu funkciju takve jedne, cilindrične kocke (boje smernog oka), izvrnute kugle (sezonski okrugle), rečju: *Krošnje, Stabla, i Korena* [bez jeftinog (kič!) pomena].

A ona je (svrha datog sistema, *Betonung, всех слоев общества*) u neformalnoj antologiji (kolekciji shema) zastarelih vesti (*вотум недоверия*), u smislu zbirke porasta svesti od γ -zračenja do *ЕПП*-emisije - kao kod *Betovena*, kada se umesto slušnog javlja aparat α -transmisije [između udara dirke i kvantnog dara (*выражение благодарности*)], ili kod *Yggdrasill*-a - kada iz bodlji kosmičkog granja (toliko hvaljeno) predmetno *Drvo* predje u ježa konačnog stanja ("*Есть ли хоть какаянибудь возможность?*", pritom mucajući), *dann und wann*.

In Betracht kommen: "Lost and bewildered in the fruitless search - Izgubljeno i zbunjeno u besplodnom traganju", Addison. *Десять минут ходьбы отсюда*.

{V-K,R,S}

07/22-24/03

Izdaja

Veoma provedreno veče ali se, već tu, nazire - izdaja.

(*Попросту*).

Doduše, izdaja onog što se dalje od (ionako nestalih) oblaka nije ni vinulo (*до сих пор*), ali ipak, zar je tako naglo moralo - ono da ustukne, ovo jezikom da pukne, *bis jetzt*.

Plahoviti preokreti (odsev munje podno zrele dunje), preskok s' mirte na vrleti (podizanje praga sumnje): transakcije s' malo rukoveti (koliko god da život traje, prekida ga akt izdaje), *surgit amari aliquid*.

Glosse: nije lako boriti se s' predumišljajem, sem ako se ne zaštiti predrasudom, u kom slučaju ni izdaja nije tako neranjiva (treba je samo nastaviti napasati propisanom detelinom sa mentorskih njiva, *nante utsukushii!*), pa ipak, hirurškom lancetom ne skuplja se prinos, nit ubire živa. *Nante hidoi!*

Dan po dan prodorne lepote, a opet, smeje se samo jedno oko - čivijaško.

(*Н патрида*).

WaTor_171

(Naravno da ni drugo ne suzi ali treba ostati pristojan po svaku cenu - zašto bi neko trebao da misli da se u izdaji izjednačavaju oba oka jedne glave. *Κατὰ λαθὸς*).

Ali kako {kao i *Anastatika* [*Anastatica hierochuntina*, ruža iz Džerika (*Jericho*)], biljka koja imitira vaskrsnuće tako što, prethodno osušena, u vodi pokazuje odlike života} i izdaja računa na naglu i efikasnu apsorpciju fluida (u svakom slučaju dovoljnu da se i ono za šta se, doskora, mislilo da je mrtvo, trgne i živahno nastavi slet života, *vol spatial habité*), a da se stvari ne bi banalizovale preko dozvoljene crte (sindikalističkog) uprošćenja, potrebno ih je održavati jednom vrstom spontanog pristupa uobičajenim detaljima urbanog prevrata: iz svih cevi (uključujući duge) zapucati na guvernantu prethodnog režima, i - uvući se u redove ovog. (*Sub prætexto juris*).

U nabore na odeći, pritom, nonšalantno prikačiti ordenje iz oba. (*Grauhaarig*).

Izdaja kao dvoznačnost samoće (dvosmislenost u šaci jasnoće), *das dürfen Sie mir glauben*.

Durchmesser: danas zastarela (odbačena, maltene prezrena) reč, izdaja se, koliko juče, koristila u smislu u kome je, bez bolećivosti, odstranjuje aktuelna zastarelost - još tada joj se cereći u sobom svedeno lice. *Durchschlagend*.

"The letter was admirably calculated to work on those to whom it was addressed - To je pismo bilo izvanredno sračunato da utiče na one kojima je bilo upućeno", Macaulay.

Veritatis simplex oratio est.

I kao *Amphion*, sin *Zevsa* i *Antiope*, koji je lirom podarenom od *Hermesa* podigao sve zidine oko *Tebe*, opčaravši svirkom kamenove da se bolje uklope (da dodju do sebe), savremeni svečar vlasti (svirajući u valentne zube) oko sebe zida kao oko raja: tog ne muči ni stog lažnog sjaja, a da će izdaja. *Жесткость*.

"The deliberations of calamity are rarely wise - Promišljanja mizerije retko da su mudra", Burke.

(Misli se na mentalnu mizeriju, *prim. prev.*; ona druga ni to, razmišljanje, ne poteže danas, ostavlja ga za sutra. Ko da razmatra kada ne osmatra, *wohin du auch gehst*).

"Caesar had his Brutus - Charles the First, his Cromwell - and George the Third - ('Treason', cried the Speaker) ... may profit by their example. If this be treason, make the most of it - Cezar je imao svog Bruta - Čarls I, svog Kromvela - a Džordž III - ('Izdaja' uzviknu Govornik Sednice) ... može imati koristi od navedenih primera. Ako je to izdaja, iskoristimo je do kraja", Patrick Henry (1736-99).

Ali, to su bili ljudi.

(*Hic et ubique*).

Koga danas staviti na listu?

(*Hic et nunc*).

"They (corporations) cannot commit treason, nor be outlawed, nor excommunicate, for they have no souls - One (korporacije) ne mogu počiniti izdaju, niti biti stavljene van zakona, niti izopštene, jer nemaju dušu", Sir Edward Coke (1552 - 1634).

Круглый год, im Großen und Ganzen.

{V-U,S}

07/25-27/03

Scene iz Zamamnog Života

Savladjujući se u sebi (sažimajući sve sastojke u jedan - otpornost, *тепlostойкий*), pojave poput fiktivnih nosioca korisnog prava na grešku (gle kako, ipak, ulicom minu) - trnu na pomen ispravke realnog stanja (*um ganz sichrzu gehen*), u takvom jednom procesu videći napad na (ionako) tešku sudbinu krunskog svedoka (nekad zamamnog života, *ad valorem*).

Zamamnog života smelosti svica gorljivog kljuna tačkastih ptica puštenih u ovo, impregnirano veče - da nešto (nekud) voštano isteče.

Чрезвычайный?

(Zato se i desilo da je iz ovih sati, ne mogavši carski da se obuhvati, istekla jedino smola, mada tek - na pola. *Чудодейственный*).

Чудотворный.

Stišavanje (radi se o stišavanju, dakle) - a na vrh čela lepi se vetar s' nekih skela.

Чужбина. Arcana imperii.

Iskoračujući iz Sunca [istina, usput stvorivši broj prepoznatljivih etalona takozvanih doba (Antika, Renesansa, Klasicizam, Moderna, Postmoderna, Omnibombarderska)], svetom se širi pitoma pojava putnika ogrezlih u poslovima od vrednosti (i hartijama, za ne daj Bože), što ovaj hroničar (više sopstveni, svakako, nego opšti), dakako pošteno beleži, počevši, stoga, da piše nerazumljivo (tako misli, tako odmerava ova slova hitra nestrpljivost, pardon, savremena uzbrzanost). *Ни чуточки.*

("Strast se uvek zaokuplja sitnom pažnjom", tako je to opravdao, dodajući *"Ποναει εδω"*).

Scene iz zamamnog života, prema tome (obzirom da se ne radi o standardnom zabavniku) uključuju čitav dugin niz (kaleidoskop) parcijalnih savršenosti generalizovanog nesavršenstva (*un ordre de grandeur*), od toga da sve što ostaje da kipi hvata se za sebe (*jusqu'à nouvel ordre*), do toga da sve što odlazi niz ulicu nestaje kao pas niz lajavost: na primer, ova jonska struja iz vazduha što se (pun korone), jos ružičast ljulja.

D'ou?

Par ou?

WaTor_173

Druge scene iz zamamnog života, moguće je, liče na prve (*Τμήμα εκτακτων περιστατικων*), ali je isto tako moguće da se, u svemu tome, zapravo radi o hijerarhijskom preslikavanju stepena organskog reagovanja na sintetičku pobudu okolne postavke sveta (na njegov, medeni, žalac, znalački kačeći uopšten bol), *ni itazura wo suru*.

I kao što se ukupnim prizorom svega ne razaznaje pojedinačni mol, ni u slučaju svih scena zamamnog života ne bi se došlo do pojedinačne, sem ukoliko se takva ne bi izvukla na suvo i ostavila ga da se praćaka 'sam medju vetrovima' (*kangarè no nagáre*), za vrat za nos za uho za oko za jezik uštinut štipaljkom izvršnog činovnika bele carevine na tri oluje i četiri jedra (da uvek može da se odlepi od potere, smiri na kristalografskoj rešetki puta, prestane da luta, makar da pluta, *auf die Dauer*).

Argumentum ad iudicium.

Anders gesagt: "A mysterious presentimental hell - Tajanstven jedan, predosećajući pakao", Thackeray.

Щрам.

Ali pošto ništa nije, zapravo, ni sa čim povezano nečim što se, prvom prilikom, ne bi razmotalo i pustilo svaki kraj na svoju stranu (da se nadiše 'onog drugog, jačeg' vazduha, *эй!*), ne treba se zanositi takozvanom postojanošću veze (medju stvarima) većom od nominalne (*неразрешенный эйфория*), onom po kojoj one (stvari) tobože ne mogu da se razdvoje - istini pre priliči da se zategne i pukne nego da se nabora od laži, *causa sine qua non*.

"'Tis a great means of profiting yourself, to copy diligently excellent pieces and beautiful designs - Zacelo je to izvanredan način da se obogatite, vredno umnožavajući prvoklasne komade i divne nacрте", Dryden.

Неразбавленный.

Scene iz zamamnog života kao preostali uvod u krajnji naslov sveta (*срочное дело*), pompezna koreografija zasnovana na prizemnim oblogama kretnji (*субъективная оценка*): jedan korak napred, dva nazad, četiri u stranu (sve u svemu 2ⁿ, gde se *n* širi), mlati se sa rukom (dok se kosom trese): izbačaj u pozu od zvezdane smese, treperenje najzad (iako se reverberacijom dospeva najdalje do drugog opisa istog, samo malo zakasnelog grča), ispražnjenost nekad dupke punog vrča.

Принятие желаемого за действительное.

{U,V-K,U,R,S}

07/27-29/03

U Funkciji Klasičnosti

Sve se ovo svodi na utiske koje su, kako god da se okrene, ljudi (i stvari) jedni drugima priredili, *rund um die Uhr*.

WaTor_174

Pomislivši kojim slučajem nešto poput 'Хорошо бы день уже кончился', problem se, međutim, ni najmanje ne rešava - može se čak reći da se, što se rešenja tiče, na najnezgodnijem mestu prekida.

At spes non fracta.

Istančavanje mira - eto gde se uvek može naći nešto malo rata: koškajući se oko nijansi, dolazi se do slike.

Τι ποτ' αλλο?

Τι θελετε?

Udaljeni avion [uvek se on javi u nedostatku teksta (kao *гарпун* u nedostatku ulova)] - i kada bi se spustio ne bi se rešio tolikog puta.

(Kome je u preletu doskok, u krilu mu je odskok). *Ястреб.*

Monogatari: iz srži stvari, isteruje se savremenost sa oprobanošću, pa ko pobedi, *rien de moins que.*

Ionako se lepo vidi kojoj klasici više leži da joj sija naslov (moderno, naravno, šta tu traži večita?) - prepariranjem remek dela čak može i da se evoluira.

(*Éphémère*).

Pitanje je samo - u šta? (Ako se izuzme sopstvena bista!)

U funkciji klasičnosti: obrnuti se oko ovog ili onog stuba iz vaspitne potpore (izmešati žar sa vatrom ili vodu sa pepelom), pristati na negu smislom dobijenim iz te pore (oka tačke usta mačke uha načuljenog skroz na gore), svrstati se čas na desno čas na levo (narastati poput more), kipom slikom rečju notom (tom muzikom) sprati bore (novim likom), *immer mehr.*

U međjuvremenu (automatskom izbirljivošću nežanrovskog pisca, *cæteris paribus*), da se primetiti kako, premešteno već sasvim u sebe (*cavendo tutus*), i ovo veče upada u bivša (*à mon avis*), žareći još malo svoju slatku priču, po kojoj, gle, niču (od izvora do ušća) sve gorljive senke, kradom slova sriču (sve dok se, i jednoj, još obrve miču), *au jour le jour.*

Spalte (Spaltung): Ubačen u procep između neba i vazdušaste harmonike melodičnih pluća (od komore do komore vrhunskih pregnuća), sjaji se izlazni put - *in memoriam Antaeus-a*, diva koji se odlikovao nevidljivošću u dodiru sa zemljom, zbog čega ga je *Hercules* ubio tako što ga je digao visoko u vazduh (gde je dotični, dakle, bio vidljiv), i tamo ga zgnječio, mada je moguće da na tome nije ostalo, tojest da se, u svoj toj mucii, pojavio *Alborak*, zvezdana životinja (nebeska zver) čudesnog oblika koja je, prethodno prenevši *Mohammed-a* na sedmo nebo, istu uslugu učinila i datom džinu, ma koliko mrtvom.

(*Осторожно!*)

U takvom (znači) slučaju, ni *Aeolus*, Bog vetrova koje je držao čvrsto zapretene u pećini na *Aeolian*-skim Ostrvima, ništa ne bi mogao da spreči, makar ih sve poslavši nasuprot *Alborak-u*, toliko je ova životinja, osim što je bila

WaTor_175

proporcionalno snažna, slovila za upućenu u tajne klasične tvrdoglavosti, с энтузиазмом.

(Uostalom, nije šala neutralisati prevozno sredstvo do sedmog neba, pa makar i Bogovi radili na tome).

Izvršava se poslednja želja dve do tri ptice ispod samog svoda - odnosi ih paperjasta voda (misli se na odgovarajuće oblake, okačene o hidrostatičke kuke kao, u sifonu, narasla soda, agregatnog odnosa plovila i luke).

("Откройте окно, пожалуйста?", чује се прекорута).

U funkciji klasičnosti vidi se još samo nešto smanjen spis: očekivan obrazac etno-kulturološkog pregnuća punog emocionalne nabijenosti izvesnog Arden-a Enoch-a, junaka Tennyson-ove poeme naslovljene po njemu, mornara za koga se verovalo da je (u svim tim klasičnim burama, tipa *da war ein Unfall*) nastradao, ali koji se, ostavši živ, vratio kući, spazio ženu srećno udatu za drugog čoveka, i (*das hat er gesagt*), ne odajući svoje prisustvo da joj (ženi) ne učini nažao (pokvari dan), okrenuo se i otišao da umre u opravdanoj žalosti.

U funkciji klasičnosti - slovni znaci, slike, zvuci, ram za kosti, *rund um die Uhr*.

Dreidimensional.

{U,V-U,S}

07/30-31/03

Boca

Ne znam šta sa njom da radim, ako je ostavim - bošće, posećem li je - bošću.

Ex auctoritate mihi commissa.

Izrasla je viša nego što treba, a opet, da je niža ne bi se znalo da će tu, oko metra, da se ipak zaustavi (mogla je da predje svaku meru, *faire l'homme d'importance*).

Ex dono: tek se priprema da procveta, na vrhu svake grane užljebljen jež (loptasta kostret), *множество*: nakostrešeno se uvek prepodobno dotera i obuče (ni ono nije od juče).

Миф.

Eto kakva se boca nalazi sa moje leve strane (sa desne cilja muk, kladio sa tišinom baca u nemi luk), zna se kako takva jedna stvar treba da izgleda a da ne naruši spontanost predstave iz prvih susreta s' tom vrstom rasta - *многосторонний reibai*.

Ova se, doduše, malo više ponela beskompromisnošću stava - uselila se u vrt (obična bašta, zev usnule zgrade) i pored toga što se ovom spava.

Liegen bleiben in dem Bett?

(Taj se vrt, inače, iz takvog nečeg i sastoji - ko u njemu ćuti, tek tada postoji. *Ιδιωτικός χωρος*).

Boca o kojoj je reč, dakle, ne može se klasifikovati po nekoj zbrzanoj (knjiškoj), silogističkoj (na takav nekakav način manjkavoj) metodi, (deduktivnost tu samo može da škodi).

Pre se može reći da se, uzimajući u obzir koliko se uporno drži svog prava na ubod, o njoj ne može mnogo reći a da ona, pritom, ne izmeni kod.

Ecce signum!

Demzufolge: Visoka čitav metar, bogami metar i po, ova se boca i time slaže s' predstavom o prepreci davnašnjem trku preko poljane niskog profila scenom života vešto sklopljenog u ranu fazu borbe s' bodljama kasnijih faza, bilo da se tu radilo o *Carduus*, *Cirsium* ili *Cnicus lanceolatus* vrsti (u malu pesnicu spregnutih) bodlji, ili o zlatnoj boci *Scolymus*, ili o blede žutoj *Carthamus lanatus*, ili o tropskoj *Cnicus conspicuus*, ili o polarnoj *Cnicus arvensis* (sa purpurnim cvetom, talasastim lišćem, i korenjem puzavice), ili o Ruskoj *Salsola tragus* (koja raste i na ovdašnjem zapadu), ili o Sirijskoj *Cnicus syriacus* (koja nežno bode svoj deo Mediterana), ili o visokoj (uobičajenoj) *Cnicus altissimus*, ili o žutoglavoj (bodljikavog lišća) *Cnicus horridulus*, ili o beloj *Asperugo procumbens*, ili o plavoj *Echium vulgare*.

Цельй мироздание.

Naravno da, u to vreme, mi nismo za sve njih znali, niti smo se sa više od jedne, na onoj poljani (svakog letnjeg dana, *umso besser*) drsko suočavali, ali to nije značilo da nam sve one (sve svetske boce, *mirabile visu*) nisu (i kroz tu jednu, *sympathisch*) sve bodlje sveta krale - ništa nas nije bolo.

Mirabilia.

Nama, ophrvanim ničim drugim do bodljikavom vrstom pionirskog ludila za igrom (*multum in parvo*), detinjastom varijantom nečeg što se takmičilo s' bocom u smislu da je tvrdo glavo jurilo kroz nju (*onaji koto wo suru*), kao da je bilo pod magijom stanja zvanog *tarantismo*, nervne bolesti karakterisane histerijom i manijom za igru, poskakivanjem primećenim u južnoj Italiji u XVI veku, za koje se verovalo da ga izaziva ujed *Lycosa tarantula*-e, pauka negde u to vreme primećenog u okolini grada *Taranto*, s' tim što je, naravno, on ovde sinonim za svaki drugi, mada više dečiji grad, *le mot de l'énigme*.

I kako za svaku boljku lek obično stigne kada više ne pomaže (*nota bene*), u našim kasnijim godinama pojavila se *tarantella*, lek za *tarantismo* u vidu šest-osmingskog (6/8) takta brze i okretne (ko' vir u pod ubodene) igre za parove (*nulli secundus*), s' tim što je stvar sa bocom već bila gotova, tako da su sve sledeće igre sve drugo postigle osim lečenja za prvu, jurnjavu kroz bocu 'koje više nema' (posluživši se ganutljivom sentimentalnošću 'savremenog doba', kad je već ono, onda, proglašeno za njegov antipod, *in terrorem*).

Jer, ova boca ovde, bez obzira na vrstu, boju, zanesenost stalka i stamenost bodlji (*in puris naturalibus*), nekako je izvučena bez razloga i opravdanja iz gomile onolikih, izmišljenih boca (*omne ignotum pro magnifico*), odavno s' onog polja prebačenih u njegovu bivšu sliku, onu s' kojom ne dopušta da se išta više uramljuje a da pritom samog sebe ne pribada nultoj sceni - onom prvom sebi: i kada bih prazne ruke ovu bocu da posečem - gore, dole, po sredini, gde bi?

Pour couper court.

{U,V,S-K,U,R,S}

Iz Jula u Avgust

Доброе утро!

Zadnji dani Jula, Avgust vara čula, tako da je neko Sunce izmedju.

Sauf et sain.

Sicut ante: niti se ovaj završio, niti je onaj počeo, kao da se od oba očekuje da se proglase za mesece bez kraja i početka (isključivo pletivo, bez ijednog retka, с *ДОСТОИНСТВОМ*).

(Plete se nit zanemelog pretka, *грациозный*).

Sve što je u daljini, predpostavka je, u isto vreme je prošlost, *богобоязненный*; sve što je blizu, po toj teoriji, ova je aktuelnost, *безбожный*.

(*Servare modum*).

Tako da, u procepu izmedju Avgusta i Jula (jednom nogom još u žitu, drugom u žar slami), i jedno i drugo, budući u neposrednoj blizini, blisko se i ponašaju - nude mu svoju savremenost umesto onog što je od nje ostalo (po ovakvoj vrućini).

(*Savoir faire*).

Ali čim jedno od njih dvoje (Juli, u ovom slučaju) počne da ističe (da se udaljava, da sve tiše tone), zahuktala aktuelnost onog drugog (ovde Avgusta) sasvim sigurno oduvaće ga u prošlost (nateraće ga da klone), *tôt ou tard*.

Tako da, osim smene imena, jedina promena je pozitivan tok vremena - imena se ionako rastvore u hronometru, *vom Fleck weg*.

Pa ipak, Jul je Jul, Avgust je Avgust - ne može se reći da se tu ne radi o asocijacijama poput onih o dva zlata jedne banke: Sunca.

(*Tout frais fait*).

Jedno je zlato žeženo (Julsko), drugo ćemo videti kakvo će biti (Avgustovsko), ali je sigurno da se (ni ono) neće lako rešiti sezonskog vrhunca: onoga što je, u svemu tome, toliko ogromno/kitovsko (i proporcionalno toplo). *Ubique*.

Negde se igraju deca (poneko, utišan, kleca), sumnju sa lica sveca odnose dva meseca (Juli i Avgust) - na spoju (na samoj nuli) sija se ječam gust.

[Sve u šta prelaze noću (dok se ne razidju danju): u ovas, lan i žito, konoplju (svakako nju), u ječam, luk i sito, korito drevno, struk. *Sub silentio*].

Kao što se vidi, nešto od toga je biljnog, nešto magacinskog, a nešto, opet, neizvesnog porekla.

Nebenprodukt.

(Nije sve što nema trag zaskočilo isti prag. *Tout au contraire*).

WaTor_178

[(Do maločas maglovito toplo) sve odjednom prelazi u jasno, da li? Razgledati vlat po vlat do kasno (da bi bilo kakav odgovor tu dali)].

Tout bien ou rien.

Iz Jula u Avgust: ako, u ponoć, i dodje do gužve, brzo se jedan na drugog uspuže (*το πεζοδρομιο*).

(Zna se ko na koga, kao što se zna ko će na ovoga. *Η διανομη*).

(Piramida od meseci, *de mo koré dakè itté okù*: mokrih nogu jesen sleće, zima oko glave steže, u grudima, gle, proleće, leto ga, tek, Suncem reže).

Hotte oki nasai.

Voraussage: još danas ovaj mesec, kad sutra dodje onaj - oboma znaće se potez (dostaviće im se kec, *totis viribus*).

Heutzutage: i evo - Avgust, od Julskih dana ni traga ni glasa, kao da ni postojali nisu (jer, možda, ni nisu, ko kaže da jesu?, *ich habe es einem Freund verkauft*), *zu meiner Überraschung*, zar svakom časnom uzorku sveta ne dodje da se, ko' krajnja meta (*berührungsempfindlicher Bildschirm*), pri kraju filma prostrelja sam, samo da nije (i kad se krije) nacrtan kredom (završen ledom) na času koji, iz istorije, idućeg leta sprovede bube (dok ima dokle da se rije), *von oben bis unten*.

СПОКОЙНОЙ НОЧИ!

{V-K,U}

08/01-03/03

Izbirljivost

Po prvi put da se ništa ne dogodi, a da se, i pored toga, sve zategne od vesti, *secundum artem*.

(Kočopernost se, i te kako, računa u vrlinu tipičnog svedoka hijerarhijskog doušništva na jedvite jade formulisanog sveca: "*Ihm nach!*", ponavlja samoj sebi, kao ždral nogama).

Nach allem, was ich weiß: najnovija pospanost javlja se u snu - ko se još jednom (dvostruko) uspava, neće mu se verovati kad ustane da priča.

(Umorna od vožnje po autoputu, i svilena buba legla bi u raj, iscrtavši sobom svečanu maršrutu, premestivši ćutnju u šarolik kraj, *сопредельный*).

Samo što je prestala da pada (ko drugi nego topla kiša, *спекулянт*), a već se hvataju (nožicama od misli, manirom kapisli) prvi znaci otrovane lepote: po rubovima punoće - pustoš jasnoće.

(Ko se tu, precrtan, sasvim uokviri - ni u svojoj slici neće da se smiri, *спесивый*).

(Prva slika smisla - frontalna kapisla, sve što je iz druge - puške je okrugle, *спартакиада*).

Izbirljivost: izabrati ovo ili ono (ovakvu ili onakvu vest), front ili pozadinu (prenutost ili uspravno popodne), klasični ili metaforički čin, ubod trna ili prst kupine, čekić čela ili med od pčela, narodnjačku ili trgovačku školu, osvetničku ili pomirljivu ruku, *Israfil*-a ili *Israfel*-a [po *Mohademmedan*-skoj priči, (jednog te istog) andjela koji je uzeo da duva u (ništa manje nego) trubu prilikom vaskrsnuća, i koji je (takav kakvog ga je Providjenje stvorilo) "imao najsladji glas od svih Božijih stvorenja"], *Ishtar Vavilonsku* ili *Ashtoreth Feničansku* (Starozavetnu) ili *Astarte* (Antičku) {Boginju Zvezde Večernjače, ili Zemlje Plodonosne, ili Zaštitnice Ljubavne [mada joj kult asocira na obožavanje pohotljivosti i gnusnih (odvratnih) svetkovina]}, konačno - izbirljivost između ovog i onog, pri čemu se ovo odnosi na ono, ono na ovo: izbor pre pameti, pamet pre mudrosti, mudrost posle iščeznuća, *sub prætecto juris*.

Tako da se ne treba mnogo mučiti oko odgovora na (gore postavljeno) pitanje: niti se nešto može izabrati a da se, pritom, ne napravi greška, niti se greškom koči životna vrteška.

(Ko ne veruje - *θα σας φερω αμεσως*).

Stvari su, naprosto, takve kakve jesu, (pobednički) filozofirati o njima (ili im se podanički prepustiti, *fondre en larmes*) neće ih poboljšati (doduše, ni pogoršati) - treba se samo setiti Pukovnika *Jack*-a, junaka fiktivne biografije *Defoe*-a, koji je od džeparoša dogurao do vlasnika robova!

(Tipično? Zašto da ne!)

Ikubunka kimochi ga yoku narimashita ka?

Sa jedne strane (moj) nasušni oprez (*das ist es ja gerade!*), sa druge sve ono što se (tako neoprezno) u sve ovo spušta (*eine gerade Zahl*) - imaju istu šansu da ne zaobidju sudbinu *Jellyby*, junakinje *Dickens*-ove "Turobne Kuće" ("Bleak House"), izvesne gospodje toliko posvećene misionarskim poslovima, prevashodno u, takozvanim, paganskim delovima Afrike (naročito onim u području *Borriboola Gha*), da je zbog toga zanemarila sopstvenu porodicu/domaćinstvo, rečju *Gemeindeverwaltung*).

Spušta se letnji pljusak [još jedino *Jarvie Bailie Nicol*-a ako to može da iznenadi, notornog *Glasgow*-skog sudiju za prekršaje u *Scott*-ovom "Rob Roy"-u, uobraženog i punog predrasuda, ali, i pored svega toga, tako dobrodušnog /prostodušnog] - promoviše se najnoviji sud o još jednom (tako 'sukcesivnom') danu *Jenkinson*-a *Ephraim*-a, varalice u *Goldsmith*-ovom "Namesniku *Wakefield*-a" ("Vicar of *Wakefield*"), koji vara datog namesnika (i njegovog sina *Moses*-a), dok učeno propoveda o "kosmogoniji ovoga sveta", *gerecht gegen alle*.

I *Indra*, *Hindu*-ska Boginja Nebesa, smotava svoje prnje (*gegen bar*), a da neće siromašak *Ibbetson* (*Peter*), zatvorenik koji, u istoimenom romanu *George du Maurier*-a, svoj životni san deli sa svojom voljenom, *gegen Quittung*.

Gegen Abend, gasi se, i ovaj, dan. (*Es sieht ganz so aus*).

Ko je, u njemu, šta izabrao - izabrao je, ko nije - izbirljivost mu neće pokvariti plan (čak i ako joj ponavlja: "*Es steht dir frei, das zu tun*").

Existenz - u svoj svojoj pozi, birajući formu, skakuće na nozi.

Prepev

Nema toga ko bi se, u ovakvom danu, podvrgnuo preostalim (čak i ako svanu), makar ih prepevao, *sine mora*.

Prepevom se ne ispeva hlad, medjutim. *Бездељушка*.

[Ko je nešto saopštio - u tome se zatekao (nije bio rad). "Ubi lapsus?", pita sebe sad].

Беда в том, что [pevajući ovu (ili onu) pesmu], ne izopštava se postignuti sklad, čak se malo izoštrava (za lokalni pad), *bei solcher Hitze*.

Вторник: ravnodušno nešto kiši - kao da je reč o ovoj, a ne onoj mapi, onoj koja staze priši (toliko se napi) sopstvene lepote, kao da se crv jasnoće (stavši joj na sapi), ustremio iz golgote (skačući na šapi, bos), te vičući "Si Deus nobiscum, quis contra nos?".

Satis verborum.

Nestišljivost vode, opet, nagoni na veći (nego što je predviđeno) spoj sumnje i nepogode: čuje im se takt [bori se sa sobom sve što kvari krotki (lični) pakt], *bei Nebel*.

Можно попросить у вас: sa jedne strane razboritost sumnje (*secundum artem*), sa druge povladjivanje prvom znaku udobnog rešenja (nagoveštaju povoljnog algoritma, *no kanri ni makáserarètè*), izvesnoj žučkastoju (kao talk) tvari, dobijenoj drobljenjem sunčane strane lažne obale večite (tečne) granice dva komplementarna/simbiotička sveta (paklenog i rajskog, *mánichi ni sonáete*), kao da se izvanrednost Raja procenjuje na osnovu toga koliko prisno prijanja svecu na njegove lente [kao da ništa od (te vrste) prisnosti nije zamišljeno da obeshrabri provizornu finoću patetične, srceparatelne poente, *tanto buon che val niente*] - ni prepevom se ovakav (skladni) čas neće lišiti minuta pogodne melanholijske/sete, *tant s'en faut*.

Bei der Arbeit, čas pišući jedan red, čas drugi [u svakom slučaju napredujući prema nečemu što se pravi da u njima (ovim redovima) leži (dok po sebi sneži), da odatle reži čak i kada beži], vidi se kako svaki od njih (svaki od datih redova pomenute sumnje, *beieinander*) jedva čeka da preore pun jarosti put (*beim Fahren*): naišavši ovom ili onom stazom, svo vreme je (jarost) vozi baš u ovaj, poludesni, kut, da tu ćuti, neda glas od sebe (da rečima ne izgrebe), *tenax propositi*.

Truditur dies die.

(Vidi se to po tome što nijedan od njih (svih tih dana) ne propušta da ponavlja: "Tu ne cede malis").

Danach (dementsprechend): još malo pa će se ući u predpovečernju fazu (interval odmora i reda); *Εχω δικιο* - od ove/ovakve vrste ogleđa može se, eventualno, očekivati da ukaže na kakav detalj (kolikogod preparirane) etikete, ali se nikako ne treba zanositi gotovim tekstom (ni skicom, štaviše) ganutljive sete, ne više. (*Πρεπει να στείλω αυτο με fax*).

WaTor_181

Prepevavajući jedan te isti pogled na nedoglednost stvari (uveličavajući onu za koju ni ona, predmetna stvar, nikako ne mari), deklamujući (čak vrlo razložno) o čemu se, zapravo, sve ovo (bezrazložno?) radi, razlog se ističe kao nešto za šta se prepostavlja da će da uskladi - nedoumicu sa uverenjem (obasutost s' jalovošću), jabuku sa rasplodnošću (voćnog crva s' poverenjem).

Sic eunt fata hominum.

Tanje se šanse za (predikatnu uslovljenost tipa) "bi".

Niti *bi* ovo spevalo ono, niti *bi* ono snevalo ovo.

(Blede seanse sa "bi").

Bledi i ono što nikad *ne bi* [praskava zategnutost čula (*her damit!*), toliko zauzeta sobom da joj se radinost svija u paperjast niz nula, *tombé des nues*].

Prepevano - vrat danu ne uvlači niko drugi do tako spravljeno veče, neprepevano - ni to da radi neće, *von der Form her*.

Zato i dolazi do mestimičnog pljuska, *неоспоримый*.

(Da bar hoće, od kišice, da omekša ljuska).

Nema šta (na ovom svetu) nije prepevano (*лежащий в основе*), ali se nijedan prepev nije dao u zub prepevanog (*Gott sei Dank!*) - pre se, prebeg, zaklimao, i tako se, na reč, sveo.

Неудачник.

Ali, pošto prepev nije tek od reči (pošto mu se pridodaje i sve što zaječi, *gezwungenermaßen*), ni on sam ne zaustavlja se na onome na čemu staje onaj što ga, mislio je, raspevano dalje daje; naprotiv: uzme se u pamet, namesti na pet, dok si reko' 'prepev' - okreće rulet.

Sublata causa, tollitur effectus.

{U,V,S-K,U,R,S}

08/05-07/03

U Vetra je Osam Čežnji

U vetra je osam čežnji: oblak, vazduh, drvo, trava, kovit, prelet, dodir, java - (sred igranja) ne omane taj da od svih stvari osam sanja, *pour comble de bonheur*.

(Kicoš vetar, kicoški aduti - skoči metar, vijore kaputi, *вследствие этого*)

Das gefällt mir an ihm.

Mada se u svemu tome (pročešljavanju čeznutljivosti pohabanim vetrom, *hazúreru*) sakupilo tek njih osam, više čežnji bi ga razvuklo na sijaset strana (ni za jednu ne bi nakupio grana, *туманный*), manje bi ga sateralo čak u mišju rupu (gde bi isto, jadan, tavorio hladan, *смутный*) - ostalo mu je da se sa ovima ganutljivo nosi (da se vidi ko kome prkosi).

WaTor_182

Kárè ga sukf ni narfmashita.

Oblak, vazduh, drvo, trava, kovit, prelet, dodir, java - u vetra je osam čežnji (čak i ako koja spava).

(*ΔιαΦορα. Με παγακία*).

Pritom, lako se da приметiti da se on (pa i kad ga boli glava) isključivo obrušava [(iz džepa oblaka, kroz rukav vazduha) skače na drvo, pada u travu, izvodi kovit (poljubi ruku), ide na dodir (raznosi javu)] - šerpa sa kvascem prosuta mravu (raste na dole, on bere slavu).

Opus operatum.

Uprepodobljeni vetar (*in der Luft liegen* - zar je to tako teško?), ponaša se kao da se nikad nije bacao na dole [padao ničice po depresiji između *Kafa*, planine koja ogradjuje (zaokružuje) Zemlju, i *Lodone*, nimfe pretvorene u reku u trenutku kada je pokušala da se istrgne iz zagrljaja *Pana*, Boga jata i stada, često predstavljenog s' dva roga, šiljatih ušiju i odgovarajućih, kozjih nogu, *omnia ad Dei gloriam*] - taj tako klasični, zanoćni deo *diurnalis*-a, što očigledno ne mari za cenu sleganja dnevnih vesti po ostacima dogorelog dana (poznato je da, u kakvoj uvali tojest, dnevni vetar duva nagore, noćni nadole), kao da je za ktitore (zaštitnike/blagajnike, *ich finde nichts dabei, wenn...das wird sich finden*) dobio nikog manjeg od (veselnika) *Siegfried*-a, njegove (takodje vesele) žene *Kriemhild*-e, te njihove snaje *Brünnehilde*, Nemačke princeze kojoj ni neobicna moć ni zavidna veština nisu pomogli da se, posednuta madrijama onog prvog (*Siegfried*-a), ne uda za *Gunther*-a, brata one prve (*Kriemhild*-e), ali i kralja *Burgundy*-je, elem ne bi li tako svi postali pripadnici dinastije *Nibelungenlied*, kojima je legendarno bogatstvo koje su imali (opevano u Nibelunškoj Pesmi) očigledno pristizalo i za namirivanje gorepomenutog troška ('investicije' u održanje noćne komponente celodnevnog vetra naročito izraženog između one planine i one reke) i za osvetu *Brünnehilde* nad *Siegfried*-om, mada u neku ruku zakasnelu i, svakako, nerazumljivu 'u svetlu' ipak ograničenog (skoro pitomog) vazdušnog strujanja na datom prostoru (veličine bajke), koje nikako nije moglo biti dovedeno u vezu sa nečim što asocira na *weltmacht*.

Officina gentium.

(Čak i ako koja spava) u vetra je osam čežnji - oblak, vazduh, drvo, trava, kovit, prelet, dodir, java. *Полировщик*.

Sa cipelom u cipelu [kada lupi (kad se udešava)] podešava špic na čelu (ko' kormilom - ladju celu), *не покладая рук*.

(*Это мне на руку*).

Par accord: osam čežnji u vetra je - jedna ovde druga onde, i ostale 'vamo tamo (samo da ih, nepogode, ne odvuku kakve zgrade).

Par ci par là: u vetra je osam čežnji - sve bi, zna se, prolistale kada bi ih, preopsežni, pomazio golub nežni.

Osam čežnji je u vetra - prva, druga, treća, peta, sedma, osma i deveta (jer se šesta prevrnula, na četiri strane sveta).

WaTor_183

Omen faustum.

Рифмовать: iz kreveta slušam isto - čežnji osam je u vetra, na nogama (već sam pristo') - pogadja me, gle, *Electra* (najsvetlija od šest zvezda iz sazveždja *Bika*), sedme nema (kako, gde je, zar zadnja *Plejada*?), osluškujem - besni rika, to se osma jada.

Schlussrundenteilnehmer.

U vetra je osam čežnji: oblak, vazduh, drvo, trava, kovit, prelet, dodir, java, čak i ako koja spava - jedna ovde druga onde, i ostale 'vamo tamo (samo da ih, nepogode, ne odvuku kakve zgrade) - osam čežnji, sve bi, zna se, prolistale kada bi ih, preopsežni, pomazio golub nežni, osam čežnji je u vetra - prva, druga, treća, peta, sedma, osma i deveta (jer se šesta prevrnula, na četiri strane sveta), iz kreveta slušam isto - čežnji osam je u vetra, na nogama (već sam pristo') - pogadja me, gle, *Electra* (najsvetlija od šest zvezda iz sazveždja *Bika*), sedme nema (kako, gde je, zar zadnja *Plejada*?), osluškujem - besni rika, i osma se jada.

Endgültig.

{V-K,U}

08/07-08/03

Promenada

Malo kiše ovde, malo onde, napravi se dobra barica. *Sursum corda!*

(Surtout pas de zèle!)

(Što će, posle minut ili dva, da se osuši, njen je udes - zašto bi se neko, makar i ne sasvim usrdno, posvetio sporednostima kraja, kada ga početak ne udostojava ni poštenog pljuska? *Taisez-vous*).

Правильный поступок.

Takodje se može primetiti značajan nedostatak namenske opreme (prvoklasnih naočara, slušnih aparata, taktilno-olfaktorne instrumentacije i analitičko-procesualnog hiperteksta - nigde ni od korova). Niti se šta vidi niti čuje, nit' se njuška niti opipava, a kamoli da se opisuje. *Gibt es einen Gott?*

Bestürzend Nachrichten.

(Nije ni čudo što se odugovlači sa raspisivanjem potere za sredstvom kad ono maskira sve pred sobom, niskofrekventnu komponentu ambijentalnog otiska na nebu tumačeći kao širokopojasni cilj).

Sic vos non vobis.

Svako obuzet sobom (svojim tumačenjem stvari, *semel insanivimus omnes*), ni pobednik da izadje na terasu (*σημερα το βραδυ*), ni pobedjeni da predje u grimasu (*αποψε*), ni klerik da se preklopi u pasu (*τον Αυγουστο*).

A i kako (ovaj zadnji) da razbije tremu, kad mu *Farrar* kaže šta misli o njemu: "The lank party who snuffles the responses with such oleaginous sanctimony - Tanuško taj, što odgovore šmrče zauljenim licemerstvom".

(Er erlebte sein blaues Wunder).

Zusammensetzung: delovi stanja (fragmenti tkanja) univerzalne scene predela i bića (*sero venientibus ossa*), dvoumeći se između remek dela i kiča (*sero sed serio*), dremljivo nestaju oko čela (tako bar ide priča), kao da ih opisuje *smorzato* (Italijanski izraz za iščezavanje muzičkog tona), bombona kojoj se, i kad je istopljena, još vidi šećerna pena (*сладкий зубец*).

Sic transit gloria mundi.

Neko se (*jujun na*), pevūšeći (ili tek zviždeći, možda), upućuje niz ulicu u značajan lavirint puteva i staza od kojih nijedna (po njemu, *semper paratus*) ne može da zataji [ne može da ga ne dovede u sasvim prihvatljivu (pozitivnu, O.K., korektnu) situaciju Roger-a *Bontemps*-a, ovaploćenja karaktera punog smirenosti i zadovoljstva, ličnosti koja je, prema odgovarajućoj pesmi izvesnog *Béranger*-a, uvek puna vere i nade, u svakoj prilici nalazeći najbolji mogući ishod] - takav se ne samo lako spušta nego još lakše (maltene beztežinski) penje (po trotoaru celodnevnog smisla, *si parva licet componere magnis*), evo ga (*человек, о котором идет речь*), poskočno prolazi pored nekakvog visećeg/žalosnog/opuštenog drveta (*mein Beileid*), medjutim naviklog i na tu vrstu pristupa obešenosti principa [sve dok ih zaliva kiša suza radosnica respektabilnog *Sir Joseph*-a *Bowley*-a iz *Dickens*-ovih "Uskladjenih) Zvona - Chimes" (*ich kenne ihn nur dem Namen nach*), prolivenih povodom (još jednog) uspešno ostvarenog ('realizovanog') humanističkog projekta tog pompeznog, mada unekoliko ograničenog parlamentarca ('narodnog poslanika'), koji je naročito voleo da se predstavlja kao usrdni prijatelj siromaha (*nämlich - 'poor man's friend'*)] - eto dokle se može dogurati u vraćanju putem kojim se otišlo, a da se to ne tumači povratkom prostodušne uzvrpoljenosti sobom.

Sit ut est aut non sit.

Niz / uz put (*secundum ordinem*) nešto se spušta nešto uspinje nešto ih oboje hrani, da njega ne kinje da je on razlog koji ih raspinje (a i bolje je da se sve završi kako treba).

(Mene što se tiče, *я расквитался с ним. Wie wärs mit Sie? Во всяком случае, wie heißen Sie?*)).

Nešto se seća sebe od posle (sebe od pre puna ga vreća, bačena, mre).

(Kodokushà ni jigà).

Nešto je putnik nešto stanovnik nešto se (sanovnik) jednome smlačilo drugome svlačilo pred oči kačilo putniku stan stanaru put - da ne bude posle da nisu sanjali isto (suncokret žut, dvorište čisto).

(Se non è vero, è ben trovato).

Nešto niz put nešto uz put nešto se (kaput im) pokriva sa nečim da brojem dugmadi (stvrđnutom ivicom) odvrati pažnju sa putovanja onoga što se u ludovanja dalo krivicom onoga što se (na promenadi, tu mu je prišlo) sa samim sobom, eh, mimoišlo.

Ни то ни се.

{V-K,U,S}

Granica (Graničnost)

Zakošen prema sredini (ispravljen prema kraju) - neda se nabor današnje prekrivke stanjem, *пъедестал*.

(Inter canem et lupum, svetluca takozvana svrha).

Tolike bore a njoj je do cirkuskog sjaja (topografskog isticanja vrha).

Jamais arrière.

(Sanjivom boku ni baza ne pada teško, a vis da ga skrha).

Labore et honore, uspostavlja se pogranična oivičenost vida (*nikirometoru hanarete, yákù*) - sve što je sa one strane (od ivice na tamo) vešto se prekida (*lateat scintillula forsan*), sve što je sa ove (od ivice ovamo) prikazuje se bez stida (*latet anguis in herba*), *ausgebucht*.

Granica (graničnost): nije granica sve što jeste (*jeu de théâtre*), a da se, pri tome, i sama ne deli na pola - jedno pola ovde drugo onde, jedno se graniči sa sobom drugo se varniči sa tobom, dragi prijatelju što si pola oko nad stranicom, pola kremen pod šibicom, makar trećim pola (kao i četvrtim) razvučen nad novom klicom [izrezbaren s' olakšicom (Latinicom, Ćirilicom)], *aus Mitleid*.

"Dim with the mist of the years, gray flits the shade of power - Zamućena izmaglicom godina, izbledela seli se sen moći", Byron. *Aus ihr wird nie etwas*.

Graničnost (granica) kao namerno ostavljen most (uzduž naravno, ne popreko - *inverso ordine*), zaokruženje dobijeno efikasnim jurišem na samog sebe (*бдение*), samoispitivanje bez preke potrebe ali i sa odgovarajućim elementima ličnog transporta/prenosa iz zdravorazumske u fleksibilnu kategoriju aktuelnih subjekata popodnevene slike, fenomenološka odstupnica i ove subote [kod nikakve druge (ni Adventističke) note].

Ita est.

"Sensation and reflection are the boundaries of our thoughts - Pobuda i odraz granice su naših misli", Locke.

Ita lex scripta.

Neprimetno zahladjuje (medjutim): ispravlja se i ono za šta se, doskora, mislilo da je leglo u tetivu, iskače iz planirane šeme (kao damar igra po kockarskom tkivu) - kao da se obrušava čitav drugi svet (toliko je navalio sav taj koloplet).

Бац!

Ne za dugo, doduše.

Αληθεια? Ναι!

(Ni to nema šta da vrti što nije okruglo - evo, sad ga sfere njuše, a malopre ruglo).

WaTor_186

Ira furor brevis est.

Na svojoj granici udružen sam sa sobom usamljen šeta se metar po metar notorni radnik (geometar) ka zbornoj gomili samog sebe sve dok ga nešto ne ogrebe - ali je on, budući da je dunuo vetar, tu ogrebotinu osušio na njemu (u svemu kao Sveti Petar).

(Pardon, *бездельник*).

Miriše cveće, ko zna, možda i ima pravde, samo da se upakuje i spremi za put (ali da se, usput, ne razmeće).

Le bon temps viendra.

Sich überlegen folgend.

"Of all virtues, justice is the best; Valor without it is a common pest - Od svih vrlina pravda je najbolja; Srčanost bez nje samo je pokora", Waller.

Aufs Ganze gehen - gar nicht schlecht.

Wir können davon ausgehen, dass: do granice ovako (od granice onako), a posle ćemo videti zašto smo je prešli, *in utramque fortunam paratus.*

("Nije valjda da su tako hteli olinjali principi, vrlo je dobro poznato ko rukovodi bahatim prekoračenjem", čuje se kako gundja *Hypnos*, Bog spavanja i lakoće, iza ramena *Horus-a*, Egipatskog božanstva za Sunce, punog termalne finoće).

Eingebung (das fällt mir gar nicht ein): granica kao (pre)oštra crta između dve dosadno razvučene strane (*lucidus ordo*), one koja se spušta i one koja se diže (*nec cupias, nec metuas*), kao da relativnim pomerajem tipičnih nivoa može da se garantuje nešto više od preskoka iz nazovi stanja u vajno nadstanje (osim skoka iz ovakve kobajagi splačine u maniju lažne veličine) - graničnost kao ekstremna uštogljenost, pored toliko spontanijih, valovitijih, na kraju krajeva iznijansiranih prelaza iz pulmonarne pozornosti graničarskog pisca u hroničnu aktuelnost njegove oksidacije, *спазмодический*.

Как пишется это слово?

{U,V-K,U,R,S}

08/10-12/03

Pristojnost

Koji me djavo tera da sve ovo pišem može se zaključiti po tome što ja teram njega - toliko se, u svemu ovome (čemu?), sakupilo nepristojnih reči (kojih?), da ni djavola nije lako naterati da ih se ne odrekne.

Scandalum magnatum.

A opet, da li je baš tako? (*Shinpai shinai*).

Nadje se i pokoja uzdanica (*similis simili gaudet*), reč zorno/krotko pristala beričetnom 'trendu' ocvale intelektualštine silogističkog spokoja /

hermeneutičke pompe [*das ist mir entfallen, fast*: reč učitve razbibrige serijskih magnata (vinutih 'čak' do spektakla zlata - leka te vrste mentalnog blata), *sponte sua*], reč (maltene) nasušnog spasa [doduše izvadjena iz (takvog) bučkuriša (patetična poput dosade iz pliša), *biologisch abbaubar*].

Kao, na primer, pristojnost.

(*Вежливость, politesse, Rücksichtnahme - ευχαριστως*).

Pristojnosti, dakle, što se tiče (*vulgo*) - čak i da može da se pripíše samo vrsti *Ungulata* (životinjama koje žive od spljeskanih trava i povrća), ko je tu pristojan prema biljkama, *secundum usum*?

Satis superque.

(*Nicht am rechten Platz*: pristojnost kao preostala kanoničnost namere - prigodna uopštenost za bezobzirnost mere).

Ni derivati pristojnosti, medjutim [*savoir vivre*: učitvost, 'civilnost', lepo ponašanje (dobro vladanje), privrženost etiketi i, donekle, usrdnost (*Тревожный!*)], u 'datom svetlu' ne prolaze bolje - kad ne mogu da je smlate, žrtvu psovkom obrlate, *sit venia verbis*.

[Pristojnost u smislu u kome se ništa ničemu ne zamera (ali se sve drži na zubu) ovde se ne računa: kad se takva drzne da zagriže - samu sebe na pola pregrize. *Все равно*].

Silentium altum.

[*Wert darauf legen*, iz poleglih kapi (samo što je prestalo da kiši) mrežasti se najavljuju kapilari, zatim cele vene (cevovodi sve viši i viši), zatim arterije a, ustvari, pristojnost im (vrsta baterije) nalaže da hrane preostale kapi (one što ih, ko' da veje, bela čutnja napi)].

Semper fidelis. [Pri čemu, osim ambijenta odgovarajućeg agregatnog stanja, ništa drugo ne treba tražiti što bi bilo u vezi s' (takozvanim) marincima, čiji je ovo (tako nekontrolisanom emocijom nabijen) brzopleti moto].

Još jedna, znači, idealizovana varijanta pristojnosti (*sub silentio*); da bi se došlo do njene realne (stvarne) slike potrebno je obratiti se nikom drugom do samom pokrovitelju pristojnosti (*sub rosa*), jednoj, kako god da se uzme, (gore pomenutoj) dogovornoj/podrazumevanoj etiketi (*mehr als zehn/zwanzig*), do čije autentičnosti/verodostojnosti, doduše, nijednom od učesnika datog dogovora nije preterano stalo (*wirklich?*) - više se tu radi o ostavljanju na miru do sledećeg dela/modula kursa lepog ponašanja (*usus loquendi*), kojom prilikom već će se videti koja od strana sekiru zakopava a koja je (uz proporcionalni poklič ofanzivnog nadahnuća) diže, elem da bi se i od pristojnosti došlo do neminovnosti [kad su to već svi ostali 'behaviorizmi' tako zgodno prevalili (*tangere vulnus*), iz prinudne ugladjenosti 'mirovnjaka' skočivši u jarosnu pozu 'pravednika' / imperijalnih junaka (*si Dieu n'existait pas, il faudrait l'inventer*), upotpunivši im etnološko-dinamički set], i stvari se vratile u prirodan (predatorski) svet, *vel prece, vel pretio*.

Surgit amari aliquid: ni buba se s' mravom ne pozdravlja, a da hoće nečovek sa nečovekom (mnogo veća zver nad travkom).

WaTor_188

Πότε γιορταζεις?

Izlivni dobre volje (zapenušenost sveca, *ему не везло*), sentimentalnost žreca (osama koja vodi na bolje, *без всего*), sa druge strane ni sami nisu drugo do odlaganje uboda zolje (varanje sred prevarenosti sebe), staranje da i ovaj dan prodje, a da, ipak, ne ogrebe.

Всего хорошего!

O, velikodušni kolačiću dobrog (pristojnog) ponašanja (virtuozne, džentlmenske spreme), sem što te nikad nije lišilo oponašanja, ni original ti (kako treba) nije zašećerilo vreme, pre će biti da te trpi kao (još jedno) licidersko breme - gle kad te otkači iznad ustiju-čeljusti uzvrile, jaguarske pene.

Vide ut supra.

Pristojnost: po definiciji miniran most (*ich habe es über die Auskunft erfahren*), nešto što se pružilo odande do ovde bez statičkog proračuna elementarne nagodbe dva kosmički suprotstavljena organizma - jednog ovakvog i drugog istog takvog, samo malo bezobraznijeg, u smislu isticanja očnjaka kao limesa biološke pristojnosti, *nicht überfällig*.

{V-K,U}

08/12-14/03

Detronizacija

Kobajagi pravolinijski (u jednom smeru uznemireno), vertikalno uzburkano (grmi, seva, pljušti, peva, tako izgleda / na to se svodi streljačka četa nebeskih useva, *de profundis*), a iz svake kapi cedi se kružni let - voda, para, para, voda (niko se na kvadraturi kruga ne zadržava duže od neplaćenog duga), *en effet*.

(Es ist noch nicht fertig).

Medjutim, i to je prestalo (*быть прикованным к постели*) - već se pomirilo da se sa krugom rastane ono što se kvadratom uokvirilo (skveru zemlje dovod neba itekako zna šta treba, *ex mera gratia*).

(Surú madè ni narfsagarù).

Pokoja drečava ptica ako (skvašena) klisne [pernata sudbina kokoši lisičji ako pisne], ili se (u smislu letećeg, mada pitomog vruga, *луженый*) u vazduh otisne (u vidu akrobata) nekakva krilata, blaga (nadasve nogata) *Ornismya ornata* (*Trochilidæ* brušena od jedne unce zlata) - i to je sve, *малочисленный*.

[Kao i uvek, ostalo dolazi (stisnute usne, *Sehenswürdigkeiten besichtigen*) kada se ovo na sebe uspne, *en grand seigneur*].

[Detronizaciju nisu izmislile naivčine, *et id genus omne*, naprotiv, ima tu čitava gomila razloga (makar i smešnim da se čine)].

Συνεχής παρασταση.

Zbacivanje s' prestola (uklanjanje s' trona, detronizacija, Στο θεατρο): pad sa Yggdrasill-a, Drveta Vasiona, u Maarath (mesto bez drveća), potpunu bezdrvnost, po principu Maher-shalal-hash-baz ('što se plenu više žuri, to je žrtva brža'), izmicanje povoljnog rešenja u smislu neodgovarajuće kompenzacije, slično slučaju Miss Havisham iz Dickens-ovih "Velikih očekivanja (Great Expectations)", po kome se dotična gospodjica pretvorila u ekscentričnu gospodju tako što je, budući ostavljena od dragog na dan kada je trebala da se uda, od tada pa do kraja života nosila venčanicu, hodajući u njoj sasvim komotno po svim drugim (blago jonizovanim, u svakom slučaju profanim) mestima, obema rukama mašući slobodno po odavno nevažnim vestima, kad joj već peševne nije sabrala (predmetnoj haljini, knjiškoj hiperboli za čutnju u ormaru) između prstiju leve ruke, na (za to stvorenom) ljubavnom tronu (dakle oltaru).

Désorienté.

Podjednako ilustrativan slučaj detronizacije, mada svakako eksplicitniji (*embarras de richesses*), nalazi se u drami Henrik-a Ibsen-a, u kojoj izvesna *Gabler Hedda* (*femme couverte*), junakinja istoimenog komada (fini 'egzemplar' topljivog leda, *entêté*), udata za nekakvog nedelotvornog (jalovog) profesora, koji joj, pride, biva dosadan (*inopem copia fecit*), odlučuje da izvrši poguban ('destruktivan') uticaj na bivšeg ljubavnika tako što ga vraća sebi ali se, nakon što ovaj sramno gine u prizemnoj svadji (*манекенщик*), ubija iz vatrenog oružja.

Stille.

Mada ih (obadva primera detronizacije) nadmaša (narodna) priča u kojoj se, *in ähnlicher Weise*, pominje neka *Ginevra*, nevesta koja se, na dan venčanja (nakon što je svom izabraniku rekla "Ich liebe dich so sehr"), detinjasto nestašno sakriva u devojački kovčeg (kovčeg inače predviđen za devojačku spremu), gde i ostaje jer, u međuvremenu, pada poklopac poklopivši je živu, tako da su joj, kasnije (*sie kann keine Mathematik*), našli samo skelet.

Ex adverso: dve neuspele udaje i jedan loše završen brak nisu, međutim, toliko ekskluzivni primeri detronizacije, bar ne u smislu u kome se dati pojam (s' pravom) široko posmatra/shvata (*in medias res*), da se ne bi mogli dopuniti ekskluzivnijim slučajevima predmetnog fenomena - izuzetnijim ne samo po načinu obrade nego i po obradi načina odnosnog pada [u ralje *Hada*, izdajom *Gad*-a (vojnika sreće), presudom *Jada*, mudraca kome, na jedno rame, buljina sleće (mada na drugo ni ona neće, *мятежник*)].

Uzevši, tako, u razmatranje sledeću rečcu (glavom i bradom dičnoga *Sir*-a, Vilijama od Šekspira) - *наведение*: "He after honor hunts, I after love - On počast lovi, ja ljubav", (W. Shak.), dolazi se do konačne definicije pojave o kojoj reč.

(*Sei endlich still!*)

Detronizacija kao *Likhi*, personifikovano oličenje ljubavi prema učenju, u kom slučaju uči se radosno o prirodnom procesu ribolova i/ili lova (*Wildnis*), gde se lepo vidi kako sve što se vižljasto njiše ispod udice / naspram nišana, neminovno (kad tad) aktivira bar jedno od ta dva orudja, u početku im ne nasedajući, ali, kako vreme prolazi [te sve više ('progresivno')] zanemarujući respektivna mesta spoticanja (do ovih ultimativnih, *implicite*), već sasvim neoprezno (adolescentno, *fortunæ filius*) upavši im u polje dejstva (*flosculi*

sententiarum), u izvestan srebrni odsjaj tobože bezbrižno ljuljane barke (u stanarski sveden upliv rezidencijalne varke, *Erleichterung*), iz koje je, u tom trenutku, kasno iščupati se, nemajući dovoljno znanja iz ihtiologije, nauke o ribama, i lova, nauke o detronizaciji, *das dürfen Sie mir glauben*.

{V-K}

08/15-16/03

Posledice Nestanka Električne Struje

Da je juče bilo struje ovaj bi koštunjavi zapis počeo da glodje ovaj famozni (3½") disk za toliko ranije (*à mon avis*), ovako - iluziju o pomirenosti sa nedostatkom velelepnih događaja (konjuktivnih reči, *ad summum*) produžio je do malopre [do priključenja električne mreže na potencijal prekinute akcije (brbljanja bez kraja i konca)], toliko se sve uzbudilo ničim većim od prosečnog rezultata drugde uobičajenog nedostatka (električne energije): izveštači (takozvani reporteri, *kokokuban*), političari ('Aristoteli', baštovani sveta po sopstvenoj meri, nigde zakinuti kao u kosmičkoj sferi, *wo bist du gewesen Landschaftsgärtner, in letzter Zeit?*), konačno, elektromagnetni talasi (*Maxwell*-ovski doterani kolporter, *представить себе сластолюбивый вихрь*), besomučno se utrkuju u uterivanju klina valjanosti u točak ispraznosti (ponesenosti sobom - nek se djavo nosi sa svojom rugobom, *iche werde morgen nicht hier sein*) - još samo kada bi se zaustavili na tome (kad ih ništa ne bi udaljilo od forme, ni sadržaj, dabome).

("Πως το λενε αυτο το λουλουδι?" pitaju se, dakle).

Posledice prekida kakvog uhodanog dovoda (vazduha, vode, naizmjenične struje, snabdevačkog lanca energetskog bilansa spolja zasnovanog tela, *anno humanæ salutis!*) najizraženije su kada se dotični (protok) ponovo uspostavi [kada se prodiše, napoji, naelektriše (u automatskoj glavi), *Deo adjuvante*], i sve što se, do tog trenutka, smerno naviklo na obzir pravi, odjednom uzme paganski (ritualno) da (samog sebe) slavi, *anno ætatis suæ*. (*Amour propre*).

[Ne baš sve, naravno; šta ćemo sa večitim iščekivačem prirodno shvaćenog loma (beležnički nastrojenim bardom od Čutnje), ekstatičkim nosiocem skrajnutog genoma (suvlasnikom sve ove pomutnje), makoliko izopštenim (*à perte de vue*)?

Jer (ne treba zaboraviti): "He looked with indifference on rites, names, and forms of ecclesiastical polity - Gledaše taj s' ravnodušnošću na rituale, imena, i oblike/načine crkvenog uredjenja", Macaulay.

("Verbinden Sie mich bitte mit Mr. Jones", dodatno rekavši)].

Deo duce, opipljivost snabdevanja tekovinskom nasušnošću (u smislu učvršćivanja energetske vizure inače svakovrsnih tekovina ljudske vrste, *breveté!*) ima se posmatrati dvojakim očima (*à merveille*): jedno su ugljeni hidrati (gvoždje, pluća, radni elektroni, *anno Christi*), drugo pusti sati (dani ovi, neopisiva svanuća, sve što ispod svega ovog tako drsko roni, *à deux mains*), da bi se, uopšte, i moglo govoriti o rečenoj opipljivosti a da se, pritom, ne izgubi dodir sa svim onim drugim (tek došlim sa probe), nepovratno porinutim (s' one strane nasušnosti, makar bila stalna) prostim zbirom ćutljivosti, izvesnošću robe (integralom sobe, kada je ovalna).

WaTor_191

Ad unum omnes!

Pardon, Dieu et mon droit!

Uostalom, praktičnim sredstvima preživljavanja kojima, svakako, pripada i električna struja (*en cueros*), nikada nisu mnogo značili začini svojstveni zanosnosti kakvog većeg visa (tipa '*en Dieu est ma fiance'*), da bi se sada (kada, *Kommissar?*) o njima moglo išta više reći a da se to tako lepo ne uklopi u standardne panegirike armije brbljivaca samima sebi (*exempla sunt odiosa*), u podrazumevan odnos izveštača i izveštavanih u kome, svakako, ne treba tražiti dlaku u jajetu, ali ni primiti slona za starletu (mada je tačno: *extinctus amabitur idem*).

Sa druge strane, kako i *Pieria*, oblast antičke Makedonije, u kojoj su se prigodne svetkovine svojevremeno održavale isključivo u čast nadahnuća (skroz vižljastih Muza), odavno 'ima struju', i kako se, i tamo, od svih nadahnutosti danas slavi samo ona koja datu teritoriju snabdeva takvom jednom (tekovinskom) nasušnošću žovijalne prakse (*bis zur Mauer hin*), o predmetnom fenomenu (videti naslov ovog, tako smernog zapisa o funkciji tela u ishrani duše) može se održati manja ili veća rasprava (*auf meine Bitte hin*), ali je za dubinsku (jedinu pravu diskusiju) noću ipak kasno.

Навыпуск.

("Drink deep, or taste not the Pierian spring - Ili iz dubine popi, ili ne zahvataj s' *Pierian*-skog izvora", Pope).

Komotan dan, a kao da se radi o tesnoj cipeli *Phosphor*-a (*Lucifera*, *Venere* sa postera *Almagest*-a), jutarnje zvezde u pročelju drugih (istih namera, što je pojava česta) - toliko skače na jednoj nozi (*Sintaksi*, *Prirodnom Uredjenju*), ko' da će time da se dodvori olako shvaćenju paralaksi (atmosferskom pojednostavljenju).

[*Denebola* (rep lavlji), *Denebkaitos* (rep morskog čudovišta), i *Rasalhague* (glava zmijskog udvarača), u krug se sastavljaju (u obim 2π korbača), a sve se, i dalje, širi (iz sebe ko' da korača)].

Fumum et opes, strepitumque Romæ.

I evo sada (posle dva dana), negde je 'struja došla', negde nije [nekom je bljesnulo bez onog fosfora, sinula vrata od Crnog mora (moreuz u šarkama, onaj sa Bosfora), od prvog zavoja do zadnjeg odmora laka previjenost već mu se prostrla]; onima kojima je 'došla' (koji 'imaju struju') - došla je kao opipljivost snabdevanja tekovinskom nasušnošću, onima kojima nije - vrata su ionako otvorena, (danju i noću) u ličnu bošću, *exceptis excipiendis*.

{V-U,S}

08/18-20/03

Izvitoperenost Slike

Svečano popodne (petnaest do tri), a od zasluga se ne čuje ni koračnica duše (*aus unserer Mitte*).

(Ispoljavanjem samouverenosti bez pokrića dobija se uvek ista priča: korak

napred, dva nazad, nezaobilazan - ne miče samo podnevni pleonazam, *mánichi ni sonáete*).

I dizel-električna lokomotiva [kobajagi neobuzdanog voza - a kroti ga umerena daljina (*d'ou, fausse alerte*)] dobro se čuva da se ne približi objašnjenju puta (kad god mu opasno pridje - ono se prikaže na putokazu za sledeću stanicu, *продольный*), a da bi bilo pametno više očekivati od krhkijih tela (skromnijih kompozicija, koliko god da se rastežu u vratu, *рафинированный*), ne ljućih od žustrih skakavaca, brat bratu.

Odmotava se klupko uobičajenih nastupa sezone: svetlucavost, skrama tela, otupelost (*Συνεχής χρήση*).

("Ein' feste Burg ist unser Gott", čuje se kako šapuću korisnici ta tri komada predmetne scene).

(Sve što zebnja ne otupi, dovršava nakovanj - i kad čuti i kad lupi, trsku smekša u lokvanj, *crasy*).

Izvitoperenost slike: prikazuje se a kao da se zamotava u prikaz (to što se razmotava, prelazi u iskaz - ističe pseudoodlike, *на месте*).

Laže znači (jedno radi, drugo kaže), uspravi se pa se sunovrati (sa sobom se svo oblaže) - sve to što se šapom maže (a ovamo maše rukom da je sve u redu, *абсолютно чистый*).

Veliko je pitanje, drugim rečima, zašto se od onoga što se predstavlja da je takvo i takvo, uistinu očekuje da je to, a da nije sklopilo ugovor sa 'alternativom' (rezervnom istinom).

(*Оно не жалел трудов*).

[(Kao po grlu) grebe po nebu mali (civilni!) avion - šta vredi vojsci što ima 'supersonične' kad lične stvari putuju brzinom grebanja grlom iz vrle pesme autopilota (majstora letenja naborom somota): samovažnost kao razvrstavanje večnosti u sve lagodnije sate lebdenja ne poriču ni sveci avijacije - dve crnje i jedna belja ptica, za rešetku neba kačeći se istom takvom, rešetkastom šarom, sve dok se (i ona) ne uklopi u njega, *das versteht sich (von seilbst)*].

Wie du siehst!

Izvitoperenost slike kao izobličenje zbog toplote (*das ist mir recht*) - gde god se pogleda nešto vibrira (provlači se kroz sebe), osciluje po dužini (širina mu se ionako zabavila sa livadskim testom), ili se lupa po glavi (u mislima iscrtava mesto zna se kojoj travi, *jetzt erst recht*), ili se prosto (tek onako) daje u poteru za svojim pravim (neodugovlačenim) rasterom, kojim mu se prvobitno sve to tako bilo iscrtalo (kao slutnja brižnim perom) - *dies faustus*.

Dies infaustus: ne možemo ni sebe u ogledalu dobro da vidimo a očekujemo da se (u istoj spravi) jasno vidi (ni manje ni više nego) čitav svet (bogami, i preko njega), kao da još tu sliku čekamo da uokvirimo (kao da smo sve druge propisno spremili - u opšti album, poseban splet, *au grand sérieux*).

Izvitoperenost slike: *au mieux* - parčići od kojih sve zavisi na najbolji mogući način, *Musterung von Stoff*.

Uzoran Predeo

Kada sam se usudio da se latim slova (pomislih, uhvativši se nasušnosti kao krivac opravdanja), mogao bih i da ih povežem - slova u reči, reči u koren, koren u stablo, stablo u krošnju, krošnju u slova - da se bar dobije jedan drven krug, za potrebu nazvan *Yggdrasill*, za književnost hazarderski špil (*Drvo Vasiona*: jasenovim točkom zaokružen stil).

Tour d'horizon.

[*Ordnung*: oduvek je bio red da se ne ostane na pravilima neurednosti (makar se nastavilo sa potezima uspavanog slona), pa ipak - od ovalnog dana nikada ništa nije ispalo a da se (i samo) nije dohvatilo glomazne slike čipkastog nereda poželjne forme taktilnosti (*sukóshizùtsu*), maltene mazne (naravno prazne)].

(*Праздность*).

Evo, na primer, na oko pet milja u krugu današnjeg šestara [u pravcu logično naprednog, modernog (osavremenjenog) 'agrara'], uobličavanjem stanja do poravnanja dolazi nekakva poljoprivredna mašina [raznoslač kakav (u vidu prikolice), zlatasta vršilica, kombajnski priključak za analizu mina), ali, i tu (*ob das wohl wahr ist?*), dolazi se do neugodnog osećaja bazičnog prinosa bez nadgradjene mere, koja se, u normalnim okolnostima (*ohne weiteres*), veoma lako može naći već unesena u odgovarajuće 'sfere' (*Nützlichkeit*), kao razuman doprinos smanjivanju nesumnjive težine aktuelnog trenutka.

Das ist mal so.

[Budi se (mora da se budi, kraj svoje žene *Inger*, sinonima seoske domaćice i prilježne majke) u onoj kući tamo (najverovatnije plantažnoj zgradi od suvog/aneroidnog kamena, kockasto ulegloj u neodredljivo plavičast, u svakom slučaju jajast mrak) zemljoradnik *Isak* (ako ne baš pravi, onda njegov derivat), junak "Rasta Oranica - Growth of the Soil" *Knut-a Hamsun-a*, literarnog oličenja starostavne/tradicionalne borbe čoveka sa zemljom - a ova se pravi kao da se ni sa njim ne bori, kao da je sve to ne interesuje [a najmanje kakav težak koji, ionako, tek joj prisustvuje (*suum cuique*)], što, samo po sebi, ostavlja utisak dobro pripremljenog i uredno zavedenog pevanja *Imlac-a*, putnika i poete, prijatelja *Rasselas-a* iz istoimenog romana *Samuel-a Johnson-a*, kao da se iz uzornog predela u standardni Raj ima samo sići *Imlac-ovim* slogom (opasan sa pesmom ko' glumac ulogom), *paucis verbis*.

Uostalom, u takvim uslovima ni *Hylas*, šticićenik *Hercules-a*, otet od strane nimfi (šarmiranih njegovom lepotom), ne bi došao do boljeg rešenja a da ga ove ne potope u sinje more (i pored tako impresivnog zaštitnika).

(*Magni nominis umbra*).

Čuje se, medjutim, *Andvari*, patuljak kome je čarobni prsten i svo blago ukrao *Loki* (Božanstvo koje je, osim što je neprekidno pravilo nered i nestašluk, dodatno ubilo *Balder-a*, mladog i lepog Boga mira i svetla, sina *Odin-a* i *Frigg-e*) - približava se ali i udaljava (znači da je prošao tik pored same, makar i patuljaste smrti), taj *Andvari* (poznat i kao *Alberich*), Nordijski ekvivalent Balkanskog *Palčića* (bar tako ide priča), u nedostatku neke veće utehe (nije šala

biti tako drastično opljačkan) mrmljajući narodne izreke (što je sigurno, sigurno je), osim poneke refleksivne uglavnom didaktičke, poput "Kojoj je ovci runo teško, odmah je prodaj", i "Uči dete da ima buru pod nosom, ako se žali da mu je supa vruća" (c/o M.B.), kao da lopovi zaziru od mudrosti (*was nutzt es?*), ili joj ne potkradaju vic, *Dei gratia*.

Bon gré, mal gré.

Uzoran predeo: sva sila klasičnih istina usred doline obmanjivanja - sve što se vidi kroz taj, rezervni prozor nedoumice (kvadratnih crta prepoznavanja, ali, još više, usporavanja), lažno se šireći (sa puno znački, *au grand sérieux*), iz tajne bežeći sveznalački (*au mieux*).

Ali ne može da pobegne, pa makar otišlo i do *Pharos-a*, nekada ostrva a sada poluostrva (kod Aleksandrije), *noch am selben Tag*.

Ohrfeige.

(Ni ostrva nisu što su bila - uzornost ih kopnu prispojila, *Maßarbeit*).

Dok nad svim tim ne zasija *Dazhbog* (*wo bleibt er nur?*), kod Srba poznat kao *Dabog* (kod Poljaka *Dazbog*), Slovensko Božanstvo Sunca ali i sin *Svarog-a*, Boga neba, i brat *Svaražić-a*, Boga vatre, rodjeno iznova svakog jutra ne bi li se nebom provozalo u dijamantskim kočijama (do večeri ostarilo), sve dok se nije oženilo *Myesyats-om* (Anglosaksonskim izgovorom *Mesečine*), dakle sa *Mjesjec-om*, i svadje im na Zemlji proizvele zemljotrese, zbog čega dodatno nije moguće uzoran predeo posmatrati kao takav, *massenweise*.

{V-U,S}

08/22-24/03

Osa Sletela na Slepo

Zapisavši ovo ili ono (o ovom, još jednom danu na svom mestu, *en Dieu est tout*), postiže se manja ili veća vernost zapisa u odnosu na original (*bis es dunkel wird*), ali mu se zato (prvobitnom huku stvari, *эмпирический*) ni malo ne menja ono po šta se tako grozničavo pošlo (da se strgne i da se obradi, *tobochu de*) - ta brbljivost pusta: isti med joj curi iz pričljivih usta, *yuku-yuku wa*.

(S' druge strane) već se gnezdi veče [koliko do maločas sjalo je bez sveće, žarilo je (palilo) - pregšt dnevne vatre, ponela se, zanela (i senku da satre)], - sad, medjutim, smiruje se (pada s' prvim mrakom), čas usnulo, čas zaspalo (kao krak sa krakom), *прив пате για υπνο*.

De pis en pis (što rekao zorni procenjivač stvari, i ovaj put požurivši da da izjavu, naravno, bez opravdanja).

(Mada se uvek nešto ispostavi da pritegne klješta, takozvanu slobodu uslovljavajući zreloom zaspalošću, *bis in die Nacht*).

Blindlings, i obnevidelost se useljava na mala vrata (dovoljno je da ih odškrine i zadnja zamlata), nema tu šta da se diskutuje, *bitte schön!*

Ярус.

WaTor_195

Lagan udar vetra pa smišljenost cilja (obasutost koja nikom ne da mira): osa sletela na slepo (sa nogama pipa, ispituje, dira), *ягненок*.

Этак: osa sletela na slepo. (Pa šta i da vidi. Ništa? Molim lepo!)

Эвакуация: osa sletela na slepo - i inače, šta očekivati od nečega čemu zujanje, samo po sebi, obezbedjuje pristojan doček, *Bewirtung*.

(*Grande chère et beau feu*).

[Obnavljajući se iz sebe, i osa beži iz akustičnosti preterujući sa tišinom, zauzdavanjem buke, doduše, dobijajući na sekundarnom zvuku (*Bevollmächtigter*), dovijajući se kako da ga osavremeni a da se to ne protumači kao pomodarstvo još jednog insekta u horu zverinjaka (pardon, sveta), stalno se njišući u okviru svima pristupačne verzije solfedja (*sùgù sokó madè kité irù*), ništa ne prepuštajući improvizacijama *Ashur*-a, nacionalnog Boga antičkih Asir(ijan)aca, vladaoca Zemlje i Neba i kralja drugih Bogova (*hakushu*), niti egzibicijama *Aladina*, dobro poznatog karaktera iz "Arabijskih Noći", vlasnika čarobnog prstena i lampe i sina siromašnog krojača iz Kine, *nijú-yo jikàn*].

Aufs Bester: posredstvom ose dospeva se do tačnog uboda dana - ni levo ni desno, ni napred ni nazad, ni gore ni dole - pravo (u centar, gde gori slama).

(*Шипение*).

Niti je sve što zuji u isti mah i žalac - ubode taj i kada u čeljustima otekne jezik (od tolike priče, uglavnom).

["'Whom are you?' he asked, for he attended business college - 'Koga ste vi?' pitao je, pošto je išao u poslovnu školu", '*Chicago Record*', Mart 16, 1898, G. Ade (1866-1944)].

Invita Minerva.

Besonders: priče o konjukturi (o izobilju plusa), o saglasnosti uaturi (monetarizaciji fluksa), priče od kojih i osa pobeže, da, sletela na slepo ovde - bode, i bode (i bode).

Zur Besinnung kommen.

"Vet du icke, min son, med husu liten wishet verlden regeras? - Ne znaš li ti, sine moj, sa koliko se malo mudrosti upravlja svetom?", *Grof od Oxenstierna* (1583-1654), u pismu sinu (1648). *Урок*.

Шмель, опять. Прощение, оса.

Так, osa sletela na slepo - i iz visa (*громовой*), vidi se da zna gde joj leži 'osodrom': njoj, sa (takvim) opravdanjem, ni sletanje ne prekida igru s' palacanjem (*ab incunabulis*), makar to izgledalo kao nastavak dotadašnje šetnje (jednog mirnog i razložnog akta, *ab intra*), prozujavanje kroz večnost u smislu permanentnog hodanja u snu (*ad astra per aspera*), nešto slično ulozi koju je, u *Bellini*-jevoj operi '*La Sonnambula*', dobila *Amina*, izvesna gospodjica čijeg je verenika ljutilo to što se ona, po noći, šeta, sve dok nije ustanovljeno da to čini u snu, na šta je on dato 'mesečarenje' primio hteo ne hteo.

A bisogni si conoscono gli amici.

S' tim što se ovde radi o popodnevnom satu, trenu koji, i kad zgasne, svedoči o osi sleteljoj na slepo (*auch wenn das Wetter schlecht ist!*), kao da joj nije dosta jednog te istog zatamnjenja cilja (*es ist verhext*), postignutog prehranjivanjem istrošenog vremena kašičicom iluzornog meda.

Mit Recht.

{U,V,S-K,U,R,S}

08/24-26/03

Gradivo, Pravdoljubivost

Заклучение: na kraju krajeva, nema se od čega poći - toliko se kraj u pitanju (kraj krajeva) rešio standardnih pomagala, klasičnih orudja i svakodnevnih trikova - *non nostrum est tantas componere lites.*

(Non omnia possumus omnes).

Uzevši se u pamet (*Συντιομευετε παρακαλω*), može se dogurati do jedne, najviše dve alatke iz gornjeg (spasonosnog) spiska poželjnih delova početnog poteza *Talus-a*, lepog čoveka (lepotana) od gvoždja u *Spenser-ovoj* "Bajkovitoj Kraljičici - Faerie Queene", koji konačnu pravdu deli gvozdenim topuzom (*nanika miemasu ka?*), ali ni to (kako je rečeno) ne osigurava (ne glatku nego bilo kakvu) putanju prema povoljno završenoj partiji (pravedno donesenoj presudi - *aus dem, was er sagt*), bez obzira što je dotični *Baš Čelik* stvoren po uzoru na *Talos-a*, bronzanog čoveka koga je izlio *Vulcan, mirabile visu.*

Jedno je gradivo, drugo pravdoljubivost (pravda, naravno, kao nominalna kategorija dušebrižničke opsesivnosti prozaičnim čudom vilinske naklonosti, ovde se ne spominje - *из этого ничего не получилось*), da bi mogli da se (tako lako) jedno iz drugog izvode (poput kvadratnog korena iz stambenog kvadrata, *среди бела дня*), tojest da bi se, čak i ako se (tu i tamo) naidje na povoljne primere 'civilizacijskog zaveštanja', iz referentnog gradiva dao izvući srazmeran slučaj pravdoljubivosti (tipa '*меня осенило*'), a da se, pritom, od tolikog pravdoljublja, ne desi da se uzjoguni gradja, *wie Sie es auch ausdrücken.*

(Geschäftigkeit).

Veranschaulichung: kao da se podrazumeva da se, *изо дня в день*, citatima iz odgovarajućeg gradiva [poput onog o *Dr. Sangrado-u*, lekaru iz *Le Sage-ove* novele "Gil Blas", koji je imao običaj da, za bilo koju boljku, preporuči isto lečenje (obilno puštanje krvi i pijenje prevrele vode)] ima proizvesti proporcionalna pravdoljubivost za svaki mogući slučaj narušavanja takve jedne, ničim podkrepjene nirvane (*Mund-zu-Mund-Beatmung*), bez obzira na nedostatak neophodnih, gore pomenutih alata (*Stricknadel und Kenntnis*).

(Médecin, guéris-toi toi-même!)

Kao da ni *Ate*, Boginja kriminala, mržnje i odmazde, ili *Asmodeus*, vraški (djavolov) duh iz *Tobit-ske* knjige, u literaturu (gradivo) uveden perom istog onog *Le Sage-a* ("Djavo na dve štace - *Le Diable boiteux*"), tu nemaju šta da traže / na čemu da 'grade karijeru', čak i kada bi se sve one alatke dale

sabrati/upotrebiti - iz standardnih pomagala, klasičnih orudja i svakodnevnih trikova kada bi se, tojest, dalo izvući bar toliko da se na spavanje ne ode sa više od jednog do dva nepravedna rešenja, *kono ten de wa*.

Gradivo, pravdoljubivost: literaturom indukovana iskričavost/grozničavost (*l'empire des lettres*), u trenutku kada od (takvog jednog) vatrometa ne mogu da pobegnu ni strelac ni meta [kad se (videti pod 'Ahilova peta') svom drskošću ukazuje slaba tačka sveta], kao da se zakrpom na zakrpu (popravkom onoga što se stalno kvari, *nudis verbis*) ima ispraviti greška u bezgrešnoj stvari [kao da se svemu računa (i piše) samo ono što se oblaporno njiše, *memoria in aeterna*], kao da nigde nema izlaza osim u koraku u prazno, doduše punom pravdoljubivosti od koje se toliko očekuje sa prstima kad se pukne.

(Kao i sve što je preterano mazno - dok od pravdoljubivosti naglo ne ustukne, *несколько раз*).

Magnum opus.

Na sva zvona oglašavajući zvono pravdoljubivosti dobija se odjek prosti (*mutatis mutandis*): osuditi još jedan (koji po redu?) zločin (ne podleći ni pred čim, *Süße*), kao da se ne radi o paradiranju pod plaštom kojim zeva *Nepočin* (*sich der Lage gewachsen zeigen*), famozno polje u kome i ovako i onako (automatski znači) sve ide na bolje (*Rettung!*), samo mu treba obraditi nesanicu i pustiti da mu zadnje godine jave proteknu u relativnom miru (*sie liefern in Kopenhagen ein*), onom iz koga je ova, pravdoljubiva pobuda ovako nesnosno i nastala (*le style, c'est l'homme*), dovodeći do toga da se u primerima iz literature [u gradji tastature, na prelomu iz ovog u ono gradivo (pravdoljubive) nomenklature] zaokruži rezultat estetske pravilnosti kratkog uzdaha kosmičkog gurua još jedne suviše strasti ('*magna est veritas et prevalebit'*, eh!), makar se šepurila kao da ju je napojila *Juturna*, predsedavajuća Boginja izvora kraj hrama imenom *Vesta*, i rodila *Justitia*, zna se koja i kako (i iz kog opskurnog mesta).

Locus in quo. Lucidus ordo.

{U,V-K,U,S}

08/26-28/03

Concertos Brandenbourgeois

Čim se za (toplim) oblakom skrilo - evo ga, beži (ide pod drugi), Sunce za danas [zlato u dugi, *Johann* u fugi (*Bach* kao krilo - veliki majstor, dleto ga svilo)] - Sunce za danas buši ko' šilo [gadja sa žutim, boji sa ljutim (*Sebastian*-u meri i bilo, *obwohl er sich ständig beschwert*), *энциклопедический*].

1685-1750: a kao da je ranije bilo (siroto - sebe kroz uši popilo), *nosce te ipsum*.

Istrčava zimogrožljivi zec (*sukkai*), a on se (*novus homo*), i dalje, ne vidi od onolikih ušiju - muziku sveta ne slušaju samo fini nego i zimljivi primerci talentovane načuljenosti Sirena (*Ligea*-e, *Parthenope* i *Leucosia*-e, *le tout ensemble*), čiji se slušalački dar, i pored svega, nije povukao pred darom zavodljivog pevanja (*в частности*), naročito kada ovaj zadnji nije bio u stanju da namami Odiseja (*l'allegro?*), iako je prethodno to lako učinio sa njegovom (mornarskom) klijentelom/bratijom/družinom (*non sine numine*, doduše).

WaTor_198

(Επιτρεπεται να παρω φωτογραφίες?)

Sa druge strane emulzije (u stvarima od sumnjivog preokreta), za sluh prima se njuh, makar se radilo o vrhunskim operama, *modo et forma*.

("Ist das für mich?", pita se savesni statističar libreta).

U Betovenovom 'Fideliju', tako, izvesna *Leonora*, žena *Fernanda Florestana*, utamničenog u državnom zatvoru u Sevilji, ubacuje se u redove zatvorske straže pod komandom nekakvog *Rocco-a*, prerušena u mladića pod imenom *Fidelio*, ne bi li spasila muža.

Nul bien sans peine.

Imenjakinja njena pak (*malheur ne vient jamais seul*), *Leonora* iz Verdijeve opere 'Il Trovatore', u koju je zaljubljen *Manrico*, Ciganin trubadur, navodni sin *Azucena*, dopada šaka *Grofa di Luna*, koji, da bi je se potpuno dočepao, ubija *Manrico-a*, ne znajući da mu je on, zapravo, brat, nakon čega *prima donna*, pardon, *Leonora*, umire liznuvši otrovan prsten.

Nisi Dominus frustra.

I ko se sad, u svemu tome, sme drznuti da njuhu predpostavi sluh?

Bah, naravno! *Χορωςο!*

Jer, već sa dva, na primer, od 'Šest koncerata za različite instrumente', kako je dotične, Brandenburške koncerte sam kompozitor naslovio, i vrhunski sinkopata ima dovoljno posla da održi kanoničnu vrpcu akustičke klopke da, prekratka, ne pukne, a da bi to, uopšte, bio u stanju da učini sa kompletnom, trostrukom kanonadom takve jedne, *Kapellmeister-ske* kombinacije, u kojoj *ripieno* (veću instrumentalnu grupu) još jedino kroti *concertino* (manji broj virtuoza/solista), tako da ni *Christian Ludwig*, vojni guverner/markgraf od Brandenburga, ni *Princ Leopold od Anhalt-Cöthen-a*, iako 'sponzori/dobrotvori' svoje vrste, tu nisu imali šta da traže, pustivši sluh da im previje njuh kao vetar Avgustovsko pirovanje šaše (eno, s' plašta, jesen maše), čak i posle "tri generacije post-*Tristan*-skih stvari" (*Ernest Newman*), od kojih neke ni dan danas ne bi nanjušile dualniji prolaz iz milozvučja u sazvučje a da ih to ne liši izvesnog, mada razumljivog, saučesništva u otkucavanju sopstvene teme kroz hibridno podešeno vreme, možda malo razdešenije, za onoliko za koliko se razlikuju samba i viola de gamba, tako nekako, *das kann ich nicht entscheiden*.

Quo Fata vocant.

Ширма: veliki tonovi i mala buka sveta (iako je, naravno, stanje obrnuto - *populus vult decipi*), evo, i danas, razapinju se između onog drveta tamo (*Yggdrasill-a*, zna se) i ove tačke ovde (bez kinetičkih atributa nekakvih, najmanje prirodnih sila, *anna ni takai*), hvatajući se (u slušnom kanalu osetljivosti sonde, zidova rotunde, *watakushi no ié wà aré desù*) svečanih izjava muzičkih kritičara baroknih nota (kao pijan plota), odzvanjajući tu i tamo ali, uglavnom, povlačeći se na sigurno (i kapelmajstor podnevne forme mora neki red da zna, *es steht von vomherein fest*), krišom zevajući, *pour passer le temps*.

(Ko ono reče: "Post cineres gloria venit"?)

Još samo ako se (a i on kašičicom, *per gradus*) iz kakofoničnosti momenta u dremljivost trenutka prespe po koji violinski ključ (*pleno jure*), legalnom ulogom doveden u situaciju da svira finale današnjoj pozi (*das lasse ich mir nicht bieten*), u kojoj, ionako, sve miriše na buket krcat pevljivim znanjem o ovom, kobajagi, ili o onom (*hier/dort*), a, ustvari, odavno svedenom na tačku ne veću od omanjeg dugmeta (*verarmt*), tek prišivenog za peš kaputa marljivog barda zamaklog žurno za uvertirom svoga opela tojest promajom stvorenom skokom iz dlake gudala u korbač cela na kome piše kao na leku za premaz tela:

"Nur zur äußerlichen Anwendung".

{V-U,S}

08/28-30/03

Nekakav Prelazni Dan

Ne može se na brzinu opisati ono što hrabro mili.

To zna svaki *lector benevole*.

(*Le génie c'est la patience*).

Uhvativši ga ovako ili onako (*приобретение*), sačekavši ga ovde ili onde (zamislivši ga u liftu ili iskrcanog, na izvrljanom spratu, krajnjem odredištu, pardon, 'destinaciji' one 'dijaspore' koja čardak duši nema ni na nebu ni na zemlji, *in utramque fortunam paratus*), otpisavši ga na samom početku ili na kraju kružno dovršenog puta (dignuvši ruke od svega toga, o čemu god da se radi, u bilo kojoj fazi datog procesa, *im Großen und Ganzen*), ili se, prosto, nad svim tim zamislivši na način na koji to treba da se radi (bez mlataranja rukama kao da je reč o kraju sveta, na kraju krajeva *ich könnte Sie morgen sehen, wenn Sie wollen*) - neće dovesti ni do čega o čemu bi se, eventualno, mogao sastaviti tekst vredniji od pokušaja izvedenog ovde - a dobro se vidi na šta je taj ispao (*chianbogai*).

(Mada je tačno: *otium sine litteris est mors*).

Ali pošto se, praktično, sve sporo kreće (ni kosmos tu nema više sreće, *oublier je ne puis*), (ma koliko se pravilo da brzo stiže) svemu tome treba prići 'čista srca i blistava uma' (meraklijski uvijenog brka, *pro salute animæ*), tako nekako (*könnte ich Sie kurz sprechen?*: "Nije važna forma nego 'ugodjaj'"), u svakom slučaju nikako se ne treba siliti bržom reakcijom ionako/odveć usijanog pera (*itch kann es immerhin versuchen*), bar ne dok se ne razmotre posledice olakog ubrzanja (fiktivnog omasovljenja - *oderint dum metuant*), bez časnih namera preokreta u zen.

Ohe! jam satis.

Μη σκυβετε εξω: nekakav prelazni dan [kao da svi dani nisu prelazni, iz juče u sutra (iz prosutosti u nenasutost klicom, *shushi ga tonton ni narù*), iz lepog ponašanja u gitarom opevanu smrt (*par privilège*), sapetu majstorski upredenom žicom, kićenom ogradom za današnji vrt], ali i nekakva njegova predubedjenja

(kao da ova od malopre trebaju da znače raskid s' jurodivom reprezentacijom mentalnog utvrdjenja tipa *alles, nur das nicht!*), poput onih o neizostavnoj prisutnosti *Urim*-a i *Thummim*-a, neidentifikovanih objekata pomenutih u Starom Zavetu u smislu obaveznih medaljona oko vratova višeg sveštenstva koje je, preko njih, odredjivalo Božiju volju, *quo pax et gloria ducunt*.

(Pro Deo et ecclesia! - wenn ich es nur gewusst hätte. Sans Dieu rien).

Quand on voit la chose, on la croit, de quelque manière que.

Proleće, dakle, *Urbicolæ*, grupa leptira inače zvanih poskakivači, skačući iz svega što je prošlo (uključujući prethodnu sekundu) u sve što će proći (uključujući sledeći pogled na svet), mašu krilima kao mornari zaboravom (*Kapital schlagen aus*), uključuju se u opšti protok informacija tako što, slažući bit po bit trošnog praha zavodjenja reda (*просо*), uredno signalizuju kada treba prestati sa krstaškim pohodom na nered (*противовес*), 'isključujući se iz privrednih tokova' matice planete, *re vera*.

I sama *ouranographia*, racionalni pristup nebesima i pisanju u smislu grane astronomije koja se bavi kosmičkim opisom tako što konstruiše mape, karte, i tabele nebeskih tela i njihovih relacija (*Τι θα μας συνιστούσατε?*), gubi na značaju u trenucima kao što su ovi, toliko prelazni da im ni kakav prelazni dan, poput današnjeg (*en vedette*), ne predstavlja iznenadjenje, naprotiv, sasvim lepo im se uklapa u klizavost terena, rastresitost postupka, svevidljivost praška na koji, kada se sve oduzme i sabere, (htele ne htele) spadnu sve one mape, grafikoni i putokazi (za zvezde, *je n'y comprends rien*), čim im se ovakvo jedno, prelazno poput putničke groznice vreme (puno grozničavih putnika, tojest - uzornih primeraka večite treme, *respice finem*), ispostavi kao preostali račun logičkog poravnanja (na trasi izmedju pojave i stanja).

[Pri čemu pojava i stanje služe tek kao opravdanje, kao još jedan zgodan par, postavljen taman tako da mu u sredini bude baš ovaj, nekakav prelazni dan (*zur Abwechslung*), izmišljen ako treba ali, u svakom slučaju, stvarniji od svih onih svakodnevnijih, kojima 'ništa nije toliko sveto' da se još koji put ne bi okupali u sopstvenom pepelu (*in vacuo*), u svemu onom što im se, tako olako izgorelim, prilepilo u vidu takozvanih uspomena bića (*memento mori*), nekih možda blago povredjenih svim tim oblicima kiča, a nekih, opet, sasvim spokojnih i mirnih, malo naviknutih na jalovost nominalnih strasti, malo udubljenih u nekakva svoja, makar površinska razmatranja i inače maskirane svrhe, *veluti in speculum*].

Tako da ni *Utopia* (što jeste, jeste, treba biti realan), imaginarno ostrvo opisano 1516. godine (u istoimenoj knjizi *Sir Thomas-a More-a*) kao mesto savršenog društveno-političkog sistema, po ovakvom danu ne bi došla do svog punog izražaja (*tôt gagné, tôt gaspillé*), pre svega zato što je on (dan nasušni), kako rekoso, prelazan i, time, takvo jedno ostrvo teško da bi pružilo sliku stamene povoljnosti metaprilika (u smislu odsustva svake urokljivosti, uključujući vrašku) na duži rok, a i zato što se svakom bastionu dobra, po definiciji, uključujući predmetni (*fröhlich*), zlo nalazi u najvišoj tvrdjavi, gde (ispod munje izigravajući gromobran, *Klassiker*) mazno čeka da ga lizne novi dan, kao logičan nastavak svakog ovog dana, tako vidljivo prelaznog u isti, *mit getrennter Post*.

Iz Avgusta u Septembar

Nije li već bilo rečeno do čega dovodi smena?

Do druge, naravno. (*Crescit eundo*).

[Ko ne veruje, u gornjem naslovu može da pročita do čega je doveo onaj, isti takav samo prethodni naslov ("*Iz Jula u Avgust*"), inspirisan povodom kojim i ovaj tekst - ogleđanjem sadašnjeg trenutka u sledećem momentu, bez obzira što i jedan i drugi traju koliko leptirov let na srazmeran jug, *compagnon de voyage*].

Elem, gasi se Avgust, kočoperi Septembar.

(*Haud passibus æquis*, doduše).

[Jedno trne (i gasne), drugo se meškolji (prasne), *exæquo et bono*. Mada, kod Septembra je to, po prirodi stvari, nekako prigušenije (žuće) - zna se kako se menja nijansa kad bleđi osnovna boja, iščezava kao ovo od danas u ono od juče, *Betäubungsmittel*].

(Nezadovoljni ovim opisom, *suchen Sie etwas Bestimmtes?*)

Iz jednog niče pohvala sebi, iz drugog varljivi podstrekt - samo da ne bi (jednog il' drugog) izdao lažni prospekt (*shijo saiko no kashù*).

[Znaju (njih dva) dobro: izmišljotina u travi (znači opomena), a ovamo - kao da je stvarna (rečena promena), *grâce à Dieu*].

(*Kami wa sonzai suru ka? Ex post facto?*)

Petnaest do osam, a kao da se radi o mnogo manje sabiraka (*ничего не подделаешь*): ulegloj detelini, zgrbljenom povečerju, srebrnoj skrami koja se spušta tako što čili niz kičmu perju koje se beli još malo dok se i to ne reši na zadovoljstvo svega što blago nestaje s' danom o koncu slutnje da će i ovaj izveštaj noći po svoje doći.

Не подлежаит сомнению.

Sa melanholijom po krčag s' vodom čak u Septembar računa da će da predje Avgust čim Božji praznik (Nedelja, 31-08-2003) uknjiži radno tako što gladno stanje stvari (azbučnik želja) predje u žedno nadasve medno (parade vredno), *по понедельникам*.

[Iz Avgusta u Septembar ide se tako što (bilo kako) jedno u drugo prelazi stazom *Teufelsdröckh-a* (*Herr Teufelsdröckh-a*, tačnije, junaka *Carlyle*-ovog '*Sartor Resartus*'-a), učenog Nemačkog profesora stvari u principu (opštih, generalizovanih stvari, poput one kako u Grčkoj naručiti zgodno osveženje, primerice '*Ενα τσαι με γαλα και λεμονι*'), koji je, usput, na videlo dana izneo novu filozofsku teoriju - filozofiju oblačenja tojest prigodnog odela, za svaki mesec krojeći po jedno (za Avgust - zrelo, Septembar - svelo). Mada, s' pravom se može reći, a i *Herr T.* to može potvrditi, Septembarsko odelo još uvek ima kog da obuče za 'grand' poselo, *schlecht und recht*].

WaTor_202

Sastojci jednog u smeši drugog, rezultat ovog u pucnju onog (u meti jednog strela iz drugog, *повально*) - sve se to, bez ikakve sumnje, računa u uredan postupak preobraženja (*das ist geschenkt!*), pa ipak, nikom nije mило da se izlaže rizicima (čak i tako uhodane, regularne smene, makar onu narudžbinu *Herr T.*-a promenivši u *Μια πορτοκαλαδα με ανθρακικο παρακαλω'*), pa i koračavši vrlo pravim putem, u *Schlaraffenland*.

"Seed time and harvest, heat and hoary frost, Shall hold their course - Vreme setve i žetve, toplota i inje, imaju se držati svog pravca", Milton.

Magna est vis consuetudinis.

Iz Avgusta u Septembar: izgorevši i zadnji obruč leta oko bureta jeseni, šta bi moglo da se očekuje od daljeg urušavanja principa a da to ne bude izigravanje dotadašnjih pravila igre (*soré wa sore toshite*), nečega što se usudilo da se podvede pod kakvu takvu uljudnost čigre (*entrefaites sur ces*), izvesnu varijantu organske prisnosti sa primesama mineralogije, tragovima silikon dioksida, na primer, tojest kvarca, tojest nečega što se, u svemu tome, ponaša tako hladno, tojest nepristrasno, kao da se uistinu radi o procesu kristalizacije (iz Avgustovskih oblaka u Septembarske kapi, *entendre dire que!*), karakterisane heksagonalnim prizmama sa završecima od istih takvih, heksagonalnih delova, samo, ovoga puta, u vidu piramida (*der Kampf um den Titel, unter anderem*), isturenih u pravcu ovekovečenja akumulirane toplote jesenjom slikom stalne golgote ukoliko se tako (faraonski pompežno) nastavi sa veličanjem doprinosa Septembarskog kiseonika Avgustovskom silicijumu u smislu formule elementarnog spoja (SiO_2) kojim, uzevši sve u obzir (*nemine dissentiente*), ni jedan ni drugi mesec ne treba da su nezadovoljni jer šta očekivati iz gorenja sve providnijih dana, *um Gottes willen*.

Se remettre dans le bain.

{V-U}

09/01-02/03

Izmišljanje Drveta

Da li drvo može da se izmisli?.

Yggdrasill, Drvo Vasiona, naravno, ne može - ali šta je sa drvećem koje nije jasen? *Искрenne*.

Šta je sa ovim drvetom što se, s' leve strane, pravi da je s' desne - toliko se raširilo (zeleno kad kresne!), da mu obod krošnje pije sa tri česme (*transeat in exemplum*): jedne ovde, druge onde (i s' one gde ne sme).

(*Chuibukakù*).

[One s' koje napiti se znači baviti se izmišljanjem (predmetnog) drveta, a zna se čemu vode piće i špekulacije].

Sasvim mrtvo popodne, "O-suki na yo ni shite kudasai" čuje se sa grane, a iz glasila se, mora biti, saopštava da je reč o 'Danu Rada - Labor Day'.

Usus loquendi.

('Mora biti', jer ko još, 'ko drži do sebe', drži do 'glasila', odavno 'demaskiranih'. *Nichts als Ärger!*).

[Mada, i sam naziv aktuelnog dana, 'Labor Day', maska je svoje vrste (1. Septembar ≠ 1. Maj), tako da ni tu ne treba preći crtu dozvoljivosti (prag dozvoljive improvizacije) / upecati se na ono što se kaže u odnosu na ono što jeste, *sous tous les rapports*. Stara priča].

Ali, pošto je (u vazduhu) tako kako jeste, nelagodno umrtvljeno (vražje mirno, proporcionalno utišano, rečju - *silentium altum*), a u mačkama/psima/ljudima prevladava činjeničnost stanja [ko se tu s' kim šeta (i povodom čega), ne zna niko ko se nije (i sam, po istoj putanji) rešio da oproba druženje sa sobom], ne preostaje drugo nego da se drvo (po drvo) s' perifernog rasada 'praznične atmosfere' (vakuumski) isisa iz (realne) okoline i obradi u čistim ('ničim zatrovanim') mislima subjekta datog praznovanja, u smislu idealizovanja kakvog takvog granja. (Ni na nebu, uostalom, nema *ad hoc* opuštanja, *vulnus immedicabile*).

Jedno isto drvo može da se gleda ceo dan a da se ne oseti neki drugi bol.

(Statičnost kao ukočenost s' predumišljajem, obol urasloj velelepnosti).

Pozlaćeno, zamračeno, ukipljeno, zanjihano, zabradjeno, ogoljeno (čak majstorski podrezano) - koči sve što stigne, i pod i nad sobom: s' ukočenom zemljom spaja se ko' nogom (ono tamo glatkom, a ovo kvrgavom), čitav vrat ispruživši pod ćutljivom glavom (ne gubeći trku ni u nebu plavom), *semper paratus*.

Izmišljanje drveta kao pružanje dokaza o utesi kao lagodnoj prekrivenosti svakovrsnom šumom (*in tadellosem Zustand*), iako od takve šume teško da može biti kakve vajde - em je izmišljena, em je (ako nije izmišljena) sumnjom posečena, bilo da je čini veliko/mamutsko, *Kalifornijsko* drvo (*Sequoia gigantea*), ili *genealoško* (kako god da se uzme, drvo izumirućeg plemena), ili *Budino* drvo (*Bo*), ili *Rajsko/Nebesko* drvo (*Ailantus*), ili drvo *Znanja* (o Dobrom i Zlu, nego šta), ili drvo *Života* (čije lišće ozdravljuje narode, neretko poistovećeno sa *Drvetom Vasione*, mada je to, u najmanju ruku, sumnjivo), ili drvo *Dugog Života* (vrsta mirte, *Leptospermum* ili *Glaphyria*), ili *Porfirijevsko* drvo (pretežno purpurne boje), ili drvo *Sunca* (Japanski kiparis, *Retinospora obtusa*), ili *Drvo Koje Drhti* (Američka jasika), ili *Drvo za Vešala* (*Tyburn-ijansko* drvo).

(*Spes sibi quisque*).

"Albeit so mask'd, madam, I love the truth - I tako maskiranu, gospodjo, volim istinu", Tennyson. ("Mehrer denn je!", još je viknuo).

Jer, šta može jedno drvo nego da priča kako jeste - od vrlog početka do sumnjivog kraja - naročito ako je izmišljeno, *mehrer oder weniger*.

Sve dok s' jednog na drugo (izmišljeno) drvo ne preleti *Tyche* (iliti *Fortuna*), Boginja sreće tojest povoljnog slučaja, i ne reši problem olakog davanja istine tako što ih (svako drvo što je izmišljeno, *schöner denn je*) poveže žilama, (granama, lišćem), uopšte - standardnim atributima zbrzanog kursa sistematskog pošumljavanja razumnog puta u bajkovit gaj (*es war einmal...*), tako da se ni za jedno više neće moći reći kako je baš njemu, od tolikih drugih, pripalo da istini pruži zadnju šansu (da, dok šumi, prede: "*Verdad es verde*").

Glad kao Isto

Koliko god da se radi o različitom - radi se o istom.

(*Geht das? Jawort. Gehts noch? Es geht. Ausgezeichnet!*)

(*Отличный, я сказать!*)

Može to da izgleda i ovako i onako (da treperi svojim ili tuđim bićem, *eo nomine*), da se predstavlja sa ovim ili onim licem (pružajući ovu ili onu ruku, *ex mero motu*), da nakrivi kapu ili se uzjoguni ('*Esto quod esse videris*' sebi govoreći), ali se, na kraju, uvek ispostavi da se radi o jednom te istom - nemom smešku gluvog časa ranog jutra zornog pisca kasne faze igre reči punih smisla koji ječi: *zannen da!*

Takva jedna, otprilike, grimasa {ni blaga ni divlja (ni bela ni sivlja), ni lokalizovana ni puštena s' lanca (*Πως παω στο Ναυπλιο?*), ni od svega različita ni s' bilo čim ekvivalentna [mada, moguće, omnipotentna, *Deo juvante (er ist uns ein treuer Freund!)*]}, čeka pod zgodnom maskom da se veselniku koji se ponadao da je pored nje (kao pored uzornog života) tako mirno prošao, maskenbalski unese u negovano lice, *ex tacito*.

Kud god se pogleda (šta god se čuje, *en grande tenue*) - ceri se isto, nepromenljivo lice dominantne jednine (množinu upotreбивši u reklamne svrhe), pokazujući po koji očnjak jasnije [prvo tu i tamo, sve više (*неумеренный*) kasnije], u medjuvremenu sevajući sekutićima neuzvracene pasije (inercionom tumačenju takve vrste sklopa dobro dodju zubi iz svetlosnog snopa), ni pre ni posle, medjutim, (pregrmevši smrt) ni za trenutak ne sumnjajući u procesualnost ukopa, *безутешный*.

[*"Toliko sijanje Sunca - a od rezultata jedino taj (heliocentrični)"*, (za to vreme) mrmlja hroničar vrhunca, mada ga teži da i ono što se kupa u radio talasima države 'zaživele' u ulozi elektromagnetnog čistunca, potopiće (danas, sutra, prekosutra) propagandna unca, *fortiter in re*].

Nazad (na temu): univerzalno (opšte, generalizovano) isto - gle kako se svija (mora da mu prija), umiveno, čisto - *ecce signum!*

Ali, koje isto?

Ex abrupto: glad!

(Neuverljiv sklad: pretvorivši se u pticu, iz bunara neba leti kobac-glad, *schwach vor Hunger*).

Glad kao ono što je svuda isto (oko čega sve je na opreznom glasu), ono što se, sneno, rasteže u pasu, [čemu obim (ne, vreteno!) prelazi u trasu - obod dične stomačnosti, izgladnelu masu].

À perte de vue.

(*Spontan handeln*: nisu se oni zubi za džabe pojavili u tekstu).

WaTor_205

Glad kao isto: ono što se pamti, bilo deset, jedno (izgladnelih sto), rezultatski čisto - grči se dok plamti, tek kada je sito (kada je nečisto) u snove se vrati, *adorer le veau d'or*.

Alter ego: proždrljivo oko sveukupnog istog (iz gladi mu pogled šara vrlo strog), sve dok mu je žito crta ranjivosti - ulog su mu kosti (duša, stomak prosti - hrane ga na glog).

(I kad posti - bez novosti: proždire ga smog).

At spes non fracta! (kaže onaj koji se najeo).

Uvek nešto nešto jede (isto istim zube svede), *недоверчивый*.

Nema tu ni govora o nekakvoj solidarnosti (dovoljno je baciti pogled na oglodan dan, *внутрь*).

Möglichst geringer Aufwand: mljacka, motri, pazi, čuva (mlati repom iznad muva), obzire se po toj stazi (gde da skrije komad kruva).

Ben trovato.

Jedno isto: jede, prede, viri (misli - gde li su mi sad tanjiri), ogladnelo - reže žrtvi zadnje što joj kičmom mili, pušta je da (presečena) sanjivo se tako smiri - glavu baca onom istom što sa gladju presvlači se (ispod gladi stalno viri).

Coram nobis.

{V-U}

09/04-05/03

Tika Taka

Ispitivanjem doći do odgovora predpostavlja znalačko pitanje i ukroćenu refleksiju (*par oneri*) - bez pravog hica i filtriranog odbitka niti će se pogoditi prava meta, niti uhvatiti tačan rezultat, *simplex munditiis*.

I mada se već tu, u neumesnosti pitanja / neadekvatnosti rezultata, može loše provesti (nepovratno potonuti), red je razlučiti slova od slova (reči od reči, *das Richtige*), i, prigodno olakšanim spisom, za odstrel pripremiti rečenicu/metu (obložiti je, kao živu muvu, prvom paučinom) - takvom jednom lovcu ona će se, sama od sebe, postaviti pred nišan, *sine dubio*.

(Sve ostalo, i inače, funkcija je mirne ruke / krotkog otkucaja, *facilités de paiement*).

Uostalom, i ovaj sat što, kroz otkucavanje kao odredjivanje pulsa cilja (*Ποσο κοστιζει η ωρα?*), pristaje da saradjuje na ovom tekstu, potvrđuje da će da otkuca pravo vreme za pravo slovo - a da se premišlja slovoslagač!

(*Extinctus amabitur idem*).

Ciljanje kao odredjivanja pulsa cilja (*приспешник*): *tika taka, taka tika, tika taka*, svaka vika svoga strelca razrešava glavnog trika - smirivanje ciljne žrtve nije samo zgodna slika (*kinko shoku*). [Ne kaže se tek onako (*tika taka, taka tika*) da treba postupati po pravilima službe. *Qualitätsware*].

Zamisli se, raspita se, nacрта se, uvidi se kako sve to (naciljano, predstavljeno, ukočeno, prostreljano) nije ni za šta ako se ne zna gde ga je šta pogodilo, i na šta je sve ispalo, *nach dem Gesetz. Mach erst mal die Arbeit fertig. Wenn du das erst mal hinter dir hast, zuhören:*

Tika taka, taka tika, tika taka - eto kako svaka laka puška pukne ni u šta što sebe daje drage volje poput mleka nego zuji poput zolje da pronadje sebi leka, *passim*.

Taka taka, tika tika, taka tika, tika taka, mala vika podiže se put vidika po kome se lepo vidi kako bruji večna slika: *tika tika, taka taka, tika taka, taka tika, in petto* .

To što se čuje, naravno (*tika taka, taka tika*, i tako dalje, *in pleno*), otkucavanje je trika ako može da se kaže da to kuca to što čika a iz kože ne izlazi makar da mu zvoni *tika taka, taka tika, taka taka, tika tika, in ovo*.

(Prilika za *tika tika* ionako *taka taka* čeka da joj svaka svaka šansa služi da se tuži *kako kako* ni ovako ni onako tu nikako neće moći *da se kroči da se kroči* a da pritom ne stradaju lepe oči koje dugo šta će drugo gledaju iz *mraka mraka* očnih duplji kao šuplji refren znaka koji kuca *tika taka tika taka* prilika je sada svaka da se sve to hitno prizna brižnih misli srca laka, *in pace*).

Eto kako *taka tika tika taka* otkucava pustoš svaka zašto pustoš pita neko ko se bavi (radilica!) sa izrazom svoga lica zato što se *taka taka tika tika* razbesnela pusta vika odgovara njemu nešto što prstima uvek pukne kao da u skazaljka nema dosta svoga zvuka koji svakog sinkopatu koga muči po sto muka pleni ritmom *tika taka taka tika taka tika tika* da ne bude da na spratu tako složne gradjevine bilo kome pesma gine naročito kada treba Vavilonski na momente Astronomski da se peva Metronomski *tika taka taka tika taka tika tika tika tika, in nuce*.

Jedno *tika* drugo *taka* (*tika taka* viču oba), da bar sebi pišu pismo (slovo da ih malo proba), a ne samo *tika taka taka tika taka taka tika tika* - da im tako prodje doba, *in dubio*.

("I have resolved to take time, and in spite of all misfortunes, to write you, at intervals, a long letter - Reših da nadjem vremena, i uprkos svim preprekama, u intervalima, da Vam napišem dugačko pismo", Swift, *in foro conscientia*).

Od tikatakanja dogurati do pisanja, uostalom, dodatno svedoči o dobro zamišljenoj taktici dolaženja do pravog odgovora majstorskim pitanjem o svrsi zapisa u moru impulsa kojima oznake i dalje donose samo pet slova ako se uzme za indeks da se od datog pisca nije ni moglo tražiti više a da se ekstra znaci u smislu da se kod *tika* kao i *taka* odlično vidi pauza laka ne jave *tiku* kao i *taku* u permutaciji od jednog znaka za šta se prima petica jaka, *en règle*.

{U,V-U,S}

09/05-06/03

Prikazivanje

Najlakše je napisati datum - ionako je nevažan - ali, zatim, preći na dan (o kome se radi) traži više veštine - bar kao za dva datuma: jedan početni, drugi krajnji, *conjunctis viribus*. (Život i smrt kao vrsni primeri te tvrdnje, *in extenso*).

[Dan kao zaokruženost sobom tu se ne računa - taj se, ionako, sa navedenim ekstremima pogodio tako što im se ponavlja u snošljivim snovima (*МНОГОЦВЕТНЫЙ*), a da bi tu trebalo nešto posebno dopisivati].

Već ohladjeno veče (kao trenutni status ovog izveštaja) - međjutim niko nije ni tvrdio da do toga neće doći, trebalo se samo prepustiti (glatkoj) 'shemi kauzalnosti' [ako se sve drugo i prevrće od danas do sutra (računajući na obnevidelost jutra), hitre misli bar ne lažu (*Περαστε να δεϊτε*)]. Takodje, izjutra je malo vetrovitije, što znači da se za toliko brže sve spregnuto menja (preskačući sa jedne grane na drugu, proklizavajući u standardni ponor, ali se na vreme zaustavljajući da ne bude baš sve katastrofično, *sukúnakùtomo*); kasnije se (u toku prepodneva, *meines Wissens*) nekakva ravnoteža ipak uspostavlja (ako ništa drugo bar da se odahne do poslepodneva, *rejasenta*).

Opisi dana kao svedočanstva zaboravnosti opisivača - što je juče uhvatio za rep danas mu je pobeglo iz usta (iz reči u ćutnju, *chottó kiite*), kako god da je pomislio da će sve ovo (jedan, praktično, samodovoljan 'kontinuum', *chián hanji*) bar figurativno da reši, iz figure je prešlo u bistu (isprsililo se u trenutku najdelikatnije ravnoteže principa - autohtonih spram vazalnih, *seito ni*), iz nebesa u krajičak oka (iz prekrivke kapka u kapljičast mig, *e re nata*), iz iglenih ušiju u konac za veče: eto kako prodje šivenje odela za ogoljen dan, *fidus et audax*. Obukavši ga ovako ili onako (preklopivši mu kragnu na ovu ili onu stranu, *моделировать*), prepeglavši ga jednoličnošću sati (da bi se manje izgužvao pod njihovim mehaničkim zubom, *молчаливый*), dan kao što je ovaj malo se uzdigne, malo padne, što znači da se sasvim dobro drži onog dijagonalnog, u smislu najkraće spojenog (koliko nasutog toliko prosutog), hidrostatičkog čina - šta god da mu se desi ima sa čim da gasi, plavi [zato i pušta da mu se bube spale u glavi (ove što lete nisko, u travi), *in posse*].

Ausstellen: prikazivanje kao obloga dana (prigodno lenja to mu je mana) - još jedan trzaj javnog mnjenja (on sam tu nema šta da menja, *abkürzen*). [Prikazano - a u vezu dovedeno proznom aktom sloga; *Stemschnuppe*: koliko samoglasnika toliko vike, koliko suglasnika toliko ćutnje, *pro nunc*].

Može to (što se prikazuje) i odavde i odande da se unese u (predmetni) postupak prikazivanja (stihoklepačku naklonost prikazivača, *mit einem Geheimnis umbegen*), da se okuraži ili se predomisli (pre nego što mu crne misli padnu na pamet i osmeli se da zgodan proces prikazivanja jogunasto napusti, *einzel*), da se iščlani iz prisnog saveza na sve spremne scene), ali mu se ne može desiti (tom što, po inerciji, sve ovo i dalje emituje/prikazuje) da 'voluntira' i formu ako je to već uradilo sa esencijom, a da mu se ta dva vida (pukog) prikazivanja ne sliju u jedan - repni damar setnog čuda koje tuda tegli samar prepun golih sadržaja (odasvuda, odasvuda, *einfach*).

Unter'scheidung: jedno je ono što (u vazduhu) ugadja uhu (predstavlja duhu kako se radi tek o paradi, *gewohnt*), a drugo ovo koje, po svemu što mu se stavlja na prostu dušu (kao da nikad nije u sebi vidalo rane nečim sa strane, *verantwortlich*), pada u tmušu - *Wie erklären Sie das?* (Plamena glava prikazivanja lako se gasi metodom skrivanja: proceduralno skinuti kapu ali se, odmah, dići na šapu - nijednom vuku ne pada lako slučaj Crvenkape, *allées et venues*).

Dan za danom vrhunske drame a prikazivanje poput slame: umrlost majke, bez boje jarke, *quand même*.

{V-U,S}

Ha!

(I uopšte) dokle tako (čas za časom, red za redom, dan za danom, odugovlačenje), kao da će bledom (bledom) bojom neba (korom hleba, vršilicom kojom treba da se sravnj sve sa klicom) da se hrani jedno (jedno) bekstvo s' ovog onom (onom) svetu pravde (preinačenje). *Voilà tout*.

Ponovo ispunjen dan (zornim pravilom života), ali sad svejedno (*aru imi de wa*) - niti tu šta može da se promeni, niti na tome treba insistirati; kao i uvek, međutim, najbolje bi bilo ne stići na cilj, sve sem njega na nešto izadje (na nekakav put se dene, makar kružni), kao pčela kroz dim probija se kroz zazor naknadnog šava prezrelog leta, što nije za odbaciti, *ненужный*. *Das stimmt, oder?*

[Ovih dana se, ionako, priča kako se sve usidrilo i čeka sudbinu pasivnim kršenjem skrhanih ruku (*selon les règles*) - dobro bi bilo to malo uzdrmati, post'destinacijskim' drhturenjem kakve probne ptice, na primer, ili dve].

Uputiti se treba, znači, prema sebi (*tangere vulnus*). [Jedino, da ne pobegne i to (misli se taj o kome, tačnije, o čijem 'sebi' se radi), *noch nicht*]. Što i nije tako teško (to, uputiti se sebi), uzme li se u obzir da se može putovati na lažnom nadahnuću.

Konkurrenzkampf: jedan pravac tamo, drugi ovamo (*Κατι λειπει*), važno je da se ne radi ni o čemu što ne bi istrpelo kritike dobronamernika u smislu ukazivanja na činjeničnost stanja, i već će se dospeti gde treba. [U sebe, naravno, *так, до такой степени*. A i gde bi se drugde, podjednako samouvereno, došlo do toga (sebe), a da se ne nasrne na drugog stvora? ('*Ora et labora*' - udžbeničko je pravilo i njegovog samopouzdanja)]. *Entendu*: sumnjivi znaci još uvek ne znače nestanak Boga, samo ga izvlače na suvo (*c'est entendu!*), u dubini vodonika ne nalazeći ništa pohvalno po tolike proporcije kobajagi jediničnosti, **Ha!**

Ha! - eto šta se uhvatilo u nebesko kolo: sa zvezda hidrogen, s' mora Marko Polo, zemaljski Diogen, i Svevišnjost (solo). *Ex mera gratia*.

Kommunikee: povratkom sa puta u Piterboro (Peterborough/Petrograd), osim rimovanja (pa i uslišenja želja tipa '*komm gut nach Hause!*') nalazi se da je i danas tako kako je (rečeno da je) bilo juče [**Ha!** - sa zvezda hidrogen, s' mora Marko Polo, zemaljski Diogen, i Svevišnjost (solo)], što praktično znači da se sve vrti oko arhetipova predanja (plus - neophodna svetost), *comme il faut*. Po koji zrikavac (dobro, može i on da uskoči u sve to), ali tim zvukom ne dobija se ništa što nije (pre samo pola sata) vrilo odomaćenom scenom - pre će biti da razni dodaci (insekti, misli - kognitivnost popularnih subjekata ovakve jedne priče) tu više služe da vaspostave dotle zataškan stil (oblikovanje, inače veoma lake, vodonične igre, u glineni spin). *Yokù yattá!* (Jeste da je vodonik lak, ali mu se pridružilo i staro i mlado - videti gore ko se to sve sa njim uhvatio u vrzino kolo, *щекотливый*). Popušta još jedna zagrejanost dana ('Sve ima svoju meru' mrmlja, kao da se to i bez nje ne zna, *à la mode*) - na redu je uobičajeno finale (*al fresco*). (Ko se tu dočepa dobrog rezultata ne mora da igra loto, *mattáku riyu ga nai*).

Ali (**Ha!**) - drsko uskače analizator večeri kao što je ova (već se dotle stiglo, *sans encombre*): povuci, potegni, (po njemu, *Innenarchitekt*) proizilazi da se ima poštovati zakulisnost radnje po kojoj se i ono (dato veče) ima završiti usklikom unetim u naslov ove priče, pa makar opet počelo da niče, *sich kennen lernen*.

Na Pravom Mestu u Pravo Vreme

Govori se kako vlada stalnost a ne zna se šta će sutra biti.

(*Cæteris paribus*).

Nešto ili stalno bruji, ili se konstantno cedi (*überaus* - ne skida oči s' magličaste procedure), a opet - ni forma ni način ne spašavaju ga pogrešnog koraka ka prilježnoj suštini (kako god da zakorači završiće u pravedničkoj tmini, *устроитель*).

Ganz meine Meinung: zakoračiti 'na pravo mesto u pravo vreme' [kako se to 'oficijelno', tojest umudreno, tojest žurnalistički kaže (*bonis avibus*)], nije ništa drugo do podnevni skok u iščilelost doba [moguće lepa proba, al' i ponesenost slepa (*Οχι εκεινο, αυτο εδω*)], previše smerno nadanje za jedno takvo stanje (površnog isceljenja, tačkaste preduzimljivosti svica, *au désespoir*), napadna pregršt sa kojom se računa kao sa prednjom verzijom lica, oivičenog adekvatnošću.

Watákushi wa mùjokèn de sánsei desù.

Ne mučiti se oko izbirljivosti sveca (ne trošiti vreme oko iznalaženja boljeg mesta / čvršćeg oslonca te tačnijeg vremena / zgodnijeg trenutka) - ovog momenta iskrcati se na drugu obalu iste zagonetke, ne ustručavati se [dobro se smestiti štaviše (*au troisième*)].

[A napolju plavilo (*устойчивость*): oživotvorenje nekadašnjih principa [sedefast otkucaj i za ovaj dan (*ave atque vale*)], odrešenost zmaja (puštenog da vitla), izvan svake sumnje - izvršeni plan!]

[Plavilo kao trenutak kada se ukrsti plavo i bomba - tek eksplodirana katakomba (neбом nikad ne treba čačkati po zemlji, pogotovu kada, kao balon, lebdi, *meilenweit*)].

Malo po malo, narasta i ovaj tekst (u pospremljen dan), tojest dan u njega - kako god da se uzme naći će se za hleb (*testo + kvasac = kvasac + testo, Deus vult*), tamo gde se ne nadje doći će do tuče [sirotinji je ona sama najveća sramota (lako bi se sve to predalo veličanstvu gulikože, samo da može, *kòno tame*)].

Устранение: zakasneli kamioni odnose djubre [dok je bilo u defanzivi nikom nije smetalo, sada, kada je otvorilo karte, pronalaze se razni izgovori 'da ga se reši', *au grand sérieux*].

Eto gde nestaju svi ovi, koliko (polu)divlji toliko 'emancipovani' trenuci odobrenog prosvećenja (*ga suki de aru*), smedjim postupkom celodnevnog praktikovanja nasmešene parcijalnosti dovedeni do tako urednog, skoro pastelnog stanja (diskretne umiljatosti, *miauen*), praktično navedeni na jednu misao - kako dospeti do poželjnosti.

Auri sacra fames.

Klarheit: na pravom mestu u pravo vreme treba znati kako se ponašati, inače bi došlo do neadekvatnosti.

Tako na primer (a da ne bi pukla tikva), ne treba se (na pravom mestu u pravo vreme, *currente calamo*) obzirati na druga vremena/mesta, da se ova, o kojima se radi, ne bi našla u 'nezavidnoj situaciji', i stvari se svele na multimedijalnu autoritativnost svezvremena/svemesta (kao da je nekome do omnistrukture), a *prima vista*.

Takodje ['a da bi se sačuvao potencijal svežih snaga' (bistrih begunaca zamućenih strasti, *chacun à son goût*), na pravom mestu u pravom vremenu ne treba se baviti licitiranjem pameti po svaku cenu - dovoljno je zaposliti ih (prebegnute pametnjakoviće) 'tako i toliko' da mogu da 'dignu povoljan kredit', posle toga se, ionako, sve odvija samo od sebe (tako što pravo mesto i pravo vreme postaju jedino mesto i jedino vreme - *dies faustus*).

I, mada bi se u vezi datih, 'temporalno-spatijalnih' atributa usrdnosti/pravovaljanosti (svakog trena ovog popodneva, normalno *no sei de*) moglo dati još par preporuka (u smislu kako ga, dan na isticanju, dovesti do kraja a pritom ga ne istočiti), bolja je ideja okaniti se ćorava posla, navedene preporuke prepustivši (uobičajenoj) 'kamarili' činovničko-služben(ičk)og dušebrižništva (*Deo duce*), da ih 'transponuje' svom vrlom gradjanstvu.

Dies infaustus ili *c'est la vie*?

Crème de la crème.

Nastavlja se (prema tome) ono što se namestilo da se svojim zamislama nad podnevnim promislama prevrednuje tako što će svoje mesto da ustupi svom vremenu, *klassisch*.

{U,V,S-K,S}

09/11-12/03

Poslovi Sveta

Zakasnelo počinju svakidašnji poslovi - kad se već sve zna.

(*Μετα Φιλοδωρηματος*).

Entwicklung: zna se kako će da se završe [u medjuvremenu - kako da narastu budući unosni (*ordre*), ili se, jalovi, dramatično smanje (*désordre*), izblede pre vremena predvidjenog pravilima urednog dovršenja, *обязательно*].

Poslovi tipični za dan kao što je ovaj - uhvaćen u sebe kao lasica u krzno (okrenut Suncu kao suncokret vrhuncu, *wo suru keiyaku wo suru*) - dan, dakle, prihvaćen kao punkt/položaj/oslonac za delatnosti koje bi nominalno mogle da znače prekid sa lenjošću da se tu ne radi o tako grozničavo prihvaćenoj (povodljivo zažagrenoj, nekritički uznetoj, rečju pomodnoj) 'studiji ivodljivosti' (feasibility study), tojest 'mapi puta' (road map), tojest 'amandmanima' (amendments), tojest 'tranzicionim kretanjima' (transition processes), tojest večitoj 'inferiornosti autsajdera' (sudbinskoj podredjenosti

gubitnika - zavisi kako koga služi jezik, tojest, kome za šta isti treba), čak i kad nikom nije do micanja iz sebe (gluve tišine blažene istovetnosti u krug sedećeg bića) - *prends moi tel que je suis*.

Poslovi 'perpetualne' podredjenosti koji, u smislu laičkog (provincijalnog) strahopoštovanja suvoparno sročeni uputstava belosvetski ornamentirane, (po svim 'uzusima'/merenjima zasenjene prostote) bogomdane 'elite', akciju idolatrije prevode u idolatriju 'akcije' (sublimisanjem/pročišćavanjem personalnog vola u dovoljno 'pikantnog' paža idola, *einwandfrei*), ono malo autentičnih poslova što je preostalo umrtvljujući kao smola rovca.

(*СВЕСТИСЬ К НУЛЮ*).

[Kao smola rovca dave sebe - tvorca u funkciji novca (polazući jaja - u tudj sud, bez kraja) - *quocunque nomine*].

{Blista duet skamenjenih, reklamnih balona [dok tandemski preleću sve što, sneno, čuti (sve što se ne odriče zgodnih medaljona)], jedan pas ih, samo, zbacuje sa trona - laje čim ih, njemu crne, u visu nasluti (musave od tol'kog neba, simbola bombona) - *désobéissant*}.

Aufschreiben: poslovi nebeski i poslovi zemaljski (alternativno, poslovi kojima nema šta da se zameri, a da ih to, ipak, ne kvalifikuje za predah uz majčinu dušicu), svi oni poslovi (nesvakidašnji) koji se svakidašnje obavljaju tako što se podrazumevaju u principu (*necessitas non habet legem*), poslovi časti i poslovi beščasti (poslovi nečastivosti i poslovi odnegovanosti), ravnodušni poslovi i poslovi uznesenosti - poslovi sveta (vežbe iz primoranosti, *juste milieu*).

Veoma intenzivni poslovi a tako je kasno [nema nikog da se, oran kao čekić, nadje u familijarnoj ulozi vrsnog predradnika na nakovnju vasiona (*ça n'a pas traîné!*)] - skoro da se zaboravilo na 'modalitete' prihvatljivog ponašanja kod tolikih 'devijacija' udarničko-sindikalističkog 'behaviorizma'; ostaje da se prene, *tout ce que*.

(Mada, prenuti se, a ne izazvati lančano budjenje, jalov je trzaj pravim poslom otrežnjenog pojedinca, *tout en chantant/marchant/etc*).

Poslovi sveta: sve ono što se (ni samo ne znajući kako, *lapsus memoriae*), u toku svega ovoga, nagomilalo i čeka na proporcionalno (svakidašnje) dovršenje, ostvareno dobrovoljnim radom ili radom pod prinudom, pretvarajući se da ne zna da "zakasnelo počinju svi takvi, svakidašnji poslovi - kad se već sve zna, *μετα φιλοδωρηματος*".

[Zna se kako će, *stagnierend*, da se dovrše (u medjuvremenu - kako da narastu budući unosni, ili se, jalovi, dramatično smanje, izblede pre vremena predviđenog pravilima urednog dovršenja, *unnötig*)].

Poslovi kojima nije 'u opisu' ništa od onoga zbog čega su, uopšte, i započeti - poslovi ovoga sveta, od koga, doduše, ne očekuju više od 'fiksno' radnog vremena (*le bon temps viendra*), ali kome se, isto tako, ne odužuju učinkom većim od praznog hoda sklopljenih ruku, *tout à coup*.

Preinačenje

Malo, malo, pa se skupi puna šaka praznog zvuka u sred dana (začešljanog) u sred noći (raščešljanog) u sred sebe zapretenog muka svega ovoga.

Ледниковый период.

[*Ледяной*, nit' romori, nit' govori - a bela mu sveća gori (samo mu se žuri da na vreme stigne na sastanak sa sobom, istim takvim ali ponesenim perspektivom jastva, fino iznijansiranom ili prigušeno semiotičkom, svejedno, važno je da se nešto gestikulirajuće mimikom nametne za danas, *go-tsúgo no yoi tokí ni*).

[Koje danas kad se ne zna da li je već došlo sutra, il' se (možda) prevrnuo (eto zašto skok u nazad uvek znači ponoć jutra, *σκεπτομαι*)].

(*Denkvermögen*: tišina koja je sasvim dovoljna za predstavu o sebi ali iz koje se ne pomalja demijurg. *Ich überlege es mir*).

Tih nalet (toplog) vetra, na primer, ne znači više od prostodušnog očešavanja ovlaš zanjihanom kosom (*de toutes parts*), moguće uskovitlanom do prihvatljive mere (retko razbarušenom ovakvim povetarcem, *j'en prends mon parti*), mada je tačno da se u 'interakcijama' date vrste radi, pre svega, o osmišljavanju sledećeg poteza hirovitošću prvog (*tout le monde est sage après le coup*), koliko god se ovaj krio iza plavkaste krljušti slučajne promaje.

Tel est notre plaisir.

(Prodje po koji oblak, to je 'evidentno', ali se ne rasparčava mišlju).

Trahit sua quemque voluptas.

D'autre part, ulazi se u fazu naknadne neizvesnosti cilja (sam početak odavno je prestao da bude zrakast), pa ipak, ništa se ne libi da se smesta odomaći (preinačenje nikoga nije odvelo odavde, *ne pas*).

Preinačenje kao transformacija smisla: što se preinačilo drugačije se ravna (druga ga čeka kapisla, *so de wa nài to kikásarenài kagiri*), ciljajući na razliku u uslovima pod kojima se u sve ovo krenulo, kao da uslovi odredjuju rezultat, tojest kao da ishod ne odredjuje sam sebe - uvivši se u svilenu bubu, *secundum usum*.

Nikom nije moguće obećati preinačenje a da se on sam, *selon lui*, ne raduje pre vremena sopstvenoj različitosti (*wie spät ist es?*), zasnovanoj na onom motivu od pre (*gebrauchsfertig*), na iznudjenoj razložnosti izvršioca najnovije uloge (*tenax propositi*), kad su mu već sve stare tako nečujno propale (time se izdrobivši).

(*Bedenkzeit*: u spektru snošljivosti, svojom bojom dominira muk (glasom ućutanost) - sve dok ima šta da se nesnošljivo sjaji, *semper idem*).

Opet ista ptica preprečava pad - kad se i ona skloni imaće šta da se uruši u *Had* (male nesuglasice tipa šta/kako/gde/zar tu ne mogu da izazovu dodatni darmar).

[“Predloženim primerima faune i flore treba samo malo doterati oči (dok se panter gleda s' prašumom po noći), zatim (pored toga, u preinačenju) obručenju treba ispitati moći, probajući da se izvan sebe kroči” - misli se reski ukazivač na sledeći korak uzornog sledbenika nesporne divote (kao da ukazuje na sumnjivo stanje), *semper fidelis*].

Preinačenje: sve što se zateglo u današnjoj mreži i reži li, reži (i kada sebi teži, tojest kad teži nečemu što mu je nekada pripadalo, ali se otrglo - gle kako beži, *sub voce*).

Sputan predubedjenjima raznih vrsta (*traduttori traditori*), subjekt preinačenja, međutim, nije razrešen prethodnih uverenja onoliko koliko se to čini - uspostavljaajući najnoviji 'kodeks' ponašanja u najnovijoj oazi, zapravo ne prekida da se (i tu) prenemaže, mazi, *Widerstand leisten*.

Dodvoravajući se 'promeni' po cenu da je nigde nema, preinačavajući i ono što preinačenju služi (*servare modum*), večiti protagonist preinačavanja za nečim večito tuži (*so eine lange Reise*), čas zalažući se za 'reformatorstvo', čas uzdajući se u preinačeno 'školstvo', to što je naučio smatrajući dovoljnim da ga preinači u ono što nije, *gut eingespielt*.

{U,V,S-K,S}

09/14-15/03

Dužno Poštovanje

Ne kaže se tek onako *Vorsprung durch Technik* (reklamni slogan iz 1986 godine, za vozila Audi).

Ad vivum!

Kud god se pogleda (gde god se zaputi, šta god se dotakne, *à tort et à travers*), ima ručku na vratilu, i na ručki ruku čilu, i na ruci znak za silu [u Njutnima (1 Newton = 1 potez jake ruke, *à mon avis*)], tako da nekakva mekoća [amorfnost materijala, popuštanje pred svim i svačim (pred 'autoritetom'), *au pis aller* - povučenost u smislu predaje pred sobom] ne dolazi u obzir (sem ukoliko se ne računa na strojev marš automatizovanih zanesenjaka, ili na oklopnu kolonu iz mašinskog parka).

(De gustibus non est disputandum).

“God has been replaced, as he has all over the West, with respectability and airconditioning - Bog je zamenjen, svuda na Zapadu, dužnim poštovanjem i klimatskim uredjajem”, I. A. Baraka (Everrett LeRoi Jones). *Dei gratia*.

Dužno poštovanje: uvijena mera opreza kroz nužno priznanje nečega čemu se nije preporučljivo suprotstavljati po svaku cenu, *Unfähigkeit*.

Cucullus non facit monachum: predmet, tojest polje interesa dužnog poštovanja može biti tehnika (tehnički pronalasci/sklopovi/rešenja, npr. το φίλτρο αερας), idolatrija (idoli svake vrste, od profanijih do meditativnijih, npr. самозванец), opšta teorija (vrste učenja, tvrdjenja ovakva ili onakva, ideologije, a *maximis ad minima*), konačno dogma (filozofsko-religiozni, tojest misaono-spekulativni stratum bića, *in sæcula sæculorum*). *Sua cuique voluptas*.

Iako je šlag na torti dužnog poštovanja izmučen iz ove zadnje, uslovno rečeno, duhovno-analitičke oblasti, ni sam kolač (testo, kora, pakovanje, *kèkká shidài dé*) nije bačen u stranu od strane predmetnih poštovalaca, štaviše, i tehnički primerci i lutke idolatrije i teorijski stavovi elite itekako grabe (svako svoj) deo dužnog poštovanja, kad god im se ukaže prilika. *Suum cuique*. Što se, pri tome, dešava da se ono (dužno poštovanje, *tædium vitæ*) mirno raspline (spokojno relativizuje), ne odudara od njegove definicije (uvijena mera opreza..., *свѣзка*), koja je upravo na to (na uvijenost tetive, rastegljivost žile) i računala, da se, sama, ne bi držala odgovornom za svakojaka tumačenja dužnog poštovanja. (*Semper timidum scelus*). Ovako, dužno poštovanje je ono poštovanje kojim se skida odgovornost sa sebe, *sich wiederholen*. [Neka vrsta pitomosti ugljenih hidrata kada se sve drugo pojelo (*secundum naturam*), skretanje pažnje na ušančen cilj, od koga se, ionako, drugi ne vidi (*secundum usum*)].

(Koje po redu) veče odmotava se iza (kaleidoskopske) izgorelosti dana [sa svim atributima ugljenisane slave, prevazidjenog plana (*scribendi recte sapere est et principium et fons*)], jedino što se ističe u isto vreme se povlači: ta mala ptica pažnje (*sui generis*) [trezvene glave ukazujući na svetlosne propuste (podnevne greške) u simbolima celodnevnosti (razgranatim rešenjima gnezda u vidu ispletanog stana)], van svega toga kao van same sebe odskakutala - čini se još manjom. *Vulnus immedicabile?* (Mada, sa kakvim će poštovanjem ako ne sa dužnim jedan dnevni vrabac da predje u noć?)

D'autre part (táho de wa): smiruje se (gasi) potreba za hvalom, čeka se (još samo) dogovor sa alom - proždiračkoj sveukupnosti nije neobično da se, u zadnji čas, pojavi neko ko sve to razume, i ponudi na potpis odgovarajući dokument. *Scribimus indocti doctique*.

Sa dužnim poštovanjem, prema tome, nikad se ne zna - ispoljavajući ga tu i tamo (raspodeljujući ga u dozama od jednog naklona do dva, *sichergehen*) može se postići i zverinja sitost i stamenost pastve (*Sicherheitsvorkehrung*), pretera li se sa upotrebom (datog poštovanja, *quocunq̄ue nomine*) preta opasnost da za zadnjeg poštovanog ne ostane ni jedan poštovaoc, u kom slučaju ne sme mu se izaći na oči ni za živu glavu, *par accord*.

{U,V,S-K,U,S}

09/15-17/03

Napred Nazad, Levo Desno, Gore Dole

Napred nazad, levo desno, gore dole - eto gde je (gde se krije) ono što se (mudro) smatra da se ne zna gde je šta je. *ОМОИМ*.

Tome dodati relativizovanost stanja / zakrivljenost dana, u smislu da se sve to dobro promeša i sipa u oči prvom jačem vetru koji tuda prodje (vejavici misli koju nešto glodje), da, obnevideo, tumara po granju - pa će (i to) na nešto izaći (u najgorem slučaju - preći u sećanje). *Ex quocunq̄ue capite*.

Levo desno, napred nazad, gore dole - gde bi drugde bilo lakše da se (takvo nešto, unatraške) preobuče bez dozvole? (*Entrefaites sur ces*). [Preobuče ili uparadi - šta god da uradi, samo da se o tome ništa ne sazna (da ga ne otkrije to što ga pokrije, kao cveće vazna), *itsumo*].

Zénpanteki ni mítè: sve izraženija zimogrožljivost Sunca (dok je bilo na autokratskom prestolu nije marilo za podaničko drhturenje) dočepava se i tla: više se ne može reći ko će tu koga da zacementira sumnjom (*unter Denkmalschutz stehen*), a da iz nje ne predje u taktičku varku.

Опечатка.

Gore dole, napred nazad, levo desno - uvek nekud tuda svuda nešto viri ječi stenje čas odahne čas naumi da se ipak dalje penje valjda mu je to rešenje za lutanje kroz spasenje, *оправдание*. [Spasenje? Kako kad se sve širi? (Proširenost ≠ Uspenje). *Опьянение, радије*]. "The starred expansion of the skies - Zvezdana proširenost neba", Beattie.

(Er bittet darum).

Tu smo, dakle: napred nazad, levo desno, gore dole - zvezdana proširenost neba (a mislilo se kako se izvući).

(Μπορείτε να συστήσετε ένα φτηνό ξενοδοχείο?)

Mada ni to nije loše - svašta se iz svakog (pa i zvezdama proširenog) neba može uçariti (ni vremenska prognoza nije za baciti, *extra muros*).

Fide, sed cui vide.

"Men judge by the complexion of the sky / The state and inclination of the day - Po izgledu neba ljudi sude/ Nagnutost i stanje dana", W. Shakespeare. *Diseur de bons mots*.

Gore dole, levo desno, napred nazad - sve u svemu puno mesta za dahtavu promišljenost (za vrebavanje punim plućima - *dum spiro, spero*), kao u najboljim danima sakupljača daha (*er ist bekannt dafür*).

Sakupljača duha tojest [iza svakog udisaja stoji jedna 'transparentnost' - provideći se spolja providi se iznutra (*fidus Achates*), ništa joj nije da nestane sa kašljem (*en plein jour*), u slučaju pokušaja da je neko špijunira].

Doppelgänger: levo desno desno levo, gore dole dole gore, napred nazad nazad napred - uskomešalo se kao standardna hiroovitost u modernom ogledalu (pardon, ovom prozoru), onome što se u sve to (*extrait*) umotalo i čuti pruživši dovoljno razloga da se (i dalje) oseća bezbednim i mirnim (kao kamen glatkim, *одно и то же*) - s' one strane stakla (*один на один*).

Ostalo je da se para na njemu [nastala od dodira sa uljuljkanim očima, vrelinom čelom, i suzdržanim licem (strpljenja - videće se čijim, *один раз*)] prebriše potezom vrlog sumnjičavca (obećanje ispunjeno, *одним словом*), oivičenog napred nazad levo desno gore dole nečim što se poput njega isto tako muklo pita zašto briše ovaj prozor kad to niko nikad ničim nije prebrisao dok je ruke pokretao nazad napred desno levo dole gore sve misleći kako time ima sada da otkrije gde je ono što se smatra da se ne zna gde je šta je ne videći da rukama opet mlati praznu slamu kao što to uvek radi u pogrešnim smerovima prema onom što se čutke iza pravih mudro krije, *in nuce*.

Одуванчик.

{V-K,U}

Prepiska (Povodom Macavity)

Preko Interneta dopisuju se i teoretski fizičari. (Prepiska se može videti na 'Google'). Jedan drugom veli: "Dear Dieter, May I ask a question. In your 'The Wave Function: It or Bit', <http://arxiv.org/abs/quant-ph/0204088>, you wrote: "Claus Kiefer and I have been discussing the problem of timelessness with Julian Barbour...Although we agree with him that time can only have emerged as an approximate concept from a fundamental timeless quantum world that is described by the Wheeler-DeWitt equation...(while) Barbour regards a classical general-relativistic world as time-less, Kiefer and I prefer the interpretation that timelessness is a specific quantum aspect...In classical general relativity, only absolute time...is missing, while the concept of one-dimensional successions of states remains valid"...Julian Barbour explained what would kill his idea...I'm wondering, what would kill your belief that 'the concept of one-dimensional successions of states remains valid'? ...Please see the problem of 3-D space at <http://members.aon.at/chakalov/Nature.html#NB>...From 'Foundations of Physics', Vol.9, pp.803-818 (1979): "We also know...that consciousness changes with time...(actually with) spacetime...every spacetime point carries consciousness; we can only communicate with some of them, and with other brains as a whole, in a nontrivial manner"... Macavity was created by T. S. Eliot, in the poem 'Macavity, the Mystery Cat', in the collection 'Old Possum's Book of Practical Cats'...I liked the story of this invisible cat which shows up only when no one is looking at it, just like the negative energy density...I will keep your reply private and confidential...Regards, Dimi,...P.S. Dead matter makes quantum jumps; the living-and-quantum matter is smarter".

U prevodu: "Dragi Dieter, smem li Vas nešto pitati. U Vašoj knjizi 'Talasna Funkcija: Ona ili Njen Deo', <http://arxiv.org/abs/quant-ph/0204088>, pišete: "Claus Kiefer i ja raspravljali smo o problemu bezvremenosti sa Julian-om Barber-om...Mada se slažemo s' njim da je koncept vremena mogao nastati tek kao približan pojam iz fundamentalno bezvremenog kvantnog sveta, opisanog Wheeler-DeWitt-ovom jednačinom...(dok) Barber smatra da klasična interpretacija generalne teorije relativiteta navodi na pojam bezvremenog sveta, Kiefer i ja tom tumačenju predpostavljamo pojam bezvremena u smislu specifičnog kvantnog problema...Po klasičnom vidjenju generalne teorije relativiteta, njoj nedostaje...samo kategorija apsolutnog vremena, dok koncept jednodimenzionalnog smenjivanja stanja ostaje važeći"...Julian Barber je izneo šta bi moglo da sruši njegovu teoriju...Pitam se, šta bi moglo da pomuti Vaše uverenje da 'koncept jednodimenzionalnog smenjivanja stanja ostaje važeći'...Molim Vas da pogledate problem 3-D prostora na <http://members.aon.at/chakalov/Nature.html#NB>...Iz 'Osnova Fizike', tom 9, strane 803-818 (1979): "Takodje znamo da...svest se menja sa vremenom...(tačnije) sa prostorom-vremenom...svaka tačka prostora-vremena prenosi svest; pojedinačno možemo da komuniciramo samo sa nekima od njih, sa ostalima to smo u stanju da činimo, na netrivialan način, samo kao sa celinom"...U pesmi 'Macavity, mačka tajanstvena', iz zbirke 'Priručnik praktičnih mačaka staroga Possum-a', T. S. Eliot uveo je pojam predmetne Macavity...Svidela mi se priča o toj nevidljivoj mački, koja se da videti samo kad je niko ne gleda, kakav je, uostalom, slučaj sa negativnom gustinom energije...Vaš odgovor smatraću privatnim i poverljivim...Pozdrav, Dimi,...P.S. Mrtva materija pravi kvantne skokove; živa-i-kvantna materija pametnija je".

Manem se čitanja (ugasim kompjuter), pogledam kroz prozor, kad tamo: *wohin du auch gehst* - čitav stub od spornih reči jednoj ptici pada teško ispod oka kojim gleda kako lako da se vine dok se nešto ne ispreči da joj neda da se leči čak ni kvant da brzo skine u prolazu prema sreći a opet je živa zdrava kao da je snila mrava kada se u nulu dala da ostane sasvim prava linija do same sebe da je ništa ne izgrebe.

(Bilo da se lažno da naviti, bilo da je gleda Macavity, *in pleno*).

{U,V,S-K,U,R,S}

Krošnja

Eto kako svako drvo treću sreću (gladno stablo / žedan koren ne računajući) nakon svega napabirči u fotonskoj krošnji-priči, *communibus annis*.

(Kad god se ne udovolji biologiji prelazi se na fizičku hemiju, *di salto*).

Narastavši dotle (*ad summum*), ni ružičasta sudbina ne bi se osmelila da pogleda oko sebe - a ova (mrke kape) tamna krošnja još je svoju šaku (granu) liciderski nadnela nad lišće (oči), da sve ovo (o čemu se radi), posle svega što se dogodilo (*falsch Befehlsverweigerung - wie ist das bloß passiert?*), trijumfalno (finalno) optoči - sa zelenom, *Yggdrasill*-skom srmom (kao čamac prazno more izmišljenom krmom) - *æquabiliter et diligenter*.

(*Нахальство?*)

Na ovom mestu, medjutim, podsetiti se (ponovo) treba osnovnih svojstava drveta u pitanju ('sa naglaskom na krošnju', ovaj put).

(*Commune bonum*).

Sans aucun doute: sve dok, kao što se zna, svojim žilama (korenjem) dotiče podzemni svet (svet paklenih zamisli i još žešćih obračuna - *quel dommage!*), i stablom ispunjava ceo srednji svet (svet prigodnih razmera i odgovarajućih, grešnih dana - *la bourgeoisie dorée*), svojom krošnjom *Drvo Vasiono* (*Yggdrasill*) dotiče sam Raj (*dragée*), tu vrstu nebesa odmarajući na svojim plećima, tojest granama (*dompteur*), na kojima svoje gnezdo imaju dve ptice, tojest jedna i po - orao i pevac (petao bez greške, ali neostvarena ptica), *communi consensu*.

I dok datom orlu (celoj ptici ali bezimenoj, *muméi no*) svakodnevno dosadjuje *Ratatosk*, bezobrazna veverica koja ga (orla) zasipa neprijatnim komentarima i drskim uvredama koje mu, po njoj, iz pakla trostrukog korena šalje guja *Nidhogge* (kako je rečeno - zla po definiciji, *affreux*), dotle pola ptice (ostavljene na miru) ima celo ime - petao se, naime, hoće odazvati (melodično kukureknuti) ako mu se vikne *Vidofnir* (*Zmija sa Drveta*).

(Sem kad spava, pevajuća zmija sveta).

Spava li, medjutim, to pola od ptice (ili ona cela, *herüber*), ne spavaju (na početku knjige pomenuta) četiri jelena ko' četiri vetra (svaki stariji od pet godina), vratova dovoljno dugih da mogu bez prekida da brste (nadprosečne) grozdove (zamamnih/obilnih) pupoljaka (ljubičastih u slučaju *Fraxinus Americana*, zelenkasto-beličastih kod *Fraxinus Excelsior*-a, i belih ako se radi o *Fraxinus Ornus*-u), sa grana koje se račvaju poput ruku raširenih oko svega što je poznato i što je nepoznato (*Ελατε απο'δω παρακαλω*), u formi zaokrugljene (praktično loptaste) nadasve bogate krošnje perastog lišća drveta u pitanju [*Jasena* dakle, tojest *Yggdrasill*-a, tojest *Drveta Vasiono*, horoskopski ekvivalentnog mesecu *Martu*, u rustikalne/seoske spiskove zavedenog pod imenom *Nion* (Jednorogov drug), po starom Keltskom pismu poznatog kao *Nuin*].

Es geht hoch her.

Deo adjuvante, tolika pričljivost u vezi jedne krošnje mogla se očekivati kada je reč o datom drvetu, ali polagati pravo na stranice raznoraznih kalendara,

kooperativnost mitskih kreatura, pa čak i čitljivost druidskih azbuka, mogao je samo partikularnim čarobnjaštvom (kvantnim obešenjaštvom) obdareni *Yggdrasill* [od *Niona* do *Nuina* ni *Neon* se ne zasvetli, a da ga (na metli) ne proguta tmina, *cæteris paribus*].

Pod ovom krošnjom, dakle, (pod krunom ovoga o čemu se radi - *de omnibus rebus et quibusdam aliis*) do krunisanja je, po prirodi stvari (proceduralno) došlo, ali ne i do poboljšanog kvaliteta tako dobijenog krova: takav, kao i uvek, prokišnjava kad je najkritičnije - kad se datom krošnjom prekrije/obuhvati ceo ovaj svet, a od onog ni traga ni glasa.

(До свидания!)

Zato se ne treba čuditi što pod kakvom krošnjom (*hic et ubique*), koliko god se rasprostrla bezbednost (zacarila sigurnost) šatorskog tipa pitomog vagabunda (*ободрение*), i jedna i druga (i bezbednost i sigurnost) imaju privremen karakter - čim dodje jesen, tojest počne da opada lišće (makar i sa *Yggdrasill*-a, *Drveta Vasiona*), svaka zverka pokaže svoj list požutivši ga u smislu barokne gladi za ostacima protekle sezone, što je, naravno, zakasneli akt da bi se, njime, dočepalo prolećne renesanse, *in ovo*.

Jer, na vrata lupa upravo ona - jesen.

(*Genau genommen*).

Polako treba sakupiti znači (*Schritt für Schritt*) sve to što se iskrunilo kroz sve ove reči (sve to što se lako neće da tumači - *das wird sich schon geben*), pri čemu se svakako misli ('u kontekstu' teksta u pitanju, *ex auctoritate mihi commissa*) na sakupljanje listova/lišća/stranica usitnjenih vrednim kucanjem po zanemeloj tastaturi [po dirkama u već (*Heu pietas! Heu prisca fides!*) zamrznutom granju, zaledjenoj buri tojest - *sonó nisiàtsu no hón wa dóchira mo onáji yò na monó desù*), zatim treba (torbe pune orne knjige prazne krošnje poput ove što se prsi) kroz os stabla spustiti se u njen koren (dodvoriti se svrsi): svako drvo ima isti, celulozni dug, s' vrha dnu ga otplaćuje kroz papirni krug.

(Via *Середина*)

Верх → Нижняя часть.

{V-U,S}

09/20-22/03

Leto, Jesen (Jesen, Leto)

Jedno je leto, drugo jesen - ali to se ne vidi ako se zaspi danas (u subotu, *pro salute animæ*), i probudi prekosutra (u ponedeljak, *prosit!*), jer je nedelja (kako god da se uzme) neradna, pa se i smena ova dva godišnja doba, ove godine predviđjena za taj dan (*предчувствие*), lako može zavarati i profanijom a kamoli Biblijskom dokolicom.

Ohe! Jam satis!

Mada joj, na duži rok, ni tako providan trik (zasnovan na ubrzanom prespavljanju kod večito budnih očiju promene, *comme d'habitude*) ne može, naravno, pomoći: i ovo će se leto uviti u jesen kao vrat ždrala u paperjast šal (*pari passu*), bilo da žmuri, bilo da oka ne sklopi (sa bala ide na bal).

(*Hinátà ni, àmè no náká, kamáwanài*).

Evo, i danas, još jedna (bela) strana mirne, rečite praznine, (bez pompe) prelazi u polužut tekst - a da neće kvalitetni dani protekli u ćutnji (*rerum primordia*), spremni na dogovor sa Ve-om [(poznatim kao *Lodur* ili *Lothur*), veoma djavolskih osobina ali i zaduženog za čula sluha i vida (*pour se faire valoir*)], samo da se naslušaju/nagledaju transformisanosti sezone, pohabanosti spone (od jabuke do ikone, *fahrplanmäßig*).

(*Klischeevorstellung*: zadnjim korakom leta od sutra jesen šeta, to je tako logično i prosto, mada joj pripreme kasne za događajem, kao kornjačin rep za pločicama ledja, oklopljenih simboličnim sjajem, *klipp und klar*).

Leto, Jesen = Juče, Danas; šta će sutra biti ne može se znati iz ove (sumnjivo granične) kvazi-strateške tačke (*respice finem!*), dovoljno je ono što je bilo i ovo što jeste da se sve dovede u uzročno-posledičnu vezu prihvatljivog 'kredibiliteta', kao primer uzorne smenljivosti sve fiktivnijeg rasta iz ovog/ ovakvog dijagrama stanja (*penetralia*), nečega što se, olabavljujući se znalačkim stiskom spektakla 'varijeteta' (*Που μπορω να αγορασω εισιτηρια?*), namešta nasuprot štafelaju još jedne razglednice sveta (*rus in urbe*), sa blagim premazima istovetnosti i nešto žešćim pasije (*res est sacra miser*), da se, odatle, domogne makar nekog opravdanja - za tako usrdan čin prisustvovanja svemu ovome što se (*plus sage que les sages?*) sve više u stranu sklanja.

U stranu kao u zgrejanu osenčenost kadife (*pro hac vice*), nečega dovoljno mekog da stvara utisak psihe (*poco a poco*), u smislu da je (kosmičku, poput strune) uljuljka reč *Idune* (poznate kao *Idunnor* ili *Idun*), Boginje jabuka mladosti i žene *Bragi*-ja, Boga poezije, simbola povoljne kombinacije voćne lekovitosti i primerne udaje, da nije jeseni koja, i to, u sebi ima da slegne (rasprši ga u seni, *inter canem et lupum*).

Rasprši ga u seni (*inter canem et lupum*) čim Mesec iskoreni, kome ništa nije da se prevrne preko noći, već sutradan zakačivši se za iznevereno obećanje kontinuiteta, makar dolazilo iz uredne sлагаonice sati, od kojih nijedan ne čini pogrešan otkucaj sem zadnjeg, *was für ein Durcheinander!*

Nedelja, 21. Sept., '03, 18:18 ^h (*ich bin nicht deswegen hier*): tako malo zamene za toliko simbola nije mogla da pruži ni malopredjašnja pauza u letenju (sobom opijene) ose - dok se održavala u vazduhu lebdenjem dostojnim jedne *Lif* i jednog *Lifthrasir*-a, para koji je provizorno sedeo na vrhu *Yggdrasill*-a (*Drveta Vasiona*) dok su Zemljom besneli požari i poplave, da bi se, kada se sve smirilo, spustili dole i, u *Novom Zelenom Dobu* (*ipsissima verba*), započeli *Nov Ljudski Rod* (*собственноручно*), za nju se (osu u pitanju, *потенциальный снаряд*) još moglo pomisliti da ima veće planove/stremljenja/'viziju'/*соблезнование* u odnosu na, ako ne baš ljudsku, insektoidnu sabraču/vrstu/'sortu'/*tel-ou-tel*, ali je ona (*Wespe*), iznenada pavši u travu te ostavši u njoj sva bolna da leži (*maladie - piere d'achoppement*), jasno pokazala da joj je prethodna, levitaciona akrobacija bila zadnji čin (koliko god ništavne i male, *de qualité inférieure*) svojevrсно zujeće, letošnje epizode (*de suite*); dokrajčivši i nju, kraj leta je, pre svega, dovršio simboliku krhkosti, prevevši se u čvrstu realnost, *inter alia*.

Realnost jeseni kao još uvek korisnog (relativno iskoristljivog) ugarka leta (*in vacuo*), koliko sagorelog toliko preostalog pažljivim fokusiranjem *Loddfafnir*-a, čoveka koji se učio mudrosti Bogova tako što je posećivao Izvor Sudbine, *Urdarbrunner*, zdenac Boginje Prošlosti, *Urth*, kojoj su ostale dve Boginje

(Boginja Sadašnjosti, *Verthandi*, i Boginja Budućnosti, *Skuld*) pomagale da njim (tim izvorom) napoji onaj koren *Yggdrasill*-a (*Drveta Vasiona*) koji se pruža do prebivališta Bogova, *Asgard*-a, gde su se ovi sastajali u svojoj skupštini, nakon čega bi im se on (*Loddfafnir*) pridruživao na konaku u *Valhalla*-i, rezidenciji glavnog među Bogovima, *Odin*-a, tako da ništa što je po povratku pričao nije moglo da se potvrdi jer je pripadalo prošlosti (*L'occasion fait le larron*), a on sam nije se dvoumio da takvu jednu sumnjičavost pametno iskoristi, sakupljeno znanje i fluidnu mudrost saopštavajući na vešt način, u vidu interesantne kombinacije zdravorazumskih saveta o lepom ponašanju i mondenskih praznoverica u vezi izbegavanja mogućih djavolstava (*in te, Domine, speravi*), bila jesen ili leto ili nešto drugo što je kao dleto na putu u sebe sastrugalo sve to mrmljajući *ça n'existe pas* bila jesen ili leto.

{S-S}

09/22-24/03

Nikad Više

Nikad više nikad više ove kiše kao što je danas bila kad je toplim pljuskom vrila, *bona fide*.

Nikad više nikad više ophrvani izbeljeni mislima o vasseljeni, *bon jour*.

Nikad više nikad više poput srebra da se njiše u plućima odsjaj rebra, *ben trovato*.

Razmatrajući šta se može očekivati da se izbegne (*Karwoche*), a šta ne (*Wahlpropaganda*), zaključuje se da se ne može očekivati da se izbegne spisak neminovnosti (*Είμαι ελευθερο*) - mada se može skratiti (rezultatski prosti dani nisu metrom izvajani, *МНЕ ВСПОМНИЛОСЬ*).

Koliki i kakav je dotični spisak [neminovnošću zaokružen lovorov venac *Veleš*-a (*Vološ*-a), Slovenskog Boga pod čijom su komandom bila sva stada i jata (dok se i ona nisu raspršila, *à genoux*)], varira od slučaja do slučaja, 'u kom smislu ilustrativan je' primer *Gradgrind*-a *Thomas*-a, bezobzirnog poslovnog čoveka, pardon, 'uspešnog biznismena', trgovca gvoždjem u *Dickens*-ovim "*Teškim Vremenima (Hard Times)*", 'egzemplara' osobe koja je dobro naučila lekciju o nepotrebnom rasipanju ličnih rezervi ali i neophodnoj meri okretnosti, ('u drugom vremenu i drugom prostoru') pedantno proučivši slučaj *Charles*-a *Gould*-a, (pogonskog) inženjera u "*Nostromu*" *Joseph*-a *Conrad*-a, čoveka opsednutog posedovanjem rudnika plemenitih metala u jednoj Južnoameričkoj republici, do te mere da je to izazvalo revoluciju, što je *Gradgrind*-a dodatno učvrstilo u uverenju da, u odnosu na neopreznog *Gould*-a, koliko beskrupuloznije toliko prikrivenije treba da radi, iluzionistički (javno) postavljajući stvari za crtu iznad minimuma (po njemu - takozvanog) ljudskog obzira i sentimentalnosti, stvarnosno (tajno) brinući isključivo o konkretnim i praktičnim poslovima svog preduzeća, poslovima koji se, dakle, imaju smatrati za oličenje pomenutog spiska neminovnosti u slučaju datog gazde, *au bout de son Latin*.

Nikad više nikad više one soli beličaste igličaste na momente kukičaste, *ad unguem*.

Nikad više nikad više ceo minut prazno vreme gong u podne da ih prene, *à haute voix*.

Nikad više nikad više krov i kuća bela tačka ispod pruća, *à perte de vue*.

Ali, kako kategorički izneto tvrdjenje poput naslovnog [*Nikad Više (Nikad Više) - affaire du cœur*] teško da može da naidje na uljudan prijem kod razložnog posmatrača sumnjivih definitivnosti u principu, ostaje da se takva jedna ('atemporalna') neporecivost proveri/'testira' na slučaju *Vainamoinen-a*, šampiona *Kalevala-e* (Otađbine Junaka) i maga bez premca, dosta energičnog ali i osetljivog starijeg čoveka, koji je, budući da ga je majka (prvobitna/ primordijalna Boginja *Luonnotar*) nosila trideset godina, od rođenja posedovao mudrost za sva vremena, što ga je nagnalo da proputuje čitav poznat svet i, jedini iz plejade *Kalevala-skih* heroja, vrati se u podzemne odaje (iz kojih je, na kraju krajeva, potekao), odakle se međjutim (približavajući se kraju života) ukrcava na jedrenjak od bakra i otiskuje na put bez kraja čime, dakle, ne dovodi u pitanje tvrdjenje o kome se radi [*Nikad Više (Nikad Više) - affaire d'honneur*].

Nikad više nikad više putnik koji ode putem onim neće doći putem ovim, *en plein jour*.

Nikad više nikad više konac da se kroz bod igle probije do spina čigre, *en passant*.

Nikad više nikad više dnevnog neba noćnog neba ispod koga sve to vreba, *en revanche*.

[Čak i kad se ispoljava zaraženost kasnim smislom (*yushoku wò shinágàra hanáshiaimasho*)- kad posustaju primedbe na većinu standardnih problema (*fuyú nò áida*) - *Nikad Više (Nikad Više)* nije promašena tema (*lass mal, ich mache das schon*)].

Nikad više nikad više ptice nebo da usliše nebo zemlju da udiše zemlja proglas da raspiše da obnovi sav taj kliše po kome se manje više produžava sve najtiše u čulima kojih avaj nikad više nikad više, *всего, всегда*.

{U,V-K,U,S}

09/24-26/03

Prozračnost Kojoj Se Ne Prilazi Lako (Parte beatum)

Na sve ovo dodati još nešto može da znači samo jedno - niti je ta priča (o kojoj se radi) stala, niti je počela, samo se iskomplikovala, *genug für alle*.

[I to bez utehe (sa i bez Horacija - *bien que il a du mérne*), ne računajući lepo izrezbareno koleto, tradicionalni znak verodostojnosti neprekidnog puta, *dans une certaine mesure*].

(*Quintus Horatius Flaccus*, 65-8 g. pre Nove Ere, a kao da je juče bilo. Неявка?).

Kongruenz: reči na reči (ćutnja na ćutnju) - skraćenu večnost osloviti karakterističnim govorom sa visine (zatim je prekriti caršavom stanarske tišine) - i eto zdravog sna!

WaTor_222

(*Kéigu*).

Stvaralaštvo kao materijalna udobnost objektivizacije vere [u smislu uljuljkivanja idejnom iskoristljivošću naprasnog sveca (*Ποτε γιορταζεις?*)] - a na sve strane prozračnost kojoj se ne prilazi lako (*неугомонный*), kao da nije voljna da se fascinira tek tako (*неуступчивый*), tojest kao da se sporadičnim dopuštanjem drži stalnog odstojanja, *нетронутый*.

Prozračnost kojoj se ne prilazi lako: malene kapi vodene zavese velikih oblaka nošenih potezom kičice koja se napaja fluidno prigodnim disanjem u medjuprostoru izmedju delova od kojih neke smiruje mera na oko blaženog neo-cinobera dok druge mame dve tri ciklame, *неторопливый*.

(Kad su stvari takve - šta li je s' ljudima?)

(*Grosse tête et peu de sens*).

Niko, medjutim, nije ni rekao da se ovde radi o stvarima, tojest o tome šta ljudi misle o njima; kod tolike povike na stvari, nije loše razmotriti mehanizam obrnutog slučaja, pa makar i u opskurnosti takozvanog rezistencijalizma.

"Resistentialism is concerned with what Things think about men - Rezistencijalizam (?!) bavi se time šta Stvari misle o ljudima", iz "Even Oddlier: Developments in Resistentialism - Još čudnovatije: razvojni pravci u rezistencijalizmu", Paul Jenings, 1952.

Kann sein.

Folgerung: stvari kao stvari (svašta se od njih može očekivati), ali ni tu nije kraj sveta; ono što se, medjutim, do takvog kraja izvije, ni svemoćnost ne otera, *en grande tenue*.

Što znači da nije svemoćna - otrcana 'kontradikcija', sa kojom se još nekako može, *sine qua non*.

Mada postoje i obrnute teorije, poput mišljenja izvesnog *Soame Jenyns*-a:

"Omnipotence cannot work contradictions; it can only effect all possible things - Svemoć ne poradja protivrečje; samo postvaruje svaku mogućnu stvar", iz "A Free Enquiry into the Nature and Origin of Evil", letter #1 - Slobodno istraživanje prirode i začetka Djavola", pismo #1, S. J., 1757.

Invita Minerva!

Kakav uredan (pogodan, prilježan), aromatično sistematizovan način da se relativizuje - i Djava!

Ludere cum sacris.

Prozračnost kojoj se ne prilazi lako, lako se ni ne obeshrabruje, s' druge strane.

Furor poeticus.

(Zar nije već rečeno kako se, dotična, dala namazati cinoberom, i založiti ciklamom, *НЕУЛОВИМЫЙ*).

Neobeshrabrena dakle (prozračnost kojoj se ne prilazi lako, *hast du so was je gesehen?*), lako se sporazumevajući s' neuvijenim detaljima diskretnog kolorita / postsvečarske atonalnosti stanja (kao da se, *Deus avertat!*, radi o *Danu Pokajanja*), ni u ovom popodnevnu, medjutim, tako zorna mušičavost ne nalazi ništa neobično u izvesnoj neobjašnjivosti (bar ona nije sporna) naizgled konfekcijskog a ustvari strukturalnog tkanja (*pour la plupart*), ušivenog bez pokreta na četiri strane sveta (*tout dans les limites normales*), rasparanog na petoj (doduše, veoma polako) u prozračnost kojoj se ne prilazi lako, *нисколько*.

Ich habe es ja gewusst!

{U,V-K,R,S}

09/26-28/03

Izranjanje Triglava

Kao da se radi o neubedljivo naglašenoj premoći standardnih okolnosti nad vanserijskim prilikama - za toliko malo razlikuje se neobavezni sticaj melodičnosti (za *последнее время*) od kavaljerske podešenosti struna (*год за годом*), karakterističnih za ovo doba dana [predveče je, a odavno teku 'rudimentarni' zvuci kao kad nešto izranja (bez stereotipnih brana), *далеко за полночь*].

Možda izranja divlji zumbul *Scilla nutans* u Engleskoj (možda mu je prošlo vreme pa sam sebe žustro hrabri, proizvodi lažni spokoj, *забвение*), tojest zvončić se pomalja *Campanula rotundifolia* u Škotskoj (rezervna verzija zvonjave originala, na svoj način tumačeći isti nespokoj, *заблаговременный*), namećući se večerju kako to već radi Američki *Muscari botryoides* preko celog dana: dodavanjem visokih tonova niskim kad god ovi zadnji pokušaju da prepolove skalnu (sebi podignu nasušnu cenu), zujanju muve predpostavljajući vazduhoplovnu scenu, *за рубежом*.

(*Annuit cæptis* kao podstrek u vis, samo da se *Virgilije* trgne iz dremeža, i blagosilja tako dobijenu javu).

[I plućnjak / medunak, derivati tako shvaćenog, sve nevidljivijeg vrta samo-proklamovanog providjenja savremene flore (*anno Christi*), podvrgavajući se hidroterapiji sve vlažnije noći, isprobavaju svoje skromne moći - a da neće njeno plućno krilo (treperavo ko' medeno bilo, *kásùkana hitógòe*).

"Full many a flower is born to blush unseen - Toliko cvetova rodi se da bi cvetali nevidjeni", Gray.

(*Wie verlautet*).

Ili se, možda, radi (nasuprot cvetnom dezenu uskladjenosti obaveza i prava, *auf das ist kein Verlass*) o kasačkoj trci tradicionalnih sinova besa/jarosti (*benoi regesh*), čuvene vrste propovednika glasnih u recitaciji (naglih u meditaciji),

kojima dan izmakao u noć nije izmakao i put pod nogama da ne mogu da dodju sebi i vide o čemu se radi, *communibus annis*.

A radi se, kao i uvek u situacijama kao što je ova (obeležena savremenim izranjanjem kao barska ptica virtuelnom trskom, *deceptio visus*), o 'kontemplativnom' uzmaku iz spoljašnosti u unutrašnjost nečega što se ne prenemaže da se proglašava za 'protagonistu' takve jedne veštine (*au grand sérieux*), oličavajući sposobnost da se istrajavanjem na stilu *Utgard*-a ['*Spoljnog Mesta*' u formi citadele od snega i leda, realnog uporišta za *Divove Mraza* i iluzionističkog za svakog ko se usudi da u njega kroči (*à pied*)] ovekoveči istrajnost *Vafthrudnir*-a, jedinog mudraca medju rečenim divovima, za koga se pričalo da je mudrost stekao konsultujući mrtve (*ad majorem Dei gloriam*), što mu nije pomoglo da ne izgubi duel sa *Odin*-om (vrhovnim Bogom u to vreme), ali mu je bilo od koristi prilikom odlučivanja kako da postupi u slučaju sopstvene smrti, odlučivši da umre privremeno, sledeći postupak pobednika nad sobom (*Odin*-a), koji se na *Yggdrasill*-u (*Drvetu Vasionu*), kako je u ovom tekstu već bilo rečeno, obesio samo devet noci, deset u dočekavši u zdravlju i moći, *залпом*.

Izranjanje poput pesme

pusti puže rogove, na babine dolove, ako nećeš pustiti, ja ću tebe juriti, mislima u glavi, po zelenoj travi,

sa prigodno izmenjenim krajem, kako se ne bi sve svelo na puku baladu, *dem Ver'nehmen nach*.

Takodje izranja preimućstvo smisla (ukoliko bi prevagnula besmislica, ne bi se zadržala na izranjanju) - misli se onaj kome se sve to pomešalo u ushićenost sobom (još samo kada bi ga nešto pomilovalo uverljivim ostacima današnjeg originala (*Εα ναπεστε το παρακαλω?*), sekundarnom dozom svemoguću radijacije uvek budnog ega, na primer).

(*Που ειμαστε?*)

[Uostalom, i kada dolazi do razumljivih ustupaka ovome ovde, ništa ne obavezuje na izbegavanje peckanja onoga tamo, sem ukoliko se ne radi o *Tuoni*-ju, Bogu mrtvih, sa kojim nema šale, tojest kome utočište pruža zemlja hladnoće i mraka, *Tuonela*, u koju se još nekako i može otputovati ali iz koje se malo putnika vraća, *viel zu wenig*. (Jedan od retkih kome je to pošlo za rukom bio je pomenuti *Vainamoinen*, ali se ni o njemu već dugo ništa ne zna, *von wegen!*)].

Auf vielfachen Wunsch: izranja dakle *Triglav*, troglavo Božanstvo ratničkih Slovena iz centralne Evrope, kome su u Šćećinu, u današnjoj Poljskoj, u ta vremena bili podigli čak četiri hrama, održavanih/renoviranih iz prihoda od ratnog plena (nakon što se odbije jedna desetina za troglavog Boga i nahrani njegov crni konj, smešten u najlepšem od hramova, *hotondo wa*), što je trajalo sve dok (dotični) nisu prešli u Hrišćanstvo (*idée fixe*), papi u Rim poslavši troglavu parčad kipova *Triglava* koje su, tom prilikom, po onim hramovima polomili (*von vorn anfangen*), utvrdivši time jedan dug običaj, kome se ne vidi kraj.

Es wird gleich regnen.

Od Septembra Do Septembra

Kako je došao tako odlazi: ni Septembar ne ume da zametne trag a da ne ponovi početnu grešku regularnosti - nestajući dobija na periodičnosti, gubi na iznenadjenju, *secundum naturam*.

(*Va et vient*).

Još mu je dva dana ostalo, a kao da je jutros istekao - sa zorom se raspršio, *sich von selbst regeln*.

(*Am Rande bemerkt*: teško je sestri i od Septembra do Septembra napraviti dnevničku virtuoznost, ali eto, i to se dešava, jedino da svi ti dani ne prodju kao ovo lišće unaokolo - koliko god da se slažu u današnjem kalendaru, u Januaru ih ni za zaborav neće biti, *к первому января*).

К тому же, i Septembar ističe na prevaru: domišlja se kako da se skradi, *rechtzeitig*.

(Da se ovde proglasi za iščezlu dvanaestinu, tamo za njen ishod puta dvanaest).

Lako je danas pisati - pomoću kompjutera da se dodavati, oduzimati, ulepšavati, maltene vesti (izreći priču ko' slikar sliku - u slojevima), ali šta to vredi kad ni Septembar ne može da se opiše a da se ne upotrebe sumnjive boje: umesto zelene žuta, umesto plave modra, umesto vedre tek dve tri sanjive, *re infecta*.

(O opštoj nepismenosti da i ne govorimo. Ovamo digitalnost, a u glavi haos. *К чему, скажи-ка мне*).

Naoštrenog kljuna obrušava se dan za danom da bi se došlo do ovde (do kraja Septembra, *jodan toshité*), ni bliže ni dalje od postvarenog plena čime i te kako mogu da se pomrse računi lovu u principu ('konceptualnom' lovu, *nostalgie de la boue*), čak i kad se lovi sa željom da se posegne za unosnošću najnovije sezone (*Είναι ανοικτό την Κυριακή?*), one u kojoj ciljni trofej, ni manje ni više, izgleda kao *Draupnir*, veličanstveni prsten vrhovnog Boga *Odin*-a kao simbol neograničenog obilja i moći, iskovan od strane kepeca *Sindri*-ja (dok mu je brat *Brokk* razgorevao vatru pomoću mehova) tako da je iz njega (originalnog prstena, *Draupnir*-a) svake devete noći iskapavalo osam istih, zlatnih prstenova (*panta rhei*), simbolišući mogućnost plodnosti i posle oštarih i hladnih zimskih meseci (*tout le confort moderne*), ali i označavajući 'konsolidaciju' čarobnih osobina/moći tog prstena u svakom od devet svetova, iz kojih je sve ovo ovako i nastalo (*peu à peu*), ne bi li se uvezalo u (prstenast) krug od Septembra do Septembra, od šaše do slame, od plamena do vatre, od svetla do tame, od kamena sa ramena do hica *Atalante*, neželjene kćeri *Iasus*-a od *Arkadije* ali zato darovite žene-lovca izvanrednih atletskih sposobnosti, koja je, potpomognuta svojim draganom *Melanion*-om, pre nego što ih je Boginja *Aphrodite* pretvorila u lavlji par, tim pogotkom došla glave legendarnom čudovištu u obliku divljeg vepra koje je haralo pustarama *Calydon*-a, napravivši mu klopku od Septembra do Septembra.

Od Septembra do Septembra kao u staroj, dobro poznatoj kući programiranog slučaja (*pre hac vice*), krcatoj stanarima zadubljenim svako u svoj deo

'stohastičke determinisanosti' dana u pitanju (*plus ça change, plus c'est la même chose*), ponekad boljeg ponekad goreg, u svakom slučaju jednoliko varirajućeg, od jednog meseca do drugog istog takvog (i tako dvanaest puta, *lusus naturae*), s' razumljivim izletima iz uniformnosti u vidu klimatskih promena karakterističnih za pravilan krug (*казалось бы*), započet gde i završen (završen gde i započet, *мне кажется*), podveden pod godinu kako god da se okrene.

Još ovaj dan da prodje pa će se i za Septembar reći kako je nekad bilo (*umgekehrt Prophezeiung*), sve što za njim dodje praviće se kao da sa njim nije imalo ništa (*pereant qui ante nos nostra dixerunt*), kao da se do sledećeg Septembra imaju odigravati samo (i jedino) turniri u neprepoznavanju jednog te istog stanja večite gladi za sledećom fazom konstantne scene uvidjavnosti/ svireposti na predviđen iskap (*omne ignotum pro magnifico*), povinujući se tiražnom mondenstvu pristanka na sve, uključujući (doduše) i poneki hir, *noch am selben Tag*.

Und wenn es noch so schwer ist: zagasito plavoj verziji neba nije potrebno da se dokazuje svaki put ispočetka, ali joj se mora priznati izvestan 'kolorit' i pri ovakvoj 'konstelaciji snaga' - sa jedne strane *kakologia* upravljačkih elita, tragikomičan izgovor tojest dikcija u okviru još jednog ciklusa celogodišnje meljave senata (*oro y plata, ore rotundo*), sa druge uhvaćeni sobom glasovi tišine (*otium cum dignitate*) - nešto što se u svemu tome rastvara sve plavlje i plavlje (*pleno jure*), Septembarsku nijansu rastežući najviše nedelju, dve, retko kad dalje.

Исчезновение.

{U,V,S-K,U,R,S}

10/01-03/03

Crv

Niz tišinu (eto kako), lako, teško, belom ćutnjom [kompromisom dve ideje što se muče istom slutnjom (napred, nazad, sa pomutnjom)], peva neko ko se pravi kao da je gotov s' ljutnjom (*наедине*) - ili je to njegov crv (peva da mu snaži krv, *намокнуть?*).

Crv što počne da se koči kad plahovit pridje noći al' sa jutrom opet skoči - razgrana se na sto strana (jedna ovde druga onde), svaku svrdla ispod vode (truni svaku iznad grana), svakom nešto tiho bode (nešto što je dotle brana za sve ove nepogode), samo da ih je izvana (da ogole razne zgode, *надолго*).

Mada, s' druge strane, možda ima pravo.

(Le cœur a ses raisons que la raison ne connaît point).

Možda se to (što sad peva), nečim lakšim zaodeva (*hikkiri nashi ni*), uspostavlja sebi krilo kao nekad što je bilo (*cum grano salis*), kad je moglo da se diči da je samo sebe snilo, a sad sebe i sto MeV-a (energetski bilans speva), danas sutra dovršenog (prekosutra raspršenog), u vakuum ispršenog (bez jezika umišljenog), nakon svega izmišljenog, *de mal en pis*.

Es sieht ganz so aus.

[Čak i kad je bilo, mora se dokazati da se nije izmislilo - to što je izjavilo da je, kako kaže, bilo (da ne bude da ga je neki crv naterao da priča bez osnova, *рано ли, поздно ли*)].

Jer, u svemu radi crv [i na svašta može da natera (ako mu se dopusti), *в конце концов*].

Crv sumnje, ili nade, ili beznadja, ili uverenja, ili greške, ili aproksimacije (crv približenja sebi), ili jedne slatke male 'apoteoze' šumske vile u smislu 'drijade', ili jedne velike (gotovo gigantske), 'radijantne' (u smislu naglašene energije zračenja), 'ispolinke' od snega i leda (zaleđjene žene diva), poput one divovkinje *Gerde*, koju je (zbog veličine, *eo ipso*) još iz daljine zapazio *Freyr*, nežni Bog leta koji je u ruci uvek držao stabljiku pšenice dok mu se kraj nogu motao nešto manji vepar (jedno i drugo: simboli plodne žetve, *Deo favente*), pa tako to što se u *Gerdu* odmah zaljubio nije ni moglo da se tumači drugačije osim kao još jedna komponenta dotične setve, mada njen (*Gerdin*) odziv nije stizao sve dok na scenu nije stupio *Freyr*-ov odlučan sluga, *Skirnir*, koji se, videvši o čemu se radi (*en ami*), zaputio *Gerdi* ne bi li je nagovorio da se s' njim vrati njegovom gospodaru, što na nju nije delovalo onako kako je *Skirnir* računao da će delovati (*hinc illae lacrimae*), te joj on zapreti crnim vradžbinama na šta je ona pošla i, našavši se u društvu sa *Freyr*-om (kako je rečeno - Bogom leta), *Gerdino* ledeno srce naglo se raskravi te sve podje nabolje (kao da je crv ljubavi i u njoj počeo da radi, *en effet*).

Laus Deo.

Crv koji koliko jede toliko vraća (*in aeternum*), kao u slučaju *Tanngnost*-a i *Tanngrisenir*-a, dva mladja jarca koji vukoše zapregu Boga grmljavine i oluje, *Thor*-a, i to tako da se tutanj tih, Božijih kočija, među stanovništvom na zemlji (*homme moyen sensuel*) čuo kao što bi se čuli nebeski gromovi / olujni lomovi kakve bure tojest nepogode, što, kako se u skladu sa temom ovog zapisa već naslućuje, nije bila i njihova (*Tanngnost*-ova i *Tanngrisenir*-ova) jedina funkcija, već ih je *Thor*, kad god bi on ili njegovi saputnici ogladneli, koristio i kao beskrajni obrok (*κρᾶσματος*), držeći se pravila da je njihovo meso moglo da se prokuva i pojede ali ne i kosti, koje su morale ostati sačuvane da bi ih dato Božanstvo (*ein' feste Burg ist unser Gott* - govoraše abonenti), koliko sutradan, sakupilo pod (takodje nepojedenu) razastrtu kožu (*en règle*), i, nad takvom jednom rekolekcijom nekadašnje 'nutrine', zamahalo svojim čarobnim čekićem, što bi (po svemu) bilo dovoljno da oba jarca (*Tanngnost*-a i *Tanngrisenir*-a) povрати u život (*dolce stil nuovo*), i oni nastave na svojim plećima da vuku Božiji teret, kao da ih goni neki crv.

(*Deus vult* - znajući u sebi).

Slična se situacija (obnavljačka funkcionalnost mikroorganizama u formi crvlje prilježnosti večite potere za reanimiranim stanjem jednom žrtvovanog bio-entiteta - *Joannes est nomen eius*) može naći i u slučaju čarobne divlje svinje koju je Bog *Odinn* (stari naš poznanik, *homme d'esprit*) držao u svom dvorcu *Valhalla*-i, rezidenciji koja se, kao najlepša, izdaleka videla u *Asgard*-u, obitavalištu tri tadašnja Boga (*Odinn*-a, *Vili*-a, i *Ve*-a - *tria juncta in uno*), u koje se (kao što se zna) dolazilo preko *Bifrost*-a (mosta kao vrste zaleđjene duge), elem da bi se i na tog magičnog vepira, tojest čarobnu divlju svinju, na takvom jednom velelepnom mestu naišlo, što je vrlo važan detalj kada se uzme u

obzir da su se mesom te požrtvovane životinje pobijeni ratnici svakoga dana hranili - ti heroji, zvani *Einherjar*, izginuli u ratovima, koje je *Odinn* u svom dvorcu oživljavao i zatim ih neprestano gulašem od čarobnog vepra gostio (*utile dulci*), vraćajući papkara u život uvek iznova kroz proces resurekcije tojest uskrsnuća (kao da ga neki crv na to stalno tera, *приблизительно*).

Один и тот же: crv kao poslušno reagovanje na pobudu tako nekog, procesualno orijentisanog signala (*Resurgam!*), nečega što se, sve jedući na tom putu, i samo nudi u istoj hrani, ne popuštajući ni jednoj strani (ostajući u kolutu), kao gušter podat travi (grizući i rep u glavi, *sich fertig machen*).

{U,V,S-K,U,R,S}

10/03-04/03

Iz Ovih Dana u One Noći

(Pod Providnom Korom Kaldejske Neprovidnosti)

Ko bi rekao da se pod providnom korom *Kaldejske* neprovidnosti (*Vavilonske* hermetičnosti astroloških / okultnih / madjijskih znanja, *ouvrage de longue haleine*), na kraju krajeva, ne krije ništa više od još jedne sumnjive sile/moći?

Да здравствуєт!

Nešto što (po definiciji) pripada ratničkom svetu *Valkyries* ("izbiračica izginulih"), dualnih protagonistkinja ratnog saveta vrhovnog Boga *Odinn*-a (*sans pareil*), njegovih pomoćnica, tojest, kojima je, sa jedne strane, zadatak bio da medju 'mrtvim herojima' (*Einherjar*) izaberu one koji su zaslužili da se, vraćeni u život pod čudotvornom rukom *Odinn*-ovom, smeste u njegovoj *Valhalla*-i, dvorcu sa više od pet stotina vrata, od kojih su svaka bila široka toliko da su mogla da propuste osam stotina vojnika u svakom trenutku (*wusstest du das nicht?*), dok su, sa druge strane, iste te *Valkyries* [Nordijski ekvivalent multiplikacije Kosovke devojke (*sans peine*)], koje su bile tako šarmantne/ljupke dok su u toj idiličnoj palati vidale/dvorile reinkarnisane junake, u svojim uputstvima imale zapisano da na bojnim poljima, u suprotstavljenim vojskama, mame nove žrtve, navodeći ih na herojske podvige tojest pogibije, simbolišuci zle duhove opšteg pokolja, *sans souci*.

Mada o njoj (o sili/moći u pitanju) ima i drugih mišljenja (*sans cérémonie*).

Na primer: "That power which erring men call chance - Ta sila koju zabludeli zovu slučajem", Milton.

(*Permitte divis cetæra*).

Ili pak: "Tell proud Jove, Between his power and thine there is no odds: 'Twas only fear first in the world made gods - I reci ponosnom Jovu, Ni njegova moć ni tvoja nemaju nikakve šanse: Beše to strah prvi koji na svetu napravi bogove", Ben Jonson (1573-1637), "Sejanus", 1603.

Konačno, mada ne i sve (*post equitem sedet atra cura*): "Books, we are told, propose to instruct or to amuse. Indeed!...The true antithesis to knowledge, in

this case, is not *pleasure*, but *power*. All that is literature seeks to communicate *power*; all that is not literature, to communicate *knowledge* - Knjigama je, rečeno nam je, naloženo da nas nečemu *nauče*, ili nas *zabave*. Zaista!...Prava antiteza znanju, u ovom slučaju, nije *zabavljanje*, već *moć*. Sve što je književnost nastoji da saopšti *moć*; sve što nije, da prenese *znanje*", Thomas De Quincey (1785-1859), iz "Pisama mladom čoveku čije je obrazovanje bilo zanemareno - Letters to a Young Man whose Education has been Neglected", 1823.

Was meinen Sie?

Ali, nije li svo vreme sve to ionako visilo u vazduhu (*anna ni nagái ryoko*), to što se između sile i moći zakačilo za obe (*дально-зоркий*), kao lepo pripremljena podloga za planiran spokoj (uravnotežen ishod svakog logičnog romana, *Μία μπουρα παρακαλω*), ono što se očekuje na kraju pažljivog zamotavanja u sveopšti red (*pacta conventa*), prelaženjem prstima po drvenom stolu kao po vazdušastim dirkama F.Š.-a (u C - molu, *Nokturno br. 21, pro hac vice*), izvlačenjem (kroz utešni glas) još jednog razloga za spas (*nanika suru koto*).

"Every man, wherever he goes, is encompassed by a cloud of comforting convictions, which move with him like flies on a summer day - Svaki je čovek, gde god se zaputio, opkoljen oblačićem utešnih ubedjenja, koja se za njim kreću kao roj letnjih muva", Bertrand Russell, iz "Skeptičnih eseja - Sceptical Essays", 1928.

(Einem zur Verfügung stehen).

Pa čak i onaj ko danas nije srećan (ili je najčešće nesrećan, *quandoque bonus dormitat Homerus*), razumno odlaže nesreću za sutra, pripremajući se da preko nje dostojanstveno predje (samo da je prethodno pohvali).

Opet Russell: "Men who are unhappy, like men who sleep badly, are always proud of the fact - Nesrećni ljudi, poput onih koji pate od nesanice, tom činjenicom uvek se ponose", iz "Osvajanja sreće - The Conquest of Happiness", 1930.

Truditur dies die.

Ko bi rekao da se pod providnom korom *Kaldejske* neprovidnosti, na kraju krajeva, ne krije ništa više od još jedne sumnjive sile/moći - da se iz svega ovoga iskoči (naglim pokretom pred druge oči, *sta viator, heroem calcas!*), da se u bolji svet kroči (gde se čak medovina toči, *tout vient de Dieu*), dok se i to ne istoči (ne prodje kao i sve što će proći, *tant pis*), iz ovih dana u one noći, *secundum ordinem*.

{V-U}

10/04-06/03

U Uglovima Prozora Spremnih Na Sve

Sve kraći dani (žešće boje), hladniji zvuci [učtivo stoje, drže se reda po kome odlaze u *Ginnungagap*, "zevajuću prazninu / prazninu koja zeva", iz koje je nastao čitav svet, napravljen od tela ledenog diva *Ymir*-a koga su ubili unuci *Buri*-ja (deca *Bor*-a i *Bestla*-e) - sve sami bogovi - *Odinn*, *Vili* i *Ve* (poznat i kao *Lodur* ili *Lothur*), nadajući se da će tako da se reše sve oštrije zime,

kad evo nje - opet se najavljuje (*Ungehorsam!*), tek je početak Okrobra a ona se ne ustručava da se poput leptirka kristališe u uglovima prozora, *ungehorsam!*].

Fortsetzung: u uglovima prozora u kojima, zbog toga, sve još u krilu bridi (*árù teido*), kao da je, samo što je poletelo (gde to?), sletelo u *Vidi*, mesto u kome je živeo *Vidar*, sin *Odinn*-a i *Grid*-e, Bog usamljenosti i tišine, oličenje postojanosti i snage koju je upotrebio da osveti smrt svog oca u odlučujućoj bici kod *Ragnarök*-a (kojom prilikom je zadrhtalo i *Drvo Vasiona*, *Yggdrasill*, nakon čega je nastupio smak sveta, *как следует*), jednim udarcem potkovane noge onespособivši te rukama dovršivši vuka *Fenrir*-a (praktično ga prepolovivši, *собственноручно*), jer je zver bila ta koja je, u otsudnom trenutku date bitke (*Το λογαριασμό παρακαλώ*), proždrala *Odinn*-a, dovевši do tadašnje propasti, prilikom koje je *Surt*, zastrašujući div raspomamljene vatre, svih devet svetova zapalio i poslao na dno usplamtelog okeana (*ça n'a pas traîné*), mada se kasnije sve obnovilo, u čistom i svežem zelenilu (*Zusammenarbeit*), tako da je *Vidar* mogao da zasnuje svoje boravište u palati od lišća (*Kontrollraum*), u dubokoj šumi kod (gore pomenutog) mesta *Vidi*, odakle se (na opisan način) osvetio *Fenrir*-u (*tádàchi ni*), pre nego što se vratio svojim zaduženjima, usamljenosti i tišini, *per diem*.

Разновидность: svašta se vidi u uglovima prozora, mada, kako ova hladna jutra (smrznute večeri, *pari passu*) napreduju, ni od toga neće ostati ništa, sem ako nije reč o viteškoj upornosti *Dietrich*-a, heroja koji je nadvladao i samog *Laurin*-a (lukavog patuljka koji je vladao podzemnim kraljevstvom osvetljenim dragim kamenjem), preotevši od kepeca ogrtač nevidljivosti, magični prsten, pojas snage, čarobni mač i ovalnu riznicu, ne veću od ove sobe ali zato isto tako svevideću (*ogni bottega ha la sua malizia*), sposobnu da ukaže na razliku između stvarnosti i izmišljenosti, kao i *Thor*, šampion Bogova, koji je (istina, u zadnji čas) uvideo da su *Skrymir* ("Ogromni"), veoma veliki ledeni div, i njegovo boravište, *Utgard* ("Spoljno Mesto"), ustvari iluzije, što ga je spasilo daljih nedaća (*quocunque nomine*), u medjuvremenu pruživši izvesno zadovoljstvo *Loki*-ju (tojest *Lopt*-u, Bogu vatre i sinu džinovskog para *Farbauti*-ja i *Laufey*-je, progresivno problematičnom i, na kraju, potpuno djavolskom), koji je, do tog trenutka bar, uživao u prevazi uma nad snagom, budući da je i onako snažnom *Thor*-u toliko dugo uzelo da razreši podvalu sa iluzionizmom, koju mu je on, *Loki*, svojom glavom zamesio.

(*Joci causa*).

[Njegovo (*Loki*-jevo) opravdanje, doduše, i za te i za druge, još vraškije prevare i ujdurme, koje je priredjivao svemu i svačemu, išlo je na ruku ondašnjem 'duhu vremena' (*Zeitgeist*), budući da ga je, po njegovim rečima, na sve to terala dosada, u smislu da "bio je umoran od vrpce (niske) dana koja se odvijala bez i jednog čvora ili uvrtaanja u sebi". U poredjenju sa ondašnjim vremenom, naime, danas te i takve dosade nema (*hotóndo wa*), ako se izuzme poneka promašenost života (*yonin dekinài*), kojoj ni *Loki* svojim marifetlucima ne bi našao leka (*in Gelächter ausbrechen*)].

Ali, iako se prema svakodnevnoj količini 'impresija' kritična masa utisaka naparbičenih u uglovima prozora (o kojima se radi) ne odnosi ništa bolje nego atomska bomba prema bombi kašikari (*instar omnium*), u tautološkim pričicama zbrda zdola ne treba tražiti vrh koji bi prevršio dolinu sve misleći da ga ova neće podsetiti odakle je počeo da raste (*d'ou?*), makar doguravši do pitkog pleonazma pouke popijene na naknadni iskap (*magna est vis consuetudinis*), tojest, makar se preselivši iz ovog sveta u onaj (*jamais arrière*) bez obaveznog

osiguranja (ne pokrivajući ni trajno oštećenje centra za savremen smisao stvari, *sub colore juris*).

Ipak, u uglovima prozora [spremnih na sve, uključujući ovakav jedan neobavezan kroki nekoliko uverljivih Božanstava (*не в моем духе*), i dve, tri usputne iluzije za postizanje ravnoteže, *дословный*], u zadnje vreme kao da se nahvatalo nešto više prašine nego obično (*дымка*), da li od nedovoljnog brisanja fibroznom krpom specijalno kupljenom u tu svrhu (*ora et labora*), da li od iskrunjenosti navedenih slika samih po sebi (do malo pre punih zaraznog entuzijazma, *от всей души*), ostavljenih da na miru odu svaka u svoj ćošak, u uglovima prozora spremnih na sve, sad nije važno zašto, *ни слуху ни духу*.

{u,v-k,s}

10/06-08/03

Postupak i Ishod

(Povodom *Мать Сырой Земля*)

Beleženjem samo se docrtava (već nacrtanom dodaju se obrve i šminka) - *ne fronti crede*.

Postiže se ne više od saglasnosti sa sobom (ni manje od zadovoljstva probom) - *loyal en tout*.

[Sve što se, u tišini, podvrgava liniji i tački, progovori li - završiće u znački. Koristeći grafičke simbole - jezik mu se lepi (i on sav od smole)].

(*В общем*).

Stvrđnuta, slova ne prelaze u reči sve dok ih i (onaj tamo) zid u kolo ne pozove (*от всего сердца*) - sve strane tako dobijenog kruga (unutar stambene jedinice složenosti vidre, *soll ich die Tür öffnen?*), ulaze u krznen zagrljaj sa tolikom pompom kao da je sve gotovo (kao da ih čeka laki potpis na ugovoru sklopljenom sa programiranom žrtvom vedrog popodneva koje manje vedri a više oblači, *das versteht sich von selbst*).

Zbog standardne predrasude tako smerne slike (*teburu no ué ni arímasù*), ovešane o sumnjivo pero i ovako šturog, kvazi-literarnog dana, u pitanje dolazi i sam postupak, *ПРОТИВ ВОЛИ*.

Tako, na primer, insistirajući na postupku *Ingeborg*, po kome je ova princeza (da ne bi razočarala kraljevsku rodbinu) odbila nalog ljubavi tako što nije pobjegla sa *Frithiof*-om (plebejskim izabranikom svoga srca, *ex quocunque capite*), koji se po svoju zaručnicu bio zaputio čak u odaje monahinja smeštene u hramu Boga *Balder*-a (*fide et fortitudine*), preti opasnost da se završi u izolacionizmu (*Παρακαλω, αφηστε με*), a opet, priklanjajući se metodologiji samog *Frithiof*-a, koji je, nakon što se *Ingeborg* protiv svoje volje udala za kralja *Sigurd*-a *Ring*-a, besomučno jedreći dalekim morima ojadjen čekao da ovaj umre (što se i desilo, dovevši mu dragu najzad u naručje), može se lako zaključiti da je sve zavisilo od dužine *Sigurd*-ovog života, tako da je lako moglo da se dogodi da i *Frithiof*-a preplave, ako ne okeanski, a ono isti oni talasi odvojenosti i samoće (koji su toliko uticali na svojevremenu odluku njegove dragane), *entre deux vins*.

Takodje, idući za primerom *Thiassi*-ja (*Thiaz*-ja), ledenog diva koji je od Boginje *Idun* ukrao jabuke mladosti (što je Bogove dovelo do ivice rastrojenosti, jer su bez njih, stareći, postajali bojažljivi, *haud longis intervallis*), tojest sledeći *Thiassi*-jevu sudbinu koja mu nije bila naklonjena (prerušenog u orla, Bogovi su ga sagoreli na zemlji, potpalivši tolike vatre na zidinama svog boravišta, *Asgard*-a, da su plamenovi spržili orlova krila i ovaj pao goreći, *te ni oénakù natté*), moglo bi se pomisliti kako se po rečenog diva sve završilo krajnje nepovoljno, da se tu nije pojavila njegova kćer *Skadi*, koja ne samo da je uspela da od vrhovnog Boga *Odinn*-a izmoli kompenzaciju za očevu smrt (*Dieu et mon droit*), već je ovoga toliko ganula da je on (*Odinn*) iz svog ogrtača izvadio *Thiassi*-jeve oči i bacio ih u nebo, rekavši "Thiassi će nas gledati sve dok svet postoji", što se, očigledno, ima protumačiti kao vrlo lep (maltene favorizovan) kraj predmetnog diva, u svakom slučaju mnogo bolji nego što su to njegovi postupci obećavali, *communi consensu*.

Pomisliti, prema tome, kako postupak određuje ishod (*à beau jeu, beau retour*), isto je tako pogrešno kao zaključiti da bajanje u svrhu iskoristljivosti mora da se završi odgovarajućom platom, *ad unguem*.

Može, naime, da se desi da se objekat obožavanja osvetli više sa estetske strane (*ad multos annos*), kao u slučaju *Vlažne Majke Zemlje* - *Мать сырой земля* (iliti, kako bi izgovorili Englezi, *Mati Syra Zemlya*), osnovne Boginje Zemlje kod Slovena, u basenu reke Don poštovane/proslavljane od pre 30,000 godina do današnjih dana (*Pracht!*), u praskozorja žetvenih dana prizivane prolivanjem ulja od konoplje po pšeničnim poljima i požrtvovanim klanjanjem (prilikom svakog takvog poškropljenja) na četiri strane sveta, počevši od Istoka (*cela va sans dire*), ne bi li se to, prvobitno božanstvo (*deceptio visus?*), kome se dodatno pripisivala moć mudrog rešavanja sukoba i vrhunske dalekovidosti / neograničenog predviđanja, ne samo privolelo da obezbedi dovoljan prinos žitarica za datu sezonu (*Sicherheit + Gewissheit = Selbstsicherheit*), već i založilo za svaki drugi napredak / prosperitet obožavalaca (*Sicherheitsvorkehrung*), kojima se ne bi moglo zameriti da su se, i jednog trenutka, zaboravili, tojest uzeli da misle samo o stomaku, a da, pre svega (*ad rem*), u svemu tome nisu videli svu lepotu obostranog formiranja uvek istog zrna - tačke spoja prvih struna i poslednjeg runa, *arcana caelestia*.

{U,V,S-K,U,R,S}

10/08-11/03

Izmedju Napred i Nazad

Započinjanjem teksta odužava se obaveza prema danu (*age quod agis*); dovršenje ionako nije obavezno (ni disk večeras nije raspoložen za više, *absit omen*).

(Koliko god se pripremio i čeka, još bi se bolje osećao da ga spakujem da ćuti, *замкнутый*).

Pošto je naglo otoplilo (*koré de iì hazú dà*), rojevi sitnih mušica, buba, larvi i smetenih vilenjaka (*wer kommt zuerst?*) dave se u vazduhu dok se ne uguše na zemlji - tek tu umire svako na svom imanju (gore se nikad ne zna šta je čije, *alieni appetens, sui profusus*).

Uzimajući u obzir da mnoštvo uvek dovodi do jalovog uzleta (*alere flammam*), padajući, svaki se od tih leptirića (za toliko olakšan) doseća sebe iz doba providnosti (*vernünftig*), tako se i gasi - nestajući u (zlatastoj) prašini

koju za sobom diže iščezavajuće Sunce (*à perte de vue*), koga od jutra do večeri goni besni vuk *Skoll*, upečatljivi simbol *Odvratnosti*, čiji je jedini cilj da savlada i proždre to nebesko telo (*ad internecionem*), što bi ceo svet stropoštalo u primordijalnu noć, ali se to još nije dogodilo, što ne znači da neće, *componere lites*.

(*Aprés moi le déluge*, laje večiti *Skoll*).

Ni onaj drugi vuk, *Hati*, koji je, zajedno sa *Skoll*-om, za majku imao divovsku vučicu (koja je živela u *Gvozdenoj Šumi*), i koji (po istom principu po kome to *Skoll* čini, progoneći Sunce) po vazdan juri za Mesecom, večeras se ne može pohvaliti da ga je ščepao - Mesec samo što se nije odvažio da se, i tako bled (*das ist typisch für ihn*), suprotstavi helijumskim ostacima Sunca (*увеличение*), za sada svetleći u nekoj vrsti podrazumevane kovalencije (*Συγγνωμη, μporω va περασω?*), plavkasto se premrežavajući preko zaostalih zvukova i ovog, još malo pa uspešno prevezenog dana (iz jedne luke u drugu, isto tako kratkoročnu, *недолговечный*), za koji se opet (za dan u pitanju), može reći da za svoj prevoz koristi onog istog konja koji ga je prevezio svakog onog bivšeg (jučerašnjeg) puta (*in der Schwebesein*) - osmonogog *Sleipnir*-a, znači, uzeo je, konja koji se dvostrukim brojem nogu bio preporučio i samom *Odinn*-u (šefu svih Bogova) a da neće ovom krnjem danu, čije je prevoženje (prema tome), na tom, i inače veoma lepom konju (još od njegovih prvih koraka), nastalom spojem *Svadilfari*-ja, izuzetno snažnog ždrebca, i *Loki*-ja, menjača oblika (koji se za tu priliku bio transformisao u kobilu), bilo nešto što se samo po sebi podrazumevalo (kao cvet lektire u književnoj dolini - *Maiglöckchen*), dokle god je *Sleipnir* mogao da leti kroz vazduh preko onih sinjih mora, i bio dovoljno brz da na trkama pobeđuje ostale konje, bez obzira što se bio obećao *Odinn*-u da ga nosi u bici kod *Ragnarok*-a, a dobro se zna kako se ta bitka završila (*Deo gratias*).

Završila se, naravno, tako što je (nakon svih rušenja, *watákushi ga funda totan yánè/yuká ga nukéochita*) porušen i hram *Svantovit*-a, Boga rata kod Slovena centralne Evrope (poznatog i pod imenom *Sventovit*), dotle velika gradjevina u mestu *Arcona* na Baltičkom ostrvu *Rugen*, u kojoj se nalazila četvoroglava statua *Svantovit*-a, visoka trideset stopa (*ars est celare artem*), što ga je (dotičnog Boga, *anno humanæ salutis*) sprečilo da uzjaše belog (i, naravno, svetog) konja, i odgalopira u noć (kako je to redovno činio) da se suprotstavi onima koji su ga poricali, a što se, opet, primetilo po nedostatku znoja i pare u nozdrvama pomenutog konja, tako da ni teorije o *Svantovit*-u kao vrhovnom božanstvu i ocu svih drugih Bogova (kada se uzme u obzir šta se sa njegovim hramom i kipom desilo), nisu ostale drugo do teorije, daleko od činjenica i rezultata ovozemaljskih, praktičnih poslova (*adscriptus glebæ*), uključujući predmetno rušenje (*a Deo et rege*), koje su **1169-e** godine izvršili pragmatični kralj *Valdemar* iz Danske i njegov savetnik za Hrišćanstvo, *Absalon*, utirući put doktrini na jezgrovit način (*ad libitum*), kako se te stvari i dan danas rade, *ad majorem Dei gloriam*.

Ausschau halten!

Veoma lep dan (treći ili četvrti za redom, *cum notis variorum*) ništa od onoga što se pre hiljadu godina desilo ne pušta da ga poremeti više od 'eventualnog' oblačka (tu negde oko dva, dva i petnaest popodne, *die Entscheidung liegt nicht bei mir*), ali ga ni ne ispušta iz vida (*ab origine*), u odnosu na (takozvanu) reminiscenciju sekvencijalnog svedoka neutoljivog proticanja drži se nekako između (po strani), nedovoljno okrenut u napred da bi mu se u nazad ukazalo išta manje od *Skade*-e (poznate i kao *Skadi*), već pomenute kćeri ledenog diva

Thiassi-ja, ali i žene Boga mora *Njord*-a, staložene i nezavisne žene-lovca koja je tumarala planinama u cipelama za sneg (krpljama) u ulozi duha zime, mnogo srećnija na snežnim padinama nego u (Suncem obasjanim) morskim uvalama koje je kontrolisao njen muž, što nije ni čudo kada se zna da je ona bila ta koja je slovila za Boginju lovaca i planinara, onih, dakle, čije je saonice svojom rukom sigurno vodila kroz nanose i smetove, više vremena nego snega, doduše, kako i dolikuje nekome ko se ne obazire na ono što pada spram onog što lebdi, ne obraćajući pažnju onome što će se dogoditi više nego onome što se događa, između napred i nazad zabačena u sebe, à bras ouverts.

{U,V-K,U}

10/11-13/03

Valjanost Prevere

Veče kao i svako drugo, jedino što mu se ne vidi pravi čas (*bon gré, mal gré*).

Čas je ovakvo, čas onakvo (ili se plavi, ili crni, *галлюцинация*), kao da se još nije odlučilo na koju će stranu (prema činu odlaganja ili zoni pomirljivosti, *herablassend*), u susret zadnjim pramenovima pocinkovanog svetla prosutog iz zrakastog pehara *Saule*-e, Boginje sunca [u čijoj se kruni sklupčana zmija ima poistovetiti sa plodnošću i izobiljem datog Božanstva (*só de wa nài to kikásarenài kagíri*)], ili na vidjenje sa *Sif*-om, ženom Boga grmljavine i oluje *Thor*-a, i majkom *Uu*-a, Boga skijanja i streljaštva (uglavnom, lukom i strelom, *Ισια, ευθεια*), čuvenom po njenoj dugoj zlatnoj kosi, simbolu plodne (kukuruzne) žetve, koju je, međutim (jedne noći kao ova što dolazi, *всеобъемлющий*), pun obešenjaštva isekao Bog nevaljalstva i raznih drugih djavolstava *Loki*, zbog čega se *Sif* toliko sneveselila da je njeno neraspoloženje postalo sinonim za zimsko doba u kome su kukuruzna polja svedena na omlaćenu strnjiku.

Immedicabile vulnus.

Između takve dve varijante, dakle, sve više u mraku njiše se i ovo veče (*sorgenfrei*), čupajući se iz noći sve neveštije (upadajući u nju sve prilagodljivijim pokretima ugašene grudve, *memor et fidelis*), na kraju postavši ona, još jedna noć nakon još jednog dana podele po *Rig*-u (poznatom i pod imenom *Heimdall*), Bogu administracije koji je ljude podelio na tri klase: *thralls* ili sužnje, *karls* ili slobodne, i *jarls* ili plemiće.

(*Bessere Laune bekommen* svi sužnji ovoga sveta, ni vi niste od juče!)

Klasifikacija koju je proba vremena ostavila bez mogućnosti da se, povećanom kompleksnošću, izmigolji iz tako jednostavne predstave pomenutog arbitra, tu i tamo se, čak, pogoršavajući (sve više mu, dakle, dajući za pravo), *karls* svodeći na sve manji broj, *jarls* i *thralls* na dosadni antagonizam notorne nepromenljivosti (vidjenje *Rig*-a na post-modernu kosmičke konstante, *locus classicus*).

Eto kako teče jedan sumnjiv prilog večerju - ni da se legne i zaspi (*ad referendum*), ni da se digne sve u vazduh (*ad rem*), eventualno (možda) da se zalije cveće, bilo koja vrsta jagorčevine primerice, uključujući onu iz roda *Anagallis*, *Anagallis arvensis* na primer, 'u narodu poznatu' kao mokrica ili bedrinac (*adscriptus glebæ*), radije sitnog cveta plave, ljubičaste (purpurne), ljubičastocrvene (skerletne), pa i bele (na sve pristajuće) boje, latica koje se

zatvaraju pred dolazak lošeg vremena (*a capite ad calcem*), na glasu kod siromaha kao besplatna prognoza (*poor man's weatherglass*), sa istom reputacijom kod njihove dece, koja, što se njih tiče (kad su pod srećnom zvezdom), rade u tekstilnoj industriji (po belosvetskim vunovlačarama, *jibún nò sekínin de*), pod kolektivnim imenom koje je dala zapisati izvesna gospodja T.: "The children whose duty it is to walk backward and forward before the reels on which the cotton, silk, or worsted is wound, for the purpose of joining the threads when they break, are called *piecers* or *pieceners* - Deca čiji je posao da hodaju napred nazad ispred kolutova pamuka, svile ili češljane vune (kamgarna), i čija je dužnost da vezuju pokidane niti predje, nazivaju se *pieceners* (povezivači delova)", Mrs. Trollope.

Affreux? A peine.

Nov dan (*a fortiori*).

[S.-i je danas 23 godine (*ætatis suæ*), a kao da se rodila u doba žućih brojeva - *Adsum!*- u svakom slučaju živopisnijih, *en vérité*.

"The lovers of the picturesque still regret the woods of oak and arbutus - Ljubitelji živopisnosti/slikovitosti ustvari i dalje žale za šumama duba (hrasta) i maginje", Macaulay. *Ex animo*].

Stojeći na mlinskom kamenu (*ВКОСЬ*), na kraj sveta odlazi vrhovni Bog i primarni Stvoritelj kod Južnih Slovena, *Perun*, od *Perunjeg Orta* preko *Peruve Dubrave* do *Perin planine* šireći Sunčeve zrake, goneći oblake, i topeći sneg na dalekim vrhovima, zbog čega su mu, mada i u znak priznanja za osećaj društvene pravde - *Perun*, naime (u Poljskoj *Piorun*, u Rusiji *Perunu*), gradom je bombardovao zemlje zlih, poročnih i nemoralnih - u Kijevu postavili obličje sa srebrnom glavom i zlatnim brkovima, koje je tamo stajalo sve dok, sa prelaskom u Hrišćanstvo, *Perun* nije bio proizveden/transformisan u *Svetog Elijaha* (*Deo juvante*), kojom prilikom iščezle su i svetkovine u čast njegovih svojstava agrikulturnog agensa (poljoprivrednog dobročinitelja, *Stechpalme*), u kojima se kiša prizivala (*ej dodole, dodole*) igrama čednih (neporočnih) devojaka (*en cueros*: odevenih u cveće, u čarobnom kolu), a od tada pada bez tih prizivanja: rigidan dokaz valjanosti prevete, *in actu*.

{U,V-K,U,S}

10/13-15/03

Uznošenje u Lagodan Ep

Mehr oder weniger: kasnijim postupcima ne ostvaruju se prethodne zamisli - samo se uteruju u metodološku zamku poput one u slučaju *Otter-a*, sina farmera i čarobnjaka *Hreidmar-a*, koga je ovaj pretvorio u vidru ne bi li im ta životinjica ulovila nešto ribe za večeru (*во время еды*), ali je *Loki*, Bog vatre i obešenjak svoje vrste (*достопамятный*), vidru ustrelio ne znajući da se radi o *Otter-u*, zbog čega je *Hreidmar* od *Loki-ja* zatražio odštetu u vidu pozlate na celokupnoj površini krzna odranog sa predmetne vidre (*do omoimasu ka, paati ni wa kono doresu de ii kashira?*), tako da je *Loki* morao da se uputi patuljku po imenu *Andvari*, koji mu dade zlato potrebno za toliko pozlaćivanje ali ne i čarobni prsten, koji je *Loki*, zbog toga, uzeo na silu, što je *Andvari-ja* nateralo da prokle i zlato i prsten, u smislu da "ko god ih bude oba posedovao od njih će stradati" (*sein ganzes Leben*), ali to *Loki-ju* nije smetalo da prsten stavi na

prst a zlato uruči *Hreidmar*-u [kao kompenzaciju za nenamerno ubistvo *Otter*-a, mrmljajući (doduše, na Grčkom) "Δεν παραγγειλα αυτο, παραγγειλα..."], predpostavljajući da će ga biti dovoljno za pozlaćivanje celog krzna vidre [u koju je *Otter* privremeno bio pretvoren, i u kom je obliku zadnji put gledao u vodu ne znajući da gleda u smrt, trenutak dva, dakle, pre nego što je, onako vižljast, veoma grubo (neravnim kamenom) bio ubijen (*un changement en pire*)], što se (rečeno pozlaćivanje) i obistinilo, sa izuzetkom jedne dlake u vidrinim brkovima (za nju više nije bilo zlata), nedostatak koji je *Loki*-ja naterao da sa prsta skine onaj prsten i preda ga *Heidmar*-u, na koga je, tim potezom (*à ce moment-là*), budući da je postao posednik dve uklete dragocenosti (prstena i zlata), prešlo i rečeno prokletstvo, zaokružujući metodološku zamku u pitanju, u smislu da *Hreidmar* nije smeo da insistira na *potpunoj* prekrivenosti ušuškanog krzna ohladjenim zlatom, trebao je nešto da ostavi i brku na izbor (naročito žrtvinom, tako lepo zategnutom naglo prekinutim lovom) - ovako, umesto da to bude stvar između *Hreidmar*-a i *Loki*-ja (*dans l'ensemble*), sve se završilo po metodi *Andvari*-ja (a ni *Otter*-a, kako videsmo, niko ništa nije pitao), pa nije ni čudo što se "kasnijim postupcima nisu ostvarile prethodne zamisli (*mehr oder weniger*)", u datom slučaju: o jednoj skromnoj ribljoj večeri, в основном.

Мафија.

Nego, sve više zapadajući u mitologiju, čovek se, zapravo, sve više praćaka u stvarnosti - poistovećujući ultimativnost sa aproksimacijom uvek se gubi na graničnosti (для меня это очень важно), a kada se to desi svaka je priča detelina sa četiri lista, fiktivni pomak u sledećoj generaciji (generacijski pomak pun virtuelnosti, зачисление в высшее учебное заведение), ma koliko vrzina jedna posve žbunasta realnost (*Reihenfolge, Ansammlung*), koliko god sumnjiva još više moguća (*es ist alles arrangiert*), kad se u obzir uzmu svi ishodi svih stepena slobode (*dónnà sénsèi ni kíite mò óshiete kuremasù yo*), kojih je onoliko koliko i grana na *Yggdrasill*-u, *Drvetu Vasionu*.

A njih je toliko da mogu da napune rukavicu uspavanog diva, istu onu u kojoj su, na putu za *Jötunheim* (*Zemlju Divova*), jednom zakonačili Bog grmljavine i oluje *Thor*, njegov sluga *Thialfi*, i sluškinja *Roskva*, s' tim da se mora priznati da je to ipak lakše uraditi (sve grane *Yggdrasill*-a strpati na to, bez te šake, mesto) kad bi ovo troje prenoćili negde drugde (*скажи-ка мне, как вы думаете?*), samo ne u pećini kod *Thokk* (to bi, ipak, bilo nategnuto), jedne, pre svega, neosetljive žene diva, kojoj ni nesretna smrt popularnog (mного voljenog, neprežaljenog, и так далее) Boga *Balder*-a nije bila dovoljna da pusti koju suzu (ni za njim!), iako je *Hel*, kraljica "nevrednih mrtvih", na sve strane bila razaslala glasnike da objave da je voljna da *Balder*-u dopusti povratak u zemlju živih (*как можно скорее*), pod uslovom da "sve na devet svetova, i mrtvo i živo, tuguje i kuka za njim", te su oni, praktično obavivši posao, tojest nateravši sve *Što Postoji i Što Ne Postoji* (uključujući opalo lišće, prevrnutе kamenove i lanjski снег, к тому времени) da žali za *Balder*-om (da ridajući plače), na povratku u *Asgard* (*Zemlju Bogova*), naišavši pored jedne jame na dotičnu *Thokk* ("Дайте-ка пройти", baš je bila rekla, doduše na Ruskom), ovoj preneli rečenu poruku, na šta je ona izjavila da nju nikakav *Balder* ne interesuje, dodavši "Nek' *Hel* zadrži to što drži".

Tranche de vie.

Погода-то какова! Još jedno veće iz koga lije (zamračilo se i bez ove kiše, a sa njom se crni), padajući po ramenima *Patollo*-a, jednookog Boga rata, magije, nadahnuća (inspiracije), i mrtvih, starijeg jednog gospodina, duge (zelene!)

brade, mrtvački bledog (s' turbanom na glavi), vrhovnog Božanstva severnih krajeva (uključujući Baltik, *мне кажется*), čije su svetinje ljudska lobanja, konj, i krava (как же), delioca sreće kad je u dobrom raspoloženju (*и тому подобное*), mada je, pred samu pojavu Hrišćanstva (*nisi Dominus frustra*), počeo da ga bije glas da mu je uloga spram mrtvih naglašenija nego što je to, za to vreme (*in te, Domine, speravi*), bilo prihvatljivo, tako da su ga prvi misionari identifikovali sa Vragom. ("Deus vult", govoraše).

Vrag bi ga znao da li je to ono na šta pada (u šta se sliva) sva ova kiša (*es regnet*), na kraju krajeva, nije sve ni u poniranju na onu stranu [treba se malo kočoperiti i na ovoj (*was machst du gerade?*)], kao što nije izvesna ni pojava svih onih drugih Bogova (i njihovih pomoćnika) na tolikim putevima bahatosti nirvane (*et id genus omne*), ali se ne može reći da se ne pojavljuju kad god kojoj reči ovih šturih spisa više nema spasa, uznoseći ih u lagodan ep, *de profundis*.

{U,V-K,U}

10/15-17/03

Primis digitis

Američki platan, Egipatska smokva, javor ili sikomora - *Ficus sycomorus* (Palestinski, Arabijski), sve što ispod pora (*Acer pseudoplatanus*), ali samo pola (dvoliko ko' Janus), polako se sleže u predeo niski (pod prozorom lebdi sred vazdušnog mora), zeleno i žuto (crveno i plavo) slažući u *Primus* (prvi dan bez bora), kome ni *Tübingen*-ska škola teologije, osnovana 1826-e godine ne bi li sa svojom (Hegelijanskom) filozofijom istorije objasnila evoluciju Hrišćanstva, ne bi imala šta da zameri a da ne poklekne već na sledećem, doduše insektoidnijem dvojstvu, koje, kao i u gornjem, dikotiledonskom (botaničkom) slučaju, predstavljeno tihim omotačem (tamo egzogenom korom ovde hitrim nožicama), krije sličnu emotivnu uniju, u koju su tako smerno ušli *Dysdera* i *Segestria*, dve vrste pauka koje se oblažu istim, cevastim (tubularnim) zidom fino izatkane paučine (*à la belle étoile*), kroz koju se jedino može prići kao ovo sad sto im se prilazi protejski (*Gesamteindruck*), tako što onaj koji (ka svemu tome) ide, i sam uzima/poprima sve one oblike flore i faune koji su neophodni da može da ih opiše od *Platanaceae* do *Tubicolae*.

[Šta to sve može da se strpa u predmetni zapis, zna i malo dete (samo Šekspir da ga ne omete). *Das ist mir nie zu Gesicht gekommen*.

Pre nego što se *Bard* od *Avon*-a uznemiri, medjutim, potrebno je gornji opis (pauka/platana, *à beau jeu, beau retour*) spustiti na zemlju, ali ne i otkačiti od svakog oblačka - nikad nije na odmet pomalo lelujati. *Качание*].

"We need not by silence give the least pretext for uncertainty - Ni da ćutimo ne trebamo, da i najmanji izgovor ne bi dali neizvesnosti", Grover Cleveland. *Точка зрения*.

Wakáttà. Probudivši se iz ćutnje (*зритель*), uvidevši (tojest) da interpretacija očaja koja u njemu ne nalazi zgodni zalag umišljene žrtve dovodi samo (i jedino) do doktrine ničim podkrepljenog pobunjeničtva, ova se smesta ima osuditi, i to na načn na koji je papa *Pius IX* 1864-e godine osudio čak osamdeset doktrina izuzimajući, naravno, sopstvenu (*Deo favente*), proglasivši jeretičkim panteizam, racionalizam, socijalizam, tajna udruženja i Biblijska društva (kao da je ono

kojim je on predsedavao skautsko), mada se izvesna fleksibilnost u datoj organizaciji ne može poreći - već sledeći vrhovnik, Pius X, 1907-e godine proglasio je samo šezdeset pet doktrina (tadašnjeg Modernizma) jeretičkim, *pleno jure*.

Nikakvom zapomaganju tu, naravno, nema mesta (*plus on est de fous, plus on rit*), naročito kada se zna da (u vezi Rimljanskih posvećenika) u svakom boljem rečniku reč *propaganda* svoje prvo navodjenje nalazi u (izvodi iz) aktivnosti takozvanog Komiteta Kardinala (klerikalne varijante / svetog derivata kakvog zemnog, tojest svetovnog Politbiroa, *ohe! jam satis!*), koju dati skup upražnjava prilikom svakog zasedanja Kongregacije (Zajednice) za Propagaciju (Širenje) Vere (*ogniuno per se, e Dio per tutti*), kojom prilikom se izdaju uputstva misijama u stranim zemljama. *Optimates*.

(*Peu de gens savent être vieux*).

'Sa druge strane' (na svu sreću, uvek se ona ispreči ispred prve, *Πρωτες βοηθειες*), sablažnjivo zgražavanje (protestno negodovanje, pačeničko drhturenje, *gleichbedeutend*) zbog gore navedenih 'bezočnosti' u 'moru čistoće' (*O fortunatos nimium sua si bona norint agricolas!*), naravno da je deplasirano, tojest, ništa ne govori u prilog tome da tako ne treba da bude: sve, oduvek, svoj rezultat crpi iz svog zaposlenja.

Što nas je dovelo do, odavno probudjenog, barda: "Hog in sloth, fox in stealth, lion in prey - Krmak u lenjosti, lisac u tajnosti, lav u lovu", W. Shak.

(*Que la nuit parait longue à la douleur qui veille!*)

Da nije ovako teških oblaka moglo bi da se priča o lakoći (*pacta conventa*), ovako - treba naći razumnu meru (*obscurum per obscurius*), ne navaljivati ni na jednu stranu (*Einschränkung*), imati sluha i za dominantno (središnje) i za periferno (skrajnuto) objašnjenje sveg ovog (što se simbolički širi, *prendre la balle au bond*), ne dopustiti da se i to završi jednim jeftinim pljeskom očaravajućoj praznini (*íkùtsu motté imasù ká?*), kao da tu nema i drugih mogućnosti pohvale/priznanja nečemu/nekome ko bi, na primer, mogao biti baš ovaj *Potrimpo*, što upravo zamiče (podno ovakvog prozora smanjuje se niz ulicu), severni ekvivalent nešto južnijeg Boga plodnosti *Freyr*-a (ili *Frey*-a), dodatno zadužen i za reke (*aquae*), lica srećnog čoveka mladjeg doba bez brade (*юношеский*), ali zato sa krunom od sazrelog klasja (*pro nunc*), žita koje kao da, tamo gde ide, ima ko da dotiče sa vrhovima prstiju (*primis digitis*).

{U,V,S-K,U,R,S}

10/17-19/03

Spajanje Korisnog s' Prijatnim (Podesnog s' Ugodnim)

Birajući izmedju dužnosti i iskoračenja (*ins Kreuzfeuer geraten*), jedno se (dužnost) odlaže za sutra, drugo se (iskoračaj) tera u anonimnost, čak iako svi ne misle tako, *СТОЛПИТЬСЯ*.

"Duty is the sublimest word in our language - Najuzvišenija reč u našem jeziku je dužnost", R. E. Lee. (*Euvres*).

Iskoračenja što se tiče, to je kao kada dan se produži za uvek (*obiit*), što se konkretno desilo svim onim robovima koji su pomagali u polugodišnjim ritualima

plodnosti, u kojima se slavio prolazak Boginje Nerthus (kredom ucrtanim putem, iz svetog gaja na *Frisian*-skom ostrvlju ka unutrašnjosti kopna), sa malom pauzom kraj glečerskog jezera da bi se Nerthus tiho okupala (*mosupido de torfsugiru*), nakon čega bi se procesija nastavila kroz špalire svečano obučenih gradjana (*sans tache*), koji bi u čast Boginje (*sans Dieu rien*) sa strane puta pobacali gvozdene alatke i oružje, zbog čega se opravdano očekivalo da na tim putovanjima preovladjuje mir i dobra volja (*pax in bello*), što je i bio slučaj ako se izuzme (već naslućena) nevolja, koja je, dok se Nerthus sve dalje vozila u svojim kočijama [koje su vukle dve junice (simboli materinstva i izobilja)], i pratio je visoki sveštenik (*un bienfait n'est jamais perdu*), redovno snalazila sve one robove u smislu da bi, žrtvovani Boginji, u onom jezeru (posle njenog kupanja) bili podavljani, što bi im dan u kome se to desilo produžilo za uvek, *катастрофический*.

"Ne može se pobeći sudbini" nije, znači, samo jeftin izgovor, nego i formalni ustupak stilističkoj omći, istoj onoj kojom se bio poslužio *Odinn* (poznat i kao *Woden* ili *Wotan*), vrhovni Bog i posednik dvorca *Valhalla* (u okviru dvorskog kompleksa *Asgard*), jednooki Bog vida koji je, kako je već bilo rečeno, drugo oko žrtvovao za gutljaj iz *Mimir*-ove *Fontane Mudrosti* (ostavivši ga da u njoj, ko' pun mesec, pluta), e da bi s' onim okom što mu je ostalo predstavljao omniradijacijsko/svevideće Sunce (*жидкий кристалл*), što u sve ima uvid izuzev u svet mrtvih, zbog čega se *Odinn* obesio (o onu omću, zavezavši je o *Yggdrasill*, *Drvo Vasiona*), i tako visio devet dana i devet noći, da bi mu se i njihove tajne (tajne mrtvih) ukazale. ("Что же ты делаешь?", pitao ga je jedan koji je tuda prolazio, jer on o tome ništa nije znao. *Мне жалко его*).

Geltung verschaffen: iz parobroda dana iskrcava se veče. (*Geltungsbedürfnis*?) Iako je ovde, uglavnom, ravno, tu i tamo naslućuje se (više nego što se vidi) poneki vrh, *пока еще*. (I naboranost ima svoj trenutak). Preći ih ili ne, i nije neko pitanje (pri tolikoj njihovoj neuverljivosti), pa ipak - ni to se ne može učiniti tek tako. "Sometimes the hill submits itself a while - Ponekad se i brdo preda, za kratko", *Dryden*. (*Сверху донизу*). A na vrhu, kao na svakom vrhu: ponesenost uspokojavajućom mudrošću *Saule*, Boginje Sunca i zaštitnice zelenih zmijsa (*ils sont très liés*), kao da istina nije obnuta, tojest kao da *Odinn Mimir*-ovu glavu [koju su *Vanir*-ski Bogovi (suparnici *Aesir*-skih, kojima su ova dvojica pripadala) odsekli i poslali *Aesir*-skim Bogovima kao znak produženja ratnih dejstava izmedju te dve grupel] nije premazao lekovitim travama, izgovorio nad njom odgovarajuće čarolije/čini (da joj povрати moć govora), i postavio je da čuva *Izvor Mudrosti* (*Mimisbrunner*), koji se nije nalazio ni u kakvom visu već pod jednim od tri korena *Yggdrasill*-a (*Drveta Vasiona*), što znači da se dotična mudrost, koja sadrži "mnoge istine nepoznate bilo kome", nalazi u *Asgard*-u, podzemnom svetu datog korena (kako je ustanovljeno na prvoj strani ovog rukopisa, *zum Beispiel*), a ne na kojekakvom vrhu, *на даче*. *Это не к добру*.

Jedino što (može da se očekuje da) se ocrtava na ovakvom jednom, keramičkom nebu, jeste *Mokkuralfi* (Tele *Izmaglice/Sumaglice*), ogromno mladunče napravljeno rukama ledenih divova od ilovače sa glinenog dna *Jötunheim*-ske reke sa ciljem da zaplaši Boga grmljavine i oluje, *Thor*-a, pred njegov megdan sa najjačim od datih divova, *Hrungnir*-om, što je i moglo da urodi plodom (*Thor* se dobro uplašio *Mokkuralfi*-ja, iako je već bio savladao *Hrungnir*-a), da *Thor*-ov sluga *Thialfi* (iz redova običnih ljudi, *prolétaire*) nije sa sekirom glinenom divu odsekao sve četiri noge, te je ovaj zbog toga posrnuo i pao, potresavši citav *Jötunheim*, što se i danas tumači kao dokaz ljudske moći, sa pravim Bogom na pravoj strani, spajanje korisnog s' prijatnim (podesnog s' ugodnim), *utile dulci*.

Dokazivanje Pred Sobom

Snishodljivost kao znak slabosti (popustljivosti, pomirljivosti), sklanjanje s' puta u nedostatku podrške čarobnog čekića *Mjollnir*, koga su iskovali kepeci *Brokk* i *Eitri* i koji normalno služi ne samo kao instrument uništenja, već (štaviše) i kao barjak plodnosti i uskrsnuća, što se više puta pokazalo tačnim u primerima iz života u kojima još uvek ima nade (*nullius addictus jurare in verba magistri*), da i ne govorimo o slučajevima upotrebe predmetnog orudja kod Boga grmljavine i oluje *Thor-a*, gde se redovno pokazivalo da te osobine *Mjollnir-a* nisu prazna priča (*Selbsttäuschung*), uključujući njegovu odlučujuću ulogu prilikom odstranjivanja (eliminacije/likvidacije) ledenog diva *Thrym-a*, kojom je prilikom iz *Thrym-ovih* ruku bila istrgnuta/spašena i sama Boginja plodnosti *Freyja*, što je, zajedno s' drugim potvrdama izvanrednih svojstava *Mjollnir-a* (u posedu *Thor-a*), trajalo sve do *Ragnarok-a*, tojest Smaka Sveta (*истребление*), nakon čega su (ranije pomenuti) *Lif* i *Lifthrasir*, dotle sakriveni u *Drvetu Vasionu*, *Yggdrasil-u*, zasnovali novi svet (zeleniji, sa više izgleda da dogura dalje, *Που είναι το βαγκον-λι?*), dok je *Mjollnir* predat na korišćenje *Magni-ju* i *Modi-ju*, sinovima *Thor-a* koji su, od onda, na stalnim putevima (*extra muros*), tako da prilika da se još neko domogne tog čarobnog sredstva zavisi od susreta sa ovom dvojicom i njihove dobre volje da se za neko vreme liše njegove usluge, što je, u principu, jedva dovoljno za značajniji zaokret od snishodljivosti u ponašanju prema sigurnosti u nastupu (jačini u stavu), *expressis verbis*. [Ko čeka *Mjollnir* da se dokaže pred sobom čekaće dok ne ugleda *Magni* i *Modi*, s' tim što se ni tada ne zna kako će ovi da reaguju, tojest da li će pristati da čekić pozajme (*gámàn suru*), ili sa njim hitro nestanu (*undo suru*)].

Dokazivanje pred sobom kao odavno propuštena šansa za ispravku koja je nekad nešto i mogla da znači (ali je, dugo već, tek umiljavanje žrtve, *dernier ressort*), jedan, u svakom slučaju, nezgrapnan pokušaj da se dotakne *Luonnotar* (*Kćer Prirode*), prvobitna Boginja stvaranja, "potpuno sama u ogromnoj praznini", koja se već bila navikla da pluta po kosmičkom okeanu za vjek vjekova (*en cueros*), dok jednog dana jedna ptica nije napravila gnezdo na njenim kolenima i tu snela gomilu jaja (*Vertrauen erweckend*), što je Boginju toliko uzbudilo da se trgla i razbila ih (*in Ver'wechslung*), te su se od delova ljuski stvorili Nebo i Zemlja (*zum Ver'wechseln ähnlich*), od žumanca Sunce (*bon jour*), od belanca Mesec (*bon soir*), dok su Zvezde nastale od preostalih parčića, kojih je, očito, ostalo dosta (*ver'streuen*), tako da eventualni dodir *Luonnotar* može na sve to da asocira u takvom jednom trenutku (*иллюминация*), što su svakako imali na umu svi oni koji su se pred sobom dokazali na vreme, u časovima lične (primordijalne) zore, a ne kao ovo sad (kada je sve kasno), *ex necessitate rei*. Čime se dolazi do znalačke promene ritma (*ex concessio*): iznad snishodljivosti leluja (gle!) popularni surogat lepog vaspitanja - dobrota; šta se dobija kada se kaže ono što i na početku ovog teksta, umesto *snishodljivosti* napisavši *dobrota*? (*De retour*) dobija se: "Dobrota kao znak slabosti (popustljivosti, pomirljivosti), sklanjanje s' puta u nedostatku podrške čarobnog čekića *Mjollnir*". *Ébauche*. I dok je prvi deo rečenice u pitanju tačan (*à coup sûr*), dodavanje čarobnog čekića više je nego sumnjivo (*à dessein*), pre svega je izvršeno da bi se pružilo kakvo takvo opravdanje predmetnoj neadekvatnosti subjekta o kome (god da) se radi (*a capite ad calcem*), tako uočljivo izraženoj već u samom početku pobiranja rezultata dobrote: popustljivosti, pomirljivosti, i sklanjanju s' puta, finalnih bisera jednog živinskog dokazivanja pred sobom, pred kojima bi ostala nema i *Madder-Akka* i njen muški sadrug *Madder-Atcha*, božanski par koji je začeo ljudski rod (pri čemu je ona bila odgovorna za telo a on za dušu, sa promenljivim rezultatom), i o kojima će više reči biti drugi put, *absente reo*.

{U,V-K,U,R,Š}

Prelazak u Pohja
(Povodom 59-e Godišnjice Oslobođenja Beograda)

U današnjoj "P.-i" (Internet izdanje), nije pomenuto oslobođenje B.-a (od pre 59 godina), à *grands frais*.

Увертка - eto dokle se stiglo!

Dokle? *Что вам угода?*

Na kraju krajeva, nije to nekakav mitološki događaj u kome, po pravilu, prevagnu dužnost i briga (o pomenu, tojest sećanju, da se i ne govori, à *dessein*), poput slučaja (obećanog) nastavka onomad započete priče o stvoriteljima ljudske rase (po imenu *Madder-Akka* i *Madder-Archa*), čije su tri kćeri i same bile zauzete poslovima u vezi radjanja i kreacije - *Sarakka* je pomagala ženama na porodjaju (*fide et amore*), *Juksakka* je osiguravala (u slučaju da je trebalo da se rodi muško dete) da se u embrionu promeni (prvobitni) ženski pol (*fide et fortitudine*), dok se *Uksakka*, koja je živela pod zemljom, brinula o interesima i potrebama novorodjenčeta (*fide et fiducia*), a ne kao ovo sad (*fides Punica*), gde ni 59 godina nije bilo moguće isterati (u smislu otaljati) a da svaka briga (pažnja) nestanu zajedno sa onima kojima, u kritičnom trenutku, ni tenkovska gusenica između Slavije i Karadjordjevog Parka nije stigla da zavara trag (preore sudbinu).

Diis aliter visum.

Ali kao što u Prokrustovoj postelji (proizvoljnom kalupu, *wie gewöhnlich*) ne može da se izležava nešto što se vrsno dalo u mermerni kip (*jibún nò sekínin de*), ni njegovim razbijanjem ne dobija se više od praha kamena sa kojim kamenolomci tek ako zaklone žiličast nos - sve ostalo i dalje im se vidi kroz nasušno trunje preko kog se solidno premazuju za danas, ali u koje će, isto tako je sigurno, neopaženo preći već koliko sutra, *in pleno*.

(Kad rigidna mrzovolja sudi razbarušenom duhu, ne može da se očekuje da je ovaj posadi na koleno).

Smrkava se ali se i vlaži. *Увлекательный*.

[*Угарны газ, углекислота* (ili nešto treće), prevlači se preko platna za današnji film].

Skoro da se vidi (u svakom slučaju se oseća, *как вам угода*) kako se *Jumala* (koji po redu Tvorac, tojest Vrhovni Bog?), na kraju, opet smenjuje s' *Ukko*-om, takodje glavnim Božanstvom, ali i upravnikom neba i vazduha (*fortiter in re*), koji je ustvari taj koji vedri i oblači, određujući kada će da pada kiša, što je, svi su znaci, naredio da bude i sad.

(Jedino što ovo više liči na sitan led koji pecka po licu, ali i to je samo doterivanje forme - važno je da udara na sva zvana, makar se obrušavalo u sumnjivom roju, *gleichviel*).

Mada, ne pada to ni led, ni kiša, ni prašina na odavno zauzdane borce (*ente deux feux*), nego se jeleni zatrčavaju oko žrtvenika *Kied Kie Jumbel*-u, kamenom Bogu

najsevernijeg naroda sveta (Laponaca), gospodaru svih Božijih stada (*et hoc genus omne*), poznatom i kao *Storjunka* ("Veliki Bog"), da ga (koliko toliko) zagreju, i time mu povrate pamćenje na vreme kada se svuda pušilo od uličnih borbi a nigde se nije izgorelo od gradjanske smrti (*est modus in rebus*), kao da je svaki borac bio *Leminkainen* ("Ljubavnik"), heroj koga je majka u detinjstvu okupala tri puta u letnje i devet puta u jesenje večer, da osigura da ovaj postane mudar kad odraste, nadaren lepim glasom i umilnom pesmom da može da ode do zemlje *Pohja* (u potrazi za ženom), što bi se i desilo da usput (svaki takav) nije naišao na Boga mrtvih, *Tuoni*-ja, koji se tuda šetao sa svojim labudom, i kad se *Leminkainen* (dotle vrlo ogladneo i, smanjenog opreza, smanjenih i čarolija) pokušao dočepati date peradi (*ex quocunque capite*), spazio ga je *Tuoni*-jev sin i isekao na komade, koje je, zatim, rasejao po *Pohja*-nskoj reci, ali je, onda, na scenu stupila *Leminkainen*-ova čarobnica majka (*in articulo mortis - es sieht schlecht aus*), sastavivši ga iz delova i povrativši u život tako što je poslala svoje verne pčele po životni med, koji se, i tada, mogao naći tek iza najviših nebesa, na daljini koju su te životinjice marljivo prevaljivale jer su znale kakav junak ne sme da im umre.

("Ich dien", govorila je svaka).

Tako da nepominjanje Dana Oslobođenja B.-a na stotom licu isto toliko godina starih novina [koliko vlasti toliko lica - tehnika puna metabolizma Galapagoske kornjače (*Μαζί με το πρωίνο?*), s' kojom se, kao što se zna (videti onaj isti Internet), doguralo najviše do 193 g. (ne više)], i nije neka značajno spuštена zavesa na život i smrt predmetnog broja pripadnika nekada oslobodilačkih brigada (*туманный*), odavno već *Leminkainen*-ovih po ljubavi prema čvrstom glasu i odvažnoj pesmi (*in posse*), tako strasno rasutih u B. ("Oh, ja!"), zatim ćutke skupljenih u *Pohja*.

{U,V-K,S}

10/22-25/03

Dekahedra

Napisavši "U trenutku smrti, stvari stoje loše (*In articulo mortis, es sieht schlecht aus*)", smeću se s' uma *Gunner* i *Hogni*, Nibelunška braća koja su, očigledno, drugačije mislila, i, ne priznajući ni retka te, tako standardne misli, galantno umrla (iako nijedan nije živeo bezgrešnim životom, *zum Schluss*).

Paar: uvučeni u tragična dešavanja izvedena ukletim prstenom *Andvarinaut* [nakon što su ubili nenadmašnog junaka *Sigurd*-a i nagomilali njegovo blago (*excitus acta probat*)], *Gunner* i *Hogni* su postali žrtve izvesnog *Atli*-ja (*an no jo*), kome ni po koju cenu nisu hteli da predaju svo to zlato (iako je ovaj žudeo za njim), te ih je on po kratkom postupku osudio na smrt.

Empressement.

Isečenog srca, *Hogni* je umro smejući se (*врожденный*), dok se *Gunner*, bačen u zmijsku jamu vezanih ruku, zabavljao tako što je stopalima svirao po harfi, prkoseći smrti do poslednje note, *все же*.

U svrhu objašnjenja ovakvog ponašanja može se pretpostaviti kako je verovatno da su im misli bile na nekom drugom, vedrijem mestu (*Είναί μακρὰ?*), ali je isto

tako moguće da su obojica imala na umu da smrt nije konačna: (koliko juče uveden na ove stranice) mag *Leminkainen* imao je više od jednog života (*Deo non fortuna*), dok se ostareli *Vainamoinen*, madjioničar bez premca i neumorni istraživač svog poznatog sveta, uvek izmigoljavao, iz bilo koje bezizlaznosti izvlačeći se odgovarajućom promenom oblika (*entre deux vins*). [*"Non est vivere sed valere vita"*, pritom je (matori lisac) govorio sebi].

Odgovarajuća promena oblika kao mali izlet na peščanu plažu (gde se još, kao tu, može videti manje zahuktali plivač kroz život protumačen u pravilima države i crkve?) - a sve miriše na *dekander*, biljku sa deset prašnika i nijednom sumnjom (*wohin du auch gehst*), i sve miriše na *dekagyne*, biljku sa deset tučaka i nijednom zebnjom, *das da*.

Kao da ga je uhvatila spavaća bolest (*encephalitis lethargica*, karakteristične apatije, ošamućenosti, i letargije), po priobalju tako izvedene scene leluja odgovarajući desetonožac (*dekapodos*), ljuskar koji se, bez desetoručice (*cephalopod-e*), ustvari čuva da ne odleti u vazduh - kao svaki račić sanjajući svoju lignju (*savoir faire*: svaka sipa mami svog jastoga), nakon svih plovidbi iskrcavajući se u taj, apsolutni centar (*suo Marte*), relativizujući dotadašnja krstarenja znalačkom upotrebom makazica-klješta: sklapajući ih u završni čin (*tenax propositi*).

{Dok se još vidi / dok je još vidno) ulicom prolazi statistički gradjanin savremenog sveta (instiktivno osećajući da ovo nije sve, planira/mašta: *tutte le strade conducono a Roma*), čas stupajući strojevim korakom čas sumnjičav kao kakav *Decembrist* [zaverenik protiv cara *Nikolaja I* prilikom njegovog ustoličenja (stupanja na Ruski tron) u Decembru, **1825-e** godine], kao da je prosek ono što se očekuje iz šetanja ekstremiste stanja (*tout bien ou rien*), upućenog prema zornoj službi ili okrenutog ka nepoverenju (*tout comprendre est tout pardonner*), ne znajući kako da se skrasi a da se ne uštine, da proveriti da li stvarno jeste ili samo viri ispod decibelske maske, *вслепую*).

[Sa iskisle grane javi se ubogi čvorak (odcijuče do deset), pa umukne i on. Dugom preliveog perja, ceo taj *Sturnus vulgaris* badava se udesetostručuje - svaki pev mu potkazuje pesmu, *ultra licitum*].

Nastupa vreme desetine [deset uzmi, deset daj, ničemu se ne nadaš - ionako je sve iznijansirano oko ažurnosti primopredaje (osvedočenosti turističke ponude - *vedi Napoli e poi muori*)].

Još malo pa će da se (na redovnom kanalu *dekahedra-e* - pomnoj slici na svih deset strana sveta) ustoliči *Dekalogist*, osvedočeni komentator / vrli tumač *Dekalogos-a* [već dosadne kolekcije *Deset Zapovesti*, onih pravila/pouka svojevremeno primljenih na Sinajskoj planini, originalno napisanih na dve ploče od kamena - prvoj i desetoj - jer za druge nije bilo klijentele (a posle se našlo, *sumptibus publicis*)], pripovedajući o svemu i svačemu a najviše o tome šta je slepog *Hodr-a* navelo da strelicom od imele ubije brata *Balder-a* (toliko lepog i učtivog da je to bilo suviše za jedan zemaljski život - eto logičnog objašnjenja zašto je iz njega otišao, *unter vier Augen*), kao razlog navodeći *Hodr-ovu* podložnost zloj magiji uvrnutog Boga *Loki-ja*, ali i rivalstvo braće oko ruke devojkice po imenu *Nanna*, na čemu je sve i ostalo dok se, nakon Smaka Sveta (*Ragnarok-a*), *Balder* nije vratio u život da, pod grančicom *Viscum album-a* (one iste imele), tradicionalno poljubi prvu ženu koja pod nju stane, ili deset puta ili nijedanput, *semper fidelis*.

Raščlanjenje

Koliko god da se očekuje od popodneva kao što je ovo (odavno pod kišom, i pre sumraka se ratosiljalo kuhinjske soli), još više se polaže na njegovu pomirenost s' češljugarskom odsutnošću žute zebe, kukute, i glicerina - sve samih elemenata doskorašnje ponoće (*satis superque*), otelovljene u Geryon-u, krilatom čudovištu sa tri tela, koga je ubio *Hercules* (otevši mu i stado), tako da od cele te stereorame nije ostalo ništa, kao ovo sada, *прежде всего*.

I dok tamo (u Evropi) *Carduelis elegans*, ovde zlatni letač *Spinus*, razumljivo čekaju da se trgnu u proleće (*per saltum*), i *Conium maculatum* (ili pak *Cicuta*) iz otrova prelazi u sedativ (čaj pod žiškou sveće), sa glicerinom je u mnogome drugačije (*Feurewerk*) - taj bi da se i danas smireno tumači, iako ga $C_3H_5(OH)_3$ galvanski privlači (pri ovako naglo iščezloj ponoći), *mázù dáičhi ni*.

{Ni halogeni, vrlo aktivni nemetali (jod, hlor, brom, fluor, *paucis verbis*), u ovakvoj situaciji ne bi dalje odmakli od pasivne/difuzne predstavljenosti takozvane perspektive (*Τι κριμα!*): i *Euklidovska* geometrija [koja se bavi osobinama kupe i konusnih preseka (sfera, cilindara), tojest telima ravnih površina, tim površinama, i presecima ovih zadnjih (pravama)] morala bi da položi oružje pred ovakvom rasparčanošću kišom dovršenog dana (ne samo u figurativnom smislu), *quocunqve nomine*. [Što se ne-*Euklidovske* geometrije tiče, koja ni aksiom o paralelnim linijama ne smatra tačnim, držeći da se takve linije ili razilaze (divergiraju - hiperbolična geometrija) ili dodiruju (konvergiraju - eliptička geometrija) - naravno, u beskonačnosti - ni ta ne ostavlja puno nade da će ovom ovde (*quoad hoc*) slika i prilika ili da se razdvoje, ili bar pretope u zajednički lilihip}}.

"What can ennoble sots, or slaves, or cowards? - Šta može uzvisiti pijane, ili ropske, ili kukavičke ljude?", Pope. (Isključujući sledeću flašu, tojest. *Per contante*).

Kao da pati od *hemeralopije* (dnevnog slepila koje dozvoljava da se vidi samo noću), čitavo jato provizornih ptica seli se prema izvoru stvari, *pari passu*.

(Izvoru stvari? Kakav izvor kad su one pod znakom pitanja? *Zutreffendes bitte unterstreichen*).

"What fare? What news abroad? - Kako stoje stvari? Koje su vesti spolja?", W. Shakespeare. *Nànika miémasù ka?*

Vesti govore da stvari stoje kao u školi *Gestalt*-psihologije, po kojoj se svo iskustvo sastoji iz *Gestalten*-a (oblika, izgleda, formi), čineći da ukupan odziv organizma na datu situaciju nije moguće raščlaniti, tojest da se celina odziva ne može smatrati zbirom elemenata njegovog raščlanjenja, *au grand sérieux*.

Uostalom, ni *Gesta Romanorum* (žitija i priključenija negdašnjih Rimljana), zbirka priča i legendi na Latinskom jeziku (*integer vitae scelerisque purus - sic!*), dosta čitana u srednjem veku (štaviše, upotrebljavana kao izvor tema u delima Chaucer-a, Šekspira, itd.), ne nudi drugu sliku, ništa što se ne slaže sa savremenim elementima raščlanjenja [uredno dodatim na propisanu gomilu ("kvotu") pravila za danas], ništa što bi moglo da odudara od pouke koja se dobija iz poredjenja neprijatne sablasnosti boravišta *Hel*, upraviteljice podzemnog

sveta "svih onih koji su umrli od bolesti i starosti", i zavidno prijatnog naknadnog života, koji su, u *Odinn*-ovom prebivalištu *Valhalla*-i, (posmrtno) uživali "svi oni koji su herojski poginuli u bici", što celu ovu priču praktično ukalupljuje u još jedan standard motivišuće heuristike (*нам не остается ничего другого*), ako se izuzmu trenutno živi (*органический*).

Raščlanjenje (elementi raščlanjenja, *останки*) kao omiljen postupak naknadne analize ne bi li se doskočilo već iščezlim uzrocima smrti (*er war zwei jahre lang weg*), pa i kad se radi o antičkoj "perfekciji", o nečemu što je "pre glačanje starih radova, nego klesanje novih - rather polishing old works, than hewing out new" (Pope), kao što su platinasti delovi ogrlice *Brisingamen* oko vrata *Freyja*-e (poznate i kao *Freyja* ili *Frea*), Boginje ljubavi i plodnosti (i kćeri Boga mora *Njord*-a), blistavog nakita koji su iskovali kepeci *Alfrigg*, *Dvalin*, *Berling* i *Grer* [kojima je ova lepotica morala itekako da plati da bi do njega došla (koliko i šta je platila, to samo ona zna, *das kann ich nicht entscheiden*)], da bi zatim sve to prešlo u utaban simbolizam sprege zemlje i nebesa, u smislu da je *Freyja* mnogo plakala u vreme traženja zgodnog muža, *Odur*-a, i da su se one njene suze koje su padale na zemlju pretvarale u zlato, dok su one koje su padale u more prelazile u ćilibar, dovršavajući dato raščlanjenje kroz grudvice braonkastog sjaja, od balsamovane smole do fosilnog kraja, *Uberrest*.

{U,V-K}

10/28-30/03

Pouka Oktobra

Na izmaku, i ovaj mesec se pravda kako je mogao više. *Хвастун*.

Šta to, i (naročito) kada - nije jasno s' obzirom da je i ovo jedva pregurao, ovih 28-30 dana, u svakom slučaju spokojno proteklih, ako se izuzmu lekcije *Sankhya* učenja, jednog od šest sistema mentalnih špekulacija svojstvenih Dalekoistočnom tipu metafizičke uobrazilje (*nach allem, was ich weiß*), onog sistema, dakle, koji se bavi dualističkim principom tela i duše (materije i duha, *Σημερα το απογευμα*), kao da (u svemu tome) ne postoji i nešto treće, nešto što se i slabom oku ukazuje kao amajlija *Sampo*, iskovana zaslugom *Ilmarinen*-a, Večitog Kovača koji je na početku vremena čekićem ispravio ploču neba i, zatim, na datom talismanu radio puna tri dana (*kiménikuì kèsu*), praveći ga od lastinog pera, mleka plodne krave, jednog zrna ječma, i runa letnjeg jagnjeta, što je, s' čarobnim plamenom njegove (*Ilmarinen*-ove) peći, dovelo do konačne verzije *Sampo*-a, u smislu da je taj fetiš (u celom tom procesu prošavši kroz sito i rešeto) na kraju bio sastavljen iz mlina za pšenicu, mlina za so, i kovnice novca, osiguravajući trajni napredak i moć, *вместе с тем*.

Aut Caesar aut nihil!

Što je upravo ono čime se i ovaj Oktobar pred sobom (doduše uslovno) diči - da potraje još koji dan (valjda mu je malo što je ostalo još samo dva - danas je 29-i, *взаимоотношение*), pribavio bi on onima koji su se tako zdušno zgurali u njemu ('volonterski' se izjednačili sa svim ovim danima - *взаимопонимание*) i snagu da tako nastave (*en ami*), i prosperitet na tom putu (*en effet*), ali šta to vredi kad, evo, i sam već visi na koncu uvek pozornog sata (još malo pa će i ta nit pući), a Novembar čeka li, čeka. (*En plein air*).

(U Novembru za Oktobar nema opravdanja. *En retard*).

[Naravno, i uopštenost (generalizacija) ima svoju cenu: danas se ne opravdava sutra, *en retraite*].

Uostalom, šta je to što je obećavao Oktobar, a što se nije moglo pripisati i svakom drugom mesecu do sada, mesecima koji su, poput njega, na tome i ostali (na praznim obećanjima i ponekoj jezi, *Nachspeise*), sasvim u skladu sa silogističkim žonglerajem izvodjenja smisla tamo gde on sasvim lepo sam od sebe čuči, i njegovim ukidanjem tamo gde ga ionako nema.

Cadit quaesatio.

[*Kasten Studium*: "An experiment is an invitation for an informative event to occur - Eksperiment je poziv informativnom događaju na dešavanje", iz "Definisanja Očiglednog - Defining the Obvious (*je vous demande pardon!* - The *DFSS*)", slobodne interpretacije tzv. "Business Trends in the West - Poslovnih nastojanja na Zapadu", 'tendencija' tako nežno (sa korektnom mešavinom neophodnog obožavanja i dužnog strahopoštovanja) praćenih na Istoku, 'u okviru' tragikomičnog naprezanja slike da postane original (*pare-balles*); elem, gornja definicija (po koji put) svedoči samo i jedino: *imitatores, servum pecus*. Jer, eksperiment koji to odavno nije, ničim novim ne obaveštava eksperimentatora, a kamoli eksperimentisane. *Взаимосвязь*].

Взаимность: opčinitelj i opčinjeni (projektant i tabla) - zrakast odziv čvrsto zategnutog cilja prevaspitavanja (mete indoktrinacije, da joj nešto ne promakne), koliko god slabašan i krhak (*grano salis*), dovoljno uzdužan (longitudinalan, *finem respice*) da dopre do rezonantnog čvora (*homme d'affaires*), da se tu pojača i potvrdi po jedinici dužine pre nego što se svede na mikronski svet (*et hoc genus omne*), ne toliko malih mogućnosti koliko ništavnih - plagijat samog sebe, ko se u raljama iskoristljivosti denuo u više od projektovanog roba?

Nasuprot čemu, evo je, jaše na belom konju mitološka epoha (*darèka miemasù ka?*), i ovaj mesec uhvativši pod ruku da joj se nadje pri izvodjenju pouke za danas (*comédie humaine, sèkai no dōko ni de mo*), u prethodnicu gurnuvši (glavom i bradom) svemogućeg Boga Nebesa *Heimdall*-a (ili *Heimdallr*-a, svejedno), sina devet majki koji čuje rast vune i trave, i spava manje od ptice, i vidi na sto milja [a *s'* vrha *Yggdrasill*-a, *Drveta Vasiona*, (u svojstvu vrhovnog osmatrača) i preko najviše duge], krunisavši sve te osobine prerusavanjem u običnog smrtnika, *Rig*-a, i posetivši tri kuće sa tri žene u *Midgard*-u, prebivalištu napravljenom od obrva *Mimir*-a (tojest *Ymir*-a, *Diva Mraza*) i predvidjenom za ljudski boravak, nakon kojih poseta je prva od onih žena rodila lepu decu za plemstvo, druga čvrstu decu za radništvo, i treća zlosrećnu decu za robove, kojima ni Oktobar nije doneo ništa što im ostalih jedanaest meseci već nisu pružili, *агитационный*.

{V-U}

10-11/30-31-09/03

Put u Roanoke, VA

Putevi, putevi, kako god da se prevale ne valja ih fiksirati - naknadne skice po definiciji su fleksibilnije.

(*Dichtung und Wahrheit, идти под руку*).

[“Before one can say, Thank heaven, she (the ship) wrongs again - Pre nego što čovek izgovori, Hvala nebesa, ona se (ladja) opet pogrešno postavi”, Dickens. *Désorienté*].

Dok je pred put dovoljno setiti se sedenja u mestu [konačenja predradnika, podvlačenja pod krestu (*Parterre*)], nakon puta sve se stresa (zev od posla, sev od petla) - šta tu ima da se petlja, *das stimmt, oder?*

Mada je tačno da se (pre i posle puta, *en route*) uvek nešto nadje da uputi na trasu: uzlazno-silaznu, ovalnu, prešlu u nijansu (*To διαβατηριο σας παρακαλω*) - kakva god da je, uvek dobro dodje da (pred put) otvori oči (*Öffner*), posle puta ih zatvori (da se dremanje nastavi tamo gde je prekinuto, da neko ne pomisli kako je sve relativno). *Objektivität*.

Jer, nije svejedno da li se pod putem u *Roanoke, VA* (*рукой подать*), može podrazumevati i sve ono što se uz takvo jedno putovanje iskruni po brdima i dolinama *Shenandoah*-ske konfiguracije (*mítè mimasho*), a da im se to ne računa u početnu zaslugu živopisnosti (i završnu terena, *aperçu*), ili se i tu treba ograničiti na efektivan prelazak daljine (ne nalaziti nekakve sumnjive dodatke, *ad aperturam libri*), reći popu da je pop (bobu bob), ne komplikovati jednu običnu *Blue Ridge - Appalachian* 'ekskurziju' u jesen [ne tražiti hodočašće tamo gde ga nema (ni za kap)], prepoznati na vreme *Ginnungagap*, 'Zevajuću Prazninu' prostrtu između sveta toplote i sveta hladnoće (*ad multos annos*), već pomenuti međjuprostor u kome se sudaraju topli vetar sa Juga i hladnoća sa Severa (*ad internecionem*), sa rezultatom koji se ni dan danas neda skinuti s' tako umiljate slike sveta, po kojoj je sve nastalo na taj način (i prvobitna krava *Audhumla*, i ledeni div *Ymir*, i predak bogova *Buri*, i njegovi unuci *Odinn*, *Vili* i *Ve*, i obitavalište ljudi *Midgard*, konačno, i nebo čija četiri ćoška drže patuljci *Nordi*, *Sudri*, *Austri* i *Westri*), da bi se i na ovom putu (negde između univerzalnog predskazanja i lokalnog ispunjenja, *adsum!*), u vidu dvanaest vrtložnih potočića vakuumskog *Ginnungagap*-a, plavičasto ukazalo njegovo opravdanje, *adscriptus glebaæ*.

Offen gesagt, prvo što u datom mestu pada u oči jeste nadprosečna upotreba železnice.

[*Roanoke* je železnički čvor *Južnog Norfolka* (*Norfolk Southern - NS*), uglavnom teretnog prevozioca, čije kompozicije u ovom gradu od stotina hiljada stanovnika zapošljavaju nekoliko hiljada radnika u pogonima za remont i održavanje lokomotiva i vagona, što pruža zadovoljavajuću kombinaciju putovanja i gvoždja (*ad gustum*), stamenosti i promene (*ad hominem*), odluke i izvršenja (*ad extremum*), *ad finem* - zapleta i pravičnosti *Forseti*-ja, sina *Balder*-a i *Nanne*, Boga pravde koji u svojim odajama u *Glitnir*-u, dvorcu "sa stubovima od crvenog zlata i tavanicom optočenom srebrom", strpljivo sedi donoseći pravedne presude i, uopšte, razrešavajući razmirice, proistekle iz statičke nepokretnosti ili iz dinamičkog ritma, svejedno, važno je da se bar nešto može uzeti zdravo za gotovo, *es steht ihnen offen auch, es zu tun*].

Mada je za *R., VA*, karakteristična isto toliko koliko i pomenuto *NS* preduzeće ('najveća na svetu' - *coup de théâtre*) 100 stopa visoka petokraka zvezda, napravljena od lakog metala i neonskog svetla, podignuta 1949-e godine na vrhu planine *Mill* (na južnoj strani grada), simbol koji se koristi za tradicionalno predstavljanje tog mesta u smislu neprikosnovene zrakastosti "Zvezde Juga (*Southern Star*)", čiji se kraci [koliko god nepopularni tamo gde su se, svojevremeno, umesto inertnim neonom, ovičavali (ispalo je) malodušnošću

službenih protagonista takvog jednog rasprskavanja svedruštvene akcije] ovde (u ovom mestu, *ad summum*) primaju kao nešto sasvim preporučljivo i čak poneseno, toliko da ni jednom južnjačkom megalomanstvu, na kraju krajeva, nije na odmet da se na njima (tim kracima) uputi spram neba, po pravilu punog zvezda i bez tolike pompeznosti prohteva pre ispunjenja (*arcana caelestia*).

Ad unum omnes.

Сводка: elementarni signalizam kao *Fjalar*-ova vrpca između fermentizovane medovine i mudrosti, poezije i nadahnuća, usredsredjenost linearizovanog postvarenja u pravcu iz koga nikad ništa nije zapretilo da će da se uzjoguni i promeni u smislu naprasno iskrslug odredišta (do juče neznatnog cilja na devet stotina milja), u najboljem slučaju tek ležerno vidjenog, kao da se u *Roanoke* (VA) ide svaki dan, i vraća tek tako, bez zvezdanog tovara južnjačkog voza skrenutog u zaledjen san, *via 7, 401, 6, 403, QEW, I-190, I-90, I-271, I-77, I-81, I-581*, i obrnuto, sa *R.*, *compagnon de voyage*.

Это мне на руку.

{u,v-u,s}

11/09-11/03

Onda i Sada

I eto, na granici smo i tog, tako prepoznatljivog obeležja otpočinjanja ove vrste duela [izgubljenog dvoboja sa slovima (*dónàta desu ká?*), nemuštog razgovora sa hartijom (*watákushi desù!*)], odlučnog navršavanja osme i ulaska u devetu godinu od kada se, 11. Novembra, 1995-e godine, usudio da se začne dnevnik vrlo sličan ovom, samo malo poetskiji, *liturgisch*.

(To, naravno, ne znači da su u ovom tekstu sve poeme nastale u srdžbi, nego govori o njihovoj manjoj otpornosti na poslovični protok, *ultra licitum*).

Uostalom, poetičnost ne samo da nije dobar sluga vremena nego nije ni u njegovoj funkciji - ko se sa pesmom usudio da se provuče kroz vek, sa čutnjom će ući u sledeći. *Suivez raison*).

To što je čovek, u medjuvremenu, osam (ili osamsto) godina stariji, pre svega je njegova stvar; pesme što se tiče - ona se ionako kruni u svom ključu (ritmu), *secret et hardi*.

[Kada se potpuno iskruni, tek ako malo zadrhti (zazveči kao pleh), pre nego što se (poput iskorišćenog štita, как *можно скорее*) na svoju psihu nasloni (na ono što se predalo a da je nije spasilo, *literarisch*)].

Kao i onda, i sada neko spaljuje lišće. (*Безуспешный поджог?*)

[“Now is the time for the burning of the leaves - Ovo je vreme kada se spaljuje lišće”, L. Binyon (1869-1943), “The Ruins – Ruševine”, 1942. *Sine dubio*].

Pročitati “Knjigu reči cinika” (“The Cynic's Word Book”, 1906) ili “Djavalov Rečnik” (“The Devil's Dictionary”, 1911), *Ambrose-a Bierce-a* (1842-1914), ni ovaj dan neće učiniti bližim istini (mada ga ni udaljiti od nje), a da se, pri tome, ne namreška pogled (svevidećih) očiju konstante. (*Dort ist viel los*).

Po dva bisera ipak se moraju izglancati, respektivno.

Par exemple, iz "Knjige Reči...": **ALLIANCE, n.** In international politics, the union of two thieves who have their hands so deeply inserted in each other's pocket that they cannot separately plunder a third - **SAVEZ, imenica.** U medjunarodnoj politici, zajednica dva lopova od kojih svaki ima ruku toliko duboko zavučenu u džep onog drugog da nije u mogućnosti da sam opljačka trećeg.

HISTORY, n. An account, mostly false, of events, mostly unimportant, which are brought about by rulers, mostly knaves, and soldiers, mostly fools - **ISTORIJA, imenica.** Opis, uglavnom pogrešan, događaja, uglavnom neinteresantnih, prouzrokovanih od strane vladara, uglavnom nitkova, i vojnika, uglavnom budala.

Aussi, iz "...Rečnika": **SAINT, n.** A dead sinner revised and edited - **SVETAC, imenica.** Mrtav grešnik, preradjen i redigovan.

PATIENCE, n. A minor form of despair, disguised as a virtue - **STRPLJENJE, imenica.** Blaži oblik očajanja, prerušen u vrlinu.

Tu smo, znači, je *regrette de dire que*: strpljenje kao jedina veza izmedju onda i sada (*Προσεχετε το σκαλοπατι!*), pohvalno karakterisana kako tvrdi *Ambrose*, a, ustvari, na silu (za uši) izvučena na ovakvu jednu, i nezainteresovanom čoveku vidljivu scenu, prepunu dana kao jaje pileta, umrtvljenog dok se ne reši ljuske, oživljenog dok se ne nasmeši *Frigg*-i [poznatoj i kao *Frigga*, ili *Frija*, ili *Fricka*, *sub voce* (u južnim krajevima kao sveta *Petka*)], Boginji atmosfere i ženi glavnog medju bogovima, *Odinn*-a, koja je, takva kakva je bila (kože sokola, perja čaplje, zlatne preslice, *как следует*), volela da sedi pored svog muža na prestolu *Hlidskialf*, s' koga je božanski par mogao da posmatra svih devet svetova ("Сколько с меня следует?", jedno drugo pitajući), prisustvujući događajima iz sadašnjosti i budućnosti ["Что это такое?", jedno drugo pitajući (po drugi put)], o kojoj je *Frigg*, uzor fine ćutnje, puno znala ali to nije otkrivala (*ни в коем случае*), o predstojećoj sreći, uspehu i bogatstvu ne znajući i ne govoreći ništa (*stumm Prophezeiung*), o kobi i smrti znajući i pričajući sve (*dor ist nichts los*), i sada, osam godina od nastanka "*Sch'dy (Sk'di)*"-ja, sedamdeset sedam od rođenja majke, i jednog i drugog došlog tek do ovde (kao što se vidi do ničega strašnog), od onda do sada malo više prašnog, *ja, leider*.

{V-K,U,S}

11/11-12/03

Grcaj Sloga (Ritam Reči)

I dalje jedanaesti jedanaesti, kao da tu ima još nešto da se kaže (*adorer le veau d'or*).

Ali, nazire se i pomirljivost (pognutost, rominjanje, zujanje) jednog malog incidenta misli: kobajagi uhvaćene u vrzino kolo, a ovamo pobegle u sebe, *ad referendum*.

(Tu se trude da se reše reči, dosta im je što im priča usud, slutnja što ih preči, *эмоция*).

Sa mokre ulice (od jutros pada kiša, *эфирный*) dopire *manito* [*manitou, manitu,*

Sv. Duh *Algonquian* Indijanaca, simetrično oličenje svega dobrog i svog lošeg, kako to već ide u razumnom životu (*anna nì nagái ryokò*), jedini koji se usudjuje da se u svemu ovome pomeša sa vodom, makar se ova čuvala sumnjivih poslova, kapljući samo kad joj se ukaže put (pa i sa neba na tlo: *ich bins!*), u ljudima koji su se tu našli odjekujući na prevazidjeno zlo (dok im se ne osuše cipele i ne dignu se sa kolena, vičući "*Gib sie mir!*").

"The proper study of mankind is man - Umesan objekat proučavanja čovečanstva jeste čovek", Pope.

Wie sagenhaft.

(Mada, od par prolaznika ne treba očekivati čudo - dovoljno je što su zauzeli pozu, neće valjda i da se slikaju).

Wahr, i manekenske lutke imaju anatomiju, ali to ne znači da trebaju da se ponašaju kao da su došle iz medicinske škole, makar govorele mehanički da prikriju *Aramejski* koren svojih *Mandean*-skih, tojest *mandayya* reči, pričajući kako poseduju znanje kojim će se osloboditi, kao da je znanje ono što ukazuje na ropstvo (*argumentum ad crumenam*), od koga ni njihova (Gnostička) sekta, u Južnom Iraku poznata pod imenom 'Hrišćani Sv. Jovana', još uvek nije stigla da se prebaci na drugu, po definiciji bolju stranu, naravno - *Eufrata*, jedne te iste (klasično-stilske) reke sve plićeg sveta.

(*Actionnaire: a cruce salus!*)

(Sem toga, valjda su hteli da kažu "istina" a ne "znanje", mada ni s' njom ne bi dogurali dalje od te, kobajagi druge obale, à *fleur d'eau*).

Prolazeći gore-dole po datoj putanji [u vidu blago ispupčene ulice / ravnodušnog nagiba (*was ist los?*)], osvrćući se za sobom da provere da li ih prati neosnovanost provincijske sumnje (*Ποιος είναι ο αριθμος του διαβατηριου σας?*), takvi se šetači konačno prekrivaju celodnevnom kišom (*ante meridiem*), odavno zaboravivši da im je nekad bio naklonjen *Freyr*, prefinjen Bog letnjih pljusкова (hirovitog Sunca), delikatan gospodar vilinskog područja *Alfheim*, veselog doma *Svetlosnih Djavalaka* koje je (s' vremena na vreme) prevezio u svom (nebeskom) čamcu *Skidbladnir*-u, sekući oblake blještavim mačem umesto Sunčevim zracima (toliko je sečivo bilo fotonsko), spuštajući ih prema utesi za danas (*wie du willst!*), makar se radilo o nekoliko minuta predmetne, djavolaste sreće. *Cum privilegio*.

Kao da se oseća suvišnim sve ono što spada u *Landvaettir*, duhove polja i livada koji su proželi zemlju i stali joj na stražu, pitajući se zašto je čuvaju i od čega, kada se (to je tako vidno) i onako sve sa sobom miri, *еффективный*.

Da li?

Šta se to onda tamo miče a da ne pomera sopstvenu senku sa dve tri tačke pune simbola kurirke bola čije je ime *Angrboda* i čija deca (besni vuk *Fenrir*, zmijolik *Jormungand*, i zla kćer *Hel*) ni sama nisu potpuno svesna uzroka ovog ovako palog sa celog neba kao iz pola jedne zemlje da ga je nešto katakombski bacilo uvis (*eins*) i ono palo sa celog neba kao iz pola jedne zemlje da ga je nešto katakombski bacilo uvis (*zwei*) i ono palo sa celog neba kao iz pola jedne zemlje da ga je nešto katakombski bacilo uvis (*drei*) tražeci Trojstvo u Vuku, Zmiji, i onom Paklu (pod rukom *Hel*-e) uprkos reči službenog klera koji se uvek

ponaša tako da ni sam ne zna dokle se došlo u svemu ovom u čemu preskok i ovog dana šteti tek onu stranu života kojoj se nije imalo reći bilo šta juče a da to ipak ne bi bilo previše kasno u smislu da se u neku ruku kao na dlanu sve vidi jasno samo što niko od svega toga neće da pusti kroz grcaj sloga taj ritam reči (*ardentia verba*) koje se čine da su mirne sve dok ih neki crv ne dirne, *этакий*.

{U,V,S-K,U,R,S}

11/12-14/03

Ultima Thule

Ovoliko apstrakcije na relativno malom prostoru [na nešto belih tabaka i ponekom razumevanju (*chushoku no jikan desù*)] nije preporučljivo ponuditi ni samom sebi a kamoli nekom drugom, *pas du tout*.

Pa zbog čega se onda sve ovo piše [pita se (u sebi) trezveni procenjivač rigoroznog smisla, *воздержанный*], kad ni u pijanstvu nijedna od ovih žučkastih reči ne rešava nikakav praktičan problem koji već nije rešio život, makar na svoju štetu, *paucis verbis*.

Zbog smanjivanja štete, odgovara mu, trezvenjaku, i sam neuverljiv, nadprosečni konformista dužnosti i obaveza 'samostalnog pisca' [bez njegovih privilegija i prava doduše, *c'est dommage*], pa se brzo prebacuje: Zbog dovodjenja u fazu sa vremenom *Bor-a*, sina pretka svih bogova, *Buri-ja*, muža žene-*diva* po imenu *Bestla*, oca *Odinn-a*, *Vili-ja* i *Ve-a*, antičkog Božanstva koje je živelo u vreme pre nastanka sveta, kad nije bilo ni zemlje, ni neba, ni mora, nege se sve svodilo na izmaglicu, vatru, led i zjapeću jamu *Ginnungagap* (prokopanu ovim tekstom kap po kap, *per diem*), i kada se dobro znalo da iz setnih reči samo apsurd raste (a od apsurga do apstrakcije je, naravno, malo, čime se i ovo, tako racionalizovano pisanje o neumoljivosti iracionalnosti nonšalantno pravda, *pro salute animæ*).

Jer, napisavši kakav roman o ogledalskoj potvrdi pričljivog originala na primer (opisavši kakvu konkretnu stvar, ličnost, odnose izmedju, i inače, relacijski zastakljenih stanja, *ein für alle Mal*), na gomilu reči baca se tek (i samo) još jedna, ni prva ni zadnja koja ne dovodi do razrešenja; ovako ni ona, da se kojim slučajem umeša u sve ovo (u postupak udarničkog tkanja, *salvo pudore*), nema šta da ostavi nedorečeno, svo vreme opčarano ga (to o čemu se radi, *pasticio*) držeći pod nepcima simpatične (kongenijalne) sumnje. (*Απο που εισαστε?*)

'Spustili se' sneg i vetar (po prvi put se ledi ove sezone, *parfaitement bien*), pa nije lako ostati na nogama a glavu ne baciti niz pete (da se otkotrlja, zajedno sa vejavicom, poput sezonske pozlate kakve zaslužne vedete, kao što je, primerice, bio *Bragi*, Bog pesništva i elokvencije, rođen u stalaktičkoj jami, gde mu je majka, ženski gorostas *Gunnlod*, bila zaposlena kao čuvar *Poetske Medovine*, dok je nije opčinio *Odinn* i s' njom dobio to dete, tog *Bragi-ja* koga su, posle, preuzeli patuljci, davši mu u ruke čarobnu harfu i posadivši ga na jednu od njihovih (vešto izrezbarenih) galijskih (pevušeći) plovi po *Moru Bioinženjeringa* (*palma non sine pulvere*), odakle mu se i danas može čuti glas kojim peva uzbudljivu *Pesmu Života* (*pour encourager les autres*), vinuvši je u nebo (*par avion*), iskoristivši za taj potez trostruku dugu *Bifrost* (razapetu izmedju Zemlje, tj. *Midgard-a*, i Neba, tj. *Asgard-a*), ispletenu od crvene vatre, zelene vode i plavog vazduha, na oči čuvarnog Boga *Heimdall-a*, *relata refero*.

I eto u čemu je stvar (*Einsicht*): kako god da počne, svaki se opis (pominjanje, izveštaj, *Einvernehmen*) svega toga (o čemu se radi) završi zbirkom svih tih (tolikih) Božanstava, zaduženih za ovo ili ono (unapredjenih ili raščinjenih, pomilovanih ili pogubljenih, proslavljenih ili žigosanih, stidljivih ili bestidnih, rezervnih ili nasušnih, bukvalnih ili hiperboličkih, prizemnih ili transcendentálnih, odgovarajućih ili napabirčenih, konačno - tekućih ili potencijalnih), oličenih u oku koje ih vidi [u oku koje ih ne vidi - zatamnjenih odgovarajućim postupkom paganskog bezboštva (*odium theologicum*), u slučaju ovog rukopisa severnjačkog (dok se i ono ne istroši, *respice finem*)].

Neobavezni Bogovi paganskog postupka (na Severu): tu i tamo ubačeni likovi automatskog posredništva (između ovih reči i njihovog zaokruženja), olakšica kojoj se ne vidi kraj kada je ne bi mučio početak, ovako - tek međuprostor usluge (reč njima, oni rečima), uljudan potez iskršlih duhova, pospanih divova, majstorskih kepeca (i poneke, veoma zlataste nimfe), tante za bumte ako se računaju sve transakcije izvršene pod uticajem polarne svetlosti, tako uobičajene u vreme ispod svake nule (*ogni bottega ha la sua malizia*), odlazeći sve više na sever (sve više na sever! *per ambages*), toliko na sever da ni patuljak *Alberich* (prerušen u kepeca *Andvari*-ja, *res judicata*) svoje prokletstvo, namenjeno eksploatatorima pokradenog blaga [zlata, čarobnog prstena, i poneke smutnje - svega onog što je pre date pljačke pripadalo samo njemu (*pondere, non numero*)], nije više mogao da proširuje po slobodnoj proceni, koja je tu negde prestala da važi, iz pristojne kuće i još sladje okućnice prelazeći u *ultima Thule*.

{U,V-K,U,S}

11/15-16/03

Prolazak Pored Prošlosti (Povodom Simeuna Djaka)

Ni polovina meseca ne dovodi dalje od početka - kako je počeo tako se prepovoljuje (*in totidem verbis*), na grane kačeći lomljivost (*трехмерный*), na nebo parčiće Sunca (*трехэтажный*), na ostalo utisak o tako dobijenoj slici (*трехсторонний*), ni bolji ni gori od utiska o nekoj drugoj predstavi (*трехгранный*), dobijenoj eventualnim fokusiranjem jedne žešće scene (*in die Schule gehen*), bez moguće melanholije ove (bez druge polovine ogrezle u spuštanje zavese prvoj), *au beau milieu*.

Mada ne treba biti nepravedan (*náni shiro*), bar današnji dan iskočio je za pedalj (možda dva, ili čak stopu) ispred tuceta svojih prethodnika, smrznutu kišu i uzjogunjeni vetar zamenivši blažim odnosom okoline (*inter alia*), prevashodno bezglasno tojest sa dužnim obzirom estetete, ukazanim kad sve drugo zaspi za trenutak, kao što se to dogodilo ovog dana (*sich überlegen die Bäume und ihre Blätter*), svedočeći o čitavom malom čudu koje se (dotle) tako uspešno predstavljalo za jednu najobičniju jesen, *удлинение в желтый*.

[Uhvatila se za ruke nova (*Olimpijska*) i stara (*Htonična*) božanstva, a iz prstiju im klija isti ovaj, od svih dana samo srednji dan. (Ni prvi ni zadnji ne vide se od tolike sredine, *другими словами*). Manaizam i demonizam, mitologija i monoteizam, tu služe samo da olakšaju nevidljivost ekstrema, prekrivenost tvari, zavučenoš u centar (alhemičnost jezgra) - *не могли бы вы мне помочь?*].

[(Po S. Petroviću, dakle) kako je Zemlja, gore je Gornji Svet, dole Donji, van oba Trojan (Triglav), spram Gornjeg Svarog, spram Donjeg Stari Badnjak, pod Svarogom čuče Svarožić i Kupalo, pod Starim Badnjakom Koledo, pod Koledom Crnobog, pod Svarožićem i Kupalom Dažbog, Perun i Belbog, pod ovom trojicom Veles (ili Volos), Svetovid, Pravda (ili Pravdovid), Jarilo, Hors, Rujevit i Radigost, pod ovima Devica, Poljelja i Ljelja, pod ovima Sudjenice i Mokoša, pod ovima Vesna, Lada i Živa, pod ovima Trojana, dok pod onim Crnobogom čuče Porevit, Davor, Vodan (ili Moran), Podvižd i Navi, pod ovima Rusalije, Morena i Prpuše, pod ovima Baba Jaga, pod ovom Baba, pa se Baba i Trojana Zemlje dohvatile, jedna s' donje druga s' gornje strane, u dvanaest torbi da je svu istresu, u Oktobar, u Novembar, u Decembar, u Januar, u Februar s' donje strane, taložeći posustalost tojest raspadanje sveta i života (*mors omnibus communis*), u Mart, u April, u Maj, u Jun, u Jul, u Avgust, u Septembar sa gornje, izdižući stvaranje i održanje (*usque ad aras*), na donjoj strani prelazeći iz Večeri (Zapada, Jeseni) u Noć (Sever, Zimu), na gornjoj iz Jutra (Istoka, Proleća) u Dan (Jug, Leto), ni na jednoj strani ne dospevši do solidnog dana kao što je ovaj (*Στην υπερα σας!*), ni letnji ni zimski, ni prvi ni zadnji, ni paklen ni rajski, ni skrajnut ni vidljiv, tek pomalo izvučen na suvo, sve ostale znake daveći u sebi (*semel pro semper*), u očima stvarajući utisak legendarne dokolice u kojoj je imala običaj da uživa Vesta (poznata i kao Hestia), na Vestalia-nskim festivalima/svetkovinama obožavana kao čuvar kućevnog srca (oličenje ceremonijalne vatre), mada se to tada dešavalo u Junu, ali šta je Juni za Novembar koji se na polovini optočio kraljevskim finalem, plavom krunom dopremljenom na sapima Xanthus-a i Balius-a, besmrtnih ždrebaca Zephyrus-a, zapadnog vetra kakav je ovaj koji tako blago danas duva (*par accord*), u uši unoseći zvižduk vrapca, u oci sliku orla, u nos miris ptičice pa ptice, *per ambages*].

Ali, i danas, dok se još nista nije razdvojilo od juče (drhtavo privezalo za sutra), onako lep dan pre ovog ostaje da se tumači u neko drugo vreme (*shirímasèn deshita ká?*), današnjem prepuštajući ulogu tek malo više naglašene sumnje (*bis zur Mauer hin*), moguće prožete skrojenom tamom kroz koju je u stanju da vidi jedino Tiresias, slepi prorok (gatar) koji je, oslanjajući se na zlatnu palicu (koju mu je podarila Athena) da može da pronadje put kao i čovek koji vidi (*sic!*), mnoge heroje savetovao, od kojih su ga neki poslušali, a oni koji nisu, kao što je, na primer, tvrdoglavi Creon ili kratkovidí Pentheus, platili su cenu u vidu sete koja se ispolji kada se, posle toliko godina, prodje pored nekadašnje škole (zanemele lektire, banalizovane analize pobune i urušenja) i, u nedostatku sumnjivog saputnika, naglo razbudjenim, sopstvenim čulima (uhu, oku, nosu - *тpexпoльe*), šapne ono što je sebi (u istoj takvoj, bezizlaznoj prilici) prošaputao izvesni H. W. Grady: "This is my alma mater; kind in the charity with wich she sealed in sorrow my brief but stormy career within these walls - Ovo je moja škola; vrsta dobrotvorne ustanove s' kojom je dobrotvornošću tužno zapečatila moj kratak ali buran period izmedju njenih zidova" - kako i priliči prolasku pored prošlosti, u modernim mislima (šaljivog, hvalisavog, tragičnog) Simeuna djaka, *впoпьхax*.

{U,V-K,U,R,S}

11/17-18/03

Magla od Juče

I dalje lepljivi dani (toliki vazduh hvata se na smolu), kao da se ništa ne lepi za nebo, štaviše, gleda da zavara pluća (*in statu quo*), oblažući ih sumnjivim azotom (vežbom iz disanja svedenog na uzdah, i ćutanje potom), verujući kako se

sve koči [inertnosti duha pripisujući dah (*imá no tokòro*)], razvezujući se preko cele noći (kruneći se u *n*-ti, polenov prah), kao da sve to odavno nije prošlo (kao da ceo svet ne leže na mah) - ma koliko iluzorno izgledao predlog o fer uspavanci, *вкрадчивый*.

"Must I new bars to my own joy create - Moram li sopstvenom zadovoljstvu nove rešetke stvarati?", pita se, tako, Dryden, dopuštajući da mu iz glasa izbija primetna nota *Bardesan*-skih instrumenata Zduhačke špekulacije ponesenog tela (*obwohl er sich ständig beschwert*), moderne komponente Gnostičkog sistema verovanja istoimene sekte iz drugog veka Nove Ere, čijim članovima nije bilo teško da se iz Mesopotamije (*Edessa*) upuste u nagadjanja na drugom kraju skale (*in vacuo*), tvrdeći kako su iz primordijalnosti (prvobitnosti) paralelno nastala dva samostalna bića, jedno oličenje dobra, drugo zla, kao i da se iskup ima obaviti skidanjem/odbacivanjem materijalne telesnosti te oblačenjem njenog eteričnog/spiritualnog ekvivalenta, raspričavši se pritom kao da je ikad iko tvrdio nešto drugo, ne ponavljajući opšta mesta hitrog svedočenja savremene vidre (poskočnije od toplog guštera) o trajnosti metastanja (*in propria persona*), koje im se (datim *Gnosticima*) toliko izmaklo da ga ni jedan *Dryden* (kao što videsmo) ne izvuče tako lako na videlo (a da se, iznova, u sebi ne utamniči).

Je n'aime pas trop l'idée.

I kao što Troja ne bi pala da su se *Rhesus*-ovi konji napojili iz *Xanthus*-ove reke (*dernier ressort*), ni ovo se popodne ne bi (već više od pola sata) obmotavalo oko ovog pera (pardon, kompjutera) da ga je napustila lepljivost reči kada je to još nešto moglo da znači (kad joj je bilo vreme): u podne pred večer, pre jednog sata znači (*von ein Uhr bis zwei*).

(*Ausmaß*: toliko se sve skratilo da mu se ne vidi mera, *in esse*).

Ovako, šta je tu je, mora se ići na prvu loptu (*elapso tempore*), izvrsnim potezom po levoj strani, pardon, po zubatoj tastaturi ove slatke mašine (karakterisane opsijom za komunikacijom, *bonis avibus*) zaveštati se unapred (*ébauche*), postaviti se u ulogu *Vulcan*-a (poznatog kao *Hephaistos*), nego šta, Boga zanatstva i umetničkog livenja, čija se radionica nalazila u srcu *Etne*, Sicilijanske planine oko koje se, (svakog 23. Avgusta) u vreme *Vulcanalia* (*Vulcan*-ovih svečanosti), u mnoštvo malih vatri bacala riba i sitnija divljač, čime se osiguravalo i vuk da bude sit i ovce na broju (*gaudium certaminis*), u smislu zadovoljenja instikta gladi skromnijom verzijom potencijalnog ulova kovačkog diva [nije šala bilo sve to iskovati, a kamoli posle se najesti (*Τι γλυκα εχerte?*)], što je još jedna nužnost kojoj se treba odazvati (u kom smislu ova asocijacija sa *Vulcan*-om večeras se i predlaže): sve to (sa rečima) dobro izmeriti, zagrejati, promešati, istopiti, konačno izliti - na slatku stranu gorkog teksta ove vrste bez okolišenja ('gvoždje se kuje dok je vruće') - a od jela uzeti tek zalogaj (il' dva) tih što zriju ponajljue [ustima *Typhon*-a, zmijolikog čudovišta čije oči emituju vatru zbog čega se, s' vremena na vreme, aktivira vulkan one iste, *Vulcan*-ove *Etne*, u kojoj i *Typhon* (uz *Vulcan*-a) čami, simbolizujući mračne, baš podzemne sile, čak štaviše (kao da ih nije dosta) rodivši još dve, jednu u vidu morskog zmaja *Chimarea*, drugu u formi troglavog psa *Cerberus*-a, *entre deux feux*].

I mada je istina da ni *Chimarea* ni *Cerberus* nisu mogli da spasu *Typhon*-a od poraza u dvoboju sa *Zeus*-om (iako su datog boga jako uzdrnali, *hinc illæ lacrimæ*), ipak je uvodjenje mitskog čudovišta (šta je sa modernim?) na predmetnu

scenu odgovarajući potez u ovom trenutku, u kome nikako nije svejedno u čijim će čulima završiti par poetskih dragulja, a da to ne bude čist račun bez estetike istine (poznat i kao račun bez krčmara, *in foro conscientiæ*), nešto što se, ni danas, ne može pravdati pomanjkanjem mašte, kod toliko prizemnijih pljački (*was mich anbelangt*).

[*Aut Caesar aut nihil*: red bombardovanja (sloj tepiha od egzaktnih bombi), red eksploatacije rudnih bogatstava zemlje satelita (kop cevovoda punog nafte kao oči dnevnog mraka), u 'civilizovanim/uljudnim' pauzama - 'kompenziranje' izneverenih očekivanja zemlje satelita dopuštanjem asistiranja na izradi 'studije o izvodljivosti' (feasibility study), koja ima svojski uključiti 'tendersku' ponudu bombaškoj matici].

[A: *Nichts als Ärger*.

B: *Aux armes?!*

A: *Chacun à son gout*.

B: *Kinder, Kirche, Küche?!*].

I dalje magla od juče (sva ona lepljivost, hiperbolička smola), ništa što se razilazi a da se, bar malo, ne osvrne za sobom, da vidi šta da prekrije (šta da obrne spolja), makar na pola, *expressis verbis*.

{V-K,U}

11/19-21/03

Povodom Suštine

Eto kako se dolazi do popodneva kao što je ovo bez obzira šta ko mislio [kako se popodnevna dremljivost tumači kao s' pažnjom stilizovan muk (*in te, Domine, speravi*)], ponašajući se kao obrazložena *Mandragora* [tako i delujući (spontana uhvaćenost - i dalje tvrdeći "*Magna est veritas et prevalebit*", nikako se ne naučivši pameti)], pravilno cvetajući u malim razmacima od četiri do šest, *so gut wie fertig*.

In sano sensu: ili kapne iz česme (ili jekne ko' lun, *ipso facto*), ili sa prstom pukne (to što se krivi, poleže kao bun), kao velebilje kada se savija (prelazeći u trun, *самозащита без оружия*), tojest (ta ista) *Mandragora* kada se obere [sa blagim otrovom u cevi stabljike (ne tako duge ali ni neznatne, *ita est*, pre svega račvaste), i gamom cvetova na dva ekstrema (providno belom i sasvim purpurnom), *с радости*].

[(*Jus summum sæpe summa malitia est*, kaže se, ali neuverljivo (ni za to se ne zna da li je tačno)].

Toliko uzdaħa, primedbi, nagodbi (sa samim sobom), raščišćavanja (sa onim što je ostalo) - taman čovek pomisli da je na tragu beštije (*dàrèka niwá ni imóshita*), kad i nakaza postaje nevažna (*dókòka ni otóshita yò desu*).

[*"Was ist ein Einbruch in eine Bank gegen die Grundung einer Bank - Šta je pljačka banke prema njenom osnivanju?"*, Bertolt Brecht (1898-1956), iz *"Die*

Dreigroschenoper - Opere za Tri Novčića " (1928)]. *Само собою разумеется.*

Nešto slično naprasnom pojednostavljenju komplikovanog leka (*sur le pas de la porte*), u smislu u kome je *Thetis*, morska nimfa (sirena), kćer *Nereus*-a i *Doris*, ostavši bez šest sinova, pokušala bar sedmog, *Achilles*-a, da učini večitim (da ga, kao svaka majka, sačuva za uvek, *in sæcula sæculorum*), što se samo delimično ispunilo (potapajući ga u reku smrti, *Styx*, da na nju postane imun, nije se setila da mu potopi i petu, za koju ga je držala), tako da je ovaj, zaboravivši da nije potpuno besmrtnan (*insouciance*), u sve svoje bitke krenuo samouverenije nego što je trebao (*insouciant*), što se, naravno, nije povoljno završilo (ni kao s' mršavom posetom onoj gore banci, ni toliko).

(*Сберегательная касса - у меня рябит в глазах!*)

[Imamo ritam koji nas smešta u nešto slično taktičkoj pozi, iz nje, za uzvrat, trenutke mira (neko se smeje, negde sneg veje, *inter spem et metum*), ali ni jednom nogom (ni rukom) nismo na tragu besmrtnog sveta - umesto njega, beli se ona, ranjiva peta, *in toto*].

Uostalom, za pravu ulogu (na pravom mestu, u pravo vreme) nije lako pronaći ni pogodnog smrtnika (*er ging früher, da er um 10 zu Hause sein musste*), a kamoli zahtevati da bude besmrtnan.

"A fit man, forsooth, to govern a realm! - Odgovarajuća ličnost, uistinu, da vlada carstvom!", Hayward. *Ich kann ihn nirgendwo.*

(*Irgendetwas wird genügend, folglich.*)

Können Sie etwas sehen?)

Konačno ili beskonačno (u sebi ili u misli, *in utramque fortunam paratus*), smrtno ili besmrtno (trenutno ili večito, u prolazu ili na cilju), provriilo ili hladno (na obrazu ili pod ledom, *in utroque fidelis*), smračeno ili u bljesku (stišano ili na vatri, *in situ*), jutarnje ili večernje (sa jednim (*το πρωι*) ili nijednim (*το βραδυ*) Suncem), ekstenzivno ili introvertno (okrenuto sebi ili stereoskopu u prozorskom ramu, *nánika okáshii*), upijeno ili iznedreno (izvedeno iz ćutnje ili uhvaćeno u nju, *nazó ni tsutsúmaretè*) - šta god da je nije se proslavilo, mada mu se iz bombastičnosti, sa jedne strane, i povučenosti, sa druge, može izvući solidan prosek, *instar omnium*.

Što znači da se ne radi o tome. *Расцарапать.*

[Zašto bi se solidnost (pravovaljanost, odmerenost, *расцветка*) uzela kao rešenje izmedju alfa i omega, kad ni dva kraja spektra ne potresaju suštinu?]

Sušтина kao odbacivanje stanja proizvoljnog rastezanja mašte (*nil desperandum*), nešto što se, ni elastičom ni plastičnom deformacijom predstave, ne da privoleti zaključku pre uvoda (pouci pre radnje, *ni l'un ni l'autre*), nego se, i ovog popodneva (bez obzira šta ko mislio, *mêletoi de ce qui te regarde*), pred svim ovim (što se preko njega, sve kasnijeg dana, tako vešto širi, *mauvaise herbe*), poput *Cecrops*-a, osnivača Atine i prvog kralja Atike, grozničavo daje u sabiranje osnovnih pravila života (posedovanja, politike, i venčanja), zatim u odstranjivanje žrtvovanja u krvi, konačno - u ravnodušnost (ni prihvatanje ni odbojnost) prema logici stvari, koje se ionako ne priklanjaju isključivosti, ali se ni ne femišu pred nedostatkom suštine, *удобоваримый*.

{U,V-U,R,S}

Put u P. (na Poluostrvu I.)

Od sto početaka ne dočepati se nijednog (od tolikih mogućnosti ne poslužiti se nijednom) - dodatno potvrđuje da ovih par redova više vaze da započnu razgovor sa sobom, nego da uvedu u priču (*ab initio*).

A ona ide ovako. (*Vorhang oben!*)

Kada sam bio na pragu adolescencije (kakve li uvertire, zar se tako bajkovito piše, ako je i za početak - mnogo je; koga još interesuje gde sam ja, kada, i zašto bio na nekakvom pragu, *von morgens bis abends*), kada sam, dakle, bio oprezniji nego zec u uhu (kiša na dlanu, *damatte iru*), nije se moglo pomisliti ni na najmanji skok a da se ne preskoči i najveća teškoća (saslušati striganje lakoće, *au jour le jour*).

To je, znači, bilo u detinjstvu (a sada se iza njega krije, à *genoux* - sa njim se poštapa, gleda da se sviže); ne računajući da će ga stići vek, pomaže se godinama kao drvo granama - premrežava (mreži) mutnu šumu izdisanja bistrom kvotom udisanja, à *perte de vue*.

U to vreme, naime, nije se moglo sumnjati ni u prošljen, a kamoli u kičmu sveta (*das ganze jahr über*), kao što se danas ne može reći da nije istina sve što uhvati maha, *ab ovo*.

Negde u leto 1957-e godine, dakle (ili 58-e, ili 59-e, a dobro se zna kakva su to leta bila, dovoljno je što su sijale i iščezle senke, *ab intra*), nakon što sam dobio plitke cipele za olaki put (mokasine koje su mi izgledale ženskasto, zbog čega sam dan ili dva patio, *ab imo pectore*), to je palo u vodu i vozom smo, iz B. (preko *Sežane*), stigli u P. (najveće mesto tog, smireno jarkog u smislu crvenkastog, poluostrva I.), a da ni otac ni ja (koji se svega toga veoma slabo sećam, a on uopšte ne) nismo pokazivali znake iznurenosti veće od upravo izvedene prohodnosti tako smelog puta (od nemila do nedraga, *inverso ordine*), na čijem su se kraju (prilikom teturavog iskrcavanja), i u to vreme (što je vrlo važno), i prva i zadnja stanica (i ona preko koje se išlo) u zornoj rekonstrukciji (putničkoj rekapitulaciji) više žutile (privile, u vrstu gnezda se savile) nego što bi to bilo logično za današnji zaključak o njima (kada ni ptice između njih ne lete, da se i ne govori o nekakvim inkubatorima za održavanje, u svim tim gnezdima, tolikih srceparatelnih/patetičnih jaja), što je prirodno uzevši u obzir tadašnju starost ovog (tako nesigurnog) svedoka, koji se, eto, usudjuje da ih, te, inicijacijske godine (*der Aufgabe gewachsen*), u odnosu na ove, pseudo-heurističke (*wusstest du das nicht?*), koncepcijski uklopi u jedan te isti projekat o pristanišnoj zgradi, nakon sto se predje preko (svih ovih) podivljalih mora (svih onih porušenih kuća) - *lucidus ordo*.

Par exemple, sa železničke stanice nismo ni goluba pustili a već smo bili u hotelu, toliko je ta omanja, ispucala zgrada (funkcionalniji deo same stanice, *intra muros*) značila umornim putnicima, prašnjavim i od pomisli na zaslužen san, a kamoli od sećanja na sve što su dotle prešli [na prekriven blagim mrakom polazak iz B., škripu gvoždja (prepun kupe), lenjo trgnut voz (predpostavljam da je otac, na taj signal, pogledao sat), spor ulazak po šinama u lepljivu noć (*l'inconnu*), kloparanje kroz ravnicu, brda, gore (postepeno uspinjanje, čak štaviše menjanje lokomotive u *Sežani, inter canem et lupum*)], mada se izdvaja sećanje na praskozorje (progresivnu zagrejanost), ulazak na 'poluotok' I.,

izranjanje *Uaithne*, darovitog svirača na harfi kod Dobrog Boga, *Dagda*-a (*inter nos*: uvek zrikavci i cvrči krase rani put), čija su (tog svirača, po toj, *Calabi-Yau* teoriji o osnovama struna), tri sina takodje bili daroviti muzičari, ali su svirali tako tužne melodije da im je, jednom prilikom, slušajući ih, čak dvanaestoro ljudi umrlo u plaču od tuge], što je sve postalo (ma kako mandolinski zategnuto) deo špekulativne teorije (neizvesnog predanja) u trenutku kada je kompozicija ulazila u *P.*, najveći grad na datom poluostrvu, još jednom svedočeći o putničkoj nemarnosti uopšte, o traljivosti u principu sa kojom se, ustvari (a ne, kobajagi, bez pogreške), dovršava svaki zemni put (hitri skok iz *B.* u *P.*, pri čemu su data slova, naravno, nevažna), *in rerum natura*.

Ne sećam se šta je bilo prvo što smo uradili kada smo, rano sutradan, ispavani izašli iz hotelske sobe, ali je sigurno da se vrtelo oko one forme neporecivosti izazvane jakim Suncem, belim šljunkom, plavom vodom (svim tim žutim i zelenim okovima sreće; "Είμαστε στη Λαμία?" - skoro da smo se pitali), sve dok nismo prošetali balustradnim ogledalom / glatkim vidom mozaika (kamen - odsjaj - kamen - *Spiegelbild*), izvedenim nešto u temperi nešto u maslinovom ulju (tako smo i pronašli pekaru, uzeli burek i jogurt, provukli se kroz metež na pjaci), otišli na plažu, pocrneli, beli od soli pogledali dva celovečernja filma iz zvaničnog programa državnog festivala jednogodišnje 'produkcije' te vrste zabave / dvosatne omame (*ohne Rücksicht auf...*), i tako svakog jutra, svakog podneva, i svake večeri (этого еще не хватало!), dok se, posle deset dana, nismo vratili, da bi otac nakon nekog vremena umro (ne sećam se da smo o tom putu značajno pričali, *sich flüchten in er*, izuzme li se ovo sada, 'kada je sve kasno'), ja se uzeo 'u se i u svoje kljuse', znači 'otišao iz zemlje', tojest podmitio vreme, davši se u potragu za vrednim predmetima koje je između ušiju držao *Twrch Trwyth* (klasični kralj iz šeme o kazni pretvoren u divljeg vepra u svrhu naravoučenja zbog lošeg ponašanja), od kojih je (tih dragulja) ostalo, doduše, samo dva - češalj i makaze [jer je treći, brijač, bio u posedu *Mabon*-a, čuvenog lovca na dragocenosti koji je dotično sečivo vešto ugrabio s' date 'lokacije' (između veprovih ušiju) - *non est inventus*] - da bar sa njima (s' tim češljom i tim makazama) sve što je (od onda) ostalo revnosno sameljem, pardon, (sa onim češljom) pročešljam [na primer ovaj put, ma kako šturo opisan (put u *P.*, *l'incroyable*)], da to zatim (sa onim makazama) doteram/'trimujem', kad već ne mogu da ga odstranim/izbrijem - nedostatak podesne alatke (kakav je onaj, *Mabon*-ov, brijač) samo je uljudan izgovor: toliko se sve to primilo u (bespovratno iskorenjenom) adolescentu (koji je, onda, kroz sve to putovao), da je i smrću saputnika ostalo neiskorenjeno, *soré iràì*.

{V-K,U}

11/24-26/03

Između Vidovitosti i Urokljivosti

Ali sve se s' puta sklanja jednom, drugom (trećem, šestom) čulu kao da se radi o taktilnoj svesti [kao da su uho, oko, nos, čelo i usta ispod kože instiktivnog žreca (po kome se nema rašta roditi ono što će pregaziti vreme)] - tako se projektuje svet koji se usnopljuje u zrak (*ohne zu fragen*).

Pod rukama sve je puno i jasno (*Oberkörper, Oberkiefer, Oberlippe, Obergeschoss*), a opet, nikako da uberu bar polovično nebo (pod celim se ionako bezrazložno lome), da ga slože u prekrivku za danas (da ne bude posle da ih je iz prirodne melanholije trgnuo poslovični njuh, *Oberlicht*).

[*Концепция*: preslicu pod mišku (kudelju na dlan), jabuku u krišku (ostvariti plan). *Sans aide*].

"Fear to do base unworthy things is valor; If they be done to us, to suffer them / Is valor too - Bojati se da se nekom pričinu nedostojne stvari je hrabrost; Ispaštati zbog njih, ukoliko su nama pričinjene / Hrabrost je takodje", B. Johnson.

Tsugéguchi suru.

Jedan pogled napolje dovoljan je za zaključak: preleteti iz smrznutog jutra u zaledjeno veće može samo lutajući/putujući soko [*an no jò* - takav jedan *Falco peregrinus* kao što je ovaj (u krošnji fiktivnog eukaliptusa) iz ere večitog cvetanja (*ogniuno per se, e Dio per tutti*), dobijenog prostim gledanjem kroz jedinicu površine (kvadratni prozorčić) u tačkastog sebe (pogledom unazad, znači, inverzije radi), opuštenog na zlatastom divanu [ponesenog snenom bodljikavošću, kao fakir ležanjem na ekserima (kao pogled rvanjem sa oblacima), *pro salute animæ*].

"Gilded clouds, while we gaze on them, faint before the eye - Zlačani oblaci, dok u njih zurimo, pred očima nam blede", *Pope*.

(*Pope, Pope*, toliko mu je stih zlatniji od svih. *Prosit!*)

Naravno da, pri tome, svako zamišlja neke svoje oblake [one na koje se navikao dok nije stekao druge navike (*Μπορούμε να έχουμε το πρωίνο στο δωμάτιο?*)]; kako su se, u međuvremenu, sva nebesa isprevertala (*rari nantes in gurgite vasto*), i pozlaćenost te vrste oblaka je došla u pitanje a da neće (njihovo) otmeno nestajanje (logičko izbledjivanje, *otium cum dignitate*), slabašan prasak u sve veću noć (narastajući muk, predizbornu tišinu nakon brzoplete izjave 'ΜΗΕ ΣΚΥΧΗΟ').

[Etnogenetski gledano, ni tome se ne treba čuditi - na osnovu čega se može suditi na ovaj ili onaj način o nečemu čije su se amino kiseline primile na određenoj teritoriji, makar se na njoj karakterisale sasvim fer (korektnim) posebnim (lokalnim, specifičnim) skupom navika, *obgleich - utcunque placuerit Deo*].

Selon les règles: minut po minut, steže se (skuplja) magično oko sveta - i ono što se sledilo i čeka (sprema se da preplavi iglo), i ono što nigde nije stalo (ali ni celo stiglo), trepćući prelaze u prevazidjenu vest (*variæ lectiones*), svoju sudbinu predajući u ruke *Taliesin*-a (u svojstvu sluge veštice *Ceridwen* poznatog pod imenom *Gwion Bach*), barda proročanstva koji se na taj položaj popeo zahvaljujući svetlećoj obrvi (*si monumentum quæris circumspice*), koju je on (pred nosom one veštice, *sine præjudicio*) preoteo tako što je polizao tri kapi iz njenog kazana, i to one koje su (onome ko bi ih 'konzumirao') obezbedjivale znanje svih tajni prošlosti, sadašnjosti i budućnosti (respektivno), na taj način postavši ravnopravan sa silama prirode (u razgovoru sa njima prešavši na "ti"), što ga je ohrabrilo da u svom drugom životu (u kome je, svetlećeg čela, bio preimenovan u onog *Taliesin*-a), uzme i zapeva "Star sam, mlad sam, bio mrtav, bio živ", zbog čega se na njega moglo osloniti (mogla mu se poveriti sudbina).

Sauf et sain.

Uostalom, ni etiologija, nauka o uzrocima i poreklu, ne bi ponudila bolji razlog zbog čega takvu jednu 'uniju' (tzv. sveznalice i 'fragmentarne' suštine) ne bi trebalo osuditi na propast - dovoljno je da je opisani savez *Taliesin*-a sa (gradivnim) elementima pomenutog, magičnog oka (*es gibt 3 davon*: fizika, psiha i nula), i ove večeri urodio onom vrstom simbioze kojom se, između vidovitosti i urokljivosti (*was halten Sie von ihnen?*), ne nailazi na više od dve, tri klopke (*welche Größe ist das?*), a i to tek ako se povede reč o nesuglasicama između medijatora i medijuma kojima karte deli *alias* saznanja.

{U,V-K,U,R,S}

11/26-28/03

Druga Strana Svetog Grala (Povodom E. & C. Brontë)

"It is rustic all through. It is moorish, and wild and knotty as a root of heath - (Ova je knjiga) na svakoj svojoj strani rustikalna. Poput pustopoljine, čvornovata i divlja kao koren u vresa", *Charlotte Brontë* (1816-55), u predgovoru "Orkanskih Visova (*Wuthering Heights*)", izdatih 1850-e godine, romana mladje *Emily* (1818-48), koji ova ni za te dve godine (1848-50), sudeći po njenoj starijoj sestri, nije dovoljno preorala (u svakom slučaju ne toliko da bi se tek tako moglo govoriti o kvrgama ispravljenim naknadnom tišinom, *im Rahmen des Möglichen*).

[Književničko *post-municeps* nema ko da leči, čak i kad se ušančuje, lovi prazne reči (без толку)].

Kao i s' Murskim (Saracenskim, Arabijskim) vratima u obliku potkovice, kroz koja i (Granadska) Alhambra čeka da je unesu u odaje drugačije od ovih (*sat cito, si sat bene*), sve se vrti oko prelaska na onu drugu, kitnjastiju stranu (lišenu trnja ove, *comme sur des roulettes*), ali se, kao i uvek u slučajevima te vrste (*sonó nekùtai wa shátsù to aïmasen*), ispostavi da za tako nešto ni dve potkovice ne bi bile dovoljne: rajska kapija (makar koliko proširena mentalnom arabeskom) ne uvodi ni u šta što se ne bi moglo karakterisati čvrsto potkovanom somnabulošću (*ventis secundis*).

Quintessenz: čuje se truba (svira vojska, *да здравствуєт!*); sem ako se ne radi o hiper-realizmu onog koji nikako da raskrsti sa zastarelom predstavom o suštini, valja se pridružiti esenciji za danas: *Regierungswchsel!*

Ali kako to da se uradi kada se nikom ne garantuje sutra [mada se i večeras utrkuje da uredno legne (mrmljajući 'ubi lapsus?')], u kom slučaju ni današnja koštica ne može da računa na jezgro čvršće od sutrašnjeg dometa.

Satis eloquentiæ, sapientiæ parum.

Polukiša, polusneg, važno je sa nečim se potpuno okružiti [pola ovog, pola onog, a već drhtaj celog (*summum jus, summa injuria*)], zaokupiti se uklapanjem sekcija koje luči hronična celina, singularnost/jediničnost oličena u *Searbhan*-u, prvobitnom bogu mora i *Fomorii* borcu (ratniku proizašlom iz morskih talasa, pre unakaženog nego valovitog lika), jednookom, jednorukom, i bez jedne noge čuvaru čarobnog drveta (podvrste *Yggdrasill*-a, *Drveta Vasiona*), kome se niko nije usudjivao da pridje izuzev *Grainne* i njenog izabranika *Diarmuid*-a *Ua Duibhne*

(Viteza od Ljubavnog Znaka, vrsnog pripadnika ratničkih Fianna), još uvek mladog para čije je (šesnaestogodišnje) progonstvo dovelo dotle da se sprijatelje i sa crnim djavolom pa što ne bi sa *Searbhan*-om [tako su mislili (tako se ponašali) taj mladić i ta devojka, za koje je znala sva *Tara*, tadašnja prestonica njihove zemlje, ali (budući da su odbegli) istovremeno i bivša], u ime kog prijateljstva im je *Searbhan* dopustio da se skriju u granama dotičnog, čarobnog drveta (gde ih ni vodja goniča, *Finn MacCool*, nije mogao naći), što bi sve bilo lepo i krasno (i ko zna dokle bi trajalo) da se nije desilo da je *Grainne*, ogladnevši, pokušala da ubere nešto čarobnih bobica koje su na datom drvetu rasle (*similis simili gaudet*), prouzrokovavši žestoku tuču između ove dvojice (između *Diarmuid*-a *Ua Duibhne* i *Searbhan*-a), u kojoj je jednooki, jednoruki (i bez jedne noge) *Searbhan* ubijen.

Si vis pacem, para bellum.

Ništa novo, a opet, tako poučno naravoučenije (ne gostiti pregladnele strance, naročito ako su u bekstvu, *und so weiter*) ne može se zahvatiti ni sa celim *Grail*-om, tojest *Sangreal*-om, tojest *Svetim Gralom* (peharom/zdelom iz one notorne, zadnje pričesti), sudom koji su pazile andjeoske žene (*Grail*-ove posluškinje), i kog su se domogla tri različita viteza, *Galahad*, najfiniji [koji se dokopao njegovog sadržaja (naravno, bez gornje pouke), naručivši: "*Ενα ποτηρακι κοκκινο κρασι παρακαλω*"], *Bors*, najsvetskiji [koji se vratio (odakle je došao) da o njemu (tom peharu, sudu, zdeli) pronese/proširi reč, poput: "*Δυο μπουρες απο το βαρελι παρακαλω*"], i *Persival*, najjednostavniji, koji je postao njegov čuvar [izdeklamovši: "*Ενα τζιν τονικ παρακαλω*"], na kom se položaju nalazi i danas (*защитник*), uprkos protivljenju crkve, koju je na izvesnu toleranciju spram te teme naterala pre svega njena popularnost (*Regelrecht*), ali su sveštena lica prema njoj u principu ostala uzdržana zbog njenih prehrišćanskih/'paganskih' rituala, svetkovine dičnog 'novog doba' [u smislu 'kompleksnije' produhovljenosti aktuelnih (samozvanih) interpretatora Tajne] izdižući na odgovarajuću (veću) visinu, sa koje bi oni i sestre *Brontë* izbacili onolikog vresišta da se ove (u 'trenucima razumljivih kriza') nisu takodje poslužile tim, izvikanim peharom, doduše bez one (sladunjave) primerenosti svojstvene, poredjenja radi, *Malory*-jevom "*Morte d' Arthur*"-u, *Tennyson*-ovim "*Idilama jednog kralja*", te *Wagner*-ovom "*Parsifal*"-u, već su ga (taj poput rasparenog dugmeta plitak sud), svoje glavo, umesto pričešćem (zakerajući oko dugovečnosti), napunile krhkom poezijom, *der Reihe nach*.

{V-K,U}

11/28-30/03

Putevi, Putevi (Predosećaj i Ravnodušnost)

I sve tri *Gracije* da se objave (da zasiya *Aglaia*, Boginja Osvetljenosti, da zapeva *Euphrosyne*, Boginja Radosti, da procveta *Thalia*, Boginja Procvetalosti), ne bi se potvrdilo (obistinilo se ne bi) da se ne radi o drugim već o ovim, zadnjim danima Novembra, meseca koji se, kako god da se uzme, ni sa takvim leptoticama ne zanosi dovoljno da bi bljesnuo (propevao, procvetao, *comme jeunesse dorée*) kad mu nije vreme.

Što ne znači da se, na momente, nešto od toga [od tri navedene svetkovine Juna, eventualno Aprila, ili (što je sigurnije) Maja), ne može napabirčiti i u Novembru, ali ovako kasno (u zadnjim njegovim danima) očekivati išta od svih tih svetala (svečanih himni, livadskog cveća, *Sie wissen doch, wie das ist?*), bilo bi ravno patetičnosti *Sualtam-a Mac Roth-a*, čija je glava, iako naglo odsečena (munjevito razdvojena od tela, *das dürfte genug sein*), nastavila da zapomaže dok nije podigla narod na ustanak protiv okupatorske vojske Kraljice *Medb*, što bi danas, mora se priznati, bilo svrstano u retke pojave, budući da romantizmu takve jedne (pobunjeničke) akcije prilaze samo (isključivo) prevazidjeni zanesenjaci fiktivne, tojest ocvale lepote (*lex talionis*), koju ni one tri Boginje ne ispoljavaju tek tako (kako se kojoj prohte), u svakom čošku pompezne istorije izlažući svaka svoju delatnost (*es dürfte Ihnen bekkant sein*), kao da se radi o vansezonskom stimulisanju odgajivača žitarica, ili, u boljem slučaju, o poljoprivrednom sajmu.

Smrkava se (nekada se, u ovakvo večer, iz dremeža protezala Republika, *Φανταστικός*), medjutim, po ulici zastakljenoj mrazom, ni Kraljevina ne bi mogla da se spusti bez iskliznuća na prvom zavoju, bez obzira na tugaljive usklikе tipa 'pro rege, lege, et grege'.

(Kraljevina ili Republika, šta god narod da odluči čuvaće ga vlast.

Raison d'état kao izgovor za *détenté, à la carte*).

Äußerung: uvidevši da izmedju ovih i onih (u suštini moreplovačkih) misli i nema neke razlike [izmedju misli, dakle, o *Maeldun-u*, moreplovcu čiji su brod i posada, na jednom od svojih puteva dospevši do čarobnog arhipelaga, bili bačeni unazad (u onaj drugi svet, *soré wa sore toshite*), i misli o *Bran-u*, moreplovcu čija je družina, zajedno s' njim, iskrcavši se na čudesno ostrvo večitog proleća i stalne raskoši, nedugo potom počela da pati za promenljivošću godišnjih doba u domovini (*войти в дом*)], ne može se izbeći utisak o profilisanoj krotkosti rezultante puta (što je otišlo nestalo je ako se nije vratilo), a da se to ne oseti na kritičnim delovima putnikovog profila (na zamišljaju o putu i njegovom ostvarenju, *data et accepta*).

Sve to uzevši u obzir (*de bonne grâce*), nije ni čudo što se (i večeras), ruku pod ruku, u šetnju daju (pred publikom predstavljaju) predosećaj i ravnodušnost - jedno (ono prvo) kao sobom izazvani snimak, ono drugo kao odavno razvijen film (*pas du tout*).

Predosećaj i ravnodušnost: vrle slike nadčulnosti bez pripreme čula (osim možda par uboda sete, *in posse*), nešto što se posle kiše misli hvata samo jedne kapi (i nju dovodeći do bezdušnog kraja, *in vacuo*), ne interesujući se ni za kakav pravac sveta koji ga ne bi doveo pred jastuke *Brendan-a*, nekada neustrašivog kaludjera, nadahnutog pričama o Obećanoj Zemlji (za koju je ispalo da je ploveće ostrvo u vidu džinovskog kita *Jasconius-a*), a sad blede senke tog (negdašnjeg) znalca, bar na njima (tim perjanim snima) da uplovi u slatkasto more istrošene rečitosti kao konačne 'anticipacije' takozvane jave, *ktema es aei*.

Putevi, putevi - nijedan kao *Maxen-ov*, put dičnog vladara koji se dao, ni manje ni više, u pronalaženje lične varijante uopštene nirvane (*kangaè no nagáre*), tako što je, prošavši rečnim dolinama punim ljubičastih pupoljaka intenzivnog saosećanja, te projezdívši terasastim planinama vrhova uhvaćenih u svilenu mrežu lakih obećanja, i, konačno, došavši do predivne luke sa još lepšim brodovima,

izabrao najboljši (izradjen u zlatu, srebru, i slonovoj kosti), sa kojim se prevezao preko sinjeg mora do iskričave obale na kojoj se (svojom blistavošću) naročito isticala tvrdjava od dragog kamenja u kojoj ga je čekala žena njegovih snova, pevajući 'Мать бывало часто пела эту песню'.

I, mada bi već i notornom junaku trebalo da bude jasno da, tamo gde mu želja ide, ne može da dobaci ni sa strasnim ostvarenjem (*in gutem Zustand*), njegovi se putevi (u svemu tome) ne računaju kao nešto čemu se ne treba povinovati (*was er mag und was er nicht mag ist belanglos*), naročito kad ga, republičke noći kao što je ova (rojalistička još samo u staleškom vicu), iz predosećaja gleda ravnodušnost, как ни в чем не бывало.

{V,S-K,U,S}

12/01-03/03

Sitničavost Proze

O tome dokle može da se stigne u postavljanju cilja najbolje svedoči blaženstvo: ako se ono ne dosegne, sve drugo pada u vodu [računaju planinari opipljive duše, sledbenici Pwyll-a i Rhiannon-e, para koji je (ni manje ni više) najmio ovostrane ptice za vesnike onog drugog sveta (*au grand sérieux*), neke, u svakom slučaju dualne, ptičice pevačice (*sie waren unter sich*), čije su divne/čarobne pesme mrtve mogle lako da probude a žive da bace u duboki san (*unter anderem*), svaki put započinjući najnoviji rajski krug, još jednu neprekidnost rutinskog renoviranja osvedočene sreće (kad god joj isteknu famozna 2π , *pari passu*).

Proces koji se, po rečima njegovih vernika [usrdnh korisnika, trenutnih abonenata (*kàrèra wa sorézòre nisàtsu no hòn wo motté iru*)], može produžiti u nedogled, bez opasnosti od eventualne poplave (*Μπορω να κολυμνησω εδω?*), *Dei gratia*.

Na kraju krajeva, u (po njima) *Vrhunskim Pravilima* piše: "All the rivers run into the sea; yet the sea is not full - Sve se reke ulivaju u more, a ono, ipak, nije puno", *Ecclesiastes 1/7*.

Embarras du choix.

Sve bledji nanosi dana [suprotno uvreženom mišljenju usijanih glava - zagasitost ne sprava (*ничего не поделаешь*)], sve duže misli dokopavaju se sve kraćih metara puta (putuje se iz dnevne ugladjenosti sveca u večerom razbarušen *bon ton*): očigledno se radi o jednoj fazi na prelazu u drugu, pa ipak, kada se sve sabere, nijedna se potpuno ne odriče druge, naprotiv, juvelirski joj se kači o uho viseći nad umanjenom čujnošću sve izvesnije smene (*bonis avibus*), kao mačka nad grudvom od mačije metvice, do malopre živahna, sad sve obamrlija (kotrljajući se ko' ta loptapotplotuša), u zasluženoj etapi spavanja nalazeći najnoviji mir, kao čovek (gle: novine u ruci!) već zavaljen u sve tišu reč [mnogo što šta pročitavši, zatim ućutavši (*honnête homme*)].

"Dr. Weiss, at forty, knew that her life had been ruined by literature - Dr. Weiss, u četrdesetoj, znala je da joj je život upropašćen književnošću", Anita Brookner (1938 -), iz (još jednog) "Početka u Životu - A Start in Life".

(*Alis volat propriis*).

Mada se na tu temu mogu voditi duge/iscrpljujuće rasprave (na temu 'plodova' literature/spisateljstva, *so schwer ist es nun auch wieder nicht*), jedno je sigurno: imajući u početku ispred sebe ništa (*der Dieb war nirgendwo zu sehen*), i zatim se, iz svega toga (iz praktično ničega, *a tergo*), promoliti sa ispisanom gomilom papira [grozničavom sumom baš razložnih reči, metodičkim izlivom životnih dogovora (makar i u vidu nepretencioznih monologa onih koji se ni sa sobom nisu dogovorili)], može da znači samo jedno - kako svakoj priči dodje nemi kraj, doći će i toj, *arrivederci*.

[Postići više od privremene oaze nijednoj knjizi ne bi donelo vrsnijeg čitaoca od razmaženog putnika, pa opet, pogledavši tolike turiste, ni ovaj se ne libi da tako nastavi (*er ist uns ein treuer Freund*)].

Utišava se noć (iscrpljuje se potencijal prekrivke za danas, *kirókuteki hayàsa de*), u opštu nečujnost sve više se uklapa i *Sadb*, Boginja nežnosti i lepih manira, koju je, međjutim, izvesni druid (hibrid nezemaljskog bića i prizemne strasti) vraški omadjijao, nateravši je da veći deo života provede u obliku zučkastog jelena (*à l'improviste*), što je ona znalacki iskoristila, rodivši onom (ranije pomenutom ratniku epohe) *Finn MacCool*-u jedno malo lane (po imenu *Oisin*), koje je kasnije postalo čuveni pesnik (*с энтузиазмом*), što se i moglo očekivati s' obzirom na okolnosti predmetne metamorfoze [tiha (sve tiša) noć, srebrn kajiš mesečine, zlatne igle zvezde ine, i tako dalje (i tome slično, *à la belle étoile*), ako se zanemari trenutna hladnoća (ako se izuzmu nepovoljni detalji klimatskog porekla), *s'il vous plaît*].

O tánjobi omédetò!

Uzeti se u pamet, kako se to kaže (mada se, ustvari, misli na snalažljivost), proceniti gde preti opasnost a gde se ni *Ruadh*-u ne piše loše [tom neustrašivom putniku iz milja, oprostili li mu se bežanje ispred devet morskih vila (u vidu devet osvetoljubivih žena, od kojih je svaku bio zadužio sa po jednim detetom, *par avance*)], na osnovu takvog jednog (logističkog) pristupa okrenuti se uvodnom blaženstvu na jedino prihvatljiv način (*sans souci*), malo iskosa ali i s' neophodnom merom kolegijalnosti dostojne tako rajskog kandidata ['posvud' uravnoteženog 'recipijenta' neporecivosti zatečenog stanja (*omne ignotum pro magnifico*)], ni u sagnutom položaju nimalo ophrvanog podmitljivošću takve jedne poze, uprkos očiglednoj slabosti melodramatskog trenutka, još jednog dokaza sitničavosti proze, *auf die Dauer*.

{U,V-K,U,S}

12/04-06/03

Usitnjavanje Istine

Kakve god da su stvari (koji god da su potezi, *non nostrum est tantas componere lites*), čas im se lako predaje sledećem: ne uzme mu ni koliko cvrkut ptici (tako je, vretenast, i raspevan - kao da se radi o preslici, *полным ходом*).

A radi se o ugovorenoj slici: malo cinka, malo cinobera (iscediti reč iz pera, *этого еще не хватало!*) - nema tu ničega zbog čega se treba misliti, *was meinen Sie?*

Sem zbog samog sebe. (*Yukúyuku wà*).

Augapfel: nije isto pred oči staviti boju i odblesak - u nju se pogled može upiti, u njega ne.

Tako da se nikad ne zna kad će ovo, blede čelo (*Augenzeuge*), da zameni crno-belo (*ein Herz aus Stein*). (Da ga pusti dnevna straža da zanoći sred kolaža, *in statu quo*).

Hinc quam sit calamus saevior ense patet (iz "*Anatomije Melanholije*").

[Takodje iz "*Anatomije Melanholije - Anatomy of Melancholy*", (1621-51), R. Burton-a (1577-1640): "One religion is as true as another - Jedna religija je onoliko istinita koliko je druga" & "All poets are mad - Svi pesnici su ljudi".

Još samo nauka kad bi se dozvala pameti (i naučnici sebi), *что касается меня*].

"Things and actions are what they are, and the consequences of them will be what they will be: why then should we desire to be deceived? - Stvari i poduhvati ono su što jesu, njihove posledice biće ono što će biti: zbog čega, onda, volimo da budemo varani", J. Butler (1692-1752), propoved *Sedma* iz "*Petnaest Propovedi... - Fifteen Sermons...*" (1726).

Odgovor: zbog *Šesnaeste*, u kojoj dolazi do zamene uloga. [Ono što je bilo 2⁴, postaje 4². Dok se vidi da se ništa nije promenilo, propovednik će sa propovedi prošetati četiri puta (obići sav Istok, Zapad, Sever, Jug), ona sa njim dvaput (ući mu na nos, izaći na usta) - gledaće ih, sneno, udruženost pusta].

Ukočen ispod lučne ivice gornjeg dela svečanog prozora u dnevnoj sobi zornog stanara [uljudnog procenjivača svega ovoga (što i pra-reč u muk obara, *inter alia*)], (ne veći od promućurne tačke) crni se torzo (s' osam končića - šest zglobnih nogu i dva brčića) pauka koji se ne može otpisati tek tako (taj kad se zakači ne pada lako) - ugljenisana jedna statua [dok je (iz mreže) ne trgne muva (*Pauschalsumme für heute*)].

Prvo se, dakle, napravi mrtvom, zatim se hitro zabavi žrtvom {ta kreatura pod plaštom *Arachne* [devojke koju je Boginja *Athena* (*Atina*) pretvorila u pauka jer se usudila da joj izadje na megdan u pletenju], pogodno smanjena u onu ugljenu tačku (*wo tashíkamerù*), spečenu ispod lučne ivice gornjeg dela svečanog prozora u dnevnoj sobi zornog stanara [uljudnog procenjivača svega ovoga (što i pra-reč u muk obara, *inter spem et metum*)]}.

Pauk na staklu (muva u paklu), čovek u sobi (*justum et tenacem propositi virum*), narodi bačeni u 'istorijske etape' [za koje se ne može reći da ne predočavaju neporecivost igre mačke i miša (*παντοτε*)], sa merom blaženosti iz koje nije vredno (ni za čiji brk) pomeriti se a da sve ovo (o čemu se radi) ne ostane isto (u smislu da ne prestaje da se diči spektakularnošću nazovi istine, *modo et forma*).

Das lasse ich mir nicht gefallen!

Jer, šta ako je istina iseckana na istinice, pa se svako uhvatio svoje?

Nosce te ipsum.

"What we on earth call God is a little tribal God who has made an awful mess - To što na zemlji podrazumevamo pod Bogom, mali je plemenski Bog koji je napravio groznu zbrku", William S. Burroughs (1914-?).

Usitnjavanje istine: nešto što (ni u pažljivom pristupu ovom, moguće osrednjem, svakako pristojnom danu) ne nalazi put do finala upriličenog jediničnošću stana (*bis zur Mauer hin*), nego se cepa (deli, grana) na mnoštvo malih (i slatkih) opsesivnosti sobom (i svojom ulogom u svemu tome, *хотя из этого ничего не получилось*), na čitav niz koliko toliko folklornih detalja (paučinastih pre svega, *Sie wissen ja*), ali i par iskrica iluzionističke svesti, tek da se ne zatre nada, *in Gleichschritt gehen*.

{V-U}

12/06-08/03

Ispitna Groznica

Iskusno zureći u sledeći dan, smeće se s' uma da je tu sve udešeno unazad: kakvo nešto neće biti zavisi od intervencije na onome što je bilo; kakvo će biti zavisi od prepuštenosti sebi - i zec se lišava osluškivanja ispod pleglih ušiju jalove potere da bi tu moglo da se govori o nesvesnom postupku istekle ornosti, *что бы вы ни думали*.

Domenica (7. dicembre, '03), verso le otto.

Još dan pa će M.-in rođendan: kao da sve ove godine nisu počele da se slažu u sutrašnjih dvadeset pre deset puta toliko - nikako čovek da ih obrne oko prsta i kaže *to je to (Jueves, 8. diciembre, '83, a partir de las 10)*. Ovako joj je ostalo da se (na laičko računanje vremena, *passé*) dodatno uzjoguni i - nastavi po semestarskom računu (i ove, treće godine, *sine mora*).

[Da nastavi, nego šta - ionako sutra ima ispit iz klasične mehanike, u četvrtak iz kvantne, pa kad ta dva kraja (standardnog spektra pseudo-neizmirljivosti) izmiri, moglo bi da se pretpostavi da će svoje poslove u njihovoj službi da nastavi. *Das kann sein*].

U sledjenom ramu (i današnjeg) horizonta, preko hranljivih obrisa nasušnog *Triptolemus*-a dakle (legendarnog ratara koji je ljudima otkrio tajnu odgajanja žitarica), ne vidi se ništa što bi moglo da znači raskid sa neprekidnošću (obračun sa kontinuitetom - *totus, teres, atque rotundus*), kao da se takvo nešto (kad već postoji) ne izvodi iz naknadnih pogleda na istekli dan, na ono što se (kasno se obistinivši) samim tim ugradilo u matricu za sutra, da ne bi moralo da se izmišlja iz početka, da se dovija kako da se postavi kao da nije pojedeno do kraja, ali to sebi ne sme da prizna da ne bi došlo u situaciju da ga to što ga je pojelo (*una buona volta*) povrati u klasičnom snu.

[U kom slučaju ni originalniji početak od današnjeg (*suo loco*) ne bi dobacio dalje od ovakvog jednog, istina solidnog povečerja (*si diis placet*), sličnog svim onim posustajanjima kojima se pravda svako ko se (bez trunke sumnje) dokopava rečite fraze zgodnog isceljivača (*eso es todo, gracias*), makar sa nedoumicom pogrešne dijagnoze, *árù teído*].

Uvijena skliskim mrakom kao arhetipskim stranicom (*tempus fugit*) sa zidnog

kalendara skromnog ali vrednog domaćinstva (*per modo di dire*), proteže se brižna stalnost iznikla u pravo vreme (*per il momento*): od zujanja neporecivosti ne čuje se ništa drugo, možda samo instrument što sam sebe svira (čarobna harfa koju glača *Teirtu*), ton kojim se zavaravao i sam *Yspaddaden*, div čija se kćer (*Olwen*) obećala podvižniku *Culhwch*-u, ratniku kome je *Yspaddaden* besno zadao da, pre nego što mu da ruku svoje kćeri, svojevrsnom veštinom ima da privoli *Amaethon*-a, Boga poljoprivrede, da se zauzme za rodnu žetvu (od tada pa nadalje), *Govannon*-a, Boga zanatstva, da iskuje neophodne alatke, a on sam da privede četiri rasna bika, da sakupi čarobno seme, da pretoči med devet puta sladji od meda dobijenog iz prvi put izmuženog (devičanskog) roja pčela, da mu (*Yspaddaden*-u) prinese čarobni pehar i korpu delikatesnog mesa, da rog za pijenje pozajmi od morskog kralja *Gwyddbwyll*-a, da ulovi orne ptice vile *Rhiannon*-e - vizije sa onog sveta, pola zlatnih pola belih trepavica - već pomenute ptičice pevačice koje su mogle tako da pevaju da probude mrtve i uspavaju žive (*uno detrás del los*), da budućem tastu (divu *Yspaddaden*-u) za brijanje nabavi čarobni lavor, veprovu kljovu i sapunicu od veštičje krvi, da ukrade čarobnog psa (sa kaišem i ogrlicom), da najmi lovca, izvesnog *Mabon*-a, Boga mladosti i sina svetice *Modron*-e (prethodno ga oslobodivši iz zatvora u *Gloucester*-u, gde je čamio od svoje treće noći starosti), da mu pomogne u pronalaženju vatrenog konja i strelastih hrtova, i da, uz pomoć svih njih (svega toga, *le mot de l'énigme*), ukrade brijač, češalj i makaze, položene izmedju ušiju svirepe nerasti, time krunisavši jednu od najtežih kolekcija zadataka zadatih nekome ko se namerio da oženi kćer onoga koji te uslove predano postavlja, nadajući se da će dičnom kandidatu to biti nepremostiva prepreka koja će ga sprečiti da svoju nameru zbilja ostvari (strastvenost umiri), *si no me equivoco*.

Kako se *Culhwch* sa *Olwen* ipak oženio (*То пото? Δυο, παρακαλω*), ne samo da su njenom ocu propali planovi o osujećenju te veze, nego ga je jedan od mladoženjinih prijatelja [takodje vitez, na istom (*Arthur*-ijanskom) dvoru] čak ubio.

Нелюбезно.

Verfassung: udavanje kćeri kao šećerlemska opredmećenost plemenske intervencije u smislu u kome ni Zona Zamfirova [Zone Zamfirsko, prelepa kćer lokalnog buzdovana (*er hat es gut getroffen*, naravno), sumnjivo promišljenijeg u Sremčevoj pripovetci nego u nisko-budžetnim, pardon, kujundžijsko-čorbadžijskim marifetlucima obojadisanom filmu] ne bi lakše podnela tako svojsku 'zahtevnost' patetičnog (srceparatelnog) tribalizma i inače emotivnog trenutka (*possiamo avere dell'altro vino?*), a kamoli današnja 20-godišnjakinja, *M.*, u ispitnoj groznici.

Una cosi cara ragazza!

{U,V-K,U,S}

12/10-12/03

Godina po godina: sve ove godine uljudna produžnost (ljubaznost cveta na svakom koraku, još samo da se podmiti, da ne bude posle da zbog toga nije obrala odmakle sate zaludne zrelosti, a *maximis ad minima*), kao da ništa ne barata sa ugovorom o vremenu (uključujući skalarnost) - nije ni čudo što se

(ne dobijajući podršku ni sa jedne strane) proteže longitudinalno, nogom pred nogu, на цыпочках.

Čime se došlo do 30 (trideset godina kako sam ovde nestao, tamo prestao, wie ich schon sagte).

Da je drugim putem krenulo, (osim što ni do tri ne bi doguralo) ni do trista se ne bi naučilo pameti (ni za 300 godina ne bi shvatilo da nije sve u shvatanju - nešto treba i osetiti, æquabiliter et diligenter).

Mada, priuštivši sebi ovako krasan jubilej (ni trideset godina nije šala, ...ni...wo omóí okosaserù), sledeći korak je u uspostavljanju funkcionalnijeg kredibiliteta (al menos): domoći se i ohrabrujućeg rezultata a ne samo vredne pojave (i punti salienti di un discorso).

Kako god da se uzme (à mon avis), u ovoj zemlji se više leđi nego u onoj (videti izvode iz pisma M.V.-u, wenn du willst): zamrznut spava i sam Peredur, junak nadahnut vizijama i idealima onostranog (umesto ovostranog) sveta, sedmi sin Evrawg-a i jedino preživelo muško, posebno nadaren u borbama protiv veštica (mada je pitanje šta bi uradio u duelu sa modernom beštijom, tobože sivom eminencijom a ustvari ogoljenim primerom bombardersko-krstareće vrste, ebbro di giola), pravednik čije je traganje za avanturom bila stvar koja se podrazumevala, jer, na kraju krajeva, ona je bila ta koja ga je provela kroz sve te čudesne krajeve, uključujući proputovanje kroz čarobnu rečnu dolinu, načičkanu letnjim paviljonima, živopisnim vodenicama i bajkovitim vetrenjačama (sich wohl fühlen), kojom prilikom je odseo kod glavnog vodeničara i uzeo učešća na viteškom turniru gde je porazio bezbroj boraca sa takvom snagom i veštinom da je napravio dubok utisak na lokalnu vladarku sa kojom je, oženivši se, vladao punih četrnaest godina (u svakom slučaju manje od trideset, ci vuole pazienza), posle čega bi se svakako otisnuo u nove pustolovine (a chi lo dici!), da se ovde nije, kako je rečeno, zamrzao.

Pustolovine, pustolovine - a sve se kod prve sledilo [ni nje (te grudve) više nema, cuando menos se piensa].

(Kome je do pustolovina posle 30 godina ove, drugim rečima. Еи-богу!)

Цитата: "As we get older we do not get any younger / Seasons return, and today I am fifty-seven / And this time last year I was fifty-six / And this time next year I shall be sixty-four - Kako starimo mladji nismo / Ponavljaju se godišnja doba, trenutno sam pedeset sedam godina star / A prošle godine u ovo vreme imao sam pedeset i šest / A iduće godine imaću šezdeset i četiri", Henry Reed (1914-86), iz "Chard Whitlow (Mr Eliot's Sunday Evening Postscript) - C. W. (Dodatak pismu g. Eliota nedeljom uveče)". (P.S. U cilju aktuelizovanja situacije malenkosti ovog autora, isti je sebi uzeo za slobodu da doda po dve godine na svaku od pomenutih starosti, da tutte le parti).

Trideset godina tamo ili trenutak ovde - kakvog li izbora mnoštvo (kakve li divne zgode), kad je za svako ovde ono tamo (za svako tamo ovo ovde) u unakrsnoj vatri (ćutnja im oči bode, instar omnium), u praznom govoru prazne im reči (nešto se smeje, nešto jeci - l'inconnu), kaže li ono govori ovo, radi li ovo smišlja ono, iako (šta god da smisli, kako god da se postavi, ευχαριστως) ne gine mu nepouzdanost sećanje [dok i ono ne izbledi, ne pretvori se u amneziju Owain-a, viteza koji se, pun problema, pretvorio u šumsku kreaturu, sakrivši se u strnjiku dok sve to nije rešio (fra quindici giorni), i, vrativši uslugu

svojoj spasiteljici *Luned* (ubivsi diva koji joj je pretio), nestao u spokoju srećnog završetka, *таким образом*].

Iz pisma *M.V.-u*, od 11. Decembra, 2003 g. (jednog od tako retkih primera iznebuha probudjene i artikulisane pažnje - "Ko još danas piše pisma?" standardna je potka mrzovoljne strategije skeptika epohe): "...Juče je bilo trideset godina kako sam otišao iz Yu...Prvi utisak koga se sećam odavde, bio je osećaj hladnog i čistog vazduha. Značajno hladnijeg i čistijeg nego u *B.* - toliko oštrog da, ako je ne skloniš, sem misli i glavu hoće da ti izreže. (Jedan naš prijatelj, koga smo tada upoznali, prvo je kupio kapu)...Na primer, ova jezera ovde (*Vel. Jezera*), preko zime se isparavaju i puše - pri obali se zalede, pri pučini posive, ponegde su sumporna (ponegde žuća). Maltene nezemaljska. Mada se i to (šta je zemaljsko, a šta ne) menja, prilagodjava novim prizorima (ili oni njemu), prelazeći u naviku. Toliko da, posle nekog vremena, ono što je nekad izgledalo nezemaljsko, i ono što je prvobitno važilo (ostalo u sećanju) kao zemaljsko, spokojno menjaju mesta (prvo blaže razliku)...Sećanje i jeste nepouzdan svedok jer se smanjuje i topi. Što, kako rekosmo, ne znači da je ovde toplije nego tamo. Doduše, i Dunav i Sava umeju da se, makar mestimično, zalede, ali ovde je taj osećaj hladnoće nekako oštiji/elementarniji (tamo je više vunast). Uostalom, štošta je ovde na jedan, tamo na drugi način. (Da je samo klima!) Klasično objašnjenje: razlika kao nepravda..."

Uхватili se za ruke *Partholon* i *Pelles*, jedan kao začetnik bujne/primordijalne vegetacije i, potom, njenog kultivisanja, drugi kao simbol duhovne nesavršenosti (koja se ukazivala u vidu neizlečive rane, u svakom slučaju nezgodnog obogaljenja), pa se (tako) šetaju kroz vreme: "*Che ore sono?*" pitaju jedan drugog - jedan, onaj prvi, i ne sluteći da će kroz pet hiljada godina i on i svo njegovo pleme (u toku samo jedne nedelje) da iščeznu, ovaj drugi čekajući *Galahad-a*, viteza spasioca i šampiona iskupljenja, koji se ni za pet hiljada godina neće pojaviti - nije ni čudo što im se, obojici, ovih trideset čini ništavnim, bez obzira šta o njima mislio onaj ko ih je (ovako zakerajući i cepidlačeći) u svoju pohvalu vredno sabrao, *intra parietes*.

{U,V,S-K,U,R,S}

12/13-15/03

Golgota

Nije šala ovolike stranice napisati a ništa ne reći, u smislu, svakako, da je 'toliko toga rečeno', da se, iz odgovarajuće mase skaski, pošalica, sumnjičavosti i elegičnih uputstava zakasneloj euforičnosti (tipa *Je vis en espoir*), belasa jedino trbuh neiskazivosti (*in sano sensu*), kao da je niko (tu neman sumnjive opipljivosti) nije naučio pameti, a najmanje glagolisanje disciplinskog maestra (poetička dvosmislenost baratanja sa dvoglavom ćutnjom - napred, nazad, *alles auf eine Karte setzen*), samostanska isključivost kao oveštali stav *Oisin-a* {sina vojnog komandanta *Finn MacCool-a* i boginje *Sadb* [i nećaka *Ogma* (Boga elokvencije)], poznatog i pod imenom *Ossian* (što se, u prevodu, svodi na još jedan besprizoran pleonazam: *Malo Lane*)}, najvećeg pesnika u vremenu o kome se radi (što i nije tako neobično ako se ima u vidu da je taj njegov otac, predvodnik ratničkog plemena *Fianna*, svojevremeno pojeo *Lososa Znanja*), elem, samostanska isključivost kao oveštali stav zakasnelog povratnika s' onog drugog, onostranog sveta (nakon što mu je vreme i na ovom bilo isteklo),

kojom prilikom je za zemlju u koju se vratio našao da je turobna i hladna, ljudi tužni i mali, a on sam istrošen i uveli starac (*essere in fin di vita*), posle čega mu nije ostalo drugo nego da, uz pratnju lire, peva o bogovima i herojima svog doba, barabar prizivajući duhove i utvare proteklih vremena, da bi i sam, na kraju, iz svega toga vešto iščezao (*in propria persona*), sopstveno finale učinivši čudnovatim kao i početak (*слышалась музыка, также*).

Pa ipak, i tako sakupljen u jednu tačku sveta (prstima formalizovan kroz razigranu tastaturu ovog, odveć pažljivog procesora - *StarWriter 30* - pažljivosti elektronske vrste), pre svega radni organizam predmetnog pisca (fluoroscencije osrednjeg svica) dokopava se vrlo solidne priče - o onom manjem poimanju stvari (*nánte utsúkushii!*), veće ostavljajući brbljivim ustima (doduše simpatičnijih) masovnih (masivnih) novela, lišenih jedino zvocanja ove vrste sumnje, tako tipične za žalbe zbrda zdola predočene *Nechtan*-u, Bogu izvorske vode na čijem se (vodonosnom) imanju nalazio sveti bunar koji beše izvor sveg znanja i kome su samo on i njegova tri peharnika (tri nosača *Nechtan*-ovog pehara) imali pristupa, što je prouzrokovalo da se, kada je *Boann* (žena *Nechtan*-ova) pronašla put do istog izvora, nivo dotične vode naglo podigne, i tako, davši se u poteru za njom, oformi reku *Boyne* koja i dan danas s' istim ciljem teče - toliko se onih žalbi (upućenih na pogrešnu adresu: Bogu tako vodenastog, fluidnog sveznanja) nagomilalo u vezi svega toga, *volver la vista atras*.

Ceo dan veje kao da mu je prvi put (kao da prvi put zavejava, praveći se živahnijim i od kovanog srebra), nikako da se dozove pameti i prestane sa opčinjavanjem predela (i duša), makar toliko da ih opomene na prelet *Morrigan*-e, nemilosrdne Boginje rata ali i simbola junačke smrti na bojnom polju, koja je (ta *Morrigan*, *compos voti*), zajedno sa svojim saradnicama, Boginjama rata *Macha*-om, *Badb*-om, i *Nemain*-om, pomogla *Tuatha De Danann*-u, narodu Boginje *Dana*-e (i samom sastavljenom od odgovarajućih bogova), u obe bitke kod *Magh Tuireadh*-a, tek da im odloži konačni poraz koji su im naneli *Milesian*-ci (sinovi Španskog kralja *Milesius*-a koji su te, predmetne teritorije, osvojili pre 3303 godine), pri čemu poraženima nisu pomogla ni četiri čudesna grada na severu zemlje (*Falias*, *Gorias*, *Finias* i *Murias*, *no hay nada detrás*), svojevrсни centri umotvorina, rukotvorina, čarobnjastva i saznanja (respektivno), veština neophodnih za svako ratovanje koje, eto, i u ovom, tako arhetipskom slučaju, predjoše iz jednih ruku u iste takve, samo jače (*absit invidia*).

U čemu i jeste (u jačim rukama) sav nauk (govore posvećenici te vrste učenja, *ακρίβως*).

Zalud sva zapomaganja (i gomile i elite), sva gomila pritužbi, zanovetanja, opravdavanja, iščudjavanja, kršenja ruku, ispoljavanja neverice, prebacivanja krivice sa jedne strane na drugu (*à beau jeu, beau retour*) - računa se isključivo vršni intenzitet moći (nagli udar kao impulsivna presuda nad ciljem, *Vorsicht, Stufe!*), ubistvenost kao eliksir pobjedničkog života (*voglio sia questo che quello*), podsticajna forma uvaljanosti u biološku neophodnost, napredak jedne vrste ćelija na uštrb drugih po svaku cenu, pobjednička slava (preziranje poraženog kao aksiom iz nje, *ad summum*), ofanzivnost (za sva vremena) kao jedini put ("Mač se ne oštri pregovorima osim u porazu", govore oprobani poštovaoci te vrste računa, *ad majorem Dei gloriam*).

Što je, naravno, tek jedna strana medalje (pobede i poraza, sve sile oružja i oružja sve sile, ishoda rata, *ab initio*).

(*Queste cose si dimenticano facilmente*).

Jer, na onoj drugoj, samo naizgled paradoksalna, u zavejanim krugovima stišanog predela iza drvene ograde davnašnjeg piknikovanja (*à merveille*), prikazuje se sva priroda *Morgan Le Fay*, nesudjene kaludjerice i darovite čarobnice (ne samo svog vremena), predstavljene u dvostrukoj ulozi isceliteljke i šampiona crne magije u vreme života (pobednika o kome se brine), i njegovog čuvara u fizičkoj smrti, kad se u ovoj (ne izgubivši jedino literarnu bitku) najzad i sam nadje, iz spiritualne pobede u fizički poraz prešavši na 'prejakoj reči', sva ona oružja i sile svevši na inverzni, i za toliko podkulturni surogat jeftine pobede duhovnog golje.

À bas.

{U,V-K,R,S}

12/15-17/03

Skice s' Puta

Preturiti zimu preko glave može samo pojačana čežnja - za oblačkom beličaste pažnje odvajkada žudi i staro i mlado, treba ih (žustre) uputiti u takvom jednom smeru [u kome će istina doći po svoje (*locos y niñnos dicen la verdad*)], kao što je, uostalom, tim putem krenula (već standardna) povorka svečara [kad se, ono, proslavljao Dan Ujedinjenja (*interdum vulgus rectum videt*)], sledbenici Boga elokvencije *Mac Cecht*-a [sina *Ogma*-e (pronalazača vertikalnog pisma), i unuka *Dagda* (Gospodara Znanja)], posvećenici koji su, ubivši stranca po imenu *Ith* [u čije su dobre namere posumnjali nakon njegove prve reči (*quale motivo avrà di parlare cosi?*)], privremeno sačuvali zemlju od cepanja i uništenja (proslavivši jos par onih, 'ujediniteljskih' godišnjica), ali su time 'izazvali sudbinu', koja je prestala da ih 'miluje i pazi', štaviše, reagujući na tu provokaciju (osudjujući lišavanje života putnika namernika *Ith*-a), protiv njih (svečara) uputila je *Milesius*-ance (sinove istoimenog Španskog kralja), koji su stvar dovršili zna se kako [zemlju *Mac Cecht*-a i bratije rasparčavši i porobivši, njega samog i njegovu braću (*conosci qual'cuno dei suoi amici?*) nateravši na večito konačenje pod zemljinom korom, *не подлежаит сомнению*].

(*Gepfefferte Witze?*)

Koliko do malopre, od pleglih ptica nije se mogao uspraviti ni pogled na sebe, a već sada (suton se tek spušta) introspektivnost zrači preko svake mere [(zbog prispelih računa) i prelaka zeba se podvrgava samoispitivanju a da neće otežalo krilo (*de un dia para el otro*)]; kuda se pošlo i gde se stiglo ne zna ni *Mael Duin* [poznat i kao *Maeldun* (*en otras ocasiones*)], čuveni moreplovac koji se, u nameri da osveti očevu smrt (već notornoj otrcanosti te teme treba svakako dodati da je ovaj, zapravo, bio ubijen zbog siledžijstva), zaputio (na čamcu od pruča s' tri sloja kože i posadom od sedamnaest ratnika) u tako daleke krajeve da mu je i sam cilj puta postao zamagljen a kamoli ove, naknadne skice (na kraju se, pronašavši očeve ubice, sažalio na njihove žalbe i prenemaganja i pomilovao ih), valjda zato što je svuda prošao i svašta video a ništa (od svega toga) nije pomilovao, na svim tim putevima pošavši, prvo, od ostrva s' ubicama (od kojih nijedan nije bio od onih koje je tražio), zatim se iskrcavši na ostrvo s' džinovskim mravima (velikim poput konja), gargantuanskim insektima koji *Maeldun*-u i njegovoj družini umalo ne dodjoše glava [i njihovom (vitkom) brodu centralne katarke], tako da su se na sledećem ostrvu 'pošteno okrepili' kada su ih divovske ptice (koje su na njemu živele), umesto pretnjama, dočekale sa tovarom hrane [prvenstveno mesa (*Μια μπιρζολα χοιρινη παρακαλω*)], odakle odoše na

Ostrvo Lososove Kuće, u kojoj otkriše odaje sa još hrane (i pića), i udobnim krevetima u kojima se lepo naspavaše (*yugata ni*), nakon čega im je naročita (pseudo-kibernetička) sprava na kopno periodično izbacivala svežu ribu (*ΕΙΦΙΑ παρακαλω*), što je trajalo do odlaska na sledeće ostrvo, koje im je, takodje, pružilo gostoprinstvo, i to u voćnjacima u kojima su rasle izuzetno ukusne ('delikatesne') jabuke (*Εχετε τιποτα για χορτοφαγους?*), da bi se sve to razvejalopoput lepog sna' (*Το λογαριασμο παρακαλω*) kada su putnici stupili na ostrvlje nastanjeno tajanstvenom mačkom i ognjenom svinjom, čudovištima koja su se obrtala oko svoje ose, konjima koji su se medju sobom tukli, i čije je tlo 'žarilo i palilo' vulkanskom vrelinom (*malheur ne vient jamais seul*), što ih nije sprečilo da put nastave i na njemu (dodatno) sretnu telad i vepra (toliko velike da nisu mogli ni da pomisle da ih cele skuvaju), ovce koje su boju vune menjale po želji (*tokidoki*), tmurnog mlinara koji je mleo sve na čemu se u svetu zavidelo [taj je žito svodio na simbol nečega na čemu su ljudi jedan drugom zavideli (*quale che sia la tua opinione*)], naišavši (jednom prilikom) na ožalošćeno stanovništvo (*non omnia possumus omnes*), zatim na ostrvo podeljeno na četiri kraljevstva (ogradama od zlata, srebra, mesinga i kristala), pa na zamak sa staklenim mostom (u kome je živela lepa devojka koja je ostala hladna prema *Maeldun*-ovim izjavama ljubavi), odakle su, putujući sve dalje i dalje (*das tut nichts zur Sache*), videli ptice koje plaču, usamljenog hodočasnika na ostrvcetu koje se svake godine uvećavalo po uputstvima providjenja, izvor iz koga je kuljalo mleko, pivo i vino, džinove zanatlije, stakleno more, more oblaka (u kojima su se na trenutke pojavljivale šume, zamkovi, životinje i svirepa čudovišta), podvodno ostrvo kao sklisko mesto proročanstva, zadivljujući vodeni luk, ogroman srebrni stub i mrežu [iz koje su pomorci isekli parčiće i poneli ih kao suvenire (*l'occasion fait le larron*)], nedostupno ostrvo na vrhu čvrstog postolja, ponudu večite mladosti na jednom ostrvu na kome je živela nekakva kraljica sa svojim kćerima (*le monde est le livre des femmes*), omamljujuće voće, zarazan smeh, razjarenu vatru, pustinjaka koji je živeo od jednog lososa dnevno (to mu je donosio dabar) i pola vekne hleba (to su mu davali andjeli), čime se završilo to (tako kitnjasto) putovanje, za koje se, ne bez razloga, odavno kaže da "sadrži svu mudrost Irske" ("Enciklopedija Mitologije - The Encyclopedia of Mythology", A. Cotterell, 2001, st.144-5).

(*Gioco d'azzardo?*) *Offen Schauplatz* (*Schauspielhaus im Freinen*).

U sve modrijem vazduhu (tačnije, uprkos njemu) dolazi do (manje više) stare pesme detektorskih struna (*obscurum per obscurius*), poput: "This obscure belief lies at the very core of our spiritual nature - Ta nejasna vera leži u samom centru naše duhovne prirode", J. A. Froude.

(*Officina gentium*). *Ничего не поделаешь*.

Uprkos, naime, sve veće ogoljenosti pejzaža [sa neophodnim primesama industrijske soli i frikcione šljake automobilizam ni izdaleka nije priveden ropcu], lokalno se uočava izvestan kolorit dobronamernosti na način jednog *Darby*-ja i jedne *Joan*-e [po svim ('pozitivnim') merilima modernog knjigovodstva (*lo que sienten el uno por el otro*) - starijeg bračnog para (*se ayudan el uno al otro*)], koji su [po onoj kitnjastoj pesmi iz 1753-e godine (*Übermut*), i nakon svih neprijatnosti uobičajenog 'konsenzusa' svakako kompetitivnih bića (*alguna que otra vez*)] ostali posvećeni jedno drugom, (do kraja svojih dana) živeći u savršenoj harmoniji i apsolutnom miru, poništavajući svaku opasku o automatskom razglobljenju, *плавучий*.

Pacta conventa.

Kaufman Building (Kaufman-ova Zgrada)

Kaufman Building - Kaufmanova zgrada - na uglu ulica *King* i *Victoria* [tako rojalistički čošak ni Ruskom Caru ne bi smetao (Что с ним случилось?), a kamoli fabrikantu (uglavnom dubokih) radničkih ili lovačkih cipela, svejedno (*nicht Wesen pedantisch*)], gradjevina je koja je svojevremeno (što znači početkom prošlog, dvadesetog veka), u svojoj (obučarskoj) klasi još i mogla da služi za uzor [čak joj je i poprečni presek, tačnije, *poprečni presek onog što joj se desilo*, u nacrtnoj geometriji poznat samo kao *projekcija* (*expressis verbis*), ispao u obliku (nešto dužeg) stopala, doduše spojenih prstiju], ali je to vreme (kao uostalom i taj vek) zna se kako prošlo (zajedno sa uzorima, *все равно*).

Na pet ili šest spratova mamutske ciglane kocke (zavisi kako se računa - na prste jedne ili obe ruke), tojest na 200,000 kvadratnih stopa otprilike, smešteno je u svoje vreme bilo sve ono što je takvu jednu, gumarsko-obučarsku industriju, činilo jednim od osnovnih privrednih pokretača ovog (dualnog) mesta (*K-W*): guma, koža, konac, kanap, lepak, cevi, kotlovi, agregati, parovodi, šav-mašine, kaiš-transmisije, predradnici, radnici, činovnici, kuriri, vozači, sekretarice, čuvari, čistači, šefovi, *volver la vista atras* - cela jedna uštavljenost pogona / radinost plasmana - osiljena vrednoća kao jamačna čestitost (*chikára ippai hataraku*) nekad preduzimačkih (davno lelujavih) duhova *Jacob*-a (1847-1920) i *Mary Ratz Kaufman* (1856-1943), pre toliko decenija otisnutih svako svojoj struni (tek duh mačke budi se u pumi), zabavljenih onim što im večnost glumi (*de omnibus rebus et quibusdam aliis*).

(A i šta se može očekivati od obavljene dužnosti, izrabljene zgrade, i završene predstave, nego permutacija uzroka sa posledicama, zamišljanja sa očiglednošću, i akta sa rezultatom. *Hinc illæ lacrimæ*).

Fugit irreparabile tempus.

Imali su, *Jacob* i *Mary* (*faber suæ fortunæ* i njegova cara sposa), četvoro dece - *Emma Ratz* (1881-1979), *Alvin Ratz* (1885-1979), *Milton Ratz* (1886-?), *Edna Louise* (1891-1983) - ali se samo o Miltonu ništa ne zna (ostalo troje su se i na onom svetu uredno zaveli). Od troje dece, koliko je imala *Edna* (*Louise Kaufman*, udata *Augustine*) - *Albert Jacob* (1923-1990), *John Ross* (1927-), i *Mary Caroline* (1931-) - najdalje je otišla najmladja (*Mary Caroline Augustine*), udavši se za *James Milton Ham*-a (1920-1997), koji je, od 1978-e do 1983-e godine, bio Predsednik Univerziteta u Torontu, čega ne mogu jasno da se setim, iako sam, i pre tog vremena i u to vreme, i sam tamo kidisao na isto tako nedvosmislen (emfatički) racio, *di salto*.

{Eto kako jedna saga dovodi do druge, kad se jednom ovenčaju istom, praznom slavom, preplitanje ostavivši takozvanom vremenu.

Mada se tako puno života i tako čvrsta zgrada, na kraju krajeva, nisu ni mogli zamisliti bez, makar ovako površnog, uplitanja jedne priče u drugu [kako to da je baš meni, iznebuha ubačenom strancu (kome u *K-W*-u 'teče' tek dvanaesta godina) 'palo u pero' (došlo na tastaturu), da se, od toliko življih, 'aktuelnijih', svrsishodnijih (u smislu iskoristljivijih) tema, u ovim, ne tako malim 'gradovima-blizancima' (zadnji popis govori o nekih 300,000 stanovnika), 'pozabavim' ničim drugim do fabričkom zgradom starog Kaufmana

(tako sumnjive 'transparentnosti' - *fin de siècle*, maltene)?], mada se, naravno, moja priča na ovom mestu neopozivo prekida (zar se već nije tako lepo razbaškarila na svim onim drugim, lažno grozničavim stranicama ovog blagog, uzorno smirenog dnevnika ni o čemu drugom osim o sveprisutnosti i sjevremenu *Drveta Vasiona*, *Yggdrasil*-a - nekakvu meru treba imati), isključivo se vraćajući na zadatu temu: pod naslov o tome kako se jedna zgrada, u ovom slučaju *Kaufman*-ova, više nego što bi to kakav uzgredni prolaznik mogao pretpostaviti (*nach allem, was ich weiß*), ni smrću svojih vlasnika ni bankrotstvom njihove 'firme' nije dala upokojiti, naprotiv}.

Männlich Nachkomme 1: od četvoro dece *Jacob*-a i *Mary*, preduzeće je nastavio da vodi sin *Alvin* (A.R.) *Kaufman*.

(*Homme d'affaires*).

"Как раз вас я искал", rekao mu je, prilikom primopredaje, stari *Kaufman*.

[*Weiblich Nachkommenschaft*: kćeri takvih roditelja bavile su se (bave se) smernijim/bogougodnijim poslovima nego što su to poslovi koji, u datom slučaju, po definiciji 'asociraju' na proizvodnju Alpskih gozzerica, regrutskih čizmi, službeničkih cipela i gumirane galanterije - *Emma* se tako (*femme seule*), na majku i oca, dala u filantropiju (badavadžijsko dušebrižništvo), i, uopšte, odgovarajuće masovne, po savremenim 'uzusima' čak populističke akcije (eto kako se ništa, kada se već ne sklanja sa puta, ne menja), brinući se o Društvu za pomoć deci (*The Children's Aid Society*), pomažući *K-W* sirotište (*the K-W Orphanage*), Savez trezvenih Hrišćanki (*the Women's Christian Temperance Union*), i, naročito, Udruženje mladih Hrišćanki (*the Young Women Christian Association, YWCA*), popularisavši *YWCA* sve do Japana (za šta je od Japanskog Imperatora, *Deo juvante*, 1965-e godine dobila odlikovanje), dok se *Edna* (*femme couverte*), po prirodi stvari pragmatičnija, tojest udavši se za *Albert*-a *William*-a, posvetila deci (*Albert*-u, *John*-u, i *Mary Caroline*)].

[*Männlich Nachkomme 2*: što se drugog sina *Jacob*-a i *Mary* tiče (*Milton*-a *Ratz*-a *Kaufman*-a što se tiče), o njemu se (kako je rečeno) ni u smrti nije znalo kako je prošao, da bi (za života) od njega moglo da se očekuje nešto više, a kamoli da vodi preduzeće, АМИНЬ!

"*En Dieu est tout*", govorila je majka (*Mary R. Kaufman*), kad god bi pominjala *Miltona* (kad god se to nije moglo izbeći)].

Ni naslednik preduzeća doduše (*Alvin Ratz Kaufman*), nije bio zapostavio društvene obaveze - sem pomoći pomenutom *YWCA*, sasvim prirodno dao se u pomaganje i muškog ekvivalenta (*YMCA*), otisnuvši se, kasnije, u modernije vode, sudelujući u aktivnostima koje su se odnosile na planiranje porodice (*family planning*), i kontrolu radjanja (*birth control*) (u savetodavno-teorijskoj ulozi, pretpostavlja se, *exæquo et bono*).

I tako je to trajalo dok je trajalo. (Kako se kaže, i kako jeste).

Otium cum dignitate.

Medjutim (klasičan preokret: *ex abrupto, Ewigkeit!*), kola su krenula nizbrdo (gde se pod kolima, svakako, podrazumeva posao): nakon što je kompanija *Kaufman* proglasila bankrupt, u podrumu zgradurine pukao je tanker (tačnije, podzemni

WaTor_275

rezervoar, iliti *underground storage tank, UST*), i pod temelje se izlilo 50,000 galona (225,000 litara) nafte.

Razlivši se u mrlju oblika stopala!

Εωστα!

Sa lakoćom se moglo zaključiti da su se stvari, što se tiče date zgrade (isključive teme ovog spisa, *et id genus omne*), završile i stale.

Da li?

Tenia entendido otra cosa.

(Zar nije poznato da, 'u kapitalizmu', ništa nije izgubljeno? Ostavite se svih tih sumnji, predrasuda, entropijskih teorija i, uopšte, defetističkih priča i pričica, vi koji se, i po duhu, opipaste ovde).

Analizu distribucije naftne poplave [koliko je duboko šta otišlo, tojest gde se nalazi (1) tzv. slobodni proizvod (free product), (2) zaostala nafta apsorbovana u zemljište (residual naphta absorbed in soil particles), (3) nafta u fazi rastvaranja (dissolved-phase naphta), i (4) naftna para (vapour-phase naphta)], kao i preporuke kako da se ceo taj prostor očisti i dekontaminira, uradili su i izložili stručnjaci konsultantskog preduzeća XCG, specijalizovanog u oblasti hidrogeoloških udesa (detalji studije, uključujući sliku zgrade i oblik 'fleke', mogu se videti na <http://www.xcg.com/casestudies/Kaufman King St Plant.pdf>], osim konvencionalnih monitora postavljenih u 45 bušotina (na dubinama od 10 m do 24 m), koristeći simulacione programe (kompjuterske modele) za višefazno vadjenje (*Multi-Phase Extraction, MPE*), poznato i pod imenom *bio-srkanje (bio-slurping)*, i nadgledano prirodno slabljenje (*Monitored Natural Attenuation, MNA*).

Prema Terry-ju Boutilier-u, višem urbanističkom savetniku gradskih vlasti (koje su ekspertizu XCG-a i naručile), zgrada je ostala upotrebljiva.

"Parts of the building could be used for residential, office and commercial purposes - Njeni se delovi mogu upotrebiti za stanove, kancelarije i radnje", prilježno je izjavio g. Boutilier.

Ostalo je, dakle, da se zgrada proda.

["*Das Haus soll verkauft werden*"], govorili su oni koji u njoj nisu proveli ni dana.

"*Questa casa e abitata da fantasmi*", odgovarali su oni koji su u njoj (u prenosnom smislu) ostavili svoje živote.

Kao i uvek, dva iskonska tabora govorila su dva jezika].

'U tom smislu', stečajnoj upravi (*Ernst & Young Inc.*) ponudu je dao potencijalni kupac (*410 King Properties Ltd.*).

"*Tengo pensado comprarlo*", reče polutiho (na trećem, vižljastijem jeziku).

Posle nekog vremena, medjutim, ponudu je povukao.

"Одна, даже, мысль об этом меня пугает", obrazloživši povlačenje (ovaj put na metaforičkom, Ruskom).

Neopravdano posumnjavši u valjanost kupovine zbog nečega što je, samo naizgled, trgovačko-ćiftinska zbrzanost večitih prodavaca magle, pardon, nekretnina, nepromišljeno vratila tamo (u tu istu maglu, *et hoc genus omne*) odakle je (to nešto, *désorienté*) i došlo, a što se, kada se bolje razmisli, ustvari nije desilo, saglašavajući se sa realnim (stvarnim) postojanjem objekta date prodaje, tojest slažući se sa učenjem savremene fizike po kome je sve ovo (o čemu se radi, uključujući bivšu fabriku obuće *Kaufman*), kako god da se uzme (*ex quocunque capite*), zapravo **prazno** (popunjenost je privilegija samo oštrog vida, *Präzedenzfall*).

Prošavši, naime, slučajno - ni preduzimački ni prosjački, *ho su il cappotto* - onom (kraljevskom) raskrsnicom negde u to vreme (7. Januara, 2002), na parčetu papira (koji juče slučajno pronadjoh, što me je i 'nadahnulo' da se svega ovog, na lep način, latim) zapisao sam (tojest prepisao) reči sa ogromne platnene reklame, razapete po *Kaufman*-ovoj zgradi [službeno stavljenoj van upotrebe (zamandaljenoj koliko pokislim letvama toliko rezigniranom setom, *su due piedi*)], preko velikih, prljavih prozora, i nekada okrečenih (odavno odranih) cigli iste takve, od zle sudbe mrgodne fasade - reči koje su se, na, koliko se sećam, nejakom vetru (praktično povetarcu, *alles in allem*), trijumfalno mreškale u svoj svojoj veličini (bez ijednog malog slova, tojest):

"EMPTY SPACE, FULL OF POSSIBILITIES - PRAZAN PROSTOR, PUN MOGUĆNOSTI"!?

Bez znakova čudjenja i pitanja, naravno; (*волей-неволей*) njih ionako više niko ne čita (ionako sve je maska), ni sen davna, *Kaufman*-ska (*wie dem auch sei*).

{V-U,S}

12/21/03

Kuc, Kuc, Kuc (Kratkodnevica)

Najobjektivniji je sat.

Kuca - a ni po njega nije dobro. (Istrošiće se i to).

Nema šta - stav bez presedana. *Салют!*

Bez obzira kome kuca (za sebe još kako tako), tojest bez obzira u čemu je našao uzor kome vredno služi - ne zna mu se svrha.

So viel Arbeit, warum?

Uzme li za uzor život - i tako i tako, smrt - još manje.

(*Wo shiráberù*).

A on, kuca li kuca, takvu progresiju ni sam nije predvideo [šta ako mu pukne feder (polomi se opruga, što će kad tad biti), zar sebi da meri?]

WaTor_277

Da meri.

Bisogna farlo.

Toliko odbačenih (i davno zaboravljenih) satova očigledan su dokaz takvog (zaludnog) merenja, te (kvazimehaničke) besomučnosti točka (taj se odmotava i kad se ne vrti - ližući se istrošenim putem, *in sæcula sæculorum*), pri čemu se ni sprava o kojoj se radi (koja je aktivna) ne dvoumi da sopstveni mehanizam položi na pleća (otkucavši samoj sebi, *in toto*).

[*"Nos hemos pasado la calle"*, izjavljuju svedoci takvog jednog, odbačenog (završenog) sata, povlačeći se u zamišljenu baštu].

Što bi se još nekako i moglo razumeti da štafetu ne preuzimaju ostali satovi, kod sopstvenih skazaljki slepi kako su prošle prethodne, i tako redom, *immer mehr*.

Tako da uvek nešto kuca.

To uγpo.

Osipa se, cedi se kroz plafon (sa tavanice se spušta, *quo animo?*), sliva se u sobu (pod bradom mu blista kvantna leptir mašna, *ouvrier*), uživlja se u ulogu promućurne *Emer* (*raconteur*), žene heroja *Cuchulainn*-a koja je svog muža uspela da (po)vratiti od *Fand* [lepotice s' drugog sveta koja je svojim izgledom obožavatelje ostavljala bez daha (*aunque, no pasó gran cosa*)], tako što je, u njihovom društvu (u društvu sopstvenog muža i potencijalne rivalke), 'lamentirala' (pojadala se): "Što je novo i nepoznato slatko je, što je staro i poznato kiselo je", što su oni pravilno shvatili i *Fand* je (*schöner denn je*) *Cuchulainn*-a vratila njegovoj ženi.

Самосознание.

(Kad god se radi o kakvoj deliteljki pravde, sat joj se poravna po *mušterijinom*).

Nešto uvek kuca, dakle.

I kad se prevrće u takozvanom snu - kuca [kuca sanjajući da je u sred katakombe na tri milje od Rima (na *Appian*-skom drumu), u kojoj su naslagana tela mučenika iz ranog Hrišćanstva, kojima je (*само собою разумеется*) za reviziju doktrine već odavno kasno], i kada razrogačeno posmatra javu - kuca [kuca gledajući 'kud sve ovo vodi' (*сам по себѣ*)], jedino ne kuca kada ga uhvati napad *katalepsiје* [dovevši do naglog gubitka fizičkih pokreta i mentalnog reagovanja na spoljašne utiske, sa karakterističnom ukočenošću u položaju u kome ga je takva muka snašla, učinivši da mu nestane govor i širom mu se otvore oči, bez mogućnosti, međjutim, da vidi, ili da razume situaciju (da bude za ili protiv - *pro et contra*) - *âme de boue*].

Ali kad kuca, kuca. *Полностью.*

Toliko se naviklo na otkucavanje, tojest na ulogu sekvencijalnosti (uzastopnosti) i izvesne paralele s' umekšanim batom (*no hay nada detras*), da se u mačjoj uhodanosti oseća kao kod *Felis*-ne kuće.

WaTor_278

Čak, kao da se integriše (udružuje) sa onim što meri - prelivajući mu se preko zadnjih misli, postaje (kao i one) nežno. [Pod pretpostavkom da ih ovo (što se meri, na čemu se radi), ne štedi].

Asi parece.

("Consolidate in mind and frame - Sčvrsnuto u telu i duši", Tennyson.

Eto za šta slovi to što nežno kuca).

Ali, ako je ono sa mačkom (i njenim tapkanjem u trutovskom mestu) dovoljno da izazove utisak o vremenskoj osi (bez obzira da li se radi o *Angorskoj*, *Malteškoj* ili *Persijskoj* mački, ili čak *Mački sa Devet Repova*), šta da se radi sa primedbom da vreme (tačnije, vremenska razlika) ni sa čim drugim nema posla osim sa gravitacijom [videti "*Ulogu Ljudi u Pričama o Ljudima*", pod *Korenom* ovog istog drveta (*Yggdrasill-a*, *Drveta Vasiona*)], u kom slučaju ni Bog mačke sa devet repova ne bi ovoj oprostio deseti, kojim bi se, već kakva je, *pre vremena* dohvatila i njegovog krova, *dort oben* (povukavši se *nagore*).

(Misli se na religijskog, eksplicitnog Boga. Za razliku od introspektivnog/implicitnog, dedukovanog *de privatus profundis* u nedostatku zvaničnog/eksplicitnog).

[Religija kao moda. S' tim što se (ovde) radi o duhovnom kaćiperstvu. Svako ko drži do sebe šepuriće se na nekoj drugoj, a ne na toj pisti.

("Me tengo que ir", govoriće).

Sa druge strane (poput onog vuka kome ni dlaka nije pomogla, *es war einmal*), ni ogoljen slučaj ne menja ćud - i taj se uzda u rezultat više nego u statistiku.

(*Man kann nie wissen*).

"Atheists assert that the existence of things is casual - Ateisti tvrde da je postojanje stvari slučajno", Dwight].

* * *

Kuc, kuc, kuc - kuca vreme da se prestane sa sobom.

Danas je kratkodnevica.

Riduzione.

{U,V,S-K,U,R,S}

12/21-24/03

Progressus

Proconsul (pojavi se pre 40 miliona godina, stanovao na drveću, iščezao), *Ramapithecus* (pojavi se pre 15 miliona godina, koristio kamenje i štapove, iščezao), *Australopithecus* (pojavi se pre 5 miliona godina, upotrebljavao kosti i oštro kamenje, iščezao), '1470' (*Leakey*) čovek (pojavi se pre 2½ miliona

godina, pravio orudja od zaoštrenog kamenja, iščezao), *Homo erectus* (pojavio se pre 500,000 godina, palio vatru, lovio krupne životinje, iščezao), *Homo sapiens* ('Čovek mudrac', pojavio se pre 250,000 godina, pravio alatke, iščezao), *Neanderthal*-ski čovek (*Homo sapiens neanderthalis*, pojavio se pre 100,000 godina, živeo u pećinama, iščezao), *Cro-magnon*-ski čovek (*Homo sapiens sapiens*, pojavio se pre 30,000 godina, osim alatki pravio ornamente i duboreze, slikao, smatra se pretkom današnjeg čoveka, *wusstest du das nicht?*)

Toliki napredak, a napolju zastoj. *Ún mó!*

(Bore se nebo i zemlja, pa kom opanci kom obojci).

(*Was meinen Sie?*)

ИДИЛЛИЯ.

Onaj je čas, dakle, iz kog se (još uvek) ne vidi drugi, ali se, zato, u njega polaže opravdana nada (*in fin dei conti*): nije bila mala stvar ni do ovde doći, a tek dalje se otisnuti obećava za sve ponešto (za svakog lepu platu, *te lo dico a fin da bene*), samo da ne dodje do iščeznuća [da se ne desi što i onim, prvim majmunima, iako su ovi drugi imali rašta živeti, doguravši čak do nas (*alla fin fine*)].

[Nijedna životinja ne može, kao čovek, malim prstom da dotakne palac (naravno, iste) ruke. "*Wollen wir das machen?*", slobodno je pitajte, pokazavši joj kako se to radi].

Schwellung und Schwemme: odnekud poznato stanje ulazi i u današnje pore (kao prosuto mastilo kada se reši more - u stalnoj bari reči jedino slabe se bore - jakima, ionako, ne treba put do gore).

Figurate! Fijate!

Tako se, u procesu napuštanja lova i prelaska na poljoprivredu (uzgajanje hrane) i stočarstvo (pripitomljavanje životinja), od prethodnih dva miliona (lovačkih) godina Starog Kamenog Doba (*Palaeolithic-a*) prešlo na zadnjih 10,000 godina Novog Kamenog Doba (*Neolithic-a*), da bi (takozvani preistorijski) čovek, pre 5,000 godina, pronalaskom Sumer(ian)skog (klinastog) pisma postao istorijski.

(*Исторический*).

[Ep o *Gilgamešu*, legendarnom Sumer(ian)skom vladaru, nastao je pre 4,000 godina; ispisan je klinastim pismom na 12 ploča. *Au grand sérieux*, kao i sve posle toga].

Na Sumer(ian)sku civilizaciju, nastalu u bronzanom dobu (pre oko 8,000 godina) na jugu Mesopotamije (oko Tigra i Eufrata, Palestinskog Jerihona i jezera Van), nadovezuju se (obe Semitske) Akadska i Vavilonska civilizacija ("zlatno doba" Vavilona, za vreme dinastija Hamurabija i Navukodonosora, donelo je na svet ondašnji *Empire State Building*, čuvenu Vavilonsku kulu, podignutu pre 2,600 godina u obliku tadašnjeg *zigurat-a*, tj. sužavajući se prema vrhu; kraljica *Semiramida*, u to isto doba, nezadovoljna *prizemnim* sadila je *viseće* vrtove); zatim su naišli Asirci i Kasiti, koji su vladali Mesopotamijom do poraza od Elamita, pre više od 3,000 godina. Sa svoje strane, Egipatska civilizacija nastaje u neolitu (pre oko 7,000 godina), u donjem toku Nila, dok se procvat

civilizacije u Indiji (oko *Harape*-a i *Mohendžo-Dara*) dešava pre 5,000 godina. Pun razvoj Kineske civilizacije računa se, slično Sumerskoj, od bronзанog doba.

Mada se prvi tragovi Američkih civilizacija, Inka, Maja i Asteka, procenjuju starim skoro 13,000 godina (prema nekim arheološkim nalazima, tragovi tamošnjeg čoveka su deset hiljada godina stariji), kulture su im dosta mladje; Maje su, izgleda, jedine koristile (hijeroglifsko) pismo.

Civilizacija Lepenskog Vira (nastala pre više od 7,000 godina na Dunavu, tojest Djerdapu), medju najstarijim je Evropskim civilizacijama - po starosti rame uz rame sa Grčkom, pre Rimske.

("Qu'est-ce qui est arrivé?", pitaju se danas u Tekiji i Golupcu).

Iako je *muta est pictura poema* živa istina, svaka je civilizacija svoju priču htela da *ispriča*: Egipćani, Grci, Rimljani, Hebreji, itd., poslužili su se pisanom reči da bi izrazili i stvari tananije od slika/pojmova iz poljoprivrede i stočarstva (konja, krava, zrnevlja i mahuna), preko poezije, drame i rasprave došavši (na Bliskom Istoku i u Evropi) do Starog Zaveta (s' Mojsijevim zakonikom, pismima Proroka, Psalmima, itd.) i Novog Zaveta [s' učenjima Isusa i njegovih sledbenika, četiri jevandjelja, delima apostolskim, 21 poslanicom (epistolom), i otkrovenjem Jovana Bogoslova (Apokalipsom)], da bi se potom Hrišćanstvo (po tim delovima sveta) metodično širilo [negde brže, negde sporije (kanon po kanon), oficijelnu bajatost zaturajući pod službenu dogmu], sa karakterističnom ulogom elite [koja ga je, predviđajući (imajući u vidu) sasvim solidne povlastice, prihvatala prva]; sami narodi držali su se paganskih rituala, tojest mnogobožičkih/mitoloških predanja/religija, još dugo.

Tako je i svetovna i duhovna elita Srpskog naroda pre njega samog primila Hrišćanstvo; od samih početaka Hristijanizacije (s' kraja IX veka) do Svetog Save, koji je konačno uspeo da se izbori za autokefalnost Srpske crkve, prošlo je više od tri veka.

Καὲι κρυο.

Jaka kiša i gusta magla ne prestaju ceo dan. (Zvuči kao kliše, ali se lepi za kožu, obezvređuje stav).

(*Nosce te ipsum*).

Čak se i jedan (sav moker i nevidljiv) mrav, pažljivo skupio i mudro čuti - kao da on pravi kakvu razliku, kao da sve ovo nije ovako zamišljeno da on tu ne bi imao šta da traži, mada mu se (gle vruga!) ne preporučuje da baš sasvim bude pasivan, naprotiv, 'sugeriše' mu se (savetuje) da treba da se (koliko toliko) uzjoguni (naoštri, trgne, plane) - da nastavi da mlati po blatu nožicama od svile.

Ascolta!

Evo ih, 'revidiraju', čitave tone 'lepe književnosti' što do maločas svedočiše o ukupnoj ružnoći - do crte iza koje počinje novi dan (*proprio in quel momento*).

Napredak kao magijski izbor razumljive neophodnosti da se propne u čudu.

Fijate! Figurate!

{V-U,S}

Sumnjivi Doprinos Istini

Ko bi se suočavao sa istinom kada bi mu se kazalo da je to to?

(Che ci provi solamente!)

Kad bi ga ona (istina) uhvatila pod ruku, povelala u šetnju, i tamo ga (na datoj čistini, *partout*) ostavila da se snalazi (da postupa i radi) kako zna i ume.

(Šapnuvši mu: "Anáta nò bán desu").

Da uvidi odakle dolazi / gde odlazi (da mu se po licu ne primeti da je uvideo).

Простодушный.

(Da se ne nakašlje kad mu postane sumnjivo, *на полпути*).

Da obigrava kao mačka oko miša (istina oko njega), a on da se (*la persona indicada para el puesto*) zaklanja neistinom.

(Da se ne uzvrsti ako dodje do kidisanja).

Ali zato (*pro nunc*) da se uljudno razdvoji na ono što ga privlači istini i ono što ga od nje odbija (na jedno pola tamo drugo pola ovde, *pondere, non numero*), da pusti da jedno pola zaboravi drugo [da se više nikad ne sastave u celo (da ga ostave bez i jedne polovine - od nule je počeo, u nulu da se vrati), *damit dies möglich wurde*] - da zalaje kao eskimski pas u večiti mraz (*aus der Flasche trinken*), kad je bal nek je bal.

Da se, znači, ne osvrće ni za čim što bi mu smetalo da se ne osvrće ni za čim što bi mu smetalo da se ne osvrće ni za čim što bi mu smetalo da se ne osvrće ni za čim što bi mu iz četvrtog puta pomoglo da se domogne lažne istine tri puta se obistinivši uludo (pomislivši *Omne trinum perfectum*).

Nego da istinu lepo primi srcu [glavu da primakne umuklim ustima - tu se, ionako, ne sprema loša reč za savremen trenutak (*orator fit, poeta nascitur*)], u cilju dovršenja puta da se pripremi za nepokretnost *Kai-a*, viteza poznate veštine i legendarnog junaštva, ratnika koji je mogao da izdrži da ne spava devet dana i devet noći i pod vodom da diše devet dana i devet noći, ali je (od svega toga) izabrao da izraste u visinu kao šumsko drvo - i ostane na tome (nepokretan kao crni bor), *desde entonces*.

Pre čega se može i treba provešeliti (ali odlučno i naglo, bez skrivenog polaganja karata na organizaciju sreće, *por y parvenir*).

Μηπως θελετε γλυκο, καφε?

"Nothing is more hopeless than a scheme of merriment - Ništa nije beznadežnije od plana veselja", S. Johnson (1709-84), iz "The Idler - Danguba", no.58, Maj 26, 1759.

(Τι παγωτα εχετε?)

Upoznati istinu (pogledati joj u oči), može samo onaj ko sluti o čemu se radi.

Preux chevalier.

[Time je i on njoj zapao za oko, kasno je pravdati se ovim ili onim, ni u izobilju ni u siromaštvu neće joj (istini) izmamiti blaže lice puno zadnjeg suda. *Ohe! jam satis*].

"Prosperity is not without many fears and distastes, and adversity is not without comfort and hopes - Blagostanje nije bez strahova i neprijatnosti, niti je nemaština bez utehe i nade", Bacon].

Ich hab's!

Alles in allem, preokreću se (dok lete u sekunde koje su pred njima) dve mrke ptice sa trbuha na ledja, prelaze sa krila na krilo (ni na jednom se ne zadržavajući duže od vetra u oku, *tutto il giorno*) - i samu ideju o strelovitom usponu pod kljunom lakoće dovodeći u pitanje (upravo tim) preokretom dostojnim prevrtljivosti jednog *Gwydion*-a [jedne godine prurušenog u jelena i košutu, druge u vepra i krmaču, treće u vučji par (*angeregt*)], nemajući za šta se uhvatiti (prepuštajući se igri sa istinom u smislu stalnog podmetanja jedne strane za drugu, *lucri causa*), prevrćući se (kako je rečeno) s' lažnog stomaka na kvazi-hrbat u vidu bacanja letećeg šiljka po pravilima koplja, vršeći sumnjivi doprinos istini, *que yo sepa*.

{U,V-K,U,R,S}

12/27-30/03

Minijatura

Tolika iscertanost a u planu ni najmanji kvadrat kojim bi se moglo prekriti popodne (*wie packe ich das an?*); makar koliko da su krhki ovalni prozori koji gledaju u današnju nirvanu [u delimičnu uljuljkanost sa potpunim zamračenjem greške (*ich nehme es dir nicht übel!*)] ipak se očekivalo (očekuje se) kolegijalno zatrpavanje bljeska, a ne da sija bez trunke obzira prema minijaturi, a *tacano*.

Questo dovrebbe bastare.

Minijaturnost kao posebno izabran pravac u sveopštem predstavljanju stvari (*tout en chantant / marchant / etc*), nešto što se (i danas) bori da ne poklekne pred tolikim razmerama sobe (jedna soba cela priča pisca, *взвесив все еще раз*), umanjenost taman za toliko da se obuhvate zaključak i uvod (od preduge sredine nema skore vajde), koji glase: bljesnuo je, gasi se, i ovaj dan.

Ruit mole sua.

[Eto u kakvim uslovima sazreva tumačenje aktuelnih sati: prokljale iz senki života skrivaju ih košuljice smrti (kako se koji gasi - sve manje se vrte), na kraju (predveče) prelaze ivicu škrti (Mesec ih, plavi, prti) - *respice finem*].

Kako se utisak (o upravo isteklom danu) miri sa sobom, doduše, tako dolazi do izvesnog ukрупnjavanja scene (na kojoj dominiraju potezi očekivanog kraja), ali se (u isto vreme, sa istom ponudom talenta) iznova drobi i ono što je u fazi očvrslog kaučuka (*post obitum*), molekularnosti sopstvenog opisa nanoseći plastičan udar skrivene minijature, *незамеченный*.

Ausspruch: skrivena ili ne, minijaturnost se (u svakom slučaju) ispoljava tamo gde i pomireni sa sobom vape za elementarnom slikom (fundamentalnom predstavom) rastrojenog herojstva, nepredvidive osobine koja se (i ovog blještavog dana, makar i zaobilaznim putem) dotiče nečije 'ličnosti i dela', u ovom primeru vrhunskog borca *Cuchulainn*-a, ratnika koji je zračio božanskim sjajem i idealističkom prisnošću (tako vidljivom u njegovim 'sanjalačkim očima', *er besteht darauf, dass er Rech hat*), ali kome ni njegov otac, Bog Sunca *Lugh*, davši mu vatreni točak da ga vodi kroz opasnosti života, nije mogao pomoći u njegovoj zadnjoj bici, u kojoj je *Cuchulainn* herojski opravdao poverenje onih koji su ga (ne bez razloga) vidovito nazvali "borcem većim od života", poginuvši u skladu sa sopstvenim rečima: "I care not though I last but a day if my name and my fame are a power forever - Ne brinem da li ću trajati duže od dana ako mi ime i slava traju doveka", nakon čega mu se crni gavran popeo na desno rame, simbolički označivši herojev kraj.

Qué hay de malo en eso? Qualis vita, finis ita.

Ali zašto to uopšte pominjati kada se (iz kolosalnosti prethodnog trenutka dospevši u hvalospev ovom trenu) popodneva kao što su ova ionako svode na 'repliku' kakve takve (dosta zgodne) beličaste minijature (*naimitsu ni*), bez primesa koje bi svedočile o ičemu drugom osim o pobedničkoj, svakom jasnoj slavi?

Sabravši u šaku poduhvat i protok ("*Superare la prova del tempo*", kažu jedno drugom sledbenici reči), krenuvši ka tački iza bivših (drugih), u njenom se bodu vidi ceo kraj: njeno je smanjenje loptasto vascelo (njen je celi iznos mikroskopski broj), *qualis ab incepto*.

Minijatura kao epilog svake bučne priče (*du hast es doch gemacht, oder nicht?*), zaokružen prostor veličine prsta uperenog tamo gde nestaje ton ("*Kann ich ihre Adresse haben?*" pitajući ga pažljivo), nešto što se trudi da se skine s' krsta (i prilježnost bruji kad je oda sjaj), u mikro-računu pronašavši kraj (*это для меня крайне важно*). *Gefrierpunkt*.

Još deset redova i dolazi veće (*Φυσαι πολυ*), celog ovog dana nizalo se slovo po slovo njegovog (tako stidljivog i opreznog) u svakom slučaju oskudnog pristupa sedefastoj upečatljivosti noći, dok se sve ovo (*plein de soi-même*) ne ubrza (ne dodje do naglog udara tame, *salvo pudore*), čime će minijaturnost samo dobiti na ceni, ne libeći se da se udruži sa onom četvoricom slugu zaduženom za pomeranje kapka jednookom divu *Balor*-u, Bogu smrti i njenom najvernijem svetioniku (taj kad se ugasi i proroci obnevide, *probatum est*), i (prekrivši mu mrežnjaču) presudi mu u bici protiv Boga Sunca (onog istog *Lugh*-a), koju je ovaj dobio pogodivši *Balor*-a praćkom, takvog džina svevši na nikog i ništa, onoliku svetlost na zgrudvanost tame, crni broš te dame na minijaturu, *aus freien Stücken*.

{u,v-k,u}

12-01/30-31-02/03-04

Računanje Nove Godine

Na izmaku jedne godine šta reći osim pohvale sledećoj, makar je izračunavali vadeći joj koren, *ad multos annos*. ("Anything that consoles is fake - Sve što teši je lažno", Iris M.).

Что вам угода?

Šta god čovek o svima njima mislio (o svim tim godinama, *ad gustum*) - nikome/ničemu tu nije lako (nije pušteno na volju) da bi se [o svemu tome, o nestalnom prisustvu (*adsum!*) / stalnom odsustvu (*adieu!*)] tek tako mogao izreći strožiji sud.

Sie sind verschieden groß.

Wie verlautet, prepustivši se sledećoj godini na način na koji se opiralo ovoj [tvrdoglavo/postojano poput žustrog hroničara praznog hoda zahuktale neizrecivosti (*ní tasù ní wà yón*)], oslobodivši se svih tih predrasuda o pomodnoj protočnosti lakoumne lepote (*giu di li, su per giu*) - uživati u njoj svakako bi bio zgodan nastavak legitimnog štiva kao što je ovo (na kome se, na kraju krajeva, i zasniva koncentrično smenjivanje jednog kruga drugim, *sin número*), da se već tu ne podleže razumljivom izazovu popodnevnog užljebljenja (pred kojim su i veće zverke zagrizle u statički mamac a da neće ovaj smerni ris, *так ему и надо*).

Već kakve ih je sat dao (mada takve i inače jesu), svakako izomorfne, sve se te godine (uzorne cigle pravilne gradnje perfektnog kruga preseka lopte, *οπωσδηποτε*) ulivaju jedna u drugu čim im kalendar otkrije pravilnu kombinaciju (kao sef parama, dok ga ne poplave), ukočivši se tek na mogućnost Biblijskog potopa, *à genoux*.

"*Der christliche Entschluss, die Welt hässlich und schlecht zu finden, hat die Welt hässlich und schlecht gemacht* - Hrišćanska upornost da se dokaže da je svet ružan i loš, napravila je da je svet ružan i loš", Nietzsche (1844-1900), *anno ætatis suæ*.

Jer, u svakoj od njih (u svim tim godinama padova i uspenja, rastenja i smanjenja, *zur Verfügung, verfeinern*) porast je ono što se traži (i pažljivo računa) - kad ne bi bilo pada. Ovako, računa se razlika, makar bila (kao što će se videti i kao što sleduje iz računa bez mere) ne samo negativna nego i sakrivena pod simboličkim korenom (operacijom nad sobom), *senza giri di parole*.

"Matters have been brought to this pass - Stvari su dovedene u takvo stanje", South.

(Mi gira la testa).

I zadnjeg dana ove godine (**Sreda, 31.12.03**, *ex necessitate rei*) ista ona postava od juče [isti prestup pravi zemlja što se s' nebom tuče (*frente a frente*)], isto jutro (isto veče) isto nešto krajnje teče (*o la fuerza*), jedino u ponoć što se, istom merom izmereno samo malo otežano (isto to, *de buena gana*), papagajski hvata samodopadljivosti Arawn-a, vladara onog sveta (*Annwn-a*), rajskog mesta punog mira i obilja (po definiciji), ispunjenog (dakle) pesmom ptičica pevačica (*et sequentia*), na čijem se jednom kraju nalazi čarobni kazan opsluživan od strane devet sirena koje toplom vodom iz njega leče bolesne (u život vraćaju mrtve), dok mu po drugom kraju strelasto lete pakleni hrtovi (*tu das ruhig, selbst*), čija je glavna dužnost da na taj drugi, tojest onaj svet, otpremaju duše umrlih, zbog čega su (da ih ove ne bi izgubile iz vida i zalutale) imali belu dlaku s' crvenim ušima (*in den roten Zahlen*), kako i priliči sprovodnicima tog stepena delikatnosti [iz negdašnje vatre u budući led (*Rückreiseverkehr*)].

Come è andata a finire?

Iako svo vreme umilno zvoni iz prošlosti u budućnost, jedino sadašnjost odjekuje od blažene istovetnosti univerzalnog cilja (čuje se kako bruji sve što se zgurilo i čeka pravilan odziv čula, *empressement*): dolazi do neopozive smene (već je drugi dan druge godine drugog jednog te istog) a iz svih ovih brojeva ni aritmetičar ne bi izveo rezultat kojim bi se rešio realnog dela kompleksne sume, kakav god da joj je imaginarni, *in nubibus*.

A ni ovaj zadnji nije nešto što se ne bi moglo pripisati užurbanjoj (i za toliko preuranjenoj) reakciji onih koji (usplahireno) tvrde da su, svojevremeno, tojest u prvu noć posle dugodnevica (*ex mera gratia*), na Aine-inom brdu spazili Aine (*cento volte*), Boginju ljubavi, plodnosti i poljoprivrede i kćer *Eogabail*-a (pastorka Boga mora *Manannan*-a *Mac Lir*-a), i da im je ona omogućila da, kroz njen čarobni prsten, svuda okolo vide primere pleonazma poput veštih čarobnica i darovitih vila (*in qualsiasi momento*), kao da se (u svemu tome, *fra un anno*) ne radi o kvadratnom korenu iz minus jedan, koji se dobija prelaskom iz jedne godine u drugu i, proporcionalno uskladjanim, numeričkim smanjenjem drugog dela ukupnog broja za toliko, *ja, leider*.

{V-K,U,R,S}

01/03-05/04

Na Krajnjem Početku

Dan kao i svaki drugi ako se sluša rutinska priča. (*Tristesse*).

Priča sa kojom i ovog dana meri se vreme koje se svodi na igru reči od kojih jedan po jedan slog se slaže u opis onih iščezlih sati koje bi neko lako dao za novi život počev od sutra a neko drugi ne bi ni to, *und wenn es noch so schwer ist*.

Oblačno popodne: fizičkim zakonomerstvom izbija se argument i iz ruku Sunca.

(*КВАНТОВЫЙ*).

"Physical astronomy eclipsed and overlaid theoretical mechanics - Fizička astronomija baca u zasenak / prekriva teoretsku mehaniku", Whewell. *Sua cuique voluptas*.

Ako i dodje do koje kapi (ako se slije niz smrznut ladolež, *sauf et sain*), biće to zato što se i od oblaka očekuje nekakav rezultat (dok se ne svedu na struje od jona, *curiosamente*).

"The clouds that overcast our morn shall fly - Odleteće oblaci koji nam jutro prekriše sumornošću", Dryden.

(*Sauve qui peut*).

U nešto boljim okolnostima i ptice bi upale na scenu ("The birds chant melody on every bush - Na svakom žbunu poju ptice", W. Shakespeare), ali je to sada (početak Januara, *so wie es jetzt ist*) rustikalnost bez pokrića.

Paisaje: na ždrebetu kao da je projahala *Epona*, Boginja plodnosti i konjarstva (zaštitnica tog roda vojske - proevropskih konjica počevši od Rimske), što je sumnjivo i čudno budući da je ovo drugi kontinent, ali "u današnje vreme globalnog sela i masovnih komunikacija" (posluživši se standardnom potkom dežurnih pera post-informacijske pseudoelite) ništa nije isključeno, ni *Epona* na magarcu (u datom slučaju, ovdašnjem).

Sem nje, već celih pola sata nije prošao niko (*tædium vitæ?*), čemu se ne treba čuditi ako se ima na umu zlatno pravilo tišine: njoj ne smeta samo ono što prokaska na sedlu, za sve drugo isključi se posle prvog bata (računajući i atletske trke, *oder so was*).

Ovde ovoliko, tamo onoliko sati (ovde deset tamo sto, *multum in parvo*), i kad su različiti isti su zbog sporne istine u nesporno vreme [svi ti časovi uhvaćeni na prepad u lokalnom ambijentu službenih otrežnjenja (*sub prætexto juris*)], vrti ih *Dagda*, Bog nad Bogovima [s' čarobnim kotlom napunjenim životnim obiljem (*utcunq̄ue placuerit Deo*)], veliki borac kroz sve epohe (s' buzdovanom na dve strane) i inspirisani ljubavnik Boginje *Rata*, *Morrigan-e*, iskreni poklonik pića i hrane, gastronom svoje vrste koji je (za vreme ratnog zatišja, *pour rire*) pod degustacijom / kušanjem objasnio i nestajanje (u sopstvenom stomaku) kaše koja se sastojala od mleka, ovsa, masti, svinjetine i jaretine, i koja je bila dovoljna da nahrani četvu od pedeset heroja, ali se on, i pored toga, nije libio da se, onako sanjiv i težak od tolikog jela, da u ljubavnu vezu sa devojkom iz protivničkog tabora, čime je dao primer za tu vrstu odnosa, kasnije preraslog u instituciju svetog braka zaključivanog između vojnih starešina i devica na godišnjim počecima kao što je ovaj (*tempus fugit, n'est-ce pas?*), uključujući ritualna venčanja *Sumer(ian)*-skih vladara i mladih sveštenica u Mesopotamiji (s' ceremonijalnim blagosiljanjem tako jedrih veza), kojom prilikom su se stvarale zajednice koje su osiguravale moć, napredak i mir. (*Satis superque*). Osiguravalo se sve ono, dakle, što se i ovog početka (ove godine, logično stešnjene klasičnim startom, *κατα τη γυναιχη μου*), glomazno nudi na prvim stranama zornog čekanja povoljnog čuda (dovoljno je čuti svaku 'novu vest', *tout de suite*), ispred najezde svih onih drugih (potonjih, čujnih jedino vičnima peru, *soi-disant*), dok se još ne čuje (za one druge, nevične slovu u smislu glasa, *sponte sua*) gotova/krajnja/finalna pesma iako, naravno, do kraja nije gotovo ništa (niti će biti) sve dok tu vreba zaludni pisac muzejske strasti koja se neće uvesti lako na mala vrata u hol sveznanja iz kog ni on [ni oni, 'subjekti' istog, opšteg neznanja (*semper timidum scelus*)], ni ovog dana (jednog od prvih u nizu istih), neće doskočiti svim onim ostalim, poredjanim kako koji u vrh glave nagnute u kraj, *ultra licitum*.

{U,V-K}

01/06-08/04

Između Mitologije i Kiča

Ovolike strane nije lako napisati ni sa jakom maštom a kamoli bez trunke slatkorečivosti. Jedino što tu pomaže jeste da se to prizna. (*En passant*). Ali to ne znači da (u svemu tome, *zur gleichen Zeit*) nema mesta *Gončarevoj oblomovštini*; štaviše, ni stari *Karamazov* bez nje ne bi izašao na kraj sa životom, tojest sa onim što se pod tim pojmom u njegovoj glavi podrazumevalo (*durante vita*), sve dok ga (pijanog raskalašnika) i njega (tog pojma, koji po njemu beše zivot) nije rešio četvrti (vanbračni) sin, a da se iz takve jedne otromboljenosti trgne neko ko je reže bez uspeha sa tišinom ispod pera, *по утрам*.

Мозаика: neznatnost snega (uglavnom vetar), detalji kojima nije stalo da li će slika kojom se kite da im se svede na dve tri site, ili će (ovog, nesitog dana) iz nje da ode i ta hrana (u kom slučaju od današnje kocke neće ostati ni cigla na cigli, *keikai suru*), kao da je nasukanost (u smislu ostavljenosti na milost i nemilost takvom jednom predelu obline, *ex adverso*) nešto što se samo po sebi podrazumeva (na šta ne treba dizati viku), *ex concesso*.

Kakav god mitološki junak (božanstvo, heroina, kepec, *Deo favente*) da se upusti u dokazivanje prednosti izmišljenog nad stvarnim, neće se ni okrenuti a stvarnost će doći po svoje (patuljka, heroinu, karakterološkog utemeljivača mita, *Deo juvante*) da im održi lekciju - iz magije svakodnevnosti. *Secuela*.

Kao da ništa od toga ne čuje, izmedju prvog i drugog stepena jutra (izmedju praskozorja i odoznele zore, *et id genus omne*) beli se *Sibyl*, proročica osudjena od *Apollo*-a na starenje bez mogućnosti da umre (na večito starenje, *basta?*), dovoljno dokona da napiše devet knjiga (*Sibyl*-ine knjige proročanstava), u detalje predviđajući svačiji samo ne svoj život (*per giorni e giorni*), knjige koje oni kojima su bile namenjene dva puta nisu hteli da kupe, što je nju nateralo da ih postepeno spaljuje (i to po tri, dok nije došla do tri zadnje knjige), a one koji su prvih devet odbili da pazare prisililo da, po istoj ceni, kupe preostale tri (ni tada, naime, kao što ne bi bilo ni sada, nije bilo zgodno ostati bez ideje za kasnije, *faire bonne mine*), što im, kao što se zna, nije pomoglo da ne završe onako kako su završili: iz ruševnog Rima (napuklinom zida) razmeće se crvom *Tichodroma muraria* [Evropska, Azijska i Američka ptica zidarica (triput zvezne - a jedna arija)], ulov joj u kljunu ispod belog lica (ko tu koga jede a da nije klica?) *Fumum et opess, strepitumque Romæ*.

"A myth is, of course, not a fairy story. It is the presentation of facts belonging to one category in the idioms appropriate to another. To explode a myth is accordingly not to deny the facts but to re-allocate them - Mit, naravno, nije bajka. Mit je predstavljanje činjenica koje pripadaju jednoj kategoriji oblika govora koji odgovara drugoj. Odbacivanje mita, prema tome, nije poricanje činjenica već njihova preraspodela", G. Ryle (1900-76), iz "The Concept of Mind - Koncept Uma", 1949.

Das versteht sich von selbst.

Sa druge strane (kako je odavno primećeno, uvek se ona pojavi bez pene na ustima, kao da se na nju jedinu i računa, *en ami*), kič kao veština solidnog praznoverja vrlo dobro se prima i u post-operativnim okolnostima duhovnih rekoalescenata (*de retour*), da bi zatajio u uslovima opšte anestezije spiritualnih 'umirovljenika' (*désagrément*). *Diis aliter visum*. Kič kao neposredno uživljavanje u posrednost stvari, njihovo ukupno cvetanje (i amfora i vino idu zajedno), *eau sucrée*. "Kitsch [G., gaudy trash, from dial. *Kitschen*, to smear.] art, writing, etc. of a pretentious, but shallow kind, calculated to have popular appeal - Kič [Nemački, ukrasno smeće, od dijalekta *Kitschen*, zamrljati.] pretenciozna ali plitka umetnost, spisi, itd, načinjeni u svrhu popularne privlačnosti", *Webster's*.

Izmedju mitologije i kiča ovaj je taj, dakle, koji odredjuje granice bića [mitološke granice, po predanju, stežu se noću (*de profundis*), rastežu danju (*de trop*)].

Resozialisierung: izmedju mitologije i kiča kao izmedju dve vatre od kojih jedna mlači (kič) druga spaljuje (mitologija): dok se ni veseljak ne smeje mlakoj šali, iz pepela se uvek vidi o čemu se radi, *a titolo di favore*.

{V-K,U}

Sumnjive Reči Zime

Težina i lakoća, polet i malodušnost, stalnost i nestalnost (*Ausgaben spielen keine Rolle*), amorfnost i kristalna rešetka još jednog srebrnog dana [i da mu pregori sijalica taj se ne bi lišio svetleće reklame (*λαυρεατ*)], sitničavost kao popodnevno prebiranje po sebi, sveprisutnost koja svakom sve znači (promicanje kao snobiranje pred javom) - eto dokle se stiglo u povladjivanju autocenzuri, *publice*. Ni u sobu ući nije lako [nameće se (proizilazi) iz takvog stava znalca]. "I am standing on the threshold about to enter a room. It is a complicated business. In the first place I must shove against an atmosphere pressing with a force of fourteen pounds on every square inch of my body. I must make sure of landing on a plank travelling at twenty miles a second round the sun - a fraction of a second too early or too late, the plank would be miles away. I must do this whilst hanging from a round planet, head outward into space, and with a wind of aether blowing at no one knows how many miles a second through every interstice of my body - Na pragu sam ulaska u sobu. To je složena stvar. Moram, pre svega, da se probijem kroz atmosferu, koja mi svaki kvadratni inč tela pritiska silom od četrnaest funti. Zatim moram da osiguram da stanem na onu dasku, koja se kreće brzinom od dvadeset milja u sekundi oko Sunca - delić sekunde da zakasnim ili požurim, bila bi milje daleko. I sve to moram da uradim viseći s' ove lopte-planete, glavom prema spolja, nasuprot vetru od etra za koji niko ne zna koliko brzo duva kroz svaku pukotinu mog tela", Sir Arthur Eddington (1882-1944), iz "The Nature of the Physical World - Priroda Fizičkog Sveta", 1928. *Intesi!* Sa pravom, naravno, ovoj se pedanteriji (makar i takvog viteza fizike) ne predaje *Silenius*, sin Boga komunikacija *Hermes*-a (u obliku antene) ili Boga pašnjaka *Pan*-a (u obliku jarca), ne zna se tačno čiji sin ali, u svakom slučaju, stariji jedan, žovijalni satir, debeo, ćelav (i maljav), sa repom i ušima konja (*desde el principio*), često u društvu *Dionysus*-a (Boga vina, vegetacije i ekstaze), više pospan i pijan nego budan i trezan, ali zato [u tim i takvim stanjima blažene beslovesnosti sveznajućeg satira (*kárè wa yonjussai wo sugíte irù*)], i makar koliko okrugao (poput bisaga s' još nepopijenim vinom), duboko inspirisan i veoma tražen prorok, kome se nije moglo desiti da padne na ispitu iz beskućništva, a kamoli da se spotakne na ulasku u sobu (stan). *Πολυ καλα. Aufführung Liste*: veoma hladni dani [skoro da se isplati uvaljati se u antifriz (da, *Frostschutzmittel!*)], niti šta prolazi niti se može reći da će to skoro uraditi (*sans Dieu rien*), tu i tamo ako šta pukne od mraza (učini jedno *shvm*, zatim se ukruti po ivici loma - *жгут*). *Resumen*: težina i lakoća, polet i malodušnost, stalnost i nestalnost (*Gleichberechtigung*), amorfnost i kristalna rešetka još jednog srebrnog dana: sumnjive reči zime (*dí domenica*) - i kad se uhvate u kolo sa krhkim ritmom sezonskog sveznanja ne može im se odrediti preovladjujući korak [koliko god da ih uvede u rezonansu sa spokojnim značenjem toliko ih izbaciti iz ležernog takta (skoro da ih izvuče iz večite hladnoće, čemu se, naravno, ne može verovati, *dire di si*). *Мне же кажется*, od zuba zemlje do usne neba čuje se isti, konstantni zvuk: ledi se ono što se navikava na tačku smrzavanja između jezika i nepca, na presušivanje izražajnosti samo što je počela da uzima maha, na reči koje (ni u jednoj varijanti priče) neće pokleknuti pre nego što (i same) ne dokrajče sumnjičavost slova (a ova pera), *сегодня же*. Uhvaćene jedne sa drugim u kolaboraciju glasova i crta (valjkastih tragova, linijskih poteza, okrugle pouke priče), sumnjive reči zime zapravo se ne obrušavaju ni na koga ko se pripremio i čeka na minus toliko i toliko [na -27 °C, ako se već insistira na oficijelnosti brojke (*rigueur*)], samo mu se vezuju oko nogu oko ruku oko pasa oko grudi oko vrata oko brade oko usta oko nosa oko ušiju oko čela oko pera (*si crede uno scrittore*) oko očiju iz kojih se još ne vidi šta ih je to zaslepilo dok su pola žmirkale pola se navikavale na polarnu svetlost iz opisa punog sumnjivih reči zime, *re vera*.

{U,V,S-K,U,R,S}

Sve i Sve i Ništa i Ništa i Ništa i Ništa

Šta je jedno sve i sve prema dva ništa i ništa, usendvičeno izmedju njih kao sir i sir izmedju surutke i surutke i surutke i surutke?

Kurzwelle.

1. ništa i ništa, 2. sve i sve, 3. ništa i ništa - klasična je trojka (standardni redosled) zatvaranja takozvanog egzistencijalnog, ustvari pojavnog kruga (*quocunqve nomine*), tako da se to što je bilo izmedju (što se glatko uselilo u glineni procep izmedju ničega i ničega i ničega i ničega) svo i svo stvrdnulo u dugme i dugme (sapelo u kopču i kopču), čime je, istina, ona dva kraja (ništa i ništa i ništa i ništa) nekako spojilo, ali ih je, pritom, pogrešno zakopčalo (*en lo que a mi respecta*) - ne vodeći računa o tome kako da ih jednim prostim raskopčavanjem (udžbeničkim primerom jednopoteznog razdvajanja vakuumskih celina) vrati, naravno, svako na svoje mesto, jer, ko kaže da je prvo ništa i ništa jednako drugom ništa i ništa?

Видишь!

Sve i sve izmedju ništa i ništa i ništa i ništa ni samo nije, drugim rečima, slutilo da će se svojim 'kohezionim' svojstvima (jednog običnog mada 'životonosnog' lepka) na oba kraja zameriti respektivnim ništa i ništa tako što će im (jednom ništa i ništa u odnosu na drugo ništa i ništa) pomešati strane, *sans souci*.

Ouvrier: spojivši dva ništa i ništa [levo ništa i ništa i desno ništa i ništa (*par force*), donje ništa i ništa i gornje ništa i ništa (*par faveur*), spoljnje ništa i ništa i unutrašnje ništa i ništa (*par hasard*)], sve i sve se češe po glavi pitajući se kako to da svako ništa i ništa na svoju stranu vuče kao čestar ukrašen zelenim i crvenim ("A coppice gemmed with green and red", Tennyson), *alla leggera*.

Zaključivši da je to jedan poseban zakon (makar koliko patetično i on zvučao: "The law whereby the Eternal himself doth work - Zakon po kome Svevišnji lično radi sav posao", Hooker), jedno sve i sve izmedju dva ništa i ništa hvata sebe kako uvidja da na bolje nije ni naviklo, kao i da mu za neku pravedniju preraspodelu/distribuciju (*otium cum dignitate*), osim blaženih (filantropskih), nedostaju i stroge crte (keramičke) stalnosti.

("Of great riches there is no real use except it be in the distribution - Ne postoji druga korist od velikih bogatstava izuzev u njihovoj preraspodeli", Bacon. *Obiter dictum, δηλαδη*).

Sve i sve i ništa i ništa i ništa i ništa (*daiseiko de*) ne uzeše se, dakle, u pamet, iako su za to imali nekoliko prilika, u smislu da se jednostruko sve i sve predstavi kao dvostruko ništa i ništa, i obrnuto (da se ništa i ništa i ništa i ništa predstave kao sve i sve), ali se stvar završila tako da je svako ostao na svome (*liebenswürdigerweise*), od čega se ni danas nije odstupilo, što se lako da videti posmatrajući kako jedno sve i sve ceo ovaj dan deli sa dvostrukim ništa i ništa, *quocunqve modo*.

Daleko je *Floralia*, svetkovina od šest dana (i šest noći) u čast Proleća [ni Boginja *Flora* ne može tek tako da istrči iz zime (*a maniche lunghe*)], daleko su *Naiad-e*, barske nimfe, *Nereid-e* (okeanske), *Oread-e* (brdske), i *Dryad-e* (nimfe šuma i drveća), makar koliko da bi mogle biti pri ruci u slučajevima koji zahtevaju hitno isceljenje, uspešno gajenje voća i povrća, te pravdoljubivu negu smrtnika, ali se sve i sve zato i nalazi između ništa i ništa i ništa i ništa: da ne mora da se teši njihovom blizinom (blizinom jedne boginje i tolikih nimfi, *Sie wissen ja, dass...*).

Sei ja vorsichtig.

Jedno je u centru (sve i sve, *pace tua*), dva su sa strane (ništa i ništa i ništa i ništa, *pabulum Acherontis*), niti je lako njima niti njemu [i pružilo bi se i ne bi: već prema tome da li ga (njih dva) pritiskaju ili maze, *per diem*], o svemu su se dogovorili (i kako da se pretvore iz ovoga u ono i kako iz onoga da predju u ovo, *pari passu*) i na istoj poziciji stoje [sve i sve u odnosu na ništa i ništa i ništa i ništa, i obrnuto (ništa i ništa i ništa i ništa u odnosu na sve i sve), *pacta conventa*], a opet, kakav god da im se ostvari kolektiv, ni u snu ne mogu da se iz njega ne iščlane, jer (na kraju krajeva) šta jedno sve i sve ima da traži između dva ništa i ništa kada su oni ionako puni sami sebe, na šta se ono (kako je već rečeno) po pravilu ne lepi, *par dépit*.

{U,V-U,S}

01/14-17/04

Ono od Pre i Ovo od Sad

Crta po crta - prikazuje se (kad se već neda naprečac) smanjena slika sveta (*officina gentium*): što se smestilo u nju smestilo se, što nije - čekaće na redukciju vida, *одно и то же*.

Tako, na primer, vide se "ogromni Kiklopi što šištaše i nepovezano govoraše - a huge Cyclops that hissed and spluttered" *W.A.Fraser-a*, [smanjeni, naravno, na razumnu meru (*immer noch, auf jeden vierten kommt ein Platz!*)], zatim dva, tri razumno udaljena oblaka (po azimutu svevidećeg oka i elevaciji uzdignute ruke, *geschwungen*), konačno jedna, najviše dve minijaturizacije reprezentativnih života [jedna zornog sveca, druga uhodanog organizma rulje (*kárèra wa tagái nì níkúmiatte irù*)], tek da se ništa ne prepusti slučaju (da se sve dozove redu), da ne bude posle da ga u smanjenoj slici dana nije bilo zato što se uspravalo pred piščevu zoru, *indemoniato*.

Tojest, tako se sve to svojevremeno videlo. (A sada ga kriju zadnje senke dana, *одионочное заключение*).

"Enduring in heart and in brain, the exhaustless splendor of those early days - Trajući u srcu i umu, neiscrpna divota tih ranih dana", H.W.Grady.

(*Homme de lettres*).

Ono od pre i ovo od sad (*forza maggiore*) - nekada velika (važna) a sada omanja (nevažna), tačkasta sferičnost odbeglih detalja [moguće udaljavanje po principu spoljašnjih planeta (Mars, Jupiter, Saturn, itd), po kome sve te godine sve manje znače (sve im duže uzme da se svojski nametnu, *azulado*), u smislu da ako se neko

i sabere pod Uranovom godinom (84.02 zemaljskih), pod Neptunovom (165.78), i naročito Plutonovom (249.17), to nikako neće moći, *οραροκ*].

So oder so: dan kome se, svakako, mogu naći zamerke (ove ili one vrste), ali sa kojim se, ipak, doguralo do ovde (ni polovina Januara nije šala, a ako se uzme u obzir vrhunski led sredine impresivnija je i od polarne kape, *das ist mein Ernst*), još samo i da se dovrši kako treba (da prsne u milion iglica kaleidoskopskog porekla, *te ni oénakù natté*) pre nego što se uredno pridruži gomili plavkastih bivših (i ovaj dnevnik se zatvori za beličasto danas, *amor de Dios*).

Coup d'œil: kao da se ne ide dalje od jednog dana ni u mislima ni u proceduri (*à mon avis*), kao da je to što do noći predstoji i otelovljenje i ideja (i sve što se očekuje i u čemu se zaokružuje - više se ne menjajući ni za živu glavu, *à perte de vue*) - sav prihod i sva iskoristljivost *Demeter*-e (Boginje vegetacije i filigranskog zrenja), tojest kao da ono od pre i ovo od sad prelaze samo u ovo od sad, tačnije, u ovo sve kasnije večje, njegovu neopozivost (dok i od ovog dana ne ostane mala šaka uglja, *so wenig*).

Cela va sans dire: ono od pre i ovo od sad kao realni domet fiktivne razlike utanačenog/linearizovanog doba (*ora che ci penso*), odomaćenost trenutne slike pežorativnog stanja veka (*adorer le veau d'or*), nepristajanje na istovetnost stvari (insistiranje na ceremonijalnosti udaljenja), brižnost dva duha od kojih nijedan ne tuguje previše za onim drugim ("Που μπωρω να σας βρω?" pitaju jedan drugog tek reda radi), kartografski pomeraj po vremenskoj osi umišljene prednosti jednog u odnosu na drugi (*οβμαν ζρενια*), a na karti pupak sveta u vidu Delfskog proročišta dovoljnog za oba (za ono od pre i ovo od sad) - pukotina u zemlji iz koje isijava hladna para čijim se udisanjem, koje dovodi do zanesenosti (ekstaze, ushićenja), bavi Delfska proročica koja, sedeći na pozlaćenom tronošcu i ovog (zlaćanog) časa zvanične demistifikacije tajne, mrmlja nerazumljive/zagonetne reči (Apolonske) bajalice sveta, reči koje (tu, odmah pored vidovite Delfkinje) zapisuje predana sveštenica u vidu *Apollo*-ovih *Otkrovenja*, ponavljajući ih i sama ali ubrzano i škrto, kao da ima nesraslo nepce.

Na so was!

Hladnoća kao poslovična 'eksterijernost' i ovog (Januarskog) dana; iznutra, medjutim, sluti se pavit (povodnica/puzavica jarkih boja čim počne da cveta), *Clematis vitalba* kao meraklijsko uživanje Evropskih putnika kroz vinograde mašte - uobičajena poza kraj Julske živice, za one, tojest, koji se mogu strpeti, kojima ono od pre i ovo od sad ne služi samo za upoređivanje dve različite skale, nego im (pre svega) dopušta da se u njima i sami izmere (*senza remore*), da se, poput opruga dotičnih mehanizama (jednog polustalog, drugog napola stišanog), dohvate sile koja ih razdvaja, da joj se opru (svakoj sa njene strane) dok ne počne da popušta i, kao i svaki razmak, ukoči se pred dodir, odbrojavanjem unazad, urušavanjem unapred, *alla rovescia*.

{U,V-K}

01/18-19/04

Šta je u Srcu, a Šta u Kolenima?

No sirvo para este tipo de trabajo. Ovoliki broj strana (sve, sve, samo ne skromnog) dnevnika (o vlaknastoj uzastopnosti strunastog) stanja, ne svedoči

toliko o njegovoj neumerenosti (profesionalnoj neskromnosti, à *grands frais*), koliko o nedostatku takta pred opravdanom bujicom tolikih reči - i njih je trebalo pustiti da, zajedno sa datim mislima o sumnjivoj protočnosti svih ovih dana (*ad vitam aut culpam*), u sopstvenom mlinu okreću vodenični točak (тяжкий), a ne da melju tuđe brašno pretvarajući se da zagovaraju hranljivost poučne priče (da joj idu na ruku kao da se radi o pogači za Ixion-a, Tesalijskog kralja koji je svoje grehe okajavao lancima vezan za točak koji se imao večito vrteti u Tartarus-s, paklu gorem i od onog u Hadu, *ab intra*), kao da se iz (bilo kakve) pouke automatski izvlači zgoditak za raj (*ab extra*), tojest kao da su putevi ovog sveta obeleženi nesumnjivošću njihovih opisa, *jeden Moment*.

(*Nehmen Sie irgendeines dieser Bücher. Fühlen Sie sich etwas besser?*)

Zavejava sve više (i pod bradom veje, тяжело), pod plaštom bele zavese moderne 'provenijencije' utrkuju se čuvarnost i prestupništvo, u smislu u kome se takmiče svevideći Argus (trezveni čuvar/pazitelj Io, kćeri rečnog Boga Inachus-a, pretvorene u junicu kako bi izbegla ljubomoru Zevsove žene Here) i Hermes tojest Mercury (Bog komunikacija, privrede i trgovine), kome je Zevs dao u zadatak da dremljivom svirkom iz čarobne frule uspava Argus-a ne bi li se prvi među bogovima dokopao svoje simpatije (vrlo lepe Io), makar i u obliku govečeta (*amar y saber no puede ser*), što mu je poslo za rukom dok je bio na oblaku iznad Egipta, zemlje u kojoj se (ne bez razloga, dakle) Io smatra boginjom u formi krave po imenu Hathor, a cela ova priča puna ovdašnjeg, tako tipičnog (severnjačkog) poimanja južnjačkih zapleta i rešenja, na tom mestu postaje suviše vruća da bi tek tako mogla da se nastavi u nedogled (*in pi'anta stabile*), bez opasnosti da se istopi (i po ovom snegu!) pod uticajem predmetne vrste ljubavnih varki ("under the influence of love's delusion", Thackeray. *Bel esprit*).

U svemu drugom ni za pahuljicu se ne poremećuje ravnoteža (protok stvari i odraza ne dovodi se tek tako u pitanje ni van Inachus-ovih reka): što je bilo, bilo je - zaključuje ovaj trenutak o prethodnom, mada se može reći da se (u vazduhu punom ugljenisanih čestica trijumfalističke istorije, *affreux!*) i dalje održava jedna konstantna, praktično nepoderiva obloga pre svega uniformne ozvučenosti proto-okoline (pra-prostora školski uklještenog između oba uha popodneva kao što je ovo, uredno izneto u sobno sazvučje harmonijskog muka, à *tout prix*), kao da se radi o tišoj komponenti raspevane mise, *точь-в-точь*.

"A deaf noise of sounds that never cease - Prigušen šum zvukova što nikad ne minu", Dryden. (*Artium Magister*).

Pri čemu, ne šušti ništa što se (već s' prvim jutrom) ne obavlja oko svih ovih (sumnjivih?) stvari, ne provlači se (u medeno podne) između svih ovih (opskurnih?) pojmova (radova, svita, pamučnih opredmećenja mode), ne leže na prve znake utihnuća (u pozlaćen ram za danas, *torokushohyo*), i samo se ukрупnjavajući kroz odgovarajuću zapreminu tolikih, sumnjivo ćutljivih stvari (maltene se kvalifikujući za njihov promukli glas, u duhu takozvanog rezistencijalizma, *tal como es*).

"Resistentialism is concerned with what Things think about men - Rezistencijalizam se bavi razmišljanjem Stvari o ljudima", P. Jennings (1918-89), iz "Even Oddlier - Još ćudnije", 1952. (*Un 'poco di buono*).

Es ist alles arrangiert. Pogodno bljesnuvši samoproklamovanim poukama najnovijih svetosti, tu i tamo zasijaju prekorevajuće poslanice ranijih

dušebrižnika, padajući na 'plodno tlo' sadašnjih, usta punih istih, velikih reči o sebi.

"Hooly writ is the scripture of puples, for it is maad, that alle puplis schulden knowe it - Sveto Pismo je pravilnik za djake, jer ludost je misliti da ga svi učenici znaju", St. Jerome (342-420). (*Puo darsi che sia vero*).

Padom ničice, uostalom, kanoni se nikad nisu remetili, iako je istina da su se (pri svakoj pojavi hrabrijeg srca) zbijali u najnoviju doktrinu (okamenjujući ga, taj simbol ličnog vrenja, prvo ravnodušnošću pastoralne, zatim činovničke procedure), *dagegen kann man nichts tun*.

"Religion's in the heart, not in the knees - Religioznost je u srcu, ne u kolenima", D. Jerrold (1803-57), iz "The Devil's Ducat - Djavolov dukat", 1830. (*Au fait*).

Δεν μ'εννοιαζει.

Šta je u srcu, a šta u kolenima - ne zna, za utehu, ni bilo šta drugo što se (oduvek) ka prvom približava preko drugog, koliko god se, i danas, oglašavalo srčanim rečima faktičkog pokleknuća, najsmernijom od svih tugaljivosti, *bis hierher*.

{V-U,R}

01/19-21/04

Iz Mizerije u Spokojnost (Prepoznavanje ili Opšte Znanje)

Sumnji u patetičnost ne pomaže što je sve češća - njoj se poverenje ukazuje bljeskom pasjeg zuba (*haben Sie welche?*), nema tu ničega što bi remetilo miran san kanonskog vernika, *en effet*.

(*Jubilate Deo!*)

Da je sve ovo ovako zna i malo dete, a da se odnosi na utopljene varijante srceparatelnosti - priželjkuje dežurni staratelj (notorni dušebrižnik, službeni moralizator) polarne sezone, *Боярин*.

(Onaj što se izdaje za svetionik spasa na zaledjenom moru za vreme plovidbe prema ostrvu cvetanja i sreće, *laudari a viro laudato*).

Punktzahl: još jedan zamrznut dan (da je samo to u pitanju pa da se čovek dozove pameti) - ni onom ko dobaci do stalaktita stalagmit ne garantuje krunu [makar se kap po kap oblikovao na sezonskom poslu produžavanja varke ('*testa o croce?*)].

["*Eccoti! Sbrigati!*"], zovne ga, pa ga požuri nada, dok se ne iskida (i ona)].

Ne kida se samo glas (i kristalne iglice ga prenose po snegu).

Isógashiku surù.

Doduše, ko se poistovetio sa sobom nema gde ni da ide, ni šta da kaže [sem ako se nije dao u kolebljivu pesmu (da ga dotakne sumnjivi zen) - *хватит!*].

Pogledavši kroz prozor potvrđuje se, međutim, da se režimi saobraćaja ne smenjuju bez uljudnosti učesnika, da bi nešto dublje moglo da se desi (ovako plitke večeri) - i dodje do iznenadjenja.

Nema iznenadjenja!

Aspaviento: staje (i odmah odlazi) praktično prazan (ali i pristojan) lokalni autobus (*magna est vis consuetudinis*), dugo se sve sleže (za njim), zatim prolazi *Ishod* [čovek slave i ukrasa (1 Chr. 7. 18.)], pa *Ithream*-ski ostaci naroda (2 Sam. 3. 5.), koji se nisu mogli naći u nepovoljnijoj situaciji što se tiče rizika na svakom koraku po desetkovanu armadu (*multa gemens*) - mada se za sada (kako je predviđeno i kako se potvrdilo) sve dobro završilo, naročito ako se uzme u obzir da je opasnost po ovakve prebege iz mizerije u spokojnost u principu veća (*juge de paix*).

Iz mizerije u spokojnost na belim krilima zavidnog otkrovenja: "Tako ćemo leteti, tako lebdeti", govore putnici poetskog providjenja (kao da niko nema ništa sa epskim principom mesojedja, pokladama od juče, *erst gestern*).

[Iz mizerije u spokojnost: takvoj 'maršruti' ni plovidba od *Hobart*-a, u Tasmaniji, do *Marquesas* ostrvlja, u Francuskoj Polineziji, ne bi dodala više od bakarne osunčanosti Pacifičkih putnika rutinski vezanih za Južni Istok (za Istok na Južnoj hemisferi, *in situ*)].

I *Perseus* da prodje (heroj koji je Meduzi odsekao glavu gledajući je preko odsjaja u štitu, da bi se zatim, opremljen nevidljivim šlemom i krilastim sandalama, dokopao bezbedne daljine), ne bi se dobilo na pojavnosti stanja koje i bez toga ne svedoči o zbrzanim selidbama iz mizerije u spokojnost, *alltäglich*.

Alltag.

Još malo pa će devet (noć se ionako prepoznaje po manjem broju prstiju): ako se i računaju, sati se stiskaju izmedju dve nejednake šake - jedne s' pet, druge sa četiri prsta, pa koji šta otkuca (puknuvši noktom, *als Kind*).

Erkennungszeichen und Allgemeinwissen.

Nije sve ovo tek tako pušteno niz vodu - ima tu uticaja dosluh izmedju jona (razvrstavanje delića), svesna opredeljenost (*inter nos*): η Φλεγμωνη.

"It was remarkable law of *Solon*, that any person, who, in the commotions of the republic, remained neuter, or an indifferent spectator of the contending parties, should be condemned to perpetual banishment - Bio je to izvanredan zakon *Solon*-a, da svako onaj ko, u urnebesu i gunguli republike, ostane neutralan, ravnodušan posmatrač sukobljenih strana, bude osudjen na večito progonstvo", Addison.

(*Judicium Dei*).

[Ni tamo (u *Solon*-u), naime, put iz mizerije u spokojnost nije postojao za onog ko nije bio ratnik. Izjavivši "Мне удалось найти работу", podrazumevalo je odlazak u rat].

Noć. *Урпоза*. (*Ohne etwas an*). Kao da joj je rođendan, dolazi do obeležavanja borbe: zatamnjen prodor kao sav spokoj, *an sich*.
{V-K,U}

Oslobadjanje od Zabluda (Razuveravanje)

Nije sporno da li dolazi do ponavljanja stvari već kako se uvezuju u krug.

(Средь бела дня).

Ako to čine kao ukrasna mašna - ima mesta za svečanu sumnju, ako se oštro dodirnu (planu) - svaki požar vodi do istine.

(Laž se, ionako, najavljuje žarom, *wusstest du das nicht?*)

Najneverovatnije u svemu ovome (unaokolo) je informisanje očiglednošću (impresioniranje nepotrebnosti za razuveravanjem), *Zerstreuung*.

Osloboditi se zabluda samo je naizgled isto što i prosvetliti se (*intra muros*): u prosvetljenju u igri je samozavaravanje (zavaravanje sobom), u zabludjivanju zavaravanje okolinom - takozvanom prosvetljenošću dobija se na ulasku u sebe, gubi na izlasku [neadekvatnost okruženja postaje izgovor za auru oko svetačke umišljenosti (programirane pompe, *hyakú pasento no shugyoritsu*)], ubiraju se poeni jeftine ekskluzivnosti umesto da se oda priznanje jedinom pravom otrežnjenju - prepoznavanju zablude na prvi pogled, *por todo*.

Oslobadjanje od zabluda kao vrhunsko prosvetljenje, (posle kratkog vremena provedenog na tronu) povratak na seosko imanje *Cincinattus*-a, Rimskog heroja i diktatora koji je spasio državu porazivši neprijateljsku vojsku *Aequi*-a, ali se posle šezdeset dana oslobodio zablude pobeđe, vrativši se nevelikoj njivi kao beskonačnoj areni duela sa sobom, *in vacuo*.

Velika (gusta, moguće tamnoplava), pre svega snežna noć [i *Cerberus* da zalaje, troglavi hrt sa zmijom na mestu repa koji senkama mrtvih ne dopušta da se ovde (na ovaj svet) tek tako (načelnim klizanjem) bešumno vrate, ne bi se više zabelela rupa (alina jazbina) iz koje, normalno crne, pod tolikim snegom pojava takvog (neortodoksnog) vuka ne predstavlja više od (utrostručenog) znaka interpunkcije (uskličnik, zapeta, tačka) u rečeničnom (metaforičkom) premošćivanju *Styx*-a, paklene reke preko koje je (na onaj svet) jedino *Charon* imao privilegiju da neometan (spokojan) preveze umrle (sa ove, zimske obale, na onu, van sezona)] - kod tolikih razlika nije ni čudo što sjajan, srebrnkast rez, para i mutno nebo, *manu forti*.

Heilmittel: zastakljena na vreme, na sebi dobija oivičena providnost sata (sjaji se periodičnost takta, *von der Form her*) - *меня осенило*.

"Time has too much credit...It is not a great healer. It is an indifferent and perfunctory one. Sometimes it does not heal at all. And sometimes when it seems to, no healing has been necessary - Suviše se priznanja odaje vremenu...Vreme nije veliki iscelitelj. Ravnodušno je i površno. Ponekad uopšte ne leči. A kad se i učini da to radi, ispadne da isceljivanje nije bilo potrebno", D. I. Compton-Burnett (1884-1969), iz "Darkness and Day - Noć i Dan" (1951). (*No le gusta que lo corrijan*).

Tempus edax rerum.

[Aktuelnošću se lažno remeti krug.

Aktualität: naglašavanjem graničnosti gubi se na prenosnosti dana, uspostavlja se unikat (jedinственost), *небесный*.

Utvrđuje se granica između danas i sutra (između oslobađanja od zabluda i prosvetljenja gleda se na bezbolnost), sve što je bilo predviđeno za zaborav u njega se baca, ostaje da se aktivira večnost, *наяву*].

Kada bi se radilo o tome (o odmagljivanju zamagljene slike, *ex æquo et bono*), ispod sigurne ruke ubedjenja oslobađanje od zabluda (razuveravanje) imalo bi sve šanse da se izvede po dnevnim pravilima preporučenog prosvetljenja, ali se, naravno, radi o ovome, pre svega tako prisnom, maltene kolegijalnom ponavljanju stvari (o visinskom uvezivanju u mamac prerušen u svod, *ex more*), zbog čega se sve odlaže do daljnjeg, uživljavajući se u ulogu žrtve kakvog manipulatora ("ličnosti koja svet koji zamišlja stvar", *Harriet B. Braiker*), s' tim što se ovde radi o žrtvovanju sebi (*καθημερινος*), onome koga nikakvo razuveravanje nije oslobodilo zabluda o žrtvi, *auf die Dauer*.

{U,V,S-U,R,S}

01/24-26/04

Snovi, Snovi, Snovi (Slatkasti Primeri iz Zemaljskog Sveta)

Lakom pesmom (finim slovom), nežnim taktom [spretnim potezima *Jupiter*-a *Optimus*-a *Maximus*-a, Boga bure i oluje u satima poput ovih, mirnih, sporih i pospanih (*снежный час*)], može se postići zavidan nivo popodnevene opuštenosti (*ähnlich Stummfilm*), do stepena na kome se skrasilo sve što se oprostilo sa besnilom i jarošću furija *Erinyes*, rođenih iz krvi *Ouranos*-a pale u matericu *Gaia*-e, Boginje Zemlje koja se (predmetna planeta) i ovako poboljšanog, skoro rajskog dana, vredno vrti oko zamišljene ose [nikako da je se otrese, padne u finalni san (u stvari poznate od pre, *pondere, non numero*)].

Snovi, snovi, snovi (slatkasti primeri iz zemaljskog sveta) - i kad se ostvare nedostaje im uverljivost dovršenog slučaja, *tren de aterrizaje*.

"Hoity-toity! what have I to do with dreams? - Uvredljivo! Šta imam ja sa snovima?", Congreve. *Rigueur*.

Slatkasti primeri iz zemaljskog sveta (snovi, snovi, snovi): tu i tamo ako dodje do neznatnog poremećaja fizičke orbite (*per annum*), u svakom slučaju naglašava se neprikosnovenost sladunjavih principa [poput načela izvesnog *Dr. Samuel*-a *Hopkins*-a (1721-1803), pro-Kalvinističkog teologa Nove Engleske koji je većinu tih (i takvih, Kalvinističkih) doktrina podržavao, izuzev doktrine prvobitnog greha (*voglio 'sia questo che quello*), na vreme naslutivši da se treba odreći bar nečega u šta se sve ovo pretvorilo izvršavanjem naloga tako pozornog, kanonskog vodiča. (*Queste cose si dimenticano facilmente*)].

Sa *Histrionski* (melodramatično, prenaglašeno) zaledjene grane, ispoljavanjem polubudnog stava (emocionalnog otrežnjenja kome se ukazala zlatna prilika da se dokopa piska) oglašava se (upotpunjava scenu, *per gradus*) troprsta žuna, ptica kod koje nedostatak unutrašnjih zadnjih kandži znači da se sveta dokopava

WaTor_297

spoljnim (nameštajući mu se direktno na uši - *punctum saliens*).

(Tako joj se kreštanje i čuje - uz stresanje nogu).

[Detlić kao i svaki drugi, samo sa grčevitijim odnosom prema osloncu/bazi (i za toliko više štektav), bar dok (na proleće) opet (troprsto) ne poleti, režući budućnost na tri male kriške: progresivnu, retrogradnu, i kapitulantsku.

"Here he hung on high, The steerage of his wings, and cut the sky - Tu se on dohvati visina, upravljajući krilima, sekući nebesa", Dryden. *Probitas laudator, et alget*].

Snovi, snovi, snovi (slatkasti primeri iz zemaljskog sveta, *pasticcio*): nagoveštaj da će da se ušećeri kakva takva slika u rasutim mislima faktičkog sanjara cedi se iz solidno uokvirene noći - ta se i kroz prozor ugradjuje tako što joj daščana pravougaonost ne remeti prirodne obline (*kánòjo ni wa seíko suru soshitsu ga árù*), a da se dvoumi zbog izveštačenih uzdisaja pravednika punog lažne sumnje u jedini put (*Τι εχεται να φαιε?*).

Jedno je tradicija, drugo prijanjanje uz ledenu površinu stakla iza koga druga (silikonska) strana neba svaku ushićenost dovodi u vezu sa počecima animizma (pseću pljuvačku sa lovačkim zovom, *in esse*).

"Traditions shall above all things be inviolably preserved as guides to our national activity and standards for the measurement of every national achievement - Tradicija je ta koja, pre drugih stvari, treba da se čuva kao vodič za poslove od nacionalne važnosti, i kao standard u merenju državnog postignuća", Grover Cleveland.

Наконец.

Slatkasti primeri iz zemaljskog sveta (snovi, snovi, snovi, *с незапамятных времен*): šta ko sebi dopušta da sanja ne zavisi toliko od rigoroznosti već od sladunjavosti - ne dopuštajući sebi snevanje o sebi, probudjenost ga davi (na patuljastoj javi), dopuštajući sebi grandomaniju i hvalu, patetičnost ga prsi (slatkorečivost slavi), *en revanche*.

{U,V-U,R,S}

01/28-31/04

Januarsko Finale

Zadnji dani (i ovog) Januara, a kao da se (od snega i leda) nije odmaklo od prvih - *тем не менее, у меня рябит в глазах*.

Ungehorsam?

(Koliko su se oni zabelasali i nestali, toliko ovi otplovljavaju na santi, *al fresco*).

[Juče je toliko snega imalo da se baci u stranu ali je po sredini i dalje moglo da se sanko.

(*Fa freddo, no?*)

Nevicare e nevischio. Nije ni čudo što od čoveka, u takvim okolnostima (*nevoso*), ne može da se očekuje da ne sklizne u belinu, mada i druge boje dolaze u obzir (*sedefasta, srebrnasta, i crna - kad naidje neprozirni bljesak, ofúreko no*)].

Nevica. Njuškaju se opštost i posebnost (sneg se tu pominje prosto reda radi), dolazi do raščišćavanja pojmova koji se tiču sudbine koju je iskusila *Cassandra*, kćer *Priam*-a (kralja Troje), frenetična proročica čija je lepota bila na visini njenog talenta za predviđanje događaja i stvari ali koju je *Apollo*, u znak osvete za neuzvraćenu ljubav, osudio da, uprkos tačnom prorokovanju, ne naidje ni na koga ko bi joj verovao, što je nju dovelo do očajanja a one koji su u njenu vidovitost odbili da veruju do ignorisanja predviđanja Trojanskog Konja i, tako, do izgubljenog rata, što se ne bi moglo pripisati posebnostima koje od opštosti nisu dobile blagoslov za takav svoj ishod (*c'est un autre chose*), niti bi se šta imalo zameriti samoj opštosti (*bêtise*), sve dok se drži dalje od uobičajenih tričarija sezone, uzgrednosti kojima se hrani (samo ovaj?) aktuelni čas dovršavanja jednog polarnog meseca i pripremanja istog takvog drugog, *que yo sepa*.

"The universal cause, Acts not by partial, but by general laws - Univerzalni uzrok ne deluje po posebnim, već po opštim zakonima", Pope.

(*Ab imo pectore*).

Svašta je, još, stalo u ovaj Januar, toliko toga da se više niko ne seća o čemu se, zapravo, radi (*επιληκρiva*), da li je ovakav jedan mesec sam sebi bio razlog (ili su mu se, obnevidelom od hladnoće, i kakva pojačanja pridružila, *à corps perdu*), da li ga je posadio *Cadmus*, sin *Agenor*-a (Feničanskog kralja) i kraljice *Telephassa*-e, zajedno sa zubima poraženog zmaja koga je protiv datog kraljevića poslao Bog rata *Ares*, iz kojih su (iz tih zuba, jedan za drugim) nicali naoružani ratnici koji su se medju sobom ubijali dok ih nije ostalo pet: petoro predaka stanovnika Tebe, grada koji su *Cadmus* i *Harmonia* (kćer onog istog *Ares*-a i *Afrodite*, Boginje ljubavi) tom prilikom osnovali, bližeći se onom kraju kao ovaj Januar ovom - toliko se (i tada) sve bilo ukočilo od (napadno proglašene) monumentalnosti istorije, kao da je osim letnjih kiša ikad išta ostalo od ukipljenog leda, *как следует*.

[*Смешной*. 'Letnje kiše' a radi se o Januarskom finalu - takvom se paradoksu ima prići sa mirnom savešću jednog *Boreas*-a, sina *Astraeus*-a (čuvenog titana) i Boginje jutra *Eos*, Severnog Vetra koji se zna utišati kada mu se na svetkovini u njegovu čast (*Boreasmi*) na ledena krila snežne bure stavi vrelo zvono poželjne sezone. ("Сколько с меня следует?", čak pita)].

Januarsko finale: nikome se nastojanja nisu završila kao Januaru - sve počevši iz početka, na njima se zaledio, *bon gré, mal gré*.

[Do otopljavanja ionako ne može doći pre razumevanja situacije (*Verständnis*), a ona je, u najmanju ruku, nejasna: ako je sve ovo ovako izbeljeno zbog sopstvene slike - neće se prepoznati u tuđim očima (*anno humanæ salutis*), ako je, pak, promenilo redove - izmedju njih se ne vajka kredom (*anno ætatis suæ*)].

Januarsko finale kao zaledjena potvrda još jednog početka (*agotado exuberancia*), prevashodno lažno dovršenje [iako se prema kruni penje, tek se prvi stepenik tu glača (od 12)], zalud Sunce (zalud očišćenje - usred zime samo glečer vrača), *nevicata* (stota brazda), ispaštanje i odmazda (za sve ove dane - od trpljenja do akcije), zatim naglo stop: *mensis Februarius*, mehur hibernacije!

{V-K,U,R,S}

Aktivnost i Pasivnost (Far niente)

Usled opšte aktivnosti, aktivnosti drugih ljudi (uzbudjenja jutarnjeg pregnuća, uzavrele košnice privrede, *labore et honore*) sve se ovo i dešava svo vreme (*l'affaire s'achemine*), svedočeći o radinoj zaslužnosti sveta, *непогрешимый*.

(*Laborum dulce lenimen*).

Pasivnost se, na ovakvom šeširu, računa u obod, mada su i tu u optičaju šeširdžijska poboljšanja, nekad dužeg, nekad kraćeg daha, *den ganzen Tag, die ganze Nacht*.

[Do malopre nepokretno, i tu se, naime, nekad nešto preokrene, (protežući se) zategne se ili se promoli, čak ponekad ovlašno nasmeje, *kanárazu*. Mada retko].

Aktivnost: izlazeći iz stana u svet uvidja se kako sve oživi, a da neće stanar zaljuljan vetrićem, *рассеянный*.

Pasivnost: prelazeći iz ćutnje u dremež dobija se na grafičkoj potpori, a da neće prozor okrenut ka noći, *обтекаемый*.

Il momento opportuno: šta je u svemu ovome dobro, a šta ne, ne može se tvrditi samo na osnovu jedne male opsednutosti večnošću - šta bi se tu onda moglo reći o ovakvom jednom, neznatnom trenutku?

"The optimist proclaims that we live in the best of all possible worlds; and the pessimist fears this is true - Optimista proglašava da živimo u najboljem od svih mogućih svetova; pesimista se plaši da je to istina", J. B. Cabell (1879-1958), iz "The Silver Stallion - Srebrni ždrebac", 1926. *Inconsolabile*.

Der erste Anstoß: pročitati kakav zanimljiv prikaz autentične revolucije, ili se ne zanositi razumevanjem većim od instiktivnog održanja povoljnog momenta (*Μία μπουρα παρακαλω*), može lako da odluči o razlici između 'aspiracije' i zadovoljenja, ali nikad i da je ukroti.

"The reading or non-reading a book - will never keep down a single petticoat - Čitanje ili nečitanje kakve knjige - nikada neće držati svučeno nijedan kombinezon", Lord Byron (George Gordon, VI Baron Byron), 1788-1824, iz "Pisma Richard-u Hoppner-u", 29 Oktobar, 1819. *Malerisch*.

Primoravanjem sebe na bilo koji od datih poduhvata (radno povećanje ponudjenog kvaliteta sveta ili jednobojno čitanje šarenih knjiga o njemu, *cada vez más*), tojest isticanjem aktivnosti kao poželjnog oblika neprekidnog zalečenja (*laborare est orare*) u odnosu na pasivnost zurenja u njegov prekinut 'trakt' (*le dessous des cartes*), od ove noći još i može da napravi primamljiv zaklon za naprasnu radinost pomirljivog komite (pomenutog stanara iz sage o stanaru, *mutatis mutandis*), ali, već sutradan, pobećiće mu (svako na svoju stranu) svi ti, tako savesni i ljupki, mada (što jeste, jeste) protivurečni principi, oličeni u favorizovanoj sceni zornog aktiviste takve jedne, besmrtne 'plejade', u kojoj (pod kičicom kojom se 1576 godine potpisao *Jacopo Robusti Tintoretto*)

Mars, Bog rata, bezobzirno navaljuje na punačke Pax i Abundanti, spiritualne predstavnice poželjnih kategorija blagostanja i mira (*nudis verbis*), dok ga Minerva, Boginja mudrosti i umetnosti (*es dürfte Ihnen bekannt sein*), razborito drži na potrebnom odstojanju (od te dve vrhunske vile, *non sine numine*), zaokružujući večiti sukob respektivnih funkcija datih veličanstava finim gestom artistske dame. *Da darf sie sich nicht wundern.*

Aktivnost i pasivnost kao sasvim razumljivi antipodi ovakvog jednog, nadasve Orfejskog dana (*jucundi acti labores*), dana u kome se računi poravnavaju upravo tako što se sve to što je uloženo u njegov nesumnjiv progres (sveopšti napredak, *munus Apolline dignum*) ima proveriti jednim gipkim stajanjem u mestu [jednom vitkom pojavom pauze (*Mars gravior sub pace latet*)], nečim što se (ne protiveći se dovodjenju do ove tačke, ali ni ne naglašavajući je previše glasno) odlučilo da se pruži po putu po kom se (do maločas) širio zvonak prodor aktivnosti (*labor ipse voluptas*), a ono se (pasivnost u vidu pseudo-pariranja, izvrđavanja, dvosmislenosti odgovora kojim se ništa ne hrabri, ali se ni ne zatire po svaku cenu, *loyal en tout*) baš tu našlo da se rasprostire i čuti, nikud ne žureći (nikome se ne obećavajući, *ab Januar*), računajući da ni ovo ne može večito da traje, da se (kad tad) na videlo ovakvog jednog dana (punog sinkopatske izjednačenosti dela i rezultata) mora izneti zahtev po kome je na aktivnosti da se domogne pravog puta, a ne da se (kao ovo sad) ovako tiho nasanka, kod nultog posla, *игрушка*.

{V-U,S}

02/02-04/04

Iz Greške u Grešku

I eto tako: dani ko' dani (noći ko' noći), sve se to hrani (i kad se koči) jednom suludom idejom kako je u njima sabrano i veliko i malo, i sjaj i rdja [i što sija i što zgasne, i što svetli i što tamni, i onaj kome je sinuo dan i onaj koga je pojela noć (*der Dieb war nirgendwo zu sehen*)], sa konstantom strpljivosti svega ovog što će proći (što se ugnezdilo u aktuelnu ekranizaciju apatičnog mnoštva, *in toto*), kao da se nikome ne žuri da stigne do cilja (*intra parietes*), pri čemu se pod ciljem podrazumeva faktička neprebolnost iluzionističke dotaknutosti (*squalifica*), radioaktivnost dojučerasnjeg miljenika ovog istog procesa automatskog kretanja (*spropositato*), krstarenje po mislima veterana britkog stila (*spudoratezza*), u stalnost poboden jarbol isteklosti (*пробоина*), pocinkovani raj (veoma zvonak kraj) čoveka kome se ne može pripisati da se tek tako odrekao ukusno finalizovane pompe, *jijítsujo*.

U ideje svega ovoga (u misli o svemu ovome, *auf und ab*), prema tome, svakako spada i raskid sa njima, bez obzira na različita tumačenja jednog tako osetljivog poteza, *de paso*.

"The great difference in the notions of mankind is from the different use they put their faculties to - Velike razlike u pojmovima čovečanstva posledica su različitih upotreba njegovih sposobnosti", Locke.

A cada paso: pitanja. Pitanja na svim stranama neporecivosti poput ove ispred oka/uha/kože (zapitanost kao jedino moguć odgovor na sebe, *in totidem verbis*), pitanja kao neophodna introspekcija (samoispitivanje) šarenog sveznanja (*Υπαρχουν μηνυματα για μενα?*), sve do onog zadnjeg (do pitanja o retorti duha, nakon što je ovaj ovu razgradio prstima pregnuća, *insouciant*).

"This question asked, Puts me in doubt - Ovakvo jedno pitanje, dovodi me u sumnju", Milton.

Uprkos upečatljivosti bez premca, neverica uvek traži nekakav dokaz, kao da tu ima nešto da se dokazuje (kao da se, u svemu ovome, ne radi o pristanku na autentičnost prvog utiska) - tako nekako se (sve to) odslikava na unutrašnjoj strani platna za danas, na upijenosti u predmet od interesa zasnivajući tek neobavezni kroki, u svemu drugom hvatajući se bešumnog impresionizma *Ino* (blagotvorne zaštitnice ćutljivih mornara i vodiča brodovlja kroz notorne bure), nadahnute popodnevnim mirom kao jutro celodnevnom freskom, *in sano sensu*.

"We are put to prove things which can hardly be made plainer - Pred nas je postavljeno da dokazujemo stvari koje teško da mogu biti jasnije", Tillotson.

Ruhe.

'Zatišje pred buru' jeste fraza, ali na nju liči neosnovan mir.

A upravo on se ispostavlja pred onim koji iz jednog pokušaja (te vrste) upada u još neosnovaniji drugi (treći, četvrti, ..., *in vacuo*), kao da ga ničemu nije naučilo to što se (ni danas) 'favorizovanje' te vrste primirja neće tumačiti u svetlu povoljnijem od škiljenja kakve dogorele sveće - toliko se sklapanje mira sa samim sobom (neosnovanost svoje vrste, *провокация*) svelo na *Abidah*-ov autonomni plamičak (na svetačku lelujavost famoznog 'oca znanja'), na patetičnost lokalne 'prezentacije' univerzalne scene (na razdraganost jednostranog povećavanja sopstvene cene), *im Großen und Ganzen*.

Na sve to, dakle, sa čime je i računao (taj koji, svo ovo vreme, iz jedne upada u drugu grešku, *in transitu*), pokušavajući da (ni više ni manje) odgonetne Boga (*was meinen Sie?*), zbog čega je ustao sa stolice, otišao do prozora, pogledao kroz prozor, namestio nebo, poravnao misli (*mach es wie ich*), ispružio ruku, pokazao kuda (on misli da) sve to vodi, pogrešio, izbacio sebi bube iz glave (*vete a paseo!*), pustio ih da se svojski rastrče (*ir de pasearse!*), pogrešio, izbacio prednji deo tela, doveo ga do ivice pluća, pogrešio, izbacio pola jednog oka, drugo pola poklopio kapom, pogrešio, ponudio sve što je ostalo (položio sve svoje adute), setio se nevidljive podrške i sa njom se hitro poslužio (*sano come un pesce*), dospeo dotle da dvaput meri jednom seče (pomislio da je i nad bobom bob i nad popom pop), doterao cara do duvara (skočnom ekskluzivnošću narodskog tribuna prešavši u zvanje samozvanog zaslužnika podigao mono-Revoluciju), pogrešio. *Пассажир*.

{V-K,U}

02/04-06/04

Maštarenje Van Sezone

I velike se ptice (poput ovdašnjih guski) postrojavaju gore [dole se, po običaju, graktavo-beličasto dele: jednom na njivi (zobajući joj crnilo ispod zapečenog snega) svaka odšeta na svoju stranu bar četiri metra, *getrost*], tako da manje nemaju izbora - upute li se u solo prelet (u partiju sa samom sobom, *слепота*), neće sleteti dalje od najbližeg krova, pokušaju li da se udruže (da se majstorski ukline, da naprave ono gušćje **V**) neće sleteti uopšte - prevešće ih opšti udar krila (odneće ih vetar ledjnog stila, *silentium altum*) do na kraj

zaledjenog sveta (gde ce ih, kao one guske, čekati bar kakva takva gozba, *личинка*).

Braonkasto-pepeljastog vretena za telo, crne glave crnog vrata bele mrlje u sred svake polovine suvog lica (lice ptice bez vilice, *i non vedenti*), pomenute guske ne ostaju na tome (ne ostaju na ukazivanju na primer pa makar se to tumačilo i kao plus medju ptičjom vrstom, *unguibus et rostro*), radije se rasprše čim svane (preko noći ionako blede, *men to mukattè*).

[6 Februar 2004: *B.* puni 27 godina - onih u kojima su sve ove odlučile da tako naglo prodju (*sine mora*), ali i ovih sa kojima je po one došao na konju (toliko mu se pokorava specifično vreme, radeći za njega i njegovu ljubav), *sine dubio*].

Was mich betrifft: pošto je bez odgovarajućeg obeležavanja prošao trenutak za misu sa svećama [koja se održava svakog drugog dana Februara u znak (daljeg) očišćenja device Marije (*vera pro gratiis*)], ostalo je da se, sa par dana zakašnjenja, bar misao očisti od žalbi, da se prestane sa ljutnjom [oko blješteće patetičnosti, kao oko loših teorija, nema se šta razgoreti a da ne predje u rani pepeo - dvoumeći se izmedju sladunjavosti izbora i izbora sladunjavosti (kao da ga nešto s' dužnom pažnjom pita: "*Suchen Sie etwas bestimmung?*")].

"Know then, I here forget all former griefs, Cancell all grudge - Znaj onda, ja ovde zaboravljam svu žalost od pre, poništavam svu ljutnju", W. Shakespeare.

(Eto kako govori naknadnost neubedljivosti, šetajući u sebi kao na promenadi).

Uvezali se u čvor prostor i vreme pa se dobilo na snu pod pokroviteljstvom *Hypnos*-a, Boga spavanja (sina *Nyx*, Boginje noći, brata *Thanatos*-a, Boga smrti, oca *Morpheus*-a, Boga snova), ali se ne zna kod koga (od date rodbine) treba otići po makaze za presecanje takvog jednog, naizgled zimskog čvora (kada se ovde ne bi radilo o snevanju van sezone).

[Kod *Nyx* bi se snevanje iz ove noći tek prelilo u onu drugu (*semper idem*), kod *Morpheus*-a nikakve makaze ne bi presekle ni lakši a kamoli predmetni san (*sauve qui peut*), jedino *Thanatos* što bi mogao da ga prepolovi na vreme - čuveni obrt ostavljajući za sutra, *сердобольный*].

Maštarenje van sezone: uvidjanje kako ništa nije onako kako se predstavlja kada je u punom cvetu (u raskošnoj popunjenosti sobom, scenografiji punoj hijeroglifskih detalja autobiografske katarze, *με καιμακι*), a opet, nije ni ovako elementarno i pusto (maltene ostavljeno samo sebi na uvid), po svaku cenu uhvaćeno u senku kule svetilje (umotano u oblogu od nule, *mit einem Schlag*), uhodano po principu automatskog pešaka - ni jedno ni drugo dakle nije, po ugledu na prvu sliku sveta, na onu iz koje naviru originalni žmarci (*Schlag auf Schlag*), kada još nisu postojale sezone (*vis conservatrix naturæ*), kada se dobro znalo da nije moguće klasifikovati nešto što se proteže bez logičnog kraja, što skokovitosti prilazi kao stepenicama sa kojih se odbacuje u postepen vis, analitički se predstavljajući u vidu svesezonske progresije prihvatljivih ideala, sporazumnog uklopljavanja svih tih, 'distinktivnih' doba u fluidan/tečan niz, *servare modum*.

O čemu da se mašta u sezoni u kojoj se ne vidi ona pozlaćena, pred buru bačena posebnost (*a trechos*)?

Sem ako se ne misli na drvo sa zlatnim jabukama koje čuvaju tri Hesperide (*Hespera*, *Aegle* i *Erytheis*), posadjeno u vrtu na obroncima planine *Atlas* i korišćeno u svakojakim, uglavnom prizemnim 'transakcijama' između odgovarajućih božanstava [uključujući proces darovanja tih istih (po mnogo čemu čarobnih jabuka), čin kojim se poslužila *Gaia* (Boginja Zemlje) da bi se dopala božanstvima kao što su *Zeus* i *Hera*, ili, pak, trikove kojima se poslužio *Heracles* (poznat i kao *Herkules*) kako bi privoleo titana *Atlas*-a da mu dato voće dobavi na ovaj ili onaj način, dok bi on za svo to vreme (tako je bio obećao) na odgovarajućem ćošku pridržavao nebo, *simplex munditiis*].

Ali i tako ulepšan (proporcionalno romantizovan) pristup rečenom maštarenju (maštarenju van sezone, snevanju kad mu nije vreme, *satis verborum*), osim zlatastih jabuka ne bi obezbedio ništa što se već nije uklopilo u svakako ulepšan (sigurno zasladjen) koncept održanja i nege predmetnog snevača (*ut quocunque paratus*), u njegovo službeno 'vjeruju' i njegov današnji stav, iako se (do sutra) i to može promeniti, a on, uzevši da mašta kad mu nije vreme, nastavi da barata sa sve manjim rezultatom, ne plašeći se toliko sume koliko njenog nedostatka, *sine præjudicio*.

{U,V,S-K,U,R,S}

02/07-08/04

Oivićenje

Daleko od toga da je to lako - da je lako sestri ispred svake ove parabole (priče u kojoj se poredjenjem kazuje kakva takva moralna ideja, *et sequentia*), tojest ispred njenog nedostatka (*ich kann nichts sehen*), i onda pokušavati da se do nje dodje, a da se od svega toga nudi samo slabašan početak (marljivost i dobra volja pisca, *en suite*) - ali ne postoji drugi način za upuštanje u idealizam [ni F. W. J. von Schelling (1775-1854), začetnik i propagator tako fine (čak livadske) zamamnosti sveta, nije se u njenoj uvodnoj sceni pojavio grickajući travku]: ko hoće da se upusti u nešto što vodi u nirvanu, mora da ga prevari sa početnim radom, *à dessein*.

Mada se, često, ne može tek tako stati (*à bras ouverts*).

[Jednom započeta, literatura poslepodnevnog opsenerstva nema šta da izgubi ako se produži u taktičku noć, naprotiv, može samo da dobije na nedeljivosti jediničnosti (*à bon marché*), na konačnom ustanovljenju jedne vrste monade (na jednoćelijskoj karakterizaciji u smislu *Leibnitz*-ove monadologije, *a simple vista*), na varničavom podvižništvu kao trenutnom ishodu istrajnosti/strpljenja, *и так далее*].

"...The difficult is what takes a little time; the impossible is what takes a little longer - Teško je ono što uzme malo vremena; nemoguće ono što uzme malo duže", Fridtjof Nansen (1861-1930), iz "Listener - Slušalac", 14 Decembar 1939.

Ali, ne može se ni to (upisivanje frakcija u kožu celine, *de integro*) produžavati u nedogled - ako ni do čega drugog došlo bi do preterane mozaičnosti priče, do dovodjenja u pitanje tek sintetizovanog monolita, *ad majorem Dei gloriam*.

Ableitung.

Dan sasvim priveden kraju, još što se (tu i tamo, po potrebi budnih učesnika već sanjivih stvari) sija oproštajno opravdanje smislu [po navici onih koji su se (u svemu ovome) zadužili još kod svanuća, zanovetajući "Μπορούμε να έχουμε το πρωίνο στο δωμάτιο?"], ili ponešto (dodatno) mine iznad krovova kuća (*adscriptus glebæ*), ako ne - ionako je kasno, mora se misliti na topli komad legalno stečenog pokušstva [pod blagom arijom keramičke milozvučnosti *Comte*-ovog pozitivizma (zasnovanog na pozitivnim, merljivim, naučnim podacima i njihovim odnosima jednih prema drugima i prema prirodnim zakonima), *zénpanteki ni mítè*: odlučno odbijajući sve špekulacije o ultimativnom izvoru ili traganje za njim], na fatalni poduhvat Trojanskog heroja *Aeneas*-a, po koga je (niko drugi do) *Jupiter* poslao svog glasnika *Mercury*-ja, podsetivši ga (*Aeneas*-a) na sudbinu po kojoj mu je (*Aeneas*-u) zapisano da, umesto porušene, podigne novu Troju (u Italiji), čemu se ovaj povinovao i u tom pravcu otplovio, navevši *Dido*, egzotičnu kraljicu Kartagine ali i njegovu ljubavnicu i dobrotvorku, da (prema zapisima Virgilija) na sebe digne ruku, zaokruživši time jednu klasičnu/tradicionalnu ulogu pre svega tragične heroine (*coûte que coûte*), koja je svoj usud primila koliko na miran i dostojanstven toliko i na odlučan način, sa istom onom vatrom u očima sa kojom je, svojevremeno, odgovarajući na ponudu lokalnog vladara u Kartagini u kojoj je ovaj naveo da će joj prodati onoliko zemlje 'koliko koža jednog bika može da sadrži', takvu kožu izrezala na trake i njima oivičila željenu površinu (*ab extra*), a želju sudbinom (*ab intra*).

Sudbina kao oivičenje želje u slučaju preterivanja, ali i oivičavanje u principu (*wohl oder übel*), oivičenost u smislu dopustive istaknutosti (ne preko nje) - povika na samog sebe čim se ne predje crta dozvoljivosti nije nešto prilikom čega se jedna zvezdana sudbina obavezuje da zasvetluca, čak i kada se može reći da joj se (u takvoj jednoj situaciji) najviše dopada herojsko ponašanje, à *fond*.

"The brave men, living and dead, who struggled here, have consecrated it far above our poor power to add or detract - Ti hrabri ljudi, živi i mrtvi, koji su ratovali ovde, posvetiše se daleko iznad naših slabih moći da tome nešto dodamo ili od toga oduzmemo", A. Lincoln.

Amende honorable.

Ali, šta vredi oivičiti se u *dan*s kada se *juče* izgubilo u magli, a *sutra* još niko nije video bez jednog od ta dva, *lascia perdere!*

[Naravno, *dan*s se tu uzima kao figurativnost nadahnuća (bez presedana naknadne talentovanosti), lišenost razgraničenja - *crescit eundo*].

"Let not the proof of any position depend on the positions that follow, but always on those which precede - Neka nijedan dokaz o položaju nečega ne zavisi od položaja koji će uslediti, već isključivo od onih koji su mu prethodili", Watts.

Ad vitam aut culpam.

In jedem Fall, oivičenje kao okom ušmrknut dan, završen (tim istim) udisajem jonizovanog svetla, njegovom isteklom upotrebljivošću, stavljanjem tačke na moguće sile, zaokrugljenim zevom, gipsanom uklipljenošću dotadašnjeg životopisca mrtve straže (onoga ko je, osim sa pijetetom, još samo sa mrtvom prirodom na ti), onoga, dakle, ko misli ono što kaže, uključujući "*Hier sitzt es sich gut*".

{U,V-K,U,S}

Dolazak do Prve Reči

Per angusta ad angusta: eto kako se dolazi do prve reči - sporo je savijajući u mucavi kolut, pažljivo je stavljajući pod rapava nepca, puštajući je da se kao guma relaksira kroz praćku, smireno najavljujući spokojnost ovog popodneva jednim majstorski proračunatim napadom: haaa...!

Пропуск.

[“Haaa...!, gde si da si tu si ti si ko si da si tu si ti si kad si da si tu si ti si šta si da si tu si ti si proverena činjenica usta” - uvek se tako sa njom završi [s' prvom reči duge ćutnje ispale kroz bele zube (*зубной протез*)], nakon čega sve to počne da se dovodi u red [pregrižene odstupnice i lajavog kraja bivšeg pionira dobroćudne misli (*das hat ihn so geärgert*)], žustro emitovano i, sada, (praktično) na putu prema prijemnoj anteni koja se ženira otegnutim “Aaah...”].

Mázù dáìlìchi ni: uspostavljanje uboge veze izmedju prve reči i naknadne brbljivosti (izmedju prozuke inicijalnosti i 'establiranog' eha, *per diem*) tako se i vrši - reflektovanjem emitovanog znaka / odbijanjem odaslate reči: ako je ona skocila gore ova se odmah baca dole (*sans-culotte*), ako je onoj stalo do igre ovoj se drema (pakuje čigre), ako kod one sevne želja kod ove tamni i kad je belja (*sans cérémonie*).

Zakoni kojima se može verovati: plus i minus pa kako ispadne na kraju - *post cineres gloria venit*.

“Although no laws but positive are mutable, yet all are not mutable which are positive - Mada nijedan sem pozitivnih zakona nije izmenljiv, nije sve što je pozitivno izmenljivo”, Hooker.

Na so was!

So wie es jetzt ist: nebo je dobre namere, zemlja je dobre namere, čovek je dobre namere, kad god se to tako postavi ispadne na dobro - sve dok se u sve to (ponovo) ne udje (*pronti, via!*).

“It is of unspeakable advantage to possess our minds with an habitual good intention - Od neopisive je prednosti da naše misli posednemo dobrom namerom iz navike”, Addison. *Pacta conventa*.

Dok se nešto crnje na njega ne popne, nebom vladaju mrgodni oblaci.

[“What sullen fury clouds his scornful brow - Kakav to sumorni bes oblači (vedri i mračni) njegovu prezrivu obrvu”, Pope].

Pažljivim praćenjem njihovih rubova (uzornom detekcijom stalne prevrtljivosti brda od kumulusa, *per fas et nefas*) primećuje se kako, zajedno s' ledenim ostacima Sunca (*genau genommen*), u sumrak klizi veliko čudoviste (*расширение*), nestaje u noći kao da ga prekriva *Hercynia silva*, velika šuma stare Nemačke [od koje su samo dva šumarka ostala - jedan u prepoznatljivom kraju (zvanom *Swabia*), drugi u neizvesnom visu (na *Harz* planinama)], kao da ga prekriva *Hercynia*-nska

Spevana u trenutku u kome se penje na *Helicon*-sku planinu (vrhunsko stecište toliko hvaljenih muza), uspostavlja se himničnost još uvek važećih principa (*in rerum natura*), u trenucima nadahnuća čak navodeći citate (labavo se držeći surovih pravila efemernosti), sa ponekim biserom za uvek.

Ma si!

"Grab life by way of the horns" ("Uhvati život za rogove") pisalo je, tako, na sportsko-industrijskom vozilu [pola putničkoj, pola teretnoj grdosiji, s' dve kardanske osovine (i dva diferencijala), predimenzioniranim branikom i točkovima, te (*certo che si*) nesumnjivom ulogom 'utilitarno' mehanizovanog zmaja], što nije bilo teško videti obilazeći ga pažljivo sa leve strane [ne remeteći ga u rvanju sa životom, ma kako objektu te vrste (amfibiji na putu u odgovarajuće agregatno stanje) to lako padalo], sve dok se u povećavajući razmak nisu ubacili drugi automobilisti, bez tako vidljivih (dirljivo naglašenih) literarnih 'aspiracija' (na karoseriji postvarenih, mentalnih konstrukcija njihovih usrdnih vlasnika, *jamais arrière*), nakon čega se ceo taj (insektoidni) sliv zahuktalog metala (u vidu osa uskiptelih kola, u vidu pčela zapenšenih džipova, u vidu stršljena ustremljenih kamiona) ponovo sastavio u prethodni bolid, kao smedji jelen hrleći u prosutu dalj (na megdan crnom).

Magna est vis consuetudinis.

(*Unabsehbar*), velike povorke sporednih misli ne ustručavaju se da kucaju na glavna vrata - kad god se radi o nesporazumu sa sobom krivi se onaj ko ih je pustio unutra [kao da onaj drugi sa svim tim nema ništa, kao da oba nisu dve strane ukalupljenja, kao da se (sve ovo) ne tiče obadve hemisfere, one koja je zadužena za spolja i one za iznutra, od kojih se tek treba obavestiti o sredini (*ni l'un ni l'autre*)].

Por todos lados: na krilima 'majke zemlje' (vitaminske *Demeter*-e) isplavljava ječam, ovas, raž i so, tačnije, njihovi mirisi kao karakteristični ekvivalenti - tako nekako (na takav jedan način) oseća se da nezaustavljivost još uvek nema premca [još uvek nema nameru da se propne i (u tom položaju) stane], da hranljivost i aroma svih tih (manje-više) normativnih varijacija na temu kukuruza i hmelja imaju za zadatak da bar ovo veće izbave iz celuloznog zasićenja (*juste milieu*), da se ne bi desilo isto što i (pomenutoj) *Demeter*-i, Boginji raskošne vegetacije i bujne plodnosti/rascvetanosti, koju je kćerka *Persephone* svojim odbijanjem hrane (doduše, našavši se u zemlji mrtvih) toliko ražalostila da je ova izgubila svaki interes u održavanju svog 'resora' [u ispunjavanju svoje dužnosti podsticanja na rasplodjavanje i cvat (*sich wiederholen*)], što je dovelo dotle da je bilje počelo da vene, životinje prestale da se razmnožavaju, a ljudi uzeli da se plaše za svoju budućnost (medju sobom govoreći "*Δεν ξέρω τι έχει*").

Ovako, uvaljavši se u sve te, baštensko-mineralne komponente opstajanja i napretka (*in posse*), bar misao o ovom danu (koliko god na izmaku) u mogućnosti je da se domogne sastojaka koji će mu (u svakom slučaju) pomoći da se na preda na prvom koraku (*sùgù ni*), sačinjavajući višestruki omotač oko njegove slabosti prema kapljičastom raspršavanju (prašnjavoj difuziji, *à la belle étoile*) usred pijačne ponude smisla, jednu vrstu fundamentalne aure od hranljivih materija i zvezdane prašine (*von vorn anfangen*), u svemu tome se predstavljajući kao niz tačkastih meta na sve naviklih čula (*нынче*), njihovi vredni sastojci i punktualna slava, *нынешний*.
{V-K,U}

Adoucir Ménagerie

Uhati klobuk (11), sipa (18), globigerina (7), obični tuljan (212), trčka škržulja (151), srna (232), štuka (55), prava pliskavica (215), ris (193), sjeverni medved (203), dikobraz (186), pčela medarica (38), pčela medarica (opet), jegulja (56), som (52), narančasta zvjezdača (42) i bezupka (17).

Кролики. Краснеть. (In den roten Zahlen).

Položene ulevo od sata, leže sličice pomenutih primeraka iz *Životinjskog Sveta*, obeležene brojevima pod kojima se stavljaju u istoimeni album/slikovnicu, izvadjene iz čokoladica koje proizvodi "KRAŠ" (Prehrambena Industrija, d.d.), *Sie wissen ja*.

(Za primerke pod brojevima 7, 151, 215, 186, 17, 42 & 11 ne bih znao šta su da ih nisam video na slikama - običan mali crvenobeli morski jež, prepelica, delfin, šumski jež, ostriga, morska zvezda i meduza. *Sui generis*).

Eto šta se dobija kada se iz šećera (krune pitomosti) ubira divljina.

(Кроика).

(I to je samo ovo što ćuti na stolu - sama slikovnica, rasprostrta u fijoci, sadrži bar deset puta toliko te iste, kolekcionarske metamorfoze, *sursum corda!*)

Satis superque.

[Tako i zima brže prodje - u klasifikovanju tajni prirode, u istrajnosti pogleda na pošten, unekoliko go crtež, konačno, u zasladjivanju pastelne neporecivosti tako dobijene, ovalne tišine (*gámàn suru*)].

Zanimajući se i tako minijaturnim isečkom sveta više svedoči o njegovoj podložnosti spontanom detalju nego o nekakvom sekciranju celine (za jednog *sjevernog medveda* se ne može reći da nije srastao sa svojim santom), *sed hæc hactenus*.

Perplesso, životinjsko carstvo praktično flertuje i s' ovom čokoladom: da ga nisu nacrtali i uvaljali u "kakaov maslac, mlijeko u prahu, *emulsifier lecithin*, aromu vanilin, šećer i kakaovu masu" (umetnici i radnici iz predmetnog, *deoničarskog društva*), ne bi se ono tako lako pripitomilo a da ne izgubi na spontanosti, na primer, risa.

(*Suus cuique mos*).

Ovako, postigavši izvesnu ravnotežu sa generalizovanom sladunjavošću komercijalizovane interpretacije ujeda i jeze (*красота*), (životinjsko carstvo datih karakteristika) može sebi da dopusti da se predstavlja na način produhovljenog zverinjaka sve dok mjaukanjem zasladjuje riku (*pacta conventa*), poput letećeg konja čuvenog heroja *Bellerophon-a*, *Pegasus-a*, koji je, stresavši ovog sa svojih ledja iznad Olimpije [tranzitnog sedišta ondašnjih bogova ("*Μπορείτε να συστησετε ένα ξενοδοχείο στην Καλαμάτα?*"), još tad su ta božanstva jedno drugo pitala)], i tako ga učinivši permanentnim bogaljem, taj svoj potez vešto maskirao svojim zaslugama za pobedu datog ratnika nad *Chimaera-om*,

čudovištem koje je za svo vreme tog žestokog okršaja na čuveni dvojac bljuvalo vatru iz jedne od svojih telesnih sekcija od kojih je prednja bila lavlja, zadnja zmajeva, dok se u sredini šepurio jarac.

(*Los otros no vinieron*).

Životinjsko carstvo kao podrazumevajuća komplementarnost ljudskom (zašećerena menažerija odgovarajuće napetosti čula), nešto što se stalno (uvek, odvajkada, večno) obrazom uz obraz dovija uz ljude (*lupus in fabula*), zavijajući pored njih ili kevcući, ili roneći ili lebdeći, ili čuteći ili grakćući, ili strepeći ili koljući, ili ližući ili dahćući, ili repom mašući ili glavom tresući, ili pazeći ili uhodeći (ili motreći ili vrebajući), ili žvaćući ili lajući, ili režući ili dahćući, ili hipnotišući ili fokusirajući, ili stežući ili otpuštajući, ili donoseći ili odnoseći, ili grabeći ili leteći, ili bežeći ili trijumfujući, ili sekući ili probadajući, ili se presijavajući ili se uklapajući, ili žaleći ili pirujući, ili bdijući ili spavajući, ili grebući ili mazeći, ili predući ili režeći, ili plamteći ili hladeći, ili šumeći ili bučeći, ili trujući ili gušeći, ili mirujući ili paničeći, ili brsteći ili pijući, ili znajući ili neznajući, jedino nikada ne glumeći (*welche Freude!*), što se (i te kako) potvrdilo u slučaju *Atreus-a*, sina *Pelops-a* i unuka *Tantalus-a* (kralja Male Azije), koji je od svih poklona Boga *Hermes-a* najviše voleo zlatnog ovna (*fiat lux*) - dvosekli mamac (mamac u formi dvoseklog mača, *изумруд*), jer je (kako je kasnije ispalo) ne samo *Atreus-a* nego i mnoge oko njega koštao života, što u samom papkaru nije izmamilo više od dvosmislenog meketanja (s' pozlaćenim pasažima cvokotave sete, prave mere datog događaja), a u datim ličnostima njihov zadnji zev, *testamentarisches*.

{U,V-K,U,S}

02/17-19/04

Belo Slovo Ovog Dana (*Albus*)

Najlakše je sebi reći da se belo slovo ovog dana samo sobom zakitilo ali [i ovde se "ali" preči (*желаю вам удачи*)] jednoj sreći nije dosta što je bela nego traži (dok je cela) ko će da je leći (jeći).

Кричать.

(Tako jeći a ne zna se šta će da je u tom spreči. *Um Gottes willen*).

Belo slovo (kičma reči, za to vreme) smelo tvrdi da će mu se sve od kljuna pa do repa ispod perja zabeleti kao golub (glasonoša!) kad poleti (*a ragione o a torto*).

Pri čemu, belo slovo nije drugo nego budan privid, *præcognita*.

[Budan privid kao belo slovo, uostalom, ne bi ni zaslužio da se uvrsti u obojen san - i to što se budno sanja do večeri svo izbledi u potrošen dan (*vestido a la ultima*)].

Belo slovo ovog dana kao budan privid gluve ćutnje političkog bića (i faktičkog): muk s' kojim se nije šaliti - ni *Valsalva (1666-1723)*, Italijanski

anatom (anatom iz Italije, *rammentare*), po kome je nazvan eksperiment kojim se delimična gluvoća leći tako što se zatvore usta i zapuši nos i u srednje uho se pod pritiskom uduvava vazduh (*omnia bona bonis*), tu ne bi pomogao - toliko je atmosfera puna prazne priče političkih žigola, *a unos les gusta, a otros no*.

[Mada nije baš sve tako (žonglerajski) bučno (burno) uhvaćeno u nokturno. *Übertreibung*.

Ponekad zavlada spokoj noći [imitira se uspeo dan (*populus vult decipi*)]: "From guided roofs depending lamps display nocturnal beams, that emulate the day - Ponoćni zraci svetla iz pouzdanih lampi s' užljebljenih krovova imitiraju dan", Dryden].

Жизнерадостность: "Gild the calm evening of your day - Osvetlite mirno veče vašeg dana", Trumbull.

Belo slovo ovog dana na tako nešto i izlazi: smerno, preлива se zlatnim ribicama neobično žutog sjaja (oživljenim pretečama utrnulih misli s' kraja, *instar omnium*), ulovom u mreži *Britomartis*, Boginje koja je, devet meseci bežeći od napasti u obličju kralja *Minos*-a, u očajanju skočila u more, ali se, na sreću, zaplela u ribarsku mrežu - njen prvi vez i zadnju asocijaciju, zbog čega joj je *Artemis* (devičanska Boginja divljine i njena spasiteljica) nadenula novo ime, *Dictynna* ("*Mreža*"), postavši joj bliska saradnica, loveći, tojest, i ono što se nije moglo uloviti solo, *zettái ni damé dà!*

Najpribližnija belom slovu (ovog dana) jeste (skrušena?) ideja o popodnevnom otelotvorenju - nekoj vrsti razblažene potvrde zenita (izvedene u tišini i 'belom satenu', *ας πουμε*), snežni prilog azbučnosti svake ove bele stvari (*с наилучшими пожеланиями*), njihov blagi premaz okom kroz centralnu koštičavost [svevremenost uhvaćena u pravom trenutku (*Stunde um Stunde*)], izvor svog bogatstva u okviru jedne sobe kojoj se ne vidi kraj (izbeljenost kojoj lepo stoji da se maskira vrlinom, *en règle*), čipkan rad bez sumnje (i senke), (rasparanost ispod svakih drugih, neveštih igala), nešto što se izbeljuje pranjem ko' i pre, ne prezajući od šuštanja u vis (hrabreći se pucketanjem na vetru), puzeći po konopcu od konoplje i like: *albus*.

"The stalk of ivy is tough, and not fragile - Stabljika puzavice je čvrsta, a ne lomljiva", Bacon.

Uostalom, kao da je počelo (izbeljeno) smenjivanje ostalih (tamnijih) boja jednom tako beličastom (na momente čak leksičkom, žuto-smedjom, *in medias res*) - za sad doduše stidljivo (leksikografski sneno), ali sve više okrenuto ka lavljem srcu negdašnje beline, mitološkom vretenu preostalih boja (ka spektralnoj osi njihove množine, *in ovo*).

(Jeste da nije trenutak za definitivno odcepljenje od zime, ali se mnogo ni ne razlikuje od njega - belo se i nastavlja iz sebe uzvikujući jedno slatko "Ahhh").

"Fragrant the fertile earth, After soft showers - Plodna, mirisna zemlja, posle blagih kiša", Milton.

Još malo pa će blage kiše belo slovo ovog dana omekšati čak i više - da se ispod vešte ruke dnevnog pisca u mirisnoj zemlji primi (da joj šapne voljen kliše "*Хорошо бы день уже кончился*") - manje belo više sedo, *wie üblich*.
{U,V,S-K,U,S}

Udesetostručenje: Ratz▪Bechtel-ova Zapremina Stvari

(Bilo da ih je jedna ili deset)
Ptice su zadnje koje zaziru od mrtvačnice:
/ sa njenog krova mogu da odlete

I

Znajući dobro da zaspi li pod jednim drvetom probudiće se pod istim takvim drugim [od Severnog Yggdrasil-a do Južnog Gogard-a, od Istočnog Ashvatta-a do Zapadnog Ash-a (i Srpskog Jasena), od Tibetskog Zampun-a do Persijskog Homa-a, od Dalekoistočnog Sung-Ming-Shu-a do Druidskog Hrasta], rukovodeći se, dakle, izvesnim sleganjem novog pod budnim okom starog [nadzemnim opisom krošnje pod zemnim korenom nošnje (Packungsbeilage)], ni gladan ni žedan, popevši se za onoliko za koliko je po *Cosmosaurus*-u sišao, vajni je *Cosmocrator*, upravo zato, znao da je suviše mislio: "Kad bi moglo da se jede brdo, Kad bi htelo da se pije more, Bilo bi se i sit i napijen, Krdom misli u sebe uvijen, *тяжело*".

Tom mišlju nije ga, doduše, obdarila *Logia* [Mudrost Pre-Hrišćanstva kao okultna kosmologija (*par accord*)], pa čak ni *Ur-Markus* (njen prevashodni deo) nije ga njom obeležio, ali se on u tolikoj okruglini nije dao ničim zavarati (oivičiti) - okrenuo se, zbog toga, na drugu stranu i nastavio da ne jede i ne pije, sve dok mu u stomaku nije zazvonila *Glad*, u grlu *Žedj*.

Pridignu se (tada), uspravi, sa šeste ploče vidljive strane Meseca pojede *Hæmus* (planinu), popi *Vaporum* (more) - i nastavi da drema, *углубленный*.

II

U medjvremenu, ni on ničim sapet, niz oluk se (kao niz nebesko telo, *chikákù no*) *Protevangalion*-ski spustio tračak nade: (presinoptički) izvori tišine vrebaju iz nje kao koordinate sistema iz koga treba da se iscedi dimenzija koje nema (koje se ni *Yau* ni *Calabi* nisu setili, a kamoli *Kaluza*).

Zato je, znači, sve ovo podešeno da uljudno drhti i treperi (zna da je i to, dremajući, pomislio), kao da će da se otisne niz reku [prepešači dolinu, ili uzjaše vetar (*programmare*)] osvrćući se u strahu da nije uzelo pravu mapu, *mutatis mutandis*.

Jedan jedini, potresno veliki momenat stvari (*confabularse*), koji u sebe upija druge, ali ih, pritom, ne oslobadja obaveze da se čine da su i dalje nezaobilazne - na taj se način slažući u opštu tačku oslonca kao poseban uslov pada: eto šta ga je snašlo, *μεσα*.

Nestrpljivi izbor povečerja (podnevnim nastupom jutarnje trube moglo se izabrati i nešto pompeznije, *in vacuo*), koliko je preuranjen toliko se sam od sebe gasi (ne oslobadjajući se sopstvenog pepela ne razgoreva se nijedna vatra, *ipso facto*).

[Kako sve napolju opominje na sve unutra (i obrnuto), nemoguće je bilo koje (od ta dva) zaobići a ne izgubiti jedinog svedoka pupčane vrpce (harmonijske veze) između *Allegro molto*-a i *Allegro vivace*-a С. Рахмаџинова (Simf. br. 2, *Adagio*), kako već sledi iz "Logike Naučnog Otkrića" K. Popper-a - ukaza mu se, takodje, u rečenom dremežu].

III

Pogledavši na sat [ustanovivši da je 13:15 - trenutak sasvim pogodan da se krene u prozaičnost, iskorači iz *Cosmosaurus*-a (с достоинством)], vajni *Cosmocrator* nije gubio vreme - uputio se u poštu.

[Taman posla da ga pokoleba nešto što se razvlači preko kuhinjske stolice kao preko izmišljene glave - ni da sedne ni da nestane u misli, ako se tako može nazvati ono u čemu se i najbanalnija brojka (nula) odavno sklupčala i čuti, suvišno dodajući prisustvu odvažnost, *schwesterlich*].

Stigavši, poslao je tri svežnja izvoda iz ekstravagantnog rukopisa o Raju (u tri preporučena pisma); u svakom po 15 stranica originala i 150 strana prevoda, izdavačima u koje je i mogao i nije morao imati poverenja.

[Sa takvom jednom nedoumicom bio je odavno sklopio ugovor o podrazumevajućoj ravnodušnosti. Dok se, s' početka, povoljnim odgovorima prirodno nadao, svaka ga je čutnja (učtiva nezainteresovanost još više) iskreno čudila; ovako se, postigavši prisnost iščaurene istine, i sam prepustio mehanici stvari (*pallida Mors*), bez jalovog ispoljavanja takozvane iscrpljenosti duha (*tout au contraire*)].

Tom vrstom razmišljanja zauzet, predaju pisama obavio je, uključujući kupovinu pet poštanskih marki za unutrašnji saobraćaj i pedeset za spoljni (*nein steuerfrei*), relativno brzo (najviše pola sata ako mu je uzelo od kako je krenuo u poštu, tako je mislio), čemu je, svakako, pomoglo odsustvo drugih ljudi - u zgradi, naime, sem njega i deset poštanskih službenika nikog drugog nije bilo.

Izlazeći iz zgrade pogleda na sat, u čudu ga protrese (skazaljke su pokazivale 13:15!), iznenadjeno utvrdivši da časovnik nije bio prestao da radi (treća skazaljka je i dalje, naime, sekunde jela dovoljno za prve dve) - ispalo je da je posao obavio u *bezvremenu* iako se *rastegnutosi* sećao jasnije nego puž puta stvrdnutog u kućicu, *inter alia*.

IV

Prvo je, znači, na kovertama [bilo ih je (kao što je rečeno) tri, većeg formata (u svakoj po jedno "mit freundlichen Grüßen")] proverio tačnost (upravo ispisanih) adresa primaoca, zatim se, mimoišavši se bez pozdrava s' *Leshy*-jem (*Lesovik*, *Lesiye*, duh Slovenskih šuma, ali i jaruga!), spustio niz stepenice (u neprecivost prizemlja, izjednačenost izlaza sa ulazom, 'apoteozu' gradjevinarske dinamike + ciglarske statike), *appena in tempo*.

[Sa *Leshy*-jem, iako je ovaj bio ljudskog oblika (doduše bez senke, ali zato duge i zelene brade), nije se pozdravio znajući za njegovu osobinu da putnike namernike (i lovce osnovce) navodi da zalutaju, predstavljajući se u rasponu od najvećeg drveta do tanušnog lista. (Jeste pomislio, medjutim, kako je tolika predostrožnost bila neopravdana, jer bio je Decembar, a već u Oktobru *Leshy* se

umrtvljavao, u *Pan*-ovskoj vrsti hibernacije iščezavajući iz čestara sve do Proleća, kada bi se vraćao divalj i bučan više nego pre. Pravdao se, međutim, potrebom o stalnoj opreznosti u ovakvom svetu, bez obzira na trenutnu prohodnost i povoljne prilike u vidu sezonskog protrčavanja kroz baštenski cilj, *va et vient*]].

V

Sem toga, nikakvu poboljšavajuću/pomagajuću/pravednjačku/oslobadjajuću, rečju emancipatorsku, etički prihvatljiviju društvenu teoriju (nominalni *credo* tzv. polit-partija) ne samo ne naturati nego je, uopšte, ne nuditi, ne stavljati je na tanjir naviklima na valov - seća se da je o tako nečemu, na takav jedan, živahan način mislio, dok se približavao famoznoj pošti. [Svako za sebe da rešava pakao (makar, kao on, pišući o Raju) - tako nešto, u tom smislu, motalo mu se po glavi (*¿que hay de malo en eso?*)].

Ne mahati njome [takvom jednom, svakako srceparatelnom mogućnošću) kao da se patetičnošću iko ikada ičega rešio - osim prostota melanholije, brlog posude, i tupost nemira.

Ne truditi se oko prevodjenja nesreće u sreću (žednog ne voditi na vodu ispred napijenog), ne ugadjati sirotinji koja ne puca u bogataše, ne mahati nevinošću sred tolike krivice, *на самом деле*.

Otići u poštu, obaviti posao, vratiti se, ne komplikovati (po običaju) i to.

Eto šta je (vajni *Cosmocrator*) imao na umu kada je odlučio da, iako se vreme nije pomeralo, za svaki slučaj podje u nazad (*splendide mendax*), vrati se u početnu tačku (*mirabile visu*), onu istu iz koje je, po njemu pre najviše pola sata [po njegovom časovniku - istog ovog, nepotrošljivog trenutka (*dignus vindice nodus*)], u ovakvu jednu drevnu jednostavnost [sustav / mehanizam / algoritam (korporacijski dokapitalisane) pošte] nemarno krenuo.

VI

Ali jedno je nešto sebi reći, a drugo uraditi.

Da bi se okrenuo i pošao prema početku, morao je da nagazi kraj, *tossá ni*.

A to se, u njegovom slučaju, svodilo na upad u dvosmislenost puta (na milovanje grive podno lažnog ata, putovanje ispod umesto nad njim), *di salto*.

Kao da ni slutio nije da, koliko pod prvim leži drugo, toliko pod drugim leži prvo (da se izbirljivost jednog ne završava biranjem drugog, *bonis avibus*).

(*Überholverbot*: toliko izdržljivosti ne obavezuje ni pomisao na kraj, a kamoli na početak).

VII

Zato, učinivši mali ali odlučan zaokret [naizgled nogama (*ab extra*), faktički glavom (*ab intra*)], tojest procenivši da ga nikakav drugi 'pogled na svet' neće

spasiti ovog (tako gavranski ogoljenog, veveričji uvežbanog, *da kann man nichts machen*), uputio se nazad kao da ide na krunisanje a ne na udesetostručenje.

Time se, ne pristajući ni na šta polovično, svrstao u sve to okolo celo (*το ροφλι*), s' malim izgledima odanosti ali velikom mogućnošću rastegljivosti - od jedne slepoočnice do druge, *comme il faut*.

Tu se obrevši (*da bin ich!*), ni lak korak nije ga mogao prevariti da iz sebe ne nestane pre nego što se sa sobom sretne.

VIII

A to je bilo na uglu ulica *Wellington & King*, na kome se oduvek (njemu se tako činilo) nalazila ta zgradurina, taj umalo prokockani ugovor sa večnošću, policentrična gomila od jedne kocke, jedne kupe i jednog valjka (*à la belle étoile*) - tog su oblika, naime, bili sastavni paviljoni ovog, *Ratz*▪*Bechtel*-ovog Pogrebnog Zavoda, ceremonijalno-memorijalnog kompleksa, koliko (nekad) solidno sagradjenog toliko (do sad) nimalo razgradjenog otpremanjem duša na onaj svet: radilo se, svakako, o večitom poslu (što je onaj ugovor i održalo).

Handlung: kao u svakoj delikatnosti te vrste, *Bechtel* je bio djavo, *Ratz* andjeo.

(Prvi se s' drugim družio, drugi se s' prvim služio, *hinc illae lacrimae*).

Jedan je (*Bechtel*) svoje usluge naplaćivao pre ukopa, drugi je (*Ratz*) svoj račun ispostavljao kada se sve smiri i utiša.

Tako da konačnu zaradu oko prosečnog upokojenja, njih dvojica, iako punovažni suvlasnici firme o kojoj je reč, po definiciji nisu mogli da izvedu: uvek je trebalo nešto izračunati - koliko za života, toliko za smrti.

Ukoliko bi se, na primer, radilo o (neopozivom) finalu kakve dugovečnije osobe, *Bechtel* joj je, po pravilu, već bio naplatio dosta, toliko da je sada mogao sebi da dopusti da ne ispostavi račun na više od simbolične sume; za *Ratz*-a je tu već bilo više posla: kako naplatiti ulazak u raj od nečije penzije (od penzije kakve udovice), a ne preći granicu dobrog ukusa. Sa druge strane, u slučaju života dovršenog ranije nego što bi se moglo smatrati optimalnim, *Bechtel* bi bio na većoj mucii: dok će *Ratz* ovde uzeti svoje, on tek što je bio počeo da naplaćuje, najviše ako je uzeo pola, ponekad ni to, tek prvu ratu (*coperto*).

Izmedju ostalog, i to je dovelo do trvenja izmedju ove dvojice, do zaziranja koje se, kao što će se videti, nije dobro završilo.

... Pre nekih 150 godina, u ovo dvostruko mesto (*W-K/K-W*), tada slabo nastanjeno a i to isključivo Nemcima i, tu i tamo, ponekim Holandjaninom [u vidu amiša, tojest menonita, tih ruralno-pastirskih poštenjačina u smislu lirskih zaostataka poljoprivredno-težačkog epa (*sie bleiben gern unter sich*)], sa ženom *Gertrude Bechtel-Heinslisch* i decom *Johann*-om, *Gustav*-om, *Elke* i *Ann*-om, te kočijašem *Gruberr*-om i poslužiteljom *Hiltsch*-om (koji je upravljao drugom, teretnom zapregom, sa četiri složna konja ko' četiri strane sveta), sa svima njima, dakle, bio je pristigao patrijarh njihov *Samuel Oberholtsczer Bechtel*, u svojim pedesetim tada, mada je izgledao kao da ni pola kamena preko kolena nije prebio, *sine dubio*.

Kako izgled uvek vara (a pomnost mu neda mira - tojest, kako pomnost izgled bira), *Sam* je [u skladu sa svojim *Oberon*-stvom, kraljevskim položajem tako prisutnim u folklornim predanjima srednjeg veka (*fronti nulla fides*)] već sledeće zime (van plebejskog leta dakle) otišao ledu na videlo (otišao izgledu pod led, *ему не везло*), tako da je špediterske poslove kojima se stari *Bechtel* (nominalno) bavio preuzeo dvadesetdvo godišnji *Johann*, e da bi majku, *Gertrude*, pokopao jednu zimu kasnije (*вдобавок*), i ostao s' *Gruberr*-om i *Hiltsch*-om da (prevoznčki) posao učvrste, a *Gustav*-a, *Elke* i *Ann*-u provedu kroz školu.

Elke se, medjutim, poput noćne leptirice na jutarnjem kvizu, kao žuta osa vrlo strasno udala (za jednog od onih menonita, *van der Kouéhle*-a, u obližnjem *St. Jacobs*-u), *Ann* pobešla na Jug sa izvesnim *John*-om *Firsch*-om (klasičnim avanturistom mlečnih očiju i reptilskog njuha za južnjačku banju), na farmu krokodila oko *Baton Rouge*-a (LA), a *Gustav* se (da potvrdi da i u porodičnom rasulu ima samačkog reda), za tri dana završivši celu jednu školu, postarao da se zaposli kod izvesnog *Emanuel*-a *Ratz*-a, pri pogrebnom preduzeću "*Ratz & Sinovi*", tako što je jednog od firminih "sinova", *Eric*-a *Ratz*-a, svog dugogodišnjeg školskog druga [uračunavajući tu (*sans doute*) i vreme za igru], umolio da posreduje kod svog oca, a zatim se brzo istakao, vrlo dobro *pripravivši* (od prevršenosti ivice u tački preminulog) kućnog poslužitelja (*Hiltsch*-a) i, odmah zatim, *Gruberr*-a kočijaša, koga je kopitom usmrtio nepredvidljiv konj (onaj što je predstavljao *Istok*).

Starom se *Emanuel*-u, i pored izvesne crte ničim utemeljene sentimentalnosti, nije moglo zameriti što je, pre nego sopstvenog sina, *Eric*-a, u šefa šminke proizveo upravo *Gustav*-a - ovaj je to, svojom prilježnošću i majstorskom, skoro umetničkom rukom, bio zaslužio.

Jedino što je, već tada se to, na samom početku *Gustav*-ove karijere, dalo naslutiti, nekako suviše bio posvećen bledilu - ni kap krvi nije ostavljao u svojoj klijenteli.

[Na primer, već kod *Hiltsch*-a, a pogotovu u slučaju *Gruberr*-a, ni *Gustav*-ov se stariji brat *Johann* (čovek dosta melanholične prirode ako se uzme u obzir da je, kao pravi veseljak, živeo na pivu), čudom nije mogao načuditi njihovoj puti boje rečne krede: tolika se beskrvnost, naime, ni šminkom nije dala preleti u rumenilo koje bi bilo životnije od priklane pa zašivene kokoši, *sensu bono*. Mada, pošto su to bili ljudi čija se podsticajnost, za života, i te kako zasnivala na gipkosti uslužnosti (poskočnosti predanosti), za njih same sa pravom se moglo reći da im je smrt, svojom statičnošću, ionako ostavila neprijatan utisak (bez i malo lažnog rumenila, *sensu malo*)].

... Kako se svaka strast, pre ili kasnije, pretvara u dužnost, a ova u obavezu (iz koje se, konačno, luči lični stav, *Klischeevorstellung*), *Gustav*-ovo mišljenje o životu i ljudima formulisalo se na prelazu iz animiranosti u nesvesnost (*narábete okù*), možda malo više prema ovoj drugoj (*chódo ii*), ali u svakom slučaju na takvoj jednoj anesteziološkoj ravni šepurio se njegov ugovor sa smislom - a *portata di mano*.

Naravno da su, kako su godine prolazile, takvi njegovi nazori dobijali na intenzitetu, tako da, nekih četrdesetak godina nakon dolaska *Bechtel*-ovih u ovo dualno mesto (*K-W/W-K*), za koje vreme je i ono samo ko' kolač naraslo (poput mrve testa u šerpi od kvasca, *servare modum*), njihov se potomak *Gustav*, dotle i *Johann*-a sahranivši (*secundum ordinem*), sav bio pretvorio u pažnju i muk:

da 'locira' žrtvu, obradi je do savršenstva (do poslednje kapi u, po njemu, uvek sumnjivo praznoj žili, *secundum usum*).

I kako je ovolika predanost, tojest posvećenost, i zasluživala, njoj se za uzvrat u proporcionalnu uzavrelost dala ljubomora i, potom, mržnja *Eric-a Ratz-a*, odavno već [nakon smrti *Emanuela*, svoga oca, i nakon petogodišnjeg podizanja zgrade od zagasito-braon cigle (1864-69)] u partnerstvu sa *Gustav-om*.

Koliko god da je *Eric* bio svestan *Gustav-ovih* radnih kvaliteta, toliko ga se grozio i želeo mu mučan kraj. Te tako, jednog prohladnog prepodneva sumnjivog Novembra jedne od tih godina (*hic et ubique*), previdevši svoj udeo u nedelu dva radnika koji su [pod takvim jednim, šefovskim podrazumevanjem ("*Finem respice*", reče on jednom prilikom, svakom ponaosob)], od duga vremena i kratke pameti pijani, u podrumskom delu Zavoda iz sanduka izvadili trenutno legalnog mušteriju (nekakvog, ko' trstika sparušenog Švabu, bez igde ikoga svoga ne računajući punačko spasenje, *Deo favente*) i u isti ubacili još pijanijeg *Gustav-a* [a ko' trsku Švabu vratili preko ovog zadnjeg, sa, doduše, daščanom pregradom izmedju dvojice (*divide et impera*)], *Eric* dovrši plan o samostalnom rukovodjenju datim preduzećem (koje mu je, uostalom, 'od oca ostalo', pomislio je prvom zgodnom prilikom, *en effet*), ne uklanjajući, naravno, *Gustav-ovo* prezime iz imena firme, *en ami*.

Priča se (nadalje) odvija tako što se, po njoj [onoliko lažnoj koliko (ne)spornoj, *ab ovo usque ad mala*], *Eric* nije dao zaustaviti u saradnji sa Djavalom ni na tako osetljivom mestu (ni na prenebregavanju jedne tako sudbonosne daščane pregrade, à *bouche ouverte*), dok, na kraju, i sam nije završio poput svoga ispisnika [preuzele su ga, jedne kao zakopani dukat mirne letnje noći, teške misli djavolovih učenika (s' kojima je bio pošao na andjeosko predavanje, à *bras ouverts*), a telo mu izbacile u obližnje jezero, promrmljavši "*absit invidia*"]. S' druge strane, sva se duša *Gustav-ova* nesebično uručila tom vrhunskom predavaču (čas plavkastom čas žućkastom arhandjelu obaraču čas pri sablji čas pri maču, à *peu près*), koliko god slabo bledunjavom zbog revnosti svog šticićenika da ni ovog (čim dovrši lekciju) ne prepusti slučaju.

Ni dan danas niko ne zna ko se od njih dvoje (*Eric-a Ratz-a* i *Gustav-a Bechtel-a*) po Zavodskim hodnicima više udružio sa svojom suprotnošću, a da pritom kroz njih (koridore vrhunskog umeća, *tous frais faits*) nije nestao kao kroz ovlašnu digresiju, nakon svega što se desilo a nije se opravdalo.

[Sam Zavod to nije sprečilo, medjutim, u postizanju zavidnih poslovnih uspeha, kako u ovoj (O) tako u još jednoj (NS) provinciji ove, i inače namirene zemlje. U sledećoj, devetoj sekciji ove krotke sage na zadatu temu, sa dva kažiprsta (preko računara, *sub verbo*), vredni se čitalac i sam može uveriti u predmetni prosperitet, uključujući personalizaciju/individualizaciju procedure u kapeli (koja nudi 'široku lepezu' prigodnih osvrta na pokojnikova, za života, primarna opredeljenja, od baštovanstva do jazz-a, preko matrijarhata i sporta)].

... Pošavši, prirodno, kući (*он обязательно там будет*), on (vajni *Cosmocrator*), sa raskrsnice *W & K* (kao s' ogledalskog spoja sa *K & W*), umesto na sever (još spontanije) produžio je na zapad - obrevši se na kovanom zalasku kao na livenom zenitu, a *tergo*.

IX

U umrtvljenom šiblju ni sneg ne nailazi na življi doček: *selon les règles* - zaledivši se po vrhovima grana kao po ogradi od kopalja, ni minijaturne grudve se ne odvajaju od ostataka nekadašnje pobede - dok su se, u vidu letećeginja (sjaju prateće čete), spuštale na zemaljski tron, ni od poražavajućih misli nisu se zaledjivale toliko koliko (to sada čine) od pobedničkih, *per il gusto di farlo*.

Prošavši dakle [na putu prema stanu (*suo Marte*)], kroz gore opisanu dvorišnu scenu (*senex bis puer*), te tako lako stupivši u predvorje R•B-ovog Centra za utvrđivanje sklada između bivše i buduće 'kontemplacije' ovoga što je sada, a povodom smrti S.V.-a, nesvakidašnjeg prijatelja i vrhunskog pionira [koji je kroz ovo mesto i sam svojevremeno proputovao pa mu se, na ovaj način, preko neutemeljenih 'digresija' ovog šturog pisca (sasvim već, dakle, nepotrebno), vratio], nešto je drugo počelo da mu se (vajnom *Cosmocrator*-u) nameće, da ga zatrpava iznad podkopavajući ga ispod, samo se (pritom) smeštajući u himničnu sredinu - mučeći je savršenom pesmom provizornog spasa (pevajući "Resurgam!").

Iz diskretno postavljenih zvučnika (iz zvučničkih kresti kokošije perjanosti), pod naborima ružičastog somota (u nedostatku crvenkaste svile), boje uklopljene u boju fasade te (i takve) kućerine iz odjeka prošlog veka, sagradjene od tamno-braon cigle u naznačenom vremenu i, dosta kasnije (1925-e), dovedene u sadašnje, policentrično stanje (videti <http://www.funeralscanada.com/homes/ratzbechtelkitchener>), u vidu opisane gomile čvrstih tela [čas uzglobljenih čas razglobljenih oslonaca iz teorije analitičke geometrije (s' topološkim ravnima finalnog sanduka u osi skočnog zgloba, *embarras du choix*)] - sa *Audiovox*-ovih zvučničkih membrana, dakle, padao je po glavama osoblja i uglancajnoj patini odgovarajuće potamnelog parketa besprekoran alt *Ingeborg Danz*, dragocen glas za kojim se odmah (bez dvoumljenja) sa istog, Oratorijumskog neba (*Weihnachts*), razlio sopran *Sibile (Sibylla) Rubens*, smekšan tenorima *James-a Taylor-a* i *Marcus-a Ullmann-a*, te stvrđnut basom *Hanno-Müller-Brachmann-a*, pred sam (koliko god željno očekivan toliko uvek sumnjivo spontan) trenutak ulivanja u hor/višeglasje *Gächinger Kantorei* Kolegijuma - radilo se o (Katoličkom) Božiću (Decembru 25-om), za koji je 'personal' dotičnog Zavoda pravilno našao da ga upravo *Bach-ov Oratorio BWV 248*, koliko prikladan partikularnoj (karakterističnoj/specifičnoj/datoj) toliko odgovarajući opštoj (generalizovanoj/univerzalnoj) prilici, dovodi u sklad propisan projekcijom/koordinatama/funkcijom date institucije, *auf und davon*.

Tako je i čuo, prvo, (koralnu) strofu 46 (*Choral*): "*Dein Glanz all Finsternis verzehrt, Die trübe Nacht in Licht verkehrt. Leit uns auf deinen Wegen, Daß dein Gesicht / Und herrliches Licht / Wir ewig schauen mögen!* - Svetlost Tvoja nam, uistinu, svu tamu odstrani, Sumornu noć u dan nam pretvori. Na Tvoje puteve nas dovede, Da o Tvom licu / O slavnom osvetljenju / Za uvek svedočimo!", i, odmah zatim, ariju 47 (*Aria*): "*Erleucht auch meine finstre Sinnen, Erleuchte mein Herze / Durch der Strahlen klaren Schein! Dein Wort soll mir die hellste Kerze / In allen meinen Werken sein; Dies lasset die Seele nichts Böses beginnen* - Osvetli mi, takodje, smračenu dušu, Grudi mi osvetli / Tim zracima Tvoga čistog svetla! Tvoja reč bit će moja najsvetlija sveća / U svim poslovima mojim; Nju duša moja čuvaće od grešnih nastojanja".

Otpisavši smesta sve one druge, zapamtio je, znači, jedine dve strofe koje nisu eksplicitno pominjale virtuelnu nadnaravnost Pruskog mesijanstva (letargičnu pomazanost Opšteg svetiteljstva), trubadurstvo (i auru) silnih izvidnika [predočenih na stranama svetih knjiga (*verdad es verde*)], pa ipak,

tojest i pored toga, tako provincijski, patetično, diletantski, neukusno, nemaštovito, nevredno, kičerajski, nesuvislo, ponavljački, nemoćno, neuko, prazno, amaterski, nadahnuto ne više od poteza punom četkom po praznom plafonu (sobom okrečen vis najviše i štrči), tako nekako (dakle) bezbojno zvuči još samo farbanje neba namerom, ambicije mogućnošću, i želje postignućem - zaključio je (na tako nepriličnom mestu) o datom libretu. (Vapaj se uvek izdiže nad ruševinom talenta, nad njom vežba da otvara usta, *sesquipedalia verba*).

Što mu nije bilo dosta, jer je, i toga se dobro seća, uhvatio sebe kako, i to baš tada (tako iznebuha), iznova razmatra notornu smenu *Neanderthal*-aca *Cro-magnon*-ima, koja se (u svojoj zaludnosti i to je čitao) dogodila pre 30 do 35 hiljada godina. [S' obzirom na to da su se smenjani (*Neanderthal*-ci) pojavili pre nekih 250,000 godina, izguravši, po toj računici, čitavih 215 ili čak 220 hiljada godina, pomislio je (seća se) kako će ovi drugi (*Cro-magnon*-i), primerci 'veoma mudrog čoveka' (*homo sapiens sapiens*-a), imati još da zapnu ne bi li bar izjednačili - dotle gube]. (Pretegnuti u predstavi kad se ne može na stvari - tu ne pomaže. *Aut Cæsar aut nullus*).

Zato je odlučno iskoračio iz, praktično, sporne citadele (zapremine kockaste stanice na kružnom, povratnom putu), i, pomislivši da se (samim tim, tamo gde je trebao) vratio, zaspao. *Sic eunt fata hominum*.

X

Zaspavši pod jednim (kosmičkim) drvetom i istog trenutka se probudivši pod istim takvim drugim (*sicut ante*), (iako sit i napit) vajni je *Cosmocrator* znao da je stvari premalo izmerio: pod sumnjivom brigom andjela kao *Bechtel*-a i brižnom sumnjom djavola kao *Ratz*-a (*auf der Straße*) ne više od jedne desetine - zbog toga se udesetostručio (od **I** do **X**), kao one ptice uzleteo, ne bi li bar ime opravdao, *звездный приспешник*.

{V-U}

02/23-28/04

Skori Kraj Ove Knjige

Nije ostalo više od pet ili šest grana na krošnji ovog drveta [pet ili šest strana smišljenih tako da se s' tim granama razumeju tek kad se i same dovedu do člankovitih bodeža pod maskom celuloze (*à bon chat, bon rat*)], pa ipak - niti je tu šta probodeno, niti će to biti sve dok ga blaži ova (koliko god monotona) kusa kiša *Jupiter*-a *Pluvius*-a (*Jupiter*-a koji donosi nedovršenu kišu, *tádàchi ni*), dosta neobična za ovo doba godine ali i odlučujuća za njen zvonki glas - glas sa kojim se ove strane što su preostale obraćaju tim granama što su isturene (kroz kišnu zavesu epiloga ove knjige, dotle je došlo!) na baršunast način ljupkog stava krajnjih slova (*несомненно*), slova koja svoju avanturu (zapis vredan čitanja iz prve ruke al' vruć krompir već u drugoj) menjaju za piščev pasaž prema knjiškom kraju, pripisujući mu poučno nestajanje (*ufficiosamente*). ("Reg dich nicht auf, aber das kommt Verrat gleich!", pritom mu došaptavajući). Sve se (dakle) više zaceljuje ono što se, kroz godine ovog posla (*crescit eundo*), skoro bilo razbolelo od obaveznog rasta u kolokvijalni vis ($Koren + Stablo + Krosnja = 108 + 108 + 108 = 324$: *da stimmt irgendetwas nicht, vielleicht das Baum selbst!*) - ostalo je još ovih nekoliko strana (nekoliko ovih grana u vrh krošnje *Yggdrasil*-a, *Drveta Vasiona*, *Εχρεε καθρεφτη?*) da se preklope (nežno saviju) pod težinom tako tečne priče (*ad majorem Dei gloriam*), ali se, dobro im

znajući celuloznu ćud (*ab origine*), ipak ne može očekivati da ne planu na prvi znak nedvosmislenog finala, upućen (na kraju krajeva) baš ovako i ovde, *автоматический*.

Tu smo, znači, na kapi smo jedne plave, graorasto-sive glave (samo da ne dodje do bravuroznog prekrivanja sa obaveznom pohvalom za lako shvaćeno štivo, *bis dat qui cito dat*), glave koja se (još ovih nekoliko puta) može zatresti u pravcu u kome se (taj njen) kačket najlakše stresa (*cela va sans dire*), ali se on, eto, čvrsto uhvatio svog mesta (i drži se na njemu, drži), sve blješteći na kosi od lava pod imenom valovite grive - eto kako kapa glavu čuva bez obzira na čizmu, *arrectis auribus*. Jer, nakon svih ovih pričica i priča, nije valjda da će nekom da se prohte da ih žvače presne a da se (pre toga) nije pokrio medvedjom šubarom (*cæteris paribus*), u njenom hladu gladeći svoju šapu [svoj pristup vrhu objašnjavajući visokim profesionalizmom (zverinjem se služeći tek u amaterskom smislu)], oslanjajući se na hirurška klješta *Тарух*-a, hirurga koji je iz noge *Aeneas*-a, Trojanskog heroja i sina slepog *Anchises*-a i zanosne *Venus*, izvadio vrh od strele - a da neće dno od kandže iz rapavih reči ovih (kao puter) glatkih strana, makar ih naterao da podviju rep pre nego što puste glas, *утопический*. Pri čemu je, po svaku cenu, važno sve to (sav taj utisak o informativnoj dokrajčenosti tako svedenog teksta, *durante cuatro tres anos consecutivos*) podvrći uljudnoj raspravi o rezultatu predmetne komunikacije, ne libeći se da se stvari nazovu onako kakve jesu (*wie hoch kommt das?*), makar im dodavši nešto grozničavosti sistematske greške, u svakom slučaju odlučno im se izmakavši [ostavivši ih da se hvataju sebe ("No sirvo para este tipo de trabajo", sebi govoreći)]. "All conversation is based upon the idea that if you leave things alone you leave them as they are. But you do not. If you leave a thing alone you leave it to a torrent of change - Sva je konverzacija zasnovana na predpostavci da ako stvari ostavite na miru, ostavljate ih takve kakve jesu. Ali to nije ono što time činite. Ostavite li stvar sebi, ostavljate je bujici promene", G. K. Chesterton (1874-1936), iz "Orthodoxy - Ortodoksnost", 1908.

Ali, nije tu dovoljno samo se opipati po trenutnom stanju [i, pritom, stanje protočnosti zameniti stanjem gotovosti (*sonó tokì kárè wa yómù no wo yaméte...*)], a ništa od svega toga ne pripisati gravitaciji i ljupkosti (pola-pola!) opštih uslova prikazanosti (onoga što se, i pored redovnog brisanja iz knjige utisaka, uvek ugravira u prvi red dana - blistavo jutro pretople slike tek pukle nade, à *merveille*), uzdajući se samo (i jedino) u svoj mali kas po ukusno nameštenoj sobi (*Notwehr*), dotičući patos tek tako (i toliko) da se lakom škripom vernih daski zidovima da do znanja da na nečem ipak leže (*Notwendigkeit*), da se ni skori kraj ove knjige [ni njena tobože dovršena krošnja (*Notunterkunft*)], ne treba tumačiti na način na koji bi se, u drugim okolnostima (pod drugim drvetom), sve ovo moglo (i te kako) uprostiti penjanjem na pravu granu (od pet ili šest što su preostale, neobrane osim pripremom za finiš), poletanjem sa nje u susret epilogu, naoko okrenutom razumu, *uncinato*.

{U,V-K,U,R,S}

02/26-29/04

Zakoni Osrednjosti

Kao da se neće znati ko se kome s' puta sklanja - toliko su prikrivene epigramske draži dana: umnost, sažetost, prodornost, epigramatska izvešanost dosetki preko zida iz vremena u kome nije došlo do pouke o pravu prvenstva, *споряча*.

Zna se, drugim rečima, vrlo dobro ko je (u svemu ovome) u prednosti: niko drugi do rudimentarna klasa (*de rigueur*) aktuelnih epigona prve čestice - singularnosti nultog polja (*événement*), jedara dva [jednog na ovu, drugog na onu stranu (*immerhin, zwei Grad über null*)], držeći sve na okupu, lučeći grandioznost, imajući na umu teoretske dimenzije tučka, ne rasipajući se prašnikom, *no Sir!* Svi oni objekti prašnjave vrste manji od makovog zrna, dakle, uneti u plan o rastu sveta jednim potezom nevine misli (dok se ne spuste unutar sebe na način automata, *háí*), pre svega vezani tanušnim zrakom za dno te snene (drhtave?) slike: *muon*-ske čestice, *tau* čestice, *kvarkovi*, *neutrini*, uhvaćeni u čoveka "jučerašnjice, današnjice i sutrašnjice" (kako kažu kursisti epohe, *fianco a fianco*), tojest on u njih - plus duša. *Jawohl, mein Herr!* Sa jedne strane fiktivne čestice (i od manjeg ima manje), sa druge spekulativno povećanje (i od većeg ima veće), a jedino što se blista zlatna je sredina (i u zlatu reda ima, *in esse*): dvosmislena ravnoteža (kao i sve druge) - jer šta ako pukne žila (ako zlato sebe gleda), *deja de pensar en ti mismo!* A opet, poigravajući se pozitivnim zakonima osrednjosti, preti opasnost da se (umesto zlatne izbalansiranosti, *in equilibrio*) o nebo okači licidersko preterivanje prizemne ostrašćenosti (iz zemlje izvadi prašnjava verzija čeone kosti, *et sic de similibus*), povodeći se za olakim dopuštenjem okolnih ekstrema (*Αυτο παρακαλω*), slično brzopletoj odluci *Pelias*-a, kralja Tesalije i oca *Alcestis*, koju je Njegovo Veličanstvo obećalo onome ko po nju dodje na zaprezi koju vuku četiri divlje životinje (*en cueros*), što je smesta ispunio *Admetus* (*fortiter in re*), junak koji je, uz pomoć *Apollo*-a, Boga proricanja (*est modus in rebus*), u svoje kočije upregao (ni pet ni šest nego) dva lava i dva vepra (ili dva medveda, svejedno), i tako dobio ruku *Pelias*-ove kćeri (*Deo adjuvante*), što je (kasnije) dovelo do značajnih komplikacija [uključujući smrtne pretnje mladencima od strane *Artemis*, Boginje šuma i divljih životinja, kojoj je *Admetus* (nakon uspešne vožnje rečenom zapregom) zaboravio da prinese žrtvu (*ex dono*)], iako se sve, na sreću, dobro završilo, i *Admetus* je sa *Alcestis* dobio dva krasna sina (*СИЮ МИНУТУ*), dva heroja koji su, kao vite jele izrastavši (*ex quocunque capite*), značajno doprineli vojničkom pohodu na Troju [mada je pitanje koje su trofeje (iz Trojanskog rata) pripisali lavovima a koje veprovima, zanemare li se medvedi (*a lungo termine*)]. Priča se ponavlja i u slučaju *Actaeon*-a, mladog lovca koji je, nemajući pravu meru (*gratis dictum*), privirio u bazen u kome se (sa svojim drugaricama-sirenama) kupala dotična *Artemis* (Boginja sveg zverinja i celokupne džungle, *in extenso*), što je ovu dovelo u stanje razjarenosti u kome je *Actaeon*-a pretvorila u jelena, koga su, zatim, rastrgli njegovi sopstveni psi, *okína*. Konačno, ni *Aegeus*, sin kralja *Pandion*-a Atinskog i otac heroja *Theseus*-a, nije bio bolje sreće u slučaju svoje neumerenosti, pre nagljenosti u kojoj je izgubio razum i bacio se u more (koje se od tada tako i zove, *Egejsko*), preterano uzrujan pogrešno zaključivši da mu je sina (pomenutog *Theseus*-a) pogubio *Minotaur* [čovek, ali sa bivoljom glavom (*in pleno*)], jer se ovaj (sin mu), zaboravivši na dogovor, iz predmetnog poduhvata vraćao sa vetrom u crna, umesto u bela jedra, kako su se bili dogovorili da uradi u slučaju da neman pogubi, *invano*. (Da je *Aegeus* bio bujnije pameti i inferiornijeg nerva, drugim rečima, pre ili kasnije video bi da na brodovima doplovljava pobednik iz duela sa beštijom, njegov sin, i *Jegejsko* more bi ostalo da se zove *Trakijsko* ili *Kritsko* - ovako ga je uzaludno prekrstio, *ich habe es über die Auskunft erfahren*).

Zakoni osrednjosti: sve one pomirenosti koje ne traže više od pristajanja na zadate uloge (ali ih ni ne dovode u stanje usijanja, *Deus avertat!*), kao da se neće znati ko se kome s' puta sklanja - toliko su prikrivene epigramske draži dana: umnost, sažetost, prodornost, epigramatska izvešanost dosetki preko zida iz vremena u kome nije došlo do pouke o pravu prvenstva, *den ganzen Tag über*.

{U,V,S-K,U,S}

Prestupnost sa Odobrenjem

Evo i onog jednog dana za koji se, u svakoj prestupnoj godini, sve ovo ganutljivo duži [za koji se, i to zimi, ipak duže živi (*jetzt geht es mir gut*)]; kao i uvek, međutim, najbolje bi bilo uramiti ga na (što se njega tiče) najbezbednijem mestu: u četvrtu godinu od ove [da ne bude posle da se nije snašao na (mislima zavejanom) tek utrtom putu, da je podlegao pasažima ucrtane beline (a njen je sabirak, *сюрреалист*)].

Mada 29. Februar nije toliko zanimljiv zbog tog svog (periodičnog) iskakanja iz najkraćeg meseca godine koliko zbog neadekvatnosti (jalovosti, *paucis verbis*) takvog jednog praćakanja (prikazivanja s' mene pa na uštap) - i s' tim danom, Februar, naime, ostaje najkraći mesec u godini, žižak (*зажигалка*) - ipak mu se mora prići s' dužnom pažnjom poklonika kalendarskih kurioziteta (*a dir poco, senza esagerazione*), znalca koga (i kad mu se jedan takav dan nesebično nudi), od brižnosti do nemarnosti učestvovanja u predmetnom poslu ne deli više od oštrice smene, ivice na koju se namestilo (i na njoj drema) sledeće, sezonsko jutro, *en lo que a mi respecta*.

Koliko god se ovaj Februar produžavao, međutim, sutra će Mart kako god da se okrene (na ovu ili onu stranu, unapred ili unazad, pre ili posle, *το ιδιο κανει*), sa prvim znacima zimskog žutila (unesenim spretnom rukom lake smene kroz otvoren prozor, *jòba no*), presvučenim (moгуće) u oker, sa zaliscima polarne lisice (trofejima aktuelnog inja, *в таком случае*).

Na kraju krajeva, na neki način se mora dati vremena ovakvom produžetku, bilo učitavanjem dodatne kartice bilo odgovarajućim rastezanjem postojeće [na automatu neporecivog prisustva, umesto *n*, pritisnuti treba (*n+1*), *par force*], makar se išlo na privid po kome se na (takvoj jednoj) sceni pojavljuje *Aphrodite*, Boginja ljubavi i lepote (*par accord*), rođena iz morske pene oko snenog Kipra, na čije je kopno stupila iz malih talasa joda i soli koristeći se ljušturom školjke umesto standardnom barkom (*wie sie sagte*), iskoračivši iz nje uz pomoć Zapadnog Vetra (*Zephyrus-a*) i Boginje Proleća (Flore), pod jednom nogom napipavši (posle pod drugom) pre svega nežni tepih od ruža (u vidu kućnog ćilima pod brdom smernih latica, *añzen na bashò ni*), njenog obožavanog cveća i cveća njene kopnene faze, *pondere, non numero*.

Naravno, daleko je (naročito ovde, pod praktično i dalje neustuklim severcem) takva jedna (fleksibilna) mogućnost (tako sračunata fluidnost prelaska iz danas u sutra), mada se izvesna opsesija nerealnim očekivanjima od jedne (na kraju krajeva) tek 24 časa pomerene smene, treba i može shvatiti kao literarno opravdan geg, prestupnost sa odobrenjem, *что касается меня*.

Prestupnost sa odobrenjem kao dogovor oko boljeg rezultata kad se sa ovim došlo do ovoga do čega se došlo (*es ist alles arrangiert*), ustupak kojim se, doduše, remeti ustaljen poredak stvari, ali se, zato, smekšava prelaz iz jedne (od njih) u drugu (daje im se do znanja da će jedna da se produžava tek tako i toliko dok je druga ne primi u kolo, *pacta conventa*).

[“A tender hazy brightness - Nežno zamagljen sjaj” (Wordsworth), tako nekako (na takav, magličast način) preispituju se (stvari u pitanju) pre tečnog otvaranja karata, *pro salute animæ*].

Ispod skazaljki sata i ovo (prestupno) veče ističe (vidi se, dakle) kao *hamadrijada* (*hamadryas*), svešumska vila/nimfa koja (osim što od njega živi) i umire sa drvetom na koje je prikačena (pri čemu je drvo u pitanju tek jutros posadjeno, ali se, eto, razgranalo čak do ovde, *sans façon*), računajući na to da dogovor o prekoračenju nije ništa drugo do sinonim za prestupnost sa odobrenjem, njen varijacijski izbor, *massenweise*.

Prestupnost, doduše, kojoj se odobrenje i može dati i ne mora (zavisno od toga da li se u stvarima koje se, kako god da se uzme, uporno nastavljaju, od nje očekuje podsticaj, ili im se remeti i ono malo solidnosti stereotipnog prikaza, *diario repertorio*), nešto što, samim iskakanjem iz uredjenosti dana dovodi do natezanja oko učešća u povorci osmišljenosti i reda (*Zweifel*), ali se, ipak, u svemu tome snalazi na najbolji mogući način, nudeći se na sve strane ali i pristajući na ono što "svetli na kraju tunela" [na ono što se, na isteku dana (meseca, godine), uhvati fenjera i maše li maše eventualnim, u svakom slučaju urednim prosvetljenjem (*ofrecer mucho especie es de negar*)], kada se, naizgled, sve sa svačim bezuslovno slaže (a najviše prekobrojnost sa logičkom nulom (*officina gentium*), kada se i odbrojava i prestaje sa reskim računom (*parfaitement bien*), kada je najviše što može da se očekuje tematska ravnodušnost, во время.

{U,V-K,U,S}

03/03-05/04

L'allegro

Hopa cupa tupa tupa eto kako nešto lupa nešto što se (u se na se) uvek spusti popne kad se dohvati prozora dohvati vrata dohvati podruma dohvati krova dohvati razloga da dahne, *надолго*.

Čime se ništa ne menja naglo nego se samo šumno sklanja u stranu koju sve što se ruši može samo da poželi, *gebrauchsfertig*.

Jedno klik drugo klik treći put (*suaviter in modo, fortiter in re*) evo ga vraća se iz neke vrste lagodnog lova sve do sad punih odjednom praznih šaka gospodin zauzet drugim svetom kao da sobom dovlači svoje drugo ja. ("Koré wa wátákushi ni?" pita).

Malo je pognut malo govornjiv ako se ikad od njega može bar pucanj čuti kojim se plaši strah.

Prassi.

Džentlmen kome (sve se to vidi dok se sve sanja, *sub prætexto juris*) ne mogu ništa ni one reči iz ove strofe makar iz takvog sastava stiha virio njegov kraj.

(Stiha kraj koga u pola glasa i kad se prodje i kad zaječi ne može njemu mnogo da znači a opet nema mu mira, *in toto*).

Uveren znači u nemogućnost da se sa sobom sporazume u vezi nečeg što se tek sprema da se pod čelom *Agamemnon*-a [sina *Atreus*-a brata *Menelaus*-a muža *Clytemnestra*-e, *ipso facto*, šefa Kasandre proročke kćeri *Priam*-a kralja (*красивый Cassandra*)] da se pod čelom *Agamemnon*-a ponovo kažem dohvati reda kojim će najzad moći da stvori potpunu sliku arhajske loze - on se (taj čovek grafičke vrste tipa vinjete ali pun snage poteza ugljem) zamislio u vezi genealogije. *Schattenriss*.

Time se njegova knjiga sklopila. Tačka ga popila.

Schaulustiger: pomeren mišlju prema ideji po kojoj stalno promiču dani džentlmen naš se, *antes que nada*, dakle u sebi našao stešnjen između nemila i nedraga.

Sa jedne strane gle samo kako svo ovo vreme ne mari da se sklopča i gleda (*συγυρισμενος*) sa druge opet ni mačka mu se ne sklanja s' puta iako sat pokazuje minut do 12.

In propria persona: stariji čovek dakle jedan koji se ne može lako dati u vežbu glatkog obezbedjenja ni ove faze samoga sebe a kamoli prolaznika od kojih su neki nalik sebi toliko čute, *insouciant*.

Čutnja je ta što kaže on sebi ima da raste u pravcu stroge linije sveta te tako uvis doslovnu krajnost tražeći tamo gde kao ovo odjednom sine promena ritma tojest gde se nalazi druga strana medalje. (*Внешне*).

I u njoj oko i u oku uho i u uhu pesma i u pesmi sva sila zaključaka.

Sve ono što se i deci kaže ali se ipak ne može dugo čekati da se sastave stvari kojima niko ne može ništa iako plove po srcu diva u najmanju ruku. *In sæcula sæculorum*.

Zato se njemu toliko svidja da svoju stazu predje u jednom veoma žustrom efektnom tempu sa malim pauzama za doručak ručak i veceru koje mu dodju kao plata. "I do applaud his courage - Zbilja pozdravljam njegovu hrabrost", William Shakespeare.

Gospodin jedan kome se nije tek tako dalo da ga džentlmen u njemu ostavi slučaju. *L'allegro*.

"Prepustiti se šarenolikosti livade ne znači i automatsku sreću" - reče mu otac mrtav već osam četvornih puta kroz polu-rasad dvostrukog sebe a opet tako dirljivo isti u pola glasa skršenog znanjem.

Баюшки-баю!

"Many a fair flower is burdened with preposterous appellatives - Mnogi je lepi cvet opterećen besmislenim nazivom (apsurdnom nazivnošću)", Tupper.

Džentlmen koji i kad se smeje i kad korača i kada greje svoj led kolača od dve podreči i jedne reči (uprkos svega pošto ga čeka ona *omega* i *alfa* puca i to na dva na *al* i *fa*) zapravo nikad ne smeće s' uma da su u svemu u čemu slova imaju značaj pre svega njemu vezane ruke da tu mučninu bar malo smekša ako pre toga nekakva lepša ne padne s' neba zvezda repatica. [Kao i *Otway* ("Wilt thou, then, hush my cares? - Hoćeš li, tada, brige moje umiriti?") pitao bi je kada bi tresnula].

Nešto što kao baš ovo sada upravo pada u zadnjoj od svih tih njegovih java od kojih sve su do juče bile književna propast i trula slava (*Richtgeschwindigkeit*) a danas nešto narodski vično kaže im jednom finišu slično u moru posla i hitnoj peni zasviraj pa i za pojas zadeni.

Бац!

{U,V,S-K,U,R,S}

Yggdrasil, Drvo Vasiono (Ω)

Kada se u Polarnoj zemlji kao što je ova sa autoputa od *W.* ka *T.* izađe na *J. S. Parkway* i krene na Jug do prvog semafora (*vorschriftsmäßig*), na njemu skrene levo, ide do kraja, skrene desno, prodje pored zamrlog rasadnika nekada živahnih, sezonskih poklona i (isto tako) pahuljastih želja [sada neaktuelnog rasada Božićnih jelki (*Taylor's Nursery*)], na prstima predje železnička pruga (за кулисами) i ovlaš pogleda u levo (*currente calamo*) - na daljini od, otprilike, 150 metara, sporo usadjen u bržem oku nevidljiv predeo ko' obraz širokog, ko' šamar mutnog polja, (i sam kao da džinovski svanjiva) sve više stoji ogroman jasen. À *fond*.

Stoji u smislu kao da se češe po glavi (*dairyuko shite irù*), pardon, krošnji (*ad summum*) - tako se pravi znajući da još neko zna kako se tu nešto krije (*настоячивый ясень*), kako mu koren, stablo i krošnja (sa te daljine, kroz 150 magli, jedino neudaljenom posmatraču приметни) nisu tek tako dospeli u ovu, sa jednim drvetom pošumljenu knjigu (*non c'e male!*), kako se njegovo pravo ime drugačije ne da reći makar se sricalo *Yggdrasil*, ili *Yggdrasil*, ili *Ygdrasil*, po Severnim rečima *Yggdra* i *Syll* (svakako arhajskim, η μασκα?), tojest po *Yggr*-u, tojest *Odinn*-u, tojest *Othin*-u, tojest *Tevtonskom Woden*-u, *Alfadur*-u (*Sveocu*), *Vrhovnom Božanstvu*, *Bogu Kulture*, *Umetnosti*, *Rata* i *Smrti*, tojest kako zbog sveobuhvatnosti, tojest zaokruženosti smaka sveta (*Ragnarök*-a) novim životom (*Vorverkauf*), to drvo nije nekakvo drugo već *Drvo Vasiono*, *cap à pié*.

Još kada se tome doda da ono, zajedno s' *Boginjama* iz reda *Norn*, u saradnji, dakle, sa *Boginjom Prošlosti* (*Urdur* tojest *Urth*), *Boginjom Sadašnjosti* (*Verdandi* tojest *Verthandi*), i *Boginjom Budućnosti* (vidovitom *Skuld*), bolje i od jednog drugog drveta (*Deo duce*) prekriva delatnost vremenom (čime se, poput sopstvenim hladom, brani od grejanja trenutkom), nije ni čudo da se iz svega toga (iz važnih detalja ovako površne skice, *coûte que coûte*) sastoji kao što se *Jasenovina* sastoji iz onoliko slova iz koliko *Yggdrasil*.

I sve se to tako šumno dešava svakog gluvog jutra (*ante lucem*) bez svetlosnog zraka (u razumno proleće u prvo praskozorje - što je istina, istina je), na 68-om kilometru puta prema 86-km udaljenom poslu - kockarnici ovog (odveć hitrog) hroničara-čigre, zaludnosti vredne ali snene hidre (otrčanog vica o prednosti vidre, *verantwortungslos*), već dosta godina [koliko ovog toliko onog veka (*d'accord*)], bez većih problema (i nada de eso!). Jer, kako u svakom bez muke umire po ono jedno, njegovo drvo (*anno ætatis suæ*), nije se čuditi ako se takav bez kakve teškoće njime posluži pre nego što mu istekne vreme, koje se time uračunava u plus, *he pas*.

Takav bi, uglavnom, bio opis datog drveta i njegovog iznosa/ploda (*jitsubutsudai no*), predmeta ovih priča koje su se ipak (kako god da se okrene) na njih svele, tojest za toliko pojednostavile, *comme il faut*. Ništa od toga, dakle, da su one (kao i svaka druga zamena za stvarnost) lažno složenije (na svaki metar magla); to što su, iz obzira prema (ne)strpljivosti čitaoca i narativnoj metodi pripovedača (*en plein jour*), uz neophodne primere faune i flore (*keine Ursache*), svedene na tri Božanstva/Kobi {U,V,S} i četiri delatnosti/stanja {K,U,R,S}, onaj je njihov dvosekli mač, koji, koliko je isekao toliko je sastavio (*en revanche*), koliko je izgubio toliko je zadobio (*en règle*), koliko se (uzbudljivo) smanjio toliko se (bez pameti) drznuo (*entêté*), a da li se (ili nije) u kanije vratio - kroz sve ove strane pomirljive borbe (*de pis en pis*) izgubilo je na važnosti: kao i uvek, njegov zadnji potez (rešeni od svega, znamo pred njim prosti), vuče (zavek) *Yggdrasil* (*Drvo Vasiono*), *alias Omega*.

Pogovor

Čupava kao pred zoru liznuta so, pet godina posle prethodne, treće sveske *EPHEMERIS*-a [videti skicu na zadnjoj strani], evo je, upada u korice kao trn u oko i ova, četvrta (rundava u glavi, lajava na javi), s' istim onim, formalizovanim uvojcima - loknama od pre (videti ondašnje *Obrazloženje Autora* u vezi upotrebe zagrada, događaja i ličnosti iz Mitologije, te stranih izraza i reči - punovažno i ovom prilikom).

Dok se treći deo ovog (slonovskog) dnevnika prirodno protegao i mastiljavom surlom dodirnuo ovaj (s' izuzetkom okraćalih uspomena onog tada, zna se na šta spalog doba), odavde se nema gde: pretendujući da je put od α do Ω prešao za četiri godine i pet meseci {dopustivši da se razlika do pet godina pametno utroši na prevod trećeg dela sa maternjeg, Srpskog jezika, na nešto razumljiviji strani, tojest Engleski jezik, čime se dobilo na nepotrebnoj čitljivosti [{"Sch'dy (Sk'di)" je postalo "Sch'dy (Sk'dee)"}]}, ovaj se deo pomenutog (gargantuanskog) spomenara o gastronomskim šarama svih tih, kao crni dukat filigranskih dana, na poslednjoj šari završio zauvek - što jeste, jeste, neki se red mora znati, pogotovu kada je šara u pitanju zadnje slovo svakog slanog jezika (jezika kojim svi ljudi govore, tako što ga ližu dok ga ne poliju).

Ali, nije sve izgubljeno (što se pisanja tiče, naravno). Ako ne unapred, može se ići unazad. Idući obrnutim redom, dakle, na redu je sveska/kvadrant br. 2, nakon te tri - broj 1. (Naravno da je istina da se stvari, kao i skazaljke, vraćaju na početak - zašto bi se inače tajnovito opraštale na kraju, preklapajući se na nuli. *To što je jednom ništa bilo samo se opet tamo skrilo*).

Pre toga, međjutim, na redu je nekoliko upravo tih (oproštajnih) reči od ove knjige, četvrte tojest zadnje po predvidjenom, hronološkom redu u ovim ogledima iz tetralogije jednog prosečnog ljudskog snovidjenja na kvadrat (prigodnog četvoroknjižja fenomenološkog stepenovanja autentičnog poremećaja nanesenog tako zgodnoj kaćiperki - sopstvenoj tišini) - knjige s' kojom, poput zadnjeg smeha, nema šale. Dok se smejala, dakle, smejala se (svemu i svačemu), sada je red da joj se to vrati - golicajući je poukom po vicu: lako je razdvojiti se, teško izabrati onaj bolji deo. Bolji deo, tojest, gradje izgorele sa zadnjom stranicom ove, 'drvene' knjige [na šta bi drugo "Yggdrasil, Drvo Vasion" kakvog prilježnika tako jasnog pojma mogao da asociira?], gradje koja je, u takvom jednom slučaju, i 'fatalni' požar i ugarak iz njega. Kome taj dopadne neće mu trebati druga vatra, makar se za pepeo pobrinuo sam. Uostalom, tišina se (ona kaćiperka) uvek češlja na pauzi kojoj smeta reč, čak i kad je, na početku, samo ova bila.

A što se takvih tiče, pucajući od tolikog, znakovnog obilja, mnoge su se od ovih, s' pompom izatkanih, meraklijskih reči (kao i u slučaju prethodne knjige iz ove serije mukotrpnih priloga uniformnom višeznačju lagodnog protoka), prelile u *REČNIK* (odštampan na dodatnim, polifoničkim, pardon višejezičkim stranama pre ove, svakom veštom štamparu sumnjive zadnje korice). U svakom takvom slučaju (u slučaju i nehotičnog presipanja u takav jedan, i bez toga raskupusan *REČNIK*), uvaženi čitalac se neobavezno upućuje na njega. Neobavezno, jer ni on (taj glosar nad glosarima ko' ćutnja nad ćutnjama) ponudjenom tekstu neće ovlažiti nepca više od testije pune peska, kao što to uvek biva kad se, u kakvoj pustinji, i od bušnog vedra lažnog vodolije mnogo očekuje, tojest kao što se, iz praznog bunara, kofa i može izvući i ne mora, ali se ne može isuti.

Legenda

(Tabela za izbor čitanja)

	Kultura (K)	Umetnost (U)	Rat (R)	Smrt (S)
U r t h (U)	1,3,4,8,10,12-15,17-21,24-26, 29-31,33-38,41,43,45-57,62-68,71, 76,78,80,83,85,88,91,94,99,102, 106,107,109,111,113,123,126, 128-129,140-142,145,148,151,154, 157,162-164,167-169,173,177,181, 106,193,196-197,201,204,210, 213-214,217,221-223,226-228, 231-242,245,251-253,260,264, 267-273,278,282-283,286,289,291, 303-305,309-311,319-324	1,3,10,12,15,17,21,23,26,29,36,38,39, 41,43,45,48,52,56,67,69,73,75,78, 80-83,86-90,92-93,101,104,107-109, 113,122,125-129,135,140-148,151, 154,157,161-164,169,173-177,181, 106,193,196-197,201,204,206,214, 217,221,226-228,232-236,241,248, 251-253,257,260,264,267-269,273, 278,282-283,289-290,296-297, 303-305,309-311,319-324	1,6,9,10,12,17,19,21,24,29,31,33, 36,37,38,41,43,45,48,51,52,57,58, 61,64-67,69,76,80-81,83,94-95,101, 105,107-109,111-113,122-123, 120-129,135,142,145-148,151,154, 157,161-164,167-169,173,177,181, 186,196,204,217,223,226-228,232, 238,241,251,253,257,260,269-271, 278,282,285,289,296-297,303,319, 324	1,6,9,10,12,17,19,21,23,26,29,30, 31,43,46,50,51,62,64,69,71,73,76, 78-83,85-89,91-105,107-109, 111-113,122,128-129,135,140-148, 151,154,157,161-164,167-169, 173-177,181,106,193,196-197,201, 204,206,210,213-214,217,221-223, 226-228,231-232,235,238,241-242, 246,251-253,257,260,264,267-273, 278,282,289-290,296-297,303-305, 309-311,319-324
V e r t i h e n d i (V)	1-5,8,10-12,14-21,24-26,29-31, 33-38,40-41,43,45-57,62-64,71, 74-76,79-90,93-95,99-91,94,99-102, 105-113,110,122-125,129,133, 138-142,145,148-154,157,162-164, 167-170,173,177-178,181-190,193, 196-197,201,204,209-217,221-228, 231-246,249-253,258-264,267-273, 278,282-283,289,291,295,299,301-311, 319-324	1,3,10-12,14-15,17-35,38-48,52,56-67, 69-73,76-78,80-83,86-90,92-95,98, 101,104,107-109,113-116,119-131, 134-165,169,172-180,191-209, 214-218,221,225-229,232-236,241, 244,246-249,273-285,288-290, 293-324	1,6,7,9-10,12,17,19-21,24,29-31,33, 35,37-38,41,43,45,48,51-52,57-58, 61,64-67,69,76,80-81,83,94-95,101, 105-109,111-113,116,119,122-123, 128-129,134-135,142,145-148,151, 154-157,161-164,167-170,173,177, 180-181,186,196,204,217,223, 226-228,232,238,241,251,253,257, 260,269,271,278,282,285,289,296-297, 303,319,324	1,6,9-10,12,17,19-43,45-50,51-62, 64-69,71-73,76-83,85-89,91-95, 98-113,115-123,120-151,154-177, 180-181,105-106,191-201,204, 206-208,210,213-214,217-218, 221-228,231-232,235,238,241-244, 246-253,257,260,263-264,267-282, 285,289-290,296-300,303-305, 309-311,319-324
S k u l d (S)	1,3,10,12,17,19-21,24-26,29-31,33, 35,39,41,43,45,52,57,62,64-67,71, 76,78,80,83,85,88,91,94,101, 107-109,113,128,140-142,145,148, 151,157,162-164,169,177,181,196, 201,204,210,213-214,217,226-228, 232,238-240,251,253,258,278,289, 303,311,324,324	1,3,10,12,17,19-21,23-26,29-31,33,35, 39,41,43,45,52,57,59-60,62,64-67,69, 71,73,76,78,80-83,86,94,101,107-109, 113,128-128,137,140-145,148,151, 157,162-164,169,177,181,196,201, 204,214,217,226-228,232,238,251, 263,269,278,289,296,303,311,324, 324	1,6,10,12,17,19-21,24,29-31,33,35, 39,41,43,45,52,57,64-67,69,76, 80-81,83,94,101,107-109,113,128, 142,145,148,151,157,162-164,169, 177,181,196,204,217,226-228,232, 238,251,278,289,296,303,324	1,6,10,12,17,19-21,23-26,29-31, 33,35,39,41,43,45,52,57,59,62, 64-67,69,71,73,76,78,80-83,85, 88,91,94,101,107-109,113,128, 137,140-145,148,151,157,162-164, 169,177,181,196,201,204,210, 213-214,217,226-228,232,238, 251,253,259,278,289,296,303,311, 324,324

U vezi čitačeve naklonosti prema prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, stranice ove knjige mogu se čitati u skladu i s' takvom jednom sklonošću. Nije, naime, neophodno da se neko ko je nadahnut sjajnom budućnošću više nego jednom prošlošću osvrće unazad, niti se obrnuto preporučuje - da se iz liciderske prošlosti zamišlja turobna budućnost. Jedino se oni kojima, u smislu opsjednutosti nominalnim centrom, sadašnjost ne da mira, ohrabruju da koliko odškrinu prošlost toliko zavire u budućnost - kultura, umetnost, rat i smrt, tojest, svoje poklonike i danas podsećaju na juče obećavajući im sutra.

Cilj ove tabele u tome je, dakle, da odmah/smesta pokaže na kojoj strani se nalazi ono što se na drugima tako razvučeno, kroz ovo popodne vrlo lenjo sluti - unapred ili unazad, svejedno, ako se na umu ima da se svaki ovaj trenutak obiluje svim onim drugim, kojih se najeo ili će ih se najesti, pod nadzorom naznačenih boginja razmotavajući se po ovakvom jednom, temporalnom svetu, kroz četiri delatnosti/stanja održavajući zadatu dijetu.

REČNIK

Ključ: (L.)=Latinski, (V.)=Vavilonski, (Y.)=Jidiš, (J.)=Japanski, (H.)=Holandski, (G.)=Grčki, (R.)=Ruski, (Š.)=Švedski, (I.)=Italijanski, (S.)=Španski, (N.)=Nemački, (F.)=Francuski, (E.)=Engleski

À bas [F.], Dole s' njim.

à beau jeu, beau retour [F.], jedan dobar rezultat zaslužuje drugi; jedna dobra tura zaslužuje drugu; tante za bumppte; milo za drago; šilo za ognjilo.

A bisogna si conoscono gli amici [I.], Prijatelj u nevolji pravi je prijatelj.

à bon chat, bon rat [F.], dobroj mački dobar miš; tante za bumppte.

à bon marché [F.], dobar posao.

à bouche ouverte [F.], otvorenih usta; nestrpljivo; nekritički.

à bras ouverts [F.], raširenih ruku.

A cada paso [S.], Na svakom okretu.

a capite ad calcem [L.], od glave do pete.

à ce moment-là [F.], u tom slučaju.

a chi lo dici! [I.], pričaj mi o tome!

à corps perdu [F.], vratolomnom brzinom.

à coup sûr [F.], izvesno; bez sumnje; s' izvesnošću; sigurno; neizostavno; zasigurno.

a cruce salus! [L.], spasenje krstom; spas na krstu.

a Deo et rege [L.], od Boga i kralja.

à dessein [F.], s' ciljem, namerno.

à deux mains [F.], dvoruko.

a dir poco, senza esagerazione [I.], da kažemo to na najblaži mogući način.

À discrétion [F.], Diskretno; uz diskreciju.

à fleur d'eau [F.], na nivou vode.

À fond [F.], Potpuno; do kraja; sasvim; do dna.

a fortiori [L.], s' jačim/većim razlogom.

à genoux [F.], na kolenima.

à grands frais [F.], uz veliku cenu.

à haute voix [F.], glasno.

à l'improviste [F.], neočekivano.

à la belle étoile [F.], pod zvezdama; pod golim nebom; na otvorenom; na čistom noćnom vazduhu.

à la carte [F.], prema jelovniku.

à la mode [F.], prema modi/običaju.

a lungo termine [I.], na dugi rok.

a maniche lunghe [I.], s' dugim rukavima.

a maximis ad minima [L.], od najvećih do najmanjih (od vrednih do nevrednih).

À merveille [F.], Čudesno; veličanstveno.

à mon avis [F.], po mom mišljenju.

a partir de las 10 [S.], od deset sati nadalje.

À peine [F.], Teško; jedva.

À perte de vue [F.] Dok se ne izgubi iz vida; dok ne nestane iz vida; dokle god se vidi; van vidokruga.

à peu près [F.], približno.

à pied [F.], na nogama.

a portata di mano [I.], nadohvat ruke.

a prima vista [L.], na prvi pogled.

à propos de bottes [F.], (a propo čizama); na nevažan način.

a ragione o a torto [I.], tačno ili pogrešno.
a simple vista [S.], na prvi pogled.
a tacano [S.], skrt; tvrd.
a tergo [L.], iz pozadine; pozadi; sa zadnje strane.
a titolo di favore [I.], kao usluga.
à tort et à travers [F.], bez reda; bez obzira.
à tout hasard [F.], po bilo koju cenu; kod svih opasnosti.
à tout prix [F.], po svaku cenu.
à toute force [F.], svom silinom.
a trechos [S.], tu i tamo.
a unos les gusta, a otros no [S.], neki to vole, drugi ne.
ab extra [L.], spolja.
Ab imo pectore [L.], Iz dubine srca.
ab incunabulis [L.], od kolevke.
ab initio [L.], iz početka.
ab intra [L.], iznutra.
ab Januar [N.], od Januara nadalje.
ab origine [L.], od početka.
ab ovo [L.], iz jajeta; od početka.
ab ovo usque ad mala [L.], od početka do kraja.
abeille reine [F.], pčela kraljica.
abens, am Abend [N.], uveče.
abkürzen [N.], skratiti.
Ableitung [N.], Skretanje.
absens hæres non erit [L.], daleko od očiju daleko od misli.
absente reo [L.], budući da je optuženi odsutan.
absit invidia [L.], bez zavisti; nek ne bude loše volje.
absit omen [L.], neka to ne bude znak rdjavog predskazanja.
Abusus non tollit usum [L.], Zloupotreba ne smanjuje upotrebu (zloupotreba nije argument protiv pravilne upotrebe).
Actionnaire [F.], Akcionar.
ad aperturam libri [L.], gde god se otvori knjiga.
ad extremum [L.], do ekstrema.
ad finem [L.], do kraja; na kraju.
ad gustum [L.], po (nečijem) ukusu.
ad hoc [L.], za datu priliku.
ad hominem [L.], po interesovanju/strasti.
ad internecionem [L.], do istrebljenja.
ad libitum [L.], sa zadovoljstvom.
ad majorem Dei gloriam [L.], za veću slavu Boga.
ad multos annos [L.], još puno godina; kroz puno godina; mnogo godina; za dugo vreme.
ad referendum [L.], na dalje razmatranje; za dalje razmatranje.
ad rem [L.], ka cilju; u tom smislu.
ad summum [L.], do najviše tačke.
Ad unguem [L.], do detalja; tačno; savršeno; kao pod konac; do sitnice.
Ad unum omnes [L.], Sve za čoveka.
ad valorem [L.], prema vrednosti.
Ad vitam aut culpam [L.], Dok se kakav prekršaj ne dokaže; dok se nešto loše ne dokaže.
Ad vivum! [L.], U zdravlje!; životan; verno portreisan.
Adieu [L.], Zbogom.
adorer le veau d'or [F.], da obožava zlatno tele; obožavati zlatno tele.
Adoucir Ménagerie [F.], Zašećerena menažerija; slatki zverinjak.
à droite [F.], na desno.

adscriptus glebæ [L.], pričvršćena/pričvršćeno za zemlju; pričvršćeno za tlo; vezan za tlo; vezanost za zemlju; privrženost tlu.

Adsum [L.], Prisutan; ovdje; prisutan sam; ovdje sam; tu sam.

æquabiliter et diligenter [L.], postojano i marljivo; uporno i vredno.

Æs triplex [L.], Trostruki (neprobojni) oklop.

ætatis suæ [L.], njene starosti.

affaire d'honneur [F.], stvar časti.

Affaire du cœur [F.], Posao/stvar srca.

affreux [F.], strašno; šokantno; jezivo.

Age quod agis [L.], Pripazi ono do čega ti je stalo; prisustvuj onome do čega ti je stalo.

agotado exuberancia [S.], istrošeno ushićenje.

ähnlich Stummfilm [N.], kao nemi film.

Aktualität [N.], Aktuelnost.

al fresco [I.], na svežem/čistom vazduhu; na otvorenom.

al menos [S.], u najmanju ruku.

Albus [L.], Belo; belina.

alere flammam [L.], dosipanje ulja na vatru.

alguna que otra vez [S.], s' vremena na vreme.

alias [L.], uzeto ime; pseudonim.

alieni appetens, sui profusus [L.], pohlepan na tuđe, raskošan sa svojim.

Alis volat propriis [L.], Ona leti na sopstvenim krilima.

alla fin fine [I.], posle svega.

alla leggera [I.], lakoumno.

alla rovescia [I.], naopako.

alle fünf Meter [N.], svakih pet metara.

allées et venues [F.], što dodje i što ode; dolasci i odlasci.

Aller-hand! [N.], Dobra predstava!

alles auf eine Karte setzen [N.], sva jaja staviti u jednu korpu.

alles Gute! [N.], sve najbolje!

alles in allem [N.], sve u svemu.

alles, nur das nicht! [N.], sve drugo samo ne to!

Alltag [N.], Svakodnevi život; svakidašnjica.

alltäglich [N.], svakog dana; svakodnevno.

als Antwort [N.], kao odgovor.

als Kind [N.], kao dete.

Alter ego [L.], Drugo ja; drugo jastvo.

Am Rande bemerkt [N.], Pomenuto u prolazu; prolazna napomena.

Amantium iræ amoris integratio [L.], Čarke ljubavnika obnova su ljubavi.

amar y saber no puede ser [S.], niko ne može da voli i u isto vreme bude mudar.

Âme de boue [F.], Duša od blata.

Amende honorable [F.], Zadovoljavajuće izvinjenje; nadoknada; odšteta.

amicalement [F.], na drugarski način.

amor de Dios [S.], za ime Boga.

Amour propre [F.], Samozaljubljenost; taština.

an no jò [J.], sigurno da je tako.

an Ort und Stelle [N.], na mestu događaja.

an sich [N.], kao takvog; zapravo.

Anáta nò bán desu [J.], Sad je tvoj red.

Ancienne noblesse [F.], Starovremenska plemenitost; starovremensko plemstvo.

ancient régime [F.], antički/bivši poredak stvari.

Anders gesagt [N.], Drugim rečima.

angeregt [N.], animiran.

Anguis in herba [L.], Zmija u travi; skrivena opasnost.

anna ni nagái ryokò [J.], tako dug put.

anna ni takai [J.], toliko visoko.

anno ætatis suæ [L.], u godini njegovog/njenog doba; u svom vremenu; u vreme njegovog/njenog života; za njegovog/njenog doba.

anno Christi [L.], u godini Hrista.

anno humanæ salutis [L.], u godini čovečijeg spasenja.

Annuit cœptis [L.], On (Bog) sa simpatijama gleda na naše poduhvate / smeši se našim poduhvatima (po stihovima Virgilija; moto Američkog državnog pečata).

Anregung [N.], Stimulacija.

Ansammlung [N.], zbirka; kolekcija.

ansehnlich [N.], nešto što lepo izgleda.

Anstalten machen, etw zu tun [N.], Pripremiti se da se nešto uradi.

Ante lucem [L.], Pre zore.

ante meridiem [L.], pre podneva.

antes que nada [S.], pre svega.

anzen na bashò ni [J.], van opasnosti.

aperçu [F.], opšti nacrt; pregled.

appena in tempo [I.], za tren oka.

Après moi le déluge [F.], Posle mene potop.

aquae [L.], lekovite vode.

Aquila non capit muscas [L.], Orao ne hvata muve.

Arbiter elegantiarum [L.], sudija (vrhovni autoritet) u stvarima ukusa.

arcana cœlestia [L.], zvezdane tajne.

Arcana imperii [L.], Državne tajne.

ardentia verba [L.], svetleći jezik.

argumentum ad crumenam [L.], argument za novčanik (za nečiji interes).

Argumentum ad ignorantiam [L.], Argument zasnovan na neznanju onog kome se iznosi.

Argumentum ad judicium [L.], Argument koji se obraća razumu.

Argumentum ad verecundiam [L.], Argument koji se obraća skromnosti.

ariston metron [G.], najbolje je biti umeren.

arrectis auribus [L.], načuljenih ušiju; punom pažnjom; s' načuljenim ušima.

arrivederci [I.], dovidjenja; oproštajni pozdrav.

ars est celare artem [L.], prava je umetnost prikriti umetnost.

Artium Magister [L.], Magistar umetnosti; umetnički znalac.

aru imi de wa [J.], na neki način.

árù teído [J.], do neke mere.

Asa [J.], Kasno jutro.

Ascolta! [I.], Čuj i počuj!

Asi parece [S.], Tako izgleda.

Aspaviento [S.], Napadna predstava; bezrazložna uznemirenost.

Asu wa kin-yobi desu [J.], Sutra je petak.

At spes non fracta [L.], Ali nada nije uništena/slomljena.

au beau milieu [F.], tačno u sredini.

au bout de son Latin [F.], na kraju njegovog Latinskog (na kraju njegove domišljatosti).

Au bout du fil [F.], Preko telefona.

au désespoir [F.], u očajanju.

Au fait [F.], Dobro upoznat; ekspert; stručnjak.

au fil de l'eau [F.], sa tokom; sa strujom.

au fond [F.], u stvarnosti; zapravo.

au grand sérieux [F.], u svoj ozbiljnosti.

au jour le jour [F.], iz dana u dan; od dana do dana; bez pomisli na sutra; bez razmišljanja o sutrašnjem danu; iz ruku u usta.

au mieux [F.], pod najboljim uslovima.

Au milieu de la montée [F.], Do pola gore.

au pis aller [F.], u najgorem.

au prix où c'est [F.], pri tim cenama; kod tih cena.

au revoir [F.], dovidjenja.
au sérieux [F.], ozbiljno.
au troisième [F.], u trećoj priči.
auch wenn das Wetter schlecht ist! [N.], čak i ako vreme nije lepo!
auf das ist kein Verlass [N.], na to se ne može računati.
auf dem Land / der ganzen Welt [N.], u zemlji / svetu.
auf der Reise [N.], na putu.
auf der Straße [N.], na putu.
auf die Dauer [N.], na dug rok; na duge staze.
auf die Pauke hauen [N.], živeti na velikoj nozi.
auf einmal [N.], sve odjednom.
auf jeden Fall [N.], u bilo kom slučaju.
auf meine Bitte hin [N.], na moj zahtev.
auf und ab [N.], gore i dole.
auf und davon [N.], gore i sa strane.
auf vielfachen Wunsch [N.], na mnogobrojne zahteve; na zahtev mnogih ljudi.
auf Wiedersehen [G.], dovidjenja.
Aufführung Liste [N.], Specifikacija.
aufgeschlossen [N.], nepristrasan; bez predrasuda.
Aufklärung [N.], Prosvećenost (filozofski pokret u XVIII veku).
Aufs Bester [N.], Na najbolji moguci način.
Aufs Ganze gehen [N.], Ići na mnogo.
aufs Meer gehen [N.], da pogleda na more.
Aufschreiben [N.], Zapišite.
Augapfel [N.], Očna jabučica.
Augenzeuge [N.], svedok.
aunque, no pasó gran cosa [S.], mada, ništa se drugo tu nije desilo.
Auri sacra fames [L.], Prokleta žudnja za zlatom.
aus dem, was er sagt [N.], iz toga kako kaže; po onome što kaže.
aus der Flasche trinken [N.], da pije iz flaše.
aus eigener Anschauung [N.], iz sopstvenog iskustva.
aus freien Stücken [N.], slobodne volje.
Aus ihr wird nie etwas [N.], Nikad neće stići; tako nigde neće dospeti.
aus Mitleid [N.], iz naklonosti.
aus unserer Mitte [N.], iz našeg središta.
aus zuverlässiger Quelle wissen [N.], biti pouzdano obavešten.
Ausgaben spielen keine Rolle [N.], trošak nije u pitanju.
ausgebucht [N.], sve je popunjeno.
Ausgezeichnet [N.], Divno; odlično.
Ausmaß [N.], Dimenzija; skala.
Ausschau halten! [N.], Pazi!
Ausschau! [N.], Pazi!
außer Betrieb [N.], van upotrebe.
Äußerung [N.], Opažanje; komentar.
Aussi [F.], Takodje.
aussi large que possible [F.], široko koliko je moguće.
Ausspruch [N.], Izreka; primedba.
Ausstellen [N.], Ekran (*display*).
Aut Caesar aut nihil [L.], Cezar ili ništa.
Aut Cæsar aut nullus [L.], Cezar ili niko drugi.
aut inveniam viam aut faciam [L.], ili ću naći put, ili ga stvoriti.
autant d'hommes, autant d'avis [F.], koliko ljudi toliko mišljenja.
autre temps, autre mœurs [F.], druga vremena, drugi običaji.
Aux armes [F.], Na oružje.

ave atque vale [L.], otpozdrav i oproštaj.
Avito viret honore [L.], Pobiranje lovorika na zaslugama predaka.
azulado [S.], azurne; plavičaste.
Badinage [F.], Šala; podsmeh.
basta? [I.], da li je to dovoljno?
beaucoup plus [F.], mnogo više.
beaucoup trop [F.], suviše mnogo; suviše.
Bedenkzeit [N.], Vreme za razmišljanje.
bedeutungsvoll [N.], značajnoj; važnoj.
bedienen Sie sich [N.], pomozite sebi.
Bedienungsanleitung [N.], uputstvo za upotrebu.
begabt [N.], nadareno.
Bei der Arbeit [N.], Dok radim.
bei Nebel [N.], u magli.
bei solcher Hitze [N.], po takvoj toploti.
beieinander [N.], zajedno.
beim Fahren [N.], za vreme vožnje.
Beisein [N.], prisustvo.
Bel esprit [F.], Oštroumna/genijalna ličnost; izvanredan um.
bel et bien [F.], dobro i iskreno.
belvedere [I.], zadnji sprat zgrade, ni sa jedne strane zaklonjen, sa lepim pogledom.
Ben trovato [I.], Dobro pronadjeno; dobro izmišljeno; pametno napravljeno.
Bene orasse est bene studuisse [L.], Dobro se pomolio ko je dobro nastojao.
berührungsempfindlicher Bildschirm [N.], ekran-tastatura (ekran osetljiv na dodir).
Besonders [N.], Naročito; posebno.
Bessere Laune bekommen! [N.], Razveselite se!
Bestürzend Nachrichten [N.], Obespokojavajuće vesti.
Betäubungsmittel [N.], anestetik.
bêtise [F.], glupost.
Betonung [N.], naglasak; poenta.
betreffend [N.], relevantno; što je u pitanju.
Bevollmächtigter [N.], ovlašćeni predstavnik.
Bewirtung [N.], gostoprimstvo.
bien que il a du mérite [F.], mada, to je najviše njegovom zaslugom.
biologisch abbaubar [N.], organski propadljiva.
bis auf weiteres [N.], do sledećeg saopštenja.
bis dat qui cito dat [L.], onaj ko daje brzo dvaput daje.
bis Dienstag muss es fertig sein [N.], do utorka mora biti spremna.
bis es dunkel wird [N.], dok se ne smrači.
bis hierher [G.], do ove tačke.
bis in die Nacht [N.], u noć.
bis jetzt [N.], do sada.
Bis peccare in bello non licet [L.], Nije dozvoljeno dvaput pogrešiti u ratu.
bis pueri sens [L.], starci su dvostruka deca.
bis zur Mauer hin [N.], sve do zida; do zida.
Bisogna farlo [I.], To treba da bude uradjeno.
bitte schön! [N.], bilo mi je zadovoljstvo!
Blindlings [N.], Na slepo.
Blöße [N.], Ogoljenost; slabost.
bloßer Neid [N.], krajnja zloba.
Blüte und Glanz [N.], cvetanje i svežina.
bon diable [F.], dobre naravi; drugarčina; dobroćudan drugar.
Bon gré, mal gré [F.], Hteli ne hteli; htevtši ne htevtši; uljudno ili neuljudno.
bon jour [F.], dobar dan.

bon soir [F.], dobro večer.
bon ton [F.], dobar ukus.
bona fide [L.], u dobroj veri; u poverenju.
bonis avibus [L.], pod dobrim/povoljnim znakom.
Bonne et belle [F.], Dobar i lep.
breveté! [F.], patentiranih!
brevis esse laboro obscurus fio [L.], Budem li kratak, biću nejasan.
Brutum fulmen [L.], Udarajući slepo.
byosha [J.], opis.
c'est dommage [F.], to je šteta.
c'est entendu! [F.], u redu!
c'est la vie [F.], takav je život.
C'est un autre chose [F.], To je već sasvim druga stvar.
ça n'a pas traîné [F.], to nije uzelo dugo.
ça n'existe pas [F.], ne postoji takva stvar.
Ça ne fait rien [F.], Nije važno; nema veze; ništa zato.
cada vez más [S.], sve više i više.
Cadit quæstio [L.], Pitanje pada; argument ne vredi; pitanje više nema važnosti; nema dalje rasprave.
cæteris paribus [L.], druge/ostale stvari budući iste.
cap à pié [F.], od glave do pete.
cara sposa [I.], draga žena.
causa sine qua non [L.], nezamenljiv uslov.
caveat emptor [L.], kupac neka pazi.
Caveat lector [L.], neka čitaoc zna.
cavendo tutus [L.], bezbedno (upotrebom obazrivosti).
cela lui réussit [F.], na njoj on raste/uspeva.
Cela va sans dire [F.], To nije ni potrebno pominjati; nepotrebno je to i reći; podrazumeva se.
cento volte [I.], opet; ponovo.
certo che si [I.], naravno.
Cet homme-là [F.], Taj čovek.
Cetera desunt [L.], Ostalo nedostaje; ovdje je predah.
chacun à son goût [F.], svako prema svom ukusu.
Che ci provi solamente! [I.], Samo ga pusti da proba!
Che ore sono? [I.], Koliko je sati?
chián hanji [J.], pravda mira.
chianbogai [J.], narušavanje mira.
chikákù no [J.], pri ruci; blizu.
chikára ippài hataraku [J.], raditi punom snagom; maksimalno se zalagati.
chódo ìi [J.], tačno tako.
chottó kiite [J.], slušajte samo.
Chuibukakù [J.], Obazrivo.
chushoku no jikan desù [J.], vreme je za ručak.
ci vuole pazienza [I.], za to treba strpljenja.
Come è andata a finire? [S.], Kako je ispalo?; na šta je izašlo?
comédie humaine [F.], ljudska komedija; sva raznolikost ljudskog života.
comme d'habitude [F.], kao i obično.
comme il faut [F.], kako i treba da bude.
comme jeunesse dorée [F.], kao zlatna mladež.
comme sur des roulettes [F.], vrlo glatko.
Commune bonum [L.], Zajedničko dobro.
communi consensu [L.], po opštem priznanju; zajedničkim pristankom.
Communibus annis [L.], Prema godišnjem proseku.
compagnon de voyage [F.], saputnik; saputnica.
componere lites [L.], da se reše sukobi.

compos voti [L.], primivši nečiju želju.
Compte rendu [F.], Podnesen izveštaj.
Con amore [I.], S' ljubavljju.
con diligenza [I.], marljivo; prilježno.
confabularse [S.], nacti; šema; zaplet; radnja.
conjunctis viribus [L.], zajedničkim snagama.
conosci qual'cuno dei suoi amici? [I.], da li znate nekog od njegovih prijatelja?
coperto [I.], kaucija; ulaznica.
Coram nobis [L.], Pred nama; u našem prisustvu.
Coup d'œil [F.], Brz pogled oka.
Coup de grâce [F.], Završni udarac.
coup de théâtre [F.], dramski/pozorišni efekat.
coûte que coûte [F.], koliko god da košta; šta košta da košta; kolika god da je cena; nek košta šta košta.
crème de la crème [F.], krem kremova; najbolje; najodabranije.
Crescit eundo [L.], Kako ide povećava se; kako ide tako raste.
crescit sub pondere virtus [L.], pod ugnjetavanjem vrlina se povećava.
quando menos se piensa [S.], kada se najmanje očekivalo.
Cucullus non facit monachum [L.], Kukuljača ne pravi monaha (mantija ne pravi popa); ne veruj izgledu.
cuilibet in arte sua credendum est [L.], svakom se mora verovati na njegovom zanatu.
cum grano salis [L.], sa znom soli.
cum multis aliis [L.], s' mnogo čim drugim.
cum notis variorum [L.], s' beleškama raznih komentatora.
cum privilegio [L.], s' dozvolom vlasti; s' privilegijom.
curiosa felicitas [L.], blaženstvo izražavanja.
curiosamente [I.], dovoljno neobično.
currente calamo [L.], sa brzim perom.
d'accord [F.], sporazumno.
D'autre part [F.], S' druge strane.
d'où, fausse alerte [F.], otuda lažna uzbuna.
d'ou? [F.], odakle?
d'un seul coup [F.], u jednom potezu.
da bin ich! [N.], tu sam!
Da darf sie sich nicht wundern [N.], To ne treba da je iznenadjuje.
da draußen [N.], tamo napolju.
Da kann man nichts machen [N.], Ništa se tu ne može uraditi.
da paso [S.], u prolazu.
da stimmt irgendetwas nicht, vielleicht das Baum selbst! [N.], ima tu nešto što nije kako treba, možda drvo samo.
da tutte le parti [I.], svuda.
da war ein Unfall [N.], desio se nesrećni slučaj.
dagegen kann man nichts tun [N.], tu se ništa ne može učiniti.
daíryuko shite irù [J.], sve je to besnilo.
daíseiko de [J.], lepršavih boja; s' lepršavim bojama.
damatte iru [J.], ostati nečujan.
damit dies möglich wurde [N.], da bi to bilo moguće.
Danach (dementsprechend) [N.], Prema tome (stoga).
dann und wann [N.], tu i tamo.
dans l'ensemble [F.], sve u svemu.
dans une certaine mesure [F.], do izvesne mere.
dare mo imasen [J.], nema nikoga tamo.
darèka miemasù ka? [J.], možete li ikoga da vidite?
dárèka niwá nì imáshita [J.], videh nekog u bašti.
das Beste daraus machen [N.], da bi se napravilo najbolje što se može.
das da [N.], baš tu.
das dürfen Sie mir glauben [N.], možete mi verovati.

das dürfte genug sein [N.], to bi trebalo da bude dovoljno.
das fällt mir gar nicht ein [N.], ni sanjao to ne bih.
das ganze jahr über [N.], preko cele godine.
Das gefällt mir an ihm [N.], Ta mi se stvar o njemu sviđa.
das geht zu weit [N.], suviše daleko to ide.
das hat er gesagt [N.], tako je rekao.
das hat ihn so geärgert [N.], to ga je toliko naljutilo.
das hat mich schön erschreckt [N.], to me je baš potreslo.
das hat mir die Augen geöffnet [N.], to je bilo ono što je otvorilo oči.
das Haus soll verkauft werden [N.], Tu kuću treba prodati.
das heißt [N.], tojest.
das ist es ja gerade! [N.], to je to!
das ist geschenkt! [N.], to je za džabe!
Das ist gut so [N.], U redu je.
das ist kein Verlass [N.], u šta se ne može pouzdati.
Das ist mal so [N.], Tako je to.
das ist mein Ernst [N.], sasvim sam ozbiljan.
das ist mir entfallen, fast [N.], umalo smetnuh s' uma.
Das ist mir nie zu Gesicht gekommen [N.], Moje oči nikad nisu pogledale to.
das ist mir recht [N.], to mi odgovara.
Das ist noch besser [N.], To je još bolje.
Das ist schön, nicht wahr? [N.], Lepo, zar ne?
das ist typisch für ihn [N.], to je tipično za njega.
Das ist untertrieben! [N.], To nije sve!
das Jüngste [N.], zadnji (strašni) sud.
das kann ich nicht entscheiden [N.], nije na meni da odlučim.
Das kann sein [N.], To je moguće.
das kümmert mich nicht [N.], to me ne brine.
das lasse ich mir nicht bieten [N.], ja to neću.
Das lasse ich mir nicht gefallen! [N.], Neću to da trpim!
das lässt sich machen [N.], to je izvodljivo.
Das mag wohl sein [N.], To zbilja može biti tako.
das passt mir nicht [N.], to mi ne odgovara.
das Richtige [N.], prava stvar.
das stimmt, oder? [N.], tako je, zar ne?; to je tačno, zar ne?
das tut nichts zur Sache [N.], to nije ni ovde ni tamo.
Das versteht sich von selbst [N.], Ne treba to ni pominjati; to se ne mora ni reći; to se podrazumeva; o tome nema šta da se priča.
Das war schon immer so [N.], To je uvek bio slučaj.
Das wird schon noch gut [N.], Biće to u redu.
das wird sich finden [N.], stvari će se rešiti.
das wird sich schon geben [N.], uskoro će se to razabrati samo.
data et accepta [L.], priznanice i računi.
datum [L.], osnovna/referentna tačka, linija, itd.
Davus sum non Œdipus [L.], ja sam Davus, ne Œdipus (koji je rešio zagonetku sfingi); imam lošu ruku za rešavanje zagonetki.
de bon augure [F.], dobrog predskazanja.
de bonne grâce [F.], dobre volje; voljno; spremno.
de buena gana [S.], svojom voljom.
de chaque côté [F.], na svačijoj strani.
de facto [L.], zapravo.
De gustibus non est disputandum [L.], O ukusima se ne raspravlja; o ukusima ne vredi raspravljati.
de integro [L.], iznova, nanovo; opet; ponovo.
de mal en pis [F.], iz goreg u gore; od goreg gore.

de mo koré dakè itté okù [J.], da Vas podsetim.
De nihilo nihil fit [L.], Iz ničega se ništa ne može napraviti.
de omnibus rebus et quibusdam aliis [L.], razmatrajući sve stvari i izvesne druge.
De pis en pis [F.], I od goreg gore; iz goreg u gore.
de privatus profundis [L.], iz ličnih dubina.
de profundis [L.], iz dubina; odozdo.
de qualité inférieure [F.], niže klase.
de retour [F.], vraćeni; vrativši se nazad.
de rigueur [F.], apsolutno neophodna.
de Stijl [H.], apstraktni umetnički stil; istoimeni Holandski časopis iz 1917. g.
de suite [F.], u nizu.
de temps en temps [F.], s' vremena na vreme.
de tous les cotés [F.], na svakoj strani; sa svake strane.
de toutes parts [F.], sa svih strana.
De trop [F.], Suviše; više nego što je poželjno.
de un dia para el otro [S.], od jednog dana do drugog.
deceptio visus [L.], optička varka.
Dei gratia [L.], Božjom milošću.
deja de pensar en ti mismo! [S.], prestanite samo o sebi da mislite!
Delenda est Carthago [L.], Kartagina mora biti zbrisana sa mape.
dem Ver'nehmen nach [N.], po onome što čujem.
Demzufolge [N.], Prema tome.
den Ausschlag geben [N.], da se naruši ravnoteža.
den ganzen Tag [N.], celog dana.
den ganzen Tag über [N.], celog ovog bogovetnog dana.
Denkvermögen [N.], Razmišljanje; mišljenje.
dentoteki na [J.], uobičajeni postupak.
Deo adjuvante [L.], uz Božju pomoć; pomoz' Bog.
Deo duce [L.], pod Božjim vodjstvom; Bog budući vodja; uz Božije vodjstvo.
Deo favente [L.], Božjom milošću; Božjom naklonošću; po Božijoj milosti.
Deo gratias [L.], Bogu hvala; hvala Bogu.
Deo juvante [L.], Božjom pomoću; uz Božju pomoc.
Deo non fortuna [L.], Od Boga je, nije slučajno; od Boga, ne slučajno.
Deo volente [L.], Božijom voljom.
der 1. Mai [N.], Prvi Maj.
der Aufgabe gewachsen [N.], jednake zadatku.
der bloße Gedanke [N.], ta sama misao.
der Dieb war nirgendwo zu sehen [N.], lopov se nigde nije mogao videti; lopovu ni traga ni glasa.
Der erste Ansto [N.], Inicijativa.
Der Fuß des Berges [N.], Podnožje brda.
Der Geist der stets verneint [N.], Duh koji poriče neprestano.
der Kampf um den Titel [N.], bitka za titulu.
der Reihe nach [N.], uzvratno; zauzvrat.
Der war es, er ist bekkant - Choreograf [N.], To je on, dobro poznat po tome - Koreograf.
dernier ressort [F.], zadnja prilika; zadnje sredstvo.
désagrément [F.], nešto oko čega se ne može složiti.
desde el principio [S.], od početka.
desde entonces [S.], od tada.
Deshf [J.], učenik; sledbenik; pristalica.
Desipere in loco [L.], Šaliti se ili veseliti u pogodno vreme.
désobéissant [F.], neposlušan.
désordre [F.], nered.

Désorienté [F.], Izgubiti se na putu; zalutati; ne znati gde zaokrenuti; izgubljen, dezorijentisan; zalutavši; ne znajući gde da se skrene; dezorijentisano.

Desto besser [N.], Sve je bolje.

détenté [F.], smanjenje/popuštanje zategnutosti ili neprijateljstva, naročito između država.

detur digniori [L.], nek bude data vrednijem; neka se da zaslužnijem.

detur pulchriori [L.], nek bude data lepšem.

Deus avertat! [L.], Bože sačuvaj!; sačuvaj Bože!

Deus vult [L.], Bog tako hoće (poklič iz I krstaškog rata).

di domenica [S.], u nedelju.

di salto [I.], u skokovima.

diario repertorio [S.], dnevni repertoar (dnevni program).

dicembre [I.], Decembar.

Dichtung und Wahrheit [N.], Poezija i istina; izmišljotina i činjenica.

diciembre [S.], Decembar.

dictum factum [L.], uradjeno pre nego rečeno.

Die 2 Stunden sind um [N.], Prošlo je tih dva sata.

die Bäume und ihre Blätter [N.], drveće i njihovo lišće.

die Entscheidung liegt nicht bei mir [N.], nije do mene da odlučim.

die ganze Nacht [N.], cele noći.

die Information wurde dem Feind zugespielt [N.], informacija je procurela neprijatelju.

die und die Zeit [N.], u to i to vreme; u taj i taj čas.

dies faustus [L.], srećan dan.

Dies infaustus [L.], Nesrećan/baksuzan/loš dan.

dies non [L.], dan kada ne radi sud.

Dieu et mon droit [F.], Bog i moje pravo.

digito monstrari [L.], neko na koga treba pokazati prstom (osoba vredna pažnje); pokazati prstom (kao na ličnost vrednu pokazivanja).

dignus vindice nodus [L.], teškoća vredna snažne intervencije / snažnog delovanja.

Dii penates [L.], Kućni bogovi; domaća božanstva.

Diis aliter visum [L.], Bogovi su drukčije odlučili; sudbina je htela drukčije.

dilatoire [F.], oklevajuća; spora.

dire di si [I.], složite se; kažite da.

Diseur de bons mots [F.], Kazivač lepih stvari; neko ko se ističe domišljatošću u izražavanju.

diurnalis [L.], dnevno, svakodnevno.

divide et impera [L.], подели i vladaj.

do omoimasu ka, paati ni wa kono doresu de ii kashira? [J.], šta mislite, hoće li takva haljina biti dobra za prijem/zabavu?

Do ut des [L.], dajem da bi mogao da daješ; reciprocitet.

dókòka ni otóshita yò desu [J.], mora da sam je usput zagubio.

Dolce stil nuovo [I.], Slatki novi stil.

Domenica [I.], Nedelja.

Dominus vobiscum [L.], Bog s' Vama.

dompteur [F.], krotilac.

domus et placens uxor [L.], dom i dobra žena.

dónàta desu ká? [J.], ko je to?

dónnà sènsèi ni kúite mò óshiete kuremasù yo [J.], bilo koji učitelj koga pitate reći će Vam.

Doppelgänger [N.], Dvostrukost.

dor ist nichts los [N.], ništa se tamo ne dešava.

Dort ist viel los [N.], Svašta se tamo dešava.

Doryoku sureba dekimasu yo [J.], Ako pokušate, možete to uraditi.

Doux yeux [F.], Nežni pogledi.

dragée [F.], zašećerani lešnik; bombona; dražeja.

Dramatis personæ [L.], Glumci u predstavi; ličnosti/uloge u pozorišnom komadu; dramski karakteri; lica u predstavi.

drei [N.], tri.

drei von vier [N.], tri od četiri.

Dreidimensional [N.], Trodimenzionalni.
Drôle [F.], Smešno; komedijant.
Du bist müde, nicht wahr? [N.], Umorni ste, zar ne?
du hast es doch gemacht, oder nicht? [N.], uradili/učinili ste to, niste li?
du kommst, ja? [N.], dolaziš, zar ne?
du weißt schon [N.], i sami znate.
Ducit amor patriæ [L.], Vuče me ljubav prema prirodi.
dum spiro, spero [L.], dok dišem imam nadu.
Dum vivimus, vivamus [L.], Kad živimo, da živimo.
Duomo [I.], Katedrala.
durante cuatro tres anos consecutivos [S.], u četiri uzastopne godine.
durante vita [L.], za vreme života.
Durchmesser [N.], Prečnik.
Durchschlagend [N.], Odjekujući.
e re nata [L.], prema potrebi.
eau de Cologne [F.], kolonjska voda.
eau sucrée [F.], zašećerena voda.
ébauche [F.], preliminarni nacrt; gruba skica.
Ébauche [F.], preliminarni nacrt; približna šema.
ebbro di giola [I.], u delirijumu oduševljenja.
ebenso [N.], isto tako.
ecce signum! [L.], pogledaj znak!; vidi taj znak!; pogledaj dokaz.
Eccoti! [I.], Tu li si!
edit princeps [L.], prvo izdanje.
édition de luxe [F.], luksuzno i skupo izdanje knjige.
égarement [F.], zabuna; pometnja.
ego et rex meus [L.], ja i moj kralj.
eh bien [F.], dobro.
Eheu! Fugaces labuntur anni [L.], Kuku! Godine proleću.
Ehrfurcht gebietend! [N.], Strašno!
ein für alle Mal [N.], jednom za svagda.
ein Herz aus Stein [N.], srce od kamena.
ein' feste Burg ist unser Gott [N.], moćna je tvrdjava naš Bog.
eine gerade Zahl [N.], parni broj; parnjak.
Einem zur Verfügung stehen [N.], Biti na nečijem raspolaganju.
einer unter ihnen [N.], jedna od njih.
einfach [N.], prosto.
Eingebung [N.], Inspiracija; nadahnuće.
eins [N.], jedan.
Einschränkung [N.], ograničenje.
einseitig [N.], jednostrano; unilateralno.
Einsicht [N.], uvid.
einsprachig [N.], jednojezične.
Einvernehmen [N.], dogovor.
einwandfrei [N.], apsolutno; savršeno.
einzel [N.], pojedinačno; samo.
elapso tempore [L.], budući da je vreme prošlo; vreme koje je isteklo.
embarras de richesses [F.], bogato preterivanje.
embarras du choix [F.], zamršena raznolikost izbora.
Empressement [F.], Brzina; žudnja.
en ami [F.], kao prijatelj; prijateljski.
en badinant [F.], sportski; šaljivo.
en beauté [F.], izvanredno.

en cueros [S.], bez odeće; gola; neodevena; gole.
en Dieu est ma fiance [F.], moja vera je u Boga; u Bogu je moje poverenje.
en Dieu est tout [F.], u Boga su sve stvari; u Bogu su sve stvari.
en èchec [F.], držati pod kontrolom.
en effet [F.], ustvari; zaista; zapravo; stvarno; zbilja.
en grand seigneur [F.], kao kakav magnat; poput kakvog velikog gospodina (velikaša, magnata).
en grande tenue [F.], svečano obučena (do grla zakopčana); u svečanom ruhu.
en lo que a mi respecta [S.], što se mene tiče.
en otras ocasiones [S.], u drugim prilikama.
en particulier [F.], upravo; baš.
en passant [F.], u prolazu.
en plein air [F.], na otvorenom; pod golim nebom.
en plein jour [F.], u sred bela dana.
en rapport [F.], u skladu; u harmoniji; u saglasnosti.
en règle [F.], po redu; prema pravilima.
En retard [F.], U kašnjenju je; kasni.
en retraite [F.], u povlačenju.
en revanche [F.], uzvratno; za uzvrat; najzad.
en route [F.], na putu.
en suite [F.], u društvu; u grupi; zajedno.
en vedette [F.], pod jakim osvetljenjem (pozorišna, *Dramond*-ova svetlost).
en vérité [F.], uistinu.
En vieillissant on devient plus fou et plus sage [F.], Stareći, ljudi postaju ili blesaviji ili mudriji.
Endgültig [N.], Neopozivo.
enfant trouvé [F.], nahoće.
Enfin [F.], U zaključku; rečju.
entendre dire que! [F.], čuj to!
Entendu [F.], Dogovoreno.
entêté [F.], tvrdoglava (samovoljna); tvrdoglavo; samovoljno.
entlang dem Fluss, den Fluss entlang [N.], uz reku, uz reku.
entre deux feux [F.], između dve vatre.
entre deux vins [F.], između dva vina; između dve čaše vina; polupijan.
entrefaites sur ces [F.], u tom trenutku.
Entwicklung [N.], Razvoj.
eo ipso [L.], samim tim.
eo nomine [L.], pod tim imenom.
epea pteroenta [G.], reči na krilima; krilate reči.
Éphémère [F.], Kratkovečno.
Epulis accumbere divum [L.], Biti na banketu bogova.
er besteht darauf, dass er Rech hat [N.], kako god da se okrene, napraviće da je u pravu.
Er bittet darum [N.], On to zastupa.
er brachte sie alle zum Lachen [N.], uskoro ih je sve nasmejao.
Er dachte, dass ich krank sei, er dachte, ich sei krank [N.], Mislio je da sam bolestan.
Er erlebte sein blaues Wunder [N.], Dobio je više nego što je ugovorio.
er ging früher, da er um 10 zu Hause sein musste [N.], otišao je ranije jer je trebao da bude kući pre 10.
er hat es gut getroffen [N.], on se dobro snašao.
Er hat viel zu verlieren [N.], On ima šta da izgubi.
er ist bekannt dafür [N.], on je dobro poznat po tome.
er ist uns ein treuer Freund [N.], u njemu imamo vernog prijatelja; vernog prijatelja imamo u Njemu.
er war zwei jahre lang weg [N.], odsutan je dve godine.
Erholungsheim [N.], Kuća za odmor.
Erinnerung [N.], sećanje.
Erkennungszeichen und Allgemeinwissen [N.], Prepoznavanje i opšte znanje.
Erleichterung [N.], omogućavanje; olakšavanje.

erst gestern [N.], još koliko juče.
Erziehung [N.], Vaspitanje; podizanje.
Es darauf ankommen lassen [N.], Pustiti stvari svojim tokom.
es dürfte Ihnen bekannt sein [N.], kao što verovatno znate.
Es geht [N.], Nije loše; u redu je.
Es geht dort self-sam zu [N.], Ima tako čudnih dešavanja.
Es geht hoch her [N.], Puno je dešavanja; mnogo se stvari dešava.
es gibt 3 davon [N.], ima ih tri.
es ist alles arrangiert [N.], sve je to sredjeno/aranžirano.
es ist etwas dazwischengekommen [N.], nešto se pojavilo.
Es ist noch etwas Milch übrig [N.], Ostalo je nešto mleka.
Es ist noch nicht fertig [N.], Još uvek nije završeno.
es ist verhext [N.], baksuz je u njemu.
Es ist zum Weinen [N.], Dovoljno da Vas rasplače.
Es muss sein! [N.], Tako mora biti!
es regnet [N.], pada kiša.
Es regnet nicht mehr [N.], Više ne pada kiša.
es sieht ganz so aus [N.], zaista tako izgleda; zbilja izgleda tako.
es sieht nach Regen aus [N.], izgleda da je kiša.
es sieht schlecht aus [N.], stvari stoje loše.
Es spricht nichts dagegen [N.], Nema razloga da tako ne bude.
Es steht dir frei, das zu tun [N.], Slobodni ste to da uradite.
es steht ihnen offen auch, es zu tun [N.], Vi ste takodje slobodni da to učinite.
es steht von vomherein fest [N.], to je očevidna/očigledna stvar.
es war einmal [N.], jednom davno; jednom davno beše...
Es wird gleich regnen [N.], Padaće kiša.
eso es todo, gracias [L.], to je sve, hvala.
essere in fin di vita [L.], na vratima smrti.
Essere in preda al panico [L.], Uspaničiti se.
est modus in rebus [L.], u svakoj stvari ima metod; u svim stvarima je metod; u svim stvarima postoji metod.
Esto quod esse videris [L.], Budi to što izgledaš da si.
et hoc genus omne [F.], i sve te vrste; i sveg drugog te vrste.
et id genus omne [L.], i sve drugo te vrste; i sve te vrste; sve što je te vrste (tog opisa).
Et in Arcadia ego [L.], Takodje ja, u Arkadiji.
et sequentes [L.], i sve što sledi; i one što slede; i onima što slede.
et sic de similibus [L.], i tome slično.
éternité [F.], večnost.
etw auf sich zukommen lassen [N.], čekati i videti.
Etwa um 2 Uhr [N.], U, otprilike, dva sata.
événement [F.], jedan događaj.
ewig Unterkunft [N.], večiti smeštaj.
Ewigkeit [N.], Večnost.
Ex abrupto [L.], Izenada.
ex abrupto, Ewigkeit! [N.], iznenada, večnost!
ex abundantia [L.], iz obilja.
ex adverso [L.], na suprotnoj strani.
Ex animo [L.], Iz crca; iskreno.
Ex auctoritate mihi commissa [L.], Na osnovu ovlašćenja koje mi je dato; pomoću autoriteta predatog meni / prenesenog na mene.
ex concessio [L.], iz onoga što je priznato u raspravi; na šta se pristalo.
ex dono [L.], kao poklon; u vidu poklona; po poklonu.
ex facto jus oritur [L.], zakon proizilazi iz činjenice.
ex mera gratia [L.], isključivo kroz uslugu; kroz samu uslugu.

ex mero motu [L.], iz sopstvene volje.

ex more [L.], po običaju; prema običaju.

ex necessitate rei [L.], iz/zbog neophodnosti/potrebe slučaja.

ex officio [L.], po položaju/zvanju.

Ex post facto [L.], nakon što je delo počinjeno; retrospektivno.

ex quocunque capite [L.], iz bilo kog razloga.

ex tacito [L.], prećutno; tiho.

ex uno disce omnes [L.], jedno uči svemu.

ex vi termini [L.], prema značenju reči.

exæquo et bono [L.], u skladu s' onim što je dobro i pravedno; u skladu s' onim što je dobro i tačno.

exceptis excipiendis [L.], s' razumljivim izuzecima.

excitusa acta probat [L.], događaj opravdava delo; cilj opravdava sredstvo; slučaj opravdava akt.

exempla sunt odiosa [L.], primeri su neprikladni.

exempli gratia [L.], pomoću primera.

Existenz [N.], Postojanje.

Experimentum crucis [L.], Eksperiment najviše moguće istraživačke prirode.

Experto crede [L.], Veruj onome ko je to iskusio.

expressis verbis [L.], na brzu ruku; pod izričitim uslovima; u izričitom/doslovnom značenju.

Extinctus amabitur idem [L.], isti taj čovek, kad bude mrtav, biće voljen; isti taj, kad umre, biće voljen; isti ti ljudi, kad budu mrtvi, biće voljeni.

extra muros [L.], izvan/van zidova.

extraire [F.], ekstrakt, isečak.

extrait [F.], izvod; ekstrakt.

Extras auf Wunsch [N.], dodaci po izboru.

extrémiste [F.], ekstremist.

Fa freddo, no? [I.], Hladno je, zar ne?

faber suæ fortunæ [L.], arhitekta sopstvene sreće; čovek koji se sam izgradio.

faché contre [F.], ljut.

Facilis descensus Averni [L.], Silazak u donji svet je lak; put prema djavolu je lak.

facilités de paiement [F.], laki uslovi.

facta non verba [L.], dela, ne reči.

Fænum habet in cornu, longe fuge [L.], Taj ima seno na njušci (od davnina znak za opasnog bika; pazi ga se).

fahrplanmäßig [N.], po planu; po rasporedu.

faire bonne mine [F.], da bi se stvar ulepšala; ulagajući se datoj stvari.

faire l'homme d'importance [F.], da se pravi važna.

falsch Befehlsverweigerung [N.], lažna neposlušnost.

Falsus in uno, falsus in omnibus [L.], Pogrešan u jednoj stvari, pogrešan u svim; pogrešno u jednoj stvari, pogrešno u svim.

fama semper vivat [L.], neka mu je večna slava.

familièrement [F.], neformalno.

fantaisiste [F.], neortodoksno.

Far niente [I.], Rad ničega.

Fata viam invenient [L.], Boginje sudbine pronaći će put.

fause alerte! [F.], lažna uzbuna!

Februarius [L.], Februar.

fehlend [N.], nedostajuća.

Felicitas multos habet amicos [L.], Napredak/procvat/prosperitet ima mnogo prijatelja.

femme couverte [F.], udata žena.

femme seule [F.], neudata žena.

fête champêtre [F.], seoski vašar.

feu de joie [F.], plamen uživanja.

Feuwerk [N.], vatromet.

fianco a fianco [I.], jedni pored drugih.
Fiat experimentum in corpore vili [L.], Neka se eksperiment izvede na bezvrednoj stvari.
fiat lux [L.], neka bude svetlost.
fide et amore [L.], verom i ljubavlju.
fide et fiducia [L.], vernošću i poverenjem.
fide et fortitudine [L.], (sa) verom i postojanošću.
fide non armis [L.], verom, ne oružjem.
Fide, sed cui vide [L.], Veruj, ali pazi kome.
Fides et justitia [L.], Vernost i pravednost.
fides Punica [L.], Punska vera; izdaja.
Fidus Achates [L.], Verni Achates; pravi prijatelj.
fidus et audax [L.], hrabro i verno.
Fidus Punica [L.], Punska vera; izdajstvo.
Figurate! [S.], Samo zamislite!
Fijate! [S.], Samo zamislite!
filius nullius [L.], ničije dete.
Filius terræ [L.], Dete zemlje.
fin de siècle [F.], kraj XIX veka.
finem respice [L.], razmotri/sagledaj kraj
flosculi sententiarum [L.], cveće finih misli.
foi pour devoir [F.], vera u dužnost.
Folgerung [N.], Zaključak.
Folglich [N.], Prema tome.
fondre en larmes [F.], briznuti u plač.
Forensis strepitus [L.], Buka foruma; vika sa trga.
fortier in re [L.], čvrstim i odlučnim delovanjem; s' čvrstinom/odlučnošću u delanju.
Fortiter, fideliter, feliciter [L.], Hrabro, verno, uspešno.
Fortsetzung [N.], Nastavak.
fortunæ filius [L.], razmaženo dete izobilja.
forza maggiore [I.], prilike van kontrole.
fra quindici giorni [I.], u roku od dve nedelje.
fra un anno [I.], u razmaku od jedne godine.
Frage und Antwort [N.], Pitanje i odgovor.
frente a frente [S.], licem u lice.
frische Luft tut gut [N.], svež vazduh Vam čini dobro.
fröhlich [N.], veseli.
fronti nulla fides [L.], ne može se verovati spoljašnosti.
Frostschutzmittel [N.], antifriz.
Fugit irreparabile tempus [L.], vreme leti nepovratno.
Fühlen Sie sich etwas besser? [N.], Da li se osećate išta bolje?
Fumum et opes, strepitumque Romæ [L.], Dim, predstava i galama Rima.
für Störung [N.] za prekidom.
furor poeticus [L.], pesnička vatra; plamen poezije.
fuyú nò aída [J.], preko zime.
ga suki de aru [J.], lepo je sećati ih se.
gage d'amour [F.], izjava ljubavi; zaloga ljubavi.
gaieté de cœur [F.], radost srca.
gámàn suru [J.], da pokažu strpljenje; vežbati strpljenje.
Ganz meine Meinung [N.], Potpuno se slažem.
gar nicht schlecht [N.], uopšte nije loše.
gaudeamus igitur [L.], prema tome radujmo se.
Gaudeamus igitur, Juvenes dum sumus. Post jucundam juventutem, Post molestam senectutem, Nos habebit humus [L.], Veselimo se zato, dok smo mladi. Nakon zadovoljstava mladosti i muka starosti zemlja će nas uzeti.
gaudium certaminis [L.], uživanje u sukobu.

gebrauchsfertig [N.], spremno za upotrebu; spremnom za upotrebu.
Gedrängt voll [N.], Spakovano.
Gefrierpunkt [N.], Tačka zamrzavanja.
gegen 3 Uhr [N.], oko tri popodne.
Gegen Abend [N.], U susret večeri.
gegen bar [N.], za gotovinu.
gegen Quittung [N.], prema računu (koji je napravio).
Geht das? [N.], Da li je to moguće?
Gehts noch? [N.], Može li se?
gekünstelt Geisteszustand [N.], veštačko stanje duha.
Gelegenheitskauf [N.], dobar posao.
Geltung verschaffen [N.], Da odredi svoj položaj.
Geltungsbedürfnis [N.], želja za divljenjem.
gemächlich [N.], lenjo.
Gemeindeverwaltung [N.], lokalnu administraciju.
Genau das hat er gesagt [N.], To je bilo ono što je rekao.
Genau das hat er gesagt; was passierte danach? [N.], To je ono što je rekao; šta se desilo posle toga?
genau genommen [N.], strogo govoreći.
genug für alle [N.], dovoljno da ide u krug (da se zavrti).
genzai wa [J.], tekući.
Gepfefferte Witze [N.], Masni vicevi.
gepflegt [N.], lepo udešeno.
gerecht gegen alle [N.], fer prema svemu; pravedno prema svima.
geringfügig [N.], nešto što je neznatno.
Gerippe [N.], kostur.
Gesamteindruck [N.], opšti utisak.
Geschäftigkeit [N.], Jumjava i trka.
Geschwindigkeitsbegrenzung [N.], ograničenje brzine.
geschwungen [N.], u luku; zakrivljeno.
getrost [N.], bez ikakve brige.
Gewissheit [N.], izvesnost.
gewohnt [N.], naviknuto.
Gezwitscher [N.], cvrkutave.
gezwungenermaßen [N.], zbog neophodnosti.
Gib sie mir! [N.], Daj mi ih!
Gibt es einen Gott? [N.], Da li postoji Bog?
Gioco d'azzardo [I.], Igra slučajnosti.
giu di li, su per giu [I.], manje više.
gleichbedeutend [N.], slično po značenju.
Gleichberechtigung [N.], jednaka prava.
gleichviel [N.], nije važno; nema veze.
Glosse [N.], Komentar; primedba.
go-seiko wo inorimasu [J.], želimo vam svaki uspeh.
go-tsúgo no yoi tokí ni [J.], kako Vama odgovara.
Gott sei Dank! [N.], hvala Bogu!
grâce à Dieu [F.], hvala Bogu.
Grande chère et beau feu [F.], Dobra kapljica i dobra vatrica; dobro raspoloženje i dobra vatra; udobne odaje.
grano salis [L.], zrno soli.
gratis dictum [L.], puka tvrdnja.
Grauhaarig [N.], Sedokos.
Grenze [N.], Graničnost; granica.
Grosse tête et peu de sens [F.], Velika glava mala pamet.
Guerra al cuchillo [S.], Rat do noža.
gut eingespielt [N.], glatko odvijanje; radeći glatko.

Gut, und selbst? [N.], Dobro, a kod Vas?
haben Sie welche? [N.], imate li Vi koju?; imate li Vi nešto od toga?
Hæc olim meminisse juvabit [L.], Obradovaće nas da se jednog dana toga setimo.
háì [J.], da gospodine.
hákùshu [J.], jak pljesak; aplauz.
Handlung [N.], Radnja priče.
hankoseimei wo dasu [J.], da preuzme odgovornost.
Hast du schon gehört? [N.], Da li ste čuli?
Hast du so was je gesehen? [N.], Da li ste ikad videli tako nešto?
Hatsuiku [J.], Rast; rastenje.
haud longis intervallis [L.], u ne tako dugim intervalima.
Haud passibus æquis [L.], Nejednakim koracima.
Hauptbahnhof [N.], centralna stanica.
hazúreru [J.], postajući komotan; opuštajući se.
Heilmittel [N.], Lek.
her damit! [N.], predaj mi to!
herablassend [N.], snishodljivo.
herüber [N.], tamo; preko puta.
Heu pietas! Heu prisca fides! [L.], Kuku za svetošću! Jao za antičkom verom!
Heutzutage [N.], Sada; u ovom času.
Hic et nunc [L.], Ovde i sada.
hic et ubique [L.], ovde i svuda.
Hier sitzt es sich gut [N.], Dobro je ovde sedeti.
Hier wohne ich [N.], Ovde živim; ovo ovde je gde živim.
hikkíri nashi ni [J.], bez prekida.
Hínàtá ni, àmè no nákà, kamáwanài [J.], Po suncu, po kiši, ne mari.
hinc illae lacrimae [L.], otuda te/ove suze.
Hinc quam sit calamus saevior ense patet [L.], Iz ovoga se jasno vidi koliko je pero gore od mača.
Hindemis [N.], Prepreka.
hitotori renshu suru [J.], provežbavanje.
ho su il cappotto [I.], imao sam na sebi kaput.
hoch oben [N.], tamo iznad.
Hochrechnung [N.], projekcija.
hohe Ansprüche stellen [N.], zahtevati (očekivati) puno.
Höhen und Tiefen [N.], uzleti i padovi.
Hohlmaß [N.], mera zapremine.
homme d'affaires [F.], čovek od posla (čovek od akcije); poslovni čovek.
homme d'esprit [F.], čovek dosetke.
Homme de lettres [F.], Čovek slova.
homme moyen sensuel [F.], prosečan (neintelektualan) čovek.
honnête homme [F.], poštenjačina.
hotóndo wa [J.], uglavnom; u najvećoj meri.
Hotte oki nasai [J.], Ne brinite.
hyakú pasento no shugyoritsu [J.], punog zaposlenja.
I gran dolori sono muti [I.], Velike tuge su neme.
i non vedenti [I.], vizuelno uskraćeno.
i punti salienti di un discorso [I.], glavne tačke govora.
ich bin nicht deswegen hier [N.], nisam zbog toga ovde.
ich bins [N.], to sam ja.
Ich dien [N.], Ja služim.
ich finde nichts dabei, wenn... [N.], ne vidim šta je pogrešno u tome, ako...
ich habe es einem Freund verkauft [N.], prodao sam ih prijatelju.
Ich habe es ja gewusst! [N.], Znao sam to!; znao sam!

ich habe es über die Auskunft erfahren [N.], pronadjoh iz te informacije; video sam to iz obaveštenja/informacije.

Ich habe gekündigt - ja? [N.], Ja sam to batalio - a Vi?

Ich habs! [N.], Razumeo sam!

Ich hatte also doch Recht [N.], Nakon svega, bio sam u pravu.

ich kann ihn nicht mehr hören [N.], više ga ne mogu čuti.

Ich kann ihn nirgendwo [N.], Nigde ne vidim takvog.

ich kann nicht so viel arbeiten [N.], ne mogu toliko da radim.

ich kann nichts dafür [N.], ja tu ne mogu pomoći.

ich kann nichts sehen [N.], ništa ne mogu da vidim.

ich kenne ihn nur dem Namen nach [N.], znam ga samo po imenu.

ich könnte Sie morgen sehen, wenn Sie wollen [N.], ako želite, mogu Vas sutra videti.

Ich liebe dich so sehr [N.], Toliko te volim.

Ich mache es morgen zu Ende [N.], Završiću to sutra.

ich nehme es dir nicht übel! [N.], bez vredjanja!

Ich überlege es mir [N.], Razmisliću o tome.

ich war schon einmal da, du auch? [N.], bio sam tamo ranije, a Vi?

iche werde morgen nicht hier sein [N.], ja sutra ovde neću biti.

idée fixe [F.], nepromenljiva misao.

Ihm nach! [N.], Za njim!

iki wo tsuku [J.], doći do daha.

Ikubunka kimochi ga yoku narimashita ka? [J.], Osećate li se išta bolje?

ikūtsu motté imasū kā? [J.], koliko ih Vi imate?

Il aboie après tout le monde [F.], On reži na svakoga.

Il faudrait que tu partes [F.], Trebalo bi da odeš; trebate otići.

Il momento opportuno [I.], Pravi trenutak.

il n'en est pas question [F.], van svake sumnje.

ils sont très liés [F.], one su vrlo bliske.

Im Affekt handeln [N.], Delovati u otsudnom trenutku.

im Gleichschritt gehen [N.], da idu u korak.

im Großen und Ganzen [N.], u celini.

im Rahmen des Möglichen [N.], u okviru mogućnosti.

imá na tokòro [J.], u ovom trenutku.

imitatores, servum pecus [L.], imitatori, poslušno stado.

Immedicabile vulnus [L.], Neizlečiva rana.

immer [N.], uvek.

immer mehr [N.], sve više i više.

immer noch, auf jeden vierten kommt ein Platz! [N.], i opet, ima tek jedno mesto za svaku četvrtu osobu!

immerhin, zwei Grad über null [N.], bilo kako, dva stepena iznad nule.

Imperium in imperio [L.], Država u državi; vlast u drugoj vlasti.

implicite [F.], nešto što se podrazumeva (što je implicitno).

impos animi [L.], slabog duha; malodušno.

in actu [L.], u stvarnosti.

in aeternum [L.], zauvek.

in ähnlicher Weise [N.], slično.

in articulo mortis [L.], na ivici smrti; u zadnjoj bici/borbi; u trenutku smrti.

In Betracht kommen [N.], Za razmatranje; relevantno.

In caelo quies [L.], Odmor je na nebesima.

in den roten Zahlen [N.], u crvenom.

in der Luft liegen [N.], biti u vazduhu.

in der Schwebe sein [N.], u limbo stanju.

in die Schule gehen [N.], ići u školu.

in dubio [L.], u sumnji.

in effet [F.], zapravo; stvarno.

in equilibrio [L.], u ravnoteži.

in esse [L.], u stvarnosti; ustvari.
in extenso [L.], punom dužinom; svom dužinom.
in fin dei conti [I.], kada bude sve rečeno i uradjeno.
in foro conscientiae [L.], pred sudom savesti.
in Gelächter ausbrechen [N.], da prsne u smeh.
in geringerem Maße [N.], u manjem stepenu.
in gewisser Hinsicht [N.], u nekom pogledu; na izvestan način.
In Großen und Ganzen [N.], sve u svemu; uglavnom.
in gutem Zustand [N.], u ispravnom stanju.
In jedem Fall [N.], Bilo kako bilo.
in medias res [L.], u sredini / u središtu stvari.
in nubibus [L.], u oblacima.
in nuce [L.], u orahovoj ljusci.
in ovo [L.], u jajetu.
in pace [L.], u miru.
In perpetuum rei memoriam [L.], U stalnom sećanju stvari.
in perpetuum [L.], zauvek.
in petto [I.], u rezervi.
in pi'anta stabile [I.], stalno.
in pleno [L.], potpuno; u celosti; u potpunosti.
in posse [L.], u mogućem postojanju.
in praesenti [L.], u ovom času; u sadašnjem trenutku.
in propria persona [L.], sopstvenom ličnošću; u samom sebi.
in puris naturalibus [L.], u čistom (prirodnom) stanju; sasvim ogoljeno; sasvim gole.
in qualsiasi momento [I.], u bilo koje vreme.
in re [L.] u tom i tom slučaju.
in rerum natura [L.], po prirodi stvari; u prirodi stvari.
in saecula saeculorum [L.], za vek vekova; za vjek vjekova.
In sano sensu [L.], U odgovarajućem/pravilnom smislu.
in situ [L.], na svom prvobitnom mestu; u njenoj prvobitnoj situaciji; u prvobitnoj situaciji.
in statu quo [L.], u prethodnom stanju.
in tadellosem Zustand [N.], u izvanrednom stanju.
in te, Domine, speravi [L.], u tebe, Bože, stavih poverenje; u Tebi, Bože, moje je poverenje.
In terrorem [L.], Kao sredstva zastrašivanja; putem opomene; kao sredstvo užasavanja.
in totidem verbis [L.], u toliko reči.
in toto [L.], u potpunosti; sasvim.
in transitu [L.], u tranzitu; u prolazu.
in usum Delphini [L.], za *Delphini*-jevu upotrebu (odnosi se na izdanja dela klasičnih autora).
in utramque fortunam paratus [L.], spreman/pripremljen za bilo koji ishod; spremna za bilo koji ishod.
in utroque fidelis [L.], veran/verno u oba slučaja.
in vacuo [L.], u vakuumu; u praznom prostoru.
in Ver'wechslung [N.], u zabuni.
in weiter Ferne [N.], u velikoj daljini.
Inconsolabile [I.], Neutešno.
indemoniato [I.], obuzeto.
Inder er das sagte, ging er [N.], Tako govoreći, otišao je.
Infandum renovare dolorem [L.], Oživeti neizreciv bol.
Innenarchitekt [N.], unutrašnji dekorater; arhitekta za unutrašnji prostor.
inopem copia fecit [L.], obilje ga je osiromašilo.
ins Einzelne gehen [N.], ide li se u detalje.
ins Kreuzfeuer geraten [N.], biti pod unakrsnom paljbom; biti pod vatrom sa svih strana.
insofern [N.], u vezi ovoga.
insouciance [F.], nezabrinutost; bezbrižna ravnodušnost.
insouciant [F.], bezbrižan; ravnodušan; nezabrinut; ravnodušno.

Instandhaltung [N.], održavanje.

instar omnium [L.], ekvivalentan svima njima; ekvivalentna svima njima; ekvivalentnih svima njima; ekvivalentnom svima njima; jednaka njima; jednako njima; jednako svemu.

integer vitae scelerisque purus [L.], uspravnog stava, slobodan od grešnosti/poroka; s' principima u životu, bez iskvarnosti.

intensiv genutzte Zeit [N.], kvalitetno vreme.

inter alia [L.], između ostalog.

Inter arma silent leges [L.], Usred rata zakoni ćute.

inter canem et lupum [L.], u sumrak; između psa i vuka.

inter nos [L.], među nama; između nas.

inter se [L.], među sobom.

inter spem et metum [L.], između nade i straha.

interdum vulgus rectum videt [L.], gomila ponekad vidi šta je pravično; rulja ponekad vidi šta je ispravno.

Intesi! [I.], Tačno!

intra muros [L.], između zidova.

intra parietes [L.], između zidova; u privatnosti.

invano [I.], uzalud.

inverso ordine [L.], inverzni poredak; obrnut red; obrnutim redom; po obrnutom redu; u obrnutom smislu.

Invita Minerva [L.], Protiv Minervine volje; u neskladu s' mentalnim kapacitetom.

ipsissima verba [L.], upravo te reči.

ipso facto [L.], po toj činjenici (samoj po sebi); prema činjenicama samim po sebi; upravo zbog te činjenice.

ir de pasearse! [S.], šetajte se!

Ira furor brevis est [L.], Ljutnja je kratkotrajna ludost.

irgendetwas (wird genügen), irgendeiner (wird genügen) [N.], bilo šta što će pomoći.

Irgendetwas wird genügen, folglich [N.], Bilo šta je dobro onda.

Isógashiku suru [J.], Biti u pokretu.

Ist das für mich? [N.], Da li je to za mene?

Ist das klar? [N.], Jasno?

ist er schon da? [N.], da li je do sad tamo?

Ita est [L.], Tako je to; to je tako.

Ita lex scripta [L.], Tako kaže zakon.

itich kann es immerhin versuchen [N.], ništa drugo ne mogu osim da pokušam.

itsumo [J.], svo vreme.

J'ai bonne cause [F.], Imam dobar razlog.

J'ai essaye de t'aider, sans résultat [F.], Pokušao sam da pomognem, bez rezultata.

j'en prends mon parti [F.], pomirio sam se s' tim.

ja schon, aber... [N.], da, ali...

ja, leider [N.], da, plašim se da je tako.

Jacquerie [F.], seljaštvo; sirotinjska pobuna.

Jacta est alea [L.], Kalup je izliven.

jamais arriere [F.], nikad iza; nikad pozadi; nikad drugi; nikad ne kasni; nikad u zaostatku.

Jamais bon coureur ne fut pris [F.], Dobar trkač se ne može uhvatiti.

Januis clausis [L.], Zatvorenih vrata.

jawohl! [N.], da; naravno.

Jawohl, mein Herr! [N.], da gospodine!

Jawort [N.], Da.

Je eher, desto [N.], Što pre to bolje.

Je n'aime pas trop l'idée [F.], Ne sviđa mi se ta misao.

je n'y comprends rien [F.], ništa od toga ne shvatam.

je regrette de dire que [F.], žao mi je da kažem.

je suis prêt [F.], ja sam spreman; spreman sam.

Je vis en espoir [F.], Živim u nadi.

je vous demande pardon! [F.], žao mi je!; izvinite!

jeden Moment [N.], svakog trenutka; u bilo kom trenutku.

jeden Tag [N.], jednog od ovih dana.
jeder Gelegenheit [N.], kad god je moguće.
jetzt erst recht [N.], sad više nego ikad.
jetzt geht es mir gut [N.], ja sam dobro sada; dobro se sada osećam.
Jetzt geht es mir gut [N.], Sada sam dobro.
jeu de théâtre [F.], bombasta fraza; glumački trik.
jibún nò sekínin de [J.], na sopstveni rizik.
jijítsujo [J.], u bilo kom slučaju.
jisei suru [J.], sadržavajući sebe.
jítai wo shoaku shíte iru [J.], biti gospodar situacije.
jítsubutsudai no [J.], celokupan; potpun.
Joannes est nomen eius [L.], Džon (Jovan) je njegovo ime (moto Portorika).
jòba no [J.], na konju.
joci causa [L.], šale radi.
jodan toshité [J.], iz zadovoljstva.
Jötunheim [N.], zemlja divova.
jour de fête [F.], dan gozbe.
Jubilate Deo! [L.], Veseli se u Gospodu!
jucundi acti labores [L.], dovršeni poslovi su prijatni.
Judicium Dei [L.], Božji sud.
judicium parium, aut leges teræ [L.], mišljenje kolega; zakoni zemlje.
Jueves [S.], Četvrtak.
jugé de paix [F.], pravičnost mira.
jujun na [J.], pokoran; poslušan.
jurare in verba magistri [L.], zakleti se rečima gospodara.
jus canonicum [L.], običajno pravo.
Jus et norma loquendi [L.], Pravilo i zakon govora.
jus gladii [L.], pravo mača.
Jus summum sæpe summa malitia est [L.], Zakon sproveden do kraja, često je krajnje pogrešan.
jusqu'à nouvel ordre [F.], do daljnjeg; do sledećeg obaveštenja.
juste milieu [F.], zlatna sredina.
justum et tenacem propositi virum [L.], čovek čestit i istrajan u poduhvatu; čovek čestit i nepopustljiv; čovek uspravan i istrajan do cilja; čovek uspravnog stava i čvrstog cilja.
Kami wa sonzai suru ka? [J.], Da li postoji Bog?
kanárazu [J.], bez pogreške.
kangaè no nagáre [J.], nečiji tok misli.
Kan-ippatsu de nogareru [J.], Jedva izbeći nečemu.
Kann ich ihre Adresse haben? [N.], Možete li mi dati Vašu adresu?
Kann sein [N.], Možda.
kanojð ga itta yo ni [J.], kako je rekla.
kánòjo ni wa seíko suru soshitsù ga áru [J.], u sebi ima to da će da uspe.
kanzen ni [J.], potpuno; sasvim.
Kapital schlagen aus [N.], da iz toga izvuku korist.
Kárè ga sukf ni narfmashita [J.], Došlo mi je da ga zavolim.
kare no suki na mono to kirai na mono [J.], ono što on voli i što ne voli.
Kare wa watakushi ni torihiki no shosai wo setsumei shíte kuremashita [J.], Objasnio mi je time sve strane te stvari.
kárè wa yonjussai wo sugíte irù [J.], starijeg od četrdeset godina.
kárèra wa tagái ni nikúmiatte irù [J.], oni mrze jedni druge.
Karwoche [N.], sveta nedelja.
Kasten Studium [N.], Detaljno proučavanje slučaja; reprezentativni primer projekta.
kásùkana hitógòe [J.], žagor glasova.
Kawatta fu ni [J.], Čudno.
Kehrseite [N.], pogrešno; obrnuto.

Kéigu [J.], S' najljubaznijim pozdravima.
keikai suru [J.], da nekoga čuva.
keine Ursache [N.], to je u redu.
kèkká shidài dé [J.], zavisno od rezultata.
kiménikuì kèsu [J.], granični slučaj.
Kinder, Kirche, Küche [N.], Deca, crkva, kuhinja.
kinko shoku [J.], uravnotežena/izbalansirana ishrana.
kinkyu no baài [J.], u hitnom slučaju.
kirókuteki hayàsa de [J.], u rekordnom vremenu.
Kislev [Y.], Treći mesec (Mart) po *Yiddish* (Jevrejskom) kalendaru.
Klarheit [N.], Jasnoća.
Klassiker [N.], klasika.
klassisch [N.], klasično.
Klinge [N.], sečivo.
klipp und klar [N.], kratko i jasno.
Klischeevorstellung [N.], stereotipna ideja/zamisao.
Kodokushà ni jigà [J.], Nešto što se pretplatilo na sebe.
kokokuban [J.], reklamni panoi.
komm gut nach Hause! [N.], srećan put kući!
Komm schon! [N.], Ajte, molim Vas!
Kommissar [N.], komesar.
Kommunikee [N.], Izveštaj; saopštenje; kominike.
Kongruenz [N.], Dogovor; podudarnost.
Konkurrenzkampf [N.], Takmičenje; takmičarsko rivalstvo.
Können Sie etwas sehen? [N.], Vidite li išta?
könnte ich Sie kurz sprechen? [N.], mogu li da popričam sa Vama.
kònó tame [J.], iz tog razloga.
kono ten de wa [J.], u takvom slučaju.
konsumieren [N.], konzumirati; upotrebiti.
Kontrollraum [N.], kontrolna soba.
koré de ù hazú dà [J.], to će pomoći.
Koré wa wàtákushi ni? [J.], Da li je ovo za mene?
ktema es aei [G.], posed za sva vremena.
kulant [N.], obavezujući.
Kultur [N.], kultura; civilizacija.
Kümmen Sie sich um Ihre eigenen Angelegenheiten [N.], Gledaj svoja posla.
Kurzwelle [N.], Kratki talas.
Kutte [N.], navika.
l'affaire s'achemine [F.], posao napreduje.
l'allegro [I.], srećan čovek.
l'empire des lettres [F.], republika slova.
l'inconnu [F.], nepoznato.
l'incroyable [F.], neverovatan.
l'occasion fait le larron [F.], prilika pravi lopova.
La belle dame sans merci [F.], Lepotica bez sažaljenja.
la bourgeoisie dorée [F.], uticajna srednja klasa.
la persona indicada para el puesto [S.], prava ličnost za taj posao.
labor ipse voluptas [L.], sam po sebi rad je zadovoljstvo.
laborare est orare [L.], raditi je moliti se.
labore et honore [L.], radom i čestitošću/čašću.
Laborum dulce lenimen [L.], Slatka uteha naših radova.
laisse tomber! [F.], zaboravi ga!
lana caprina [L.], kozja vuna (stvar male vrednosti).
Landen/Niedergehen [N.], sleteti/sletanje.

Lapis philosophorum [L.], Filozofov kamen.
lapsus memoriae [L.], greška u sećanju.
lascia perdere! [I.], zaboravite na to!
Lass das sein! [N.], Ne čini to!
lass mal, ich mache das schon [N.], ostavite se toga, ja ću to uraditi.
Lass uns gehen [N.], Hajdemo.
lateat scintillula forsan [L.], mala varnica moguće leži skrivena.
latet anguis in herba [L.], zmija u travi leži skrivena.
Latine dictum [L.], na Latinskom jeziku.
laudari a viro laudato [L.], hvaljen/hvaljena od onog ko je i sam hvaljen.
Laudationes eorum qui sunt ab Homero laudati [L.], Pohvale onih koje je hvalio Homer.
Laudator temporis acti [L.], Onaj ko hvali vremena prošla.
Laudum immensa cupido [L.], Neugasiva/neutaživa želja za pohvalom.
Laus Deo [L.], Pohvala Bogu.
le bon temps viendra [F.], dobra vremena će doći.
le cœur a ses raisons que la raison ne connaît point [F.], srce ima razloge koje razum ne zna.
le coût ôte le goût [F.], cena smanjuje ukus.
le dessous des cartes [F.], druga strana karata.
Le génie c'est la patience [F.], Genijalnost je u strpljivosti.
le jeu ne vaut pas la chandelle [F.], cilj nevredan napora.
Le mieux est l'ennemi du bien [F.], Bolje je neprijatelj dobrog.
le monde est le livre des femmes [F.], svet je ženska knjiga.
le monde savant [F.], učen svet.
le mot de l'énigme [F.], ključ tajne.
Le Premier Mai [F.], Prvi Maj.
le style, c'est l'homme [F.], stil je čovek.
le tout ensemble [F.], sve skupa.
lector benevole [L.], fin/učtiv čitalac.
legatus a latere [L.], papski ambasador.
leonina societas [L.], druženje sa lavom.
les bras croisés [F.], skrštenih ruku.
Les doux yeux [F.], Nežni pogledi.
les us et coutumes [F.], navike i običaji.
lèse majesté [F.], veleizdaja.
leve fit quod bene fertur onus [L.], nevolja koja se dobro podnosi postaje laka.
lex talionis [L.], zakon osvete.
libertas et natale solum [L.], sloboda i otadžbina; sloboda i rodna gruda.
liebenswürdigerweise [N.], sa zadovoljstvom.
Liederkrantz [N.], Rukovet pesama (Nemačko pevačko društvo).
Liegen bleiben in dem Bett [N.], Ostati u krevetu.
Lis litem generat [L.], Borba radja borbu.
Litem lite resolvere [L.], Borbu rešiti borbom; jednu teškoću zameniti drugom.
literarisch [N.], literarno.
liturgisch [N.], liturgijski.
lo que sienten el uno por el otro [S.], šta osećaju jedno za drugo.
loco citato [L.], na citiranom mestu.
locos y niños dicen la verdad [S.], istinu govore deca i budale.
Locum tenens [L.], Zamena; jedno umesto drugog.
locus classicus [L.], klasičan pasaż/prelaz/prolaz.
Locus criminis [L.], Mesto zločina.
Locus in quo [L.], Mesto u kome.
Los otros no vinieron [S.], Drugi nisu došli.
loyal devoir [L.], verna dužnost.
loyal en tout [F.], u svemu lojalan; u svemu lojalni; verno u svemu.

loyauté n'a honte [F.], lojalnost nema sramotu.
lucidus ordo [L.], lucidan aranžman; mudar/pametna/vešt raspored.
lucris causa [L.], sa ciljem sticanja dobitka.
ludere cum sacris [L.], sitničariti sa svetim stvarima.
lupus in fabula [L.], vuk iz bajke; vuk u basni.
Lupus pilum mutat, non mentem [L.], Vuk dlaku menja a ne ćud.
lusus naturae [L.], ćef prirode; greška prirode; grotesknost.
ma chère [F.] moja draga; moj dragi.
Ma si! [I.], Zasto da ne!
mach as wie ich [N.], radite kao ja što radim.
Mach erst mal die Arbeit fertig [N.], Prvo završi posao.
mach zu! [N.], požuri!
Maggiore fretta, minore atto [L.], Užurbanije nije i brže.
magister caeremoniarum [L.], ceremonijal majstor.
magna est veritas et prevalebit [L.], istina je jaka i pobiće.
magna est vis consuetudinis [F.], velika je moć navike.
Magnæ spes altera Romæ [L.], Još jedna nada velikog Rima.
magnanimiter cruce[m] sustine [L.], (svoj) krst nosi viteški.
Magni nominis umbra [L.], Senka velikog imena.
magnum bonum [L.], veliko dobro.
Magnum opus [L.], Veliki posao.
Magnum vectigal est parsimonia [L.], Sama po sebi, ekonomičnost je velika plata.
magnus Apollo [L.], veliki Apollo; neko velikog autoriteta.
Maiglöckchen [N.], djurdjevak.
main de justice [F.], skiptar; žezlo.
maintien le droit [F.], održavati se pravo.
maison de campagne [F.], seoska kuća.
maison de santé [F.], lično sklonište; bolnica.
maison de ville [F.], gradska kuća.
mal à propos [F.], u nevrete; u nezgodnom trenutku.
mala fide [L.], izdajnički; nesigurno.
maladie [F.], bolest.
male parta, male dilabuntur [L.], nečasno stećene stvari nečasno se i koriste.
Malerisch [N.], Slikovito; živopisno.
malgré nous [F.], uprkos nama.
malheur ne vient jamais seul [F.], nesreća nikad ne dolazi sama.
Malum in se [L.], Djavo po sebi.
Malus pudor [L.], Lažna sramota.
Man kann nie wissen [N.], Nikad se ne zna.
Manibus pedibusque [L.], Rukama i nogama.
mánichi ni sonáete [J.], za svaki slučaj.
Männlich Nachkomme [N.], Muški potomak.
Manu forti [L.], Jake ruke; sa jakom rukom.
manu propria [L.], sopstvenom rukom.
Manzoku [J.], Sreća; zadovoljstvo.
Märchen [N.], priča; bajka.
Märduk [V.] Vavilonski Bog.
mariage de conscience [F.], veza/brak iz ličnog ubedjenja.
Mariage de convenance [F.], Brak iz pogodnosti; brak/veza iz materijalnog interesa.
mariage de la main gauche [F.], veza/brak između osobe plemićkog porekla i osobe pučkog porekla.
Mars gravior sub pace latet [L.], još žešći rat sakriven leži ispod mira.
marschbereit [N.], spremne za pokret.
Más vale ser necio que porfiado [S.], Bolje biti budala nego tvrdoglav.
Más vale tarde que nunca [S.], Bolje ikad nego nikad.

Maßarbeit [N.], lepo uradjen poslić.
massenweise [N.], na velikoj skali.
maßgeschneidert [N.], napravljen po meri.
matomari no nai [J.], razglobljeno; razglobljenog.
mattáku riyu ga nai [J.], uopšte nema razloga.
mauvaise herbe [F.], korov.
Mäzen [N.], zaštitnik umetnosti.
mázù dàüichi ni [J.], pre svega; prvo i prvo.
mé gà samérù [J.], da se izroni iz sna.
Me tengo que ir [S.], Bolje da tu nisam.
Médecin, guéris-toi toi-même! [F.], Doktore, prvo sebe izlečite!
meden agan [G.], ništa preterano.
mehr als zehn/zwanzig [N.], plus deset, dvadeset.
Mehr denn je! [N.], Više nego ikad!
mehr oder weniger [N.], manje više.
meilenweit [N.], miljama.
mein Beileid [N.], moje saučešće.
meiner Ansicht nach [N.], po mom mišljenju.
meines Wissens [N.], prema onome koliko znam.
mêletoi de ce qui te regarde [F.], gledajte svoja posla.
memento mori [L.], seti se smrti; sećaš se smrti?
memor et fidelis [L.], brižno i verno; pažljivo i tačno.
memoria in æterna [L.], u večitom sećanju.
men to mukattè [J.], licem u lice.
Mendacem memorem esse oportet [L.], Lažov treba da ima dobro sećanje.
mensis [L.], mesec.
meum et tuum [L.], moje i tvoje.
Mi gira la testa [I.], Muti mi se u glavi.
miauen [N.], mjaukati.
mirabile visu [L.], divno za videti.
Mirabilia [L.], čudesa.
mit der bloßen Hand [N.], golih ruku.
Mireba miru hodo iya ni narimasu [J.], Što više gledam na to manje mi se sviđa.
Mit Abstand der Beste [N.], Ubedljivo najbolje.
mit bloßem Auge [N.], golim okom.
mit einem Geheimnis umbegen [N.], uvijenog u tajnu.
mit einem Schlag [N.], sve to odjednom.
mit freundlichen Grüßen [N.], s' najljubaznijim pozdravima.
mit getrennter Post [N.], pod posebnim pokrivačem.
Mit Recht [N.], Pravično.
mítè mimasho [J.], pogledajmo.
mobile perpetuum [L.], stalno kretanje.
Möchten Sie einen Kaffee? [N.], Želite li kafu?
modo et forma [L.], po načinu i formi; u načinu i formi.
modus operandi [L.], način na koji nešto radi.
Möglichst geringer Aufwand [N.], Najmanji mogući trud.
Monogatari [J.], Opisno; narativno; pripovedački.
Montage [N.], Sklop; uklopljavanje.
more Hibernico [L.], po Irskoj modi.
more suo [L.], na njegov način; na njihov način.
mors omnibus communis [L.], smrt je zajednička svemu.
mosupido de torfsugiru [J.], da fokusira prošlost.
mot du guet [F.], lozinka.

motu proprio [L.], svojom voljom.
Mujun [J.], Protivrečje; protivrečnost.
multa gemens [L.], kod mnogih – jecaj; za mnoge je to ječanje (stenjanje).
multum in parvo [L.], u malom mnogo.
muméi no [J.], bez imena.
Mund-zu-Mund-Beatmung [N.], poljubac života.
munus Apolline dignum [L.], dar dostojan/vredan Apolona.
Musca domestica [L.], domaća muha.
Muss es sein? [N.], Mora li tako biti?
müßig [N.], prazan hod.
Musterung von Stoff [N.], dezen štofa.
muta est pictura poema [L.], slika je nema pesma.
Mutare vel timerne sperno [L.], Prezirem da se promenim ili da se plašim.
mutatis mutandis [L.], s' neophodnim izmenama; uz neophodne izmene.
Mutato nomine de te fabula narratur [L.], Izmenivši imena, priča se odnosi na vas.
mutuus consensus [L.], uzajamni pristanak.
n'est-ce pas? [F.], nije li tako?
n'importe [F.], nije važno.
n'oubliez pas [F.], ne zaboravi; ne zaboravite.
Na so was! [N.], Dobro de; dobro, dobro!
nach allem, was ich weiß [N.], koliko znam.
nach dem Gesetz [N.], prema zakonu.
Nachspeise [N.], kolači; slatkiši; puding.
Nächtlich [N.], Noć.
nada de eso! [S.], ništa te vrste!
Naherholungsgebiet [N.], Zabavni park.
Nahziel [N.], neposredni (trenutni) cilj.
naimitsu ni [J.], u privatnosti.
naissance [F.], rođenje.
nämlich [N.], naime.
nan de mo ii desu [J.], bilo šta što će pomoći.
nánì shiro [J.], posle svega.
Nànika miémasù ka? [J.], Možete li išta da vidite?
nánika okáshü [J.], nešto nije u redu.
nanika suru koto [J.], nešto da se radi.
Nante hidoi! [J.], Stvarno je strašno!
nánte utsúkushü! [J.], kako lepo!; predivno!
narábete okù [J.], postaviti stvari jednu pored druge.
natale solum [L.], zemlja porekla; rodna gruda.
natürlich [N.], svakako; naravno.
nazó nì tsutsúmaretè [J.], uvijeno u tajnu.
ne fronti crede [L.], ne veruj spoljašnosti.
ne pas [F.], ne.
Ne plus ultra [L.], Nista dalje; krajnja tačka; savršenstvo.
Ne sutor supra crepidam [L.], Neka se niko ne meša u ono što je van njegovog domašaja.
ne vile fano [L.], nek ništa zlo ne bude u hramu.
Nebenprodukt [N.], Usputni rezultat.
nec cupias, nec metuas [L.], ni želja, ni strah.
necessitas non habet legem [L.], neophodnost nema zakon.
nehmen Sie ein beliebiges Buch [N.], izaberite koju god knjigu volite.
Nehmen Sie irgendeines dieser Bücher [N.], Uzmite bilo koju od onih knjiga (koju volite).
nein steuerfrei [N.], ne bez poreza.
nemine dissentiente [L.], bez glasa protiv.
Nemo me impune lacessit [L.], Niko me neće napasti i ostati nekažnjen.

Nemo mortalium omnibus horis sapit [L.], Niko nije mudar za sva vremena.
nes scire fas est omnia [L.], nije dozvoljeno sve znati.
névé, firn [N.], Švajcarski naziv za nešto što se sastoji od pola snega i pola leda.
Neveica [I.], Pada sneg.
Nevicare e nevischio [I.], Sneg i susnežica (ledena kiša).
nevicata [I.], snežne padavine.
nevoso [I.], snežno.
ni itazura wo suru [J.], da bi se s' nečim šalilo.
ni l'un ni l'autre [F.], ni jedno ni drugo; ni ovo ni ono.
ní tasù ní wà yón [J.], dva i dva su četiri.
ni...wo omói okosaserù [J.], podstaći sećanje.
ni...wo suru yo ni meirei suru [J.], nekom narediti da nešto uradi.
Nichiyobi ni mo [J.], Čak i nedeljom.
Nicht am rechten Platz [N.], Ne pripadajući ovde.
nicht mehr zu reparieren [N.], nemogućnost popravke.
nicht rostend [N.], nerdjajući.
nicht überfällig [N.], neisteklog.
nicht Wesen pedantisch [N.], bez pedanterije.
nichts als Ärger [N.], ništa sem nevolje; ništa osim muke.
Niemandland [N.], Ničija zemlja.
nijú-yo jikàn [J.], svo vreme.
nikirometoru hanarete [J.], na dva kilometra.
Nil desperandum [L.], Nema mesta očajanju; nema razloga za očajanje.
nisi Dominus frustra [L.], sem ako Bog nije s' nama, sve je uzalud.
no hay nada detrás [S.], nema ničeg iza toga; nema ništa iza toga.
no kanri ni makáserarètè [J.], pod nečijim budnim okom.
No le gusta que lo corrijan [S.], On ne voli da se ispravlja.
no sei de [J.], u grešci.
no Sir! [E.], ne gospodine!
No sirvo para este tipo de trabajo [S.], Ne odgovara mi ova vrsta posla.
no so was! [N.], dobro, dobro! (u redu, u redu!)
noch am selben Tag [N.], istog dana.
Noch dreimal [N.], Još triput.
noch einer? [N.], još jedan?
Noch einmal [N.], Još jednom; opet.
Noch heute [N.], Danas.
noch nicht [N.], ne još.
noch zu bezahlende Rechnungen [N.], računi koji se trebaju platiti; računi koji tek trebaju da se plate.
noli me tangere [L.], ne dotiči me.
Nolle prosequi [L.], Ne hteti ići dalje.
non c'e male! [I.], to uopšte nije loše!
non culvis homini contingit adire Corinthum [L.], nema svako sreću da ide u Korint.
non est inventus [L.], niko ga nije više našao.
non est vivere sed valere vita [L.], život nije samo da se živi, već da se bude jak.
non liquet [L.], dati slučaj nije jasan.
non mi ricordo [I.], ne sećam se.
non nostrum est tantas componere lites [L.], nije na nama da pomirimo tako teške razlike; nije na nama da razrešimo tako teške nesporazume; nije na nama da smirimo tako teške razmirice.
non omnia possumus omnes [L.], ni svi mi ne možemo sve da uradimo; ni zajedno ne možemo to da uradimo.
non sine numine [L.], ne bez božanske pomoći.
Non sum qualis eram [L.], Nisam onaj što sam bio.
Nonbiri shita [J.], Opušeno.
nonobstant clameur de haro [F.], uprkos vici i buci.
Nos hemos pasado la calle [S.], Propustili smo (njegovu) obrtanje.

nosce te ipsum [L.], spoznaj sebe; upoznaj sebe.
Noscitur a sociis [L.] Poznat u svom društvu; ko je on, zna njegovo društvo.
nostalgie de la boue [F.], nostalgija za blatom (za utopljenošću u blato).
nostro periculo [L.], na naš rizik.
nota bene [L.], to dobro zabeleži.
notgedrungen [N.], neizbežno; neophodno.
notieren [N.], primetiti; navesti; citirati.
Notlösung [N.], Privremeno rešenje.
Notunterkunft [N.], hitan smeštaj.
Notwendigkeit [N.], neophodnost.
novus homo [L.], novi čovek.
nudis verbis [L.], običnim/prostim rečima.
Nugæ canoræ [L.], Melodične trice.
nul bien sans peine [F.], bez muke nema nauke.
nulla nuova, buona nuova [I.], nikakve vesti su dobre vesti.
nulli secundus [L.], uvek na prvom mestu.
nullius addictus jurare in verba magistri [L.], bez zaklinjanja u mišljenje gospodara.
Nur keine Panik [N.], Ne paniči.
Nur zur äußerlichen Anwendung [N.], Nije za oralnu upotrebu.
Nützlichkeit [N.], korisnost.
O fortunatos nimium sua si bona norint agricolas! [L.], O srećni muževi, kad bi samo znali sopstveni blagoslov!
o la fuerza [S.], zbog neophodnosti.
O tánjobi omédetò! [J.], Mnogo srećnih dana kao što je ovaj!
Ob das wohl stimmt? [N.], Pitam se da li je to istina?
ob das wohl wahr ist? [N.], može li to biti istina?
Obergeschoss [N.], gornji sprat.
Oberkiefer [N.], gornja vilica.
Oberkörper [N.], gornji deo tela.
Oberlicht [N.], nebesko svetlo.
Oberlippe [N.], gornja usna.
obgleich [N.], mada; premda.
obiit [L.], on ili ona, umrli su; umro je / umrla je.
obiter dictum [L.], stvar uzgredno rečena.
Objektivität [N.], Objektivnost; objektivitet.
Obra de común, obra de ningún [S.], Svačiji posao je ničiji posao.
obscurum per obscuris [L.], jednu nejasnoću objašnjavajući drugom; objašnjavajući jednu nejasnoću drugom, još većom.
Observanda [L.], Stvari za posmatranje.
obsta principiis [L.], opiranje početku.
Obstupui steteruntque comæ [L.], Zgranuo sam se i kosa mi se nakostrešila.
obwohl er sich ständig beschwert [N.], na sve njegove žalbe; za sve njegove primedbe/žalbe.
occasio facit furem [L.], povoljna prilika pravi lopova.
oder so was [N.], ili tako nešto.
oderint dum metuant [L.], nek mrze sve dok se boje; nek mrze, ukoliko se plaše.
odium theologicum [L.], mržnja teologa.
Œuvres [F.], Radovi.
Offen gesagt [N.], Da budem pošten.
Offen Schauplatz [N.], Otvorena scena.
officina gentium [L.], radionica sveta.
Öffner [N.], otvarač.
ofreecer mucho especie es de negar [S.], previše nuditi vrsta je poricanja.
ofúreko no [J.], bez dokumenta o sebi.
ogni bottega ha la sua malizia [I.], svaki posao ima svoje tajne; trikovi u svim poslovima; svaki zanat ima svoje trikove.
ogniuno per se, e Dio per tutti [I.], svako za sebe, Bog za sve.
Ohe! jam satis [L.], Stoj! dosta.

- ohne es zu wissen** [N.], bez da i sam to zna; bez znanja o tome; ne znajući o tome.
- Ohne etwas an** [N.], Sa ničim na sebi.
- ohne Rücksicht auf...** [N.], bez obzira na...
- ohne Umschweife** [N.], bez okolišenja oko istine.
- ohne weiteres** [N.], bez zadnjih misli.
- ohne zu fragen** [N.], ništa ne pitajući; bez da pita.
- ohne Zweifel** [N.], van sumnje.
- Ohrfeige** [N.], šamar u lice.
- okína** [J.], zevajući.
- Omen faustum** [L.], Povoljan znak.
- omne ignotum pro magnifico** [L.], nepoznato se obično predstavlja kao preterano važno i teško; sve nepoznato uzima se za veličanstveno; nepoznato se preuveličava u važnosti ili težini; sve što je nepoznato smatra se prelepim; za sve što je nepoznato misli se da je čarobno.
- omne solum forti patria** [L.], hrabrom čoveku je svako tlo zemlja.
- Omne trinum perfectum** [L.], svako je savršenstvo trostruko.
- Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci** [L.], Onaj ko spoji korisno s' prijatnim dobija podršku svih.
- omnia ad Dei gloriam** [L.], sve stvari u slavu Boga.
- omnia bona bonis** [L.], dobrom su sve stvari dobre.
- onaji koto wo suru** [J.], slediti akciju.
- optimates** [L.], ljudi najvišeg čina/ranga/položaja.
- opus operatum** [L.], efektivan rad/operacija; jedan efektivan posao; koristan/valjan posao/operacija.
- ora che ci penso** [I.], sad kad razmislim o tome.
- Ora et labora** [L.], Moli se i radi.
- orator fit, poeta nascitur** [L.], jedan je orator stvoren, jedan pesnik rođen.
- Ordnung** [N.], Red; poredak.
- ordre** [F.], red.
- ore rotundo** [L.], okruglih ustiju.
- ore tenuis** [L.], samo iz usta.
- Organigramme** [F.], Shema stvari; dijagram toka stvari.
- Organique** [F.], Organsko.
- Organisme** [F.], Organizam.
- oro y plata** [L.], zlato i srebro (moto Montane).
- O-suki na yo ni shite kudasai** [J.], Radi kako hoćeš.
- otiosa sedulitas** [L.], naporno cepidlačenje.
- otium cum dignitate** [L.], dokolica sa ponosom; dostojanstvena lenjost; lakoća sa dostojanstvom; uzvišena dokolica.
- otium sine litteris est mors** [L.], dokolica bez literature je smrt.
- ou bien** [F.], ili; inače.
- Ou la chèvre est attachée, il faut qu'elle broute** [F.], Gde je koza privezana, tamo mora da brsti.
- où sont les neiges d'antan?** [F.], gde su svi oni snegovi proteklih godina?
- oublier je ne puis** [F.], nikad to neću zaboraviti.
- Ouvrage de longue haleine** [F.], dug (mučan) posao; posao dugog daha; posao na dugu stazu.
- Ouvrier** [F.], Radnik; operativac.
- Paar** [N.], Par; dvoje.
- pabulum Acherontis** [L.], hrana za *Acheron*-a (hrana za grobnicu).
- pace tua** [L.], s' Vašim pristankom.
- Packungsbeilage** [N.], (priloženo je) uputstvo za upotrebu.
- pacta conventa** [L.], stvari o kojima je postignut dogovor; uslovi na koje se pristalo; uslovi o kojima je postignuta saglasnost; uslovi oko kojih je postignuta saglasnost.
- Pactum illicitum** [L.], Ilegalan dogovor.
- padrone** [I.], gospodar; gazda.
- Paisaje** [S.], Predeo; scena.
- pallida Mors** [L.], bleđa Smrt; ubledela smrt.
- palma non sine pulvere** [L.], nema uspeha bez napora.
- Pange, lingua, gloriosi / Proelium certaminis** [L.], Pevaj, jeziku moj, o toj bici, veličanstvenoj borbi (Venantius Fortunatus, 530-610).

Panta rhei [G.], Sve stvari su u istom; sve stvari u istom slivu; sve su stvari u spoju.

par accord [F.], po dogovoru; u harmoniji; u skladu.

par avance [F.], unapred.

par avion [F.], avionom.

Par ci par là [F.], Tu i tamo.

par dépit [F.], iz inata.

Par exemple [F.], Na primer.

par faveur [F.], naklonošću.

par force [F.], silom.

par hasard [F.], slučajnošću.

Par nobile fratrum [L.], Dvoje plemenitih; dva upravo ista.

par oneri [L.], jednak tegobi/teretu; jednako teretu; jednaku nevolji.

Par où? [F.], Kojim putem?

par privilège [F.], kroz privilegiju.

Parabolantenne [N.], satelitska antena.

pardonnez-moi [F.], izvinite me.

pare-balles [F.], zaštićen od metaka.

parfaitement bien [F.], izvanredno dobro; savršeno.

pari passu [L.], istim korakom; u korak; zajedno; istog koraka; pod korak.

parlez peu et bien si vous voulez qu'on vous regarde comme un homme de mérite [F.], govori malo i dobro da bi bio poštovan kao čovek od vrednosti.

Parte beatum [L.], Nijedan blagoslov nije nesumnjiv (ništa nije čista sreća).

Parterre [N.], prizemlje; parter.

partout [F.], svuda; u svim pravcima.

Parva componere magnis [L.], Uporedjivati male i velike stvari.

pas de la porte [F.], prag.

pas du tout [F.], uopšte ne.

pas seul [F.], igra za jednu osobu.

Passant [N.], Prolaznik.

passé [F.], zastarelo.

passim [L.], svuda; kroz celu knjigu/članak o kome se radi; kroz celu knjigu/spis u kome se pominje.

pasticio [I.], krpež; krparija.

patriis virtutibus [L.], s' vrlinama predaka.

paucis verbis [L.], iz nekoliko reči; u nekoliko reči.

paulo majora canamus [L.], zapevajmo na nešto više teme.

Pauschalsumme für heute [N.], ukupna suma (ukupan zbir) za danas.

pax in bello [L.], mir u ratu.

penetralia [L.], najskrivenija mesta.

per ambages [F.], figurativno; metaforički; alegorijski.

Per angusta ad augusta [L.], kroz pokušaje trijumf; put do uspeha nije lak; kroz teškoće do počasti; od pokušaja do trijumfa.

per annum [L.], godišnje.

Per aspera ad astra [L.], kroz trnje do zvezda.

per baroniam [L.], pravom starešinstva.

per centum [L.], na stotine.

Per contante [I.], Za keš; za gotovinu.

per conto [I.], prema računu.

per diem [L.], dnevno; svakog dana; svakodnevno.

per fas et nefas [L.], kroz pogrešno i tačno; kroz pravo i krivo.

per giorni e giorni [I.], u zadnjim danima.

per gradus [L.], korak po korak.

per il gusto di farlo [I.], tek tako; u korist toga.

per il momento [I.], za sada.

Per mare per terras [L.], Preko mora, preko kopna.

per modo di dire [I.], da tako kažemo.

per saltum [L.], skokom.

Pereant qui ante nos nostra dixerunt [L.], Djavo uzima one koji dobre stvari o nama pre nas rekoše; nek nestanu oni koji su naše pametne misli izrekli pre nas.

Perfervidum ingenium Scotorum [L.], Jaka revnost Škota.

Permitte divis cetæra [L.], Ostalo ostavite bogovima.

Perplesso [I.], Zbunjeno; zapitano.

peu à peu [F.], malo po malo.

Peu de gens savent être vieux [F.], Malo ljudi zna kako da bude staro (kako da ostari).

Pied-à-terre [F.], Mesto za odmor; privremen smeštaj.

piere d'achoppement [F.], kamen spoticanja.

pietra mossa non fa muschio [I.], Kamen u pokretu ne skuplja mahovinu.

Place aux dames [F.], Napravite mesta za dame.

planta vivax [L.], dugotrajna biljka.

plein de soi-même [F.], pun sebe; puno sebe.

pleno jure [L.], s' punim autoritetom; punom snagom; s' punim pravom.

plus aloes quam mellis habet [L.], puniji je gorčine nego meda; sarkastična dovitljivost.

plus ça change, plus c'est la même chose [F.], što se više menja, sve je više isti.

plus on est de fous, plus on rit [F.], što više budala to više zabave.

plus sage que les sages [F.], mudrije od mudrog.

Poco a poco [I.], Malo po malo.

Poeta nascitur, non fit [L.], Pesnik se radja a ne pravi; priroda, a ne obuka, pravi pesnika.

point d'appui [F.], tačka oslonca.

Point de départ [F.], Početna tačka.

point de repère [F.], referentna tačka.

politesse [F.], ugladjenost.

pondere, non numero [L.], po težini, ne po broju; težinom, ne brojem.

pons asinorum [L.], magareći most (ime dato petoj predpostavci/tvrđnji u prvoj knjizi *Euclid*-ovoj).

populus vult decipi [L.], gomila voli da bude varana; gradjanstvo voli da bude varano; svetina voli/želi da bude varana.

por todo [S.], do kraja.

Por todos lados [S.], Svuda.

por y parvenir [F.], da se postigne cilj.

porter aux nues [F.], pohvala nebesima.

possiamo avere dell'altro vino? [I.], možemo li dobiti još malo vina?

post bellum auxilium [L.], pomoć posle rata.

Post cineres gloria venit [L.], Posle smrti dolazi slava; slava dolazi posle smrti.

Post equitem sedet atra cura [L.], Iza jahača sedi crna briga.

post obitum [L.], posle smrti.

post-municeps [L.], bivše gradjansko (*municeps* – gradjanin, stanovnik *municipium*-a, provincijskog mesta).

Pour cette raison [F.], Otuda.

pour comble de bonheur [F.], kao vrhunac sreće.

Pour couper court [F.], Prekratiti/skratiti stvar.

pour encourager les autres [F.], da ohrabri/okuraži druge.

pour la plupart [F.], prevashodno.

pour passer le temps [F.], da mu prodje vreme.

pour rire [F.], smešno; ne uzeti za ozbiljno.

pour se faire valoir [F.], da se načini vrednim.

Pour tout potage [F.], Sve što nekom pripada.

pour y parvenir [F.], da dosegne cilj; da se postigne cilj; doseći cilj.

Pracht! [N.], Divota!

præcognita [L.], prethodno poznate stvari; stvar poznata unapred.

Præscriptum [L.], Preporučena/propisana stvar; recept za lek.

Prassi [I.], Standardna procedura; uobičajeni postupak.

Präzedenzfall [N.], presedan (izuzetak od pravila).

prendre la balle au bond [F.], da uhvati loptu dok se odbija.
prendre un bain de foule [F.], umešati se u gomilu.
prends moi tel que je suis [F.], uzmi/prihvati me onakvog kakav sam.
Presto maturo, presto marcio [I.], Pre zrelo, pre trulo.
Preux chevalier [F.], Hrabar vitez.
prima donna [I.], glavna solistkinja.
Primis digitis [L.], Sa vrhovima prstiju.
Pro Deo et ecclesia [L.], Za Boga i crkvu.
pro et contra [L.], za i protiv.
pro hac vice [L.], za ovu priliku.
pro nunc [L.], za ovo sada; za sada.
pro rege, lege, et grege [L.], za kralja, zakon i narod.
pro salute animæ [L.], za dravlje duše; za duševno zdravlje; za zdravu dušu.
probatum est [L.], to je dokazano.
Probitas laudator, et alget [L.], Svako hvali poštenje i ostavlja ga da gladuje.
programmare [I.], programirano.
Progressus [L.], Napredak; progres.
prolétaire [F.], pripadnik niže klase; proleter; radnik.
pronti, via! [I.], spreman! sad!
proprio in quel momento [I.], upravo u tom trenutku.
prosit! [L.], nazdravlje!
Prost! [N.], Živeli!
prudens futuri [N.], svestan budućnosti.
publice [L.], javno.
pugnis et calcibus [L.], svom jačinom.
punctum saliens [L.], isturena tačka.
Punktzahl [N.], Rezultat.
Puo darsi che sia vero [I.], Možda je to istina.
Qu'est-ce qui est arrivé? [F.], Šta se desilo?
quæ fuerunt vitia, mores sunt [L.], što behu poroci sada su običaji.
quale che sia la tua opinione [I.], šta god Vi mislili.
quale motivo avrà di parlare così? [I.], iz kog razloga bi on tako govorio?
qualis ab incepto [L.], isto kao na početku.
qualis vita, finis ita [L.], kakav život, takav kraj.
Qualitätsware [N.], Komad visokog kvaliteta.
quam diu se bene gesseirt [L.], (za) vreme dobrog ponašanja.
quand même [F.], pa ipak.
Quand on voit la chose, on la croit, de quelque manière que [F.], Medjutim, priznanje se daje onome što se vidi.
quandoque bonus dormitat Homerus [L.], čak i dobri Homer ponekad zaklima glavom; i najmudriji prave greške.
quanti est sapere [L.], kako je poželjna mudrost (znanje).
qué hay de malo en eso? [S.], šta je pogrešno u tome?
Que la nuit parait longue à la douleur qui veille! [F.], Kako mora da je duga noć žalosti koja ne može da zaspi!
que yo sepa [S.], koliko ja znam.
quel dommage! [F.], kakva sramota!
quels que soient les problèmes [F.], kakve god da su teškoće.
Questa casa e abitata da fantasmi [I.], Ova je kuća nastanjena duhovima.
Queste cose si dimenticano facilmente [I.], Te se stvari lako zaboravljaju.
Questo dovrebbe bastare [I.], To bi trebalo da bude dosta.
Quintessenz [N.], Suština; srž; bit; kvintesencija.
quo animo? [L.], s' kojom namerom?
Quo Fata vocant [L.], Kako Boginje sudbine zapovede.
quo pax et gloria ducunt [L.], gde mir i slava vode.
quoad hoc [L.], do te mere; do tog stepena.
Quocunque modo [L.], Bilo kako bilo; na bilo koji način.

Quocunque nomine [L.], Pod bilo kojim imenom.
quod avertat Deus! [L.], da Bog sačuva!
quod bene notandum [L.], što se može naročito primetiti; što se naročito primećuje.
quod erat demonstrandum [L.], što je i trebalo pokazati; što je trebalo dokazati/pokazati.
quod erat faciendum [L.], što je trebalo da uradi; što je trebalo učiniti.
raconteur [F.], pripovedač.
Raison d'état [F.], Razlog (postojanja) države.
rammentare [I.], zapamtite.
rari nantes in gurgite vasto [L.], plivajući tamo 'vamo po ogromnom moru.
re infecta [L.], budući nedovršen posao; ne dovršivši posao; ne postigavši cilj.
re vera [L.], uistinu.
Realpolitik [R.], Praktična politika. (Eufemizam za politiku sile).
rechtzeitig [N.], na vreme.
Reculer pour mieux sauter [F.], Vratiti se unazad da bi se bolje skočilo.
Reg dich nicht auf, aber das kommt Verrat gleich! [N.], Ne ljutite se, ali ovo se svodi na izdaju!
Regelrecht [N.], podesna; potpuna; regularna.
Regierungswechsel [N.], smena vlasti.
reibai [J.], vidovnjak; vidovito.
Reihenfolge [N.], raspored; aranžman.
rejasenta [J.], rekreacioni centar.
relata refero [L.], ponavljam pricu kako mi je ispričana.
renovato nomine [L.], obnovljenog/ojačanog imena.
rerum primordia [L.], osnovni sastojci stvari; primarni elementi stvari.
res est sacra miser [L.], paćenik je sveta stvar.
Res gestæ [L.], Već uradjene stvari.
res judicata [L.], predmet već rešen; slučaj već ugovoren; slučaj već sredjen.
Resozialisierung [N.], Rehabilitacija; oporavak.
respice finem [L.], gledaj do kraja; pogledaj na kraj.
Resumen [S.], Rezime; suma.
Resurgam! [L.], Ustaću ponovo!; iznova ću ustati!
retrospectivement [F.], u retrospektivi; gledajući u nazad.
Rettung [N.], spasenje; spas.
Richtgeschwindigkeit [N.], preporučena brzina.
Riduzione [I.], Smanjenje; redukcija.
Rien d'autre [F.], Ništa više.
rien de moins que [F.], bez ikakvih nedostataka.
rigueur [F.], strogost; rigoroznost; striktnost.
roman à clef [F.], roman u kome se stvarne ličnosti pojavljuju pod izmišljenim imenima.
roman fleuve [F.] dugačak roman, bavi se presekom društvenih prilika, ličnostima iz nekoliko generacija neke porodice, itd.
Rückreiseverkehr [N.], saobraćaj u povratku kući.
Rücksichtnahme [N.], pažnja.
Ruhe [N.], Mir; zatišje.
Ruit mole sua [L.], Urušava se pod sopstvenom težinom.
rund um die Uhr [N.], svo vreme; neprestano.
rus in urbe [L.], selo u gradu.
Rusticus expectat dum defluat amnis at ille labitur et labetur in omne volubilis ævum [L.], Priprost čovek čeka da reka protekne (i prestane da teče), ali ona protiče i proticaće zauvek.
ryuko suru [J.], ulazak u modu.
s'il vous plaît [F.], ako bi ste, molim Vas, hteli.
Sachen herumliegen lassen [N.], ostaviti stvari da naokolo leže.
saino batsugun no hito [J.], čovek velikih sposobnosti.
Sal Atticum [L.], Taranska so (dosetka).
Salve sabreur [L., F.], Zdravo hrabri vojniče.
salvo pudore [L.], bez uvrede skromnosti; bez vredjanja skromnosti.

sano come un pesce [I.], zdrav kao dren.
Sans aide [F.], Nepotpomognut.
Sans aucun doute [F.], Bez sumnje.
sans cérémonie [F.], bez ceremonije/formalnosti.
sans Dieu rien [F.], ništa bez Boga.
sans doute [F.], bez sumnje.
sans encombre [F.], bez ikakvih problema.
sans façon [F.], bez ceremonije.
sans pareil [F.], bez rivala.
sans peine [F.], bez teškoća.
sans souci [F.], bez briga; bez pažnje; nepažljivo.
sans tache [F.], bez mrlje.
sans-cérémonie [F.], bez ceremonije/formalnosti.
sans-culotte [F.], revolucionar golja.
Sapere aude [L.], Usuditi se biti mudar.
Sat cito, si sat bene [L.], Ako je dovoljno dobro uradjeno, uradjeno je i dovoljno brzo; dobro uradjeno, uradjeno je i na vreme.
Satis dotata si bene morata [L.], Dobro zasnovano, dobro je i raspodeljeno.
Satis eloquentiae, sapientiae parum [L.], Dovoljno elokvencije, ali malo mudrosti.
Satis superque [L.], Dosta, i više nego dosta; dovoljno, i više nego dovoljno.
satis verborum [L.], dosta je bilo reči; više nije potrebno ništa reći; dosta priče; ništa više ne treba reći.
Sauf et sain [F.], Bezbedan i zdrav; zdrav i čitav; zdravo i čitavo.
sauve qui peut [F.], nek se spasi ko može; spasavaj se ko može.
savoir faire [F.], znati kako se ponašati; imati takt.
savoir vivre [F.], prefinjene (rafinirane) osobine.
Sbrigati! [I.], Požuri!
Scandalum magnatum [L.], Govor/pisanje pogrdan/klevetnički za velikodostojnike; govor/spis uvredljiv za vlast.
Schattenriss [N.], Silueta.
Schaulustiger [N.], Posmatrač.
Schauspielhaus im Freien [N.], Pozorište na otvorenom.
Schlag auf [N.], u brzom ponavljanju.
Schlag auf Schlag [N.], u naglom smenjivanju.
Schlaraffenland [N.], zemlja meda i mleka.
schlecht und recht [N.], po modi.
Schlussrundenteilnehmer [N.], Finalista.
schon möglich [N.], moguće.
schon oft [N.], često.
schöner denn je [N.], lepša nego ikad; lepše nego ikad.
Schritt für Schritt [N.], korak po korak.
schwach von Hunger [N.], slab od gladi; iscrpljen gladovanjem.
Schwellung und Schwemme [N.], Oticanje i višak.
schwesterlich [N.], sestrinski.
Scire facias [L.], Nek bude znano.
Scribendi recte sapere est et principium et fons [L.], Princip i izvor dobrog pisanja je u osećaju.
Scribimus indocti doctique [L.], Učeni i neuki, svi pišemo.
Sdegno d'amante poco dura [I.], Ljutnja ljubavnika kratko traje.
se ayudan el uno al otro [S.], pomažu jedno drugo.
Se non è vero, è ben trovato [I.], Ako nije istinito, pametno je izmišljeno; čak i ako nije istinito, pametno je izmišljeno.
Se remettre dans le bain [F.], Vratiti se toku stvari; vraćaj se u tok stvari!
Secret et hardi [F.], Tajno i smelo; skriveno i hrabro; tajno(vito) i drsko.
Secuela [S.], Posledica.
secundum artem [L.], prema pravilima; naučno.
Secundum naturam [L.], Po prirodi; prema prirodi; prirodno.
Secundum ordinem [L.], Po propisanom/tačnom/utvrđenom redu; tačno po redu; u propisanom roku.
secundum usum [L.], prema praksi.

sed hæc hactenus [L.], ali za sad, to će biti dovoljno; za sada, to će biti dovoljno.

Sehenswürdigkeiten besichtigen [N.], pošavši u razgledanje.

Sei endlich still! [N.], Smirite se!; budite mirni!

sei ja vorsichtig [N.], zbilja se pazi; zbilja se pazite.

Seien Sie vorsichtig, wenn Sie über die Straße gehen [N.], Pazite se kad prelazite ulicu; pazi kad prelaziš ulicu.

sein ganzes Leben [N.], celog svog života.

Seine Berechnungen waren nicht richtig [N.], Preračunao se.

seito ni [J.], sa razlogom.

sekai no dōko ni de mo [J.], bilo gde na svetu.

Selbstsicherheit [N.], poverenje.

Selbsttäuschung [N.], obmana; varka.

selon les r ègles [F.], po pravilu; prema pravilu.

selon lui [F.], po njemu; prema njemu.

Semel abbas, semper abbas [L.], Jednom opat, uvek opat.

semel et simul [L.], jednom i skupa.

semel insanivimus omnes [L.], svako je od nas jednom bio poludeo.

semel pro semper [L.], jednom za svagda.

Semper avarus eget [L.], Pohlepan uvek nešto želi; pohlepnom uvek treba.

semper fidelis [L.], uvek veran; uvek verna.

semper idem [L.], uvek isto.

semper paratus [L.], uvek spreman; uvek spremno.

Semper timidum scelus [L.], Krivica je uvek bojažljiva; krivica je uvek plašljiva; krivica je uvek stidljiva.

Sempre il mal non vien per nuocere [I.], Nezgoda ne dolazi uvek da povredi.

senex bis puer [L.], starac je dvostruko dete.

Sensu bono [L.], U dobrom smislu.

Sensu malo [L.], U lošem smislu.

senza giri di parole [I.], bez okolišenja oko istine.

senza remore [I.], bez oklevanja.

sero sed serio [L.], kasno, ali ozbiljno.

sero venientibus ossa [L.], ko zakasni ostaće mu kosti.

serus in cælum redeas [L.], da se kasno na nebo vratite (da dugo živite); kasno na nebo da se vratiš; dugo da živiš.

servabo fidem [L.], držaću se vere.

servare modum [L.], biti u granicama dozvoljivosti; da bi se držalo unutar ograničenja; da bi se održalo u granicama; držati se granica; imati granice; imati meru.

servus servorum Dei [L.], sluga slugu Božijih.

sesquipedalia verba [L.], reči duge stopu i po.

shajitsuteki na [J.], opisno.

shiji ni shitagatte [J.], gomila pod kontrolom.

shijo saiko no kashū [J.], najbolji pevač svih vremena.

Shikashi subarashii ja arfmasen ka! [J.], Ali to je izvanredno!

Shin-komedi [J.], Alternativna komedija.

Shinpai shinai [J.], Ne brinite.

shirīmasèn deshita ká? [J.], niste li to znali?

shushi ga tonton ni narū [J.], da se ne zadužuje.

Shuyo [J.], Izraslina.

si crede uno scrittore [I.], on laska sebi da je pisac.

Si Deus nobiscum, quis contra nos? [L.], Ako je Bog s' nama, ko je protiv?

si Dieu n'existait pas, il faudrait l'inventer [F.], da Bog ne postoji, trebalo bi ga izmisliti.

si diis placet [L.], ako je po volji bogova; ako odgovara bogovima; ako to zadovoljava bogove.

si monumentum quæris circumspice [L.], ako tražiš njegov spomenik, pogledaj oko sebe; tražiš li njegov spomenik, pogledaj oko sebe.

si no me equivoco [S.], ako se ne varam.

Si nous n'avions point de défauts, nous ne prendrions pas tant de plaisir à en remarquer dans les autres [F.], Da sami nemamo greške ne bismo sa zadovoljstvom ukazivali na tudje.

si parva licet componere magnis [L.], ako se male stvari mogu porediti sa velikim.

Si vis pacem, para bellum [L.], Ako hoćete mir, spremajte se za rat.

Sic eunt fata hominum [L.], Eto kako se odvijaju ljudske sudbine; tako se odvijaju ljudske sudbine; takva je sudbina čovekova; takva jeste sudba čovekova.

sic passim [L.], svukud.

sic semper tyrannis [L.], uvek tako prema tiranima.

Sic transit gloria mundi [L.], Tako mine slava ovoga sveta; tako prolazi slava ovog sveta.

Sic vos non vobis [L.], I tako vi radite, ali ne za sebe.

Sich alle Möglichkeiten offen halten [N.], Držati opcije otvorene.

Sich auseinander setzen [N.], Pomiriti se s' necim; srediti se.

sich blicken lassen [N.], uzeti izvestan izgled.

sich der Lage gewachsen zeigen [N.], biti dostojan trenutka.

sich fertig machen [N.], da bude spreman.

sich flüchten in er [N.], da bi u njega izbegli.

sich kennen lernen [N.], da se međusobno upoznaju.

Sich über ein Thema ausbreiten [N.], Proširujući temu; da se proširi tema.

sich überlegen die Bäume und ihre Blätter [N.], razmotrite drveće i njihovo lišće.

Sich überlegen folgend [N.], Razmotrite sledeće.

sich umsehen [N.], pogledaj okolo.

sich von selbst regeln [N.], da se o sebi pobrine.

sich wiederholen [N.], da se ponovi; ponavljajući se; ponoviti se.

sich wohl fühlen [N.], da se oseti srećnim.

sichergehen [N.], da se osigura; da se napravi sigurno.

Sicherheit [N.], sigurnost.

Sicherheitsvorkehrung [N.], bezbednosna mera/predostrožnost.

Sicut ante [L.], Kao i pre; kao pre.

sie bleiben gern unter sich [N.], oni se sebe drže; oni su sami sebi dovoljni.

sie kann keine Mathematik [N.], ona ne zna matematiku.

Sie können sagen, was Sie wollen [N.], Vi možete reći šta hoćete.

sie liefen in Kopenhagen ein [N.], uplovili su u Kopenhagen.

Sie sind verschieden groß [N.], Različite su veličine.

sie waren unter sich [N.], bile su same.

Sie wissen doch, wie das ist [N.], Znate već kako je to, zar ne?

Sie wissen ja [N.], kao što znate.

Sie wissen ja, dass... [N.], kao što znate, to...

siècle [F.], doba.

siècle d'or [F.], zlatno doba.

siècles des ténèbres [F.], mračno doba.

sile et philosophus esto [L.], čuti i misliće da si filozof.

Silent leges inter arma [L.], U sred rata i oružja zakoni su nemi.

Silentium altum [L.], Duboka tišina.

Similia similibus curantur [L.], Isto se istim leči; slične stvari se sličnim leče.

Similis simili gaudet [L.], Isto se istim zadovoljava; isto se s' istim slaže; isto se zadovoljava istim.

simplex munditiis [L.], elegantan u jednostavnosti.

sin número [S.], bezbrojno.

Sine die [L.], Bez dana postavljenja (na tu dužnost).

Sine dubio [L.], Bez sumnje.

sine mora [L.], bez kašnjenja; bez odlaganja.

sine præjudicio [L.], bez predrasuda.

sine qua non [L.], bez koje ne.

Sinn [N.], Svrha života.

Sit ut est aut non sit [L.], Ili neka je kako jeste, ili nikako; ili ovako ili nikako.

sit venia verbis [L.], izvinite na tim rečima; neka ovim rečima bude oprošteno.

só de wa nài to kikásarenài kagíri [J.], sem ako drugačije ne čujete; sem ako ne čujete suprotno.

so eine lange Reise [N.], tako dug put.
so gut wie fertig [N.], skoro gotova.
So oder so [N.], Na jedan ili drugi način.
so schwer ist es nun auch wieder nicht [N.], to nije toliko teško kao sve ono drugo.
So viel Arbeit, warum? [N.]? Toliko posla, zbog čega?
so viel ich weiß [N.], koliko ja znam.
so wenig [N.], tako malo.
So wie es jetzt ist [N.], Kako sad stvari stoje; kako stvari stoje u ovom trenutku.
so, das wärs [N.], tako, to je to onda.
sœurs de charité [F.], milosrdne sestre; sestre milosrdja.
soi-disant [F.], samozvani; samozvanim; samozvano.
Soi-disant soi-même [F.], Neko ko je samosvojan.
soko ni oite kudasai [J.], stavite ga tamo.
soll ich die Tür öffnen? [N.], da li da otvorim vrata?
sonó nekütai wa shátsumo to aimasen [J.], ta mašna ne ide s' tom košuljom.
sonó nisiatsu no hón wa dóchira mo onáji yò na monó desù [J.], te dve knjige su baš iste.
sonó tokì kárè wa yómù no wo yaméte... [J.], tu je prestao da čita...
soré irài [J.], od onda.
soré wa sore toshite [J.], kakva god da su; pa nek bude šta bude.
sorgenfrei [N.], bezbrižno.
sotto voce [I.], tihim glasom.
Souffier le chaud et le froid [F.], Duva toplo i hladno.
sous tous les rapports [F.], po svim pitanjima.
sozusagen [N.], takoreći.
Spalte [N.], Procep.
Spaltung [N.], rascep.
spät [N.], kasno.
Spes sibi quisque [L.], Neka se svako u sebe pouzda/nada.
Spiegelbild [N.], odsjaj; refleksija.
Spitzenmarke [N.], prvi u klasi.
splendide mendax [L.], dostojanstveno neistinito; plemenito neistiniti (lažni).
Spontan handeln [N.], Delovati impulsivno.
sponte sua [L.], po sopstvenoj želji; svojom voljom; po sopstvenom nahodjenju.
Sprachen liegen mir nicht [N.], jezici nisu moj interes.
spropositato [I.], punog greški.
spudoratezza [I.], besramnost.
squalifica [I.], isključenje; diskvalifikacija.
sta viator, heroem calcas! [L.], zaustavi se putniče, ti stojiš na prasini heroja!
stagnierend [N.], nepokretni; stagnantni.
Stat pro ratione voluntas [L.], Na mestu razuma stoji volja.
Stechpalme [N.], svetog.
stell dir das plastich vor! [N.], zamislite to!
Stemschnuppe [N.], zvezda padalica; meteor.
Stille [N.], Tišina.
Stricknadel und Kenntnis [N.], Iгла za štrikanje i znati kako (sa njom) raditi.
stumm Prophezeiung [N.], nemo proročanstvo.
Stunde um Stunde [N.], čas za časom; sat po sat.
su due piedi [I.], na licu mesta.
Sua cuique voluptas [L.], Svaki čovek ima svoja zadovoljstva.
suaviter in modo, fortiter in re [L.], nežan u postupku, odlučan u izvršenju.
sub colore juris [L.], pod bojom zakona.
sub prætexto juris [L.], pod izgovorom pravde; pod plaštom pravde.
sub rosa [L.], ispod ruže; tajno.
Sub silentio [L.], U tišini.

sub verbo [L.], pod tom i tom reči.
sub voce [L.], pod ovom ili onom rečju; pod takvim nekakvim imenom.
Sublata causa, tollitur effectus [L.], Uklonivši uzrok, nestaje posledica.
Succès d'estime [F.], Uspeh poštovanja.
such dir etwas aus [N.], izaberite Vi.
suchen Sie etwas Bestimmtes? [N.], tražite li nešto posebno?
Sufre por saber y trabaja por tener [S.], Pati da bi bio mudar, radi da bi imao.
sùgù ni [J.], sad odmah.
sùgù sokó madè kité irù [J.], tu je, odmah iza ćoška.
sui generis [L.], svoje sopstvene ili neke naročite vrste; svoje/naročite vrste.
Suivez raison [F.], Sledi razum; idi za razumom.
sukkai [J.], više od jednog puta.
sukóshizùtsu [J.], malo po malo.
sukúnakùtomo [J.], u najmanju ruku.
sum quod eris; fui quod es [L.], ja sam ono što ćeš ti biti; ti si ono što sam ja bio.
summum jus, summa injuria [L.], rigoroznost zakona je vrhunac tlačenja; strogost zakona stepen je ugnjetavanja.
sumptibus publicis [L.], na opšti trošak; na tudj račun; o javnom trošku.
Suo loco [L.], Na odgovarajućem mestu; na svoje pravo mesto; na svom pravom mestu.
suo Marte [L.], sopstvenom veštinom; sopstvenim junaštvom.
Superare la prova del tempo [I.], Izdrži probu vremena.
sur le pas de la porte [F.], na kućnom pragu.
surgit amari aliquid [L.], nešto gorko se pojavljuje; nešto se gorko javlja.
Sursum corda! [L.], Obodrite svoja srca!; gore glave!; ohrabrite se!; okuražite se!; srca vaša ohrabrite!
Surtout pas de zèle! [F.], Pre svega, bez usrdnosti.
Surú madè ni narfsagarù [J.], Spuštati se na nešto.
Süße [N.], zasladjenost.
suuda koto wo mizu ni nagasu [J.], neka ono što je prošlo to i ostane.
Suum cuique [L.], Svakom svoje.
Suus cuique mos [L.], Svako ima svoje navike.
Sympathisch [N.], Simpatično; simpatičnu.
table à manger [F.], sto za ručavanje.
tableau vivant [F.], živa slika.
tádàchi ni [J.], odmah; smesta.
tadelnswert [N.], prekorno.
tædium vitæ [L.], iznošenost života; zamor (umor, dosada) života.
táho de wa [J.], s' druge strane.
Taisez-vous [F.], Miran budi; zadrži jezik.
tal como es [S.], takav kakav jeste.
tangere vulnus [L.], da dodirnu ranu.
tant pis [F.], utoliko gore.
tant s'en faut [F.], daleko od toga.
tanto buon che val niente [I.], toliko dobru da nizašta nije dobra.
tasaku no [J.], plodno (u smislu umetničkog rezultata).
tatsächlich, in der Tat [N.], zbilja; zaista.
te lo dico a fin da bene [I.], govorim Vam za Vaše dobro.
te ni oenaku natte [J.], situacija bez kontrole; van kontrole.
Te, Deum, laudamus [L.], Tebe veličamo, o Gospode.
Tebet [Y.], Četvrti mesec (April) po *Yiddish* (Jevrejskom) kalendaru.
teburu no ué ni arimasù [J.], na stolu je.
tel brille au second rang qui s'éclipse au premier [F.], čoveku na nižem položaju može zasijati zvezda pomračena na višem.

Tel est notre plaisir [F.], Takvo je naše zadovoljstvo.
tel-ou-tel [F.], takvu i takvu.
Tempus edax rerum [L.], Vreme, proždirač svih stvari.
tempus fugit [L.], vreme leti.
tenax propositi [L.], čvrsto se držeći cilja; čvrstog cilja; uporan u svom nastojanju.
Tengo pensado comprarlo [S.], Razmišljam to da kupim.
Tenia entendido otra cosa [S.], Ja sam razumeo nešto drugo.
tentanda via est [L.], neki se put mora probati.
testa o croce? [I.], glava, pismo?
testamentarisch [N.], testamentarni; po testamentu.
thermique [F.], toplotne.
tiens ta foi [F.], drži se svoje vere.
Tiens! [F.], Hej!
tirailleur [F.], kavgađžija; vešt strelac.
tobochu de [J.], u trci; u jurnjavi.
Todomaru [J.], Ostati na mestu; ne pomerati se.
tokidoki [J.], povremeno.
Tomaru [J.], Ne sklopiti oka; ostati budan preko noći.
tombé des nues [F.], ispalih iz oblaka; ispalog iz oblaka.
torokushohyo [J.], zaštitni znak (žig).
tossá ni [J.], bez razmišljanja; namah; na licu mesta.
Tôt gagné, tôt gaspillé [F.], Kako došlo, tako otišlo; lako/brzo stečeno, lako/brzo potrošeno; lako zaradjeno, lako potrošeno.
tôt ou tard [F.], pre ili kasnije.
totis viribus [L.], svom svojom snagom; svom svojom moći.
totus, teres, atque rotundus [L.], potpun, uglačan i zaokružen.
Toujours prêt! [F.], Uvek spremna!
Tour d'horizon [F.], Linija horizonta; opšti pregled stvari.
tous frais faits [F.], svi troškovi plaćeni.
tout à coup [F.], iznenada.
tout à fait [F.], sasvim.
tout au contraire [F.], suprotno tome; naprotiv.
tout bien ou rien [F.], sve ili ništa.
tout ce que [F.], sve to.
tout ce qui, tout ce que [F.], sve to.
tout comprendre est tout pardonner [F.], shvatiti sve je oprostiti sve; sve razumeti je sve oprostiti.
tout dans les limites normales [F.], sve što se smatra normalnim.
tout de suite [F.], odmah; smesta.
tout en chantant / marchant / etc [F.], za vreme pevušenja / šetanja / itd; dok peva / šeta / itd.
tout ensemble [F.], sve zajedno.
tout frais fait [F.], svi troškovi plaćeni.
tout le confort moderne [F.], sve moderne ugodnosti.
tout le monde est sage après le coup [F.], svako je pametan naknadno.
tout vient de Dieu [F.], sve stvari su od Boga.
tout-à-l'heure [F.], trenutno.
Traduttori traditori [I.], Prevodioci su izdajnici.
Tranche de vie [F.], Isečak života.
Transeat in exemplum [L.], Neka to bude primer; neka to predje u primer.
tren de aterrizaje [S.], stajni trap.
très estimé [F.], puno uvazavanog.
tria juncta in uno [L.], tri spojena u jedno.
Tristesse [F.], Utučenost duha; duševna tuga.
Trochilidæ [L.], kolibri.
trostlos [N.], tužno; tugaljivo.
Trouvaille [F.], Iznenađna sreća.

Truditur dies die [L.], Jedan dan istisnut drugim; jedan je dan gurnut unapred drugim; Jedan se dan potiskuje drugim.
Tsugéguchi suru [J.], Pričati priče.
tu das ja nicht! [N.], ne radi to!
tu das ruhig, selbst [N.], slobodno i sami to uradite.
Tu es en beauté! [F.], **Izgledaš dobro!**
Tu ne cede malis [L.], Ne daj se djavolima.
tu quoque [L.], Vi ste sledeći.
Tutor et ultor [L.], Zaštitnik i osvjetnik.
tutte le strade conducono a Roma [I.], svi putevi vode u Rim.
tutto il giorno [I.], celog bogovetnog dana.
überaus [N.], preterano.
Überdies, das ist untertrieben! [N.], Štaviše, to nije sve!
Überholverbot [N.], Ograničenje u preterivanju.
Übermut [N.], oduševljenje.
Überrest [N.], ostaci.
Übertreibung [N.], Preterivanje.
Überwachung [N.], Nadgledanje; nadzor; motrenje.
Ubi lapsus? [L.], Gde padoh?
Ubique [L.], Svuda.
ufficiosamente [I.], neslužbeno.
Ulzig [N.], Čudno.
Ultima Thule [L.], Daleka Tula; daleka oblast; najdalja *Thule*; veoma udaljen kraj; najseverniji deo sveta (današnji Island, Šetlandska Ostrva).
ultimus Romanorum [L.], poslednji Rimljanin.
ultra licitum [L.], preko onog što je dozvoljeno.
um besser sehen zu können [N.], da bi se bolje videlo; u nameri da se bolje vidi.
um ganz sicherzugehen [N.], samo da bi se bilo na bezbednoj (sigurnoj) strani.
um Gottes willen [N.], za Boga miloga; za ime Boga.
umeinander [N.], jednog oko drugog.
umfüllen [N.], prelazak s' jednog (transportnog sredstva) na drugo.
umgekehrt Prophezeiung [N.], obrnuto proročanstvo.
umso besser [N.], baš tako.
Un 'poco di buono [I.], Sumnjiva ličnost.
un bienfait n'est jamais perdu [F.], čin ljubaznosti nikad ne mine (nikad se ne gubi).
un changement en pire [F.], promena nagore.
Ún mó! [J.], Zbilja! (označavajući dosadu ili ljutnju).
Un ordre de grandeur [F.], Približna zamisao.
una buona volta [I.], jednom za svagda.
Una cosi cara ragazza! [I.], Tako lepa devojka!
Una voce [L.], U jednom glasu; jedinstveno.
Unabsehbar [N.], Nemerljive.
uncinato [I.], upecano.
und so weiter [N.], i tako dalje.
und wenn es noch so schwer ist [N.], koliko god da je teško; koliko god da je to teško.
undo suru [J.], da vežbaju.
Une tricherie [F.], Deo trika.
Unfähigkeit [N.], nesposobnost.
ungehorsam [N.], neposlušna.
unguibus et rostro [L.], sa kandžama i kljunom.
unnötig [N.], nepotrebno.
uno detrás del los [S.], jednog po jednog.
unten am Fluss [N.], dole pored reke.
unter anderem [N.], između ostalog.
unter Denkmalschutz stehen [N.], da bude zavedeno kao istorijski spomenik.

unter vier Augen [N.], između nas budi rečeno.
Unter'scheidung [N.], Razlikovanje.
unterbezahlt [N.], nedovoljno plaćenih.
Unterbrechung [N.], prekid.
unterprivilegiert [N.], siroti; neprivilegovani.
urbem lateritiam invenit, marmoream reliquit [L.], on (Augustus) našao je grad (Rim) u cigli, ostavio ga u mermeru.
uso no moshitate de [J.], pod lažnim izgovorom.
usque ad aras [L.], do samog oltara; do krajnje tačke.
usus loquendi [L.], upotreba/upotrebljivost govora.
ut quocunque paratus [L.], neko ko je spreman za svaki ishod.
utcunque placuerit Deo [L.], kako bi se i Bog obradovao; kako to Bog voli..
utile dulci [L.], korisno s' lepim (lepo s' korisnim); korisno s' prijatnim; podesno s' ugodnim.
utilité [F.], korisnost.
va et vient [F.], dolazak i odlazak; dolazanje i odlazanje.
vacuus cantat coram latrone viator [L.], kad putnik praznog novčanika peva u prisustvu drumskog razbojnika; putnik praznog novčanika peva ispred drumskog razbojnika.
variæ lectiones [L.], različito štivo.
Vaurien [F.], Nevredan sadrug.
vedi Napoli e poi muori [I.], vidi Napulj i umri.
vel prece, vel pretio [L.], za ljubav ili za pare.
veluti in speculum [L.], čak kad je i u ogledalu.
venienti occurrite morbo [L.], bolje sprečiti nego lečiti.
ventis secundis [L.], s' povoljnim vetrom.
ver'streuen [N.], nešto što se rasprši.
vera incesso patuit dea [L.], u njenom hodu već otkrivala se boginja.
vera pro gratiis [L.], istina pre usluge.
Veranschaulichung [N.], Objašnjenje.
verantwortlich [N.], odgovorno.
verantwortungslos [N.], neodgovorno.
verarmt [N.], sirotinjskog.
Verbinden Sie mich bitte mit Mr. Jones [N.], Uvedite, molim Vas, g. Džonsa.
Verdad es verde [S.], Istina je zelena.
Verfassung [N.], Duševno raspoloženje; stav.
verfeinern [N.], ugladjenim.
vergnügt [N.], veselo.
Vergnügungspark [N.], zabavni park (luna park).
Verhalten [N.], Ponašanje.
Veritatis simplex oratio est [L.], Jezik istine je jednostavan.
verköpern [N.], oličavati.
verkräften [N.], s' nečim se nositi.
vernünftig [G.], trezveno; prisebno.
verso le otto [I.], oko osam sati.
Verständnis [N.], shvatanje; razumevanje.
Vertrauen erweckend [N.], inspirišuće poverenje.
Verwarnung [N.], pozornost.
Verwechslung [N.], zbunjenost.
Verwertung [N.], iskoristljivost.
vestido a la ultima [S.], odeveno po poslednjoj modi.
Vet du icke, min son, med husu liten wishet verlden regeras? [Š.], Ne znaš li ti, sine moj, sa koliko se malo mudrosti upravlja svetom?
vete a paseo! [S.], gubite se!
via trita, via tuta [L.], ugažen put je siguran put.
Vide ut supra [L.], Videti šta je gore rečeno.
viel zu wenig [N.], suviše malo.

Virtus millia scuta [L.], vrlina je hiljadu oklopa.
vis conservatrix naturæ [L.], zaštitna moć prirode.
vis medicatrix naturae [L.], lekovitost prirode; isceljujuća moć prirode.
vivatus [L.], nešto oživljeno; živo.
Vive, vale [L.], Zbogom; srećno.
voglio 'sia questo che quello [I.], hoću i ovo i ono.
vogue la galère [F.], neka bude što će biti.
Voilà tout [F.], To je sve.
vol spatial habité [F.], kosmički let s' ljudskom posadom.
volver la vista atrás [S.], pogledaj/pogledajte unazad.
vom Fleck weg [N.], odmah.
Von da ab [N.], Od tada nadalje.
von da an [N.], od tada nadalje.
von der Form her [N.], što se forme tiče.
von ein Uhr bis zwei [N.], od jedan do dva; od jedan sat do dva.
von mir aus [N.], ako Vam se svidja, ja ne marim.
von morgens bis abends [N.], od ujutru do uveče.
von oben bis unten [N.], od vrha do dna.
von vorn anfangen [N.], početi iz/od početka.
von wegen! [N.], nikako!
vor und zurück [N.], napred, nazad.
Voraussage [N.], Predviđanje.
Vorhang oben! [N.], Zavesa gore!
Vorschlag [N.], Predlog.
vorschriftsmäßig [N.], prema uputstvu; po pravilima.
Vorsicht, Stufe! [N.], pazi gde staješ!; pazi na korak!
Vorsprung durch Technik [N.], Napredak kroz tehniku.
Vorverkauf [N.], unapred napravljena rezervacija.
voulu [F.], izmišljen; nametnut.
vous ou moi [F.], ili ti ili ja.
vulgo [L.], uobičajeno.
Vulnus immedicabile [L.], Neisceljiva/neizlečiva povreda.
Wahlpropaganda [N.], predizborna kampanja/propaganda.
Wahr [N.], Istina.
Wakáttà [J.], Razumeo sam.
Wanderjahr [N.], Godina lutanja.
Wänderlust [N.], impuls/čežnja/strast za lutanjem (putom).
Wandteppich [N.], tapiserija.
Warteraum [N.], usputno odmaralište.
was er mag und was er nicht mag ist belanglos [N.], svejedno je šta on voli i ne voli.
was für ein Durcheinander! [N.], kakav lom!
Was gilt die Wete [N.], Na šta se kladite?
was halten Sie von ihnen? [N.], šta ste o njima mislili?
was ist los? [N.], u čemu je problem?; u čemu je stvar?
was machst du gerade? [N.], šta to radite?
Was meinen Sie? [N.], Šta Vi mislite?
was mich anbelangt [N.], što se mene tiče.
Was mich betrifft [N.], Što se mene tiče.
was nutzt es? [N.], koja je korist (od nje)?
Was passierte danach? [N.], Šta se desilo posle toga?; šta se zatim zbilo?
Was soll das heißen? [N.], Šta to treba da znači?
Was solls! [N.], Dodjavola, pa šta!; ma šta!
Was willst du damit sagen? [N.], Na šta mislite?
watákushi desù! [J.], to sam ja!

watákushi ga funda totan yánè/yuká ga nukéochita [J.], Pod ili krov urušili su se kad god sam koraknuo po bilo kom od njih.
watakushi mo ugokanakatta shi, Jon mo ugokanakatta [J.], niti sam se pomerio ja niti Džon.
watakushi no ié wà aré desù [J.], to je moja kuća.
watakushi wa chitto mo ki ni shinai [J.], uopšte me nije briga.
Watákushi wa mùjokèn de sánsei desù [J.], Potpuno sam za to.
weder A noch B [N.], ni A ni B.
Wehrdienstverweigerer [N.], Ubedjenik iz savesti.
Weiblich Nachkommenschaft [N.], ženski potomci.
weit blickend [N.], nešto što vidi daleko.
welche Freude! [N.], kakvo zadovoljstvo!
welche Größe ist das? [N.], koje veličine?
Weltbild [N.], Konceptija/shvatanje sveta.
weltmacht [N.], svetska sila.
weniger denn je [N.], manji nego ikad.
Wenn du das erst mal hinter dir hast, zuhören [N.], Jednom kada je to iza tebe, slušaj.
wenn du willst [N.], ako hoćete.
wenn ich das schon höre [N.], samo to trebam da čujem.
wenn ich es nur gewusst hätte [N.], da sam to samo znao.
wenn ich Sie wäre [N.], da sam ja ti.
wer ist da? [N.], ko je to?
wer kommt zuerst? [N.], ko je prvi?
Wert darauf legen [N.], Praveći poentu.
Wespe [N.], osa.
Wichtig sein [N.], To je ono što se računa.
wie dem auch sei [N.], kako god da se uzme.
Wie du siehst! [N.], Eto vidite!
wie du wilst! [N.], uživajte!
Wie erklären Sie das? [N.], Kako to objašnjavate?; kako to pravdate?
Wie geht es dir? [N.], Kako ste?
Wie geht's? [N.], Kako to beše ide?
Wie gehts? [N.], Kako ide?
wie gewöhnlich [N.], kao i obično.
wie heißen Sie? [N.], kako se zovete?
wie hoch kommt das? [N.], koliko to košta?
wie ich schon sagte [N.], kako rekoh.
wie ist das bloß passiert? [N.], kako se, zaboga, to desilo?
Wie ist das zu verstehen? [N.], Kako to razumeti?
Wie ist der Kuchen geworden? [N.], Kako je ispao kolač?
wie packe ich das an? [N.], kako s' tim da postupim?
Wie sagenhaft [N.], Kako lepo.
wie Sie es auch ausdrücken [N.], kako god Vi to rekli.
wie sie sagte [N.], kako je rekla.
Wie sieht es aus? [N.], Kako izgleda?
wie spät ist es? [N.], koliko je sati?
wie üblich [N.], kao i obično.
Wie verlautet [N.], Kako je saopšteno; kao što je rečeno.
Wie viel Uhr ist es? [N.], Koliko je sati?
Wie wärs mit Sie? [N.], A Vi?; šta je s' Vama?
wieder [N.], opet.
Wildnis [N.], Divljina.
Winzig [N.], Sićušan. **yoshi, yoshi** [J.], tamo, tamo.
wir haben darüber geredet [N.], pričali smo o tome.

Wir können davon ausgehen, dass... [N.], Za početnu tačku možemo uzeti da...
wirklich? [N.], zbilja?
Wissenschaft [N.], Učenje; nauka.
wo bist du gewesen Landschaftsgärtner, in letzter Zeit? [N.], gde ste Vi, baštovane, u zadnje vreme bili?
wo bleibt er nur? [N.], samo gde je?
Wo shiráberù [J.], Ispitajte.
wo suru keiyaku wo suru [J.], ugovoriti posao; ugovoriti da se nešto uradi.
wo tashikamerù [J.], da se u nešto uveri.
wohin du auch gehst [N.], gde god da idete; gde god da podjete; kuda god krenuli; gde god pošli.
wohl oder übel [N.], voleo to neko ili ne voleo.
Wollen wir das machen? [N.], Kako bi bilo to da uradiš?
Wunder als Metapher [N.], čudo kao metafora.
wusstest du das nicht? [N.], niste li to znali?; zar niste znali?
yákù [J.], otprilike.
Yokù yattá! [J.], Dobro uradjeno!
yonin dekinài [J.], neprihvatljivost.
Yugata [J.], Rano večere.
yugata ni [J.], uveče.
yuku-yuku wa [J.], na dugi rok.
Yukúyuku wà [J.], Na dugi rok.
yushoku wò shinágarà hanáshaiimasho [J.], pričaćemo o tome za vreme večere.
zannen da! [J.], kakva sramota!
Zénpanteki ni mítè [J.], Sve u svemu.
Zerstreuung [N.], odvratanje.
zettái ni damé dà! [J.], nikako.
zonam perdidit [L.], u oskudici kada je (kada je bez novčanika).
zu Fuß [N.], na nogama.
zu Lande [N.], u toj zemlji.
zu meiner Freude [N.], na moju radost.
zu meiner Linken [N.], s' moje leve strane.
zu meiner Überraschung [N.], na moje iznenađenje.
zum Beispiel [N.], na primer.
zum Fenster herein [N.], kroz prozor.
zum Schluss [N.], na kraju krajeva; na koncu svega.
zum Ver'wechseln ähnlich [N.], slični kao grašak grašku; sličnih jedno drugom ko' dva zrna graška.
zur Abwechslung [N.], za promenu.
Zur Besinnung kommen [N.], Da povrati svest; da dodje sebi.
Zur Debatte stehen [N.], Usredsredivši se.
zur gleichen Zeit [N.], u isto vreme.
zur Sache kommen [N.], doći do predmeta rasprave.
zur Verfügung [N.], na raspolaganju.
Zusammenarbeit [N.], saradnja; kooperacija.
Zusammensetzung [N.], Struktura; sastav.
Zutreffendes bitte unterstreichen [N.], Molim Vas, podvucite gde treba.
zwei [N.], dva.
Zweifel [N.], sumnja.
zweifellos, ohne Zweifel [N.], nesumnjivo.
Zwielicht [N.], sumrak; suton.
αδειοσα [G.], prazna.
αιθανομαι [G.], osećam.
ακριβως [G.], tačno to; tačno; precizno.
Αληθεια? [G.], Zbilja?
απασχολημενος [G.], zaposlen, zauzet.
Απο που εισαστε? [G.], Odakle ste?

αποκλείεται [G.], tu nema pogovora.
αποψε [G.], noćas.
αργα [G.], sporo.
αργησα [G.], kasnim; zakasnio sam.
Αρχίζει στις οκτώ [G.], počinje u osam.
ας πουμε [G.], da kažemo.
Αυτο είναι ενταξει [G.], U redu je.
Αυτο παρακαλω [G.], ovo, molim Vas.
αΦιξεις [G.], dolasci.
ΒΑΓΚΟΝ-ΛΙ [G.], Spavaća kola (vagon za spavanje).
Βοηθεια! [G.], upomoć!
Βολικοςη [G.], Udobno; ugodno.
γεματος [G.], prepuno.
για ενα ατομο [G.], za jednu osobu.
Για τωρα [G.], Zasad.
Για Φοιτητες [G.], za studente.
ΓΛΥΚΑ [G.], Slatkiši.
γρηγορα [G.], brzo.
γυρωαπο [G.], unaokolo.
Δεν αισθανεται καλα [G.], On/ona ne oseća se dobro.
δεν επιτρεπεται [G.], nije dopušteno.
Δεν εχετε τιποτα [G.], Sve je u redu sa tobom (nije ti ništa).
Δεν μ'εννοιαζει [G.], Nije me briga.
δεν μεννοιαζει [G.], nije me briga.
Δεν ξερω τι χει [G.], Ja ne znam šta je pogrešno.
Δεν παραγγειλα αυτο, παραγγειλα... [G.], Ja nisam ovo naručio, naručio sam...
δεν ταιριαζει [G.], ne uklapa se.
Δεχεστε τραβελερς τσεκ? [G.], Da li primate putne čekove ('traveler's checks')?
Δεχονται πιστωτικες καρτες [G.], Kreditne kartice se primaju.
δηλαδη [G.], tojest.
δημοσιος υπαλληλος [G.], državni službenik.
διασημοσο [G.], čuveno.
διασκεδαστικοσο [G.], smešno; zabavno.
ΔιαΦορα [G.], Izmešano; kombinovano.
Δυο μπυρες απο το βαρελι παρακαλω [G.], Dva točena piva, molim.
Δυο, παρακαλω [G.], Dva, molim.
ΕΙΔΗ ΠΡΟΣ ΔΗΛΩΣΗ [G.], Stvari za carinjenje.
ελικρινα [G.], otvoreno; iskreno.
Εμαι εδω για την εκθεση/εμπορικη εκθεση [G.], dodjoh na sajam.
Εμαστε στη Λαμια? [G.], Da li smo u Lamiji?; jesmo li u Lamiji?
Εμαστε στο νουμερο εντεκα [G.], Mi smo u broju 11.
Ειναι ανοικτο την Κυριακη? [G.], da li je otvoreno nedeljom?
Ειναι ασφαλεις για μικρα παιδια? [G.], Da li je bezbedno za malu decu.
Ειναι ελευθερο [G.], besplatan.
Ειναι επικινδυνο? [G.], Da li je to opasno?
ειναι μακρνα? [G.], da li je to daleko?
Ειναι μια εικονα του Δαμασκηνου [G.], Damaskinova jedna ikona.
Ειναι πολυ ακριβο [G.], Suviše je skupo.
Ειναι πολυ ομορΦοη [G.], Ona je vrlo lepa; vrlo lepo izgleda.
Εισαστε πολυ ευγενικος [G.], To je vrlo ljubazno od Vas.
Εκδρομες [G.], Ekskurzije; izletí.
Ελατε απο'δω παρακαλω [G.], podjite ovuda, molim Vas; ovim putem, molim Vas.
Εμεινα απο λαστιχο [G.], Ima rupu.
Εμπρος? [G.], Halo?

Ενα εισιτήριο για τη Λαμία παρακαλώ [G.], Jednu karta za Lamiju, molim.
Ενα μαξιλάρι παρακαλώ [G.], Jastuče, molim Vas.
Ενα ποτηρακι κοκκινο κρασι παρακαλώ [G.], Čašu crnog vina, molim.
Ενα τζιν τονικ παρακαλώ [G.], Džin i tonik, molim.
Ενα τσαι με γαλα και λεμονι [G.], Čaj s' mlekom i limunom.
ενθουσιωδης [G.], s' entuzijazmom.
Εξοχικον κεντρον [G.], Seoski/provincijski restoran.
επι πλεον [G.], dodatno.
ΕΠΙΒΙΒΑΣΗ [G.], Putnici.
επιπλωμενοςη [G.], namešteni.
Επιτρεπεται να παρω ΦωτογραΦιες? [G.], Mogu li da fotografisem?
ΕΡΓΑΣΙΜΕΣ ΜΕΡΕΣ [G.], Od ponedeljka do subote.
Ερχονται καθε μερα [G.], (One) dolaze svakog dana.
Ευκαιριες [G.], rasprodaja.
ευεχης παρασταση [G.], stalna predstava.
Ευεχης χρηση [G.], u stalnoj upotrebi.
ευχαριστως [G.], sa zadovoljstvom.
ΕΦτασα [G.], Smesta.
Εχει διαλειμμα δεκαπεντε λεπτων [G.], Postoji interval od petnaest minuta.
εχετε δικιο [G.], to je tačno.
Εχετε ευκολιες για αναπηρους? [G.], Imate li pomagala za invalide?
Εχετε καθρεΦτη? [G.], imate li ogledalo?
Εχετε τιποτα για χορτοΦαγους? [G.], Da li imate nešto za vegetarijance?
Εχω δικιο [G.], U pravu sam.
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΣ [G.], Francuska pekara i uputstvo za upotrebu.
η γειτονια [G.], susedstvo.
η δημοσιος υπαλληλος [G.], državni službenik.
η διαδηλωση [G.], demonstracije protesta.
Η διανομη [G.], Distribucija; raspodela.
η εικονα [G.], slika.
η εκκλησια [G.], crkva.
Η θεα [G.], Pogled.
η καθημερινη [G.], obični (radni) dani.
η κατευθυνση [G.], pravac.
η μασκα [G.], maska.
Η μητερα [R.], Mati.
η νεολαια [G.], mladost.
η νυχτα [G.], noć.
η ξεναγηση [G.], putovanje sa vodičem.
η οικογενεια [G.], porodica.
η ομιγλη [G.], izmaglica.
Η πατριδα [G.], Otadžbina; rodno mesto.
η πολιτικη [G.], politika.
η σκονη [G.], prašina.
η υπαλληλος [G.], činovnik.
η Φαγουρα [G.], svrabom.
η Φλεγμονη [G.], zapaljenje; upala.
η Φτερουγα [G.], ptičje pero.
η χαρτοπαιζια [G.], kockanje.
η χωριστρα [R.], odlazak; odlazeći.
θα σας Φερω αμεσως [G.], doneću vam jednu odmah.
θαυμασια! [G.], Izvanredno!
Θυμαμαι [G.], Sećam se.
Ιδιωτικος χωρος [G.], Privatni posed; privatno imanje.

Ισια, ευθεια [G.], pravo napred.
ΙΣΟΓΕΙΟΝ [G.], parter; prizemlje.
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ [G.], Svakog dana; dnevno.
καθημερινορ [G.], dnevno; svakodnevno; svakog dana.
Καλη διασκεδαση! [G.], Uživajte!
καλη ορεξη! [G.], prijatno! (uživajte u obroku!)
Καλη τυχη! [G.], Srećno!
καλως ορσατε! [G.], dobrodošli!
Κανατε λαθος [G.], Napravili ste grešku.
Κανει κρυο [G.], Hladno je.
Κανονιζω [G.], Ja uredjujem; ja sredjujem.
κατα τη γνωμη μου [G.], po mom mišljenju.
κατε μερα [G.], svaki dan.
Κατι λειπει [G.], nešto nedostaje.
Κερδιζω! [G.], Ja pobedjujem!
κινδυνος! [G.], opasnost!
κρασατος [G.], kuvan/spremljen u vinu.
Κυριες και κυριοι [G.], Dame i gospodo.
Λεγεται η Βιλλα Παραδεισος [G.], ta se vila zove Rajska.
Μ'α ρεσουν οι Φραουλες [G.], volim jagode.
Μαζι με το πρωινο? [G.], da li uključen doručak?
με καιμακι [G.], sa kremom.
Με παγακια [G.], Sa ledom.
Μενω στο ξενοδοχειο Παραδεισος [G.], odsedoh u hotelu "Raj".
μεσα [G.], iznutra.
μετα Φιλοδωρηματος [G.], S' naplatom za uslugu.
μετραω [G.], mera.
Μη σκυβετε εξω [G.], Ne naginji se napolje.
Μηπως εχετε κατι μεγαλυτερο/μικροτερο ?[G.], Da li imate išta veće/manje?
Μηπως θελετε γλυκο, καΦε? [G.], Da li bi ste hteli kolač ili kafu?
Μηπως θελετε κατι να πιετε? [G.], Hoćete li nešto da popijete?
Μηπως θελετε κατι να Φατε? [G.], Hoćete li nešto da pojedete?
Μια μπριζολα χοιρινη παρακαλω [G.], svinjsku šniclu, molim Vas.
Μια μυρα παρακαλω [G.], Pivo, molim.
Μια πορτοκαλαδα με ανθρακινο παρακαλω [G.], Gaziranu pomorandžu, molim.
Μικτη ασΦαλεια [G.], Kombinovano osiguranje.
Μονοδρομος [G.], Jednosmerna ulica.
Μου δινετε το κλειδι παρακαλω? [G.], Da li bi ste mi dali ključeve, molim Vas?
Μουσακας [G.], Musaka.
μπλε μαρεν [G.], marinsko plavo.
Μπορειτε να μου δειξετε στο χαρτη? [G.], Možete li mi pokazati na mapi??
Μπορειτε να μου το κρατησετε? [G.], Možete li ga zadržati za mene?
Μπορειτε να συστησετε ενα ξενοδοχειο στην Καλαματα? [G.], Možete li da preporučite kakav hotel u Kalamati?
Μπορειτε να συστησετε ενα Φτηνο ξενοδοχειο? [G.], Možete li mi preporučiti jeftin hotel?
Μπορειτε να το βαλετε στο λογαριασμο? [G.], Možete li to da stavite na račun?
Μπορειτε να το γραχετε παρακαλω? [G.], Možete li, molim Vas, to da napišete?
Μπορειτε να το σΦραγισετε προσωρινα? [G.], Možete li je privremeno opraviti?; možete li to privremeno opraviti?
Μπορειτε να το Φτιαξετε σημερα? [G.], Možete li ga danas opraviti?
Μπορουμε να εχουμε το πρωινο στο δωματιο? [G.], Da li možemo da dobijemo doručak u sobi?
Μπορω να κολυμπησω εδω? [G.], da li mogu ovde da plivam?
Μπορω να παω με τα ποδια? [G.], Mogu li tamo stići peške?
Μπορω να σας βοηθησω? [G.], mogu li ti pomoći?
Να η αποδειξη [G.], evo potvrde/priznanice.
Ναι! [G.], Da.

νομιζω πως ναι [G.], tako mislim.
Ντεμι-πανσιον [G.], Polupansion.
Ξα ναπεστε το παρακαλω? [G.], Možete li to ponoviti, molim Vas?
Ξαπλωστε εκει περα παρακαλω [G.], Lezite tamo, molim Vas.
Ξεναγησειρ [G.], izlet s' vodičem.
ΞιΦια παρακαλω [G.], sabljarku, molim Vas.
ο διπλοματης [G.], diplomat.
ο Καναδας [G.], Kanada.
ο κηπος [G.], bašta.
Ο κυκλος [G.], Krug.
ο υπευθυνος επιχειρησεως [G.], direktorski; administrativan.
Ο χειμωνας [G.], Zima.
ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΣ [G.], Uputstvo za upotrebu.
οπωσδηποτε [G.], svakako.
Οριο ταχυτητας [G.], Ograničenje brzine.
οριστε! [G.], tu li si!
Οχι - Σκουπιδια [G.], Ne - smeće.
Οχι εκεινο - αυτο εδω [G.], Ne to – ovo; ne ona - ova.
Οχι, ευχαριστω [G.], Ne, hvala.
παντοτε [G.], uvek.
Παρακαλω, αφηστε με [G.], Molim Vas, ostavite me na miru.
Παρτε ενα χαπι τρεις Φορες την ημερα [G.], Jedna pilula triput dnevno.
Παρτε το ασανερ στον τριτο οροφο [G.], Uzmite lift do trećeg sprata.
Περαστε να δειτε [G.], dodjite i vidite; dodjite i pogledajte.
ποια ειναι η διευθνηση? [G.], koja je adresa?
Ποιος ειναι ο αριθμος του διαβατηριου σας? [G.], Koji je broj Vašeg pasoša?
Ποιος εκανε αυτον τον πινακα? [G.], Ko je naslikao tu sliku?
πολυ καλα [G.], to je u redu; u redu je.
πολυ? λιγο? [G.], mnogo? malo?
Ποναι εδω [G.], boli ovde.
Ποσο θα μεινετε εδω? [G.], Koliko dugo ćete tu biti?
Ποσο κοστιζει η ωρα? [G.], koliko to košta po satu?
ποτε [G.], nikada; kada.
Ποτε γιορταζεις? [G.], Kad Vam je slava?; ko je Vaš svetac?
Ποτε θελετε να ταξιδεψετε? [G.], Kad želite da putujete?
Που ειμαστε? [G.], Gde smo?
Που ειναι το βαγκον-λι? [G.], gde su kola za spavanje?
Που ειναι το πλυντηριο [G.], Gde je vešernica?
Που μπορω να αγορασω εισηρια? [G.], Gde mogu da kupim karte?
Που μπορω να παρκαρω? [G.], Gde mogu da parkiram?
Που μπορω να σας βρω? [G.], gde mogu da Vas kontaktiram?; gde te mogu kontaktirati?
που? [G.], gde?
Πρεπει να μεινετε δυο κρεβατι για τρεις μερες [G.], Morate ostati u krevetu tri dana.
Πρεπει να στείλω αυτο με fax [G.], Moram ovo da pošaljem preko faksimil mašine.
πρησμενοσο [G.], oteklih.
πριν πατε για υπνο [G.], pre nego što odete u krevet; pre odlaska u krevet; pre spavanja.
Πριν/Μετα το Φαγητο [G.], Pre i posle jela.
ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ [G.], Odredište.
προς τη Μητροπολη [G.], prema Mitropoliji.
προσεξτε! [G.], pazi!
Προσεχετε το σκαλοπατι! [G.], Pazi na korak!; pazi gde staješ!
ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΟ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙ! [G.], Pazi na korak; pazi gde ideš.
προσεχετε! [G.], pažljivo!

Πρωτες βοηθειες [G.], Stanica prve pomoći.
Πως παω εκει? [G.], Kako da odem tamo?
Πως παω στο Ναυπλιο? [G.], Kako da dodjem do Nafpliona?
Πως σας λενε, παρακαλω? [G.], Kako se zovete, molim Vas?
Πως το λενε αυτο το λουλουδι? [G.], Kako se zove ovo cveće?
σε γωνια [G.], u ćošku.
Σε ποια βιλλα μενετε? [G.], U kojoj ste vi vili?
σημερα το απογευμα [G.], ovog popodneva.
σημερα το βραδυ [G.], ove večeri.
σκεπτομαι [G.], mislim.
ΣΤΑΜΑΤΑΩ [G.], Stojim.
Στερεος, κοκκινος φρουτο [G.], Čvrsto, crveno voće.
Στην υγεια σας! [G.], Nazdravlje; živeli!
Στο θεατρο [G.], u tom pozorištu.
Στο τελος του δρομου [G.], Na kraju ulice.
Συγγνωμη, μπορω να περασω? [G.], Izvinite, mogu li da prodjem?
συγκινητικος [G.], uzbudjujuće.
συγυρισμενος [G.], uredan; pedantan.
Συγχαριτηρια! [G.], Čestitke!
συμβαινει: τι συμβαινει? [G.], šta se dešava?
Συμφωνω [G.], Slažem se.
ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ [G.], Alarm; pozornost.
Συνεχης παρασταση [G.], Neprekidna predstava.
Συνεχης χρηση [G.], u stalnoj upotrebi.
Συνοτμευετε παρακαλω [G.], budite kratki, molim Vas.
συστηνω [G.], predstavljam; uvodim.
σωστα και τακτοποιημενοςο [G.], pravilno i uredno.
Σωστα! [G.], Baš tako!; tačno to!
Τα μετρα [G.], Merenja.
τα φωτα προειδοποιησης [G.], opominjuća svetla.
Τελειωνει στις εννιαμιση [G.], završava se u pola deset.
τελειως [G.], sasvim; kompletno.
τελευταια αγγελια [G.], zadnji poziv; zadnja tura.
την Πεμπη [G.], Četvrtak.
Τι αξιοθεατα εχει εδω? [G.], Šta tu ima da se vidi?
Τι γλυκα εχετε? [G.], koje kolače imate?
Τι ειναι αυτο? [G.], Šta je ovo?
Τι εχετε να Φαμε? [G.], Šta ima da se jede?
Τι εχετε? [G.], U čemu je nesporazum?; u čemu je problem?
Τι θα μας συνιστουσατε? [G.], šta bi ste Vi preporučili?
Τι θα παρετε? [G.], Šta bi ste naručili?
Τι θελετε? [G.], Šta bi ste želeli?
Τι κριμα! [G.], kakva šteta!
Τι μερα ειναι σημερα? [G.], Koji je danas dan?
Τι μπορει να κανει κανεις τα βραδυα? [G.], Šta uveče ima da se radi?
Τι παγωτα εχετε? [G.], Koje vrste sladoleda imate?
τι περιεχει αυτο? [G.], šta ima u tome?
Τι ωρα τελειωνει? [G.], Kada se (to) završava?
τιποταλλο [G.], još nešto.
Τμημα εκτακτων περιστατικων [G.], Odeljenje za povrede; odeljenje za povredjene.
Το αξιωμα & επισημος [G.], Kancelarija & službenik.
το αποτελεσμα [G.], rezultat; ishod.
το ασανσερ [G.], dizalica; lift.
το βραδυ [G.], uveče.

Το διαβατήριο σας παρακαλώ [G.], Vaš pasoš, molim.
το διαμερισμα [G.], apartman.
Το διπλο κρεβατι [G.], Krevet za dvoje.
το δρομολογιο [G.], raspored časova.
το ευραΦακι [G.], sečivo.
το θαυμα [G.], čudo; divota.
το ιδιο κανει [G.], sve je (to) isto.
Το καλυτερο που εχετε να κανετε ειναι... [G.], Najbolja stvar koju možete da uradite jeste...
το καρπουζι [G.], lubenica.
το κοκτειλ [G.], koktel.
το κτημα [G.], posed.
το κτιριο [G.], zgrada.
το λαστιχακι [G.], elastična gumica.
Το λογαριασμο παρακαλω [G.], Račun, molim.
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΑΠΟ ΕΧΟΛΗ ΓΟΥΙΝΤΣΕΡΦ [G.], Lekcija iz jedriličarske škole.
το μαστουνι [G.], štap za šetnju.
Το ονομα σας παρακαλω? [G.], Vaše ime, molim Vas?
το παιχιδι [G.], igra; igračka.
το πακετο [G.], paket.
το παρελθον [G.], prošlost.
το πεζοδρομιο [G.], kolovoz.
το πηγαδι [G.], bunar; izvor.
Το ποτο [G.], Piće.
το πουλι [G.], ptica.
Το πουλμαν Φευγει στις δεκα απο την Πλατεια Αιγυπτου [G.], Autobus ide u deset sati s' Egipatskog Trga.
το πρωι [G.], izjutra.
το πυροτεχνημα [G.], vatromet.
το σινεμα [G.], bioskop.
το σλιπικ-μπαγκ [G.], vreća za spavanje.
το στομαχι [G.], stomak.
το ταλκ [G.], talk prašak.
το τοπιο [G.], predeo.
το τσοΦλι [G.], školjka; orah; jaje.
Το υγρο [G.], Fluid.
το υΦασμα [G.], tkanina.
το Φιλτρο αερας [G.], filter za vazduh.
το Φυτο [G.], biljka.
το Φωρ [G.], svetlost.
τον Αυγουστο [G.], u Avgustu.
τον Ιανουαριο [G.], Januar.
τον Ιουνιο [G.], Juni.
Τοπικη ωρα [G.], lokalno vreme.
Τρεις η ωρα [G.], Tri sata.
τρεις και τεταρτο [G.], tri sata i petnaest minuta.
τρομερος! [G.], užasno!
τσιρκος [G.], cirkus.
Ττρογγυλοσο [G.], Okruglo.
Υπαρχει διασκεδαση για παιδια? [G.], Da nema neka priredba za decu?
Υπαρχουν εκδρομες? [G.], ima li ikakvih izleta?
Υπαρχουν μηνυματα για μενα? [G.], Ima li ikakvih poruka za mene?
Υπηρεσια δωματιων [G.], Posluženje u sobi.
Φανταστικοσο [G.], nestvarna; imaginarna.
Φαρμακα [G.], Lekovi.
Φουλ-πανσιον [G.], pun pansion.

Φυσαι πολυ [G.], vrlo je vetrovito.
Φυσικα [G.], naravno.
Φωναξτε την αστυνομια [G.], zovite policiju.
Χαιρω πολυ [G.], Drago mi je da smo se sreli.
Ωρες επισκεψεως [G.], vreme za posetu.
Ωρες ιατρειων [G.], hirurški sati; sati za operaciju.
абсолютно чистый [R.], bez mrlje.
автобиографический [R.], autobiografski.
автоматический [R.], automatski.
автономный [R.], autonomno.
агитационный [R.], propagandistički; propagandno.
акклиматизация [R.], aklimatizacija (privikavanje na promenu klime).
аккуратный [R.], tačnosti; urednosti.
аминь [R.], amin.
анатомический [R.], anatomski.
аркий [R.], raznobojno.
Астролог [R.], Astrolog.
Астронавт [R.], Astronaut.
Атгаше [R.], Ataše.
аттестат [R.], svedočanstvo.
Бабочка [R.], Leptir.
Базар [R.], Tržnica; čaršija; bazar.
Балалайка [R.], Balalajka.
балдахин [R.], zastor; baldahin.
баран [R.], ovan.
Бац! [R.] Bum!; tras!; dum!
Баюшки-баю! [R.], Buji-baji, ššš!
бдение [R.], bdenje.
беглец [R.], begunac.
Беда в том, что [R.], Nevolja je u tome što.
без всего [R.], bez ičega.
без постоянного местожительства [R.], bez stalnog mesta boravišta.
без толку [R.], nerazumno.
безбожный [R.], bezbožna.
Бездевушка [R.], Tričarija.
бездельник [R.], danguba.
беззубый [R.], bezubo.
Безнаказанно [R.], Nekažnjivo.
Безуспешный поджог [R.], Neuspešno podmetnut požar.
безутешный [R.], neutešno.
белка [R.], veverica.
бесонница [R.], besanica.
Беспрепятственный [R.], Neometan.
бессвязный [R.], rastrojen.
бессмысленный анекдот [R.], besmislena anegdota.
беспорно [R.], neosporno.
беспорный [R.], neosporan.
бесшумный [R.], bešumno.
Блестящий горелка [R.], Blještavi gorionik.
богобоязненный [R.], bogobojažljiva.
боже мой! [R.], bože moj!
больной [R.], bolno.
бордовый [R.], crven kao vino.
Борец [R.], Borac.

боярин [R.], boljar; aristokrat; velmoža.
брожение [R.], vrenje.
буду читать те книги, которые мне нравятся [R.], čitaću one knjige koje volim.
бунтарь [R.], buntovnik.
было забавно [R.], bilo je zabavno.
быт [R.], način života.
Быть в движении [R.], Biti u pokretu.
Быть видным [R.], Pokazati se.
быть на побегушках [R.], trčkarati.
быть прикованным к постели [R.], biti prikovan za postelju.
в конце концов [R.], na kraju krajeva.
В общем [R.], Uopšte.
в основном [R.], uglavnom.
В покое? [R.], U miru?
в самом конце [R.], na samom kraju.
в таком случае [R.], u datim okolnostima; u takvom slučaju.
В то же время [R.], U isto vreme.
в частности [R.], to naročito.
в чем дело? [R.], u čemu je stvar?
ваше время истекло [R.], vaše vreme je isteklo.
ввиду [R.], u pogledu.
вдвойне [R.], dvaput.
вдобавок [R.], dodatno; pored toga.
Вежливость [R.], Učtivost.
езде [R.], svuda; svukud.
вездесущий [R.], sveprisutne.
великолепный [R.], sjajan.
верблюд [R.], kamila.
Верх [R.], Vrh.
весь [R.], celo.
Взаимное обвинение [R.], Protivtužba.
Взаимость [R.], Reciprocitet; uzajamnost.
взаимоотношение [R.], uzajamni odnos.
взаимопонимание [R.], uzajamno razumevanje.
Взаимосвязь [R.], Medjusobna zavisnost; korelacija.
Взбалмошный [R.], Ekscentrično; neuravnoteženo.
взвесив все еще раз [R.], malo bolje razmislivši.
Взор [R.], Baci pogled; osvrni se; vidi.
взъерошенный [R.], razbarušeno.
Вишь! [R.], Samo pogledajte!
включая духовный [R.], uključujući duhovnu.
вкось [R.], ukoso.
вкрадчивый [R.], dodvoravajući se.
вместе с тем [R.], u isto vreme.
вне сомнения [R.], bez sumnje.
Внешне [R.], Nešto što je spolja; spoljno; spolja; prema spolja.
внешний [R.], spoljni.
Внутри [R.], Iznutra.
внутрь [R.], unutar.
Во весь голос [R.], U sav glas.
во весь опор [R.], vrhunskom brzinom.
во время [R.], do kraja; kroz celo vreme; vo vremja.
во время еды [R.], u vreme obeda.

Во всяком случае [R.], U svakom slučaju; uostalom.
Водяной знак [R.], Vodeni znak.
воздержанный [R.], uzdržan.
войти в дом [R.], ići kući.
Вокруг [R.], Unaokolo; uokolo.
волей-неволей [R.], hteo - ne hteo, voleo – ne voleo.
Волна [R.], Porast.
вон там [R.] tamo preko.
Вопрос жизни и смерти [R.], Stvar života i smrti.
Воспитание [R.], Vaspitanje.
Восточный район [R.], Istočno područje.
вотум недоверия [R.], izglasavanje nepoverenja.
впечатляющий [R.], impresivno.
вполне [R.], potpuno, skroz.
впопыхах [R.], žurno; u žurbi.
Врачебный [R.], Medicinski.
Временный храм [R.], Privremen hram.
время [R.], vreme.
время от времени [R.], s' vremena na vreme.
Вроде [R.], Kao; tako kao.
врожденный [R.], urodjeno; prirodjeno.
Врунья [R.], Lažov.
вручную [R.], rukom.
вса сумма целиком [R.], sveukupnost.
все [R.], sve.
все же [R.], sve isto.
Все кончилось хорошо [R.], Sve se dobro završilo.
Все равно [R.], Sve isto; svi isto.
всеведущий [R.], sveznajuće.
всегда [R.], uvek.
всего [R.], u svemu.
Всего хорошего! [R.], Sve najbolje!
всего хорошего; с наилучшими пожеланиями [R.], sve najbolje; s' najboljim željama.
всеобъемлющий [R.], sveobuhvatna.
всех слоев общества [R.], iz svih slojeva života.
вскочить [R.], skočiti.
вследствие этого [R.], na to; zbog toga.
вслепую [R.], na slepo; povezanih očiju.
вступительный [R.], uvodan; inauguralan; svečano uveden u dužnost.
всюду [R.], svuda.
Вторая половина дня [R.], Popodne; druga polovina dana.
Вторник [R.], Utorak.
Вуаль [R.], Veo.
Вымпел [R.], Zastavica; rašljast barjak (na ratnom brodu).
выносливость [R.], izdržljivost.
Выполнение (осуществление, удовлетворение) [R.], Ispunjenje (dovršenje).
выражение благодарности [R.], izraz zahvalnosti.
выситься [R.], uzdizanje.
Высокий уровень обслуживания [R.], Visoki nivo usluge.
выставление напоказ [R.], hvalisanje, razmetanje.
выступить адресовать на собрании [R.], držanje govora na mitingu/skupu.
Выступление как Видение [R.], Pojava kao prikaza.
вязь [R.], spajanje slova; vez; arabeska.
галлюцинация [R.], halucinacija; prividjenje.

гарпун [R.], harpun.
Гибкий [R.], Gipko.
Гибкость [R.], Gipkost; vitkost.
гипноз [R.], hipnoza.
гипнотизер [R.], hipnotizer.
гипнотический [R.], hipnotički.
главный ворота [R.], glavna vrata.
Глубокий [R.], Duboko.
Глухо. Вселенная спит, положив на лапу / с клещами звезд огромное ухо [R.], Ništa da zašušti. Spava vasiona, s' crvićima zvezda svoje ogromno uho odmara na šapi (V. Majakovski, "*Oblak u pantalonama*", 1915).
гобелен [R.], goblen.
Гоготать [R.], Gakanje; brbljanje.
год за годом [R.], godinama.
гражданин [R.], gradjanin.
грациозный [R.], graciozno.
Греза [R.], Sanjarenje (sanjati po danu).
громовой [R.], burno.
грусть [R.], tuga.
Грызть [R.], Gristi; glodati.
губчатый вылечить [R.], sundjerasto izlečenje.
Да здравствует! [R.], Da si živ i zdrav!; da živi!
Дайте-ка пройти [R.], Molim Vas da prodjem.
далеко за полночь [R.], dugo iza ponoći.
дально-зоркий [R.], dalekovido.
Данные [R.], Činjenice; podaci.
двигатель [R.], motor.
двойной [R.], dvojno.
двубортный [R.], na preklop.
действительный случай [R.], stvarni slučaj.
деловой календарь [R.], poslovni kalendar.
дерево, о котором идет речь [R.], drvo u pitanju.
дерзость [R.], prenačljenost, naglost.
Десять минут ходьбы отсюда [R.], Deset minuta hoda odavde.
Диапазон [R.], Opseg (dijapazon).
Дипломатический [R.], Diplomatski..
для меня это очень важно [R.], to mi mnogo/puno znači.
днище [R.], dno.
До свидания! [R.], Dovidjenja!
до сих пор [R.], do sada.
Доброе утро! [R.], Dobro jutro!
Дождик & душ [R.], Pljusak & tuš.
дождь льет как из ведра [R.], lije kao iz kabla.
долго [R.], dugo.
домашнее [R.], domaćinski.
домашний [R.], domaći.
дополнение [R.], dopunjenje; komplement.
дословный [R.], doslovno.
достопамятный [R.], znamenit; vredan pomena.
Дочиста [R.], Potpuno.
другими словами [R.], drugim rečima.
Другой наблюдение [R.], Drugo zapazanje.
дурно(й) [R.], loše.
дуэт [R.], duet.
дымка [R.], sumaglica.

Его болезнь была не такой (сервезной), чтобы вызвать беспокойство [R.], Njegova bolest nije bila takva da izazove zabrinutost.
Единорог [R.], Jednorog.
Еи-богу! [R.], Zbilja!
ему не везло [R.] nije imao sreće.
если понадобится [R.], ako je potrebno.
Ест ли хоть какая-нибудь возможность? [R.], Ima li uopšte nekakve šanse?
эффективный [R.], efektivno.
Еще желтый [R.], Više žuto; žuće.
Жаворонок [R.], Ševa.
жатва [R.], žetva.
жгут [R.], nabor; kika; pletenica.
желаю вам удачи [R.], Želim Vam sreću.
жернов [R.], žrvanj.
Жест [R.], Gest.
Жесткость [R.], Žestina; strogost.
жетон [R.], novčić, žeton.
живой [R.], živo.
живот [R.], stomak; površina stomaka.
жидкий кристалл [R.], tečni kristal; plazma.
Жизнерадостность [R.], Životna radost; životni polet.
жилище [R.], prebivalište.
за кулисами [R.], iza scene; iza kulisa.
за последнее время [R.], u poslednje vreme.
за рубежом [R.], u inostranstvu.
Забавляться [R.], Zabavljajte se.
забвение [R.], zaborav.
забияка [R.], svadjalica; nasrtljivac; razmetljivac.
заблаговременный [R.], na vreme.
заведенный порядок [R.], utvrđeni poredak.
Загладить [R.], Zagladiti; ispeglati.
загляденье [R.], divan pogled.
загнуть [R.], sagnut.
задолго [R.], zadugo.
зажигалка [R.], upaljač.
зажимать [R.], savladati; ugušiti; obustaviti; zabašuriti.
зажиточный [R.], uspešno; napredno.
заика [R.], mucavac.
ЗАКВАСКА [R.], kvasac.
Заключение [R.], Zaključak.
Законченность [R.], Konačnost; finalnost.
залпом [R.], bez pauze za udisaj.
замкнутый [R.], zatvoren.
запоздалый [R.], zakasneo.
Запыхаться [R.], Zadihati se; biti bez daha.
зачисление в высшее учебное заведение [R.], upis u visoku školu.
защитник [R.], zaštitnik; branilac.
заяц [R.], zec.
звездный приспешник [R.], zvezdani sledbenik; privrženik zvezda.
Зверинец [R.], Zverinjak; menažerija.
здесь [R.], ovde.
зло [R.], zlo.

змея [R.], zmija.
знак отличия [R.], odlikovanje.
Зоркий [R.], Oštrog vida; pronicljiv; vispren.
зритель [R.], posmatrač; gledalac.
Зря [R.], Uzalud.
зубной [R.], zubasti.
зубной протез [R.], proteza.
Зубр [R.], (Evropski) bizon; nepopustljivi konzervativac.
и так далее [R.], i tako dalje.
и тому подобное [R.], i tome slično.
игрушка [R.], igračka.
идеальный горизонт [R.], idealni horizont.
идиллия [R.], idila.
идти под руку [R.], idu ruku pod ruku; šetaju.
из этого ничего не получилось [R.], ništa iz nje nije proizašlo.
Извилистый [R.], Uvojit.
изо дня в день [R.], iz dana u dan.
изумруд [R.], dragi kamen; smaragd.
иллюминация [R.], osvetljenje; iluminacija.
Инертность [R.], Tromost; inertnost.
Искренне [R.], Iskreno.
Исторический [R.], Istorijski.
истребление [R.], istrebljenje.
Исчезновение [R.], Iščežnuće.
к первому января [R.], do prvog Januara.
к счастью [R.], milostivo.
к тому времени [R.], do tada.
К тому же [R.], Nadalje; štaviše.
К чему, скажи-ка мне [R.], Zbog čega, zaista mi reci.
казалось бы [R.], izgledalo bi.
как будто прижиматься (прижаться), друг к другу [R.], kao da se šćućurio друг uz druga.
как бы ни мелодраматический [R.], koliko god melodramatično.
как вам угода [R.], kako god hoćete.
как вы думаете? [R.], šta Vi mislite?
как вы поживаете? [R.], kao ste?; kako živite?
Как жалко! [R.], Kakva šteta!
как же [R.], prirodno; naravno.
как можно скорее [R.], što je pre moguće; što pre; čim bude bilo moguće.
как ни в чем не бывало [R.], kao da se ništa nije desilo.
Как пишется это слово? [R.], Kako pišete tu reč?
Как попало [R.], Dar-mar.
Как раз вас я искал [R.], Upravo si ti ličnost koju tražim.
как следует [R.], kako i treba da bude.
канцлер [R.], kancelar.
карандаш [R.], olovka.
катастрофический [R.], katastrofalno.
качалка [R.], stolica za ljuljanje.
Качание [R.], Ljuljanje.
Квантовый [R.], Kvant.
Кинжал [R.], Bodež.
Классика [R.], Klasika.
Классический подступ [R.], Klasičan pristup.
комната имеет тридцать футов в длину [R.], soba meri trideset stopa u dužinu.
компетентный [R.], kompetentno; kvalifikovano.

Конгрессмен & Съезд [R.], Kongresmen & Kongres.
Концепция [R.], Konceptcija; osnovna zamisao.
Концерт начинается в семь часов [R.], Koncert počinje u sedam sati.
коробка [R.], kutija.
косметическое желе [R.], kozmetičko žele.
космический артерия [R.], kosmička arterija.
космический космонавт [R.], kosmički kosmonaut.
космополитический [R.], kosmopolitski.
краеугольный камень [R.], kamen temeljac.
красивый [R.], lepa.
Краснеть [R.], Rumen; pocrveneo.
красота [R.], lepota.
Крест-накрест [R.], Unakrst.
Кричать [R.], Kričati.
Кроика [R.], Krojenje.
Кролик [R.], Zec.
кроткий [R.], krotka.
Круглый год [R.], Cele godine; preko cele godine.
кружевной [R.], čipkasto.
крылатый [R.], krilata.
Куколка [R.], Larva; čaura.
кумулятивный [R.], kumulativne.
ласточка [R.], lastavica.
лауреат [R.], dobitnik priznanja; laureat.
легковесный [R.], male težine.
легко-мысленный [R.], lakomisleno.
Ледниковый период [R.], Ledeno doba.
Ледяной [R.], Leden.
ледяной борозда [R.], ledena brazda.
лежащий в основе [R.], nešto što leži ispod.
лезвие [R.], oštrica; sečivo.
Лепесток [R.], Latica.
ликующий [R.], likujući.
личинка [R.], larva.
Ложный появление [R.], Lažno pojavljivanje.
Лотерея [R.], Lutrija.
луженый [R.], okalajisanog.
любопытный [R.], ljubopitljiv, radoznao.
малочисленный [R.], malo po broju.
манекенщик [R.], maneken.
мать [R.], mati.
Мать бывало часто пела эту песню [R.], moja majka je često pevala ovu pesmu.
Мать Сырой Земля [R.], Vlažna Majka Zemlja.
Мафия [R.], Mafija.
мелодичный [R.], melodično.
меня осенило [R.], osvanulo mi je; sinulo mi je.
Меры предосторожности? [R.], Mere predostrožnosti.
место действия [R.], mesto dejstva; mesto delovanja/akcije.
местожительство [R.], prebivalište.
мечтательный [R.], sanjivo.
Микстура [R.], Smeša.
Миловидность [R.], Prijatan izgled.
Мим [R.], Mimika.
Миниатюрный псалом [R.], Minijaturni psalm.

миссионер [R.], misionar.
Миф [R.], Mit.
мне вспомнилось [R.], setih se.
Мне выпал жребий [R.], Pobedio sam na kocki.
Мне жалко его [R.], Žao mi ga je.
Мне жаль тебя [R.] Žao mi te je.
Мне же кажется [R.], Čini mi se (izgleda mi) međjutim.
мне кажется [R.], izgleda mi; mislim; tako se meni čini.
мне скучно [R.], dosadno mi je.
Мне удалось найти работу [R.], Uspeh da nađjem posao.
многосторонний [R.], mnogostrani.
многоцветный [R.], višebojan.
множество [R.], veliki broj; množina.
моделировать [R.], modeliranje.
модный жизнь [R.], mondenski život.
можжевелик [R.], kleka.
Можно попросить у вас? [R.], Mogu li Vas uznemiriti?
Мозаика [R.], Mozaik; slagalica.
Молва [R.], Glasina, priča.
Молча [R.], Tiho; u tišini.
молчаливый [R.], tih; povučen.
молчание [R.], muk, tišina.
музыка за причастие [R.], muzika za pričesće.
Муха [R.], Muha.
Мышление [R.], Mišljenje, misao.
мягкий [R.], blago.
мятежник [R.], pobunjenik.
на всех парах [R.], punom parom.
на даче [R.], u selu.
на месте [R.], na licu mesta.
на полпути [R.], na pola puta.
на самом деле [R.], ustvari.
на следующий день [R.], sledećeg dana.
На цыпочках [R.], Na prstima; na vrhovima prstiju.
наблюдатель [R.], posmatrač; nadgledač; nadzornik.
Наваждение [R.], Varka; zabluda.
наведение [R.], navodjenje; izlaganje.
Навыпуск [R.], Spolja iznošeno.
надолго [R.], zadugo.
наедине [R.], privatno; sam.
наизнанку [R.], naopako.
наконец [R.], konačno; od pamtíveka.
нам не остается ничего другого [R.], ne preostaje nam ništa drugo.
намокнуть [R.], namočen.
Напарник [R.], Suvozač; kolega.
напыщенный [R.], pompezno.
настойчивый ясень [R.], pun pouzdanja jasen.
Настойчивость & упорство кандидата наук [R.], Postojanost & upornost kandidata nauka.
Натошак [R.], Na prazan stomak.
Нахальство [R.], Bestidnost; drskost.
Начальник [R.], Načelnik; šef; gazda.
наяву [R.], probudjena; na javi.
не в моем духе [R.], ne po mom ukusu.
Не говоря уже [R.], tamo iznad.

не могли бы вы мне помочь? [R.], pitam se možete li mi pomoći?
не могущии быть превзойденным [R.], ne mogući se prevazići.
не от мира сего [R.], s' onog sveta.
Не подлежит сомнению [R.], Bez ikakve sumnje; to je van sumnje; ne podleže sumnji.
не покладая рук [R.], neumorno.
не раз [R.], više nego jednom.
небесный [R.], nebeski.
Невесомый [R.], Bestežinski.
недоверчивый [R.], sumnjičavo; podozrivo.
недолговечный [R.], kratkovečnu.
незаконченный [R.], nešto nezavršeno.
незамеченный [R.], neprimećeno.
незнакомец [R.], neznanac.
некоторым образом [R.], po modi.
Нельзя [R.], Nemoguće je.
Нелюбезно [R.], Neljubazno.
ненужный [R.], nepotrebno.
неоспоримый [R.], neosporno.
неосторожный [R.], nerazborit.
непогрешимый [R.], nepogrešivo.
неподвижный [R.], nepokretan.
неподкупный [R.], nepotkupljive.
непокладаярук [R.], neumorno.
непоколебимый [R.], nepokolebljivo.
непревзойденный [R.], neprevazidjeni.
Неприятность как правда [R.], Neprijatnost kao istina.
Неразбавленный [R.], Nerazblaženo.
нерасрешенный эйфория [R.], neautorizovana euforija.
нераскаявшийся [R.], nepokajnički.
несколько раз [R.], jedanput ili dvaput.
несомненно [R.], nesumnjivo; bez sumnje.
Несоответствие [R.], Nepodudarnost; nesklad.
Неспособность [R.], Nesposobnost.
несущественный [R.], nevažan.
несуществующий [R.], nepostojećim.
нет никакой возможности [R.], nema za to nikakvih mogućnosti.
неторопливый [R.], polako; opušteno.
нетронутый [R.], nedirnuta.
неугомонный [R.], neosporno; neuništivo; neopozivo.
Неудачник [R.], Gubitnik.
Неужели? [R.] Zbilja?
неуловимый [R.], neulovljivo; suptilno.
неумеренный [R.], neumereno.
неумолимый [R.], neumoljivo.
неуступчивый [R.], nepopustljiva; uporna.
неутомимый [R.], neumorna.
Неявка [R.], Propust da se pojavi.
ни в коем случае [R.], ni u kom slučaju.
ни слуху ни духу [R.], nema vesti, ni reči.
Ни то ни се [R.], Ni jedno ni drugo.
Ни чуточки [R.], Ni najmanje.
Нижняя часть [R.], Dno.
нисколько [R.], uopšte ne.
ничего не поделаешь [R.], ne može se tu ništa; tu nema pomoći.

Ничтожество [R.], Nepostojanje.
новый [R.], novi; moderni.
номинальный поддержка [R.], nominalna podrška.
нотариус [R.], beležnik.
ночной [R.], noćni.
нынешний [R.], sadašnji; današnji.
нынче [R.], danas; sada.
обильный [R.], obilan.
Облучение [R.], Zračenje; ozarenost; prosvjećivanje.
обман зрения [R.], optička iluzija.
ободрение [R.], obodrenje; ohrabrenje.
обрюзглый [R.], klonuo.
обтекаемый [R.], aerodinamički.
Общеизвестный [R.], Opšte poznato.
обязательно [R.], neophodno.
огарок [R.], ugarak.
ограничение [R.], ograničenje.
Один и тот же [R.], Jedan te isti.
один из двух [R.], jedan od dva.
один на один [R.], jedan na jedan; privatno.
один раз [R.], jednom; jedanput.
одинокий [R.], usamljeno; samo; pojedinačno.
одинокое заключение [R.], usamljenička povučенost.
Одна, даже, мысль об этом меня пугает [R.], Sama ta pomisao plaši me; sama ta misao užasava.
однажды [R.], jednom davno.
одним словом [R.], jednom rečju.
одно и то же [R.], ista stvar
односторонний [R.], jednostrano; unilateralno.
одобрение [R.], odobrenje.
Одуванчик [R.], Maslačak.
ОДЫШКА [R.], Kratak dah; Otežano disanje.
Оказия [R.], Neočekivani događaj; čudna stvar.
окно в крыше [R.], svetlarnik.
окрестность [R.], okolina.
окрик [R.], uzvik; pozdrav.
Омоним [R.], Homonim (pod istim imenom).
Он быстро переоделся? [R.], Brzo se presvukao.
он не годится для этой работы [R.], on nije dorastao tom poslu.
он обязательно там будет [R.], tamo se uputio; tamo treba da bude.
он сам крошка [R.], on sam mrva; i sam mrva.
Он снял пальто [R.], Skinuo je svoj kaput.
Оно не жалел трудов [R.], Ne žaleći truda.
Они впустили его [R.], Pustili su ga unutra.
Опечатка [R.], Štamparska greška.
оправдание [R.], opravdanje.
Опьянение [R.], Opijenost; intoksikacija.
органический [R.], organski.
Орел или решка? [R.], Kruna, pismo?
Освещение и Обедаящий [R.], Svetlost i Večera.
ослепительный блеск [R.], zaslepljujući bljesak.
останки [R.], ostaci.
Осторожно! [R.], Pazi se!
от всего сердца [R.], iz sveg srca.
от всей души [R.], svom dušom; svim srcem.

отбирать [R.], izabran.
отдохнуть [R.], odahnuti.
Отдых [R.], Odmor.
Откройте окно, пожалуйста? [R.], Hoćete li otvoriti prozor?
Открыто [R.], Otvoreno.
Отличный, я сказать! [R.], Odlično, kaŕem!
отмычка [R.], glavni kljuć; kljuć za sve brave.
отнюдь [R.], uopšte ne.
отовсюду [R.], odasvud.
Отправной пункт [R.], Poćetna taćka.
отрада [R.], radost, ponesenost.
Отрадный [R.], Zadovoljno.
Оттиск [R.], otisak.
ОТТИСК [R.], Utisak.
оттуда [R.], odatle.
отчаянный путешественник [R.], beznadeŕan putnik.
отчего-нибудь [R.], iz jednog ili drugog razloga.
отчитать [R.], izveŕtava.
охота [R.], lov; potera.
Очень вкусный [R.], Izvrsno.
очередной [R.], sledeći po redu; uobićajen.
очерк [R.], esej, skica.
очертание [R.], nacrt; koncept.
Ошибка [R.], Logićka greŕka.
Ошибочный [R.], Pogreŕan; u greŕci.
Павлин [R.], Paun.
Паводок [R.], Iznenadna poplava.
павший [R.], pali.
пагубный [R.], smrtan; troŕan.
Пагубный [R.], Pogubno.
падение [R.], kolaps; pad.
панорамный [R.], panoramski.
Пасмурный [R.], Sumorno.
Пассажир [R.], Putnik.
Первое мая [R.], Prvi Maj.
переводчик & переводница [R.], interpretator & interpretatorka.
переворужение [R.], ponovno naoruŕavanje.
Перемирие [N.], Primirje.
Перепел [R.], Prepelica.
Переселенец [R.], Doseljenik; imigrant.
Переселение [R.], Selidba, preseljenje, migracija.
перестать [R.], zavrŕen.
перешеек [R.], zemljouz; prevlaka; uzina.
Песеца [R.], Polarna lisica.
Пируэт [R.], Pirueta.
пишество [R.], gozba.
писанный [R.], napisan rukom.
плавучий [R.], lebdeći; lebdenje.
Плакучая ива [R.], ŕalosna vrba.
пленение [R.], pojava, izvodjenje.
пловучий плис [R.], lebdeća kadifa.
плохо [R.], loŕe.
плюш [R.], pliš.

плющ [R.], bršljan.
по всей стране [R.], na sve strane.
по двое [R.], u parovima.
по одному [R.], jednog po jednog.
по понедельникам [R.], ponedjeljkom.
по правде говоря [R.], da vam kažem istinu.
по сравнению [R.], prema tamo.
по утрам [R.], u jutrima.
победоносный [R.], pobedonosni.
побочный продукт [R.], uzgredni proizvod.
повально [R.], bez izuzetka.
Повеление [R.], Komanda; naredba.
По-видимому [R.], Očevidno.
ПОВИНОВЕНИЕ [R.], Povinovanje; poslušnost.
Поворотный пункт [R.], Prelomna tačka.
Повстанец [R.], Buntovnik.
Повсюду [R.], Svuda okolo; posvuda.
поговорка [R.], kazivanje.
Погода-то какова! [R.], Kakvo vreme!
Подавно [R.], Sve više.
подбоченившись [R.], podbočivši se.
подвижный [R.], žustro; agilno.
подвох [R.], trik.
подвыпивший [R.], pripit.
подержанный [R.], upotrebljeno.
подзаголовок [R.], podnaslov.
подзащитный [R.], klijent; šticenik.
подлодка [R.], podmornica.
подмоченный [R.], vlažan, mokar.
Подпирать [R.], Podupiranje.
Подрад, один за другим [R.], Jedno za drugim.
Подрывная деятельность [R.], Podrivačka delatnost.
подумать [R.], pomisliti.
подушка [R.], jastuk.
подходящий [R.], podešenje.
Подъем [R.], Dizanje.
позавчера [R.], prekjūče.
Позднее [R.], Kasnije.
Позолота [R.], Pozlata.
позолотить [R.], pozlatiti.
поистине [R.], zaista.
пока еще [R.], za sad.
показуха [R.], predstava.
Показываться [R.], Pojaviti se; prikazati se.
Покаяние [R.], Ispovest; pokajanje.
Поклонение [R.], Poklonjenje.
полдень [R.], podne.
полевые цветы [R.], divlje/poljsko cveće.
ползать [R.], puzati.
Полировщик [R.], Onaj koji glača/politira.
Полностью [R.], Sasvim; potpuno.
полностью [R.], u potpunosti; sasvim.
полнота [R.], potpunost; punoća.
Полночь [R.], Ponoć.

полный капитуляция [R.], potpuna kapitulacija.
полным ходом [R.], u punoj brzini.
Полуденный [R.], Polovina dana.
помост [R.], bina.
понятие [R.], pojam.
поодаль [R.], podalje.
пополам [R.], do pola; po pola.
пополудни [R.], popodne.
по-помните мои слова! [R.], zapamtite moje reči!
Поприще [R.], Poprište.
Попросту [R.], Prosto; bez ceremonije.
популярность [R.], popularnost.
порошкообразный [R.], prašnjavo.
Поселенец [R.], Naseljenik; izgnanik, prognanik.
посеребранный [R.], posrebreno.
посланец [R.], poslanik; kurir.
Посмертный [R.], Posmrtno; posthumno.
потенциальный снаряд [R.], potencijalni projektil.
Потолок (максимальный уровень) [R.], Tavanica (maksimalni standard).
потупиться [R.], pogledaj dole.
потустороний мир [R.], sledeći svet; drugi svet.
похоже на то, что будет теплый дождь [R.], izgleda kao da pada topla kiša.
почить на лаврах [R.], odmarajući se na lovorikama.
поэт [R.], pesnik.
правдоподобный документация [R.], uverljiva dokumentacija.
Правильный поступок [R.], Pravilan postupak.
Праздность [R.], Dokolica.
превратности/судьбы [R.], dobri i loši trenuci.
превращение [R.], preobraženje.
Предвестник [R.], Preteča; predznak.
Предложение [R.], Predlog.
преднамеренный [R.], s' predumišljajem.
предопределение [R.], predodredjenje.
представить себе сластолюбивый вихрь [R.], predstavnici sebe kao pohotljivi vihor.
предубеждение [R.], predrasuda, predubedjenje.
Предчувствие [R.], Predosećanje; predvidjanje; slutnja.
прежде всего [R.], pre svega.
пресекать [R.], stati; staviti kraj na to; preseći.
пресловутый [R.], notorno.
пресс-конференция [R.], konferencija za štampu.
пребывающий [R.], prelazni proces.
приблизительно [R.], ili tako nešto.
Привкус [R.], Mljacnuti ustima posle jela.
Привлекать [R.], Šepuriti se.
Призер [R.], Dobitnik.
прикованный к месту [R.], prikovan u mestu.
Принятие желаемого за действительное [R.], Priželjkivanje nečega.
приобретение [R.], pribavljanje.
припешник [R.], sledbenik; privrženik.
присутствие духа [R.], prisustvo duha.
Причмокнуть [R.], Cmoknuti ustima.
Приятная и дружеская атмосфера [R.], Prijatna i drugarska atmosfera.
приятный угол [R.], prijatan ugao.
пробойна [R.], rupa; proboj.

пробор [R.], razdvajanje.
Провал [R.], Fijasko; promašaj.
проводка [R.], električna instalacija.
Провозглашение [R.], Objava.
провокация [R.], provokacija.
Прогул [R.], Skitanje; besposličenje.
прогулка [R.], šetnja.
продольный [R.], longitudinalno; uzdužno; uzdužan.
проезжать [R.], proći pored.
Пропуск [R.], Propusnica.
прораб [R.], nadzornik radova.
Прорыв [R.], Proboj; prodor.
прослойка [R.], naslaga; sloj.
просо [R.], proso.
Простодушный [R.], Prostodušan.
Простой [R.], Prosto; jednostavno.
Простой совершенство [R.], Prosto savršenstvo.
Просторечие [R.], Popularan govor.
против воли [R.], protiv volje.
противовес [R.], protivteža.
Прощение, оса [R.], Pardon, osa.
пчела королева [R.], pčela kraljica.
пыль [R.], prah.
пьедестал [R.], postolje.
Радий [R.], Radijum.
радуга [R.], duga.
Разборчивый [R.], Čitko.
Разговорный язык [R.], Prost jezik.
разгон [R.], rasprostiranje.
Размен [R.], Razmena.
Разновидность [R.], Raznovrsnost.
разогнуться [R.], uspravljeno.
разорительный [R.], ruševna.
РАЗУЗНАВАТЬ [R.], Razaznavanje.
разумный [R.], razumno.
раиский [R.], rajski, nebeski.
рай [R.], raj.
рано ли, поздно ли [R.], pre ili kasnije.
раскаленный докрасна крепостное право [R.], užareno kmetstvo.
распространенный [R.], Preovladjujući; pretežan.
рассеянный [R.], rasejan.
Растерянный [R.], Zaprepašćeno; zbunjeno.
расточительный прогноз [R.], obimno (detaljno) predvidjanje.
Расцарапать [R.], Sve iscepati/izbrisati.
расцветка [R.], obojenost.
расширение [R.], raširenost; proširenje.
Расщелина [R.], Raselina.
рафинированный [R.], rafinirane.
рвач [R.], tragalac za sobom.
Резать [R.], Rezati.
Резиновый [R.], Gumene.
Рифмовать [R.], Rimovati.
родословная [R.], rodoslov.

романист [R.], romanopisac.
Роца [R.], Gaj, lug.
рукой подать [R.], udaljen koliko kamen dobaci.
рыжевато-коричневый [R.], žutosmedje.
рюмка [R.], vinska čaša.
с достоинством [R.], s' dostojanstvom.
с затуманенными глазами [R.], kratkovid; poluslep.
с наилучшими пожеланиями [R.], s' najboljim željama.
с радости [R.], za uživanje.
С удовольствием [R.], Sa zadovoljstvom.
с энтузиазмом [R.], s' entuzijazmom.
Садовник [R.], Baštovan.
Садоводство [R.], Baštovanstvo.
салфетка [R.], salveta.
Салют! [R.], Pozdrav!
сам по себе [R.], samo po sebi.
Само собой разумеется [R.], Samo se po sebi razume.
самозащита без оружия [R.], civilna zaštita; odbrana bez oružja.
самозванец [R.], samozvanac; obmanjivač; nametljivac.
самоотверженный [R.], nesebično.
Самосознание [R.], Samosvest.
самостоятельность [R.], samostalnost.
Сберегательная касса [R.], Špar kasa; štedna kasa.
сбоку [R.], s' jedne strane; s' boka.
СБРОД [R.], Gomila, rulja.
Связь [R.], Veza; karika.
сварной [R.], zavarene.
Свая [R.], Hrpa; gomila.
сведущий [R.], u stihu; stihovano.
Сверху донизу [R.], Od vrha do dna.
сверхчеловеческий [R.], nadljudski.
Сверчок [R.], Zrikavac; cvrčak.
Свестись к нулю [R.], Svesti se na nulu.
СВИЩ [R.], Pukotina; mana; defekt; greška.
Сводка [R.], Zaključak; izveštaj; svodjenje.
своенравие [R.], kapricioznost.
Связанный [R.], Spregnut; svezan.
связка [R.], žila; tetiva; veza; ligament.
святой [R.], svete.
Святой соответствие [R.], Sveta korespodencija.
Сглазить [R.], Djavolskim okom pogledaj.
сгоряча [R.], u kritičnom trenutku.
Сделка [R.], Dobro zaključen posao; povoljna transakcija.
сегодня же [R.], upravo ovog dana.
Сезонный [R.], Sezonski.
сердобольный [R.], nežnog srca.
Середина [R.], Sredina.
сероглазый [R.], sivih očiju.
Сжатый [R.], Kratko; sažeto; jezgrovito.
Сибирский леопард [R.], Sibirski leopard.
сизый [R.], sivo-plave.
Симбиоз [R.], Simbioza; zajednica.
симпатичный [R.], simpatično.
синеватый [R.], plavičasti.

сию минуту [R.], odmah; trenutno.
скажи-ка мне [R.] zbilja mi recite.
сказ [R.], skaza, bajka.
сказание [R.], kazivanje, priča, legenda.
Сколько с меня следует? [R.], Koliko ti/Vam dugujem?
Скотина [R.], Zver.
скука [R.], dosada.
Скучный [R.], Dosadno.
слагаемое [R.], komponenta; deo; član.
сладкий зубец [R.], slatki zubac.
Сладость [R.], Zasladjenost.
Слезать [R.], Sleganje.
слепота [R.], slepilo.
словарный [R.], leksički.
Слышалась музыка [R.], Čula se muzika.
слышалась музыка, также [R.], muzika se čula, takodje.
Смекалка [R.], Domorodačka domišljatost.
смертельный [R.], smrtno.
смертельный ропот [R.], samrtni ropac.
Смерть [R.], Smrt.
смерч [R.], kovitlac.
Смесь [R.], Šareno društvo; smeša.
смешение [R.], mešavina.
Смешной [R.], Smešno; čudno.
сморщенный [R.] izboran.
смотреть в окно [R.], pogledaj kroz prozor.
Смочить [R.], Vlažan.
смутный [R.], nejasan.
снежный час [R.], snežni čas.
Сновидение [R.], Snovidjenje.
снотворный [R.], uspavljujući.
соблезнование [R.], naklonost.
собственно говоря [R.], ustvari; zapravo.
собственная [R.], sopstvenost.
собственнооручно [R.], svojeručno; svojim rukama.
собственное встречаться [R.], sopstven doček.
Совершенно [R.], Potpuno.
совещание [R.], sabor.
совместно [R.], zajednički.
Совхоз [R.], Zadružno dobro; državna farma.
согласный [R.], saglasno.
сокрытие [R.], skrivenost.
солодковый [R.], slatki koren; gospino bilje.
сопредельный [R.], susedan; dodiran; blizak.
спазмодический [R.], spazmatičnu; grčevitu.
спартакиада [R.], takmičenje sportista.
спектакль [R.], spektakl.
спекулянт [R.], špekulant; profiter.
спесивый [R.], arogantan; ohol.
спецовка [R.], ogrtač; zaštitno odelo.
спешка [R.], žurba.
сплоченность [R.], kohezija, jedinstvo.
Сподвижник [R.], Drug po oružju.
Спокойной ночи! [R.], Laku noć!

Спокойствие [R.], Spokojstvo.
спонсор [R.], sponzor.
спорное дело [R.], stvar mišljenja.
Спортивный [R.], Sportovi.
спячка [R.], hibernacija; pospanost.
сразу [R.], odjednom; odmah.
Срастание [R.], Srastanje.
среди бела дня [R.], u sred bela dana.
Срочно [R.], Hitno.
срочное дело [R.], veoma hitna stvar.
становится холоднее [R.], postaje hladnije.
статистическое данное [R.], statistika.
стеклянный [R.], stakleno.
стилистический [R.], stilizovan.
Стилистический [R.], Stilski.
стихи [R.], stih.
стойки [R.], stoički.
стоит посмотреть этот фильм? [R.], da li je taj film vredan gledanja?
столпиться [R.], gomila.
сторонник [R.], pomagač.
Страдалец [R.], Paćenik, stradalnik.
страус [R.], noj.
страхование жизни [R.], životno osiguranje.
Стрелец [R.], Strelac (Sagittarius).
Стремглав [R.], Nagao, nestrpljiv; naglavačke, strmoglavce.
Стройка [R.], Gradilište; gradjenje.
Строка красная [R.], Novi pasus.
стычка [R.], okršaj; prepirka.
субъективная оценка [R.], subjektivna ocena.
сумма [R.], zbir.
суперобложка [R.], omot/futrola za zaštitu od prašine.
сутолока [R.], uzbudjenje; uznemirenost; pobuna.
суточный [R.], svo vreme.
суфлер [R.], sufler, šaptač.
сущность [R.], suština.
счастливец [R.], srećan čovek.
Сюрприз [R.], Iznenadjuća stvar.
сюрреалист [R.], surealista.
Тяжелое испытание [R.], Teško iskušenje.
Так [R.], Tako.
так ему и надо [R.], tačno je za njega.
так, до такой степени [R.], tako, do tog stepena.
такая красота как ваша [R.], takva lepota kakva je Vaša.
Такие люди [R.], Takvi ljudi.
таким образом [R.], na taj način.
Такой [R.], Tako.
такой-то [R.], to i to.
там и сям [R.], tu i tamo.
танк как Телец! [R.], tenk kao Bik!
танцевальный вечер [R.], večernja igranka.
тарелка [R.], satelitska antena.
тем не мене оживляются [R.], premda oživljen.
тем не менее, у меня рябит в глазах [R.], i dalje sam zasenjen.
теплостойкий [R.], otpornost na toplotu.

типичный представитель [R.], tipičan predstavnik.
тихий [R.], neko ko je tih.
товарищ [R.], družo.
Товарищество [R.], Druželjublje.
Толпа [R.], Gomila.
Тонкость [R.], Istančanost; finoća.
торжественный [R.], svečano, ceremonijalno.
тот же самый [R.], isto.
тот или другой [R.], taj ili onaj drugi.
точило [R.], točilo.
Точка зрения [R.], Gledište; stav; tačka gledanja.
точь-в-точь [R.], tačka po tačka; reč po reč.
Трапези [R.], Trapez.
Трафаретный [R.], Stereotipno.
тревожный! [R.], alarmantno!
треть [R.], trećina.
трехгранный [R.], troivično; trihedralno.
трехмерный [R.], trodimenzionalo.
трехполье [R.], tropolje; skup tri polja.
трехсторонний [R.], trostrano; trilateralno.
трехэтажный [R.], trospratno.
три от четыре [R.] tri od četiri.
Тропинка [R.], Staza.
тропический [R.], tropsko.
трубчатый рыцарь [R.], tubularni vitez.
трусиха [R.], kukavica.
Труха [R.], Prašina.
туманный [R.], maglovitih (nejasnih, opskurnih); maglovitost; pomućen.
тут [R.], tu.
Тщедушный [R.], Loman; slab.
тюбетейка [R.], mala kapa (za vrh glave).
тюльпан [R.], lala; tulipan.
тягостный [R.], tegobne.
Тяжелая утрата [R.], Lišavanje; gubitak.
тяжело [R.], jako; teško; ozbiljno.
тяжкий [R.], težak.
Тянучка [R.], Karamela.
у меня рябит в глазах! [R.], zasenjen sam!
у окна [R.], na prozoru.
увеличение [R.], uveličanje.
Увертка [R.], Izbegavanje; izvrđavanje.
Увертюра [R.], Uvertira.
увесистый [R.], teško; značajno.
Увлекательный [R.], Očaravajuće; fascinantno.
Угарны газ [R.], Ugljenmonoksid.
углекислота [R.], ugljena kiselina.
углубленный [R.], udubljen; apsorbovan.
угода [R.], ugodnost.
Угон [R.], Odlazeći; iskradajući se.
угорелый [R.], posednuto; besno.
Угроза [R.], Ugroženost; pretnja.
Ударник [R.], Udamnik.
Ударный [R.], Udamnički.

Удача [R.], Uspeh; sreća.
удлинение в желтый [R.], produženje u žuto.
удобоваримый [R.], probavljive.
Уж [R.], Zbilja, stvarno.
ужин [R.], obrok; večera.
ужинать [R.], užinati; večerati.
узость [R.], skućeno; tesno.
узурпатор [R.], uzurpator.
укос [R.], žetva.
укроп [R.], Mediteranska biljka; Biblijski začín.
Улика [R.], Mig; nagoveštaj.
Упрек [R.], Ukor.
Уравновешенный [R.], Uravnotežen; smiren.
Уравнять [R.], Poravnati.
урегулирование [R.], regulacija.
Урок [R.], Lekcija.
Успокоение [R.], Smirenje.
устойчивость [R.], stalnost; stabilnost.
Устранение [R.], Uklanjanje; odstranjivanje; eliminacija.
устроитель [R.], organizator; ustrojitelj.
УСТУПЧИВЫЙ [R.], Uslužno.
утечка [R.], oticanje; gubitak.
утомительный [R.], pipavo.
утопический [R.], utopijski.
утроенный [R.], trostruko.
ушанка [R.], kapa sa zaštitnicima za uši (Ruska kapa).
Уяснить [R.], Jasno; razjašnjeno.
Фигурка [R.], Figurica; statua; figurina.
фирменное блюдо [R.], specijalitet kuće.
фисгармония [R.], harmonijum (muzički instrument).
Фокусник [R.], Madjioničar; žongler.
формальность [R.], formalnost.
Хвастун [R.], Hvalisavac.
хватит! [R.], to će pomoći!
херувим [R.], andjeo.
хищная птица [R.], ptica grabljivica.
хореография [R.], koreografija.
хорошенько [R.], pravilno; potpuno.
Хорошо [R.], U redu; tako je; dobro.
Хорошо бы день уже кончился [R.], Voleo bih da je dan gotov.
Хотя [R.], Čak iako.
хотя из этого ничего не получилось [R.], iako ništa iz toga nije proizašlo/ispalo.
хромосома [R.], hromozom.
Хронический [R.], Hronično.
худо [R.], rdjavo, loše.
целебный [R.], isceljujuće.
Целый мироздание [R.], Cela jedna vasiona.
Цикл [R.], Ciklus.
циклический изменение [R.], ciklično smenjivanje.
Цинк [R.], Cink.
Цитата [R.], Citat; navodjenje.
Частица [R.], Čestica.
частично [R.], delom; delimično.
Частник [R.], Trgovac privatnik.

человек, о котором идет речь [R.], čovek u pitanju.
человеколюбивый [R.], čovekoljubivo.
человечек [R.], mali čovek; čovečuljak.
Чепуха [R.], Besmislica; koještarija.
через день [R.], svakog drugog dana.
черепок [R.], krhotina.
ЧЕСТНОСТЬ [R.], Poštenje; čestitost.
четвероногое животное [R.], četvoronožac.
Чихнуть [R.], Kihnuti.
член профсоюза [R.], član sindikata.
Чрезвычайный [R.], Neobično; krajnje.
читать [R.], čast.
что бы вы ни думали [R.], šta god Vi mislili.
Что вам угода? [R.], Šta bi ste Vi hteli/voleli?
Что же ты делаешь? [R.], Šta to, zaboga, radiš?
что касается меня [R.], što se mene tiče.
Что с ним случилось? [R.], Šta bi s' njim?; šta se to desilo s' njim?
Что с ним? [R.], Šta je s' njim?
Что это такое? [R.], Šta je ovo?
Чудодейственный [R.], Čudesno.
Чудотворный [R.], Čudotvorno.
Чужбина [R.], Strana zemlja.
Шабаш [R.], Skup; sastanak; sabat
шарахнуться [R.], stidljivo.
шаткий [R.], nestalno; klimavo.
Шедевр [R.], Majstorsko delo.
Шествие [R.], Procesija.
Шестерка [R.], Šestica (6).
Шипение [R.], Šištanje; pištanje.
шипеть [R.], šuštanje.
Шипучка [R.], Penušavo piće.
шипящий [R.], piskavi suglasnik.
Ширма [R.] Ekran.
шкатулка [R.], kutija.
шквал [R.], olujne padavine.
школьник [R.], školac.
Шмель, опять [R.], Pčela, opet.
Шрам [R.], Ožiljak.
щедрый [R.], štedar; raskošan.
щекотливый [R.], golicavo; škakljivo.
Щепетильный [R.], Sitničav.
Эвакуация [R.], Preseljavanje; evakuacija.
эзотерический эфир [R.], ezoteričan eter.
эй! [R.], hej!
Экзальтация [R.], Ushićenje.
эмоция [R.], emocija; osećanje.
эмпирический [R.], empirijski; iskustveno.
энциклопедический [R.], enciklopedijski.
Этак [R.], Tako.
этакий [R.], takav.
это для меня крайне важно [R.], to je za mene od najveće važnosti.
Это мне на руку [R.], To mi odgovara; to mi ide na ruku.
Это не к добру [R.], To je loš znak; to nije na dobro.
Это не так [R.], Nije takav slučaj.

этого еще не хватало! [R.], to je bilo sve što nam je trebalo!; to je sve što nam treba!

эфирный [R.], eterički.

Эх! [R.], Oh!

Юбилейный [R.], Godišnjica; jubilej.

Югославский путь [R.], Jugoslovenski put.

юношеский [R.], mladolik.

я расквитался с ним [R.], raskrstio sam s' njim.

ягненок [R.], jagnje.

Ядерный [R.], Nuklearan.

Ярус [R.], Krug; red/niz; sloj.

Ясень [R.], Jasen.

Ястреб [R.], Jastreb.

